Uusi Testamentti

Sisällysluettelo

Matteuksen evankeliumi	1
Markuksen evankeliumi	24
Luukkaan evankeliumi	39
Johanneksen evankeliumi	63
Apostolien teot	82
Roomalaiskirje	105
Ensimmäinen kirje korinttilaisille	115
Toinen kirje korinttilaisille	125
Kirje galatalaisille	132
Kirje efesolaisille	136
Kirje filippiläisille	140
Kirje kolossalaisille	143
Ensimmäinen kirje tessalonikalaisille	146
Toinen kirje tessalonikalaisille	148
Ensimmäinen kirje Timoteukselle	150
Toinen kirje Timoteukselle	153
Kirje Titukselle	155
Kirje Filemonille	156
Kirje heprealaiskirjeelle	157
Jaakobin kirje	164
Ensimmäinen Pietarin kirje	167
Pietarin toinen kirje	170
Johanneksen ensimmäinen kirje	172
Johanneksen toinen kirje	175
Johanneksen kolmas kirje	175
Juudaksen kirje	176
Ilmestyskirja	177

Matthew

LUKU 1

1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan, sukupolven kirja.
2 Abrahamille syntyi Iisak; ja Iisakille syntyi Jaakob; Jaakobille syntyi Juudas ja hänen veljensä;
3 Juudalle syntyi Fares ja Zara Tamarista; ja Phares siitti Esromin; ja Esromille syntyi Aram;
4 Ja Aramille syntyi Aminadab; ja Aminadabille syntyi Naasson; ja Naassonille syntyi lohi;
5 Ja Lohille syntyi Booz Rahabista; ja Boozille syntyi Oobed Ruutista; ja Obedille syntyi Iisai;
6 Ja Iisaille syntyi kuningas Daavid; ja kuningas Daavidille syntyi Salomon, joka oli ollut Urian vaimo.
7 Ja Salomolle syntyi Roboam; ja Roboamille syntyi Abia; Abialle syntyi Asa;
8 Ja Asalle syntyi Josaphat; Josaphatille syntyi Joram; ja Jooramille syntyi Osia.
9 Ja Osia siitti Jootamin; Joatamille syntyi Akas; ja Akasille syntyi Hesekia;
10 Hesekialle syntyi Manasses; ja Manasselle syntyi Amon; ja Amonille syntyi Josia;
11 Ja Josialle syntyi Jekonia ja hänen veljensä, suunnilleen silloin, kun heidät vietiin Babyloniin.
12 Ja kun heidät oli tuotu Babyloniin, Jekonialle syntyi Salatiel; ja Salatielille syntyi Zorobabel;
13 Ja Sorobabelille syntyi Abiud; Abiudille syntyi Eljakim; Eliakimille syntyi Asor;
14 Ja Asorille syntyi Sadok; ja Sadokille syntyi Akim; ja Akimille syntyi Eliud;
15 Eliudille syntyi Eleasar; ja Eleasarille syntyi Mattan; ja Mattanille syntyi Jaakob;
16 Ja Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.
17 Kaikki sukupolvet Abrahamista Daavidiin ovat neljätoista sukupolvea; ja Daavidista Babyloniin viemiseen asti neljätoista sukupolvea; ja Babyloniin viemisestä Kristuksen tykö on neljätoista sukupolvea.
18 Mutta Jeesuksen Kristuksen syntymä tapahtui näin: Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, ennen kuin he tulivat yhteen, hänet löydettiin Pyhästä Hengestä lapsena.
19 Silloin hänen miehensä Joosef, joka oli vanhurskas eikä halunnut antaa hänelle julkista esimerkkiä, aikoi jättää hänet salassa.
20 Mutta kun hän ajatteli näitä asioita, katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: Joosef, sinä Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi vaimoasi Mariaa, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.
21 Ja hän synnyttää pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi JEESUS; sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.
22 Nyt kaikki tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu Herralta profeetan kautta, joka sanoo:
23 Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimi Emmanuel, mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.
24 Silloin Joosef nousi unesta, niin kuin Herran enkeli oli häntä käskenyt, ja otti vaimonsa luokseen:
25 Ja hän ei tuntenut häntä ennen kuin hän oli synnyttänyt esikoisensa; ja hän antoi hänelle nimen JEESUS.

LUKU 2

1 Kun Jeesus syntyi Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen päivinä, katso, Jerusalemiin tuli viisaita miehiä idästä,
2 Sanoen: Missä on syntynyt juutalaisten kuningas? sillä me olemme nähneet hänen tähtensä idässä ja tulleet kumartamaan häntä.
3 Kun kuningas Herodes kuuli nämä, hän hämmästyi ja koko Jerusalem hänen kanssaan.
4 Ja kun hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet, kysyi hän heiltä, missä Kristuksen piti syntyä.
5 Ja he sanoivat hänelle: Juudean Betlehemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta:
6 Ja sinä Betlehem, Juudan maassa, et ole vähäisin Juudan ruhtinaiden joukossa; sillä sinusta tulee käskynhaltija, joka hallitsee minun kansaani Israelia.
7 Sitten Herodes, kun hän oli salaisesti kutsunut viisaat, tiedusteli heiltä ahkerasti, mihin aikaan tähti ilmestyi.
8 Ja hän lähetti heidät Betlehemiin ja sanoi: "Menkää ja etsikää ahkerasti nuorukainen". ja kun olette hänet löytäneet, kertokaa minulle, että minäkin tulisin ja rukoilisin häntä.
9 Kun he kuulivat kuninkaan, he lähtivät; ja katso, tähti, jonka he näkivät idässä, kulki heidän edellään, kunnes se tuli ja seisoi siellä, missä pieni lapsi oli.
10 Kun he näkivät tähden, he iloitsivat tavattoman suurella ilolla.
11 Ja kuin he tulivat taloon, näkivät he lapsen ja hänen äitinsä Marian, ja lankesivat maahan ja kumarsivat häntä. Ja avattuaan aarteensa he toivat hänelle lahjoja. kultaa, suitsuketta ja mirhaa.
12 Ja kun Jumala varoitti unessa, etteivät he palaisi Herodeksen luo, he lähtivät omaan maahansa toista tietä.
13 Ja kun he olivat lähteneet, katso, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse ja ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin ja ole siellä, kunnes minä ilmoitan sinulle. Herodes etsii lasta tuhotakseen hänet.
14 Kun hän nousi, otti hän yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.
15 Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti, että kävisi toteen, mikä on sanottu Herralta profeetan kautta, joka sanoo: Egyptistä minä olen kutsunut poikani.
16 Kun Herodes näki, että viisaat pilkkasivat häntä, vihastui hän äärimmäisen, ja lähetti ja tappoi kaikki lapset, jotka olivat Betlehemissä ja sen kaikissa rajoissa, kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat. aikaa, jolloin hän oli uutterasti tiedustellut viisailta.
17 Silloin kävi toteen se, mitä profeetta Jeremy on puhunut, sanoen:
18 Raamassa kuului ääni, valitus ja itku ja suuri murhe: Raakel itki lapsiaan, eikä hän lohduttanut, koska he eivät sitä ole.
19 Mutta kun Herodes oli kuollut, katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä,
20 Sanoen: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan; sillä ne ovat kuolleet, jotka lapsen henkeä etsivät."
21 Ja hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja tuli Israelin maahan.

22 Mutta kun hän kuuli, että Arkelaos hallitsi Juudeassa isänsä Herodeksen huoneessa, hän pelkäsi mennä sinne; vaikka hän unessa varoitti Jumalalta, hän poikkesi Galilean osiin.
23 Ja hän tuli ja asettui kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, että kävisi toteen, mikä profeettojen kautta on sanottu: Häntä kutsutaan Nasaretiksi.

LUKU 3

1 Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa,
2 ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut".
3 Sillä tämä on se, josta profeetta Esaias puhui, sanoen: huutavan ääni erämaassa: Valmistakaa Herralle tie, tehkää hänen polkunsa suoriksi.
4 Ja samalla Johanneksella oli kamelinkarvainen puku ja nahkavyö lanteilla; ja hänen ruokansa oli heinäsirkat ja metsähunaja.
5 Sitten meni hänen tykönsä Jerusalem ja koko Juudea ja koko Jordanin ympäristö,
6 Ja hän kastoi heidät Jordanissa, tunnustaen syntinsä.
7 Mutta kun hän näki useiden fariseusten ja saddukeusten tulevan hänen kasteelleen, hän sanoi heille: "Oi kyykäärmeiden suku, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?"
8 Tuokaa siis parannukseen soveltuvia hedelmiä:
9 Älkääkä luulko sanovanne itseksenne: 'Meillä on isämme Aabraham; sillä minä sanon teille: Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.
10 Ja nyt on myös kirves pantu puiden juurelle; sentähden jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan maahan ja heitetään tuleen.
11 Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta joka minun jälkeeni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.
12 jonka viuhka on hänen kädessään, ja hän puhdistaa lattiansa ja kokoaa vehnänsä aitaukseen. mutta hän polttaa akanat sammumattomalla tulella.
13 Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö, häneltä kastettaviksi.
14 Mutta Johannes kielsi häntä sanoen: "Minun on kastettava sinulta, ja sinä tulet minun tyköni?"
15 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Anna nyt tapahtua, sillä näin meidän tulee täyttää kaikki vanhurskaus". Sitten hän kärsi hänet.
16 Ja Jeesus, kun hänet kastettiin, nousi heti vedestä, ja katso, taivaat aukenivat hänelle, ja hän näki Jumalan Hengen laskeutuvan alas kuin kyyhkysen ja valaisevan häntä.
17 Ja katso, ääni taivaasta sanoi: tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.

LUKU 4

1 Silloin Henki vei Jeesuksen erämaahan paholaisen kiusattavaksi.
2 Ja kun hän oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen oli sen jälkeen nälkä.
3 Ja kun kiusaaja tuli hänen tykönsä, sanoi hän: jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske tehdä nämä kivet leiväksi.
4 Mutta hän vastasi ja sanoi: kirjoitettu on: ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.
5 Silloin paholainen vei hänet ylös pyhään kaupunkiin ja asetti hänet temppelin harjalle,
6 Ja sanoi hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, laskeudu alas, sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja he kantavat sinua käsissään, ettet koskaan riko jalkaasi kiveä vasten.
7 Jeesus sanoi hänelle: " Taas on kirjoitettu: älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi".
8 Taas perkele ottaa hänet ylös tavattoman korkealle vuorelle ja näyttää hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden kunnian;
9 Ja sanoi hänelle: kaiken tämän minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua.
10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: " Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Sinun tulee kumartaa Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman".
11 Silloin perkele jätti hänet, ja katso, enkelit tulivat ja palvelivat häntä.
12 Mutta kun Jeesus kuuli, että Johannes oli heitetty vankilaan, meni hän Galileaan;
13 Ja lähti Nasaretista, tuli ja asettui Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sabulonin ja Neftalimin rajalla.
14 Että kävisi toteen, mitä profeetta Esaias on puhunut, sanoen:
15 Sabulonin maa ja Neftalimin maa, meren varrella, Jordanin tuolla puolella, pakanain Galilea;
16 Kansa, joka istui pimeydessä, näki suuren valon; ja niille, jotka istuivat kuoleman alueella ja varjossa, valo nousee.
17 Siitä ajasta lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: " Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut".
18 Ja Jeesus vaelsi Galilean meren rannalla, ja näki kaksi veljeä, Simonin, nimeltä Pietari, ja Andreaan, hänen veljensä, heittävän verkkoa mereen; sillä he olivat kalastajia.
19 Ja hän sanoi heille: seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.
20 Ja he jättivät heti verkkonsa ja seurasivat häntä.
21 Ja kulkiessaan sieltä hän näki kaksi muuta veljeä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, laivassa isänsä Sebedeuksen kanssa korjaamassa verkkojaan; ja hän kutsui heidät.
22 Ja he jättivät heti laivan ja isänsä ja seurasivat häntä.
23 Ja Jeesus vaelsi ympäri koko Galileaa, opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia sairauksia ja tauteja kansan keskuudessa.
24 Ja hänen maineensa levisi kaikkialle Syyriaan, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairaat, jotka olivat useissa sairauksissa ja vaivoissa, ja riivaamia, hulluja ja halvaantuneita. ja hän paransi heidät.
25 Ja häntä seurasi suuri joukko ihmisiä Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin takaa.

LUKU 5

1 Ja nähdessään väkijoukon hän nousi vuorelle; ja kun hän oli istuutunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä.
2 Ja hän avasi suunsa ja opetti heitä sanoen:
3 Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.
4 Autuaita ovat ne, jotka surevat, sillä he saavat lohdutuksen.
5 Autuaita ovat nöyrät, sillä he perivät maan.
6 Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano; sillä he tulevat ravituiksi.
7 Autuaita ovat armolliset, sillä he saavat armon.
8 Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.
10 Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan; sillä heidän on taivasten valtakunta.
11 Autuaita olette te, kun ihmiset herjaavat ja vainoavat teitä ja puhuvat valheellisesti teistä kaikenlaista pahaa minun tähteni.
12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaassa; sillä niin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.
13 Te olette maan suola; mutta jos suola ei maistu, millä se suolataan? se ei ole siitä lähtien hyödyllinen muuhun kuin ajettavaksi ja ihmisten tallattavaksi.
14 Te olette maailman valo. Kukkulalla sijaitsevaa kaupunkia ei voi piilottaa.
15 Eivätkä ihmiset sytytä kynttilää ja pane sitä vakan alle, vaan kynttilänjalan päälle; ja se valaisee kaikkia, jotka huoneessa ovat.
16 Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa.
17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.
18 Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa yksikään piirre, ennenkuin kaikki on täytetty.
19 Joka siis rikkoo yhden näistä pienimmistä käskyistä ja niin opettaa ihmisiä, sitä kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa; mutta joka niitä tekee ja opettaa, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa.
20 Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten vanhurskaus, te ette pääse taivasten valtakuntaan.
21 Te olette kuulleet, että vanhat ovat sanoneet: älä tapa; ja jokainen, joka tappaa, on tuomion vaarassa:
22 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihainen veljelleen ilman syytä, on tuomion vaarassa; ja jokainen, joka sanoo veljelleen: Raca, on vaarassa neuvostossa; mutta joka sanoo: 'Sinä hullu , on helvetin tulen vaarassa.
23 Jos siis tuot lahjasi alttarille ja muistat siellä, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan;
24 Jätä lahjasi sinne alttarin eteen ja mene tiellesi; sovi ensin veljesi kanssa ja tule sitten tarjoamaan lahjasi.
25 Ole nopeasti samaa mieltä vihollisesi kanssa, kun olet hänen tielläsi; ettei vastustaja luovuttaisi sinua tuomarin käsiin ja tuomari antaisi sinua virkamiehelle ja joutuisit vankilaan.
26 Totisesti minä sanon sinulle: et suinkaan tule sieltä ulos, ennenkuin olet maksanut kaiken.
27 Olette kuulleet, että vanhat ovat sanoneet: "Älä tee aviorikosta".
28 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssaan.
29 Ja jos oikea silmäsi loukkaa sinua, repäise se pois ja heitä pois itsestäsi; sillä on hyödyllistä sinulle, että yksi jäsenistäsi hukkuu, eikä koko ruumiisi joutuisi helvettiin.
30 Ja jos oikea kätesi loukkaa sinua, leikkaa se pois ja heitä pois itsestäsi; sillä on sinulle hyödyllistä, että yksi jäsenistäsi hukkuu, eikä koko ruumiisi joutuisi helvettiin.
31 On sanottu: "Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirja."
32 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muutoin kuin haureuden vuoksi, saa hänet tekemään huorin; ja jokainen, joka nai hyljättyn, tekee huorin.
33 Taas olette kuulleet, että vanhat ovat sanoneet: "Älä vanno itseäsi, vaan täytä Herralle valasi.
34 Mutta minä sanon teille: älkää vannoko; ei taivaasta; sillä se on Jumalan valtaistuin:
35 Eikä maan kautta; sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, ei Jerusalemin kautta; sillä se on suuren kuninkaan kaupunki.
36 Älä myöskään vanno pääsi kautta, koska et voi tehdä hiuksia valkoiseksi tai mustaksi.
37 Mutta olkoon teidän viestinne: Kyllä, niin; Ei, ei, sillä kaikki mikä on enemmän kuin nämä, tulee pahasta.
38 Te olette kuulleet sanotuksi: "Silmä silmästä ja hammas hampaasta".
39 Mutta minä sanon teille: älkää vastustako pahaa, vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.
40 Ja jos joku haastaa sinut oikeuteen ja ottaa pois sinun takkisi, niin olkoon myös viittasi.
41 Ja jokainen, joka pakottaa sinut menemään mailin, mene hänen kanssaan kaksi.
42 Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käänny pois siltä, joka tahtoo sinulta lainata.
43 Te olette kuulleet, että on sanottu: "Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi".
44 Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat ja vainoavat;
45 että te olisitte taivaallisen Isänne lapsia; sillä hän antaa aurinkonsa nousta pahoille ja hyville ja antaa sateen vanhurskaille ja väärämielisille.
46 Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teillä on? eivätkö publikaanitkin ole samaa?
47 Ja jos te tervehditte vain veljiänne, mitä te teette enemmän kuin muut? eivätkö edes publikaanit ole niin?
48 Olkaa siis täydelliset, niinkuin teidän Isänne, joka on taivaassa, on täydellinen.

LUKU 6

1 Varo, ettet anna almujasi ihmisten edessä, jotta he näkisivät teidät; muuten te ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.
2 Sentähden, kun annat almuasi, älä soita edessäsi pasunaa, niinkuin ulkokullatut tekevät synagoogissa ja kaduilla, että heillä olisi ihmisten kunnia. Totisesti minä sanon teille: heillä on palkkansa.
3 Mutta kun annat almua, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee.
4 Että almusi olisi salassa, ja sinun Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinulle.
5 Ja kun sinä rukoilet, älä ole niinkuin ulkokullatut ovat; sillä he rakastavat rukoilla seisoessaan synagoogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: heillä on palkkansa.
6 Mutta sinä, kun rukoilet, mene kaappeesi, ja kun olet sulkenut ovesi, rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka näkee salassa, maksaa sinulle avoimesti.
7 Mutta kun te rukoilette, älkää puhuko turhia, niinkuin pakanat tekevät; sillä he luulevat, että heitä kuullaan heidän runsaiden puheensa tähden.
8 Älkää siis olko heidän kaltaisianne, sillä teidän Isänne tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin anotte häneltä.
9 Rukoilkaa siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa, pyhitetty olkoon sinun nimesi.
10 Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.
11 Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.
12 Ja anna meille anteeksi meidän velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme.
13 Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta; sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ijankaikkisesti. Aamen.
14 Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, myös teidän taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi:
15 Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.
16 Ja kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niinkuin ulkokullatut; sillä he vääristävät kasvonsa, niin että he näyttävät ihmisten paastoavan. Totisesti minä sanon teille: heillä on palkkansa.
17 Mutta sinä, kun paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi;
18 Että sinä et näytä ihmisiltä paastoavan, vaan Isällesi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinulle.
19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat.
20 Mutta kokoakaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele ja missä varkaat eivät murtaudu läpi eivätkä varasta.
21 Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.
22 Ruumiin valo on silmä; jos siis sinun silmäsi on yksittäinen, niin koko ruumiisi on oleva valoa täynnä.
23 Mutta jos silmäsi on paha, niin koko ruumiisi on oleva täynnä pimeyttä. Jos siis valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!
24 Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä joko hän vihaa toista ja rakastaa toista; tai muuten hän pitää kiinni toisesta ja halveksii toista. Te ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.
25 Sentähden minä sanon teille: älkää välittäkö hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte; eikä vieläkään ruumiinne vuoksi, mitä pukeudutte. Eikö elämä ole enemmän kuin liha ja ruumis kuin vaatteet?
26 Katso, taivaan linnut, sillä ne eivät kylvä, eivät leikkaa eivätkä kokoa aitoihin; kuitenkin teidän taivaallinen Isänne ruokkii heitä. Etkö ole paljon parempi kuin he?
27 Kuka teistä voi harkitsemalla lisätä kyynärääkään kasvuaan?
28 Ja miksi te pidätte vaatteita? Mieti kedon liljoja, kuinka ne kasvavat; he eivät tee työtä eivätkä kehrä:
29 Ja kuitenkin minä sanon teille: Salomo kaikessa loistossaan ei ollut puettu niin kuin yksi näistä.
30 Jos siis Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään on ja huomenna heitetään uuniin, eikö hän paljoa enemmän pukea teitä, te vähäuskoiset?
31 Älkää siis ajatteleko sanoen: mitä me syömme? tai: Mitä juomme? tai: Millä me pukeudumme?
32 (Sillä kaikkia näitä pakanat etsivät,) sillä teidän taivaallinen Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.
33 Mutta etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan; ja kaikki tämä lisätään teille.
34 Älkää siis ajatteleko huomista, sillä huominen on ajatteleva omia asioitaan. Päivälle riittää sen pahuus.

LUKU 7

1 Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.
2 Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.
3 Ja miksi sinä näet veljesi silmässä olevaa roskaa, mutta et ota huomioon palkkia, joka on omassa silmässäsi?
4 Tai kuinka sinä sanot veljellesi: anna minun vetää sukka pois silmästäsi? ja katso, palkki on sinun silmässäsi?
5 Sinä ulkokullattu, heitä ensin palkki omasta silmästäsi; ja sitten näet selvästi karkottaaksesi rikan veljesi silmästä.
6 Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkojensa alle ja kääntyisi ja repi teitä.
7 Pyydä, niin sinulle annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan:
8 Sillä jokainen, joka pyytää, saa; ja joka etsii, se löytää; ja kolkuttajalle avataan.
9 Tai kuka teistä on mies, jolta, jos hänen poikansa pyytää leipää, antaako hän hänelle kiven?
10 Tai jos hän pyytää kalaa, antaako hän hänelle käärmeen?
11 Jos siis te, jotka olette pahat, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin teidän Isänne, joka on taivaassa, antaa hyvää niille, jotka häneltä anovat?
12 Sentähden kaikki, mitä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää myös heille; sillä tämä on laki ja profeetat.
13 Menkää sisään ahtaasta portista, sillä se portti on leveä ja tie leveä, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka menevät siitä sisään.
14 Sillä se portti on ahdas ja tie ahdas, joka vie elämään, ja harvat ovat, jotka sen löytävät.

15 Varokaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia.
16 Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Keräävätkö ihmiset orjantappuroista rypäleitä tai ohdakkeen viikunoita?
17 Niin jokainen hyvä puu tekee hyvää hedelmää; mutta turmeltunut puu tuottaa pahaa hedelmää.
18 Hyvä puu ei voi tuottaa pahaa hedelmää, eikä turmeltunut puu voi tuottaa hyvää hedelmää.
19 Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen.
20 Sentähden heidän hedelmistään te tunnette heidät.
21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra, pääse taivasten valtakuntaan; vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.
22 Monet sanovat minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö me ole profetoineet sinun nimesi kautta? ja oletko sinun nimessäsi ajanut ulos riivaajia? ja sinun nimessäsi tehnyt monia ihmeellisiä tekoja?
23 Ja silloin minä tunnustan heille: en ole koskaan teitä tuntenut: menkää pois minun tyköäni, te vääryyden tekijät.
24 Sentähden jokaisen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee ne, minä vertaan viisaaseen mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle.
25 Ja sade laskeutui, ja tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat ja löivät sitä taloa; ja se ei kaatunut, sillä se oli perustettu kalliolle.
26 Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani, mutta ei tee niitä, on verrattava tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle.
27 Ja sade laskeutui, ja tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat ja löivät sitä taloa; ja se kaatui, ja suuri oli sen kaatuminen.
28 Ja tapahtui, kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, kansa hämmästyi hänen opistaan:
29 Sillä hän opetti heitä niinkuin valta, eikä niinkuin kirjanoppineet.

LUKU 8

1 Kun hän tuli alas vuorelta, seurasi häntä suuri joukko.
2 Ja katso, spitaalinen tuli ja kumarsi häntä sanoen: Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.
3 Ja Jeesus ojensi kätensä ja kosketti häntä sanoen: minä tahdon; ole sinä puhdas. Ja heti hänen spitaalinsa puhdistettiin.
4 Ja Jeesus sanoi hänelle: katso, älä sano kenellekään; vaan mene, näytä itsesi papille ja uhraa lahja, jonka Mooses käski, todistukseksi heille.
5 Ja kun Jeesus meni Kapernaumiin, tuli hänen tykönsä sadanpäämies ja rukoili häntä:
6 Ja sanoi: "Herra, palvelijani makaa kotona halvaantuneena, raskaasti vaivautuneena".
7 Ja Jeesus sanoi hänelle: minä tulen ja parannan hänet.
8 Sadanpäällikkö vastasi ja sanoi: "Herra, minä en ole sen arvoinen, että tulet minun kattoni alle, vaan sano vain sana, niin palvelijani paranee."
9 Sillä minä olen vallan alainen mies, jolla on sotamiehet allani. Ja minä sanon tälle miehelle: mene, niin hän menee; ja toiselle: tule, niin hän tulee; ja palvelijalleni: tee tämä, niin hän tekee sen.
10 Kun Jeesus sen kuuli, hän ihmetteli ja sanoi niille, jotka seurasivat: " Totisesti minä sanon teille: en ole löytänyt niin suurta uskoa, ei, en Israelissa".
11 Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja istuvat Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.
12 Mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen: siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.
13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: mene; ja niinkuin sinä uskot, niin tapahtukoon sinulle. Ja hänen palvelijansa parantui samalla hetkellä.
14 Ja kun Jeesus tuli Pietarin taloon, näki hän vaimonsa äidin makaamassa ja sairaana kuumeesta.
15 Ja hän kosketti hänen kätensä, ja kuume lähti hänestä, ja hän nousi ja palveli heitä.
16 Kun ilta tuli, he toivat hänen tykönsä monia riivaamia, ja hän ajoi sanallaan henget ulos ja paransi kaikki sairaat.
17 Että kävisi toteen, minkä profeetta Esaias on puhunut, sanoen: Hän otti meidän sairautemme ja kantoi meidän sairautemme.
18 Mutta kun Jeesus näki suuren kansanjoukon ympärillään, käski hän lähteä toiselle puolelle.
19 Ja eräs kirjuri tuli ja sanoi hänelle: Mestari, minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin.
20 Jeesus sanoi hänelle: " Ketuilla on kuopat, ja taivaan linnuilla on pesä; mutta Ihmisen Pojalla ei ole minne päänsä kallistaa.
21 Ja toinen hänen opetuslapsistansa sanoi hänelle: "Herra, anna minun ensin mennä hautaamaan isäni".
22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: seuraa minua; ja anna kuolleiden haudata kuolleensa.
23 Ja kun hän astui veneeseen, seurasivat hänen opetuslapsensa häntä.
24 Ja katso, meressä nousi suuri myrsky, niin että laiva peittyi aalloihin, mutta hän nukkui.
25 Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja herättivät hänet sanoen: "Herra, pelasta meidät; me hukumme".
26 Ja hän sanoi heille: miksi te olette peloissanne, te vähäuskoiset? Sitten hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta; ja siellä oli suuri rauhallisuus.
27 Mutta miehet ihmettelivät sanoen: "Mikä tämä ihminen on, että tuulet ja merikin tottelevat häntä?"
28 Ja kun hän tuli toiselle puolelle gergenalaisten maalle, kohtasi hänet kaksi riivaamaa, jotka lähtivät haudoista, äärimmäisen raivokkaasti, ettei kukaan kulkisi sitä tietä.
29 Ja katso, he huusivat sanoen: mitä meillä on sinun kanssasi, Jeesus, sinä Jumalan Poika? oletko tullut tänne piinaamaan meitä ennen aikaa?
30 Ja heistä oli hyvän matkan päässä monia sikoja ruokkimassa.
31. Niin perkeleet rukoilivat häntä sanoen: jos sinä ajat meidät ulos, niin anna meidän mennä sikalaumaan.
32 Ja hän sanoi heille: " Menkää". Ja kun he tulivat ulos, menivät he sikalaumaan, ja katso, koko sikalauma juoksi jyrkästi alas mereen ja hukkui veteen.
33 Ja ne, jotka niitä vartioivat, pakenivat ja menivät kaupunkiin ja kertoivat kaikesta, ja mitä riivattuille oli tapahtunut.
34 Ja katso, koko kaupunki tuli ulos Jeesusta vastaan; ja nähdessään hänet he rukoilivat häntä, että hän lähtisi heidän rajoiltansa.

LUKU 9

1 Ja hän astui veneeseen, kulki sen yli ja tuli omaan kaupunkiinsa.
2 Ja katso, he toivat hänen luokseen halvaantuneen miehen, joka makasi vuoteella. Ja Jeesus nähdessään heidän uskonsa sanoi halvatulle: Poika, ole hyvällä tuulella; syntisi annetaan sinulle anteeksi.
3 Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: tämä mies pilkkaa.
4 Ja Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: " Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne?"
5 Sillä kumpi on helpompi sanoa: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi; tai sanoa: nouse ja kävele?
6 Mutta jotta te tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi (silloin hän sanoo halvatulle): Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.
7 Ja hän nousi ja lähti kotiinsa.
8 Mutta kun kansa sen näki, he ihmettelivät ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen voiman.
9 Ja kuin Jeesus kulki sieltä, näki hän miehen, nimeltä Matteus, istuvan tullin ääressä; ja hän sanoi hänelle: " Seuraa minua". Ja hän nousi ja seurasi häntä.
10 Ja tapahtui, kun Jeesus istui aterialla huoneessa, niin katso, monta publikaania ja syntistä tuli ja istuutui hänen ja hänen opetuslastensa kanssa.
11 Ja kun fariseukset näkivät sen, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: miksi teidän Mestarinne syö publikaanien ja syntisten kanssa?
12 Mutta kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän heille: eivät terveet tarvitse lääkäriä, vaan sairaat.
13 Mutta menkää ja oppikaa, mitä se tarkoittaa: minä tahdon armahtaa enkä uhria; sillä en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.
14 Silloin Johanneksen opetuslapset tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Miksi me ja fariseukset paastoamme usein, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"
15 Jeesus sanoi heille: " Voivatko häähuoneen lapset surra, niin kauan kuin ylkä on heidän kanssansa?" mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä, ja silloin he paastoavat.
16 Kukaan ei pue palaa uutta kangasta vanhan vaatteen päälle, sillä se, mikä on puettu täyteen, ottaa pois vaatteesta, ja repeämä pahenee.
17 Eivätkä ihmiset laita uutta viiniä vanhoihin pulloihin; muuten pullot rikkoutuvat ja viini loppuu, ja pullot hukkuvat; vaan he panevat uutta viiniä uusiin pulloihin, ja molemmat säilyvät.
18 Hänen puhuessaan näitä heille, katso, eräs ruhtinas tuli ja kumarsi häntä sanoen: tyttäreni on jo kuollut; mutta tule ja pane kätesi hänen päällensä, niin hän elää.
19 Ja Jeesus nousi ja seurasi häntä, samoin hänen opetuslapsensa.
20 Ja katso, hänen takanaan tuli nainen, joka sairasti verenvuotoa kaksitoista vuotta, ja kosketti hänen vaatteensa helmaa.
21 Sillä hän sanoi sisällään: "Jos saan vain koskettaa hänen vaippaansa, olen terve."
22 Mutta Jeesus käänsi hänet ympäri, ja kun hän näki hänet, sanoi hän: tytär, ole hyvä. sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Ja nainen tuli terveeksi siitä hetkestä lähtien.
23 Ja kun Jeesus tuli hallitsijan taloon ja näki saarnaajien ja kansan meluttavan,
24 Hän sanoi heille: " Antakaa paikka, sillä piika ei ole kuollut, vaan nukkuu". Ja he nauroivat hänelle ivallisesti.
25 Mutta kun kansa oli ajettu ulos, hän meni sisään ja tarttui hänen käteensä, ja piika nousi.
26 Ja maine tästä levisi kaikkeen siihen maahan.
27 Ja kun Jeesus lähti sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa, jotka huusivat ja sanoivat: "Daavidin poika, armahda meitä".
28 Ja kun hän tuli taloon, tulivat sokeat hänen tykönsä, ja Jeesus sanoi heille: uskotteko, että minä voin tehdä tämän? He sanoivat hänelle: kyllä, Herra.
29 Silloin hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: tapahtukoon teille uskonne mukaan.
30 Ja heidän silmänsä aukenivat; ja Jeesus käski heitä ankarasti sanoen: katsokaa, ettei kukaan sitä tiedä.
31 Mutta he lähtiessään levittivät hänen mainettaan kaikkeen siihen maahan.
32 Kun he menivät ulos, katso, he toivat hänen luokseen mykän miehen, jonka riivaama paholainen.
33 Ja kun perkele oli ajettu ulos, puhui mykkä, ja kansa ihmetteli sanoen: ei ole koskaan niin nähty Israelissa.
34 Mutta fariseukset sanoivat: "Hän ajaa ulos riivaajia riivaajien ruhtinaan kautta".
35 Ja Jeesus vaelsi ympäri kaikki kaupungit ja kylät, opetti heidän synagogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikki sairaudet ja kaikki sairaudet kansan keskuudessa.
36 Mutta kun hän näki kansanjoukot, hän sääli heitä, koska he nääntyivät ja hajaantuivat niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta.
37 Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: " Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän;
38 Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.

LUKU 10

1 Ja kun hän kutsui tykönsä kaksitoista opetuslastaan, hän antoi heille voiman saastaisia henkiä vastaan, ajaa heidät ulos ja parantaa kaikenlaisia sairauksia ja kaikkia sairauksia.
2 Nämä ovat kahdentoista apostolin nimet; Ensimmäinen, Simon, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreas hänen veljensä; Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes hänen veljensä;
3 Filippus ja Bartolomeus; Tuomas ja Matteus publikaani; Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbaeus, jonka sukunimi oli Taddeus;
4 Simon kanaanilainen ja Juudas Iskariot, joka myös kavalsi hänet.
5 Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: Älkää menkö pakanain tielle, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin.
6 Mutta mene ennemmin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo.
7 Ja kulkiessanne saarnatkaa ja sanokaa: taivasten valtakunta on tullut lähelle.
8 Parantakaa sairaita, puhdistakaa spitaalisia, herättäkää kuolleita, ajakaa ulos riivaajia: ilmaiseksi te olette saaneet, ilmaiseksi antakaa.
9 Älkää antako kukkaroihinne kultaa, hopeaa älkääkä pronssia,

10 Ei rahoja matkaasi varten, ei kahta takkia, ei kenkiä eikä sauvaa, sillä työmies on ruokansa arvoinen.
11 Ja mihin kaupunkiin tai kylään te menette, tiedustelkaa, kuka siellä on sen arvoinen; ja pysykää siellä, kunnes lähdette sieltä.
12 Ja kun tulette johonkin taloon, tervehtikää sitä.
13 Ja jos huone on arvollinen, tulkoon teidän rauhanne sen päälle; mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon teidän rauhanne teille.
14 Ja jokainen, joka ei ota teitä vastaan eikä kuule teidän sanojanne, kun lähdette siitä talosta tai kaupungista, pudistakaa tomu jaloistanne.
15 Totisesti minä sanon teille: Sodoman ja Gomorran maan on tuomiopäivänä siedettävämpi kuin sen kaupungin.
16 Katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle; olkaa siis viisaat kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkyset.
17 Mutta varokaa ihmisiä, sillä he antavat teidät neuvostolle ja ruoskivat teitä synagoogissaan;
18 Ja teidät viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heitä ja pakanoita vastaan.
19 Mutta kun he luovuttavat teitä, älkää miettikö, kuinka tai mitä puhutte; sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän tulee puhua.
20 Sillä ette te puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.
21 Ja veli luovuttakoon veljen kuolemaan ja isä lapsen, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja surmaavat heidät.
22 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka kestää loppuun asti, se pelastuu.
23 Mutta kun teitä vainotaan tässä kaupungissa, paetkaa toiseen; sillä totisesti minä sanon teille: te ette käy Israelin kaupungeissa, ennenkuin Ihmisen Poika tulee.
24 Ei opetuslapsi ole herraansa korkeampi, eikä palvelija herraansa korkeampi.
25 Opetuslapselle riittää, että hän on kuin hänen herransa ja palvelija niinkuin hänen herransa. Jos he ovat kutsuneet talon herraa Beelsebubiksi, kuinka paljoa ennemmin he kutsuvat hänen perhekuntaansa?
26 Älä siis pelkää heitä; sillä ei ole mitään peitettyä, mikä ei paljasteta; ja piiloutui, se ei tule tiedoksi.
27 Mitä minä sanon teille pimeydessä, sen te puhutte valkeudessa, ja mitä te kuulette korvaan, sitä julistakaa kattojen päällä.
28 Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua, vaan ennemmin peljätkää sitä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.
29 Eikö kaksi varpusta myydään parralla? eikä yksikään heistä putoa maahan ilman teidän Isäänne.
30 Mutta sinun pääsi hiukset ovat kaikki luetut.
31 Älkää siis peljätkö, te olette arvokkaampia kuin monet varpuset.
32 Joka siis tunnustaa minut ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.
33 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.
34 Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en minä ole tullut lähettämään rauhaa, vaan miekan.
35 Sillä minä olen tullut nostamaan miehen riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja minin anoppiaan vastaan.
36 Ja miehen vihollisia ovat hänen oma perheensä.
37 Joka rakastaa isää tai äitiä enemmän kuin minua, ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa tai tytärtään enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias.
38 Ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minun arvoinen.
39 Joka löytää elämänsä, hän kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.
40 Joka ottaa teidät vastaan, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.
41 Joka ottaa vastaan profeetan profeetan nimessä, se saa profeetan palkan; ja joka ottaa vanhurskaan vastaan vanhurskaan nimeen, se saa vanhurskaan palkan.
42 Ja jokainen, joka antaa juoda yhdelle näistä pienistä kupin kylmää vettä vain opetuslapsen nimeen, totisesti minä sanon teille: hän ei suinkaan menetä palkkaansa.

LUKU 11

1 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lopettanut kahdentoista opetuslapsensa käskyn, hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa.
2Kun Johannes kuuli vankilassa Kristuksen teot, hän lähetti kaksi opetuslastaan,
3 Ja sanoi hänelle: oletko sinä se, joka tulee, vai odotammeko toista?
4 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Menkää ja osoittakaa Johannekselle, mitä te kuulette ja näette:
5 Sokeat saavat näkönsä ja rammat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia.
6 Ja autuas se, joka ei minuun loukkaannu.
7 Ja heidän lähtiessään Jeesus rupesi puhumaan kansalle Johanneksesta: mitä te menitte erämaahan katsomaan? Tuulen ravistama ruoko?
8 Mutta mitä te menitte katsomaan? Mies, joka on pukeutunut pehmeisiin vaatteisiin? katso, ne, jotka pukeutuvat pehmeisiin vaatteisiin, ovat kuningasten taloissa.
9 Mutta mitä te menitte katsomaan? Profeetta? niin, minä sanon teille, ja enemmän kuin profeetta.
10 Sillä tämä on se, josta on kirjoitettu: katso, minä lähetän sanansaattajani sinun kasvojesi edellä, joka valmistaa sinun tiesi sinun eteesi.
11 Totisesti minä sanon teille: vaimoista syntyneiden joukossa ei ole noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta pienin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.
12 Ja Johannes Kastajan päivistä tähän asti taivasten valtakunta kärsii väkivallasta, ja väkivaltaiset ottavat sen väkivallalla.
13 Sillä kaikki profeetat ja laki profetoivat Johannekselle asti.
14 Ja jos te otatte sen vastaan, tämä on Elias, jonka piti tulla.
15 Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.
16 Mutta mihin minä vertaan tätä sukupolvea? Se on kuin lasten, jotka istuvat torilla ja huutavat tovereitaan,
17 ja sanoi: me olemme soittaneet teille huilua, ettekä tanssineet; me olemme surineet teitä, ettekä te ole valittaneet.
18 Sillä Johannes tuli, ei syö eikä juo, ja he sanovat: hänessä on perkele.

19 Ihmisen Poika tuli syömään ja juomaan, ja he sanovat: "Katso, mies syömäköön ja viininjööri, publikaanien ja syntisten ystävä." Mutta viisaus on oikeutettu hänen lapsilleen.

20 Sitten hän alkoi moittia kaupunkeja, joissa suurin osa hänen mahtavista teoistaan tehtiin, koska he eivät tehneet parannusta:

21 Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Betsaida! sillä jos ne voimalliset teot, jotka teissä tapahtuivat, olisi tehty Tyroksessa ja Sidonissa, he olisivat kauan sitten tehneet parannuksen säkissä ja tuhkassa.

22 Mutta minä sanon teille: Tyyron ja Sidonin on tuomiopäivänä siedettävämpi kuin teidän.

23 Ja sinä Kapernaum, joka olet taivaaseen korotettu, joudut alas helvettiin; sillä jos ne väkevät teot, jotka sinussa on tehty, olisi tehty Sodomassa, se olisi pysynyt tähän päivään asti.

24 Mutta minä sanon teille: Sodoman maalle on tuomiopäivänä siedettävämpi kuin sinulle.

25 Siihen aikaan Jeesus vastasi ja sanoi: minä kiitän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut tämän viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne pikkulapsille.

26 Niin myös, Isä, sillä niin se näytti hyvältä sinun silmissäsi.

27. Kaikki on minun Isäni antanut minulle, eikä kukaan tunne Poikaa, paitsi Isä; eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika hänet ilmoittaa.

28 Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.

29 Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta; sillä minä olen nöyrä ja nöyrä sydämeltä, ja te löydätte levon sielullenne.

30 Sillä minun ikeeni on hyvä, ja minun kuormani on kevyt.

LUKU 12

1 Siihen aikaan Jeesus kulki sapattipäivänä viljan läpi; ja hänen opetuslapsensa tulivat nälkäiseksi, ja he alkoivat poimia tähkäpäitä ja syödä.

2 Mutta kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänelle: katso, sinun opetuslapsesi tekevät sitä, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.

3 Mutta hän sanoi heille: ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän oli nälkäinen, ja ne, jotka olivat hänen kanssaan?

4 Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ja söi näytelmäleipää, jota ei ollut lupa syödä hänen eikä niille, jotka hänen kanssaan olivat, vaan ainoastaan papeille?

5 Vai ettekö ole lukeneet laista, kuinka sapattipäivinä papit häpäisevät sapatin ja ovat nuhteettomia?

6 Mutta minä sanon teille: tässä paikassa on suurempi kuin temppeli.

7 Mutta jos te tietäisitte, mitä tämä tarkoittaa, niin minä tahdon olla armollinen, enkä uhria, ette olisi tuominneet syyttömiä.

8 Sillä Ihmisen Poika on sapatinpäivän Herra.

9 Ja lähtiessään sieltä hän meni heidän synagoogaansa:

10 Ja katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Ja he kysyivät häneltä sanoen: Onko luvallista parantaa lepopäivinä? jotta he voisivat syyttää häntä.

11 Ja hän sanoi heille: " Kuka on teidän joukossanne, jolla on yksi lammas ja jos se putoaa kuoppaan sapatinpäivänä, eikö hän tartu siihen ja nosta sitä ulos?"

12 Kuinka paljon ihminen on parempi kuin lammas? Sen tähden on luvallista tehdä hyvää sapattipäivinä.

13 Silloin hän sanoi miehelle: Ojenna kätesi. Ja hän ojensi sen; ja se kunnostettiin kokonaisena, kuten toinenkin.

14 Silloin fariseukset menivät ulos ja pitivät neuvoa häntä vastaan, kuinka he hänet tuhottaisiin.

15 Mutta kuin Jeesus sen tiesi, vetäytyi hän sieltä pois, ja suuri joukko seurasi häntä, ja hän paransi heidät kaikki.

16 Ja kielsi heitä olemasta ilmoittamatta häntä:

17 Että kävisi toteen, mitä profeetta Esaias on puhunut, sanoen:

18 Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut; minun rakkaani, johon minun sieluni mielistyy: minä panen henkeni hänen päällensä, ja hän on julistava tuomion pakanoille.

19 Hän ei riitele eikä huuda; eikä kukaan kuule hänen ääntään kaduilla.

20 Särjettyä ruokoa hän ei riko, eikä savuista pellavaa sammuta, ennen kuin hän lähettää tuomion voittoon.

21 Ja hänen nimeensä pakanat turvaavat.

22 Sitten hänen tykönsä tuotiin paholaisen riivaama, sokea ja mykkä; ja hän paransi hänet, niin että sokea ja mykkä puhui ja näki.

23 Ja kaikki kansa hämmästyi ja sanoi: eikö tämä ole Daavidin poika?

24 Mutta kun fariseukset sen kuulivat, sanoivat he: ei tämä aja ulos riivaajia, vaan Beelsebubin, riivaajien ruhtinaan, avulla.

25 Ja Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: " Jokainen valtakunta, joka on riitautettu itseään vastaan, joutuu autioksi". eikä mikään kaupunki tai talo, joka on riitautettu itseään vastaan, kestä:

26 Ja jos saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on jakautunut itseään vastaan; kuinka hänen valtakuntansa sitten pysyy?

27 Ja jos minä Beelsebubin avulla ajan ulos riivaajia, kenellä teidän lapsenne ajavat niitä ulos? siksi he ovat teidän tuomareitanne.

28 Mutta jos minä ajan ulos riivaajia Jumalan Hengellä, niin Jumalan valtakunta on tullut teidän tykönne.

29 Tai kuinka joku voi mennä väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaransa, ellei hän ensin sido väkevää? ja sitten hän turmelee talonsa.

30 Joka ei ole minun puolellani, on minua vastaan; ja joka ei kokoa minun kanssani, se hajottaa.

31 Sentähden minä sanon teille: kaikki synnit ja herjaukset annetaan ihmisille anteeksi, mutta Pyhän Hengen pilkkaamista ei anneta ihmisille anteeksi.

32 Ja jokaiselle, joka puhuu sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan anteeksi; mutta joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, sille ei anneta anteeksi, ei tässä maailmassa eikä tulevassa.

33 Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi; tai tee puu turmeltumaan ja hänen hedelmänsä turmeltumaan, sillä hedelmästään puu tunnetaan.

34 Oi kyykäärmeiden suku, kuinka te voitte, kun olette pahat, puhua hyvää? sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

35 Hyvä ihminen tuo esiin hyvän sydämen aarreesta hyvää, ja paha ihminen tuo esiin pahasta aarreesta pahaa.

36 Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on tehtävä tili tuomiopäivänä.
37 Sillä sanoistasi sinut tulee vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan.
38 Silloin muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat sanoen: Mestari, me tahdomme nähdä sinulta merkin.
39 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: paha ja avionrikkoja sukupolvi etsii merkkiä; eikä sille anneta mitään merkkiä, vaan profeetta Joonan merkki:
40 Sillä niinkuin Joonas oli kolme päivää ja kolme yötä valaan vatsassa; niin on Ihmisen Poika oleva kolme päivää ja kolme yötä maan sydämessä.
41 Niiniven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsevat sen, koska he katuivat Joonan saarnaa; ja katso, täällä on suurempi kuin Joonas.
42 Etelän kuningatar nousee tuomiolla tämän sukupolven kanssa ja tuomitsee sen; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta; ja katso, täällä on suurempi kuin Salomo.
43 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, vaeltaa hän kuivissa paikoissa etsien lepoa, mutta ei löydä.
44 Silloin hän sanoo: minä palaan huoneeseeni, josta tulin; ja kun hän tulee, hän löytää sen tyhjänä, lakaistuna ja koristelttuna.
45 Silloin hän menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, jotka ovat pahempia kuin hän itse, ja ne tulevat sisälle ja asuvat siellä; ja sen miehen viimeinen tila on pahempi kuin ensimmäinen. Samoin käy myös tälle jumalattomalle sukupolvelle.
46 Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona, tahtoen puhua hänen kanssaan.
47 Ja yksi sanoi hänelle: katso, äitisi ja veljesi seisovat ulkona, tahtoen puhua kanssasi.
48 Mutta hän vastasi ja sanoi sille, joka sen hänelle kertoi: kuka on minun äitini? ja ketkä ovat minun veljeni?
49 Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: katso, minun äitini ja veljeni!
50 Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.

LUKU 13

1 Sinä päivänä Jeesus lähti talosta ja istui meren rantaan.
2 Ja paljon kansaa kokoontui hänen tykönsä, niin että hän meni veneeseen ja istui; ja koko joukko seisoi rannalla.
3 Ja hän puhui heille paljon vertauksin sanoen: katso, kylväjä lähti kylvämään;
4 Ja kun hän kylvi, putosi siemeniä tien viereen, ja linnut tulivat ja söivät ne:
5 Jotkut putosivat kivisiin paikkoihin, joissa heillä ei ollut paljoa maata, ja heti ne nousivat, koska heillä ei ollut maan syvyyttä.
6 Ja kun aurinko nousi, ne polttivat; ja koska heillä ei ollut juurta, ne kuihtuivat.
7 Ja jotkut putosivat orjantappuroiden sekaan; ja orjantappurat nousivat ja tukahduttivat ne:
8 Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja kantoivat hedelmää, toiset satakertaisesti, toiset kuusikymmentäkertaisesti, toiset kolminkymmentäkertaisesti.
9 Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.
10 Ja opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: miksi sinä puhut heille vertauksilla?
11 Hän vastasi ja sanoi heille: koska teille on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heille ei ole annettu.
12 Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkylläisyys; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.
13 Sentähden minä puhun heille vertauksilla, koska he näkevät eivät näe; ja kuullen he eivät kuule eivätkä ymmärrä.
14 Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: "Kuulemalla te kuulette, ettekä ymmärrä". ja näkemällä te näette ettekä huomaa:
15 Sillä tämän kansan sydän on murtunut, ja heidän korvansa kuulevat, ja silmänsä he ovat sulkeneet. etteivät he koskaan näkisi silmillään ja kuulisi korvillaan eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja minä parantaisin heitä.
16 Mutta autuaat ovat teidän silmänne, sillä ne näkevät, ja teidän korvanne, sillä ne kuulevat.
17 Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä sen, mitä te näette, eivätkä ole nähneet; ja kuulla, mitä te kuulette, ettekä ole kuulleet.
18 Kuulkaa siis vertaus kylväjästä.
19 Jos joku kuulee sanan valtakunnasta, mutta ei sitä ymmärrä, niin tulee jumalaton ja ottaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on hän, joka sai siemenen tien varrella.
20 Mutta se, joka on ottanut siemenen kivisiin paikkoihin, on se, joka kuulee sanan ja ottaa sen ilolla vastaan.
21 Mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän kestää jonkin aikaa; sillä kun ahdistus tai vaino tulee sanan tähden, niin hän loukkaa.
22 Joka on saanut siemenen orjantappuroihin, on se, joka kuulee sanan; ja tämän maailman huolenpito ja rikkauksien petollisuus tukahduttaa sanan, ja hän jää hedelmättömäksi.
23 Mutta se, joka on pannut siemenen hyvään maahan, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen; joka myös kantaa hedelmää ja kantaa hedelmää, toiset satakertaisesti, toiset kuusikymmentä, toiset kolmekymmentä.
24 Toisen vertauksen hän esitti heille sanoen: Taivasten valtakunta on ihmisen vertainen, joka kylvi peltoonsa hyvän siemenen.
25 Mutta ihmisten nukkuessa tuli hänen vihollisensa ja kylvi rikkakasveja vehnän sekaan ja lähti tiensä.
26 Mutta kun terä nousi ja kantoi hedelmää, ilmestyi myös rikkakasvi.
27 Niin isäntäpalvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: "Herra, etkö kylvänyt hyvää siementä peltollesi?" mistä se sitten on pilannut?
28 Hän sanoi heille: vihollinen on tämän tehnyt. Palvelijat sanoivat hänelle: "Tahdotko siis, että menemme ja kokoamme heidät?"
29 Mutta hän sanoi: ei; ettette kokoaessanne rikkaviljaa, niin te myös vehnää kitkeisitte niiden mukana.
30 Kasvatkoot molemmat yhdessä elonkorjuuseen asti, ja elonkorjuun aikana minä sanon niittomiehille: Kerää ensin rikkakasvit ja sido ne nippuihin polttaaksesi, mutta vehnä kokoa aitaani.

31 Toisen vertauksen hän esitti heille sanoen: Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.
32 Joka on tosin pienin kaikista siemenistä, mutta kun se kasvaa, on se suurin yrttien joukossa, ja siitä tulee puu, niin että taivaan linnut tulevat ja makaavat sen oksissa.
33 Toisen vertauksen hän puhui heille; Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja kätki kolmeen mittaan jauhoa, kunnes kaikki oli hapatettu.
34 Tämän kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksin; ja ilman vertausta hän ei puhunut heille:
35 Että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: minä avaan suuni vertauksilla; Minä sanon asioita, jotka ovat olleet salassa maailman perustamisesta asti.
36 Niin Jeesus lähetti kansan pois ja meni huoneeseen, ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Sano meille vertaus kedon rikkaviljasta".
37 Hän vastasi ja sanoi heille: se, joka kylvää hyvän siemenen, on Ihmisen Poika;
38 Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapsia; mutta rikkakasvit ovat jumalattoman lapsia;
39 Vihollinen, joka ne kylvi, on perkele; sato on maailman loppu; ja leikkaajat ovat enkelit.
40 Niinkuin rikkakasvi kerätään ja poltetaan tulessa; niin tulee olemaan tämän maailman lopussa.
41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka pahentavat ja tekevät vääryyttä;
42 Ja he heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itkua ja hammasten kiristystä.
43 Silloin vanhurskaat loistavat niinkuin aurinko Isänsä valtakunnassa. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.
44 Taas taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen; jonka ihminen löytää, kätkee sen, ja ilokseen siitä menee ja myy kaiken, mitä hänellä on, ja ostaa sen pellon.
45 Taas taivasten valtakunta on kauppiaan kaltainen, joka etsii hyviä helmiä:
46 Kun hän oli löytänyt yhden kalliin helmen, hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.
47 Taivasten valtakunta on jälleen kuin verkko, joka on heitetty mereen ja koottu kaikenlaista:
48 Ja kun se oli täynnä, he vetivät rantaan, istuivat ja kokosivat hyvän astioihin, mutta pahan heittivät pois.
49 Niin tulee olemaan maailman lopussa: enkelit tulevat esiin ja erottavat jumalattomat vanhurskaiden keskuudesta,
50 Ja he heittävät ne tuliseen pätsiin; siellä on oleva itkua ja hammasten kiristystä.
51 Jeesus sanoi heille: " Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken? He sanoivat hänelle: kyllä, Herra.
52 Silloin hän sanoi heille: Sentähden jokainen kirjanoppinut, joka on opetettu taivasten valtakuntaan, on perheenisän kaltainen, joka tuo esiin aarrekammiostansa uutta ja vanhaa.
53 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, hän lähti sieltä.
54 Ja kun hän tuli kotimaahansa, opetti hän heitä heidän synagogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: mistä tällä miehellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot?
55 Eikö tämä ole sen puusepän poika? eikö hänen äitinsä ole Maria? ja hänen veljensä Jaakob ja Joses, Simon ja Juudas?
56 Ja hänen sisarensa, eivätkö he kaikki ole kanssamme? Mistä tällä miehellä on kaikki nämä asiat?
57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: ei profeetta ole vailla kunniaa, paitsi omassa maassaan ja omassa huoneessaan.
58 Eikä hän tehnyt siellä monta voimallista tekoa heidän epäuskonsa tähden.

LUKU 14

1 Siihen aikaan tetrarkki Herodes kuuli Jeesuksen maineesta,
2 Ja sanoi palvelijoilleen: tämä on Johannes Kastaja; hän on noussut kuolleista; ja siksi hänessä näkyvät voimalliset teot.
3 Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni, sitonut hänet ja pannut hänet vankilaan Herodiaan, veljensä Filippuksen vaimon, tähden.
4 Sillä Johannes sanoi hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä".
5 Ja kun hän halusi tappaa hänet, pelkäsi hän kansaa, koska he pitivät häntä profeettana.
6 Mutta kun Herodeksen syntymäpäivää pidettiin, Herodiaan tytär tanssi heidän edessään ja kelpasi Herodekselle.
7 Sentähden hän lupasi valalla antaa hänelle mitä tahansa, mitä hän pyysi.
8 Ja hän sanoi äitinsä neuvon saaneena: "Anna minulle tänne Johannes Kastajan pää panssariin".
9 Ja kuningas katui, mutta valan ja hänen kanssaan aterialla istuvien tähden hän käski antaa sen hänelle.
10 Ja hän lähetti ja mestatti Johanneksen pään vankilassa.
11. Ja hänen päänsä tuotiin kaapissa ja annettiin piialle, ja tämä toi sen äidilleen.
12 Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat ruumiin, hautasivat sen ja menivät ja ilmoittivat Jeesukselle.
13 Kun Jeesus sen kuuli, lähti hän sieltä laivalla erilleen erämaahan; ja kun ihmiset sen kuulivat, seurasivat he häntä jalkaisin kaupungeista.
14 Ja Jeesus meni ulos ja näki suuren joukon, ja häntä sääli hän, ja hän paransi heidän sairaansa.
15 Ja kun ilta tuli, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: tämä on autio paikka, ja aika on jo ohitse; lähetä kansa pois mennäkseen kyliin ostamaan itselleen ruokaa.
16 Mutta Jeesus sanoi heille: ei heidän tarvitse lähteä; anna heille syödä.
17 Ja he sanoivat hänelle: meillä on täällä vain viisi leipää ja kaksi kalaa.
18 Hän sanoi: tuokaa ne tänne minun luokseni.
19 Ja hän käski kansan istua ruoholle, otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsilleen ja opetuslapset kansalle. .
20 Ja he kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja he keräsivät jäljelle jääneistä palasista kaksitoista koria täynnä.
21 Ja niitä, jotka olivat syöneet, oli noin viisituhatta miestä, naisia ja lapsia lukuun ottamatta.

22 Ja kohta Jeesus pakotti opetuslapsensa astumaan laivaan ja menemään edellänsä toiselle puolelle, kun hän lähetti kansan pois.
23 Ja päästettyään kansan pois, nousi hän vuorelle erillään rukoilemaan; ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksin.
24 Mutta laiva oli nyt keskellä merta aaltojen heittelemänä, sillä tuuli oli vastakkainen.
25 Ja neljännellä yövartiolla Jeesus meni heidän tykönsä ja käveli meren päällä.
26 Ja kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän meren päällä, peljästyivät he ja sanoivat: se on henki; ja he huusivat pelosta.
27 Mutta kohta Jeesus puhui heille sanoen: " Olkaa turvallisella mielellä! se olen minä; älä pelkää.
28 Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Herra, jos se olet sinä, käske minun tulla luoksesi veden päällä".
29 Hän sanoi: " Tule!" Ja kun Pietari tuli alas laivasta, käveli hän veden päällä mennäkseen Jeesuksen luo.
30 Mutta kun hän näki tuulen pauhaavan, peljästyi hän; ja alkoi vajota, hän huusi sanoen: "Herra, pelasta minut".
31 Ja heti Jeesus ojensi kätensä ja tarttui häneen ja sanoi hänelle: " Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?"
32 Ja kun he tulivat veneeseen, tuuli lakkasi.
33 Silloin ne, jotka olivat laivassa, tulivat ja kumarsivat häntä sanoen: totisesti sinä olet Jumalan Poika.
34 Ja kun he menivät yli, tulivat he Genesaretin maahan.
35 Ja kun sen paikan miehet saivat tietää hänestä, lähettivät he kaikkeen siihen maahan ja toivat hänen tykönsä kaikki sairaat;
36 Ja rukoili häntä, että he saisivat vain koskettaa hänen vaatteensa helmaan; ja kaikki, joihin kosketettiin, tulivat täydellisesti terveiksi.

LUKU 15

1 Silloin tulivat Jeesuksen tykö kirjanoppineet ja fariseukset, jotka olivat Jerusalemista, ja sanoivat:
2 Miksi opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? sillä he eivät pese käsiään syödessään leipää.
3 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: " Miksi te myös rikotte Jumalan käskyä perinnäissääntönne kautta?"
4 Sillä Jumala käski sanoen: Kunnioita isääsi ja äitiäsi, ja joka kiroaa isääsi tai äitiäsi, se kuolkoon kuolemalla.
5 Mutta te sanotte: "Jokainen sanoo isälleen tai äidilleen: "Se on lahja, mistä minä voit hyötyä".
6 Älä kunnioita isäänsä tai äitiään, hän on vapaa. Näin te olette tehneet Jumalan käskyn mitättömäksi perinnäissääntönne kautta.
7 Te ulkokullatut, hyvin Esaias ennusti teistä sanoen:
8 Tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan; mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.
9 Mutta turhaan he palvelevat minua, opettaen oppeja, ihmisten käskyjä.
10 Ja hän kutsui kansan ja sanoi heille: " Kuulkaa ja ymmärtäkää".
11 Ei se, mikä suusta menee, saastuttaa ihmistä; mutta mikä suusta lähtee, se saastuttaa ihmisen.
12 Silloin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuultuaan tämän sanan?"
13 Mutta hän vastasi ja sanoi: " Jokainen kasvi, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revitään juurineen."
14 Anna heidän olla: he ovat sokeita sokeiden johtajia. Ja jos sokea johtaa sokeaa, molemmat putoavat ojaan.
15 Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: Selitä meille tämä vertaus.
16 Jeesus sanoi: " Oletteko te vielä ymmärtämättömät?"
17 Ettekö te vielä ymmärrä, että kaikki, mikä menee suusta sisään, menee vatsaan ja heitetään ulos ilmaan?
18 Mutta mikä suusta lähtee, se tulee sydämestä; ja he saastuttavat miehen.
19 Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaat:
20 Nämä ovat ne, jotka saastuttavat ihmisen; mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä.
21 Sitten Jeesus lähti sieltä ja lähti Tyyron ja Sidonin rannikolle.
22 Ja katso, kanaanilainen nainen tuli samoista rannoista ja huusi hänelle sanoen: Herra, Daavidin Poika, armahda minua; tyttäreni on paholaisen vihainen.
23 Mutta hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: päästä hänet pois. sillä hän huutaa meidän perässämme.
24 Mutta hän vastasi ja sanoi: " Minua ei ole lähetetty muuten kuin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden tykö".
25 Sitten hän tuli ja kumarsi häntä sanoen: "Herra, auta minua".
26 Mutta hän vastasi ja sanoi: ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää koirille.
27 Hän sanoi: "Totisesti, Herra! Mutta koirat syövät muruja, jotka putoavat isäntänsä pöydältä".
28 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Oi nainen, suuri on sinun uskosi; tapahtukoon sinulle niinkuin tahdot". Ja hänen tyttärensä tuli terveeksi siitä hetkestä lähtien.
29 Ja Jeesus lähti sieltä ja tuli lähelle Galilean merta; ja nousi vuorelle ja istuutui sinne.
30 Ja hänen tykönsä tuli suuri joukko ihmisiä, joilla oli rampoja, sokeita, mykkiä, raajarikkoja ja monia muita, ja he heittivät heidät Jeesuksen jalkojen juureen. ja hän paransi heidät:
31 Niin että kansa ihmetteli, kun he näkivät mykät puhuvan, raajarikkoja terveiksi, rammat kävelevän ja sokeat näkevän; ja he ylistivät Israelin Jumalaa.
32 Silloin Jeesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi: " Minä säälin sitä kansaa, sillä he ovat minun tykönäni nyt kolme päivää, eikä heillä ole mitään syötävää; enkä minä lähetä heitä paastoamatta, etteivät he väsyisi tiellä."
33 Ja hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: mistä meillä olisi niin paljon leipää erämaassa, että niin suuren joukon täytämme?
34 Jeesus sanoi heille: kuinka monta leipää teillä on? He sanoivat: "Seitsemän ja muutama kala".
35 Ja hän käski kansan istua maahan.
36 Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ne ja antoi opetuslapsilleen, ja opetuslapset kansalle.
37 Ja he kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja he ottivat jäljelle jäänyttä lihaa seitsemän koria täynnä.
38 Ja niitä, jotka söivät, oli neljätuhatta miestä, naisia ja lapsia lukuun ottamatta.

39 Ja hän lähetti kansan pois, astui laivaan ja tuli Magdalan rannoille.

LUKU 16

1 Fariseukset tulivat myös saddukeusten kanssa ja kiusasivat häntä, että hän näyttäisi heille merkin taivaasta.
2 Hän vastasi ja sanoi heille: " Kun tulee ilta, te sanotte: tulee kaunis sää, sillä taivas on punainen."
3 Ja aamulla on tänään synkkä sää, sillä taivas on punainen ja matala. Oi te tekopyhät, te voitte erottaa taivaan kasvot; mutta ettekö voi erottaa ajan merkkejä?
4 Paha ja avionrikkoja sukupolvi etsii merkkiä; eikä sille anneta mitään merkkiä, vaan profeetta Joonaksen merkki. Ja hän jätti heidät ja lähti.
5 Ja kun hänen opetuslapsensa olivat tulleet toiselle puolelle, he olivat unohtaneet ottaa leipää.
6 Silloin Jeesus sanoi heille: " Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatetta".
7 Ja he keskustelivat keskenään sanoen: "Se johtuu siitä, ettemme ole ottaneet leipää".
8 Sen nähdessään Jeesus sanoi heille: " Te vähäuskoiset, mitä te keskustelette keskenänne, kun ette ole tuoneet leipää?"
9 Ettekö vielä ymmärrä, ettekä muista viittä leipää viidestä tuhannesta, ja kuinka monta koria te otitte?
10 Eivätkä ne seitsemän leipää neljästä tuhannesta, ja kuinka monta koria te otitte?
11 Kuinka te ette ymmärrä, etten minä puhunut teille leivästä, että te varoittaisitte fariseusten ja saddukeusten hapatetta?
12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt heitä varomaan leivän hapatetta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.
13 Kun Jeesus tuli Filippoksen Kesarean rannikolle, kysyi hän opetuslapsiltaan sanoen: kenenkä ihmiset sanovat minun Ihmisen Pojan olevan?
14 Ja he sanoivat: toiset sanovat sinun olevan Johannes Kastaja, toiset Elias; ja muut, Jeremias tai joku profeetoista.
15 Hän sanoi heille: kenenkä te sanotte minun olevan?
16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.
17 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Siunattu olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri ei ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.
18 Ja minä sanon myös sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni; ja helvetin portit eivät voita sitä.
19 Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja kaikki, minkä sinä sidot maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä sinä päästät maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.
20 Sitten hän kielsi opetuslapsiaan, etteivät he kertoisi kenellekään, että hän on Jeesus Kristus.
21 Siitä ajasta lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, kuinka hänen piti menemän Jerusalemiin ja kärsimään paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös.
22 Niin Pietari otti hänet kiinni ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: "Olkoon kaukana sinusta, Herra, tämä ei tule sinulle".
23 Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: " Mene pois minun takaani, saatana; sinä olet minulle pahennus, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten".
24 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: " Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua."
25 Sillä jokainen, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa henkensä minun tähteni, hän löytää sen.
26 Sillä mitä hyötyä on ihmisestä, jos hän voittaa koko maailman ja menettää sielunsa? tai mitä ihminen antaa sielunsa vastineeksi?
27 Sillä Ihmisen Poika tulee Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa; ja sitten hän palkitsee jokaiselle hänen tekojensa mukaan.
28 Totisesti minä sanon teille: täällä seisoo muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan valtakuntaansa.

LUKU 17

1 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle erillään,
2 Ja hän muuttui heidän edessänsä, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin valo.
3 Ja katso, heille ilmestyi Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssaan.
4 Niin Pietari vastasi ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on hyvä olla täällä. Jos tahdot, niin tehkäämme tähän kolme majaa. yksi sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Elialle.
5 Hänen vielä puhuessaan, katso, kirkas pilvi varjosi heidät, ja katso, ääni pilvestä sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt". kuule häntä.
6 Ja kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät suuresti.
7 Ja Jeesus tuli, kosketti heitä ja sanoi: " Nouskaa, älkääkä peljätkö".
8 Ja kun he olivat nostaneet silmänsä, eivät he nähneet ketään, paitsi Jeesuksen yksin.
9 Ja kun he tulivat alas vuorelta, Jeesus kielsi heitä sanoen: Älkää kertoko näkyä kenellekään, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.
10 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää ensin tulla?"
11 Jeesus vastasi ja sanoi heille: Elias tulee ensin ja palauttaa kaikki.
12 Mutta minä sanon teille: Elias on jo tullut, eivätkä he tunteneet häntä, vaan ovat tehneet hänelle, mitä tahtoivat. Samoin Ihmisen Poika joutuu kärsimään heistä.
13 Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.
14 Ja kun he tulivat kansan tykö, tuli hänen luokseen eräs mies, polvistui hänen eteensä ja sanoi:
15 Herra, armahda poikaani, sillä hän on hullu ja kiukkuinen; sillä usein hän putoaa tuleen ja usein veteen.
16 Ja minä toin hänet opetuslastesi luo, eivätkä he pystyneet parantamaan häntä.
17 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi: " Oi uskoton ja turmeltunut sukupolvi, kuinka kauan minä olen sinun

kanssasi?" kuinka kauan joudun sinua kärsimään? tuo hänet tänne minun luokseni.
18 Ja Jeesus nuhteli perkelettä; ja hän lähti hänestä, ja lapsi parani siitä hetkestä.
19. Silloin opetuslapset tulivat erilleen Jeesuksen luo ja sanoivat: "Miksi emme voineet ajaa häntä ulos?"
20 Ja Jeesus sanoi heille: teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä on usko niinkuin sinapinsiemen, niin te sanotte tälle vuorelle: 'Mene sieltä tuonne!' ja se on poistettava; eikä mikään ole sinulle mahdotonta.
21 Mutta tämä laji ei lähde ulos, vaan rukoilemalla ja paastoamalla.
22 Ja heidän ollessaan Galileassa, Jeesus sanoi heille: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.
23 Ja he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän herätetään. Ja he olivat äärimmäisen pahoillaan.
24 Ja kun he tulivat Kapernaumiin, tulivat verorahaa saaneet Pietarin luo ja sanoivat: eikö teidän herranne maksa veroa?
25 Hän sanoo: Kyllä. Ja kun hän tuli taloon, Jeesus esti häntä ja sanoi: mitä sinä ajattelet, Simon? keneltä maan kuninkaat ottavat tullin tai veron? omista lapsistaan vai vieraista?
26 Pietari sanoi hänelle: muukalaisten. Jeesus sanoi hänelle: "Silloin lapset ovat vapaita".
27 Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene merelle ja heitä koukku ja ota kala, joka ensimmäisenä nousee ylös; ja kun avaat hänen suunsa, löydät palan rahaa: jotka otat ja annat heille minun ja sinun puolesta.

LUKU 18

1 Samaan aikaan opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: kuka on suurin taivasten valtakunnassa?
2 Ja Jeesus kutsui tykönsä lapsen ja asetti hänet heidän keskelleen,
3 Ja sanoi: totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaiseksi, ette pääse taivasten valtakuntaan.
4 Joka siis nöyrtyy niinkuin tämä pieni lapsi, hän on suurin taivasten valtakunnassa.
5 Ja joka ottaa vastaan yhden tällaisen lapsen minun nimessäni, ottaa vastaan minut.
6 Mutta jos joku loukkaa yhtä näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja että hänet upotetaan meren syvyyteen.
7 Voi maailmaa rikkomusten tähden! sillä täytyy olla, että loukkauksia tulee; mutta voi sitä miestä, jonka kautta loukkaus tulee!
8 Sentähden, jos kätesi tai jalkasi loukkaa sinua, leikkaa ne pois ja heitä luotasi: parempi on sinun mennä elämään pysähdyksissä tai vammautuneena, kuin että sinulla on kaksi kättä tai kaksi jalkaa heitetyksi iankaikkiseen tuleen.
9 Ja jos sinun silmäsi loukkaa sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; sinun on parempi mennä yhdellä silmällä elämään, kuin että sinut heitetään kahdella silmällä helvetin tuleen.
10 Katsokaa, ettet halveksi yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä taivaassa aina näkevät minun taivaallisen Isäni kasvot.
11 Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sen, mikä oli kadonnut.
12 Mitä mieltä olette? jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksänkymmentäyhdeksää ja mene vuorille ja etsi eksyneitä?
13 Ja jos hän löytää sen, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä lampaasta kuin niistä yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä, jotka eivät eksyneet.
14 Samoin ei ole teidän taivaallisen Isänne tahto, että yksi näistä pienistä joutuisi kadotukseen.
15 Ja jos veljesi rikkoo sinua vastaan, mene ja kerro hänelle hänen syyllisyytensä sinun ja hänen välillänsä; jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi.
16 Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota mukaans vielä yksi tai kaksi, jotta jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla.
17 Ja jos hän ei kuule niitä, ilmoita se seurakunnalle; mutta jos hän ei kuule seurakuntaa, olkoon hän sinulle niinkuin pakana ja publikaani.
18 Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa.
19 Taas minä sanon teille: jos kaksi teistä sopii maan päällä mitä tahansa, mitä he anovat, sen heille antaa minun Isäni, joka on taivaissa.
20 Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellänsä.
21 Silloin Pietari tuli hänen tykönsä ja sanoi: "Herra, kuinka usein veljeni tekee syntiä minua vastaan, ja minä annan hänelle anteeksi?" seitsemän kertaan asti?
22 Jeesus sanoi hänelle: en minä sano sinulle: seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän asti.
23 Sentähden on taivasten valtakunta verrattava kuninkaaseen, joka ottaa huomioon palvelijansa.
24 Ja kun hän oli alkanut laskea, tuotiin hänen tykönsä yksi, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia.
25 Mutta koska hänen ei tarvinnut maksaa, niin hänen herransa käski myydä hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, ja maksettavaksi.
26 Niin palvelija lankesi maahan ja kumarsi häntä sanoen: Herra, ole kärsivällinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaiken.
27 Silloin sen palvelijan herra tuli sääliin ja päästi hänet irti ja antoi hänelle velan anteeksi.
28 Mutta sama palvelija meni ulos ja tapasi yhden työtovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata penniä. Ja hän pani kätensä hänen päälleen ja tarttui hänen kurkukseen sanoen: maksa minulle, mitä olet velkaa.
29 Ja hänen kanssapalvelijansa lankesi hänen jalkojensa juureen ja rukoili häntä sanoen: ole kärsivällinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaiken.
30 Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankilaan, kunnes hän maksaa velan.
31 Kun hänen työtoverinsa näkivät, mitä oli tapahtunut, katuivat he suuresti ja tulivat ja kertoivat herralleen, mitä oli tapahtunut.
32 Sitten hänen herransa, kutsuttuaan hänet, sanoi hänelle: "Sinä jumalaton palvelija, minä annoin sinulle anteeksi kaiken velan, koska sinä pyysit minua.
33 Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin minä säälin sinua?
34 Ja hänen herransa vihastui ja luovutti hänet kiduttajien käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, mikä hänelle kuului.

35 Niin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette sydämestänne anna kukin veljelleen heidän rikkomuksiaan.

LUKU 19

1 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, lähti hän Galileasta ja tuli Juudean rannoille Jordanin tuolla puolen;
2 Ja paljon kansaa seurasi häntä; ja hän paransi heidät siellä.
3 Myös fariseukset tulivat hänen tykönsä, kiusasivat häntä ja sanoivat hänelle: onko miehen luvallista hylätä vaimonsa mistä tahansa syystä?
4 Hän vastasi ja sanoi heille: " Ettekö ole lukeneet, että se, joka ne alussa teki, loi ne mieheksi ja naiseksi,
5 Ja sanoi: sen tähden pitääkö miehen luopuman isästä ja äidistä ja liittykö vaimoonsa; ja he kaksi ovat yhtä lihaa?
6 Sentähden he eivät ole enää kaksi, vaan yksi liha. Mitä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.
7 He sanoivat hänelle: miksi Mooses sitten käski antaa erokirjan ja erottaa hänet?
8 Hän sanoi heille: Mooses salli teidän hylätä vaimonne teidän sydämenne kovuuden tähden, mutta alusta asti se ei ollut niin.
9 Ja minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muutoin kuin haureuden vuoksi, ja nai toisen, tekee huorin, ja joka nai hylätyn, tekee huorin.
10 Hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: jos miehen tilanne on niin hänen vaimonsa kanssa, ei ole hyvä mennä naimisiin.
11 Mutta hän sanoi heille: ei kukaan voi ottaa tätä sanaa vastaan, paitsi ne, joille se on annettu.
12 Sillä on muutamia hoviherroja, jotka ovat syntyneet äitinsä kohdusta, ja on joitain hoviherroja, jotka on tehty ihmisten hoviherroiksi, ja on hoviherroja, jotka ovat tehneet itsensä hoviherroiksi taivasten valtakunnan tähden. Joka pystyy ottamaan sen vastaan, ottakoon se vastaan.
13 Silloin tuotiin hänen tykönsä lapsia, että hän paneisi kätensä heidän päällensä ja rukoili; ja opetuslapset nuhtelivat heitä.
14 Mutta Jeesus sanoi: " Antakaa lapset, älkääkä estäkö heitä tulemasta minun tyköni, sillä senkaltaisten on taivasten valtakunta".
15 Ja hän pani kätensä heidän päällensä ja lähti sieltä.
16 Ja katso, yksi tuli ja sanoi hänelle: hyvä Mestari, mitä hyvää minun pitää tekemän, että saisin iankaikkisen elämän?
17 Ja hän sanoi hänelle: miksi kutsut minua hyväksi? ei ole muuta hyvää kuin yksi, se on Jumala; mutta jos tahdot päästä elämään, pidä käskyt.
18 Hän sanoi hänelle: mikä? Jeesus sanoi: Älä tee murhaa, älä tee aviorikosta, älä varasta, älä sano väärää todistusta.
19 Kunnioita isääsi ja äitiäsi, ja: rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.
20 Nuorukainen sanoi hänelle: "Kaiken tämän minä olen säilyttänyt nuoruudestani asti; mitä minulta vielä puuttuu?"
21 Jeesus sanoi hänelle: jos tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua.
22 Mutta kun nuori mies kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.
23 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: " Totisesti minä sanon teille: tuskin rikas pääsee taivasten valtakuntaan".
24 Ja vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.
25 Kun hänen opetuslapsensa sen kuulivat, hämmästyivät he suuresti ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"
26 Mutta Jeesus katsoi heidät ja sanoi heille: se on ihmisille mahdotonta; mutta Jumalalle kaikki on mahdollista.
27 Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: katso, me olemme hylänneet kaikki ja seuranneet sinua; mitä meillä siis on?
28 Ja Jeesus sanoi heille: " Totisesti minä sanon teille: te, jotka olette seuranneet minua uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, istukaa myös kahdellatoista valtaistuimella, tuomitsemassa kahtatoista sukukuntaa. Israel.
29 Ja jokainen, joka on hylännyt talot tai veljet tai sisaret tai isän tai äidin tai vaimon tai lapset tai maat minun nimeni tähden, saa satakertaisesti ja perii iankaikkisen elämän.
30 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi; ja viimeinen on ensimmäinen.

LUKU 20

1 Sillä taivasten valtakunta on kuin perheenisäntä, joka meni varhain aamulla palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.
2 Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa penniästä päivässä, hän lähetti heidät viinitarhaansa.
3 Ja hän meni ulos noin kolmannella hetkellä ja näki muita seisomassa joutilaina torilla,
4 Ja sanoi heille: Menkää myös te viinitarhaan, niin minä annan teille kaiken, mikä on oikein. Ja he menivät tielleen.
5 Ja hän lähti taas kuudennen ja yhdeksännen tunnin tienoilla ja teki samoin.
6 Ja noin yhdennentoista tunnin tienoilla hän meni ulos ja tapasi muita seisomassa toimettomana ja sanoi heille: "Miksi te seisotte täällä koko päivän toimettomana?"
7 He sanovat hänelle: "Ei kukaan ole meitä palkannut". Hän sanoi heille: "Menkää myös te viinitarhaan; ja mikä on oikein, sen te saatte.
8 Ja kun ilta tuli, sanoi viinitarhan herra taloudenhoitajalleen: kutsu työmiehet ja anna heille palkka viimeisestä ensimmäiseen.
9 Ja kun he tulivat palkatuiksi noin yhdennentoista tunnin tienoilla, he saivat kukin pennin.
10 Mutta kun ensimmäinen tuli, luulivat he saavansa enemmän; ja samoin he saivat kukin pennin.
11 Ja saatuaan sen he napisivat talon isäntätä vastaan,
12 Sanoen: "Nämä viimeiset ovat tehneet vain yhden tunnin, ja sinä olet tehnyt heidät meidän kanssamme, jotka olemme kantaneet päivän taakan ja kuumuuden."
13 Mutta hän vastasi yhdelle heistä ja sanoi: "Ystävä, minä en tee sinulle väärin. Etkö sopinut minun kanssani sentistäkään?"
14 Ota omasi ja mene tiesi: minä annan tälle viimeiselle, niinkuin sinulle.
15 Eikö minun ole luvallista tehdä omallani mitä tahdon? Onko silmäsi paha, koska minä olen hyvä?
16 Niin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi; sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut.

17 Ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin ja otti ne kaksitoista opetuslasta erilleen tiellä ja sanoi heille:
18 Katso, me menemme ylös Jerusalemiin; ja Ihmisen Poika luovutetaan ylipapeille ja kirjanoppineille, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan,
19 Ja antaa hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi; ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.
20 Silloin tuli hänen tykönsä Sebedeuksen lasten äiti poikinensa, kumartaen häntä ja pyytäen häneltä jotakin.
21 Ja hän sanoi hänelle: mitä sinä tahdot? Hän sanoi hänelle: "Anna nämä kaksi poikaani istua, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun valtakunnassasi".
22 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda maljasta, josta minä juon, ja saada kasteen sillä kasteella, jolla minut kastetaan? He sanoivat hänelle: me voimme.
23 Ja hän sanoi heille: " Te saatte tosiaan juoda minun maljastani ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minä olen kastettu. Mutta istuminen oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole minun antamani, vaan se pitää annettu niille, joille minun Isäni on sen valmistanut.
24 Ja kun ne kymmenen sen kuulivat, he närkästyivät kahta veljeä kohtaan.
25 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: " Te tiedätte, että pakanain ruhtinaat hallitsevat heitä, ja suuret hallitsevat heitä."
26 Mutta älköön se teidän keskuudessanne tapahtuko; vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo olla suuri, se olkoon teidän palvelijanne;
27 Ja jokainen, joka tahtoo olla päällikkö teistä, olkoon teidän palvelijanne.
28 Niinkuin Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.
29 Ja kun he lähtivät Jerikosta, seurasi häntä suuri joukko.
30 Ja katso, kaksi sokeaa istui tien varrella, kun he kuulivat Jeesuksen kulkevan ohi, huusivat ja sanoivat: "Herra, Daavidin Poika, armahda meitä".
31 Ja kansa nuhteli heitä, että he olisivat vaiti; mutta he huusivat sitä enemmän sanoen: Herra, Daavidin Poika, armahda meitä.
32 Ja Jeesus seisoi ja kutsui heidät ja sanoi: mitä te tahdotte, että minä teille tekisin?
33 He sanovat hänelle: "Herra, että meidän silmämme avautuisivat".
34 Niin Jeesus sääli heitä ja kosketti heidän silmiään; ja heti heidän silmänsä saivat näkönsä, ja he seurasivat häntä.

LUKU 21

1 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Betfageen, Öljymäelle, lähettivät Jeesuksen kaksi opetuslasta,
2 Sanoen heille: " Menkää kylään, joka on teitä vastapäätä, ja kohta löydätte sidotun aasin ja varsan sen kanssa: päästäkää ne ja tuokaa minulle".
3 Ja jos joku sanoo teille jotakin, niin sanokaa: Herra tarvitsee niitä; ja kohta hän lähettää heidät.
4 Kaikki tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo:
5 Sano Siionin tyttärelle: Katso, sinun Kuninkasi tulee sinun luoksesi, nöyrä ja istuu aasin selässä ja aasin varsa.
6 Ja opetuslapset menivät ja tekivät, niin kuin Jeesus oli käskenyt heitä,
7 Ja toivat aasin ja varsan, ja pukivat heidän vaatteensa, ja he panivat hänet niiden päälle.
8 Ja hyvin suuri joukko levitti vaatteensa tielle; toiset katkaisivat oksia puista ja olkivat ne tielle.
9 Ja kansa, joka kulki edellä ja seurasi, huusi sanoen: Hoosianna Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen! Hoosianna korkeimmillaan.
10 Ja kun hän tuli Jerusalemiin, järkyttyi koko kaupunki ja sanoi: kuka tämä on?
11 Ja kansa sanoi: tämä on Jeesus, Galilean Nasaretin profeetta.
12 Ja Jeesus meni Jumalan temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka pyhäkössä myivät ja ostivat, ja kukisti rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet,
13 Ja sanoi heille: kirjoitettu on: minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi; mutta te olette tehneet siitä varkaiden luolan.
14 Ja sokeat ja rammat tulivat hänen tykönsä temppeliin; ja hän paransi heidät.
15 Ja kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ne ihmeet, joita hän teki, ja lasten huutavan pyhäkössä ja sanovan: Hoosianna Daavidin pojalle. he olivat tyytymättömiä,
16 Ja sanoi hänelle: kuuletko, mitä nämä sanovat? Jeesus sanoi heille: "Niin; etkö ole koskaan lukenut: vauvojen ja imeväisten suusta sinä olet tehnyt ylistyksen?
17 Ja hän jätti heidät ja meni kaupungista Betaniaan; ja hän yöpyi siellä.
18 Mutta kun hän aamulla palasi kaupunkiin, hänellä oli nälkä.
19 Ja kun hän näki viikunapuun tiellä, tuli hän sen luo, eikä löytänyt siitä mitään, vaan ainoastaan lehdet, ja sanoi sille: " Älköön tästedes kasvako hedelmääsi iankaikkisesti". Ja pian viikunapuu kuihtui.
20 Ja kun opetuslapset sen näkivät, ihmettelivät he sanoen: kuinka pian viikunapuu on kuivettunut?
21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Totisesti minä sanon teille: jos teillä on uskoa ettekä epäile, niin ette ainoastaan tee sitä, mitä viikunapuulle tehdään, vaan myös jos sanotte tälle vuorelle: 'Poistu ja heittäydy mereen; se tulee tehdä.
22 Ja kaikki, mitä te anotte rukouksessa uskoen, sen te saatte.
23 Ja kun hän tuli pyhäkköön, tulivat ylipapit ja kansan vanhimmat hänen tykönsä, kun hän opetti, ja sanoivat: millä vallalla sinä näitä teet? ja kuka on antanut sinulle tämän vallan?
24 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa, jonka jos te minulle sanotte, niin minä myös sanon teille, millä vallalla minä näitä teen."
25 Johanneksen kaste, mistä se oli? taivaasta vai ihmisistä? Ja he keskustelivat keskenään sanoen: jos me sanomme: taivaasta; hän sanoo meille: miksi ette sitten uskoneet häntä?
26 Mutta jos sanomme: ihmisistä; me pelkäämme ihmisiä; sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana.
27 He vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: "Emme voi tietää". Ja hän sanoi heille: en minäkään kerro teille, millä vallalla minä näitä teen.
28 Mutta mitä te luulette? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa; ja hän tuli ensimmäisen luo ja sanoi: poikani, mene tänään töihin minun viinitarhaan.

29 Hän vastasi ja sanoi: "En tahdo", mutta sen jälkeen hän katui ja meni.
30 Ja hän tuli toisen luo ja sanoi samoin. Hän vastasi ja sanoi: "Minä menen, herra", mutta ei mennyt.
31 Kumpi heistä kahdesta teki isänsä tahdon? He sanoivat hänelle: ensimmäinen. Jeesus sanoi heille: " Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan."
32 Sillä Johannes tuli teidän tykönne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä; ja te, kun sen näitte, ette sitte katuneet, että te uskoisitte häntä.
33Kuulkaa toinen vertaus: Eräs perheenisäntä istutti viinitarhan ja aidasi sen ympäriinsä ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin ja luovutti sen peltomiehille ja meni kaukaiseen maahan.
34 Ja kun hedelmän aika lähestyi, hän lähetti palvelijansa peltomiesten luo, jotta he saisivat sen hedelmät.
35 Ja peltomiehet ottivat hänen palvelijansa ja löivät yhden, tappoivat toisen ja kivittivät toisen.
36 Ja hän lähetti muita palvelijoita enemmän kuin ensimmäiset, ja he tekivät heille samoin.
37 Mutta ennen kaikkea hän lähetti heidän tykönsä poikansa sanoen: he kunnioittavat minun poikaani.
38 Mutta kun peltomiehet näkivät pojan, sanoivat he keskenään: tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet ja ottakaamme hänen perintöosansa.
39 Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat.
40 Kun siis viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee niille peltomiehille?
41 He sanovat hänelle: "Hän tuhoaa kurjasti nuo jumalattomat miehet ja luovuttaa viinitarhansa muille peltomiehille, jotka antavat hänelle hedelmät aikanansa".
42 Jeesus sanoi heille: " Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulman pääksi. Tämä on Herran tekemä, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme?"
43 Sentähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka kantaa hedelmänsä.
44 Ja joka tämän kiven päälle kaatuu, se särkyy; mutta kenen päälle se kaatuu, sen se jauhaa jauheeksi.
45 Ja kun ylipapit ja fariseukset kuulivat hänen vertauksensa, ymmärsivät he hänen puhuneen heistä.
46 Mutta kun he yrittivät panna kätensä hänen päälleen, pelkäsivät he kansaa, koska he pitivät häntä profeettana.

LUKU 22

1 Jeesus vastasi ja puhui heille jälleen vertauksin ja sanoi:
2 Taivasten valtakunta on erään kuninkaan kaltainen, joka solmi avioliiton pojalleen,
3 Ja lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuttuja, mutta he eivät tahtoneet tulla.
4 Ja hän lähetti vielä muita palvelijoita sanoen: Sanokaa kutsutuille: katso, minä olen valmistanut ateriani: häräni ja lihavani on teurastettu, ja kaikki on valmiina. Tulkaa häihin.
5 Mutta he välttelivät sitä ja menivät tiensä, yksi maatilalleen, toinen tavaransa luo.
6 Ja jäännös otti hänen palvelijansa, rukoili heitä vihamielisesti ja tappoi heidät.
7 Mutta kun kuningas sen kuuli, hän vihastui, ja lähetti sotajoukkonsa ja hävitti nuo murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa.
8 Silloin hän sanoi palvelijoilleen: "Häät ovat valmiit, mutta kutsutut eivät olleet sen arvoisia".
9 Menkää siis valtateille, ja niin monta kuin löydätte, tarjoutukaa häihin.
10 Niin ne palvelijat menivät valtateille ja kokosivat kaikki, mitä he löysivät, sekä huonot että hyvät.
11 Ja kun kuningas tuli sisään katsomaan vieraita, näki hän siellä miehen, jolla ei ollut hääpukua.
12 Ja hän sanoi hänelle: "Ystävä, kuinka sinä tulit tänne ilman häävaatteita?" Ja hän oli sanaton.
13 Silloin kuningas sanoi palvelijoille: Sitokaa hänen kätensä ja jalkansa, viekää hänet pois ja heittäkää hänet ulkoiseen pimeyteen. siellä on itku ja hammasten kiristys.
14 Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut.
15 Silloin fariseukset menivät ja pitivät neuvoa, kuinka he voisivat kietoa hänet puheeseensa.
16 Ja he lähettivät hänen tykönsä opetuslapsensa herodilaisten kanssa sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, etkä välitä kenestäkään, sillä sinä et ota huomioon ihmisten persoonaa."
17 Sano siis meille: mitä sinä ajattelet? Onko luvallista antaa veroa keisarille vai ei?
18 Mutta Jeesus ymmärsi heidän pahuutensa ja sanoi: miksi te ulkokullatut kiusaatte minua?
19 Näytä minulle kunnianosoitus. Ja he toivat hänelle pennin.
20 Ja hän sanoi heille: kenen tämä kuva ja teksti on?
21 He sanoivat hänelle: keisarin. Silloin hän sanoi heille: " Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on". ja Jumalalle ne asiat, jotka ovat Jumalan.
22 Kun he kuulivat nämä sanat, he ihmettelivät, jättivät hänet ja lähtivät tiensä.
23 Samana päivänä tulivat hänen luokseen saddukeukset, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ja kysyivät häneltä:
24 Sanoen: Mestari, Mooses sanoi: jos mies kuolee ilman lapsia, niin hänen veljensä ottakoon vaimonsa ja herättäköön siemen veljelleen.
25 Mutta meidän kanssamme oli seitsemän veljeä, ja ensimmäinen, kun hän oli nainut vaimon, kuoli, ja hän jätti vaimonsa veljelleen.
26 Samoin myös toinen ja kolmas seitsemänteen asti.
27 Ja viimeisenä kuoli myös nainen.
28 Kenen vaimo on siis ylösnousemuksessa seitsemästä? sillä heillä kaikilla oli hänet.
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: te eksytte, ettekä tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.
30 Sillä ylösnousemuksessa he eivät mene naimisiin eivätkä mene naimisiin, vaan ovat niinkuin Jumalan enkelit taivaassa.
31 Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille sanoen:
32 Olenko minä Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala? Jumala ei ole kuolleiden Jumala, vaan elävien.
33 Ja kun kansa kuuli tämän, he hämmästyivät hänen opistansa.
34 Mutta kun fariseukset kuulivat, että hän oli vaientanut saddukeukset, kokoontuivat he yhteen.

35 Silloin yksi heistä, joka oli lainoppinut, kysyi häneltä kiusaten häntä ja sanoi:
36 Mestari, mikä on suurin käsky laissa?
37 Jeesus sanoi hänelle: " Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi".
38 Tämä on ensimmäinen ja suuri käsky.
39 Ja toinen on sen kaltainen: rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.
40 Näissä kahdessa käskyssä riippuu koko laki ja profeetat.
41 Kun fariseukset olivat koolla, Jeesus kysyi heiltä:
42 Sanoen: mitä te ajattelette Kristuksesta? kenen poika hän on? He sanoivat hänelle: Daavidin poika.
43 Hän sanoi heille: " Kuinka sitten Daavid hengessä kutsuu häntä Herraksi sanoen:
44 Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi?
45 Jos Daavid sitten kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?
46 Eikä kukaan voinut vastata hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien uskaltanut kysyä häneltä enää mitään.

LUKU 23

1 Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen:
2 Sanoen: Kirjanoppineet ja fariseukset istuvat Mooseksen istuimella:
3 Sen tähden kaikki, mitä he käskevät teitä noudattamaan, pitäkää ja tehkää; mutta älkää tehkö heidän tekojensa mukaan; sillä he sanovat, mutta eivät tee.
4 Sillä he sitovat raskaat ja raskaita taakkoja kannettavaksi ja panevat ne ihmisten harteille; mutta he eivät itse liikuta niitä yhdelläkään sormellaan.
5 Mutta kaikkia tekojaan he tekevät, jotta ihmiset näkisivät heidät: he laajentavat rintamaansa ja laajentavat vaatteensa rajoja,
6 Ja rakastakaa ylimpiä huoneita juhlissa ja ylimmäisiä istuimia synagoogissa,
7 Ja tervehdys toreilla, ja ihmisten kutsuminen: Rabbi, Rabbi.
8 Mutta älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän Mestarinne, Kristus; ja te olette kaikki veljiä.
9 Älkääkä kutsuko ketään isäksenne maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, joka on taivaissa.
10 Älkääkä antako teitä kutsua herroiksi, sillä yksi on teidän Mestarinne, Kristus.
11 Mutta se, joka teistä on suurin, olkoon teidän palvelijanne.
12 Ja joka itsensä korottaa, se alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se korotetaan.
13 Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te olette sulkeneet taivasten valtakunnan ihmisiltä; sillä te ette mene itse sisään ettekä salli sisälle menevien mennä.
14 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te syötte leskien taloja ja teeskentelette pitkää rukousta; sentähden saatte suuremman tuomion.
15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te kiertätte merta ja maata tehdäksenne yhden käännynnäisen, ja kun hän on tehty, teette hänestä kaksi kertaa enemmän helvetin lapsen kuin itsestänne.
16 Voi teitä, te sokeat oppaat, jotka sanotte: "Joka vannoo temppelin kautta, se ei ole mitään; mutta jokainen, joka vannoo temppelin kullan kautta, on velallinen!
17 Te tyhmät ja sokeat; sillä kumpi on suurempi, kulta vai temppeli, joka kullan pyhittää?
18 Ja: "Joka vannoo alttarin kautta, se ei ole mitään; mutta jokainen, joka vannoo sen lahjan kautta, joka sillä on, on syyllinen.
19 Te tyhmät ja sokeat; sillä kumpi on suurempi, lahja vai alttari, joka lahjan pyhittää?
20 Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken, mitä siinä on.
21 Ja joka vannoo temppelin kautta, se vannoo sen kautta ja sen kautta, joka siinä asuu.
22 Ja joka vannoo taivaan kautta, se vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja sen kautta, joka sillä istuu.
23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te maksatte kymmenykset mintusta, anisesta ja kuminasta ja jätitte pois lain painavammat asiat, tuomion, laupeuden ja uskon. Nämä teidän olisi pitänyt tehdä, älkääkä jättäkö toista tekemättä.
24 Te sokeat oppaat, jotka siivitätte sääskän ja nielette kamelin.
25 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja ylenpalttista.
26 Sinä sokea fariseus, puhdista ensin se, mikä on maljan ja vadin sisällä, jotta myös niiden ulkopinta olisi puhdas.
27 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te olette valkittujen hautojen kaltaiset, jotka näyttävät ulkoa kauniilta, mutta sisältä ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaisuutta.
28 Niin myös te näytätte ihmisten silmissä ulkonaisesti vanhurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja vääryyttä.
29 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te rakennatte profeettojen hautoja ja koristelette vanhurskaiden hautoja,
30 Ja sano: jos me olisimme olleet isiemme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettojen veressä.
31 Sentähden te olkaat itsestänne todistajat, että te olette niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat.
32 Täyttäkää siis isienne mitta.
33 Te käärmeet, te kyykäärmeiden suku, kuinka voitte paeta helvetin tuomiota?
34 Sentähden, katso, minä lähetän teidän tykönne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita; ja muutamia heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette; ja muutamat heistä ruoskitkaa synagoogissanne ja vainoitte heitä kaupungista kaupunkiin.
35 Että teidän päällenne tulisi kaikki vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu, vanhurskaan Abelin verestä Sakariaan, Barakian pojan vereen, jonka te tapoitte temppelin ja alttarin välissä.
36 Totisesti minä sanon teille: kaikki tämä tulee tämän sukupolven päälle.
37 Oi Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka sinun luoksesi on lähetetty, kuinka usein minä olisinkaan kokoanut lapsesi yhteen, niinkuin kana kokoaa kanoja siipiensä alle, etkä sinä tahtonut!
38 Katso, sinun talosi on jätetty sinulle autioksi.

39 Sillä minä sanon teille: tästedes te ette näe minua, ennenkuin sanotte: siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.

LUKU 24

1 Ja Jeesus meni ulos ja lähti temppelistä, ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle temppelin rakennuksia.
2 Ja Jeesus sanoi heille: ettekö näe näitä kaikkia? totisesti minä sanon teille: tänne ei jätetä kiveä kiven päälle, jota ei heitettäisi maahan.
3 Ja kun hän istui Öljymäellä, opetuslapset tulivat hänen tykönsä erikseen ja sanoivat: "Sano meille, milloin tämä tapahtuu?" ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?
4 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä".
5 Sillä monet tulevat minun nimessäni sanoen: minä olen Kristus; ja eksyttää monia.
6 Ja te saatte kuulla sodista ja puheita sodista: katsokaa, ettet säikähdy; sillä kaiken tämän pitää tapahtua, mutta loppu ei vielä ole.
7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja on nälänhätää ja ruttotautia ja maanjäristyksiä monin paikoin.
8 Kaikki nämä ovat murheiden alkua.
9 Silloin he antavat teidät ahdistettaviksi ja tappavat teidät, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden.
10 Ja silloin monet loukkaantuvat ja kavaltavat toisensa ja vihaavat toisiaan.
11 Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia.
12 Ja koska vääryys tulee suureksi, kylmenee monen rakkaus.
13 Mutta joka kestää loppuun asti, se pelastuu.
14 Ja tämä valtakunnan evankeliumi saarnataan kaikessa maailmassa todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.
15 Kun siis näette sen hävityksen kauhistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan pyhässä paikassa, (joka lukee, ymmärtäköön.)
16 Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille.
17 Älköön se, joka katolla on, astu alas ottamaan mitään pois talostaan.
18 Älköön myöskään se, joka on pellolla, palaa ottamaan vaatteitaan.
19 Ja voi raskaana olevia ja imeviä niinä päivinä!
20 Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapatinpäivänä.
21 Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jollaista ei ole ollut maailman alusta tähän päivään asti, eikä tule olemaan.
22 Ja ellei niitä päiviä lyhennettäisi, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.
23 Jos sitten joku sanoo teille: katso, tässä on Kristus tai siellä; älä usko sitä.
24 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä; niin, että jos mahdollista, he eksyttävät valitutkin.
25 Katso, minä olen sanonut sinulle aikaisemmin.
26 Sentähden, jos he sanovat teille: katso, hän on erämaassa; älä mene ulos: katso, hän on salakammioissa; älä usko sitä.
27 Sillä niinkuin salama lentää idästä ja loistaa länteen asti; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.
28 Sillä missä tahansa ruumis on, sinne kotkat kokoontuvat.
29 Heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan, ja tähdet putoavat taivaasta, ja taivasten voimat järkkyvät.
30 Ja silloin näkyy Ihmisen Pojan merkki taivaassa, ja silloin kaikki maan sukukunnat surevat, ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvissä voimalla ja suurella kirkkaudella.
31 Ja hän lähettää enkelinsä suurella pasunan paukutuksella, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä tuulelta, taivaan ääristä toiseen.
32 Opettele nyt vertaus viikunapuusta; Kun hänen oksansa on vielä herkkä ja lehdet puhkeaa, tiedätte, että kesä on lähellä.
33 Samoin te, kun näette kaiken tämän, tietäkää, että se on lähellä, jopa ovella.
34 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tämä on täytetty.
35 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.
36 Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit, vaan minun Isäni yksin.
37 Mutta niinkuin Nooan päivät olivat, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.
38 Sillä niinkuin päivinä ennen vedenpaisumusta he söivät ja joivat, menivät naimisiin ja menivät naimisiin siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,
39 Eivät tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.
40 Silloin on kaksi kedolla; toinen otetaan ja toinen jätetään.
41 Kaksi naista jauhaa myllyllä; toinen otetaan ja toinen jätetään.
42 Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, millä hetkellä teidän Herranne tulee.
43 Mutta tietäkää tämä, että jos talon isäntä olisi tiennyt, millä kellolla varas tulee, hän olisi valvonut, eikä olisi antanut taloaan hajottaa.
44 Sentähden olkaa te myös valmiit; sillä hetkellä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.
45 Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut perheensä päämieheksi, antamaan heille ruokaa aikanaan?
46 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää niin tekevän.
47 Totisesti minä sanon teille: hän panee hänet hallitsemaan kaikkea hänen omaisuuttaan.
48 Mutta jos tuo paha palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani viivyttelee tulemistaan';
49 Ja alkaa lyödä kanssapalvelijoitaan ja syödä ja juoda juopuneiden kanssa;
50 Sen palvelijan herra tulee sinä päivänä, jona hän ei odota häntä, ja hetkenä, jota hän ei tiedä,
51 Ja hän halkaisee hänet ja määrää hänen osuutensa ulkokullattujen joukossa; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

LUKU 25

1 Silloin taivasten valtakunta on verrattava kymmeneen neitsyeen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan.
2 Ja viisi heistä oli viisaita ja viisi tyhmiä.
3 Tyhmät ottivat lamppunsa eivätkä ottaneet öljyä mukaansa.
4 Mutta viisaat ottivat öljyä astioihinsa lamppuineen.
5 Kun sulhanen viipyi, he kaikki nukkuivat ja nukkuivat.
6 Ja keskiyöllä kuului huuto: katso, ylkä tulee; mene ulos tapaamaan häntä.
7 Silloin kaikki ne neitsyet nousivat ja järjestivät lamppunsa.
8 Ja tyhmät sanoivat viisaille: antakaa meille öljystänne; sillä lamppumme ovat sammuneet.
9 Mutta viisaat vastasivat sanoen: ei niin; ettei se riittäisi meille ja teille; vaan menkää mieluummin myyjien tykö ja ostakaa itsellenne.
10 Ja kun he menivät ostamaan, tuli ylkä; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.
11 Sen jälkeen tulivat myös muut neitsyet ja sanoivat: Herra, Herra, avaa meille.
12 Mutta hän vastasi ja sanoi: totisesti minä sanon teille: en tunne teitä.
13 Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä, jolloin Ihmisen Poika tulee.
14 Sillä taivasten valtakunta on kuin mies, joka matkustaa kaukaiseen maahan, joka kutsui palvelijansa ja antoi heille tavaransa.
15 Ja yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja toiselle yhden; jokaiselle miehelle hänen useiden kykyjensä mukaan; ja lähti heti matkaansa.
16 Sitten se, joka oli saanut ne viisi talenttia, meni ja vaihtoi niillä ja teki niistä toiset viisi talenttia.
17 Ja samoin se, joka oli saanut kaksi, sai myös toiset kaksi.
18 Mutta se, joka sellaisen oli saanut, meni ja kaivoi maahan ja kätki herransa rahat.
19 Pitkän ajan kuluttua tuli noiden palvelijoiden herra ja laski heidän kanssaan.
20 Ja niin tuli se, joka oli saanut viisi talenttia, ja toi toiset viisi talenttia ja sanoi: Herra, sinä annoit minulle viisi talenttia; katso, minä olen saanut vielä viisi talenttia heidän lisäksi.
21 Hänen herransa sanoi hänelle: "Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija; vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut monen päämieheksi: mene herrasi iloon".
22 Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: Herra, sinä annoit minulle kaksi talenttia; katso, minä olen saanut kaksi muuta talenttia niiden lisäksi.
23 Hänen herransa sanoi hänelle: "Hyvä on, hyvä ja uskollinen palvelija!" sinä olet ollut uskollinen vähän, minä teen sinut monen johtajaksi: mene herrasi iloon.
24 Silloin tuli se, joka oli saanut yhden talentin, ja sanoi: "Herra, minä tiesin sinun olevan kova mies, joka leikkaat siellä, missä et ole kylvänyt, ja keräät, missä et olkinut."
25 Ja minä pelkäsin, ja menin ja kätkin sinun talenttisi maahan: katso, siellä sinulla on sinun.
26 Hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: Sinä jumalaton ja laiska palvelija, sinä tiesit, että minä niitän, missä en ole kylvänyt, ja kerään, missä en ole olkinut.
27 Sinun olisi siis pitänyt antaa minun rahani rahanvaihtajille, ja sitten minun saapuessani olisin saanut omani koronnalla.
28 Ottakaa siis häneltä talentti ja antakaa se sille, jolla on kymmenen talenttia.
29 Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkylläisyys, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.
30 Ja heittäkää se kelvoton palvelija ulkoiseen pimeyteen: siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.
31 Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki pyhät enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle.
32 Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa ne toisistaan, niinkuin paimen erottaa lampaansa vuohista.
33 Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.
34 Silloin kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: "Tulkaa, te Isäni siunatut, ja perikää se valtakunta, joka on valmistettu teille maailman perustamisesta asti.
35 Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin muukalainen, ja te otitte minut sisään.
36 Alastomana, ja pukeitte minut: minä olin sairas, ja te kävitte minun luonani; minä olin vankilassa, ja te tulitte minun tyköni.
37 Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle ja sanovat: Herra, milloin näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua? tai janoinen, ja annoitko sinulle juoda?
38 Milloin me näimme sinut vieraana ja otimme sinut sisään? vai alasti ja pukenut sinut?
39 Tai milloin näimme sinut sairaana tai vankeudessa ja tulimme sinun luoksesi?
40 Ja kuningas vastaa ja sanoo heille: "Totisesti minä sanon teille: minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle."
41 Silloin hän sanoo myös vasemmalla puolella oleville: Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleilleen.
42 Sillä minun oli nälkä, etkä antaneet minulle ruokaa; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda.
43 Minä olin muukalainen, ja te ette ottaneet minua sisään; alaston, etkä pukenut minua; sairaana ja vankeudessa, etkä käyneet minua katsomassa.
44 Silloin hekin vastaavat hänelle sanoen: "Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai vieraana tai alastonna tai sairaana tai vankilassa, emmekä palvelleet sinua?"
45 Silloin hän vastaa heille sanoen: "Totisesti minä sanon teille: minkä te ette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sen te ette tehneet minulle."
46 Ja nämä menevät iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.

LUKU 26

1 Ja tapahtui, kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä sanat, hän sanoi opetuslapsilleen:
2 Te tiedätte, että kahden päivän kuluttua on pääsiäisjuhla, ja Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi.

3 Silloin ylipapit, kirjanoppineet ja kansan vanhimmat kokoontuivat ylimmäisen papin palatsiin, jota kutsuttiin Kaifaksi,
4 Ja päättivät ottaa Jeesuksen kavaluudella kiinni ja tappaa hänet.
5 Mutta he sanoivat: ei juhlapäivänä, ettei kansan keskuudessa syntyisi meteli.
6 Kun Jeesus oli Betaniassa, spitaalisen Simonin talossa,
7 Hänen tykönsä tuli nainen, jolla oli alabasterirasia hyvin kallisarvoista voidetta, ja hän kaatoi sen hänen päähänsä hänen istuessaan aterialla.
8 Mutta kun hänen opetuslapsensa sen näkivät, närkästyivät he ja sanoivat: mitä varten tämä haaskaus on?
9 Sillä tämä voide olisi voitu myydä kalliilla ja antaa köyhille.
10 Kun Jeesus sen ymmärsi, sanoi hän heille: miksi vaivaatte vaimoa? sillä hän on tehnyt minulle hyvän työn.
11 Sillä köyhät ovat aina teidän kanssanne; mutta minua teillä ei ole aina.
12 Sillä koska hän on vuodattanut tätä voidetta minun ruumiini päälle, hän teki sen minun hautaamiseksi.
13 Totisesti minä sanon teille: missä tahansa tätä evankeliumia saarnataan kaikessa maailmassa, siellä myös tämä, mitä tämä nainen on tehnyt, kerrotaan hänen muistoksi.
14 Sitten yksi kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylipappien luo,
15 Ja sanoi heille: mitä te annatte minulle, niin minä annan hänet teidän käsiinne? Ja he tekivät hänen kanssaan liiton kolmestakymmenestä hopearahasta.
16 Ja siitä lähtien hän etsi tilaisuutta kavaltaakseen hänet.
17 Mutta happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat hänelle: missä tahdot, että valmistamme sinulle pääsiäisen?
18 Hän sanoi: " Mene kaupunkiin sellaisen miehen luo ja sano hänelle: Mestari sanoo: Minun aikani on käsillä. Minä vietän pääsiäistä sinun huoneessasi opetuslasteni kanssa.
19 Ja opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli heille käskenyt. ja he valmistivat pääsiäisen.
20 Mutta kun ilta tuli, istui hän kahdentoista kanssa.
21 Ja heidän syödessään hän sanoi: " Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut".
22 Ja he olivat äärimmäisen murheellisia ja alkoivat kukin heistä sanoa hänelle: "Herra, olenko minä?"
23 Hän vastasi ja sanoi: joka kastaa kätensä kanssani astiaan, se kavaltaa minut.
24 Ihmisen Poika menee, niinkuin hänestä on kirjoitettu; mutta voi sitä ihmistä, joka Ihmisen Pojan kavaltaa! se olisi ollut hyvä sille miehelle, jos hän ei olisi syntynyt.
25 Silloin Juudas, joka hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: "Mestari, olenko minä?" Hän sanoi hänelle: Sinä olet sanonut.
26 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi sen, mursi ja antoi opetuslapsille ja sanoi: " Ottakaa ja syökää". tämä on minun ruumiini.
27 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille sanoen: juokaa kaikki!
28 Sillä tämä on minun vereni, uuden liiton, joka vuodatetaan monien edestä syntien anteeksisaamiseksi.
29 Mutta minä sanon teille: tästedes en juo tästä viinipuun hedelmästä, ennen kuin minä juon sen uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.
30 Ja kun he olivat laulaneet virren, menivät he ulos Öljymäelle.
31 Silloin Jeesus sanoi heille: " Te kaikki loukkaatte minua tänä yönä; sillä kirjoitettu on: minä lyön paimenta, ja lauman lampaat hajotetaan."
32 Mutta ylösnousemani minä menen teidän edellänne Galileaan.
33 Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinun tähtesi, en kuitenkaan koskaan loukkaannu".
34 Jeesus sanoi hänelle: " Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennenkuin kukko laulaa, kiellät minut kolmesti."
35 Pietari sanoi hänelle: "Vaikka minä kuolisin sinun kanssasi, en minä sinua kiellä." Samoin sanoivat myös kaikki opetuslapset.
36 Silloin Jeesus tuli heidän kanssaan paikkaan, jota kutsutaan Getsemane, ja sanoi opetuslapsilleen: " Istukaa tässä, kun minä menen sinne rukoilemaan".
37 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja kaksi Sebedeuksen poikaa, ja alkoi olla murheellinen ja hyvin raskas.
38 Silloin hän sanoi heille: minun sieluni on ylen murheellinen, aina kuolemaan asti. Pysykää täällä ja valvokaa minun kanssani.
39 Ja hän meni vähän kauemmaksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: Isäni, jos mahdollista, niin menköön tämä malja minulta pois; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä.
40 Ja hän tuli opetuslasten tykö, ja tapasi heidät nukkumasta, ja sanoi Pietarille: " Mitä, ettekö voisi valvoa minun kanssani hetkeäkään?"
41 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki on tosin altis, mutta liha on heikko.
42 Hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: Isäni, jos tämä malja ei katoa minulta, ellei minä juo sitä, niin tapahtukoon sinun tahtosi.
43 Ja hän tuli ja löysi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat raskaat.
44 Ja hän jätti heidät, meni taas pois ja rukoili kolmannen kerran sanoen samat sanat.
45 Silloin hän tuli opetuslastensa tykö ja sanoi heille: " Nukkukaa nyt ja lepääkää; katso, hetki on käsillä, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin".
46 Nouskaa, menkäämme: katso, hän on käsillä, joka kavaltaa minut.
47 Ja hänen vielä puhuessaan, katso, Juudas, yksi niistä kahdestatoista, tuli, ja hänen kanssaan suuri joukko miekoilla ja sauvoilla, ylipapeilta ja kansan vanhimmilta.
48 Mutta se, joka hänet kavalsi, antoi heille merkin, sanoen: ketä minä suutan, se on hän: pitäkää häntä kiinni.
49 Ja kohta hän tuli Jeesuksen tykö ja sanoi: terve, herra! ja suuteli häntä.
50 Jeesus sanoi hänelle: " Ystävä, miksi sinä tulet?" Sitten he tulivat, panivat kätensä Jeesuksen päälle ja ottivat hänet kiinni.
51 Ja katso, yksi niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa, ojensi kätensä ja veti miekkansa ja löi ylimmäisen papin palvelijaa ja löi hänen korvansa pois.
52 Silloin Jeesus sanoi hänelle: " Pistä miekkasi takaisin hänen paikalleen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, hukkuvat miekkaan".
53 Luuletko, etten voi nyt rukoilla Isääni, ja hän antaa minulle pian enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?

54 Mutta kuinka kirjoitukset käyvät toteen, että näin pitää tapahtua?
55 Sillä hetkellä Jeesus sanoi kansalle: " Oletteko te lähteneet niinkuin ryöväriä vastaan miekoilla ja sauvoilla ottamaan minut kiinni?" Minä istuin joka päivä teidän kanssanne opettamassa temppelissä, ettekä te pitäneet minusta kiinni.
56 Mutta kaikki tämä tapahtui, että profeettojen kirjoitukset kävisivät toteen. Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.
57 Ja ne, jotka olivat pitäneet Jeesuksen kiinni, veivät hänet ylimmäisen papin Kaifaan luo, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.
58 Mutta Pietari seurasi häntä kaukaa ylimmäisen papin palatsiin asti ja meni sisään ja istui palvelijoiden kanssa nähdäkseen loppua.
59 Mutta ylipapit ja vanhimmat ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan surmatakseen hänet.
60 Mutta ei ketään löytänyt; vaikka monta väärää todistajaa tuli, he eivät löytäneet yhtään. Viimein tuli kaksi väärää todistajaa,
61 Ja sanoi: "Tämä sanoi: minä voin tuhota Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä".
62 Ja ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: etkö vastaa mitään? mitä nämä todistavat sinua vastaan?
63 Mutta Jeesus vaikeni. Ja ylimmäinen pappi vastasi ja sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että kerrot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika".
64 Jeesus sanoi hänelle: Sinä olet sanonut: kuitenkin minä sanon sinulle: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.
65 Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: hän on herjannut. mitä me lisää todistajia tarvitsemme? katso, nyt olette kuulleet hänen pilkkaansa.
66 Mitä mieltä olette? He vastasivat ja sanoivat: Hän on syyllinen kuolemaan.
67 Silloin he sylkivät hänen kasvoilleen ja löivät häntä; ja toiset löivät häntä kämmenillä,
68 Sanoen: Profetoi meille, sinä Kristus, kuka on se, joka sinua löi?
69 Mutta Pietari istui ulkona palatsissa, ja tyttö tuli hänen tykönsä ja sanoi: "Sinäkin olit Galilean Jeesuksen kanssa".
70 Mutta hän kielsi heidän kaikkien edessä sanoen: en tiedä, mitä sinä puhut.
71 Ja kun hän meni ulos eteiseen, näki hänet toinen piika ja sanoi siellä oleville: "Tämäkin oli Jeesuksen Nasaretilaisen kanssa".
72 Ja taas hän kielsi valalla: "En tunne miestä".
73 Ja hetken kuluttua tulivat hänen tykönsä ne, jotka siellä seisoivat, ja sanoivat Pietarille: totisesti sinäkin olet yksi heistä; sillä sinun puheesi pettää sinua.
74 Silloin hän rupesi kiroilemaan ja vannomaan sanoen: "En tunne sitä miestä". Ja heti kukko lauloi.
75 Ja Pietari muisti Jeesuksen sanan, joka sanoi hänelle: "Ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

LUKU 27

1 Kun aamu koitti, kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat neuvottelivat Jeesusta vastaan tappaakseen hänet.
2 Ja kun he olivat sitoneet hänet, veivät he hänet pois ja luovuttivat hänet maaherra Pontius Pilatukselle.
3 Silloin Juudas, joka oli hänet kavaltanut, katui itsensä ja toi takaisin ylipapeille ja vanhimmille ne kolmekymmentä hopearahaa,
4 Sanoen: "Minä olen tehnyt syntiä, kun olen kavaltanut viattoman veren". Ja he sanoivat: mitä se meille kuuluu? näkee sen.
5 Ja hän heitti hopearahat pyhäkköön ja lähti, meni ja hirtti itsensä.
6 Ja ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: ei ole lupa panna niitä aarrekammioon, sillä se on veren hinta.
7 Ja he pitivät neuvoa ja ostivat kanssansa savenvalajan pellon haudatakseen vieraita sinne.
8 Sentähden sitä peltoa kutsuttiin veripelloksi tähän päivään asti.
9 Silloin kävi toteen se, mitä profeetta Jeremy oli puhunut, sanoen: "Ja he ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, sen hinnan, joka oli kallisarvoinen, jonka he Israelin lapsista arvostivat;
10 Ja antoi ne savenvalajan peltoon, niinkuin Herra oli minulle määrännyt.
11 Ja Jeesus seisoi maaherran edessä, ja maaherra kysyi häneltä sanoen: oletko sinä juutalaisten kuningas? Ja Jeesus sanoi hänelle: sinä sanot.
12 Ja kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät häntä, hän ei vastannut mitään.
13 Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka monta asiaa he todistavat sinua vastaan?"
14 Ja hän ei vastannut hänelle sanaakaan; niin että kuvernööri ihmetteli suuresti.
15 Mutta tuona juhlana maaherralla oli tapana päästää kansalle vangin, jonka he halusivat.
16 Ja heillä oli silloin huomattava vanki, nimeltä Barabbas.
17 Sentähden, kun he olivat koolla, Pilatus sanoi heille: kenet te tahdotte, että minä päästän teille? Barabbas vai Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi?
18 Sillä hän tiesi, että he olivat kateudesta pelastaneet hänet.
19 Kun hän istui tuomarinistuimella, lähetti hänen vaimonsa hänen tykönsä sanoen: "Älä tee mitään sen vanhurskaan miehen kanssa; sillä minä olen tänä päivänä kärsinyt paljon unessa hänen tähtensä".
20 Mutta ylipapit ja vanhimmat suostuttelivat kansaa pyytämään Barabbasta ja tuhoamaan Jeesuksen.
21 Maaherra vastasi ja sanoi heille: kumpaa näistä kahdesta tahdotte, että minä päästän teille? He sanoivat: Barabbas.
22 Pilatus sanoi heille: "Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Kristukseksi?" He kaikki sanoivat hänelle: ristiinnaulittakoon.
23 Ja maaherra sanoi: "Mitä pahaa hän on tehnyt?" Mutta he huusivat sitä enemmän ja sanoivat: ristiinnaulittakoon.
24 Kun Pilatus näki, ettei hän voinut voittaa mitään, vaan että meteli syntyi, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan edessä ja sanoi: "Minä olen viaton tämän vanhurskaan vereen; katsokaa".
25 Silloin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Hänen verensä olkoon meidän ja meidän lasten päällemme".
26 Sitten hän päästi heille Barabbaan; ja ruoskittuaan Jeesuksen hän luovutti hänet ristiinnaulittavaksi.
27 Silloin maaherran sotilaat veivät Jeesuksen saliin ja kokosivat hänen luokseen koko sotajoukon.

28 Ja he riisuivat hänet ja pukivat hänen ylleen helakanpunaisen vaipan.
29 Ja kun he olivat vääntäneet orjantappurakruunun, panivat he sen hänen päähänsä ja ruoko hänen oikeaan käteensä, ja kumarsivat polven hänen edessään ja pilkkasivat häntä sanoen: terve, juutalaisten kuningas!
30 Ja he sylkevät hänen päällensä, ottivat ruovon ja löivät häntä päähän.
31 Ja kun he olivat pilkanneet häntä, he riisuivat häneltä vaipan, pukivat hänen ylleen hänen omat vaatteet ja veivät hänet pois ristiinnaulitakseen.
32 Ja kuin he tulivat ulos, he tapasivat kyrenelaisen miehen, nimeltä Simon, jonka he pakottivat kantamaan hänen ristiään.
33 Ja kun he tulivat paikkaan, jota kutsutaan Golgataksi, se on kallon paikkaan,
34 He antoivat hänelle juotavaksi sappeen sekoitettua etikkaa; ja kun hän oli sitä maistanut, ei hän halunnut juoda.
35 Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat hänen vaatteensa heittäen arpaa, että kävisi toteen, mikä profeetan kautta on sanottu: He jakoivat minun vaatteeni keskenänsä, ja minun pukuni he heittivät arpaa.
36 Ja istuessaan he katselivat häntä siellä;
37 Ja asetti hänen päänsä päälle hänen syytöksensä kirjoitettuna: TÄMÄ ON JEESUS, JUUTALAISTEN KUNINGAS.
38 Sitten hänen kanssaan ristiinnaulittiin kaksi ryöväriä, toinen oikealla ja toinen vasemmalla.
39 Ja ohikulkijat herjasivat häntä pudistaen päätään,
40 ja sanoi: "Sinä, joka tuhoat temppelin ja rakennat sen kolmessa päivässä, pelasta itsesi". Jos olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä.
41 Samoin ylipapit pilkkasivat häntä kirjanoppineiden ja vanhinten kanssa, ja sanoivat:
42 Hän pelasti muita; itseään hän ei voi pelastaa. Jos hän on Israelin kuningas, astukoon hän nyt alas ristiltä, niin me uskomme häntä.
43 Hän luotti Jumalaan; Vapauttakoon hänet nyt, jos hän tahtoo hänet; sillä hän sanoi: "Minä olen Jumalan Poika".
44 Myös varkaat, jotka hänen kanssaan ristiinnaulittiin, heittivät sen hänen hampaisiinsa.
45 Mutta kuudennesta hetkestä alkaen oli pimeys koko maan päällä yhdeksänteen tuntiin asti.
46 Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: Eli, Eli, lama sabachtani? se on: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?
47 Jotkut siellä seisovista sanoivat sen kuultuaan: "Tämä mies kutsuu Eliasta".
48 Ja kohta juoksi yksi heistä, otti sienen, täytti sen etikalla ja pani sen ruo'on päälle ja antoi hänelle juoda.
49 Muut sanoivat: "Anna, katsokaamme, tuleeko Elias häntä pelastamaan".
50 Kun Jeesus taas huusi suurella äänellä, antoi henkensä.
51 Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas; ja maa vapisi, ja kalliot halkesivat;
52 Ja haudat avattiin; ja monet nukkuneiden pyhien ruumiit nousivat,
53 Ja hän lähti haudoista ylösnousemuksensa jälkeen, meni pyhään kaupunkiin ja ilmestyi monille.
54 Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan katselivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja sen, mitä tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: totisesti tämä oli Jumalan Poika.
55 Ja siellä oli monia naisia, jotka katsoivat kaukaa, jotka seurasivat Jeesusta Galileasta palvellen häntä:
56 Joiden joukossa oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Jooseksen äiti, ja Sebedeuksen lasten äiti.
57 Kun ilta tuli, tuli rikas mies Arimatiasta, nimeltä Joosef, joka myös itse oli Jeesuksen opetuslapsi.
58 Hän meni Pilatuksen luo ja anoi Jeesuksen ruumista. Sitten Pilatus käski luovuttaa ruumiin.
59 Ja kun Joosef oli ottanut ruumiin, hän kääri sen puhtaaseen liinaan,
60 Ja pani sen omaan uuteen hautaan, jonka hän oli hakannut kallioon, ja vieritti suuren kiven haudan ovelle ja lähti.
61 Ja Maria Magdaleena ja toinen Maria istuivat hautaa vasten.
62 Mutta seuraavana päivänä, valmistuspäivän jälkeen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo,
63 Sanoen: "Herra, me muistamme, että tuo pettäjä sanoi vielä eläessään: "Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös".
64 Käske siis valvoa hautaa kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi yöllä ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: hän on noussut kuolleista; niin viimeinen erehdys on pahempi kuin ensimmäinen.
65 Pilatus sanoi heille: teillä on vartio; menkää ja varmistakaa, niinkuin voitte.
66 Niin he menivät ja varmistivat haudan, sinetöivät kiven ja asettivat kellon.

LUKU 28

1 Sapatin lopulla, kun aamu koitti kohti viikon ensimmäistä päivää, Maria Magdaleena ja toinen Maria tulivat katsomaan hautaa.
2 Ja katso, tuli suuri maanjäristys; sillä Herran enkeli laskeutui taivaasta, tuli ja vieritti kiven ovelta ja istui sen päälle.
3 Hänen kasvonsa olivat kuin salama, ja hänen vaatteensa valkeat kuin lumi.
4 Ja pelkääessään häntä vartijat vapisivat ja tulivat kuin kuolleet.
5 Ja enkeli vastasi ja sanoi naisille: "Älkää peljätkö; sillä minä tiedän, että te etsitte Jeesusta, joka ristiinnaulittiin".
6 Hän ei ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niinkuin hän sanoi. Tule katsomaan paikkaa, jossa Herra makasi.
7 Ja menkää nopeasti ja sanokaa hänen opetuslapsilleen, että hän on noussut kuolleista; ja katso, hän menee edellänne Galileaan; siellä te näette hänet. Katso, minä olen sanonut teille.
8 Ja he lähtivät nopeasti haudalta pelolla ja suurella ilolla; ja juoksi sanomaan opetuslapsilleen.
9 Ja kun he menivät kertomaan opetuslapsilleen, katso, Jeesus kohtasi heidät ja sanoi: " Terveitä!" Ja he tulivat ja pitivät häntä jaloista ja kumarsivat häntä.
10 Silloin Jeesus sanoi heille: " Älkää peljätkö; menkää ja sanokaa veljilleni, että he menevät Galileaan, ja siellä he näkevät minut."
11 Mutta kun he olivat menossa, katso, muutamat vartioista tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut.

12 Ja kun he olivat kokoontuneet vanhinten kanssa ja
neuvotelleet, antoivat he paljon rahaa sotilaille,
13 Sanoen: Sanokaa: Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja
varastivat hänet pois meidän nukkuessamme.
14 Ja jos tämä tulee maaherran korviin, me vakuutamme
hänet ja turvaamme sinut.
15 Niin he ottivat rahat ja tekivät, niinkuin heille opetettiin;
ja tämä sana on julistettu juutalaisten keskuudessa tähän
päivään asti.
16 Sitten ne yksitoista opetuslasta lähtivät Galileaan,
vuorelle, johon Jeesus oli heidät määrännyt.
17 Ja kun he näkivät hänet, he kumarsivat häntä, mutta
jotkut epäilivät.
18 Ja Jeesus tuli ja puhui heille sanoen: Minulle on annettu
kaikki valta taivaassa ja maan päällä.
19 Menkää siis ja opettakaa kaikkia kansoja, kastamalla
heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.
20 Opettaen heitä pitämään kaikki, mitä minä olen
käskenyt teidän pitää; ja katso, minä olen teidän kanssanne
aina maailman loppuun asti. Aamen.

Markuksen Evankeliumi

LUKU 1

1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku;
2 Niinkuin profeetoissa on kirjoitettu: katso, minä lähetän
sanansaattajani sinun kasvojesi edellä, joka valmistaa sinun
tiesi sinun eteesi.
3 Huutavan ääni erämaassa: valmistakaa Herralle tie,
tehkää hänen polkunsa suoriksi.
4 Johannes kastoi erämaassa ja saarnasi parannuksen
kastetta syntien anteeksisaamiseksi.
5 Ja hänen tykönsä lähti koko Juudean maa ja he
Jerusalemista, ja kaikki häneltä kastettiin Jordanin virrassa,
ja he tunnustivat syntinsä.
6 Ja Johannes oli puettu kamelinkarvaisiin, ja hänen
kupeensa ympärillä oli nahkavyö. ja hän söi heinäsirkkoja
ja villihunajaa;
7 Ja saarnasi sanoen: Minun jälkeeni tulee minua
väkevämpi, jonka kenkien salpaa en ole arvollinen
kumartumaan ja avaamaan.
8 Minä olen kastanut teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät
Pyhällä Hengellä.
9 Ja tapahtui niinä päivinä, että Jeesus tuli Galilean
Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.
10 Ja heti kun hän nousi vedestä, hän näki taivaan
auenneen ja Hengen kuin kyyhkysen laskeutuvan hänen
päällensä:
11 Ja taivaasta kuului ääni, joka sanoi: "Sinä olet minun
rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt".
12 Ja kohta Henki ajoi hänet erämaahan.
13 Ja hän oli siellä erämaassa neljäkymmentä päivää
saatanan kiusaamana; ja oli petojen kanssa; ja enkelit
palvelivat häntä.
14 Mutta sen jälkeen kun Johannes oli pantu vankilaan, tuli
Jeesus Galileaan saarnaten Jumalan valtakunnan
evankeliumia,
15 Ja sanoen: aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on
tullut lähelle: tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi.
16 Ja kävellessään Galileanmeren rannalla hän näki
Simonin ja hänen veljensä Andreaan heittävän verkkoa
mereen, sillä he olivat kalastajia.
17 Jeesus sanoi heille: " Tulkaa minun perässäni, niin minä
teen teidät ihmisten kalastajiksi".
18 Ja kohta he jättivät verkkonsa ja seurasivat häntä.
19 Ja mentyään sieltä vähän kauemmaksi hän näki
Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä
Johanneksen, jotka myös olivat laivassa korjaamassa
verkkojaan.
20 Ja kohta hän kutsui heidät; ja he jättivät isänsä
Sebedeuksen laivaan palkkalaisten kanssa ja lähtivät hänen
peräänsä.
21 Ja he menivät Kapernaumiin; ja heti sapatinpäivänä hän
meni synagogaan ja opetti.
22 Ja he hämmästyivät hänen opistansa, sillä hän opetti
heitä niinkuin valta, eikä niinkuin kirjanoppineet.
23 Ja heidän synagogassaan oli mies, jossa oli saastainen
henki; ja hän huusi,
24 Sanoen: "Anna meidän olla rauhassa; Mitä tekemistä
meillä on sinun kanssasi, sinä Jeesus Nasaretilainen? oletko
tullut tuhoamaan meidät? Minä tiedän sinut, kuka olet,
Jumalan Pyhä.
25 Ja Jeesus nuhteli häntä sanoen: vaikene ja tule ulos
hänestä.
26 Ja kun saastainen henki oli repinyt häntä ja huutanut
suurella äänellä, lähti hän hänestä.
27 Ja he kaikki hämmästyivät, niin että he kysyivät
keskenänsä sanoen: mitä tämä on? mikä uusi oppi tämä on?
sillä hän käskee vallalla saastaisiakin henkiä, ja ne
tottelevat häntä.
28 Ja heti hänen maineensa levisi kaikkialle Galilean
seudulle.
29 Ja heti, kun he tulivat synagogasta, menivät he Simonin
ja Andreaan taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.
30 Mutta Simonin vaimon äiti makasi kuumeessa, ja he
kertoivat hänelle hänestä.
31 Ja hän tuli ja tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös;
ja heti kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.
32 Ja illalla, kun aurinko laski, he toivat hänen tykönsä
kaikki sairaat ja riivaamat.
33 Ja koko kaupunki kokoontui oven eteen.
34 Ja hän paransi monia, jotka sairastuivat erilaisiin
sairauksiin, ja ajoi ulos monia riivaajia; eivätkä sallineet
riivaajien puhua, koska he tunsivat hänet.
35 Ja aamulla, kun hän nousi kauan ennen päivää, hän
meni ulos ja meni syrjäiseen paikkaan ja rukoili siellä.
36 Ja Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, seurasivat
häntä.
37 Ja kun he löysivät hänet, sanoivat he hänelle: kaikki
etsivät sinua.
38 Ja hän sanoi heille: " Menkäämme lähikaupunkeihin,
että minä myös siellä saarnaisin; sillä sen tähden minä
lähdin".
39 Ja hän saarnasi heidän synagoogissaan koko Galileassa
ja ajoi ulos riivaajia.
40 Ja hänen tykönsä tuli spitaalinen, rukoili häntä, polvistui
hänen eteensä ja sanoi hänelle: jos tahdot, sinä voit
puhdistaa minut.
41 Ja Jeesus sääli, ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi
hänelle: minä tahdon; ole sinä puhdas.
42 Ja heti kun hän oli puhunut, lähti hänestä kohta spitaali,
ja hän puhdistettiin.
43 Ja hän käski häntä ankarasti ja lähetti hänet heti pois;
44 Ja sanoi hänelle: " Katso, ettet sano kenellekään mitään,
vaan mene, osoita itsesi papille ja uhraa puhdistuksellesi se,
mitä Mooses on käskenyt, heille todistukseksi".
45 Mutta hän meni ulos ja rupesi julistamaan sitä paljon ja
levittämään asiaa, niin ettei Jeesus voinut enää avoimesti
mennä kaupunkiin, vaan hän oli ulkona autioissa paikoissa;
ja hänen tykönsä tuli joka puolelta.

LUKU 2

1 Ja hän meni taas Kapernaumiin muutaman päivän
kuluttua; ja kuultiin, että hän oli talossa.
2 Ja kohta kokoontui monta, niin ettei ollut tilaa ottaa
vastaan, ei niin paljoa kuin ovellakin; ja hän saarnasi heille
sanaa.
3 Ja he tulivat hänen tykönsä ja toivat yhden
halvaussairaan, joka oli neljästä.

4 Ja kun he eivät voineet tulla hänen tykönsä lehdistön
takia, he paljastivat sen katon, jossa hän oli, ja kun he
olivat rikkoneet sen, laskivat alas sängyn, jossa halvattu
makasi.
5 Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän
halvaantuneelle: Poika, sinun syntisi annetaan sinulle
anteeksi.
6 Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, jotka
ajattelivat sydämessään,
7 Miksi tämä mies näin puhuu pilkkaa? Kuka voi antaa
synnit anteeksi, paitsi Jumala?
8 Ja heti kun Jeesus hengessään näki, että he niin ajattelivat
sisällään, sanoi hän heille: miksi te ajattelette näitä
sydämissään?
9 Onko helpompi sanoa halvatulle: sinun syntisi annetaan
sinulle anteeksi? tai sanoa: nouse, ota vuoteesi ja kävele?
10 Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan
päällä antaa syntejä anteeksi, hän sanoo halvaantuneelle.
11 Minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.
12 Ja heti hän nousi, otti sängyn ja meni heidän kaikkien
edellä; niin että he kaikki hämmästyivät ja ylistivät
Jumalaa sanoen: emme ole koskaan nähneet sitä tällä
tavalla.
13 Ja hän meni jälleen meren puolelle; ja kaikki kansa
turvautui hänen tykönsä, ja hän opetti heitä.
14 Ja ohi kulkiessaan hän näki Leevin, Alfeuksen pojan,
istuvan tullin luona ja sanoi hänelle: " Seuraa minua". Ja
hän nousi ja seurasi häntä.
15 Ja tapahtui, että Jeesuksen istuessa aterialla
huoneessansa, istui myös paljon publikaaneja ja syntisiä
Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä oli
monia, ja he seurasivat häntä.
16 Ja kun kirjanoppineet ja fariseukset näkivät hänen
syövän publikaanien ja syntisten kanssa, sanoivat he hänen
opetuslapsilleen: "Kuinka hän syö ja juo publikaanien ja
syntisten kanssa?"
17 Sen kuultuaan Jeesus sanoi heille: " Eivät terveet
tarvitse lääkäriä, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan
parannukseen vanhurskaita, vaan syntisiä."
18 Ja Johanneksen ja fariseusten opetuslapset paastosivat,
ja he tulivat ja sanoivat hänelle: miksi Johanneksen ja
fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun
opetuslapsesi eivät paastoa?
19 Jeesus sanoi heille: " Voivatko häähuoneen lapset
paastota, kun ylkä on heidän kanssaan?" niin kauan kuin
heillä on ylkä mukanaan, he eivät voi paastota.
20 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja
silloin he paastoavat niinä päivinä.
21 Kukaan ei myöskään ompele uutta kangasta vanhaan
vaatteeseen; muuten uusi pala, joka sen täytti, ottaa pois
vanhan, ja repeämä pahenee.
22 Eikä kukaan pane uutta viiniä vanhoihin pulloihin;
muuten uusi viini rikkoo pullot, ja viini valuu, ja pullot
pilaantuvat; vaan uusi viini pitää panna uusiin pulloihin.
23 Ja tapahtui, että hän kulki viljapeltojen läpi
sapatinpäivänä; ja hänen opetuslapsensa alkoivat
vaeltaessaan poimia tähkäpäitä.
24 Ja fariseukset sanoivat hänelle: katso, miksi he tekevät
sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?
25 Ja hän sanoi heille: " Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä
Daavid teki, kun hän tarvitsi ja oli nälkäinen, hän ja ne,
jotka olivat hänen kanssaan?"
26 Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylimmäisen
papin Ebjatarin päivinä ja söi näyteleipää, joka ei ole
luvallista syödä paitsi papeille, ja antoi myös niille, jotka
hänen kanssaan olivat?
27 Ja hän sanoi heille: sapatti on tehty ihmistä varten, eikä
ihminen sapattia varten.
28 Sentähden Ihmisen Poika on myös sapatin herra.

LUKU 3

1 Ja hän meni taas synagogaan; ja siellä oli mies, jolla oli
kuivettunut käsi.
2 Ja he katselivat häntä, paransiko hän hänet
sapatinpäivänä; jotta he voisivat syyttää häntä.
3 Ja hän sanoi miehelle, jolla oli kuivettunut käsi: " Nouse
esiin".
4 Ja hän sanoi heille: onko luvallista tehdä hyvää sapattina
vai tehdä pahaa? pelastaa henki vai tappaa? Mutta he
pysyivät rauhassa.
5 Ja kuin hän vihaisena katseli heitä ympärilleen,
murheellisellaan heidän sydämensä kovuuden tähden, sanoi
hän miehelle: ojenna kätesi. Ja hän ojensi sen, ja hänen
kätensä tuli terveeksi kuin toinen.
6 Ja fariseukset lähtivät ja pitivät kohta herodilaisten
kanssa neuvoa häntä vastaan, kuinka he hänen
hukuttaisivat.
7 Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen meren tykö, ja
häntä seurasi suuri joukko Galileasta ja Juudeasta,
8 Ja Jerusalemista ja Idumeasta ja Jordanin takaa; ja
Tyyron ja Sidonin ympärillä olevia tuli hänen tykönsä suuri
joukko, kun he kuulivat, mitä suuria tekoja hän teki.
9 Ja hän puhui opetuslapsilleen, että pieni laiva odottaisi
häntä väkijoukon tähden, etteivät he joutuisi hänen
joukkoonsa.
10 Sillä hän oli parantanut monia; niin että he pakottivat
häntä koskemaan häneen, niin monta, jolla oli vitsauksia.
11 Ja saastaiset henget, nähdessään hänet, lankesivat hänen
eteensä ja huusivat sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika".
12 Ja hän kielsi heitä ankarasti, etteivät he julistaisi häntä
tunnetuksi.
13 Ja hän nousi vuorelle ja kutsui tykönsä kenet tahtoi; ja
he tulivat hänen tykönsä.
14 Ja hän määräsi kaksitoista olemaan hänen kanssaan, ja
hän lähettäisi heidät saarnaamaan,
15 ja saada voima parantaa sairauksia ja ajaa ulos riivaajia:
16 Ja Simon antoi hänelle suuren nimen Pietari;
17 Ja Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes, Jaakobin
veli; ja hän antoi heille suuren nimen Boanerges, se on:
ukkosen pojat.
18 Ja Andreas ja Filippus, ja Bartolomeus, ja Matteus ja
Tuomas ja Jaakob, Alfeuksen poika, ja Taddeus ja Simon
kanaanilainen,
19 Ja Juudas Iskariot, joka myös hänet kavalsi; ja he
menivät taloon.
20 Ja kansa kokoontui jälleen, niin etteivät he voineet
syödä leipääkään.
21 Ja kun hänen ystävänsä kuulivat sen, menivät he ulos
ottamaan hänet kiinni, sillä he sanoivat: "Hän on syrjässä".
22 Ja kirjanoppineet, jotka tulivat alas Jerusalemista,
sanoivat: "Hänellä on Beelsebub", ja riivaajain ruhtinaan
avulla hän ajaa ulos riivaajia.

23 Ja hän kutsui heidät tykönsä ja sanoi heille vertauksin:
kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?
24 Ja jos jokin valtakunta jakautuu itseään vastaan, ei se
valtakunta kestä.
25 Ja jos talo on erimillään itseään vastaan, ei se talo voi
pysyä.
26 Ja jos saatana nousee itseään vastaan ja jakautuu, hän ei
voi pysyä, vaan hänellä on loppu.
27 Ei kukaan voi mennä väkevän taloon ja ryöstää hänen
tavaraansa, ellei hän ensin sido väkevää; ja sitten hän
turmelee talonsa.
28 Totisesti minä sanon teille: kaikki synnit annetaan
ihmislapsille anteeksi, ja herjaukset, joilla he pilkkaavat.
29 Mutta se, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei saa koskaan
anteeksi, vaan on iankaikkisen kadotuksen vaarassa.
30 Sillä he sanoivat: Hänessä on saastainen henki.
31 Silloin tulivat hänen veljensä ja hänen äitinsä, ja
seisoivat ulkona ja lähettivät hänen tykönsä kutsumaan
häntä.
32 Ja kansa istui hänen ympärillään, ja he sanoivat hänelle:
katso, sinun äitisi ja veljesi ulkoa etsivät sinua.
33 Hän vastasi heille sanoen: kuka on minun äitini tai
veljeni?
34 Ja hän katseli ympärilleen niitä, jotka hänen ympärillään
istuivat, ja sanoi: " Katso, äitini ja veljeni!"
35 Sillä jokainen, joka tekee Jumalan tahdon, on minun
veljeni ja sisareni ja äitini.

LUKU 4

1 Ja hän rupesi jälleen opettamaan meren rannalla, ja hänen
tykönsä kokoontui suuri joukko, niin että hän astui
veneeseen ja istui meressä. ja koko joukko oli meren
rannalla maassa.
2 Ja hän opetti heille monia asioita vertauksilla ja sanoi
heille opissaan:
3 Kuuntele; Katso, kylväjä lähti kylvämään:
4 Ja tapahtui, että hänen kylväessään jotkut putosivat tien
viereen, ja taivaan linnut tulivat ja söivät sen.
5 Ja jotkut putosivat kiviseen maahan, jossa sillä ei ollut
paljoa maata; ja heti se nousi, koska sillä ei ollut maan
syvyyttä:
6 Mutta kun aurinko nousi, se poltti; ja koska sillä ei ollut
juurta, se kuihtui.
7 Ja muutama putosi orjantappuroiden sekaan, ja
orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat sen, eikä se
tuottanut hedelmää.
8 Ja muut putosivat hyvään maahan ja kantoivat hedelmää,
joka kasvoi ja kasvoi; ja synnytti toiset kolmekymmentä,
toiset kuusikymmentä ja toiset sata.
9 Ja hän sanoi heille: jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.
10 Ja kun hän oli yksin, kysyivät ne, jotka olivat hänen
ympärillään kahdentoista kahdentoista kanssa, häneltä
vertauksen.
11 Ja hän sanoi heille: " Teidän on annettu tuntea Jumalan
valtakunnan salaisuus, mutta niille, jotka ovat ulkona,
kaikki tämä tehdään vertauksin:
12 Että he näkevät näkevät eivätkä tajua; ja kuullen he
kuulevat, mutta eivät ymmärrä; etteivät he milloinkaan
kääntyisi ja heidän syntejään annettaisiin anteeksi.
13 Ja hän sanoi heille: ettekö tiedä tämän vertauksen? ja
kuinka te sitten tiedätte kaikki vertaukset?
14 Kylväjä kylvää sanan.
15 Ja nämä ovat tien varrella, jonne sana kylvetään; mutta
kun he sen kuulevat, niin saatana tulee kohta ja ottaa pois
sanan, joka kylvettiin heidän sydämiinsä.
16 Ja nämä ovat myös ne, jotka on kylvetty kiviseen
maahan; jotka kuultuaan sanan ottavat sen heti ilolla
vastaan;
17 Ja heillä ei ole juurta itsessään, ja niin kestävät vain
hetken. Sen jälkeen, kun ahdistus tai vaino tulee sanan
tähden, he heti loukkaantuvat.
18 Ja nämä ovat ne, jotka kylvetään orjantappuroihin;
kuten kuulla sanaa,
19 Ja tämän maailman huolet ja rikkauksien petollisuus ja
muiden sisälle tulevat himot tukahduttavat sanan, ja se
tulee hedelmättömäksi.
20 Ja nämä ovat ne, jotka kylvetään hyvään maahan; jotka
kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmää,
toiset kolmekymmentäkertaisesti, toiset
kuusikymmentäkertaisesti ja toiset satakertaisesti.
21 Ja hän sanoi heille: tuodaanko kynttilä vakan alle vai
sängyn alle? eikä sitä saa asettaa kynttilänjalan päälle?
22 Sillä ei ole mitään salattua, mikä ei tule ilmi; Mitään ei
myöskään pidetty salassa, vaan sen pitäisi tulla ulkomaille.
23 Jos jollakulla on korvat kuulla, se kuulkoon.
24 Ja hän sanoi heille: katsokaa, mitä kuulette: millä
mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, ja teille, jotka
kuulette, annetaan enemmän.
25 Sillä jolla on, sille annetaan, ja jolla ei ole, siltä otetaan
pois sekin, mitä hänellä on.
26 Ja hän sanoi: niin on Jumalan valtakunta, niinkuin
ihminen kylväisi siemenen maahan;
27 Ja hän nukkuisi ja nousisi yöt ja päivät, ja siemen
poikisi ja kasvaisi, ei hän tiedä kuinka.
28 Sillä maa tuottaa hedelmää itsestään; ensin terä, sitten
korva, sen jälkeen täysi maissi korvassa.
29 Mutta kun hedelmä on syntynyt, pistää hän heti sirpin
sisään, sillä sato on tullut.
30 Hän sanoi: " Mihin me vertaamme Jumalan
valtakuntaa?" tai mihin vertailuun sitä verrataan?
31 Se on kuin sinapinsiemen, joka maahan kylvettynä on
vähemmän kuin kaikki maan päällä olevat siemenet.
32 Mutta kun se kylvetään, se kasvaa ja kasvaa kaikkia
yrttejä suuremmiksi, ja se repeää suuria oksia; jotta taivaan
linnut voivat majoittua sen varjoon.
33 Ja monilla sellaisilla vertauksilla hän puhui heille sanan,
niin kuin he saattoivat kuulla sen.
34 Mutta ilman vertausta hän ei puhunut heille, ja kun he
olivat yksin, hän selitti kaikki opetuslapsilleen.
35 Ja sinä päivänä, kun ilta tuli, sanoi hän heille: "
Menkäämme toiselle puolelle".
36 Ja kun he lähettivät kansan pois, ottivat he hänet
mukaansa laivassa. Ja hänen kanssaan oli myös muita
pieniä laivoja.
37 Ja nousi suuri myrskytuuli, ja aallot löivät veneeseen,
niin että se oli nyt täynnä.
38 Ja hän oli laivan takaosassa, nukkumassa tyynyllä, ja he
herättivät hänet ja sanoivat hänelle: "Mestari, etkö välitä,
että me hukumme?"
39 Ja hän nousi ja nuhteli tuulta ja sanoi merelle: rauha, ole
hiljaa. Ja tuuli tyyntyi ja vallitsi suuri hiljaisuus.
40 Ja hän sanoi heille: miksi te olette niin peloissanne?
kuinka teillä ei ole uskoa?

41 Ja he pelkäsivät suuresti ja sanoivat toisilleen: "Mikä tämä ihminen on, että tuuli ja merikin tottelevat häntä?"

LUKU 5

1 Ja he tulivat meren toiselle puolelle, Gadarelaisten maalle.
2 Ja kun hän tuli ulos laivasta, kohtasi hänet heti haudoista mies, jossa oli saastainen henki,
3 Joka asui haudoissa; eikä kukaan voinut sitoa häntä, ei kahleilla.
4 Koska hän oli usein sidottu kahleilla ja kahleilla, ja hän oli repinyt kahleet ja murtanut kahleet, ei kukaan voinut kesyttää häntä.
5 Ja aina, yöt ja päivät, hän oli vuorilla ja haudoissa, itki ja hakoteli itseään kivillä.
6 Mutta kun hän näki Jeesuksen kaukaa, hän juoksi ja kumarsi häntä,
7 Ja huusi suurella äänellä ja sanoi: "Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi, Jeesus, sinä Korkeimman Jumalan Poika?" Minä vannotan sinua Jumalan nimeen, ettet vaivaa minua.
8 Sillä hän sanoi hänelle: " Lähde ulos ihmisestä, sinä saastainen henki".
9 Ja hän kysyi häneltä: mikä sinun nimesi on? Hän vastasi sanoen: Minun nimeni on Legio; sillä meitä on monta.
10 Ja hän rukoili häntä paljon, ettei hän lähettäisi heitä pois maasta.
11 Nyt siellä oli lähellä vuoria suuri sikalauma, joka ruokkii.
12 Ja kaikki perkeleet rukoilivat häntä sanoen: "Lähetä meidät sikojen sekaan, että me pääsemme niihin".
13 Ja Jeesus antoi heti heille luvan. Ja saastaiset henget lähtivät ulos ja menivät sikojen sisälle, ja lauma juoksi jyrkästi alas mereen, (niitä oli noin kaksituhatta) ja tukehtui mereen.
14 Ja ne, jotka pitivät sikoja, pakenivat ja ilmoittivat sen kaupungissa ja maaseudulla. Ja he menivät ulos katsomaan, mitä se oli tehty.
15 Ja he tulivat Jeesuksen tykö ja näkivät sen, joka oli riivaama ja jolla oli legioona, istuvan, pukeutuneena ja terveellä mielellään; ja he pelkäsivät.
16 Ja ne, jotka sen näkivät, kertoivat heille, kuinka se tapahtui sille, joka oli riivattu, ja myös sioista.
17 Ja he alkoivat rukoilla häntä poistumaan rannoistaan.
18 Ja kun hän tuli veneeseen, se, joka oli riivaama, rukoili häntä, että hän olisi hänen kanssaan.
19 Mutta Jeesus ei sallinut häntä, vaan sanoi hänelle: " Mene kotiin ystävieni luo ja kerro heille, kuinka suuria tekoja Herra on sinulle tehnyt ja on armahtanut sinua".
20 Ja hän lähti ja rupesi julistamaan Dekapolissa, kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt; ja kaikki ihmiset ihmettelivät.
21 Ja kun Jeesus kulki jälleen laivalla toiselle puolelle, kokoontui hänen tykönsä paljon kansaa, ja hän oli lähellä merta.
22 Ja katso, siellä tulee yksi synagogan päämiehistä, nimeltä Jairus; ja kun hän näki hänet, hän lankesi hänen jalkojensa juureen,
23 Ja rukoili häntä suuresti, sanoen: minun pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Rukoilen sinua, tule ja pane kätesi hänen päällensä, että hän parantuisi. ja hän saa elää.
24 Ja Jeesus meni hänen kanssaan; ja paljon kansaa seurasi häntä ja tungoksi häntä.
25 Ja eräs nainen, jolla oli verenvuoto kaksitoista vuotta,
26 Ja hän oli kärsinyt paljon monilta lääkäreiltä ja kuluttanut kaiken, mitä hänellä oli, eikä hän ollut parantunut, vaan paheni,
27 Kun hän kuuli Jeesuksesta, tuli hän perässä ja kosketti hänen vaippaansa.
28 Sillä hän sanoi: jos saan koskea hänen vaatteisiinsa, olen terve.
29 Ja heti hänen verensä lähde kuivui; ja hän tunsi kehossaan, että hän oli parantunut tuosta vitsauksesta.
30. Mutta kun Jeesus heti ymmärsi, että hänestä oli lähtenyt voima, hän käänsi hänet lehdissä ja sanoi: " Kuka kosketti minun vaatteitani?"
31 Ja hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Sinä näet väkijoukon väijyvän sinua, ja sinä kysyt: kuka minuun kosketti?"
32 Ja hän katseli ympärilleen nähdäkseen hänet, joka oli tehnyt tämän.
33 Mutta nainen peloissaan ja vapisten, tietäen, mitä hänessä oli tapahtunut, tuli ja lankesi hänen eteensä ja kertoi hänelle kaiken totuuden.
34 Ja hän sanoi hänelle: tyttäreni, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi; mene rauhassa ja ole terve vitsastasi.
35 Hänen vielä puhuessaan tuli synagogan esimiehen huoneesta, joka sanoi: "Tyttäresi on kuollut; miksi sinä enää vaivaat Mestaria?"
36 Kuin Jeesus kuuli sanan, joka puhuttiin, hän sanoi synagogan päämiehelle: älä pelkää, usko vain.
37 Ja hän ei antanut kenenkään seurata itseään, paitsi Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.
38 Ja hän tuli synagogan esimiehen huoneeseen ja näki melun ja ne, jotka itkivät ja valittivat suuresti.
39 Ja kuin hän tuli sisään, sanoi hän heille: miksi te tätä huudatte ja itkette? tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu.
40 Ja he nauroivat hänelle. Mutta kun hän oli ajanut ne kaikki ulos, otti hän piikan isän ja äidin sekä ne, jotka hänen kanssaan olivat, ja astui sisään, missä piika makasi.
41 Ja hän tarttui tyttöä kädestä ja sanoi hänelle: Talitha cumi; joka on käännettynä: neito, minä sanon sinulle, nouse.
42 Ja kohta piika nousi ja käveli; sillä hän oli kahdentoista vuoden ikäinen. Ja he hämmästyivät suurella hämmästyksellä.
43 Ja hän kielsi heitä ankarasti, ettei kukaan sitä tietäisi; ja käski antaa hänelle jotain syötävää.

LUKU 6

1 Ja hän lähti sieltä ja tuli omalle maalleen; ja hänen opetuslapsensa seuraavat häntä.
2 Ja kun sapatti tuli, rupesi hän opettamaan synagogassa; ja monet, jotka häntä kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: mistä tällä miehellä on nämä? ja mikä on se viisaus, joka hänelle on annettu, että hänen käsinsä tekevät sellaisiakin mahtavia tekoja?
3 Eikö tämä ole se puuseppä, Marian poika, Jaakobin ja Jooseksen, Juudan ja Simonin veli? ja eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän kanssamme? Ja he loukkaantuivat häneen.

4 Mutta Jeesus sanoi heille: ei profeetta ole ilman kunniaa, vaan omassa maassaan ja sukulaistensa keskuudessa ja omassa huoneessaan.
5 Eikä hän voinut siellä tehdä mitään voimakasta työtä, paitsi että hän laski kätensä muutaman sairaan päälle ja paransi heidät.
6 Ja hän ihmetteli heidän epäuskoaan. Ja hän kiersi kyliä opettaen.
7 Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista ja rupesi lähettämään heitä kaksin ja kaksin; ja antoi heille vallan saastaisiin henkiin;
8 Ja käski heitä olemaan ottamatta matkaansa mukaan mitään muuta kuin sauvan; ei leipää, ei leipää, ei rahaa kukkarossa:
9 Mutta kengät kengillä; eikä pukea päälle kahta takkia.
10 Ja hän sanoi heille: missä tahansa te astutte taloon, siellä pysykää, kunnes lähdette siitä paikasta.
11 Ja jokainen, joka ei ota teitä vastaan eikä kuule teitä, kun lähdette sieltä, pudistakaa tomu jalkojenne alla todistukseksi heitä vastaan. Totisesti minä sanon teille: Sodoman ja Gomorran tilanne on tuomiopäivänä siedettävämpi kuin sen kaupungin.
12 Ja he menivät ulos ja saarnasivat, että ihmisten tulisi tehdä parannus.
13 Ja he ajoivat ulos monia riivaajia ja voitelivat öljyllä monia sairaita ja paransivat heidät.
14 Ja kuningas Herodes kuuli hänestä; (sillä hänen nimensä on levinnyt:) ja hän sanoi: Johannes Kastaja nousi kuolleista, ja siksi hänessä näkyvät voimalliset teot.
15 Toiset sanoivat: "Se on Elias". Ja toiset sanoivat: "Se on profeetta tai joku profeetoista".
16 Mutta kun Herodes sen kuuli, sanoi hän: se on Johannes, jonka minä mestasin; hän on noussut kuolleista.
17 Sillä itse Herodes oli lähettänyt ja ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet vankilaan Herodiaan, veljensä Filippuksen vaimon, tähden, sillä hän oli nainut hänet.
18 Sillä Johannes oli sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa".
19 Sentähden Herodias riitautui häntä vastaan ja tahtoi tappaa hänet; mutta hän ei voinut:
20 Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänen olevan vanhurskas ja pyhä, ja katsoi häntä. ja kun hän kuuli häntä, hän teki paljon ja kuunteli häntä mielellään.
21 Ja kun sopiva päivä koitti, piti Herodes syntymäpäiväänsä illallisen herroilleen, ylimmäisille päämiehille ja Galilean ylimmäisille.
22 Ja kun mainitun Herodiaan tytär tuli sisään ja tanssi ja miellytti Herodetta ja hänen kanssaan istuvia, sanoi kuningas tytölle: "Pyydä minulta mitä ikinä tahdot, niin minä annan sen sinulle".
23 Ja hän vannoi hänelle: mitä ikinä minulta pyydät, sen minä annan sinulle puoleen valtakuntaani.
24 Ja hän meni ulos ja sanoi äidilleen: mitä minun pitää kysyä? Ja hän sanoi: Johannes Kastajan pää.
25 Ja hän tuli kohta kiiruusti kuninkaan tykö ja kysyi, sanoen: minä tahdon, että sinä annat minulle astiassa Johannes Kastajan pään.
26 Ja kuningas oli äärimmäisen murheellinen; Mutta valansa tähden ja heidän, jotka hänen kanssaan istuivat, hän ei hylännyt häntä.
27 Ja heti kuningas lähetti teloittajan ja käski tuoda hänen päänsä; ja hän meni ja mestasi hänen päänsä vankilassa,
28 Ja hän toi hänen päänsä panssariin ja antoi sen tytölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.
29 Ja kun hänen opetuslapsensa kuulivat sen, he tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.
30 Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen tykö ja kertoivat hänelle kaikki, mitä he olivat tehneet ja mitä he olivat opettaneet.
31 Ja hän sanoi heille: " Tulkaa erilleen erämaahan ja lepääkää vähän aikaa, sillä monta oli tullut ja mennyt, ja heillä ei ollut niin paljon aikaa syödä".
32 Ja he lähtivät laivalla autiomaaseen paikkaan.
33 Ja kansa näki heidän lähtevän, ja monet tunsivat hänet, ja juoksivat sinne kaikista kaupungeista, ja menivät niiden ulkopuolelle ja kokoontuivat hänen tykönsä.
34 Ja kuin Jeesus tuli ulos, näki hän paljon kansaa, ja häntä sääli, sillä he olivat kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja hän rupesi opettamaan heille paljon.
35 Ja kun päivä oli jo kulunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä on autio paikka, ja nyt on aika kulunut."
36 Päästä heidät pois, että he menisivät ympäri maalle ja kyliin ostamaan itselleen leipää, sillä heillä ei ole mitään syötävää.
37 Hän vastasi ja sanoi heille: antakaa heille syödä. Ja he sanoivat hänelle: lähdemmekö ostamaan leipää kahdessasadassa pennin arvossa ja antamaan heille syödä?
38 Hän sanoi heille: kuinka monta leipää sinulla on? mene ja katso. Ja kun he tiesivät, he sanoivat: Viisi ja kaksi kalaa.
39 Ja hän käski heitä asettamaan kaikki istumaan joukkoittain vihreälle ruoholle.
40 Ja he istuivat riveissä, sadoittain ja viideskymmenes.
41 Ja kuin hän oli ottanut ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi hän ylös taivaaseen ja siunasi, mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen asetettaviksi heidän eteensä. ja ne kaksi kalaa hän jakoi heidän kaikkien kesken.
42 Ja he kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi.
43 Ja he ottivat kaksitoista koria täynnä sirpaleita ja kaloja.
44 Ja niitä, jotka söivät leivistä, oli noin viisituhatta miestä.
45 Ja kohta hän pakotti opetuslapsensa astumaan laivaan ja menemään toiselle puolelle ennen Betsaidaa, kun hän lähetti kansan pois.
46 Ja lähetettyään heidät pois, hän lähti vuorelle rukoilemaan.
47 Ja kun ilta tuli, oli laiva keskellä merta, ja hän yksin maassa.
48 Ja hän näki heidän uurastavan soutamassa; sillä tuuli oli heitä vastaan, ja yön neljäntenä vartiopäivänä hän tuli heidän tykönsä, kävellen meren päällä ja tahtoi kulkea heidän ohitseen.
49 Mutta kun he näkivät hänen kävelevän meren päällä, luulivat he sen olleen henki, ja huusivat:
50 Sillä he kaikki näkivät hänet ja hämmästyivät. Ja kohta hän puhui heidän kanssaan ja sanoi heille: " Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen." älä pelkää.
51 Ja hän meni heidän tykönsä laivaan; ja tuuli lakkasi, ja he ihmettelivät itseään suunnattomasti ja ihmettelivät.
52 Sillä he eivät katsoneet leipien ihmettä, sillä heidän sydämensä oli paatunut.
53 Ja kuin he olivat menneet yli, tulivat he Genesaretin maahan ja rantautuivat.
54 Ja kun he tulivat ulos laivasta, he tunsivat heti hänet,

55 Ja juoksivat koko sen alueen läpi ja alkoivat kantaa vuoteissa sairaita, missä he kuulivat hänen olevan.
56 Ja minne hän menikin, kyliin tai kaupunkeihin tai maaseudulle, he panivat sairaita kaduille ja rukoilivat häntä, että he saisivat koskettaa, jos se olisi vain hänen vaatteensa reuna; ja kaikki, jotka häneen koskettivat, tulivat terveiksi.

LUKU 7

1 Silloin kokoontuivat hänen tykönsä fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemista.
2 Ja kun he näkivät joidenkin hänen opetuslapsistaan syövän leipää saastunein, toisin sanoen pesemättömin käsin, he havaitsivat virheen.
3 Sillä fariseukset ja kaikki juutalaiset eivät syö, elleivät he usein pese käsiään, noudattaen vanhinten perinnäissääntöä.
4 Ja kun he tulevat torilta, elleivät he pese, he eivät syö. Ja paljon muuta on, mitä he ovat saaneet pitää, kuten kuppien ja kattiloiden, messinkiastioiden ja pöytien pesu.
5. Silloin fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät häneltä: miksi eivät sinun opetuslapsesi vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää pesemättömin käsin?
6 Hän vastasi ja sanoi heille: hyvin Esaias on ennustanut teistä ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana.
7 Mutta turhaan he palvelevat minua, opettaen oppeja, ihmisten käskyjä.
8 Sillä te hylkäätte Jumalan käskyn, ja te pidätte ihmisten perinnäissääntöä, kuten kattiloiden ja maljojen pesua, ja monia muita samankaltaisia teette.
9 Ja hän sanoi heille: " Hyvä on, te hylkäätte Jumalan käskyn, pitääksenne omat perinnäissääntönne."
10 Sillä Mooses sanoi: Kunnioita isääsi ja äitiäsi; ja "joka kiroaa isää tai äitiä, se kuolkoon kuolemalla."
11 Mutta te sanotte: jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: "Se on Korban, se on lahja, mitä tahansa, mitä minä hyödynnät". hän on vapaa.
12 Ettekä salli hänen enää tehdä mitään isälleen tai äidilleen;
13 Tehkäät Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne kautta, jonka te olette noudattaneet, ja paljon senkaltaista te teette.
14 Ja kutsuttuaan kaiken kansan tykönsä hän sanoi heille: " Kuulkaa minua jokainen teistä ja ymmärtäkää:
15 Ei ole mitään ihmisen ulkopuolelta, mikä saastuttaa hänet, vaan se, mikä hänestä lähtee, saastuttaa ihmisen.
16 Jos jollakulla on korvat kuulla, se kuulkoon.
17 Ja kun hän meni taloon kansan joukosta, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä vertauksesta.
18 Ja hän sanoi heille: oletteko te myös ymmärtämättömät? Ettekö huomaa, että kaikki, mikä ulkopuolelta tulee ihmiseen, ei voi saastuttaa häntä?
19 Koska se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja menee ulos vedottomaan, puhdistaen kaiken ruuan?
20 Hän sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen".
21 Sillä sisältä, ihmisten sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, aviorikokset, haureudet, murhat,
22 Varkaudet, ahneus, jumalattomuus, petos, irstaus, paha silmä, jumalanpilkka, ylpeys, hulluus:
23 Kaikki tämä paha tulee sisältä ja saastuttaa ihmisen.
24 Ja sieltä hän nousi ja meni Tyyron ja Sidonin rajoihin ja meni taloon, eikä tahtonut kenenkään tietävän sitä; mutta hän ei voinut olla piilossa.
25 Sillä eräs nainen, jonka nuoressa tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänestä, tuli ja lankesi hänen jalkojensa juureen.
26 Nainen oli kreikkalainen, syrofenikialainen kansalta; ja hän rukoili häntä, että tämä ajaisi paholaisen ulos hänen tyttärestään.
27 Mutta Jeesus sanoi hänelle: antakaa lasten ensin ravita; sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää koirille.
28 Hän vastasi ja sanoi hänelle: "Kyllä, Herra; kuitenkin koirat pöydän alla syövät lasten muruja".
29 Ja hän sanoi hänelle: mene tämän sanan tähden; paholainen on lähtenyt tyttärestäsi.
30 Ja kun hän tuli kotiinsa, hän huomasi paholaisen menneen ulos ja hänen tyttärensä makaamassa vuoteella.
31 Ja jälleen, lähtiessään Tyyron ja Sidonin rannikolta, hän tuli Galilean merelle, Dekapoliin rannikon läpi.
32 Ja he toivat hänen tykönsä kuuron, jolla oli esteetön puhe; ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleen.
33 Ja hän otti hänet syrjään väkijoukosta ja pisti sormensa hänen korviinsa, ja hän sylki ja kosketti hänen kieltään;
34 Ja hän katsoi ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi hänelle: Effata, se on: aukea.
35 Ja heti hänen korvansa aukenivat, ja hänen kielensä lanka irtosi, ja hän puhui suoraan.
36 Ja hän kielsi heitä kertomasta kenellekään; mutta mitä enemmän hän kielsi heitä, sitä enemmän he julkaisivat sen;
37 Ja hämmästyivät suuresti sanoen: "Hyvin hän on kaikki tehnyt: hän saa kuurot kuulemaan ja mykät puhumaan".

LUKU 8

1 Niinä päivinä, kun väkijoukko oli sangen suuri ja heillä ei ollut mitään syötävää, kutsui Jeesus opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille:
2 Minä säälin kansaa, sillä he ovat olleet kanssani kolme päivää, eikä heillä ole mitään syötävää.
3 Ja jos minä lähetän heidät paastoamaan omiin taloihinsa, he nääntyvät tiellä, sillä monta heistä on tullut kaukaa.
4 Ja hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle: "Mistä ihminen voi syödä näitä miehiä leivällä täällä erämaassa?"
5 Ja hän kysyi heiltä: kuinka monta leipää sinulla on? Ja he sanoivat: Seitsemän.
6 Ja hän käski kansan istua maahan; ja hän otti ne seitsemän leipää, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen panna heidän eteensä; ja he asettivat ne kansan eteen.
7 Ja heillä oli muutamia pieniä kaloja, ja hän siunasi ja käski asettaa ne myös heidän eteensä.
8 Niin he söivät ja tulivat kylläisiksi; ja he ottivat jäljelle jääneestä lihasta seitsemän koria.
9 Ja niitä, jotka söivät, oli noin neljätuhatta, ja hän lähetti heidät pois.
10 Ja kohta hän astui laivaan opetuslastensa kanssa ja tuli Dalmanuthan seuduille.
11 Ja fariseukset tulivat ulos ja rupesivat kyselemään hänen kanssaan, pyytäen häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten häntä.

12 Ja hän huokasi syvästi hengessään ja sanoi: miksi tämä
sukupolvi etsii merkkiä? totisesti minä sanon teille: ei tälle
sukupolvelle anneta merkkiä.
13 Ja hän jätti heidät, ja astui jälleen laivaan ja lähti toiselle
puolelle.
14 Mutta opetuslapset olivat unohtaneet ottaa leipää, eikä
heillä ollut laivassa mukanaan enempää kuin yksi leipä.
15 Ja hän käski heitä sanoen: " Katsokaa, kavahtakaa
fariseusten hapatetta ja Herodeksen hapatetta".
16 Ja he keskustelivat keskenään sanoen: se johtuu siitä,
ettei meillä ole leipää.
17 Ja kun Jeesus sen tiesi, sanoi hän heille: " Miksi te
mietitte, ettei teillä ole leipää?" ettekö vielä ymmärrä,
ettekö ymmärrä? onko sydämesi vielä paatunut?
18 Teillä on silmät, ettekö näe? ja sinulla on korvat, ettekö
kuule? ja ettekö muista?
19 Kun minä murskaan ne viisi leipää viiden tuhannen
seassa, kuinka monta koria täynnä sirpaleita te otitte? He
sanoivat hänelle: kaksitoista.
20 Ja kun ne seitsemän neljän tuhannen joukossa, kuinka
monta koria täynnä sirpaleita te otitte? Ja he sanoivat:
Seitsemän.
21 Ja hän sanoi heille: " Kuinka te ette ymmärrä?"
22 Ja hän tuli Betsaidaan; ja he toivat sokean miehen hänen
luokseen ja pyysivät häntä koskemaan häneen.
23 Ja hän tarttui sokean käteen ja vei hänet ulos
kaupungista; ja kun hän oli sylkenyt hänen silmiinsä ja
pannut kätensä hänen päällensä, kysyi hän häneltä, näkikö
hän mitään.
24 Ja hän katsoi ylös ja sanoi: minä näen ihmiset kävelevän
kuin puita.
25 Sen jälkeen hän pani jälleen kätensä hänen silmiinsä ja
sai hänet katsomaan ylös; ja hän toipui ja näki jokaisen
ihmisen selvästi.
26 Ja hän lähetti hänet kotiinsa sanoen: älä mene
kaupunkiin äläkä kerro sitä kenellekään kaupungissa.
27 Ja Jeesus meni opetuslapsineen Filippuksen Kesarean
kaupunkeihin. Ja matkalla hän kysyi opetuslapsiltaan
sanoen heille: kenenkä ihmiset sanovat minun olevan?
28 He vastasivat: Johannes Kastaja, mutta jotkut sanovat:
Elias; ja muut, yksi profeetoista.
29 Ja hän sanoi heille: kenenkä te sanotte minun olevan?
Pietari vastasi ja sanoi hänelle: Sinä olet Kristus.
30 Ja hän kielsi heitä kertomasta kenellekään hänestä.
31 Ja hän rupesi opettamaan heille, että Ihmisen Pojan
täytyy kärsiä paljon ja tulla vanhinten ja ylipappien ja
kirjanoppineiden hyljättyksi ja tapetuksi, ja kolmen päivän
kuluttua nouseman ylös.
32 Ja hän puhui tämän sanan avoimesti. Ja Pietari otti hänet
ja rupesi nuhtelemaan häntä.
33 Mutta kun hän kääntyi ja katsoi opetuslapsiaan, nuhteli
hän Pietaria sanoen: " Mene pois minusta, saatana, sillä
sinä et ymmärrä sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on
ihmisten".
34 Ja kutsuttuaan kansan tykönsä opetuslastensa kanssa
hän sanoi heille: " Joka tahtoo minun perässäni kulkea, hän
kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua".
35 Sillä jokainen, joka tahtoo pelastaa henkensä, kadottaa
sen; mutta joka kadottaa henkensä minun tähteni ja
evankeliumin tähden, hän pelastaa sen.
36 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa koko
maailman ja menettää sielunsa?
37 Tai mitä ihminen antaa sielunsa vastineeksi?
38 Jokainen, joka siis häpeää minua ja minun sanojani
tässä avionrikkojassa ja syntisessä sukupolvessa; Häntä
myös Ihmisen Poika joutuu häpeään, kun hän tulee Isänsä
kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa.

LUKU 9

1 Ja hän sanoi heille: " Totisesti minä sanon teille, että
täällä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista
kuolemaa, ennenkuin he näkevät Jumalan valtakunnan
tulevan voimalla."
2 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin,
Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erillään korkealle
vuorelle, ja hän muuttui heidän edessään.
3 Ja hänen vaatteensa tulivat kiiltäväksi, valkeiksi kuin
lumi; ettei yksikään täyteläinen maan päällä voi valkaista
niitä.
4 Ja heille ilmestyi Elias Mooseksen kanssa, ja he puhuivat
Jeesuksen kanssa.
5 Pietari vastasi ja sanoi Jeesukselle: "Mestari, meidän on
hyvä olla täällä; tehkäämme kolme majaa; yksi sinulle,
yksi Moosekselle ja yksi Elialle.
6 Sillä hän ei tiedä, mitä sanoa; sillä he pelkäsivät kovasti.
7 Ja pilvi varjosi heidät, ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi:
Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä.
8 Ja yhtäkkiä, kun he katsoivat ympärilleen, he eivät
nähneet enää ketään, paitsi Jeesuksen vain itsensä kanssa.
9 Ja kun he tulivat alas vuorelta, hän kielsi heitä kertomasta
kenellekään, mitä he olivat nähneet, ennen kuin Ihmisen
Poika on noussut kuolleista.
10 Ja he pitivät tämän sanan mielessään ja kysyivät
toisiltaan, mitä kuolleista nouseminen tarkoittaa.
11 Ja he kysyivät häneltä sanoen: miksi kirjanoppineet
sanovat, että Eliaan pitää ensin tulla?
12 Hän vastasi ja sanoi heille: Elias tulee ensin ja palauttaa
kaikki; ja kuinka Ihmisen Pojasta on kirjoitettu, että hänen
täytyy kärsiä paljon ja tulla tyhjäksi.
13 Mutta minä sanon teille: Elias on totisesti tullut, ja he
ovat tehneet hänelle, mitä he tahtoivat, niinkuin hänestä on
kirjoitettu.
14 Ja kun hän tuli opetuslastensa tykö, näki hän suuren
kansanjoukon heidän ympärillään ja kirjanoppineet
kyselemässä heidän kanssaan.
15 Ja kohta kaikki kansa, kun he näkivät hänet,
hämmästyivät suuresti ja juoksivat hänen luokseen,
tervehtivät häntä.
16 Ja hän kysyi kirjanoppineilta: mitä te kysytte heiltä?
17 Yksi väkijoukosta vastasi ja sanoi: "Opettaja, minä olen
tuonut sinun tykös poikani, jolla on mykkä henki;
18 Ja missä tahansa hän ottaa hänet, hän repii hänet, ja hän
vaahtoaa ja kiristelee hampaitaan ja närästää. Ja minä
sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat hänet ulos. ja
he eivät voineet.
19 Hän vastasi hänelle ja sanoi: " Oi uskoton sukupolvi,
kuinka kauan minä olen sinun kanssasi?" kuinka kauan
joudun sinua kärsimään? tuokaa hänet minun luokseni.
20 Ja he toivat hänet hänen tykönsä; ja kun hän näki hänet,
niin henki näki hänet kohta; ja hän kaatui maahan ja
nyyhkytti vaahtoamalla.
21 Ja hän kysyi isältänsä: kuinka kauan siitä on kulunut,
kun tämä tuli hänelle? Ja hän sanoi: lapsesta.

22 Ja usein se on heittänyt hänet tuleen ja veteen tuhotakseen hänet; mutta jos voit jotakin tehdä, niin armahda meitä ja auta meitä.
23 Jeesus sanoi hänelle: " Jos sinä voit uskoa, kaikki on mahdollista sille, joka uskoo".
24 Ja kohta lapsen isä huusi ja sanoi kyynelein: Herra, minä uskon; auta minun epäuskoani.
25 Kun Jeesus näki kansan juoksevan yhteen, nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi hänelle: " Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: tule ulos hänestä äläkä enää mene häneen".
26 Ja henki huusi ja repesi hänet kipeäksi ja lähti hänestä; ja hän oli kuin kuollut; niin että monet sanoivat: Hän on kuollut.
27 Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös; ja hän nousi.
28 Ja kun hän tuli taloon, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä erikseen: miksi emme voineet ajaa häntä ulos?
29 Ja hän sanoi heille: tämä laji ei voi tulla esiin millään muulla kuin rukouksella ja paastoamalla.
30 Ja he lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean kautta; eikä hän tahtonut, että kukaan tietäisi sen.
31 Sillä hän opetti opetuslapsiaan ja sanoi heille: Ihmisen Poika on annettu ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet; ja sen jälkeen kun hänet on tapettu, hän nousee kolmantena päivänä.
32 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa ja pelkäsivät kysyä häneltä.
33 Ja hän tuli Kapernaumiin, ja kotona ollessaan hän kysyi heiltä: mistä te kiisttelitte keskenänne tiellä?
34 Mutta he olivat vaiti, sillä tiellä he olivat kiistelleet keskenään, kuka olisi suurin.
35 Ja hän istuutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: " Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hän olkoon viimeinen kaikista ja kaikkien palvelija".
36 Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskellensä, ja kun hän otti hänet syliinsä, sanoi hän heille:
37 Joka ottaa tykönsä yhden sellaisista lapsista minun nimessäni, se ottaa tykönsä minut, ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua, vaan hänet, joka on minut lähettänyt.
38 Johannes vastasi hänelle sanoen: Mestari, me näimme yhden ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi, mutta hän ei seuraa meitä; ja me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meitä.
39 Mutta Jeesus sanoi: " Älkää estäkö häntä; sillä ei ole ketään, joka minun nimessäni tekisi ihmeen, joka voisi vähällä puhua pahaa minusta."
40 Sillä se, joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme.
41 Sillä jokainen, joka antaa teille maljallisen vettä juoda minun nimessäni, koska te olette Kristuksen omat, totisesti minä sanon teille: hän ei menetä palkkaansa.
42 Ja jos joku loukkaa yhtäkään näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen on parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen.
43 Ja jos kätesi loukkaa sinua, leikkaa se pois; sinun on parempi mennä vammautuneena elämään, kuin kahdella kädellä mennäksesi helvettiin, tuleen, joka ei koskaan sammu.
44 Missä heidän matonsa ei kuole, eikä tuli sammu.
45 Ja jos jalkasi loukkaa sinua, leikkaa se pois; sinun on parempi mennä elämään, kuin sinun on kaksi jalkaa heitetty helvettiin, tuleen, joka ei koskaan sammu.
46 Missä heidän matonsa ei kuole, eikä tuli sammu.
47 Ja jos silmäsi loukkaa sinua, repäise se: parempi on sinun päästä yhdellä silmällä Jumalan valtakuntaan, kuin että sinulla on kaksi silmää, että sinut heitetään helvetin tuleen.
48 Missä heidän matonsa ei kuole, eikä tuli sammu.
49 Sillä jokainen suolataan tulella, ja jokainen uhri suolataan suolalla.
50 Suola on hyvä; mutta jos suola on menettänyt suolaisuutensa, millä te sen maustatte? Pitäkää itsessänne suola ja pitäkää rauha toistenne kanssa.

LUKU 10

1 Ja hän nousi sieltä ja tuli Juudean rannoille Jordanin toiselle puolelle. Ja kansa palasi hänen tykönsä; ja kuten hänellä oli tapana, hän opetti heitä uudelleen.
2 Ja fariseukset tulivat hänen tykönsä ja kysyivät häneltä: onko miehen lupa hylätä vaimoaan? houkutella häntä.
3 Hän vastasi ja sanoi heille: " Mitä Mooses käski teitä?"
4 Ja he sanoivat: Mooses sai kirjoittaa erokirjan ja jättää hänet pois.
5 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Teidän sydämenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille tämän käskyn".
6 Mutta luomisen alusta lähtien Jumala loi heidät mieheksi ja naiseksi.
7 Sentähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyköön vaimoonsa;
8 Ja he kaksi tulevat yhdeksi lihaksi; niin he eivät ole enää kaksi, vaan yksi liha.
9 Sentähden, minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.
10 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä uudestaan samasta talosta.
11 Ja hän sanoi heille: " Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin häntä vastaan".
12 Ja jos nainen hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee aviorikoksen.
13 Ja he toivat hänen tykönsä pieniä lapsia, että hän koskisi heihin; ja hänen opetuslapsensa nuhtelivat niitä, jotka heidät toivat.
14 Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: " Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta".
15 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, hän ei pääse sinne sisälle.
16 Ja hän otti heidät syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heidät.
17 Ja kun hän oli mennyt tielle, juoksi yksi, polvistui hänen tykönsä ja kysyi häneltä: hyvä Mestari, mitä minun pitää tekemän, että saisin periä iankaikkisen elämän?
18 Jeesus sanoi hänelle: miksi kutsut minua hyväksi? ei ole muuta hyvää kuin yksi, se on Jumala.
19 Sinä tiedät käskyt: älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä sano väärää todistusta, älä huijaa, kunnioita isääsi ja äitiäsi.
20 Hän vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, minä olen noudattanut näitä kaikkia nuoruudestani asti".

21 Silloin Jeesus katsoi häntä rakastui häneen ja sanoi hänelle: " Yksi sinulta puuttuu: mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule, ota risti ja seuraa minua.
22 Ja hän murtui tuosta puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.
23 Ja Jeesus katseli ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen: " Kuinka vaikeasti ne, joilla on rikkautta, pääsevät Jumalan valtakuntaan!"
24 Ja opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus vastasi jälleen ja sanoi heille: " Lapset, kuinka vaikeaa onkaan niiden, jotka luottavat rikkauksiin päästä sisälle Jumalan valtakuntaan!
25 Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.
26 Ja he hämmästyivät, sanoen keskenänsä: "Kuka sitten voi pelastua?"
27 Ja Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.
28 Silloin Pietari rupesi sanomaan hänelle: katso, me olemme jättäneet kaikki ja seuranneet sinua.
29 Jeesus vastasi ja sanoi: " Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka olisi jättänyt talon tai veljiä tai sisaria, tai isää, tai äitiä, tai vaimoa, tai lapsia tai maata minun tähteni ja evankeliumin tähden. ,
30 Mutta hän saa nyt tänä aikana satakertaisesti taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja maata vainoin; ja tulevassa maailmassa iankaikkinen elämä.
31 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi; ja viimeinen ensimmäinen.
32 Ja he olivat matkalla ylös Jerusalemiin; ja Jeesus kulki heidän edellänsä, ja he hämmästyivät; ja kun he seurasivat, he pelkäsivät. Ja hän otti jälleen ne kaksitoista ja rupesi kertomaan heille, mitä hänelle tapahtuisi,
33 Sanoen: katso, me menemme ylös Jerusalemiin; ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin; ja he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet pakanoille:
34 Ja he pilkkaavat häntä ja ruoskivat häntä, sylkevät hänen päällensä ja tappavat hänet; ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.
35 Ja Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Mestari, me tahdomme, että sinä meille tekisit, mitä tahdomme".
36 Ja hän sanoi heille: mitä te tahdotte, että minä tekisin teille?
37 He sanoivat hänelle: "Anna meidän istua, toinen oikealla puolellasi ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessasi".
38 Mutta Jeesus sanoi heille: " Ette tiedä, mitä anotte: voitteko juoda siitä maljasta, josta minä juon?" ja tullaanko kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?
39 Ja he sanoivat hänelle: me voimme. Ja Jeesus sanoi heille: te juotte siitä maljasta, josta minä juon. ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, teidät kastetaan:
40 Mutta oikealla ja vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun antamani; vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu.
41 Ja kun ne kymmenen kuulivat sen, he alkoivat olla kovin tyytymättömiä Jaakobille ja Johannekselle.
42 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi heille: te tiedätte, että ne, joiden katsotaan pakanain hallitsevan, hallitsevat heitä; ja heidän suuret käyttävät valtaa heissä.
43 Mutta niin älköön olko teidän keskuudessanne, vaan jokainen, joka teidän keskuudessanne tahtoo olla suuri, olkoon teidän palvelijanne.
44 Ja jokainen, joka teistä tahtoo olla suurin, olkoon kaikkien palvelija.
45 Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.
46 Ja he tulivat Jerikoon, ja kun hän lähti Jerikosta opetuslastensa ja suuren joukon kanssa, istui sokea Bartimeus, Timeuksen poika, tien varrella kerjäämässä.
47 Ja kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: Jeesus, sinä Daavidin Poika, armahda minua.
48 Ja monet käskivät häntä vaikenemaan, mutta hän huusi sitä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua".
49 Ja Jeesus seisoi ja käski kutsua hänet. Ja he kutsuivat sokean sanoen hänelle: ole hyvä ja nouse. hän kutsuu sinua.
50 Ja hän heitti pois vaatteensa, nousi ja tuli Jeesuksen tykö.
51 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: mitä tahdot, että minä sinulle tekisin? Sokea sanoi hänelle: "Herra, että saisin näköni".
52 Ja Jeesus sanoi hänelle: mene; sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi Jeesusta tiellä.

LUKU 11

1 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia, Betfageen ja Betaniaan, Öljymäelle, hän lähetti kaksi opetuslastaan,
2 Ja sanoi heille: " Menkää kylään, joka on teitä vastaan; niin pian kuin te tulette sinne, löydätte sidotun varsan, jonka päällä ei kukaan ole istunut; päästäkää hänet ja tuokaa hänet.
3 Ja jos joku sanoo teille: miksi te tämän teette? sanokaa, että Herra tarvitsee häntä; ja kohta hän lähettää hänet tänne.
4 Ja he menivät ja löysivät varsan sidottuina ovesta ulos, paikasta, jossa kaksi tietä kohtasi; ja he päästävät hänet.
5 Ja muutamat siellä seisovista sanoivat heille: mitä te teette, kun päästätte varsan?
6 Ja he sanoivat heille, niinkuin Jeesus oli käskenyt; ja he päästivät heidät menemään.
7 Ja he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa hänen päällensä. ja hän istui hänen päälleen.
8 Ja monet levittivät vaatteensa tielle, ja toiset katkaisivat oksia puista ja olkivat ne tielle.
9 Ja ne, jotka kulkivat edellä ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen:
10 Siunattu olkoon meidän isämme Daavidin valtakunta, joka tulee Herran nimessä: Hoosianna korkeuksissa.
11 Ja Jeesus meni Jerusalemiin ja temppeliin. Ja kuin hän katsoi ympärilleen kaiken, ja nyt oli iltapäivä, hän meni Betaniaan kahdentoista kanssa.
12 Ja seuraavana päivänä, kun he tulivat Betaniasta, hänellä oli nälkä.
13 Ja kuin hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, hän tuli, jos hän ehkä löytäisi siitä jotakin; ja kun hän tuli

sen luo, hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä; sillä viikunoiden aika ei ollut vielä.
14 Jeesus vastasi ja sanoi sille: " Älköön kukaan syökö sinun hedelmääsi tämän jälkeen". Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.
15 Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja Jeesus meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka pyhäkössä myivät ja ostivat, ja kukisti rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet.
16 Eikä tahtoisi kenenkään kuljettavan mitään astioita temppelin läpi.
17 Ja hän opetti ja sanoi heille: eikö ole kirjoitettu: minun huoneeni pitää kutsuttaman kaikkien kansojen rukoushuoneeksi? mutta te olette tehneet siitä varkaiden luolan.
18 Ja kirjanoppineet ja ylipapit kuulivat sen ja etsivät, kuinka he voisivat hänen hukuttaa; sillä he pelkäsivät häntä, koska kaikki kansa hämmästyi hänen oppinsa.
19 Ja illan tullessa hän lähti kaupungista.
20 Ja aamulla ohi kulkiessaan he näkivät viikunapuun kuivuneen juuristaan.
21 Ja Pietari muistutti ja sanoi hänelle: "Mestari, katso, viikunapuu, jonka sinä kirotit, on kuivettunut".
22 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Usko Jumalaan".
23 Sillä totisesti minä sanon teille: jokainen, joka sanoo tälle vuorelle: "Poistu ja heittäydy mereen". eikä epäile sydämessään, vaan uskoo, että ne asiat, jotka hän sanoo, tapahtuvat; hän saa, mitä hän sanoo.
24 Sentähden minä sanon teille: mitä ikinä te tahdotte, kun rukoilette, uskokaa saavanne ne, niin te saatte ne.
25 Ja kun seisotte rukoilemassa, antakaa anteeksi, jos teillä on jotakin jotakin vastaan, jotta myös teidän Isänne, joka on taivaassa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.
26 Mutta jos te ette anna anteeksi, ei myöskään teidän Isänne, joka on taivaassa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.
27 Ja he palasivat Jerusalemiin, ja kun hän käveli temppelissä, tulivat hänen tykönsä ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat,
28 Ja sano hänelle: millä vallalla sinä näitä teet? ja kuka on antanut sinulle tämän vallan tehdä nämä?
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: Minäkin kysyn teiltä yhden kysymyksen ja vastaa minulle, ja minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen.
30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisiltä? Vastaa minulle.
31 Ja he keskustelivat keskenään sanoen: jos me sanomme: taivaasta; hän sanoo: miksi ette siis uskoneet häntä?
32 Mutta jos sanomme: ihmisistä; he pelkäsivät kansaa, sillä kaikki ihmiset pitivät Johannesta totisena profeettana.
33 He vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: emme voi sanoa. Jeesus vastasi ja sanoi heille: en minäkään kerro teille, millä vallalla minä näitä teen.

LUKU 12

1 Ja hän alkoi puhua heille vertauksin. Eräs mies istutti viinitarhan ja asetti aidan sen ympärille, ja kaivoi paikan viinirasvalle ja rakensi tornin ja luovutti sen peltomiehille ja meni kaukaiseen maahan.
2 Ja aikanaan hän lähetti peltomiesten luo palvelijan saamaan peltomiehiltä viinitarhan hedelmiä.
3 Ja he ottivat hänet kiinni, löivät häntä ja lähettivät pois tyhjänä.
4 Ja taas hän lähetti heidän luokseen toisen palvelijan; ja häneen heitettiin kiviä, haavoitettiin häntä päähän ja lähetettiin häpeällisesti pois.
5 Ja taas hän lähetti toisen; ja hänet he tappoivat, ja monia muita; lyödä joitain ja tappaa joitain.
6 Koska hänellä oli vielä yksi rakas poikansa, hän lähetti myös sen viimeisen heidän tykönsä, sanoen: he kunnioittavat minun poikaani.
7 Mutta ne peltomiehet sanoivat keskenänsä: tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö on meidän.
8 Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät ulos viinitarhasta.
9 Mitä siis viinitarhan herra tekee? hän tulee ja tuhoaa peltomiehet ja antaa viinitarhan muille.
10 Ja ettekö ole lukeneet tätä kirjoitusta; Kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, tulee kulman pää:
11 Tämä oli Herran tekemä, ja onko se ihmeellistä meidän silmissämme?
12 Ja he yrittivät saada hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa; sillä he tiesivät, että hän oli puhunut vertauksen heitä vastaan; ja he jättivät hänet ja lähtivät matkaansa.
13 Ja he lähettivät hänen tykönsä muutamia fariseuksia ja herodilaisia saamaan hänet kiinni hänen sanoistaan.
14 Ja kun he tulivat, he sanoivat hänelle: "Mestari, me tiedämme, että sinä olet totinen etkä välitä kenestäkään; sillä sinä et ota huomioon ihmisten persoonaa, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa: onko luvallista antaa kunnianosoitus Caesarille vai ei?
15 Annammeko vai emmekö anna? Mutta hän tiesi heidän tekopyhyyden ja sanoi heille: miksi kiusaatte minua? tuo minulle penniäkään nähdäkseni sen.
16 Ja he toivat sen. Ja hän sanoi heille: kenen tämä kuva ja teksti on? Ja he sanoivat hänelle:keisarin.
17 Jeesus vastasi ja sanoi heille: antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä on Jumalan. Ja he ihmettelivät häntä.
18 Sitten hänen tykönsä tulevat saddukeukset, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole; ja he kysyivät häneltä sanoen:
19 Mestari, Mooses kirjoitti meille: jos miehen veli kuolee ja jättää vaimonsa taakseen eikä jätä lapsia, niin hänen veljensä ottakoon vaimonsa ja herättäköön veljelleen siemenen.
20 Mutta oli seitsemän veljeä, ja ensimmäinen otti vaimon, eikä kuolema jättänyt siementä.
21 Ja toinen otti hänet ja kuoli, eikä jättänyt siementä, ja kolmas samoin.
22 Ja ne seitsemän saivat hänet, eivätkä jättäneet siementä; viimeiseksi vaimokin kuoli.
23. Kenen vaimo hän siis on ylösnousemuksessa, kun he nousevat ylös? sillä seitsemällä oli hänet vaimokseen.
24 Jeesus vastasi ja sanoi heille: Ettekö te siis eksy, koska ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?
25 Sillä kun he nousevat kuolleista, eivät he mene naimisiin eivätkä mene naimisiin; vaan ovat kuin taivaassa olevat enkelit.
26 Ja mitä tulee kuolleisiin, että he nousevat ylös: ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kuinka Jumala pensaassa

puhui hänelle sanoen: Minä olen Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala ?
27 Hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien Jumala; sentähden te eksytte suuresti.
28 Ja yksi kirjanoppineista tuli ja kuuli heidän keskustelevan keskenään ja huomasi, että hän oli vastannut heille hyvin, ja kysyi häneltä: mikä on ensimmäinen käsky kaikista?
29 Jeesus vastasi hänelle: ensimmäinen kaikista käskyistä on: kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, on yksi Herra:
30 Ja sinun tulee rakastaa Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi; tämä on ensimmäinen käsky.
31 Ja toinen on kuin tämä: rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Ei ole mitään muuta käskyä suurempaa kuin nämä.
32 Ja kirjanoppinut sanoi hänelle: "Hyvä on, Mestari, sinä puhuit totuuden; sillä on yksi Jumala; eikä ole ketään muuta kuin hän:
33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestä ja kaikesta ymmärryksestä ja kaikesta sielusta ja kaikesta voimasta ja rakastaa lähimmäistänsä niinkuin itseään on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja teurasuhrit.
34 Ja kun Jeesus näki hänen vastanneen ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: " Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta". Eikä kukaan sen jälkeen uskaltanut kysyä häneltä mitään.
35 Jeesus vastasi ja sanoi opettaessaan templissä: kuinka kirjanoppineet sanovat, että Kristus on Daavidin Poika?
36 Sillä itse Daavid sanoi Pyhän Hengen kautta: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.
37 Sentähden Daavid itse kutsuu häntä Herraksi; ja mistä hän sitten on hänen poikansa? Ja tavalliset ihmiset kuulivat hänet mielellään.
38 Ja hän sanoi heille opissaan: " Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka rakastavat kulkea pitkissä vaatteissa ja rakastavat tervehdyksiä toreilla,
39 Ja ylimmät istuimet synagoogissa ja ylimmät huoneet juhlissa:
40 Jotka syövät leskien talot ja teeskentelevät pitkiä rukouksia: nämä joutuvat suuremman tuomion.
41 Ja Jeesus istui aarrekammioon ja näki, kuinka kansa heitti rahaa aarrekammioon, ja monet rikkaat heittivät paljon.
42 Ja tuli eräs köyhä leski, ja hän heitti sisään kaksi punkkia, jotka tekevät pätkän.
43 Ja hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja sanoi heille: " Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski on pannut enemmän kuin kaikki ne, jotka ovat panneet aarrekammioon.
44 Sillä kaikki, mitä he ovat panneet yltäkylläisyydestään; mutta puutteestaan hän heitti kaikki, mitä hänellä oli, jopa koko elantonsa.

LUKU 13

1 Ja kun hän meni ulos temppelistä, sanoi yksi hänen opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, millaisia kiviä ja mitä rakennuksia täällä on!"
2 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Näetkö nämä suuret rakennukset?" ei jätetä kiveä kiven päälle, jota ei heitettäisi maahan.
3 Ja kun hän istui Öljymäellä temppeliä vastapäätä, Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas kysyivät häneltä erikseen:
4 Kerro meille, milloin nämä asiat tapahtuvat? ja mikä on merkki, kun kaikki tämä toteutuu?
5 Ja Jeesus vastasi heille, rupesi sanomaan: " Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.
6 Sillä monet tulevat minun nimessäni sanoen: minä olen Kristus; ja eksyttää monia.
7 Ja kun te kuulette sodista ja sodista, älkää olko huolissanne; sillä sen täytyy olla; mutta loppu ei ole vielä.
8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja on oleva maanjäristyksiä monin paikoin, ja on oleva nälänhätää ja ahdistusta; nämä ovat murheiden alkua.
9 Mutta pitäkää huolta itsestänne, sillä he antavat teidät neuvostolle; ja synagoogissa teitä hakataan, ja teidät viedään hallitsijoiden ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heitä vastaan.
10 Ja evankeliumi on ensin julistettava kaikkien kansojen keskuudessa.
11 Mutta kun he johdattavat teitä ja luovuttavat teidät, älkää ottako etukäteen miettikö, mitä teidän tulee puhua, älkääkä ennalta harkitseko; vaan kaikki, mitä teille annetaan sillä hetkellä, se puhukaa; sillä ette te puhu, vaan Pyhä Henki.
12 Nyt veli kavaltakoon veljensä ja isä pojan; ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja surmaavat heidät.
13 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka kestää loppuun asti, se pelastuu.
14 Mutta kun näette sen hävityksen kauhistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan siellä, missä sen ei pitäisi (joka lukee, ymmärtäköön), niin paetkoot ne, jotka Juudeassa ovat, vuorille.
15 Ja joka katolla on, älköön menkö alas taloon älköönkä menkö sinne ottamaan mitään pois talostaan.
16 Ja joka kedolla on, älköön kääntykö takaisin ottamaan vaatteensa.
17 Mutta voi raskaana olevia ja imeviä niinä päivinä!
18 Ja rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella.
19 Sillä niinä päivinä on oleva ahdistus, jollaista ei ollut Jumalan luoman alusta tähän päivään asti, eikä tule olemaan.
20 Ja ellei Herra olisi lyhentänyt niitä päiviä, ei mikään liha pelastuisi; vaan valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt päivät.
21 Ja sitten jos joku sanoo teille: katso, tässä on Kristus. tai katso, hän on siellä; älä usko häntä:
22 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä houkutellakseen, jos mahdollista, valitutkin.
23 Mutta katsokaa: katso, minä olen ennustanut teille kaikki.
24 Mutta niinä päivinä, tuon ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan,
25 Ja taivaan tähdet putoavat, ja taivaassa olevat voimat järkkyvät.
26 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella.

27 Ja sitten hän lähettää enkelinsä ja kokoaa yhteen valitunsa neljältä tuulelta, maan äärimmäisistä syistä taivaan ääriin.
28 Opettele nyt vertaus viikunapuusta; Kun sen oksa on vielä pehmeä ja lehdet puhkeaa, tiedätte, että kesä on lähellä.
29 Niin myös te, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että se on lähellä, jopa ovien edessä.
30 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tämä on tehty.
31 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.
32 Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eivät Poika, vaan Isä.
33 Katsokaa, valvokaa ja rukoilkaa, sillä te ette tiedä, milloin aika on.
34 Sillä Ihmisen Poika on niinkuin pitkälle matkaava mies, joka jätti talonsa ja antoi palvelijoillensa vallan ja kullekin työnsä ja käski portinvartijan valvoa.
35 Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, milloin isäntä tulee, illalla vai keskiyöllä vai kukonlaulussa vai aamulla.
36 Jottei hän yhtäkkiä tullessaan löytäisi sinua nukkumasta.
37 Ja mitä minä sanon teille, sanon kaikille: Valvokaa.

LUKU 14

1 Kahden päivän perästä oli pääsiäisjuhla ja happamattoman leivän juhla, ja ylipapit ja kirjanoppineet etsivät, kuinka he voisivat hänen kavaluudellaan ottaa kiinni ja tappaa.
2 Mutta he sanoivat: "Ei juhlapäivänä, ettei kansan meteli syntyisi".
3 Ja kun hän oli Betaniassa spitaalisen Simonin talossa, hänen istuessaan aterialla tuli nainen, jolla oli alabasterirasia hyvin kallisarvoista piikkineulavoitelua. ja hän jarrutti laatikon ja kaatoi sen hänen päähänsä.
4 Ja muutamat suuttivat itsensä ja sanoivat: "Miksi tämä voiteen haaskaus on tehty?"
5 Sillä se olisi voitu myydä yli kolmesataa penniä vastaan ja antaa köyhille. Ja he napisivat häntä vastaan.
6 Jeesus sanoi: anna hänen olla; miksi vaivaat häntä? hän on tehnyt minulle hyvää työtä.
7 Sillä köyhiä on teidän kanssanne aina, ja milloin vain tahdotte, voitte tehdä heille hyvää; mutta minua teillä ei ole aina.
8 Hän on tehnyt, minkä voi, hän on tullut voitelemaan minun ruumiini haudattavaksi.
9 Totisesti minä sanon teille: missä tahansa tätä evankeliumia saarnataan kaikkialla maailmassa, siitä myös hänen tekemänsä on puhuttava hänen muistoksi.
10 Ja Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien tykö kavaltaakseen hänet heille.
11 Ja kun he sen kuulivat, he iloitsivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Ja hän etsi, kuinka hän voisi kätevästi pettää hänet.
12 Ja ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä, kun he teurastivat pääsiäisen, sanoivat hänen opetuslapsensa hänelle: minne tahdot, että menemme valmistamaan, että sinä syöt pääsiäisen?
13 Ja hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: " Menkää kaupunkiin, niin teitä kohtaa mies, joka kantaa vesiastiaa: seuratkaa häntä".
14 Ja minne hän menee sisään, sanokaa talon isännälle: Mestari sanoo: missä on vierashuone, jossa minä syön pääsiäistä opetuslasteni kanssa?
15 Ja hän näyttää teille suuren ylähuoneen kalustettuna ja valmiina: valmistakaa meille siellä.
16 Ja hänen opetuslapsensa lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja löysivät, niinkuin hän oli heille sanonut. Ja he valmistivat pääsiäisen.
17 Ja illalla hän tuli kahdentoista kanssa.
18 Ja kun he istuivat ja söivät, Jeesus sanoi: totisesti minä sanon teille: yksi teistä, joka syö minun kanssani, kavaltaa minut.
19 Ja he alkoivat olla murheellisia ja sanoivat hänelle yksi kerrallaan: "Olenko se minä?" ja toinen sanoi: Olenko minä?
20 Hän vastasi ja sanoi heille: se on yksi niistä kahdestatoista, joka kastaa kanssani astiaan.
21 Ihmisen Poika tosin menee, niinkuin hänestä kirjoitettu on; mutta voi sitä ihmistä, joka Ihmisen Pojan kavaltaa! olisi hyvä sille miehelle, jos hän ei olisi koskaan syntynyt.
22 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille ja sanoi: " Ottakaa ja syökää: tämä on minun ruumiini".
23 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi sen heille; ja he kaikki joivat siitä.
24 Ja hän sanoi heille: tämä on minun vereni, uuden liiton, joka vuodatetaan monien edestä.
25 Totisesti minä sanon teille: en enää juo viinipuun hedelmää siihen päivään asti, jona juon sen uutena Jumalan valtakunnassa.
26 Ja laulettuaan virren he menivät ulos Öljymäelle.
27 Ja Jeesus sanoi heille: te kaikki loukkaatte minua tänä yönä; sillä kirjoitettu on: minä lyön paimenta, ja lampaat hajotetaan.
28 Mutta sen jälkeen kun minä olen noussut ylös, menen sinun edelläsi Galileaan.
29 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuvat, en minä."
30 Ja Jeesus sanoi hänelle: " Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä, tänä yönä, ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät".
31 Mutta sitä kiivaammin hän puhui: jos minä kuolisin sinun kanssasi, en minä sinua kiellä. Samoin he kaikki sanoivat.
32 Ja he tulivat paikkaan, jonka nimi oli Getsemane, ja hän sanoi opetuslapsilleen: " Istukaa tässä, kun minä rukoilen".
33 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, ja hän rupesi hämmästymään ja oli hyvin raskas;
34 Ja sanoi heille: minun sieluni on ylen murheellinen kuolemaan asti. Pysykää täällä ja valvokaa.
35 Ja hän meni vähän edemmäs, lankesi maahan ja rukoili, että jos mahdollista, hetki menisi hänestä.
36 Ja hän sanoi: Abba, isä, kaikki on sinulle mahdollista; ota minulta pois tämä malja: älä kuitenkaan mitä minä tahdon, vaan mitä sinä.
37 Ja hän tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: Simon, nukutko sinä? etkö voisi katsoa tunnin?
38 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki on todella valmis, mutta liha on heikko.
39 Ja taas hän meni pois, rukoili ja puhui samat sanat.

40 Ja palattuaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat raskaat, eivätkä he tienneet mitä vastata hänelle.
41 Ja hän tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: " Nukkukaa nyt ja lepääkää; nyt riittää, hetki on tullut". katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.
42 Nouskaa, menkäämme; katso, se, joka minut kavaltaa, on käsillä.
43 Ja heti, hänen vielä puhuessaan, tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan suuri joukko miekoineen ja sauvoineen, ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja vanhimmilta.
44 Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille merkin, sanoen: ketä minä suutan, se on hän; ota hänet ja vie hänet turvallisesti pois.
45 Ja kuin hän tuli, meni hän heti hänen tykönsä ja sanoi: "Mestari, mestari!" ja suuteli häntä.
46 Ja he panivat kätensä hänen päällensä ja ottivat hänet kiinni.
47 Ja yksi niistä, jotka seisoivat, veti miekan, löi ylimmäisen papin palvelijaa ja leikkasi pois hänen korvansa.
48 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Oletteko te lähteneet niinkuin ryöväriä vastaan miekoilla ja sauvoilla ottamaan minut kiinni?"
49 Minä olin joka päivä teidän kanssanne pyhäkössä opettamassa, ja te ette ottaneet minua vastaan; mutta kirjoitusten pitää käymän toteen.
50 Ja he kaikki jättivät hänet ja pakenivat.
51 Ja häntä seurasi nuori mies, jonka alaston ruumiinsa ympärillä oli liinavaate; ja nuoret miehet ottivat hänet kiinni:
52 Ja hän jätti pellavakankaan ja pakeni niitä alasti.
53 Ja he veivät Jeesuksen ylimmäisen papin tykö, ja hänen kanssaan olivat kokoontuneet kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet.
54 Ja Pietari seurasi häntä kaukaa, ylimmäisen papin palatsiin asti; ja hän istui palvelijoiden kanssa ja lämmitti itsensä tulen ääressä.
55 Ja ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen hänet. eikä löytänyt yhtään.
56 Sillä monet todistivat väärää häntä vastaan, mutta heidän todistuksensa ei ollut yhtä mieltä.
57 Ja muutamat nousivat ja antoivat väärän todistuksen häntä vastaan sanoen:
58 Me kuulimme hänen sanovan: "Minä tuhoan tämän käsin tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka on tehty ilman käsiä".
59 Mutta myöskään heidän todistajansa eivät olleet yhtä mieltä.
60 Ja ylimmäinen pappi nousi keskelle ja kysyi Jeesukselta sanoen: etkö vastaa mitään? mitä nämä todistavat sinua vastaan?
61 Mutta hän vaikeni eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: "Oletko sinä Kristus, Siunatun Poika?"
62 Ja Jeesus sanoi: minä olen, ja te näette Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.
63 Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Mitä me enää todistajia tarvitsemme?"
64 Te olette kuulleet jumalanpilkan: mitä te arvelette? Ja he kaikki tuomitsivat hänet kuolemaan.
65 Ja muutamat rupesivat sylkemään hänen päällensä ja peittämään hänen kasvonsa ja lyömään häntä ja sanomaan hänelle: profetoi. Ja palvelijat löivät häntä kämmenillänsä.
66 Ja kun Pietari oli alhaalla palatsissa, tuli yksi ylimmäisen papin palvelijattareista:
67 Ja kuin hän näki Pietarin lämmittelevän, katsoi hän häneen ja sanoi: ja sinäkin olit Jesuksen Nasaretilaisen kanssa.
68 Mutta hän kielsi sanoen: en tiedä, enkä ymmärrä, mitä sinä puhut. Ja hän meni ulos eteiseen; ja kukko lauloi.
69 Ja eräs piika näki hänet jälleen ja rupesi sanomaan niille, jotka seisoivat: tämä on yksi heistä.
70 Ja hän taas kielsi sen. Ja vähän myöhemmin, ne, jotka seisoivat, sanoivat jälleen Pietarille: "Totisesti, sinä olet yksi heistä, sillä sinä olet galilealainen, ja sinun puheesi on sen mukainen."
71 Mutta hän rupesi kiroilemaan ja vannomaan sanoen: en minä tunne tätä miestä, josta te puhutte.
72 Ja toisen kerran kukko lauloi. Ja Pietari muisti sen sanan, jonka Jeesus sanoi hänelle: " Ennenkuin kukko kahdesti laulaa, kiellät minut kolmesti". Ja kun hän ajatteli sitä, hän itki.

LUKU 15

1 Ja heti aamulla ylipapit neuvottelivat vanhinten ja kirjanoppineiden ja koko neuvoston kanssa ja sitoivat Jeesuksen, kantoivat hänet pois ja luovuttivat Pilatuksen käsiin.
2 Pilatus kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi ja sanoi hänelle: sinä sen sanot.
3 Ja ylipapit syyttivät häntä monista asioista, mutta hän ei vastannut mitään.
4 Pilatus kysyi vielä häneltä, sanoen: etkö vastaa mitään? katso, kuinka monta asiaa he todistavat sinua vastaan.
5 Mutta Jeesus ei vastannut mitään; niin että Pilatus ihmetteli.
6 Mutta sinä juhlana hän vapautti heille yhden vangin, kenet he halusivat.
7 Ja yksi Barabbas-niminen makasi sidottuna niiden kanssa, jotka olivat nostaneet kapinan hänen kanssaan ja jotka olivat tehneet murhan kapinassa.
8 Ja kansa, joka huusi ääneen, alkoi haluta hänen tekevän niin kuin hän oli koskaan tehnyt heille.
9 Mutta Pilatus vastasi heille sanoen: "Haluatko, että minä päästän teille juutalaisten kuninkaan?"
10 Sillä hän tiesi, että ylipapit olivat luovuttaneet hänet kateudesta.
11 Mutta ylipapit kehottivat kansaa vapauttamaan Barabbaan heille.
12 Pilatus vastasi ja sanoi heille jälleen: mitä te sitten tahdotte, että minä teen sille, jota te kutsutte juutalaisten kuninkaaksi?
13 Ja he huusivat taas: "Ristiinnaulitse hänet".
14 Silloin Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa hän on tehnyt?" Ja he huusivat vielä kovemmin: Ristiinnaulitse hänet.
15 Niin Pilatus, tahtoessaan tyydyttää kansan, päästi Barabbaan heidän luokseen ja antoi Jeesuksen, kun hän oli ruoskinut häntä, ristiinnaulittavaksi.
16 Ja sotamiehet veivät hänet saliin, jota kutsutaan Pretoriumiksi; ja he kutsuvat koko bändin yhteen.

17 Ja he pukivat hänet purppuraan ja vyöivät orjantappurakruunun ja panivat sen hänen päänsä ympärille,
18 Ja rupesi tervehtimään häntä: terve, juutalaisten kuningas!
19 Ja he löivät häntä ruokolla päähän, sylkivät hänen päällensä ja kumartaen polvensa kumarsivat häntä.
20 Ja kun he pilkkasivat häntä, riisuivat he häneltä purppuran, pukivat hänen ylleen hänen omat vaatteensa ja veivät hänet ulos ristiinnaulitakseen.
21 Ja he pakottavat erään ohi kulkineen Simonin kyreneläisen, tullessaan maasta, Aleksanterin ja Rufuksen isän, kantamaan ristiään.
22 Ja he veivät hänet paikalle Golgatalle, joka on käännettynä: pääkallon paikka.
23 Ja he antoivat hänelle juoda viiniä mirhaan sekoitettuna, mutta hän ei saanut sitä.
24 Ja kun he olivat ristiinnaulinneet hänet, jakoivat he hänen vaatteensa heittäen heille arpaa, mitä jokaisen oli otettava.
25 Ja oli kolmas hetki, ja he ristiinnaulitsivat hänet.
26 Ja hänen syytöksensä päälle oli kirjoitettu: JUUTAlaisten KUNINGAS.
27 Ja hänen kanssaan he ristiinnaulitsivat kaksi ryöväriä; toinen oikealla puolellaan ja toinen vasemmalla.
28 Ja toteutui se kirjoitus, joka sanoo: Ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.
29 Ja ohikulkijat pilkkasivat häntä, pudistelivat päätään ja sanoivat: "Voi sinä, joka tuhoat temppelin ja rakennat sen kolmessa päivässä.
30 Pelasta itsesi ja astu alas ristiltä.
31 Samoin ylipapit pilkkasivat keskenään ja sanoivat kirjanoppineiden kanssa: toisia hän auttoi. itseään hän ei voi pelastaa.
32. Kristus Israelin kuningas astukoon nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme. Ja ne, jotka hänen kanssaan ristiinnaulittiin, herjasivat häntä.
33 Ja kun kuudes tunti tuli, tuli pimeys koko maan päälle yhdeksänteen tuntiin asti.
34 Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: Eloi, Eloi, lama sabachtani? joka on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?
35 Ja muutamat paikalla seisovista sanoivat sen kuultuaan: katso, hän kutsuu Eliasta.
36 Ja eräs juoksi ja täytti sienen etikkaa täyteen, pani sen ruokohun ja antoi hänelle juoda, sanoen: olkoon! Katsotaanpa, tuleeko Elias ottamaan hänet alas.
37 Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.
38 Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas.
39 Ja kun sadanpäämies, joka seisoi häntä vastaan, näki, että hän niin huusi, ja antoi henkensä, sanoi hän: "Totisesti tämä mies oli Jumalan Poika".
40 Oli myös naisia, jotka katsoivat kaukaa: heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Jooseksen äiti, ja Salome;
41 (joka myös, kun hän oli Galileassa, seurasi häntä ja palveli häntä) ja monet muut naiset, jotka tulivat hänen kanssaan Jerusalemiin.
42 Ja nyt, kun ilta tuli, koska se oli valmistelu, se on päivä ennen sapattia,
43 Joosef Arimatialainen, arvoisa neuvonantaja, joka myös odotti Jumalan valtakuntaa, tuli ja meni rohkeasti Pilatuksen tykö ja halusi Jeesuksen ruumista.
44 Ja Pilatus ihmetteli, oliko hän jo kuollut, ja kutsui tykönsä sadanpäällikön ja kysyi häneltä, oliko hän ollut kuollut.
45 Ja kun hän tiesi sen sadanpäämiehestä, hän antoi ruumiin Joosefille.
46 Ja hän osti pellavaa, otti hänet alas, kääri hänet liinavaatteisiin ja pani hautaan, joka oli kaivettu kallioon, ja vieritti kiven haudan ovelle.
47 Ja Maria Magdaleena ja Maria, Jooseksen äiti, näkivät, minne hänet haudattiin.

LUKU 16

1 Ja kun sapatti oli kulunut, Magdalan Maria, Maria, Jaakobin äiti, ja Salome olivat ostaneet makeita yrttejä tullakseen voitelemaan hänet.
2 Ja varhain aamulla, viikon ensimmäisenä päivänä, he tulivat haudalle auringon noustessa.
3 Ja he sanoivat keskenänsä: kuka vierittää meille kiven haudan ovelta?
4 Ja kun he katsoivat, näkivät he, että kivi oli vieritetty pois; sillä se oli sangen suuri.
5 Ja astuessaan hautaan he näkivät nuoren miehen istuvan oikealla puolella, puettuna pitkään valkeaan vaateeseen; ja he olivat peloissaan.
6 Ja hän sanoi heille: "Älkää peljätkö: te etsitte Jeesusta Nasaretilaista, joka ristiinnaulittiin: hän on noussut ylös; hän ei ole täällä: katso, paikka, jonne he panivat hänet.
7 Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsilleen ja Pietarille, että hän menee edellänne Galileaan. Siellä te saatte nähdä hänet, niinkuin hän on teille sanonut.
8 Ja he lähtivät nopeasti ulos ja pakenivat haudalta; sillä he vapisivat ja hämmästyivät, eivätkä he sanoneet mitään kenellekään; sillä he pelkäsivät.
9 Kun Jeesus nousi varhain viikon ensimmäisenä päivänä, hän ilmestyi ensin Magdalan Marialle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa.
10 Ja hän meni ja kertoi heille, jotka olivat olleet hänen kanssaan, kun he surivat ja itkivät.
11 Ja he eivät uskoneet, kun he kuulivat hänen elävän ja nähneet hänet.
12 Sen jälkeen hän ilmestyi toisessa muodossa kahdelle heistä, kun he kävelivät ja menivät maalle.
13 Ja he menivät ja ilmoittivat sen jäännökselle, eivätkä he uskoneet heitä.
14 Sen jälkeen hän ilmestyi niille yhdelletoista, kun he istuivat aterialla, ja moitti heitä heidän epäuskollaan ja sydämen kovuudellaan, koska he eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet hänen ylösnousemuksensa jälkeen.
15 Ja hän sanoi heille: menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.
16 Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.
17 Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat; Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia; he puhuvat uusilla kielillä;
18 He ottavat käärmeitä; ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä; he panevat kätensä sairaiden päälle, ja he paranevat.
19 Ja sitten, kun Herra oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen ja istui Jumalan oikealle puolelle.

20 Ja he menivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra työskenteli heidän kanssaan ja vahvisti sanan seuraavilla merkeillä. Aamen.

Luke

LUKU 1

1 Koska monet ovat ottaneet käteensä esittääkseen julistuksen niistä asioista, joihin keskuudessamme uskotaan,
2 niinkuin he antoivat ne meille, jotka alusta asti olivat silminnäkijöitä ja sananpalvelijoita;
3 Minustakin tuntui hyvältä, koska olin alusta asti ymmärtänyt täydellisesti kaikki, kirjoittaa sinulle järjestyksessä, paras Teofilos,
4 Että sinä tietäisit varmuuden niistä asioista, joista sinulle on annettu opetus.
5 Herodeksen, Juudean kuninkaan, päivinä oli pappi, nimeltä Sakarias, Abian sukukunnasta, ja hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäristä, ja hänen nimensä oli Elisabeth.
6 Ja he olivat molemmat vanhurskaita Jumalan edessä ja vaelsivat kaikissa Herran käskyissä ja säädöksissä nuhteettomana.
7 Ja heillä ei ollut lasta, koska Elisabeth oli hedelmätön, ja he molemmat olivat nyt hyvin iäkkäitä.
8 Ja tapahtui, että kun hän suoritti papin virkaa Jumalan edessä kulkunsa järjestyksessä,
9 Papin tavan mukaan hänen osansa oli polttaa suitsukkeita, kun hän meni Herran temppeliin.
10 Ja koko kansan joukko rukoili ulkona suitsutuksen aikana.
11 Ja hänelle ilmestyi Herran enkeli seisomassa suitsutusalttarin oikealla puolella.
12 Ja kun Sakarias näki hänet, hän hämmästyi, ja pelko valtasi hänet.
13 Mutta enkeli sanoi hänelle: älä pelkää, Sakarias, sillä sinun rukouksesi on kuultu. ja vaimosi Elisabeth synnyttää sinulle pojan, ja sinä annat hänelle nimen Johannes.
14 Ja sinulla on ilo ja ilo; ja monet iloitsevat hänen syntymästään.
15 Sillä hän on oleva suuri Herran edessä, eikä hän juo viiniä eikä väkijuomaa; ja hän täyttyy Pyhällä Hengellä, äitinsä kohdusta asti.
16 Ja monta Israelin lapsia hän kääntyy Herran, heidän Jumalansa, tykö.
17 Ja hän käy hänen edellänsä Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskaiden viisauden puoleen. valmistaakseen kansan, joka on valmis Herralle.
18 Ja Sakarias sanoi enkelille: mistä minä tämän tiedän? sillä minä olen vanha mies ja vaimoni iäkkäät.
19 Ja enkeli vastasi ja sanoi hänelle: minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä; ja minut on lähetetty puhumaan sinulle ja ilmoittamaan sinulle tämä ilosanoman.
20 Ja katso, sinä olet mykkä etkä voi puhua siihen päivään asti, jona nämä asiat suoritetaan, koska et usko minun sanojani, jotka toteutuvat aikanansa.
21 Ja kansa odotti Sakariasta ja ihmetteli, että hän viipyi niin kauan temppelissä.
22 Ja kun hän tuli ulos, ei hän voinut puhua heille; ja he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä; sillä hän viittasi heille ja jäi sanattomaksi.
23 Ja tapahtui, että heti kun hänen palveluspäivänsä olivat kuluneet, hän lähti omaan taloonsa.
24 Ja niiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja piiloutui viideksi kuukaudeksi sanoen:
25 Näin on Herra toiminut minulle niinä päivinä, joina hän katsoi minua, ottaakseen pois minun häväistykseni ihmisten keskuudesta.
26 Ja kuudennessa kuussa Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,
27 Neitsyelle, joka oli kihloissa miehelle, jonka nimi oli Joosef, Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria.
28 Ja enkeli tuli hänen tykönsä ja sanoi: "Terve, sinä armollinen, Herra on sinun kanssasi; siunattu olet sinä naisten joukossa."
29 Ja kun hän näki hänet, hän hämmästyi hänen puheestaan ja ajatteli, millainen tervehdys tämän piti olla.
30 Ja enkeli sanoi hänelle: älä pelkää, Maria, sillä sinä olet löytänyt armon Jumalan tykönä.
31 Ja katso, sinä tulet raskaaksi kohdussasi ja synnytät pojan, ja annat hänelle nimen JEESUS.
32 Hän on oleva suuri, ja häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen.
33 Ja hän hallitsee Jaakobin huonetta iankaikkisesti; ja hänen valtakunnallaan ei ole loppua.
34 Silloin Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä tapahtuu, kun en tunne miestä?"
35 Ja enkeli vastasi ja sanoi hänelle: Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjostaa sinut; sentähden myös sitä pyhää, joka sinusta syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.
36 Ja katso, serkkusi Elisabet, hän on myös raskaana vanhana pojan, ja tämä on kuudes kuukausi hänen kanssaan, jota kutsuttiin hedelmättömäksi.
37 Sillä mikään ei ole Jumalalle mahdotonta.
38 Ja Maria sanoi: katso, Herran palvelijattare; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan. Ja enkeli lähti hänen luotaan.
39 Ja Maria nousi niinä päivinä ja meni kiireesti vuoristoon Juudan kaupunkiin.
40 Ja meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia.
41 Ja tapahtui, että kun Elisabeth kuuli Marian tervehdyksen, hyppäsi lapsi hänen kohdussaan; ja Elisabeth täyttyi Pyhällä Hengellä:
42 Ja hän puhui suurella äänellä ja sanoi: Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu olkoon sinun kohtusi hedelmä.
43 Ja mistä tämä on minulle, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?
44 Sillä katso, niin pian kuin tervehdyksesi ääni kuului korvissani, hyppäsi lapsi minun kohdussani ilosta.
45 Ja autuas se, joka uskoo; sillä se toteutuu, mikä hänelle on sanottu Herralta.
46 Ja Maria sanoi: Minun sieluni ylistää Herraa,
47 Ja minun henkeni iloitsi Jumalasta, minun Vapahtajastani.
48 Sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuutta; sillä katso, tästedes kaikki sukupolvet kutsuvat minua siunatuksi.
49 Sillä se, joka on väkevä, on tehnyt minulle suuria tekoja; ja pyhä on hänen nimensä.
50 Ja hänen armonsa on niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät, sukupolvesta sukupolveen.
51 Hän on osoittanut voimaa käsivarrellaan; hän on hajottanut ylpeät heidän sydämensä ajatuksiinsa.
52 Hän on laskenut väkevät heidän istuiltaan ja korottanut alhaisia.

53 Hän on täyttänyt nälkäiset hyvällä; ja rikkaat hän lähetti tyhjänä pois.
54 Hän on pannut palvelijansa Israelin armonsa muistoksi;
55 niinkuin hän puhui meidän isillemme, Abrahamille ja hänen siemenellensä iankaikkisesti.
56 Ja Maria viipyi hänen luonaan noin kolme kuukautta ja palasi omaan taloonsa.
57 Nyt tuli Elisabetin koko aika, jolloin hän syntyi; ja hän synnytti pojan.
58 Ja hänen naapurinsa ja serkkunsa kuulivat, kuinka Herra oli osoittanut hänelle suurta laupeutta; ja he iloitsivat hänen kanssaan.
59 Ja tapahtui, että kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta; ja he kutsuivat häntä Sakariaksi hänen isänsä nimen mukaan.
60 Hänen äitinsä vastasi ja sanoi: ei niin; mutta häntä kutsutaan Johannes.
61 Ja he sanoivat hänelle: ei ketään sukulaisistasi ole kutsuttu tällä nimellä.
62 Ja he tekivät hänen isälleen merkkejä, kuinka hän tahtoi kutsua hänet.
63 Ja hän pyysi kirjoituspöytää ja kirjoitti sanoen: Hänen nimensä on Johannes. Ja he ihmettelivät kaikkea.
64 Ja hänen suunsa avautui heti, ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui ja ylisti Jumalaa.
65 Ja pelko valtasi kaikki, jotka heidän ympärillänsä asuivat, ja kaikki nämä sanat äänestivät kaikkialla Juudean vuoristossa.
66 Ja kaikki, jotka sen kuulivat, panivat ne sydämiinsä ja sanoivat: "Millainen lapsi tämä on?" Ja Herran käsi oli hänen kanssaan.
67 Ja hänen isänsä Sakarias täyttyi Pyhällä Hengellä ja ennusti sanoen:
68 Kiitetty olkoon Herra Israelin Jumala; sillä hän on käynyt ja lunastanut kansansa,
69 Ja hän nosti meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneessa;
70 Niinkuin hän puhui pyhien profeettojensa suulla, jotka ovat olleet maailman alusta asti:
71 että me pelastuisimme vihollistemme ja kaikkien meitä vihaavien käsistä;
72 täyttääksemme isillemme luvatun armon ja muistaaksemme hänen pyhää liittoaan;
73 Valan, jonka hän vannoi isällemme Abrahamille,
74 Että hän antaisi meille, että me pelastumme vihollistemme käsistä, palvelisimme häntä ilman pelkoa,
75 Pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elämämme päivinä.
76 Ja sinua, lapsi, kutsutaan Korkeimman profeetaksi, sillä sinä käyt Herran kasvojen edellä valmistamaan hänen teitänsä;
77 antaakseen kansansa pelastuksen tuntemuksen syntien anteeksisaamisen kautta,
78 Jumalamme laupeuden kautta; jolloin päivän kevät korkeudesta ovat vierailleet meillä,
79 Valaistamaan niitä, jotka istuvat pimeydessä ja kuoleman varjossa, ohjaamaan jalkamme rauhan tielle.
80 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessään, ja oli erämaassa siihen päivään asti, jolloin hän ilmoitettiin Israelille.

LUKU 2

1 Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustus antoi käskyn, että koko maailma oli verotettava.
2 (Ja tämä verotus tehtiin ensimmäisen kerran, kun Cyrenius oli Syyrian maaherra.)
3 Ja kaikki menivät verotettavaksi, kukin omaan kaupunkiinsa.
4 Ja Joosef lähti myös Galileasta, Nasaretin kaupungista, Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jota kutsutaan Betlehemiksi; (koska hän oli Daavidin suvusta ja sukujuurta:)
5 Verotetaan yhdessä kihlatun vaimonsa Marian kanssa, sillä hän oli hyvä lapsen kanssa.
6 Ja niin tapahtui, että heidän ollessaan siellä täyttyivät päivät, jolloin hän syntyi.
7 Ja hän synnytti esikoisensa, kääri hänet kapaloihin ja pani seimeen. koska heille ei ollut tilaa majatalossa.
8 Ja samassa maassa asui kedolla paimenet, jotka vartioivat laumaansa yöllä.
9 Ja katso, Herran enkeli tuli heidän päällensä, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti.
10 Ja enkeli sanoi heille: älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikille kansoille.
11 Sillä teille on tänä päivänä syntynyt Daavidin kaupungissa Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.
12 Ja tämä olkoon teille merkki; Te löydätte vauvan kapaloihin käärittynä seimessä makaavana.
13 Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotajoukkoa, joka ylisti Jumalaa ja sanoi:
14 Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha, ihmisille hyvä tahto.
15 Ja tapahtui, kun enkelit lähtivät heistä taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beetlehemiin ja katsokaamme tätä, mikä on tapahtunut ja jonka Herra on ilmoittanut meille.
16 Ja he tulivat kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen makaamassa seimessä.
17 Ja kun he sen näkivät, ilmoittivat he sanan, joka heille kerrottiin tästä lapsesta.
18 Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet olivat heille kertoneet.
19 Mutta Maria piti nämä kaikki ja pohti niitä sydämessään.
20 Ja paimenet palasivat ylistäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta siitä, mitä he olivat kuulleet ja nähneet, niinkuin heille sanottiin.
21 Ja kun kahdeksan päivää oli kulunut lapsen ympärileikkaukseen, annettiin hänen nimensä JEESUS, jonka enkeli antoi niin nimen ennen kuin hän sikisi kohdussa.
22 Ja kun hänen puhdistautumisensa päivät Mooseksen lain mukaan olivat kuluneet, he veivät hänet Jerusalemiin esittelemään hänet Herran eteen.
23 (Niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa: jokainen mies, joka avaa kohdun, pitää kutsuttaman pyhäksi Herralle.)
24 Ja uhraamaan sen mukaan kuin Herran laissa sanotaan: pari turhia tai kaksi kyyhkysenpoikaa.
25 Ja katso, Jerusalemissa oli mies, jonka nimi oli Simeon; ja sama mies oli vanhurskas ja hurskas ja odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällänsä.

26 Ja Pyhä Henki ilmoitti hänelle, ettei hänen pitänyt nähdä kuolemaa, ennen kuin hän oli nähnyt Herran Kristuksen.
27 Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön; ja kun vanhemmat toivat lapsen Jeesuksen, tekemään hänelle lain tavan mukaan,
28 Sitten hän otti hänet syliinsä, kiitti Jumalaa ja sanoi:
29 Herra, anna nyt palvelijasi lähteä rauhassa, sanasi mukaan:
30 Sillä minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,
31 jonka sinä olet valmistanut kaikkien ihmisten edessä;
32 Valkeus pakanain valaisemiseksi ja kansasi Israelin kunnia.
33 Ja Joosef ja hänen äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä puhuttiin.
34 Ja Simeon siunasi heidät ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä lapsi on asetettu monien Israelissa lankeemukseen ja ylösnousemukseen. ja merkkinä, jota vastaan puhutaan;
35 (Niin, miekka lävistää sinunkin sielusi), jotta monen sydämen ajatukset paljastettaisiin.
36 Ja oli yksi profeetta Anna, Fanuelin tytär, Aaserin sukukunnasta. Hän oli pitkä-ikäinen ja oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta neitsyydestään;
37 Ja hän oli noin kahdeksankymmentä neljä vuotta vanha leski, joka ei lähtenyt pyhäköstä, vaan palveli Jumalaa paastoamalla ja rukoilemalla yötä päivää.
38 Ja hän tuli samalla hetkellä, kiitti myös Herraa ja puhui hänestä kaikille, jotka odottivat pelastusta Jerusalemissa.
39 Ja kuin he olivat tehneet kaiken Herran lain mukaan, palasivat he Galileaan, omaan kaupunkiinsa Nasaretiin.
40 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä, täynnä viisautta, ja Jumalan armo oli hänen yllään.
41 Mutta hänen vanhempansa menivät joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhlaksi.
42 Ja kun hän oli kahdentoista vuoden vanha, he menivät ylös Jerusalemiin juhlan tavan mukaan.
43 Ja kun he päivät olivat kuluneet, heidän palattuaan Jeesus-lapsi jäi Jerusalemiin. Ja Joosef ja hänen äitinsä eivät tienneet siitä.
44 Mutta he, luulivat hänen olleen seurueessa, kulkivat päivän matkan; ja he etsivät häntä sukulaistensa ja tuttaviensa keskuudesta.
45 Ja kun he eivät löytäneet häntä, palasivat he takaisin Jerusalemiin etsimään häntä.
46 Ja tapahtui, että kolmen päivän kuluttua he tapasivat hänet pyhäkössä istumassa lääkäreiden keskellä, sekä kuuntelimassa että kyselemässä heitä.
47 Ja kaikki, jotka kuulivat häntä, hämmästyivät hänen ymmärryksestään ja vastauksistaan.
48 Ja kun he näkivät hänet, hämmästyivät he; ja hänen äitinsä sanoi hänelle: "Poikani, miksi sinä näin toimit meille?" katso, isäsi ja minä olemme etsineet sinua murheellisesti.
49 Ja hän sanoi heille: " Kuinka te etsitte minua?" ettekö tiedä, että minun täytyy olla Isäni asioissa?
50 Ja he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän puhui heille.
51 Ja hän meni alas heidän kanssaan ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen; mutta hänen äitinsä piti kaikki nämä sanat sydämessään.
52 Ja Jeesus kasvoi viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

LUKU 3

1 Mutta Tiberiuksen keisarin viidentenätoista hallitusvuotena, Pontius Pilatus oli Juudean maaherra ja Herodes Galilean tetrarkki ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiksen alueen tetrarkki ja Lysanias Abilenen tetrarkki,
2 Koska Hannas ja Kaifas olivat ylipappeja, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa.
3 Ja hän tuli kaikkeen Jordanin ympärillä olevaan maahan ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi;
4 Niinkuin on kirjoitettu profeetta Esaiaan sanojen kirjassa: "Huutajan ääni erämaassa: valmistakaa Herralle tie, tehkää hänen polkunsa suoriksi."
5 Jokainen laakso täytetään, ja jokainen vuori ja kukkula alennetaan; ja vinot tehdään suoriksi, ja karkeat tiet tehdään sileiksi;
6 Ja kaikki liha saa nähdä Jumalan pelastuksen.
7 Niin hän sanoi joukolle, joka tuli kastettavaksi häneltä: "Oi kyykäärmeiden suku, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?"
8 Tehkää siis parannuksen arvoisia hedelmiä, älkääkä alkako sanoa itsessänne: 'Meillä on isämme Aabraham; sillä minä sanon teille: Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.
9 Ja nyt on myös kirves pantu puiden juurelle: sentähden jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen.
10 Ja kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä me sitten teemme?"
11 Hän vastaa ja sanoi heille: "Jolla on kaksi vaippaa, se antakoon sille, jolla ei ole." ja jolla on ruokaa, tehköön samoin.
12 Silloin tuli myös publikaaneja kastettaviksi, ja he sanoivat hänelle: "Mestari, mitä meidän pitää tekemän?"
13 Ja hän sanoi heille: älkää pitäkö sen enempää kuin teille määrätään.
14 Niin sotilaat myös kysyivät häneltä sanoen: mitä meidän pitää tekemän? Ja hän sanoi heille:älkää tehkö väkivaltaa kenellekään, älkääkä syyttäkö ketään valheellisesti. ja ole tyytyväinen palkkaasi.
15 Ja niinkuin kansa odotti, ja kaikki ihmiset ajattelivat sydämessään Johanneksesta, oliko hän Kristus vai ei?
16 Johannes vastasi ja sanoi heille kaikille: minä kastan teidät vedellä; mutta tulee minua väkevämpi, jonka kenkien salpaa en ole arvollinen avaamaan: hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.
17 jonka viuhka on hänen kädessään, ja hän puhdistaa lattiansa perusteellisesti ja kokoaa vehnän aitaansa; mutta akanat hän polttaa tulessa sammumattomina.
18 Ja monia muita asioita hän saarnasi kehotuksissaan kansalle.
19 Mutta tetrarkki Herodes, jota hän nuhteli veljensä Filippuksen vaimon Herodiaan ja kaiken sen pahan tähden, mitä Herodes oli tehnyt,
20 Lisäsi vielä tämän ennen kaikkea, että hän sulki Johanneksen vankilaan.
21 Mutta kun kaikki kansa oli kastettu, tapahtui, että Jeesuskin kastettiin ja rukoili, niin taivas avautui,
22 Ja Pyhä Henki laskeutui ruumiillisessa muodossa kuin kyyhkynen hänen päällensä, ja taivaasta kuului ääni, joka

sanoi: Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun olen tyytyväinen.
23 Ja Jeesus itse alkoi olla noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, ja hän oli (kuten oletettiin) Joosefin poika, joka oli Helin poika,
24 Joka oli Matthatin poika, joka oli Leevin poika, joka oli Melkin poika, joka oli Jannan poika, joka oli Joosefin poika,
25 Joka oli Mattatiaan poika, joka oli Aamoksen poika, joka oli Naumin poika, joka oli Eslin poika, joka oli Naggen poika,
26 Joka oli Maatin poika, joka oli Mattatiaan poika, joka oli Semein poika, joka oli Joosefin poika, joka oli Juudan poika,
27 Joka oli Joannan poika, joka oli Resan poika, joka oli Zorobabelin poika, joka oli Salatielin poika, joka oli Nerin poika,
28 Joka oli Melkin poika, joka oli Addin poika, joka oli Kosamin poika, joka oli Elmodamin poika, joka oli Erin poika,
29 Joka oli Joosen poika, joka oli Elieserin poika, joka oli Jorimin poika, joka oli Mattatin poika, joka oli Leevin poika,
30 Joka oli Simeonin poika, joka oli Juudan poika, joka oli Joosefin poika, joka oli Jonanin poika, joka oli Eljakimin poika,
31 Joka oli Melean poika, joka oli Menanin poika, joka oli Mattatan poika, joka oli Naatanin poika, joka oli Daavidin poika,
32 Joka oli Iisain poika, joka oli Oobedin poika, joka oli Boosin poika, joka oli Salmonin poika, joka oli Naassonin poika,
33 Joka oli Aminadabin poika, joka oli Aramin poika, joka oli Esromin poika, joka oli Pharesin poika, joka oli Juudan poika,
34 Joka oli Jaakobin poika, joka oli Iisakin poika, joka oli Abrahamin poika, joka oli Tharan poika, joka oli Nakorin poika,
35 Joka oli Sarukin poika, joka oli Ragaun poika, joka oli Phalekin poika, joka oli Heberin poika, joka oli Salan poika,
36 Joka oli Kainanin poika, joka oli Arpaksadin poika, joka oli Seemin poika, joka oli Noen poika, joka oli Lemekin poika,
37 Joka oli Mathusalan poika, joka oli Henokin poika, joka oli Jeredin poika, joka oli Maleleelin poika, joka oli Kainanin poika,
38 Joka oli Enoksen poika, joka oli Seetin poika, joka oli Aadamin poika, joka oli Jumalan poika.

LUKU 4

1 Ja Jeesus, täynnä Pyhää Henkeä, palasi Jordanilta, ja Henki vei hänet erämaahan,
2 Paholaisen kiusauksena neljäkymmentä päivää. Ja niinä päivinä hän ei syönyt mitään; ja kun ne olivat loppuneet, tuli hänelle nälkä.
3 Ja perkele sanoi hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, niin käske tälle kivelle tehdä se leiväksi".
4 Jeesus vastasi hänelle sanoen: kirjoitettu on: ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan sanasta.
5 Ja paholainen vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle hetkessä kaikki maailman valtakunnat.
6 Ja perkele sanoi hänelle: minä annan sinulle kaiken tämän voiman ja heidän kunniansa; sillä se on annettu minulle; ja kenelle tahdon, minä annan sen.
7 Jos siis kumarrat minua, kaikki on sinun.
8 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Mene pois minun takaani, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Sinun tulee kumartaa Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman".
9 Ja hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet temppelin harjalle ja sanoi hänelle: Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy täältä alas.
10 Sillä kirjoitettu on: Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua.
11 Ja käsissään he kantavat sinua, ettet milloinkaan lyö jalkaasi kiveen.
12 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " On sanottu: älä kiusaa Herraa sinun Jumalaasi".
13 Ja kun paholainen oli lopettanut kaiken kiusauksen, hän lähti hänestä hetkeksi.
14 Ja Jeesus palasi Hengen voimalla Galileaan, ja hänestä levisi maine kaikkialla ympärillä.
15 Ja hän opetti heidän synagoogissaan, ja hän oli kaikkien ylistettynä.
16 Ja hän tuli Nasaretiin, jossa hän oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagogaan ja nousi lukemaan.
17 Ja hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja. Ja kun hän avasi kirjan, hän löysi paikan, johon se oli kirjoitettu,
18 Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut parantamaan niitä, joilla on särkynyt sydän, saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näön saamista, vapauttamaan särkyneitä,
19 saarnata Herran otollista vuotta.
20 Ja hän sulki kirjan, antoi sen takaisin palvelijalle ja istuutui. Ja kaikkien synagogassa olevien silmät olivat kiinnittyneet häneen.
21 Ja hän rupesi sanomaan heille: Tänä päivänä tämä kirjoitus on täyttynyt teidän korvienne kuullen.
22 Ja kaikki todistivat hänestä ja ihmettelivät niitä armollisia sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät. He sanoivat: eikö tämä ole Joosefin poika?
23 Ja hän sanoi heille: te sanotte minulle tämän sananlaskun: lääkäri, paranna itsesi; kaikki, minkä olemme kuulleet tapahtuvan Kapernaumissa, tee myös täällä maassasi.
24 Ja hän sanoi: " Totisesti minä sanon teille: yksikään profeetta ei ole otollinen kotimaassaan".
25 Mutta totisesti minä sanon teille: monta leskeä oli Israelissa Eliaan päivinä, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta, kun koko maassa oli suuri nälänhätä.
26 Mutta yhdenkään heistä ei Eliasta lähetetty, paitsi Sareptaan, Sidonin kaupunkiin, lesken naisen luo.
27 Ja monta spitaalista oli Israelissa profeetta Elisauksen aikana; eikä kukaan heistä puhdistettu, paitsi syyrialainen Naeman.
28 Ja kaikki synagogassa olevat, kun he tämän kuulivat, täyttyivät vihasta,

29 Ja nousivat ja työnsivät hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen kukkulan kulmalle, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, että he voisivat heittää hänet alas.
30 Mutta hän, joka kulki heidän keskellään, meni tiensä,
31 Ja tuli alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti heitä sapatinpäivinä.
32 Ja he hämmästyivät hänen opistansa, sillä hänen sanansa oli voimakas.
33 Ja synagogassa oli mies, jossa oli saastaisen perkeleen henki ja joka huusi suurella äänellä:
34 Sanoen: "Anna meidän olla rauhassa; Mitä tekemistä meillä on sinun kanssasi, sinä Jeesus Nasaretilainen? oletko tullut tuhoamaan meidät? Minä tiedän sinut, kuka olet; Jumalan Pyhä.
35 Ja Jeesus nuhteli häntä sanoen: vaikene ja tule ulos hänestä. Ja kun paholainen oli heittänyt hänet keskelle, hän lähti hänestä eikä vahingoittanut häntä.
36 Ja he kaikki hämmästyivät ja puhuivat keskenään sanoen: mikä sana tämä on! sillä hän käskee voimalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos.
37 Ja maine hänestä levisi kaikkiin paikkoihin ympäri maata.
38 Ja hän nousi synagogasta ja meni Simonin taloon. Ja Simonin vaimon äiti joutui suureen kuumeeseen; ja he rukoilivat häntä hänen puolestaan.
39 Ja hän asettui hänen päällensä ja nuhteli kuumetta; ja se lähti hänestä, ja kohta hän nousi ja palveli heitä.
40 Mutta kun aurinko oli laskemassa, toivat kaikki ne, joilla oli useita erilaisia tauteja, heidät hänen tykönsä; ja hän pani kätensä jokaisen päälle ja paransi heidät.
41 Ja perkeleitäkin lähti monista, huutaen ja sanoen: sinä olet Kristus, Jumalan Poika. Ja hän nuhteli heitä, etteivät he saa puhua, sillä he tiesivät hänen olevan Kristus.
42 Ja kun päivä tuli, hän lähti ja meni autioon paikkaan. Ja kansa etsi häntä, ja tuli hänen tykönsä ja pidätti häntä, ettei hän lähtisi heistä.
43 Ja hän sanoi heille: " Minun pitää saarnata Jumalan valtakuntaa myös muille kaupungeille; sillä sen tähden minä olen lähetetty".
44 Ja hän saarnasi Galilean synagoogissa.

LUKU 5

1 Ja tapahtui, että kun ihmiset painostivat häntä kuulemaan Jumalan sanaa, hän seisoi Genesaretin järven rannalla,
2 Ja näki kaksi laivaa seisomassa järven rannalla, mutta kalastajat olivat lähteneet niistä ja pesemässä verkkojaan.
3 Ja hän astui yhteen Simonin laivoista ja rukoili häntä, että hän työntäisi vähän ulos maasta. Ja hän istuutui ja opetti kansaa ulos laivasta.
4 Mutta kun hän oli lakannut puhumasta, sanoi hän Simonille: laskeudu syvyyteen ja laske verkkosi vedoksi.
5 Simon vastasi ja sanoi hänelle: Mestari, me olemme tehneet työtä koko yön, emmekä ole saaneet mitään;
6 Ja kun he olivat tehneet tämän, he sulkivat suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa katkesi.
7 Ja he viittasivat toisilleen, jotka olivat toisessa laivassa, että he tulisivat auttamaan heitä. Ja he tulivat ja täyttivät molemmat laivat, niin että ne alkoivat upota.
8 Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvilleen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni!" sillä minä olen syntinen ihminen, oi Herra.
9 Sillä hän ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, hämmästyivät kalojen vedosta, jonka he olivat saaneet:
10 Ja niin oli myös Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kumppaneita. Ja Jeesus sanoi Simonille: älä pelkää; tästä lähtien saat miehiä kiinni.
11 Ja kun he olivat tuoneet laivansa maihin, hylkäsivät he kaikki ja seurasivat häntä.
12 Ja tapahtui, kun hän oli eräässä kaupungissa, katso, mies oli täynnä spitaalista. Hän, nähdessään Jeesuksen, lankesi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut".
13 Ja hän ojensi kätensä ja kosketti häntä sanoen: minä tahdon; ole puhdas. Ja kohta spitaali lähti hänestä.
14 Ja hän kielsi häntä olemaan kertomatta kenellekään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistuksestasi, niinkuin Mooses oli käskenyt, heille todistukseksi.
15 Mutta sitä enemmän hänestä tuli maine, ja suuret väkijoukot kokoontuivat kuulemaan ja parantamaan sairastumisestaan.
16 Ja hän vetäytyi erämaahan ja rukoili.
17 Ja tapahtui eräänä päivänä, hänen opettaessaan, että fariseuksia ja lainopettajia istui vierellä, jotka olivat tulleet kaikista Galilean ja Juudean ja Jerusalemin kaupungeista, ja Herran voima oli paikalla parantamassa heidät.
18 Ja katso, miehet toivat sängyssä halvaantuneen miehen, ja he etsivät keinoja tuoda hänet sisään ja panna hänen eteensä.
19 Ja kun he eivät väkijoukon vuoksi löytäneet, millä tiellä he voisivat tuoda hänet sisään, he menivät katolle ja laskivat hänet alas laatoituksen läpi vuodesohvansa kanssa keskelle Jeesuksen eteen.
20 Ja kun hän näki heidän uskonsa, sanoi hän hänelle: mies, sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut.
21 Ja kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat keskustella sanoen: "Kuka tämä on, joka pilkkaa pilkkaa?" Kuka voi antaa synnit anteeksi, paitsi Jumala yksin?
22 Mutta kun Jeesus huomasi heidän ajatuksensa, hän vastasi ja sanoi heille: mitä te ajattelette sydämessänne?
23 Kumpi on helpompi sanoa: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi; tai sanoa: nouse ja kävele?
24 Mutta jotta te tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi (hän sanoi halvaantuneelle), minä sanon sinulle: nouse, ota sohvasi ja mene huoneeseesi.
25 Ja kohta hän nousi heidän eteensä, otti sen, jonka päällä hän makasi, ja meni omaan huoneeseensa ylistäen Jumalaa.
26 Ja he kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa, ja peljästyivät, sanoen: me olemme tänään nähneet outoja asioita.
27 Ja näiden tapahtumien jälkeen hän meni ulos ja näki publikaanin, nimeltä Levi, istuvan tullin ääressä; ja hän sanoi hänelle: seuraa minua.
28 Ja hän jätti kaiken, nousi ja seurasi häntä.
29 Ja Leevi järjesti hänelle suuret pidot omassa huoneessaan, ja siellä oli suuri joukko publikaaneja ja muita, jotka istuivat heidän kanssaan.
30 Mutta heidän kirjanoppineensa ja fariseuksensa napisivat hänen opetuslapsiaan vastaan ja sanoivat: "Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?"
31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse lääkäriä". mutta ne jotka ovat sairaita.

32 En minä ole tullut kutsumaan parannukseen vanhurskaita, vaan syntisiä.
33 Ja he sanoivat hänelle: miksi Johanneksen opetuslapset usein paastoavat ja rukoilevat, ja samoin fariseusten opetuslapset? mutta sinun syö ja juo?
34 Ja hän sanoi heille: " Voitko saada häähuoneen lapset paastoamaan, kun ylkä on heidän kanssaan?"
35 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat niinä päivinä.
36 Ja hän puhui myös vertauksen heille; Kukaan ei pue palaa uutta vaatetta vanhan päälle; jos toisin, niin uusi tekee vuokran, eikä se pala, joka uudesta otettiin, ei sovi vanhaan.
37 Eikä kukaan pane uutta viiniä vanhoihin pulloihin; Muutoin uusi viini rikkoo pullot ja vuotaa, ja pullot hukkuvat.
38 Mutta uusi viini on laitettava uusiin pulloihin; ja molemmat säilyvät.
39 Kukaan, joka on juonut vanhaa viiniä, ei heti halua uutta, sillä hän sanoo: "Vanha on parempi".

LUKU 6

1 Ja tapahtui toisena sapattina ensimmäisen jälkeen, että hän kulki viljapeltojen läpi; ja hänen opetuslapsensa nypisivät tähkäpäitä ja söivät, hieroen niitä käsissään.
2 Ja muutamat fariseuksista sanoivat heille: "Miksi te teette sitä, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"
3 Jeesus vastasi heille ja sanoi: " Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän oli nälkäinen, ja ne, jotka olivat hänen kanssaan?
4 Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti ja söi näytelmäleivät ja antoi myös niille, jotka hänen kanssaan olivat; jota ei ole luvallista syödä, mutta vain papeille?
5 Ja hän sanoi heille: Ihmisen Poika on myös sapatin herra.
6 Ja tapahtui myös eräänä toisena sapattina, että hän meni synagogaan ja opetti; ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut.
7 Ja kirjanoppineet ja fariseukset katselivat häntä, parantuiko hän sapattina; jotta he löytäisivät syytteen häntä vastaan.
8 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jolla oli kuivettunut käsi: " Nouse ja astu keskelle". Ja hän nousi ja nousi esiin.
9 Niin Jeesus sanoi heille: minä kysyn teiltä yhtä asiaa; Onko luvallista sapattina tehdä hyvää vai pahaa? pelastaa henki vai tuhota se?
10 Ja hän katsoi ympärilleen heitä kaikkia ja sanoi miehelle: Ojenna kätesi. Ja hän teki niin: ja hänen kätensä tuli terveeksi kuin toinen.
11 Ja he olivat täynnä hulluutta; ja keskustelivat keskenään, mitä he voisivat tehdä Jeesukselle.
12 Ja tapahtui niinä päivinä, että hän meni vuorelle rukoilemaan ja pysyi koko yön rukouksessa Jumalaa.
13 Ja kun päivä tuli, hän kutsui tykönsä opetuslapsensa, ja heistä hän valitsi kaksitoista, jotka hän myös antoi apostoleiksi.
14 Simon, jolle hän antoi myös nimen Pietari, ja hänen veljensä Andreas, Jaakob ja Johannes, Filippus ja Bartolomeus,
15 Matteus ja Tuomas, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Simon, jota kutsutaan Seloiksi,
16 Ja Juudas, Jaakobin veli, ja Juudas Iskariot, joka myös oli petturi.
17 Ja hän tuli alas heidän kanssaan ja seisoi tasangolla, ja hänen opetuslastensa joukko ja suuri joukko ihmisiä koko Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyyron ja Sidonin meren rannalta, jotka tulivat kuulemaan häntä, ja parantua heidän sairauksistaan;
18 Ja ne, jotka olivat saastaisten henkien vaivaamia, ja he paranivat.
19 Ja kaikki kansa koetti koskettaa häntä; sillä hänestä lähti voima ja paransi heidät kaikki.
20 Ja hän nosti silmänsä opetuslapsiensa puoleen ja sanoi: olkaa siunattuja te köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.
21 Autuaita olette te, jotka nyt nälkäätte, sillä te tulette ravituiksi. Autuaita te, jotka nyt itket, sillä te saatte nauraa.
22 Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät seurastaan ja pilkkaavat teitä ja heittävät pois teidän nimenne niinkuin pahan Ihmisen Pojan tähden.
23 Iloitkaa sinä päivänä ja hyppikää ilosta; sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa; sillä samoin heidän isänsä tekivät profeetoille.
24 Mutta voi teitä, jotka olette rikkaita! sillä olette saaneet lohdutuksenne.
25 Voi teitä, jotka olette kylläisiä! sillä teillä on nälkä. Voi sitä naurua nyt! sillä te tulette suremaan ja itkemään.
26 Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeetoille.
27 Mutta minä sanon teille, jotka kuulette: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat,
28 Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat.
29 Ja sille, joka lyö sinua poskelle, tarjoa toinenkin; ja se, joka ottaa pois sinun viittasi, älkää ottamasta myös takkiasi.
30 Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää; äläkä pyydä sitä enää siltä, joka vie sinun tavarasi.
31 Ja niinkuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää myös te heille.
32 Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitos teillä on? sillä syntisetkin rakastavat niitä, jotka rakastavat heitä.
33 Ja jos te teette hyvää niille, jotka hyvää tekevät teille, mitä kiitosta teillä on? sillä myös syntiset tekevät samoin.
34 Ja jos te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne, mitä kiitos teillä on? sillä syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen takaisin yhtä paljon.
35 Mutta rakastakaa vihollisianne ja tehkää hyvää ja lainaakaa, enkä toivo enää mitään; ja teidän palkkanne on suuri, ja te olette Korkeimman lapsia, sillä hän on armollinen kiittämättömille ja pahoille.
36 Olkaa siis armolliset, niinkuin teidän Isännekin on armollinen.
37 Älkää tuomitko, niin teitä ei tuomita: älkää tuomitko, niin teitä ei tuomita; antakaa anteeksi, niin teille annetaan anteeksi.
38 Antakaa, niin teille annetaan; Hyvä mitta, puristettuna, yhdessä ravistettuna ja yli juoksevana, ihmiset antavat sinun syliisi. Sillä sillä mitalla, jolla te mittaatte, se teille mitataan.
39 Ja hän puhui heille vertauksen: voiko sokea sokeaa johtaa? eivätkö he molemmat putoa ojaan?

40 Opetuslapsi ei ole herraansa korkeampi, vaan jokainen, joka on täydellinen, olkoon kuin hänen herransa.
41 Ja miksi sinä näet veljesi silmässä olevaa silkkaa, mutta et huomaa palkkia, joka on omassa silmässäsi?
42 Vai kuinka voit sanoa veljellesi: veljeni, anna minun vetää pois silmästäsi, kun et itse näe palkkia, joka on omassa silmässäsi? Sinä tekopyhä, heitä ensin palkki ulos omasta silmästäsi, ja sitten näet selvästi vetääksesi veljesi silmässä olevan pisteen.
43 Sillä hyvä puu ei tee turmeltuvaa hedelmää; eikä turmeltunut puu tee hyvää hedelmää.
44 Sillä jokainen puu tunnetaan omasta hedelmästään. Sillä orjantappuroista eivät ihmiset kokoa viikunoita, eivätkä hevospensaasta rypäleitä.
45 Hyvä mies tuo sydämensä hyvästä aarreesta esiin sitä, mikä on hyvää; ja paha ihminen tuo sydämensä pahasta aarreesta esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä hänen suunsa puhuu.
46 Ja miksi te kutsutte minua: Herra, Herra, etkä tee sitä, mitä minä sanon?
47 Joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee ne, minä näytän sinulle, kenen kaltainen hän on.
48 Hän on miehen kaltainen, joka rakensi talon ja kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; ja kun vedenpaisumus nousi, puro iski kiivaasti sitä taloa vastaan eikä voinut horjuttaa sitä, sillä se oli perustettu kalliolle. .
49 Mutta joka kuulee, mutta ei tee, se on kuin ihminen, joka ilman perustusta rakensi talon maan päälle; jota vastaan virta löi kiivaasti, ja heti se putosi; ja tuon talon tuho oli suuri.

LUKU 7

1 Kun hän oli lopettanut kaikki sanansa kansan kuullen, meni hän Kapernaumiin.
2 Ja eräs sadanpäämiehen palvelija, joka oli hänelle rakas, oli sairas ja valmis kuolemaan.
3 Ja kun hän kuuli Jeesuksesta, hän lähetti hänen tykönsä juutalaisten vanhimmat rukoilemaan häntä, että tämä tulisi ja parantaisi hänen palvelijansa.
4 Ja kun he tulivat Jeesuksen tykö, he rukoilivat häntä kohta sanoen: "Hän on sen arvoinen, että hän tämän tekisi".
5 Sillä hän rakastaa kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagogan.
6 Sitten Jeesus meni heidän kanssaan. Ja kun hän ei ollut enää kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystävänsä hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä minä en ole sen arvoinen, että sinun tulisi mennä kattoni alle."
7 Sentähden en minäkään pitänyt itseäni arvollisena tulemaan sinun luoksesi, vaan sano sana, niin palvelijani paranee.
8 Sillä minäkin olen mies, joka on vallan alainen, ja minulla on allani sotilaita, ja minä sanon yhdelle: mene, niin hän menee; ja toiselle: tule, niin hän tulee; ja palvelijalleni: tee tämä, niin hän tekee sen.
9 Kun Jeesus tämän kuuli, hän ihmetteli häntä, käänsi hänet ympäri ja sanoi kansalle, joka seurasi häntä: minä sanon teille: en ole löytänyt niin suurta uskoa, ei, en Israelissa.
10 Ja ne, jotka lähetettiin, palasivat taloon, löysivät palvelijan terveenä, joka oli sairas.
11 Ja tapahtui seuraavana päivänä, että hän meni kaupunkiin nimeltä Nain; ja monet hänen opetuslapsistaan lähtivät hänen kanssaan ja paljon kansaa.
12 Mutta kun hän lähestyi kaupungin porttia, katso, siellä kannettiin kuollut mies, hänen äitinsä ainoa poika, ja hän oli leski, ja paljon kaupungin kansaa oli hänen kanssaan.
13 Ja kun Herra näki hänet, hän sääli häntä ja sanoi hänelle: älä itke.
14. Ja hän tuli ja kosketti tulppaa, ja hänen kantajat seisoivat. Ja hän sanoi: nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse.
15 Ja kuollut nousi istumaan ja rupesi puhumaan. Ja hän luovutti hänet äidilleen.
16 Ja pelko valtasi kaikki, ja he ylistivät Jumalaa sanoen: suuri profeetta on noussut meidän keskellemme; ja: Jumala on käynyt kansansa luona.
17 Ja tämä huhu hänestä levisi kaikkialle Juudeaan ja koko seudulle ympärillä.
18 Ja Johanneksen opetuslapset osoittivat hänelle kaiken tämän.
19 Ja Johannes kutsui tykönsä kaksi opetuslastaan ja lähetti heidät Jeesuksen tykö sanoen: "Oletko sinä se, joka tulee?" vai etsimmekö toista?
20 Kun miehet tulivat hänen tykönsä, sanoivat he: Johannes Kastaja on lähettänyt meidät sinun tykös, sanoen: oletko sinä se, joka on tuleva? vai etsimmekö toista?
21 Ja sillä hetkellä hän paransi monia heidän heikkouksistaan ja vitsauksistaan ja pahoista hengistä; ja monille sokeille hän antoi näön.
22 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet". kuinka sokeat näkevät, rammat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille evankeliumia saarnataan.
23 Ja autuas se, joka ei loukkaannu minuun.
24 Ja kun Johanneksen sanansaattajat olivat lähteneet, rupesi hän puhumaan kansalle Johanneksesta: mitä te menitte erämaahan katsomaan? Tuulen ravistama ruoko?
25 Mutta mitä te menitte katsomaan? Mies, joka on pukeutunut pehmeisiin vaatteisiin? Katso, ne, jotka ovat kauniisti pukeutuneet ja elävät hienovaraisesti, ovat kuninkaiden pihoissa.
26 Mutta mitä te menitte katsomaan? Profeetta? Niin, minä sanon teille, ja paljon enemmän kuin profeetta.
27 Tämä on se, josta on kirjoitettu: katso, minä lähetän sanansaattajani sinun kasvojesi edellä, joka valmistaa sinun tiesi sinun eteesi.
28 Sillä minä sanon teille: vaimoista syntyneiden joukossa ei ole suurempaa profeettaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän.
29 Ja kaikki kansa, joka kuuli häntä, ja publikaanit, julistivat Jumalan vanhurskaaksi, ja heidät kastettiin Johanneksen kasteella.
30 Mutta fariseukset ja lainoppineet hylkäsivät Jumalan neuvon itseään vastaan, eivätkä he ole kastaneet heitä.
31 Ja Herra sanoi: Mihin minä sitten vertaan tämän sukupolven miehiä? ja millaisia ne ovat?
32 He ovat kuin lapset, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen ja sanovat: "Me olemme soittaneet teille huilua, ettekä te tanssineet". me olemme surineet teille, ettekä ole itkeneet.

33 Sillä Johannes Kastaja tuli ei syö leipää eikä juo viiniä; ja te sanotte: Hänessä on perkele.
34 Ihmisen Poika on tullut syömään ja juomaan; ja te sanotte: katso, ahmattimies ja viininjööri, publikaanien ja syntisten ystävä!
35 Mutta viisaus on vanhurskas kaikille hänen lapsilleen.
36 Ja yksi fariseuksista pyysi häntä syömään hänen kanssaan. Ja hän meni fariseuksen taloon ja istui aterialle.
37 Ja katso, eräs nainen kaupungissa, joka oli syntinen, kun hän tiesi, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi alabasterilaatikon voidetta,
38 Ja seisoi hänen jalkojensa juuressa hänen takanaan itkien, ja rupesi pesemään hänen jalkojaan kyyneleillä, ja pyyhki niitä päänsä hiuksilla, ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne voideella.
39 Mutta kun fariseus, joka oli häntä käskenyt, sen näki, puhui hän sisällään ja sanoi: jos tämä mies olisi profeetta, tietäisi, kuka ja millainen nainen tämä on, joka häneen koskettaa; sillä hän on syntinen.
40 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Simon, minulla on sinulle sanottavaa. Ja hän sanoi: "Mestari, sanokaa".
41 Eräällä velkojalla oli kaksi velallista: toinen viisisataa penniä velkaa ja toinen viisikymmentä.
42 Ja kun heillä ei ollut mitään maksettavaa, hän antoi heille molemmille anteeksi. Kerro siis minulle, kuka heistä rakastaa häntä eniten?
43 Simon vastasi ja sanoi: "Luulen, että hän, jolle hän antoi eniten anteeksi". Ja hän sanoi hänelle: sinä tuomitsit oikein.
44 Ja hän kääntyi naisen puoleen ja sanoi Simonille: " Näetkö tämän naisen?" Minä menin sinun huoneeseesi, sinä et antanut minulle vettä minun jaloilleni, mutta hän on pessyt minun jalkani kyyneleillä ja pyyhkinyt ne hiuksillansa.
45 Sinä et antanut minulle suudelmaa, mutta tämä nainen ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä asti, kun minä tulin.
46 Sinä et voidellut minun päätäni öljyllä, vaan tämä nainen on voidellut minun jalkani voideella.
47 Sentähden minä sanon sinulle: hänen monet syntinsä ovat anteeksi annetut; sillä hän rakasti paljon, mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se vähän rakastaa.
48 Ja hän sanoi hänelle: sinun syntisi ovat anteeksi annetut.
49 Ja ne, jotka istuivat aterialla hänen kanssaan, alkoivat sanoa mielessään: "Kuka tämä on, joka myös synnit anteeksi antaa?"
50 Ja hän sanoi vaimolle: " Sinun uskosi on pelastanut sinut". mene rauhassa.

LUKU 8

1 Ja sen jälkeen tapahtui, että hän kulki jokaisessa kaupungissa ja kylässä, saarnasi ja julisti ilosanomaa Jumalan valtakunnasta; ja ne kaksitoista olivat hänen kanssaan,
2 Ja muutamat naiset, jotka olivat parantuneet pahoista hengistä ja vammoista, Maria nimeltä Magdaleena, josta lähti seitsemän riivaajaa,
3 Ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusan vaimo, ja Susanna ja monet muut, jotka palvelivat häntä omaisuudellaan.
4 Ja kun paljon kansaa kokoontui ja tuli hänen luokseen kaikista kaupungeista, hän puhui vertauksen:
5 Kylväjä lähti kylvämään siemenänsä, ja kun hän kylvi, putosi muutama tien viereen; ja se tallattiin, ja taivaan linnut söivät sen.
6 Ja jotkut putosivat kalliolle; ja heti kun se nousi ylös, se kuihtui, koska siitä puuttui kosteus.
7 Ja jotkut putosivat orjantappuroiden sekaan; ja orjantappurat nousivat sen mukana ja tukahduttivat sen.
8 Ja toiset putosivat hyvään maahan, nousivat ja kantoivat satakertaisesti hedelmää. Ja tämän sanottuaan hän huusi: jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.
9 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: mikä tämä vertaus mahtaa olla?
10 Ja hän sanoi: teille on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille vertauksilla; etteivät he näkemällä näkisi eivätkä kuullessaan ymmärtäisi.
11 Vertaus on tämä: Siemen on Jumalan sana.
12 Tiellä olevat ovat niitä, jotka kuulevat; niin perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi.
13 Ne ovat kalliolla ne, jotka kuullessaan ottavat sanan ilolla vastaan; ja niillä ei ole juurta, jotka hetken aikaa uskovat ja kiusauksen aikana lankeavat pois.
14 Ja orjantappuroiden sekaan putoavat ne, jotka kuultuaan lähtevät ulos ja ovat tämän elämän huolen ja rikkauksien ja nautintojen tukehtumia, eivätkä tuota hedelmää täydellisyyteen.
15 Mutta hyvässä maassa ovat ne, jotka vilpittömässä ja hyvässä sydämessä, kuultuaan sanan, pitävät sen ja kantavat hedelmää kärsivällisesti.
16 Ei kukaan, kun hän sytyttää kynttilän, peitä sitä astialla eikä pane sitä sängyn alle. vaan asettaa sen kynttilänjalan päälle, jotta ne, jotka tulevat sisään, näkisivät valon.
17 Sillä mikään ei ole salaista, mikä ei tule ilmi; eikä mikään salattu, mikä ei tule tiedoksi ja joutuisi ulkomaille.
18 Katsokaa siis, kuinka te kuulette: sillä kenellä on, sille annetaan; ja jolla ei ole, siltä otetaan sekin, mikä hänellä näyttää olevan.
19 Silloin hänen äitinsä ja veljensä tulivat hänen tykönsä, eivätkä voineet tulla hänen luokseen lehdistön takia.
20 Ja hänelle ilmoittivat eräät, jotka sanoivat: sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona tahtoen nähdä sinua.
21 Hän vastasi ja sanoi heille: Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen.
22 Ja tapahtui eräänä päivänä, että hän meni laivaan opetuslastensa kanssa ja sanoi heille: " Menkäämme järven toiselle puolelle". Ja he lähtivät liikkeelle.
23 Mutta kun he purjehtivat, hän nukahti, ja myrsky tuuli laskeutui järvelle; ja ne täyttyivät vedellä ja olivat vaarassa.
24 Ja he tulivat hänen tykönsä ja herättivät hänet sanoen: Mestari, mestari, me hukumme. Sitten hän nousi ja nuhteli tuulta ja veden kohinaa; ja ne lakkasivat, ja tuli tyyni.
25 Ja hän sanoi heille: missä on teidän uskonne? Ja he peloissaan ihmettelivät ja sanoivat toisilleen: "Mikä tämä ihminen on?" sillä hän käskee jopa tuulia ja vettä, ja ne tottelevat häntä.
26 Ja he saapuivat Gadarenin alueelle, joka on Galilean vastapäätä.
27 Ja kun hän meni maihin, kohtasi hänet kaupungista mies, jolla oli pitkästä aikaa riivaajia ja joka ei ollut vaatteissa eikä asunut missään talossa, vaan haudoissa.
28 Kun hän näki Jeesuksen, huusi hän ja lankesi hänen eteensä ja sanoi suurella äänellä: mitä minulla on sinun

kanssasi, Jeesus, sinä Korkeimman Jumalan Poika? Pyydän sinua, älä vaivaa minua.
29 (Sillä hän oli käskenyt saastaisen hengen lähteä ihmisestä. Sillä usein se oli tarttunut häneen, ja hänet pidettiin kahleilla ja kahleilla, ja hän katkaisi siteet, ja perkele ajoi hänet erämaahan.)
30 Ja Jeesus kysyi häneltä sanoen: mikä sinun nimesi on? Ja hän sanoi: "Legio", koska monta riivaajaa oli mennyt häneen.
31 Ja he rukoilivat häntä, ettei hän käskenyt heitä menemään syvyyteen.
32 Ja siellä oli monta sikaa laitumella vuorella, ja he rukoilivat häntä, että hän sallisi heidän mennä niihin. Ja hän kärsi ne.
33 Silloin perkeleet lähtivät miehestä ja menivät sikojen sisälle, ja lauma juoksi jyrkästi alas järveen ja tukehtui.
34 Kun ruokkijat näkivät, mitä oli tapahtunut, he pakenivat ja menivät ja kertoivat sen kaupungissa ja maaseudulla.
35 Sitten he menivät ulos katsomaan, mitä tapahtui; ja tuli Jeesuksen tykö ja tapasi miehen, josta perkeleet olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa, puettuna ja terveellä mielellään; ja he pelkäsivät.
36 Ne, jotka sen näkivät, kertoivat heille, millä keinoin riivaama parantui.
37 Silloin koko väkijoukko Gadarenin maasta ympärillä pyysi häntä poistumaan heistä; sillä suuri pelko valtasi heidät. Ja hän nousi veneeseen ja palasi takaisin.
38 Mutta mies, josta perkeleet olivat lähteneet, rukoili häntä, että hän olisi hänen kanssaan, mutta Jeesus lähetti hänet pois sanoen:
39 Palaa kotiisi ja osoita, kuinka suuria tekoja Jumala on sinulle tehnyt. Ja hän meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt.
40 Ja tapahtui, että kun Jeesus palasi, niin kansa otti hänet iloiten vastaan, sillä he kaikki odottivat häntä.
41 Ja katso, tuli mies, nimeltä Jairus, ja hän oli synagogan päällikkö; ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja rukoili häntä, että tämä tulisi hänen taloonsa.
42 Sillä hänellä oli yksi ainoa tytär, noin kahdentoista vuoden ikäinen, ja tämä makasi kuolemassa. Mutta kun hän meni, ihmiset tunkeutuivat häneen.
43 Ja nainen, jolla oli verenvuoto kaksitoista vuotta ja joka oli käyttänyt kaiken elantonsa lääkäreille, eikä hän voinut parantua kenestäkään,
44 Tuli hänen taakseen ja kosketti hänen vaatteensa reunaa, ja heti hänen verenvuodon lakkasi.
45 Jeesus sanoi: " Kuka minuun kosketti?" Kun kaikki kielsivät, Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, sanoivat: "Mestari, kansa väkijoukkoi sinua ja pakottaa sinua, ja sinä kysyt: kuka minuun kosketti?"
46 Ja Jeesus sanoi: " Joku on koskettanut minua; sillä minä näen, että hyvyys on minusta lähtenyt."
47 Ja kun nainen näki, ettei hän ollut piilossa, tuli hän vapisten ja lankesi hänen eteensä ja ilmoitti hänelle kaiken kansan edessä, minkä tähden hän oli koskenut häneen ja kuinka hän heti parantui.
48 Ja hän sanoi hänelle: tyttäreni, ole hyvä lohdutus; sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. mene rauhassa.
49 Hänen vielä puhuessaan tuli yksi synagogan esimiehen huoneesta ja sanoi hänelle: sinun tyttäres on kuollut; älä vaivaa Mestaria.
50 Mutta kun Jeesus sen kuuli, vastasi hän hänelle ja sanoi: " Älä pelkää; usko vain, niin hän tulee terveeksi".
51 Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään mennä sisään, paitsi Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja neiton isän ja äidin.
52 Ja kaikki itkivät ja valittivat häntä, mutta hän sanoi: älkää itkekö! hän ei ole kuollut, vaan nukkuu.
53 Ja he nauroivat hänelle, tietäen, että hän oli kuollut.
54 Ja hän ajoi heidät kaikki ulos, tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: " Neitsyt, nouse!"
55 Ja hänen henkensä palasi, ja hän nousi kohta, ja hän käski antaa hänelle ruokaa.
56 Ja hänen vanhempansa hämmästyivät, mutta hän kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä oli tapahtunut.

LUKU 9

1 Sitten hän kutsui kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja sairauksien parantamiseksi.
2 Ja hän lähetti heidät saarnaamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.
3 Ja hän sanoi heille: älkää ottako mitään matkallenne, älkääkä sauvoja, älkääkä leipää, älkääkä rahaa; kummallakaan ei ole kahta takkia.
4 Ja mihin taloon te menette, siellä pysykää ja lähtekää sieltä.
5 Ja jokainen, joka ei ota teitä vastaan, kun lähdette siitä kaupungista, pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan.
6 Ja he lähtivät ja kulkivat kaupungeissa saarnaten evankeliumia ja parantaen kaikkialla.
7 Mutta neljäsosa Herodes kuuli kaikesta, mitä hän oli tehnyt, ja hän hämmästyi, koska jotkut sanoivat, että Johannes oli noussut kuolleista.
8 Ja joistakuista Elias oli ilmestynyt; ja toisista, että yksi vanhoista profeetoista nousi ylös.
9 Ja Herodes sanoi: Johanneksen olen mestannut pään; mutta kuka tämä on, josta minä sellaisia kuulen? Ja hän halusi nähdä hänet.
10 Ja kun apostolit palasivat, he kertoivat hänelle kaiken, mitä olivat tehneet. Ja hän otti heidät ja meni syrjään yksinäiseen autiomaaseen, joka kuuluu Betsaidan kaupunkiin.
11 Ja kun kansa sen tiesi, seurasi hän häntä; ja hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja paransi ne, jotka parannuksia tarvitsivat.
12 Ja kun päivä alkoi kulua, tulivat ne kaksitoista ja sanoivat hänelle: "Lähetä kansa pois, jotta he voisivat mennä ympärillä oleviin kaupunkeihin ja maaseutuun ja majoittua ja hankkia ruokaa; sillä me olemme täällä autiomaa paikka.
13 Mutta hän sanoi heille: antakaa heille syödä. He sanoivat: ei meillä ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa; paitsi että meidän pitäisi mennä ostamaan lihaa kaikelle tälle kansalle.
14 Sillä heitä oli noin viisituhatta miestä. Ja hän sanoi opetuslapsilleen: " Istuta heidät viideskymmenes kerrallaan".
15 Ja he tekivät niin ja asettivat heidät kaikki istumaan.

16 Sitten hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi ne, mursi ja antoi opetuslapsille panna kansan eteen.
17 Ja he söivät, ja kaikki tulivat kylläisiksi, ja heille jääneistä palasista kerättiin kaksitoista koria.
18 Ja tapahtui, että kun hän oli yksin rukoilemassa, hänen opetuslapsensa olivat hänen kanssaan. Ja hän kysyi heiltä sanoen: ketä kansa sanoo minun olevan?
19 He vastasivat ja sanoivat: Johannes Kastaja; mutta jotkut sanovat: Elias; ja toiset sanovat, että yksi vanhoista profeetoista on noussut ylös.
20 Hän sanoi heille: "Mutta kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi: Jumalan Kristus.
21 Ja hän käski heitä ankarasti ja kielsi heitä kertomasta sitä kenellekään;
22 Sanoen: Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon ja tulla vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljättyksi, ja hänet teurastetaan ja kolmantena päivänä nouseman ylös.
23 Ja hän sanoi heille kaikille: jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä joka päivä ja seuratkoon minua.
24 Sillä jokainen, joka pelastaa henkensä, kadottaa sen; mutta joka kadottaa henkensä minun tähteni, hän pelastaa sen.
25 Sillä mitä hyötyä on ihmisestä, jos hän voittaa koko maailman, mutta kadottaa itsensä tai joutuu pois?
26 Sillä jokainen, joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee omassa kirkkaudessaan ja Isänsä ja pyhien enkelien kirkkaudessa.
27 Mutta totisesti minä sanon teille: täällä seisoo muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin he näkevät Jumalan valtakunnan.
28 Ja tapahtui noin kahdeksan päivän kuluttua näiden puheiden jälkeen, että hän otti Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.
29 Ja kun hän rukoili, hänen kasvonsa muuttuivat, ja hänen vaatteensa olivat valkoiset ja kimaltelevat.
30 Ja katso, hänen kanssaan puhui kaksi miestä, jotka olivat Mooses ja Elias:
31 Joka ilmestyi kirkkaudessa ja puhui kuolemastaan, jonka hänen oli määrä tapahtua Jerusalemissa.
32 Mutta Pietari ja ne, jotka hänen kanssaan olivat, vaipuivat unesta; ja kun he olivat hereillä, he näkivät hänen kunniansa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen kanssaan.
33 Ja tapahtui, kun he lähtivät hänen luotaan, Pietari sanoi Jeesukselle: "Mestari, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme kolme majaa; yksi sinulle ja yksi Moosekselle ja yksi Eliaalle: en tiedä, mitä hän sanoi.
34 Kun hän näin puhui, tuli pilvi ja varjosi heidät; ja he pelkäsivät astuessaan pilveen.
35 Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä.
36 Ja kun ääni oli mennyt, Jeesus löydettiin yksin. Ja he pitivät sitä lähellä eivätkä kertoneet kenellekään noina päivinä mitään niistä asioista, jotka he olivat nähneet.
37 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun he tulivat alas vuorelta, kohtasi häntä paljon ihmisiä.
38 Ja katso, eräs mies joukosta huusi sanoen: Mestari, minä pyydän sinua, katso minun poikaani, sillä hän on minun ainoa lapseni.
39 Ja katso, henki otti hänet, ja hän yhtäkkiä huutaa; ja se repii hänet, että hän taas vaahtoaa, ja tuskin hänestä eroaa.
40 Ja minä rukoilin sinun opetuslapsiasi ajamaan hänet ulos; ja he eivät voineet.
41 Jeesus vastasi ja sanoi: " Oi epäuskoinen ja turmeltunut sukupolvi, kuinka kauan minun pitää olla sinun kanssasi ja kärsiä sinua?" Tuo poikasi tänne.
42 Ja kun hän oli vielä tulossa, paholainen heitti hänet alas ja raateli häntä. Ja Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi lapsen ja luovutti hänet takaisin isälleen.
43 Ja he kaikki hämmästyivät Jumalan mahtavasta voimasta. Mutta kun he ihmettelivät jokaista kaikkea, mitä Jeesus teki, hän sanoi opetuslapsilleen:
44 Pane nämä sanat korviinne, sillä Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.
45 Mutta he eivät ymmärtäneet tätä sanaa, ja se oli heiltä salattu, etteivät he sitä ymmärtäneet; ja he pelkäsivät kysyä häneltä sitä sanaa.
46 Sitten heidän keskuudessaan syntyi keskustelu, kuka heistä olisi suurin.
47 Kun Jeesus ymmärsi heidän sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen hänen viereensä,
48 Ja sanoi heille: " Joka ottaa tykönsä tämän lapsen minun nimessäni, se ottaa tykönsä minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt; sillä joka teidän joukossanne on pienin, se on oleva suuri."
49 Johannes vastasi ja sanoi: "Mestari, me näimme ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi; ja me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meitä.
50 Ja Jeesus sanoi hänelle: älä estä häntä; sillä joka ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme.
51 Ja tapahtui, kun hänen aikansa tuli ottaa ylös, hän käänsi lujasti kasvonsa mennäkseen Jerusalemiin,
52 Ja lähettivät sanansaattajat hänen kasvojensa eteen, ja he menivät ja menivät samarialaisten kylään valmistamaan häntä.
53 Ja he eivät ottaneet häntä vastaan, koska hänen kasvonsa olivat ikään kuin hän lähtisi Jerusalemiin.
54 Ja kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes näkivät tämän, sanoivat he: "Herra, tahdotko, että käskemme tulen laskeutumaan alas taivaasta ja kuluttamaan heidät, niinkuin Elias teki?"
55 Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä ja sanoi: " Te ette tiedä, minkälainen henki te olette".
56 Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut hukuttamaan ihmisten elämää, vaan pelastamaan heidät. Ja he menivät toiseen kylään.
57 Ja tapahtui, että heidän kulkiessaan tiellä eräs mies sanoi hänelle: "Herra, minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin".
58 Ja Jeesus sanoi hänelle: Ketuilla on kuopat ja taivaan linnuilla pesät; mutta Ihmisen Pojalla ei ole minne päänsä kallistaa.
59 Ja hän sanoi toiselle: seuraa minua. Mutta hän sanoi: "Herra, anna minun ensin mennä hautaamaan isäni."
60 Jeesus sanoi hänelle: anna kuolleiden haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja saarnaa Jumalan valtakuntaa.
61 Ja toinen sanoi: Herra, minä seuraan sinua; mutta anna minun ensin hyvästit heille, jotka ovat kotonani kotonani.
62 Ja Jeesus sanoi hänelle: " Ei kukaan, joka panee kätensä auraan ja katsoo taaksepäin, sovi Jumalan valtakuntaan."

LUKU 10

1 Näiden asioiden jälkeen Herra asetti myös muut seitsemänkymmentä ja lähetti ne kaksi ja kaksi kasvojensa eteen jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, minne hän itse tahtoi tulla.
2 Sentähden hän sanoi heille: elonkorjuu on totisesti suuri, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.
3 Menkää: katso, minä lähetän teidät niinkuin karitsat susien sekaan.
4 Älä kanna laukkua, äläkä laukkua äläkä kenkiä, äläkä tervehdi ketään tiellä.
5 Ja mihin taloon menette, sanokaa ensin: rauha olkoon tälle talolle.
6 Ja jos rauhan poika on siellä, sinun rauhasi lepää sen päällä; jos ei, niin se palaa sinun puoleesi.
7 Ja pysykää samassa talossa syömässä ja juomassa, mitä he antavat; sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älä mene talosta taloon.
8 Ja mihin kaupunkiin te tulette ja he ottavat teidät vastaan, syökää sitä, mitä teille on asetettu:
9 Ja parantakaa sairaita, jotka siinä ovat, ja sanokaa heille: Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.
10 Mutta mihin kaupunkiin te tulette, ja he eivät ota teitä vastaan, menkää sen kaduille ja sanokaa:
11 Me pyyhimme pois kaupunkisi tomunkin, joka meihin tarttuu.
12 Mutta minä sanon teille, että Sodoman on sinä päivänä siedettävämpi kuin sen kaupungin.
13 Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Betsaida! sillä jos Tyroksessa ja Sidonissa olisi tehty niitä väkeviä tekoja, jotka teissä on tehty, niin he olisivat kauan sitten tehneet parannuksen säkkipuvussa ja tuhkassa istuen.
14 Mutta Tyyrolle ja Sidonille on tuomiossa siedettävämpi kuin teille.
15 Ja sinä Kapernaum, joka olet taivaaseen korotettu, joudut alas helvettiin.
16 Joka kuulee teitä, se kuulee minua; ja joka teitä halveksii, hän halveksii minua; ja joka minua halveksii, hän halveksii hänet, joka on minut lähettänyt.
17 Ja ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: Herra, perkeleetkin ovat meille alamaiset sinun nimesi kautta.
18 Ja hän sanoi heille: minä näin Saatanan kuin salaman putoavan taivaasta.
19 Katso, minä annan teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään saa teitä vahingoittaa.
20 Siitä huolimatta älkää iloitko siitä, että henget ovat teille alamaiset; vaan iloitkaa, sillä teidän nimenne on kirjoitettu taivaaseen.
21 Sillä hetkellä Jeesus iloitsi hengessä ja sanoi: minä kiitän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne pikkulapsille. sillä niin se näytti hyvältä sinun silmissäsi.
22 Kaikki on minun Isäni antanut minulle; eikä kukaan tiedä, kuka Poika on, paitsi Isä; ja kuka on Isä, paitsi Poika ja se, jolle Poika ilmoittaa hänet.
23 Ja hän käänsi hänet opetuslastensa puoleen ja sanoi erikseen: Autuaat ne silmät, jotka näkevät sen, mitä te näette.
24 Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat halunneet nähdä sen, mitä te näette, eivätkä ole nähneet; ja kuulla, mitä te kuulette, ettekä ole kuulleet.
25 Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kiusasi häntä sanoen: Mestari, mitä minun pitää tekemän, että perisin iankaikkisen elämän?
26 Hän sanoi hänelle: mitä laissa on kirjoitettuna? miten luet?
27 Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa sinun Jumalaasi kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi". ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.
28 Hän sanoi hänelle: " Oikein vastasit; tee tämä, niin sinä saat elää".
29 Mutta hän tahtoi vanhurskauttaa itsensä ja sanoi Jeesukselle: kuka on minun lähimmäiseni?
30 Jeesus vastasi ja sanoi: Eräs mies meni alas Jerusalemista Jerikoon ja joutui varkaiden sekaan, jotka riisuivat häneltä vaatteensa, haavoivat hänet ja lähtivät jättäen hänet puolikuolleeksi.
31 Ja sattumalta eräs pappi tuli alas sitä tietä, ja kun hän näki hänet, meni hän ohitse toiselta puolelta.
32 Ja samoin leeviläinen, kun hän oli siinä paikassa, tuli ja katsoi häntä ja kulki toiselta puolelta.
33 Mutta eräs samarialainen tuli matkallansa sinne, missä hän oli; ja kun hän näki hänet, hän sääli häntä,
34 Ja meni hänen tykönsä ja sitoi hänen haavansa, kaataen öljyä ja viiniä, ja asetti hänet oman pedon selkään, vei hänet majataloon ja hoiti häntä.
35 Ja seuraavana päivänä lähtiessään hän otti kaksi penniä ja antoi ne isännälle ja sanoi hänelle: "Pidä huolta hänestä!" ja mitä vain kulutat enemmän, minä tulen takaisin sinulle.
36 Kumpi näistä kolmesta nyt oli sinun lähimmäisensä sille, joka joutui varkaiden joukkoon?
37 Ja hän sanoi: hän, joka osoitti hänelle armoa. Silloin Jeesus sanoi hänelle: mene ja tee sinä samoin.
38 Mutta tapahtui heidän kulkiessaan, että hän meni erääseen kylään, ja eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa.
39 Ja hänellä oli sisar nimeltä Maria, joka myös istui Jeesuksen jalkojen juuressa ja kuuli hänen sanansa.
40 Mutta Martalla oli vaikeuksia palvella paljon, ja hän tuli hänen tykönsä ja sanoi: "Herra, etkö välitä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksin palvelemaan?" pyydä häntä siis auttamaan minua.
41 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Martta, Martta, sinä olet monista asioista huolellinen ja huolestunut:
42 Mutta yksi on tarpeellinen: ja Maria on valinnut sen hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois.

LUKU 11

1 Ja tapahtui, että hänen rukoillessaan eräässä paikassa, kun hän lakkasi, sanoi yksi hänen opetuslapsistaan hänelle: "Herra, opeta meitä rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan".
2 Ja hän sanoi heille: " Kun te rukoilette, sanokaa: Isä meidän, joka olet taivaissa, pyhitetty olkoon sinun nimesi." Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, niin kuin taivaassa, niin maan päällä.
3 Anna meille päivä päivältä meidän jokapäiväinen leipämme.

4 Ja anna meille meidän syntimme anteeksi; sillä me myös annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velkaa. äläkä johda meitä kiusaukseen; vaan pelasta meidät pahasta.
5 Ja hän sanoi heille: kenellä teistä on ystävä, joka menee hänen tykönsä keskiyöllä ja sanoo hänelle: ystävä, lainaa minulle kolme leipää;
6 Sillä ystäväni matkalla on tullut luokseni, eikä minulla ole mitään annettavaa hänen eteensä?
7 Ja hän vastaa sisältä ja sanoo: älä vaivaa minua; ovi on nyt suljettu, ja minun lapseni ovat minun kanssani vuoteessa; En voi nousta ja antaa sinulle.
8 Minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan ja anna hänelle, koska hän on hänen ystävänsä, niin hän kuitenkin nousee pakottavuutensa tähden ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee.
9 Ja minä sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.
10 Sillä jokainen, joka pyytää, saa; ja joka etsii, se löytää; ja kolkuttajalle avataan.
11 Jos poika pyytää leipää keneltäkään teistä, joka on isä, antaako hän hänelle kiven? tai jos hän pyytää kalaa, antaako hän kalasta käärmeen?
12 Tai jos hän pyytää munaa, uhraako hän hänelle skorpionin?
13 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja: kuinka paljoa ennemmin teidän taivaallinen Isänne antaa Pyhän Hengen niille, jotka häneltä anovat?
14 Ja hän ajoi ulos riivaajaa, ja se oli mykkä. Ja tapahtui, kun perkele oli mennyt ulos, mykkä puhui; ja ihmiset ihmettelivät.
15 Mutta muutamat heistä sanoivat: "Hän ajaa ulos riivaajia Beelsebubin, riivaajien päämiehen, kautta."
16 Ja toiset, kiusaten häntä, pyysivät häneltä merkkiä taivaasta.
17 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: " Jokainen valtakunta, joka jakautuu itseään vastaan, autioituu". ja talo hajoaa taloa vastaan.
18 Jos myös saatana jakautuu itseään vastaan, kuinka hänen valtakuntansa pysyy? sillä te sanotte, että minä ajan ulos riivaajia Beelsebubin kautta.
19 Ja jos minä Beelsebubin avulla ajan ulos riivaajia, kenellä teidän poikanne ajavat niitä ulos? siksi he ovat teidän tuomareitanne.
20 Mutta jos minä ajan ulos riivaajia Jumalan sormella, niin Jumalan valtakunta on varmasti tullut teidän päällenne.
21 Kun väkevä mies aseistettuna varjelee palatsiaan, on hänen tavaransa rauhassa.
22 Mutta kun häntä väkevämpi tulee hänen kimppuunsa ja voittaa hänet, hän ottaa häneltä kaiken aseensa, johon hän luotti, ja jakaa hänen saaliinsa.
23 Joka ei ole minun puolellani, se on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.
24 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, vaeltaa hän kuivissa paikoissa ja etsii lepoa; mutta ei löydä, hän sanoo: minä palaan huoneeseeni, josta tulin.
25 Ja kun hän tulee, hän löytää sen lakaistuna ja koristelttuna.
26 Silloin hän menee ja ottaa tykönsä seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin hän itse; ja he tulevat sisälle ja asuvat siellä, ja sen miehen viimeinen tila on pahempi kuin ensimmäinen.
27 Ja tapahtui, kun hän näitä puhui, eräs nainen joukosta korotti äänensä ja sanoi hänelle: "Siunattu on kohtu, joka synnytti sinut, ja rintakehät, joita sinä olet imenyt".
28 Mutta hän sanoi: "Autuaita ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja pitävät sen".
29 Ja kun kansa oli koolla, rupesi hän sanomaan: tämä on paha sukupolvi: he etsivät merkkiä; eikä sille anneta mitään merkkiä, vaan profeetta Joonaksen merkki.
30 Sillä niinkuin Joona oli merkkinä niniviläisille, niin myös Ihmisen Poika on oleva tälle sukupolvelle.
31 Etelän kuningatar on nouseva tuomiolle tämän sukupolven miesten kanssa ja tuomitseva heidät; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta; ja katso, täällä on suurempi kuin Salomo.
32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsevat sen; sillä he katuivat Joonan saarnaa; ja katso, täällä on suurempi kuin Joonas.
33 Ei kukaan, kun hän sytyttää kynttilän, pane sitä salaiseen paikkaan, ei vakan alle, vaan kynttilänjalan päälle, että sisään tulevat näkisivät valon.
34 Ruumiin valo on silmä. Sentähden, kun sinun silmäsi on yksittäinen, on koko ruumiisikin valoa täynnä. mutta kun silmäsi on paha, niin sinunkin ruumiisi on täynnä pimeyttä.
35 Varo siis, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.
36 Jos siis koko ruumiisi on täynnä valoa, eikä siinä ole yhtäkään osaa pimeää, niin koko ruumis on oleva valoa täynnä, niinkuin kynttilän kirkas paisto valaisee sinua.
37 Ja kuin hän puhui, eräs fariseus pyysi häntä syömään hänen kanssaan; ja hän meni sisään ja istui aterialle.
38 Ja kun fariseus sen näki, hän ihmetteli, ettei hän ollut peseytynyt ennen ateriaa.
39 Ja Herra sanoi hänelle: nyt te fariseukset puhdistatte maljan ja vadin ulkopinnan; mutta sisäinen osasi on täynnä raivoa ja pahuutta.
40 Te typerykset, eikö se, joka teki sen, mikä on ulkona, tehnyt sitä, mikä on sisällä?
41 Mutta ennemmin antakaa almua siitä, mitä teillä on; ja katso, kaikki on puhdasta sinulle.
42 Mutta voi teitä, fariseukset! sillä te annatte kymmenykset mintusta ja ruetta ja kaikenlaisista yrteistä ja hylkäätte tuomion ja Jumalan rakkauden. Nämä teidän olisi pitänyt tehdä, älkääkä jättäkö toista tekemättä.
43 Voi teitä, fariseukset! sillä te rakastatte synagogien ylimmäisiä istuimia ja tervehdyksiä toreilla.
44 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! sillä te olette kuin haudat, jotka eivät näy, ja miehet, jotka niiden päällä vaeltavat, eivät tiedä niistä.
45 Silloin vastasi yksi lainoppineista ja sanoi hänelle: "Mestari, näin sanot, että sinäkin moittelet meitä".
46 Ja hän sanoi: " Voi teitäkin, te lainoppineet! sillä te olette kantaneet miehiä raskailla taakoilla, älkääkä itse koskettako taakkoja yhdelläkään sormellanne.
47 Voi teitä! sillä te rakennatte profeettojen hautoja, ja teidän isänne tappoivat heidät.
48 Totisesti te todistatte, että sallitte isienne teot; sillä he totisesti tappoivat heidät, ja te rakennatte heidän hautansa.
49 Sentähden sanoo myös Jumalan viisaus: Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja muutamia heistä he tappavat ja vainoavat.
50 että kaikkien profeettojen veri, joka on vuodatettu maailman perustamisesta asti, vaadittaisiin tältä sukupolvelta;

51 Abelin verestä Sakariaan vereen asti, joka hukkui alttarin ja temppelin väliin: totisesti minä sanon teille: se vaaditaan tältä sukupolvelta.
52 Voi teitä, lainoppineet! sillä te olette ottaneet pois tiedon avaimen; te ette menneet sisälle, ja ne, jotka sisälle menivät, te estitte.
53 Ja kun hän sanoi nämä asiat heille, kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat kiihkeästi kehottaa häntä ja kiusata häntä puhumaan monista asioista:
54 Odottivat häntä ja yrittävät saada jotakin hänen suustaan, jotta he voisivat syyttää häntä.

LUKU 12

1 Sillä välin, kun oli kokoontunut lukematon suuri joukko ihmisiä, niin että he tallasivat toisiaan vastaan, hän alkoi sanoa opetuslapsilleen ennen kaikkea: Varokaa fariseusten hapatetta, joka on tekopyhyyttä.
2 Sillä ei ole mitään peitetty, mikä ei tule ilmi; ei salannut, se ei tule tiedoksi.
3 Sentähden kaikki, mitä olette puhuneet pimeässä, kuullaan valkeudessa; ja se, mitä olette puhuneet korvaan kaapissa, julistetaan katoilla.
4 Ja minä sanon teille ystävilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin ja eivät sen jälkeen voi enää tehdä.
5 Mutta minä varoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: peljätkää häntä, jolla on valta, kun hän on tappanut, heittää helvettiin; niin, minä sanon teille: pelkää häntä.
6 Eikö viisi varpusta myydään kahdella varpulla, ja yksikään niistä ei ole unohdettu Jumalan edessä?
7 Mutta jopa sinun pääsi hiukset ovat kaikki luetut. Älkää siis peljätkö: te olette arvokkaampia kuin monet varpuset.
8Myös minä sanon teille: jokainen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, sen myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä.
9 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä.
10 Ja jokaiselle, joka puhuu sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan anteeksi; mutta sille, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, sitä ei anteeksi anneta.
11 Ja kun he vievät teidät synagoogeihin ja tuomareiden ja valtuuksien luo, älkää ottako miettikö, kuinka tai mitä teidän tulee vastata tai mitä sanoa.
12 Sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän tulee sanoa.
13 Ja yksi joukosta sanoi hänelle: "Mestari, puhu veljelleni, että hän jakaa perintöosan kanssani".
14 Ja hän sanoi hänelle: mies, kuka pani minut tuomariksi tai jakajaksi?
15 Ja hän sanoi heille: "Katsokaa ja kavahtakaa ahneutta; sillä ei ihmisen elämä riipu siitä, mitä hän omistaa".
16 Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: Erään rikkaan miehen maa tuotti runsaasti.
17 Ja hän ajatteli mielessään, sanoen: mitä minun pitää tekemän, koska minulla ei ole tilaa, minne hedelmiäni toimittaa?
18 Hän sanoi: "Tämän minä teen: minä puren aitot ja rakennan suuremman; ja siellä minä annan kaikki hedelmäni ja tavarani.
19 Ja minä sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon tavaraa kätkettynä moneksi vuodeksi; lepää, syö, juo ja ole iloinen.
20 Mutta Jumala sanoi hänelle: "Sinä tyhmä, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta. Kenelle sitten on ne tavarat, jotka sinä olet hankkinut?"
21 Niin on se, joka kokoaa aarteita itselleen, eikä ole rikas Jumalan edessä.
22 Ja hän sanoi opetuslapsilleen: Sentähden minä sanon teille: älkää välittäkö hengestänne, mitä te syötte; ei ruumiin tähden, mitä teidän pitää pukeman päälle.
23 Elämä on enemmän kuin ruokaa, ja ruumis on enemmän kuin vaatteet.
24 Ajattele korppeja, sillä ne eivät kylvä eivätkä leikkaa; joilla ei ole varastoa eikä navetta; ja Jumala ruokkii heitä. Kuinka paljon enemmän te olette parempia kuin linnut?
25 Ja kuka teistä voi harkiten yhden kyynäränkin lisätä hänen pituuttaan?
26 Jos siis ette voi tehdä sitä, mikä on vähäisintä, miksi ajattelette muuta?
27 Katsokaa liljoja, kuinka ne kasvavat: ne eivät tee työtä, eivät kehrä; ja silti minä sanon teille, ettei Salomo kaikessa loistossaan ollut pukeutunut niin kuin yksi näistä.
28 Jos siis Jumala niin pukee ruohon, joka tänään on kedolla ja huomenna heitetään uuniin; kuinka paljon enemmän hän pukee teidät, te vähäuskoiset?
29 Älkääkä etsikö, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä olko epäilevä mieli.
30 Sillä kaikkea tätä maailman kansat etsivät, ja teidän Isänne tietää, että te näitä tarvitsette.
31 Mutta etsikää ennemmin Jumalan valtakuntaa; ja kaikki tämä lisätään teille.
32 Älä pelkää, pieni lauma; sillä teidän Isänne on hyvä mieli antaa teille valtakunta.
33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almua; hankkikaa itsellenne kassit, jotka eivät vanhene, aarre taivaissa, joka ei katoa, minne ei varas lähesty, eikä koi turmele.
34 Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.
35 Olkoot lanteenne vyötetty ja lamppunne palavat;
36 Ja te olette niiden ihmisten kaltaiset, jotka odottavat herraansa, kun hän palaa häistä; että kun hän tulee ja kolkuttaa, he heti avautuisivat hänelle.
37 Autuaita ovat palvelijat, jotka herra tullessaan löytää valvomasta. Totisesti minä sanon teille: hän vyöttää itsensä ja laittaa heidät syömään, ja tulee ulos ja palvelee heitä.
38 Ja jos hän tulee toisella vartiolla tai tulee kolmannella vartiolla ja löytää heidät sellaisiksi, autuaita ovat ne palvelijat.
39 Ja tämä tietäkää, että jos talon isäntä olisi tiennyt, millä hetkellä varas tulee, hän olisi valvonut, eikä olisi antanut taloaan murtautua.
40 Olkaa siis te myös valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee sillä hetkellä, jolloin ette ajattele.
41 Niin Pietari sanoi hänelle: "Herra, puhutko sinä tämän vertauksen meille vai kaikille?"
42 Ja Herra sanoi: " Kuka sitten on se uskollinen ja viisas taloudenhoitaja, jonka hänen herransa asettaa perheensä päämieheksi antaakseen heille heidän ruoka-osuutensa aikanaan?"
43 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää niin tekevän.
44 Totisesti minä sanon teille, että hän asettaa hänet hallitsemaan kaikkea, mitä hänellä on.

45 Mutta jos se palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani viivyttelee tuloaan'; ja alkaa lyödä palvelijoita ja piikoja, ja syödä ja juoda ja olla humalassa;
46 Sen palvelijan herra tulee sinä päivänä, jona hän ei häntä odota, ja hetkellä, jolloin hän ei tiedä, ja leikkaa hänet ja määrää hänelle osuutensa uskottomien joukossa.
47 Ja se palvelija, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei valmistautunut eikä tehnyt hänen tahtonsa mukaan, lyötän monta lyöntiä.
48 Mutta joka ei tiennyt ja on tehnyt raiskauksen arvoisia, sitä lyödään vähän. Sillä jolle paljon annetaan, siltä paljon vaaditaan; ja jolle ihmiset ovat paljon uskoneet, siltä he sitä enemmän anovat.
49 Minä olen tullut lähettämään tulta maan päälle; ja mitä minä teen, jos se on jo syttynyt?
50 Mutta minulla on kaste, jolla minut kastetaan; ja kuinka olen ahdistunut, kunnes se on saavutettu!
51 Luuletko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle? Minä sanon sinulle, ei; vaan pikemminkin jako:
52 Sillä tästedes on viisi yhdessä huoneessa jaettuna, kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan.
53 Isä on erimielinen poikaa vastaan ja poika isää vastaan; äiti tytärtä vastaan ja tytär äitiä vastaan; anoppi anoppiaan vastaan ja anoppi anoppiaan vastaan.
54 Ja hän sanoi myös kansalle: " Kun näette pilven nousevan lännestä, niin te sanotte kohta: "Tulee sade". ja niin se on.
55 Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, te sanotte: 'Tulee kuumuus'; ja se tapahtuu.
56 Te ulkokullatut, te voitte erottaa taivaan ja maan kasvot; mutta kuinka te ette ymmärrä tätä aikaa?
57 Niin, ja miksi ette itsekään tuomitse, mikä on oikein?
58 Kun menet vihollisesi kanssa tuomarin tykö, niin ole ahkerasti tiellä, jotta sinä pelastuisit hänestä; ettei hän antaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari luovuttaisi sinua päämiehen käsiin, ja virkamies heittäisi sinua vankilaan.
59 Minä sanon sinulle: sinun ei pidä lähteä sieltä, ennen kuin olet maksanut viimeisen punkkin.

LUKU 13

1 Siihen aikaan oli paikalla muutamia, jotka kertoivat hänelle galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriinsa.
2 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisiä enemmän kuin kaikki galilealaiset, koska he senkaltaisia kärsivät?"
3 Minä sanon teille: ei; mutta ellette tee parannusta, niin te kaikki samoin hukkutte.
4 Vai luuletko ne kahdeksantoista, joiden päälle torni Siloamissa kaatui ja tappoi heidät, että he olivat syntisiä enemmän kuin kaikki ihmiset, jotka asuivat Jerusalemissa?
5 Minä sanon teille: ei; mutta ellette tee parannusta, niin te kaikki samoin hukkutte.
6 Hän puhui myös tämän vertauksen; Eräs mies istutti viikunapuun viinitarhaansa; ja hän tuli ja etsi siitä hedelmää, mutta ei löytänyt.
7 Silloin hän sanoi viinitarhansa viljelijälle: katso, nämä kolme vuotta minä tulen etsimään hedelmää tästä viikunapuusta, enkä löydä. miksi painaa sen maahan?
8 Hän vastasi ja sanoi hänelle: "Herra, anna sen olla myös tänä vuonna, kunnes minä kaivan sen ympäri ja lantaan sen.
9 Ja jos se kantaa hedelmää, niin se on hyvä; ja jos ei, niin sen jälkeen sinun on leikattava se pois.
10 Ja hän opetti yhdessä synagoogista sapattina.
11 Ja katso, siellä oli nainen, jolla oli sairaan henki kahdeksantoista vuotta ja joka oli kumartunut, eikä voinut millään tavalla nousta ylös.
12 Ja kun Jeesus näki hänet, kutsui hän hänet tykönsä ja sanoi hänelle: " Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi".
13 Ja hän pani kätensä hänen päällensä, ja kohta hän suoriutui ja ylisti Jumalaa.
14 Ja synagogan päällikkö vastasi närkästyneenä, että Jeesus oli parantanut sapatinpäivänä, ja sanoi kansalle: Kuusi päivää on ihmisten tehtävänä; tulkaa siis niillä ja parantukaa, älkääkä sapatinpäivänä. sapattipäivä.
15 Silloin Herra vastasi häntä ja sanoi: " Tepystyttö, eikö kukin teistä päästä sapattina härkäänsä tai aasinsa karjasta ja johda hänet kastelemaan?"
16 Ja eikö tätä vaimoa, joka on Abrahamin tytär, jonka saatana on sitonut, nämä kahdeksantoista vuotta, pitäisi päästää irti tästä siteestä sapatinpäivänä?
17 Ja kun hän tämän oli sanonut, häpesivät kaikki hänen vihollisensa, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä loistavista teoista, joita hän teki.
18. Hän sanoi: minkä kaltainen on Jumalan valtakunta? ja mihin minä sitä muistutan?
19 Se on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja heitti puutarhaansa; ja se kasvoi ja kasvoi suureksi puuksi; ja taivaanlinnut asettuivat sen oksiin.
20 Ja taas hän sanoi: Mihin minä vertaisin Jumalan valtakuntaa?
21 Se on kuin hapatus, jonka nainen otti ja kätki kolmeen mittaan jauhoa, kunnes kaikki oli hapatettu.
22 Ja hän kulki kaupunkien ja kylien halki, opetti ja matkusti Jerusalemia kohti.
23 Silloin yksi sanoi hänelle: "Herra, onko vähän niitä, jotka pelastuvat?" Ja hän sanoi heille:
24 Pyrkikää päästäksenne sisälle ahtaasta portista; sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.
25 Kun kerran talon isäntä on noussut ja sulkenut oven, ja te alatte seisoa ulkona ja kolkuttamaan ovelle sanoen: Herra, Herra, avaa meille! ja hän vastaa ja sanoo teille: en minä tiedä teitä, mistä te olette.
26 Silloin te rupeatte sanomaan: me olemme syöneet ja juoneet sinun edessäsi, ja sinä olet opettanut meidän kaduillamme.
27 Mutta hän sanoo: minä sanon teille: en tiedä teitä, mistä te olette; menkää pois minun tyköäni, kaikki te laittomuuden tekijät.
28 Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa, ja te itsenne karkotettuina.
29 Ja he tulevat idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä ja istuvat Jumalan valtakunnassa.
30 Ja katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi.
31 Sinä päivänä tuli muutamat fariseukset ja sanoivat hänelle: mene pois ja lähde täältä, sillä Herodes tappaa sinut.
32 Ja hän sanoi heille: " Menkää ja sanokaa sille ketulle: katso, minä ajan ulos riivaajia ja teen parannuskeinoja

tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä tulen täydelliseksi".
33 Mutta minun on vaeltava tänään ja huomenna ja seuraavana päivänä; sillä ei voi tapahtua, että profeetta hukkuisi Jerusalemista.
34 Jerusalem, Jerusalem, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka sinun tykös on lähetetty; kuinka usein minä olisin kokoanut sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikasensa siipiensä alle, mutta te ette tahtoneet!
35 Katso, teidän huoneenne on jätetty teille autioksi, ja totisesti minä sanon teille: te ette näe minua, ennen kuin tulee aika, jolloin sanotte: siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.

LUKU 14

1 Ja tapahtui, että kun hän meni yhden fariseuksen päällikön taloon syömään leipää sapatinpäivänä, he vartioivat häntä.
2 Ja katso, hänen edellään oli mies, jolla oli vesitauti.
3 Jeesus vastasi ja puhui lainoppineille ja fariseuksille, sanoen: Onko luvallista parantaa sapatinpäivänä?
4 Ja he vaikenivat. Ja hän otti hänet, paransi hänet ja päästi hänen mennä;
5 Ja hän vastasi heille sanoen: " Kuka teistä putoaa aasi tai härkä kaivoon, ja ei heti vedä sitä ulos sapatinpäivänä?"
6 Ja he eivät voineet vastata hänelle enää näihin asioihin.
7 Ja hän esitti vertauksen niille, joita oli pyydetty, kun hän merkitsi, kuinka he valitsivat päähuoneet; sanoen heille,
8 Kun joku mies on kutsunut sinut häihin, älä istu korkeimpaan huoneeseen; ettei hän saisi sinua kunniallisempaa miestä;
9 Ja hän, joka käski sinua ja hänet, tuli ja sanoi sinulle: anna tälle miehelle paikka. ja sinä alat häpeästä ottaa alimman huoneen.
10 Mutta kun sinua kehotetaan, mene ja istu alimpaan huoneeseen; että kun hän sinua kehotti, hän sanoisi sinulle: "Ystävä, nouse korkeammalle". Silloin sinun tulee rukoilla niitä, jotka sinun kanssasi istuvat.
11 Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se korotetaan.
12 Silloin hän sanoi myös sille, joka häntä käski: " Kun teet aterian tai illallisen, älä kutsu ystäviäsi äläkä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureitasi; etteivät he sinua jälleen pyytäisi ja sinulle maksettaisiin korvausta.
13 Mutta kun pidot pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita:
14 Ja sinä olet oleva siunattu; sillä sinä saat palkan vanhurskasten ylösnousemuksessa.
15 Ja kun yksi niistä, jotka istuvat hänen kanssaan aterialla, kuuli nämä, sanoi hän hänelle: "Autuas se, joka syö leipää Jumalan valtakunnassa".
16 Silloin hän sanoi hänelle: Eräs mies laittoi suuren illallisen ja tarjosi monia.
17 Ja lähetti palvelijansa aterian aikaan sanomaan kutsutuille: tulkaa! sillä kaikki on nyt valmiina.
18 Ja he kaikki yksimielisesti alkoivat esittää tekosyitä. Ensimmäinen sanoi hänelle: "Olen ostanut palan maata, ja minun täytyy mennä katsomaan sitä. Pyydän sinua antamaan minulle anteeksi."
19 Ja toinen sanoi: "Olen ostanut viisi ikettä härkää, ja menen koettelemaan niitä; pyydän sinua antamaan minulle anteeksi."
20 Ja toinen sanoi: "Minä otin vaimon, enkä voi tulla".
21 Niin se palvelija tuli ja ilmoitti tämän herralleen. Silloin talon isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: "Mene nopeasti kaupungin kaduille ja väylille ja tuo tänne köyhät ja raajarit, pysähdykset ja sokeat."
22 Ja palvelija sanoi: "Herra, se on tehty, niin kuin sinä käskit, ja silti on tilaa."
23 Ja herra sanoi palvelijalle: "Mene valtateille ja aitauksille ja pakota heidät tulemaan sisään, että minun huoneeni täyttyisi".
24 Sillä minä sanon teille: ei kukaan niistä miehistä, jotka on kutsuttu, maista minun ateriaani.
25 Ja paljon kansaa kulki hänen kanssaan, ja hän kääntyi ja sanoi heille:
26 Jos joku tulee minun tyköni eikä vihaa isäänsä ja äitiänsä ja vaimoaan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, ja myös omaa elämäänsä, hän ei voi olla minun opetuslapseni.
27 Ja joka ei kanna ristiänsä ja seuraa minua, se ei voi olla minun opetuslapseni.
28 Sillä kuka teistä, joka aikoo rakentaa tornin, ei istu ensin alas ja laske kustannuksia, onko hänellä tarpeeksi sen viimeistelyyn?
29 Etteivät kaikki, jotka sen näkevät, alkaisi pilkkaamaan häntä sen jälkeen, kun hän on laskenut perustuksen eikä pysty viimeistelemään sitä,
30 Sanoen: Tämä mies alkoi rakentaa, mutta ei kyennyt saattamaan päätökseen.
31 Tai kuka kuningas, joka lähtee sotimaan toista kuningasta vastaan, ei istu ensin ja mieti, pystyykö hän kymmenellä tuhannella kohtaamaan sen, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?
32 Muuten, kun toinen on vielä kaukana, lähettää hän lähettilään ja haluaa rauhaa.
33 Samoin se, joka teistä on, joka ei hylkää kaikkea, mitä hänellä on, ei voi olla minun opetuslapseni.
34 Suola on hyvä; mutta jos suola ei maistu, millä se maustetaan?
35 Se ei kelpaa maalle eikä vielä lantamäelle; mutta miehet heittivät sen pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.

LUKU 15

1 Silloin kaikki publikaanit ja syntiset lähestyivät häntä kuulemaan häntä.
2 Ja fariseukset ja kirjanoppineet napisivat sanoen: tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.
3 Ja hän puhui heille tämän vertauksen sanoen:
4 Kuka teistä, jolla on sata lammasta, jos hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää erämaahan ja menisi kadonneen perässä, kunnes löytää sen?
5 Ja löydettyään hän laskee sen hartioilleen iloiten.
6 Ja kuin hän tulee kotiin, hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: iloitkaa minun kanssani. sillä minä olen löytänyt lampaani, joka oli kadonnut.
7 Minä sanon teille: samoin ilo on taivaassa yhdestä syntisestä, joka katuu, enemmän kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskasta, jotka eivät parannusta tarvitse.

8 Kukapa nainen, jolla on kymmenen hopearahaa, jos hän kadottaa yhden, eikö hän sytytä kynttilää ja lakaise taloa ja etsi ahkerasti, kunnes löytää sen?
9 Ja löydettyään hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa koolle sanoen: iloitkaa minun kanssani! sillä olen löytänyt kappaleen, jonka olin kadottanut.
10 Samoin minä sanon teille: Jumalan enkelien edessä on ilo yhdestä syntisestä, joka katuu.
11 Ja hän sanoi: Eräällä miehellä oli kaksi poikaa:
12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: "Isä, anna minulle se osa omaisuudesta, joka minulle kuuluu". Ja hän jakoi heille elantonsa.
13 Ja ei montaa päivää sen jälkeen, kun nuorempi poika kokosi kaikki yhteen ja lähti matkaansa kaukaiseen maahan, ja siellä tuhlattiin omaisuuttaan meluiseen elämään.
14 Ja kun hän oli kuluttanut kaiken, nousi väkevä nälänhätä siihen maahan; ja hän alkoi olla puutteessa.
15 Ja hän meni ja liittyi tuon maan kansalaiseen; ja hän lähetti hänet pelloilleen ruokkimaan sikoja.
16 Ja hän olisi halunnut täyttää vatsansa kuorilla, joita siat söivät, eikä kukaan antanut hänelle.
17 Ja kuin hän tuli itsekseen, hän sanoi: kuinka monella minun isäni palkatulla palvelijalla on leipää tarpeeksi, ja minä kuolen nälkään!
18 Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi,
19 Ja en ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan sinun pojaksesi; tee minut yhdeksi palkatuistasi.
20 Ja hän nousi ja tuli isänsä tykö. Mutta kun hän oli vielä kaukana, näki hänen isänsä hänen ja armahti häntä, ja juoksi, lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä.
21 Ja poika sanoi hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi, enkä ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan sinun pojaksesi.
22 Mutta isä sanoi palvelijoilleen: tuokaa esiin paras viitta ja pukekaa se hänen päällensä; ja pani sormuksen hänen käteensä ja kengät jalkaansa:
23 Ja tuokaa tänne lihotettu vasikka ja teurastakaa se; ja syökäämme ja olkaamme iloisia:
24 Sillä tämä minun poikani oli kuollut ja on jälleen elossa; hän oli kadonnut ja löytyy. Ja he alkoivat olla iloisia.
25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla, ja kun hän tuli ja lähestyi taloa, kuuli hän musiikkia ja tanssia.
26 Ja hän kutsui yhden palvelijoista ja kysyi, mitä nämä tarkoittavat.
27 Ja hän sanoi hänelle: veljesi on tullut; ja sinun isäsi teurasti lihotetun vasikan, koska hän otti sen terveenä vastaan.
28 Ja hän vihastui, eikä tahtonut mennä sisään. Sentähden hänen isänsä meni ulos ja rukoili häntä.
29 Hän vastasi ja sanoi isälleen: "Katso, niin monta vuotta minä palvelen sinua, enkä ole koskaan rikkonut sinun käskyäsi; etkä kuitenkaan ole antanut minulle vohlaa, että voisin iloita ystävieni kanssa.
30 Mutta niin pian kuin tämä sinun poikasi tuli, joka söi sinun asuntosi porttojen kanssa, sinä olet teurastanut hänelle lihavasikan.
31 Ja hän sanoi hänelle: poikani, sinä olet aina minun kanssani, ja kaikki mitä minulla on, on sinun.
32 Meidän piti iloita ja iloita; sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja herää jälleen henkiin; ja oli kadonnut, ja löydetään.

LUKU 16

1 Ja hän sanoi myös opetuslapsilleen: " Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja; ja häntä syytettiin siitä, että hän oli hukannut tavaransa.
2 Ja hän kutsui hänet ja sanoi hänelle: "Kuinka minä kuulen tämän sinusta?" anna tili taloudenhoidostasi; sillä sinä et voi enää olla taloudenhoitaja.
3 Silloin taloudenhoitaja sanoi mielessään: "Mitä minun pitää tekemän?" sillä minun herrani ottaa minulta pois taloudenhoitajan. En voi kaivaa; anomaan häpeän.
4 Olen päättänyt, mitä teen, jotta he ottaisivat minut kotiinsa, kun minut erotetaan taloudenhoidosta.
5 Niin hän kutsui tykönsä jokaisen herransa velallisen ja sanoi ensimmäiselle: kuinka paljon olet velkaa herralleni?
6 Ja hän sanoi: sata mittaa öljyä. Ja hän sanoi hänelle: ota laskusi, istu pian ja kirjoita viisikymmentä.
7 Niin hän sanoi toiselle: kuinka paljon olet velkaa? Ja hän sanoi: sata mittaa vehnää. Ja hän sanoi hänelle: ota setelisi ja kirjoita kahdeksankymmentä.
8 Ja herra kiitti väärää taloudenhoitajaa, koska hän oli viisaasti tehnyt; sillä tämän maailman lapset ovat heidän sukupolvessaan viisaampia kuin valkeuden lapset.
9 Ja minä sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä vääryyden mammonasta; että kun epäonnistutte, he ottaisivat teidät vastaan ikuisiin majoihin.
10 Joka vähimmässä on uskollinen, se on uskollinen paljossakin, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä.
11 Jos ette siis ole olleet uskollisia väärässä mammonassa, kuka antaa teidän luottamuksellesi todelliset rikkaudet?
12 Ja jos ette ole olleet uskollisia siinä, mikä on toisen, kuka antaa teille omaa?
13 Yksikään palvelija ei voi palvella kahta herraa; sillä joko hän vihaa toista ja rakastaa toista; tai muuten hän pitää kiinni toisesta ja halveksii toista. Te ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.
14 Ja myös fariseukset, jotka olivat ahneita, kuulivat kaiken tämän, ja he pilkkasivat häntä.
15 Ja hän sanoi heille: te olette niitä, jotka vanhurskaatte itsenne ihmisten edessä; mutta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä se, mikä ihmisten keskuudessa on suuressa arvossa, on kauhistus Jumalan edessä.
16 Laki ja profeetat olivat Johannekseseen asti; siitä lähtien on saarnattu Jumalan valtakuntaa, ja jokainen tunkeutuu siihen.
17 Ja helpommin taivas ja maa menevät ohi, kuin yksikään nimike laista epäonnistuu.
18 Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin, ja joka nai miehensä eroon, tekee huorin.
19 Oli eräs rikas mies, joka oli puettu purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja joka viihtyi ylellisesti joka päivä:
20 Ja oli eräs kerjäläinen nimeltä Lasarus, joka makasi hänen portilleen täynnä haavaumia,
21 Ja halusivat ruokkia muruilla, jotka rikkaan miehen pöydältä putosivat; lisäksi koirat tulivat ja nuolivat hänen haavansa.
22 Ja tapahtui, että kerjäläinen kuoli, ja enkelit kantoivat hänet Abrahamin helmaan. Myös rikas kuoli ja haudattiin;

23 Ja helvetissä hän kohotti silmänsä, ollessaan vaivoissa, ja näki Aabrahamin kaukana ja Lasaruksen hänen helmassaan.
24 Ja hän huusi ja sanoi: Isä Abraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni. sillä minä vaivaan tässä liekissä.
25 Mutta Aabraham sanoi: "Poikani, muista, että sinä sait hyvässäsi eläessäsi, niin myös Lasarus pahaa; mutta nyt hän on lohdutettu, ja sinua vaivataan."
26 Ja kaiken tämän lisäksi meidän ja sinun välillämme on suuri kuilu, niin etteivät ne, jotka tahtovat siirtyä täältä sinun luoksesi. ne eivät myöskään voi siirtyä meille, se tulisi sieltä.
27 Sitten hän sanoi: "Rukoilen siis sinua, isä, että lähetät hänet isäni kotiin."
28 Sillä minulla on viisi veljeä; jotta hän todistaisi heille, etteivät he joutuisi tähän vaivaan.
29 Aabraham sanoi hänelle: heillä on Mooses ja profeetat; anna heidän kuulla ne.
30 Ja hän sanoi: "Ei, isä Abraham; mutta jos joku kuolleista menee heidän tykönsä, niin he katuvat".
31 Ja hän sanoi hänelle: "Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, eivät he myöskään usko, vaikka joku nousisi kuolleista".

LUKU 17

1 Silloin hän sanoi opetuslapsille: " On mahdotonta, että pahennukset tulisivat; mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!
2 Hänen oli parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja heitettäisiin mereen, kuin että hän loukkaisi yhtä näistä pienistä.
3 Varo itsestäsi: jos veljesi rikkoo sinua vastaan, nuhtele häntä; ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.
4 Ja jos hän rikkoo sinua vastaan seitsemän kertaa päivässä ja seitsemän kertaa päivässä kääntyy sinun tykösi sanoen: minä kadun; sinä annat hänelle anteeksi.
5 Ja apostolit sanoivat Herralle: lisää meidän uskoamme.
6 Ja Herra sanoi: " Jos teillä olisi uskoa niinkuin sinapinsiemenen jyvä, niin te sanoisitte tälle sykamiinipuulle: 'Ota sinua juurista poikki ja istuta sinut mereen. ja sen pitäisi totella sinua.
7 Mutta kuka teistä, jolla on palvelija, joka kyntää tai ruokkii karjaa, sanoo hänelle ohimennen, kun hän tulee pellolta: mene ja istu syömään?
8 Ja en ennemmin sano hänelle: valmista, millä voin syödä, ja vyötä itsesi ja palvele minua, kunnes olen syönyt ja juonut. ja sen jälkeen sinun pitää syömän ja juoman?
9 Kiittääkö hän sitä palvelijaa siitä, että hän teki sen, mikä hänen oli käsketty? Minä en täytä.
10 Samoin te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty, sanokaa: me olemme turhia palvelijoita; me olemme tehneet sen, mikä meidän velvollisuutemme oli.
11 Ja tapahtui, kun hän meni Jerusalemiin, että hän kulki Samarian ja Galilean keskellä.
12 Ja kun hän tuli erääseen kylään, kohtasi hänet kymmenen spitaalista miestä, jotka seisoivat kaukana.
13 Ja he korottivat äänensä ja sanoivat: Jeesus, Mestari, armahda meitä.
14 Ja kun hän näki heidät, sanoi hän heille: " Menkää ja näyttäkää itsenne papeille". Ja tapahtui, että heidän kulkiessaan he puhdistuivat.
15 Ja yksi heistä, kun hän näki olevansa parantunut, kääntyi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä,
16 Ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen kiittäen häntä; ja hän oli samarialainen.
17 Jeesus vastasi ja sanoi: eikö kymmenen puhdistettu? mutta missä ne yhdeksän ovat?
18 Ei ole löydetty, jotka olisivat palanneet antamaan kunniaa Jumalalle, paitsi tämä muukalainen.
19 Ja hän sanoi hänelle: nouse, mene; sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi.
20 Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: " Jumalan valtakunta ei tule tarkkailla".
21 Eivätkä he sano: "Katso tässä!" tai no, katso! sillä katso, Jumalan valtakunta on teidän sisällänne.
22 Ja hän sanoi opetuslapsille: " Päivit tulevat, jolloin te tahdotte nähdä yhden Ihmisen Pojan päivistä, etkä näe sitä".
23 Ja he sanovat teille: katso tässä; tai katso siellä: älä seuraa heitä äläkä seuraa heitä.
24 Sillä niinkuin salama, joka valaisee yhdeltä taivaan alta, loistaa toiselle puolelle taivaan alla; niin on myös Ihmisen Poika oleva päivänsä.
25 Mutta ensin hänen täytyy kärsiä paljon ja tulla tämän sukupolven hyljättyksi.
26 Ja niinkuin oli Nooan päivinä, niin käy myös Ihmisen Pojan päivinä.
27 He söivät, joivat, naivat ja menivät naimisiin siihen päivään asti, jolloin Noo meni arkkiin, ja vedenpaisumus tuli ja tuhosi heidät kaikki.
28 Samoin kuin oli Lootin päivinä; he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat, rakensivat;
29 Mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta ja tuhosi heidät kaikki.
30 Niin tulee olemaan sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.
31 Sinä päivänä, joka katolla on ja hänen tavaransa talossa, älköön astuko alas viemään niitä; ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin.
32 Muista Lootin vaimo.
33 Joka yrittää pelastaa elämänsä, kadottaa sen; ja jokainen, joka kadottaa henkensä, varjelee sen.
34 Minä sanon teille: sinä yönä on kaksi miestä yhdessä vuoteessa; toinen otetaan ja toinen jätetään.
35 Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen otetaan ja toinen jätetään.
36 Kaksi miestä on pellolla; toinen otetaan ja toinen jätetään.
37 He vastasivat ja sanoivat hänelle: missä, Herra? Ja hän sanoi heille: missä ruumis on, sinne kotkat kokoontuvat.

LUKU 18

1 Ja hän puhui heille vertauksen sitä varten, että ihmisten tulee aina rukoilla eikä nääntyä;
2 Sanoen: Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä välittänyt ihmisestä.
3 Ja siinä kaupungissa oli leski; ja hän tuli hänen tykönsä ja sanoi: kosta minulle vihollisellei.

4 Ja hän ei tahtonut hetken aikaa, vaan sen jälkeen hän sanoi mielessään: "Vaikka minä en pelkää Jumalaa enkä katso ihmistä;
5 Mutta koska tämä leski vaivaa minua, minä kostan hänelle, ettei hän väsyttäisi minua jatkuvalla tulemisellaan.
6 Ja Herra sanoi: kuule, mitä väärä tuomari sanoo.
7 Ja eikö Jumala kosta omia valittujaan, jotka huutavat hänen puoleensa päivät ja yöt, vaikka hän kauan kestää heitä?
8 Minä sanon teille, että hän kostaa heidät pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö hän uskoa maan päältä?
9 Ja hän puhui tämän vertauksen muutamille, jotka luottivat itseensä olevansa vanhurskaita ja halveksivat muita:
10 Kaksi miestä meni ylös temppeliin rukoilemaan; toinen fariseus ja toinen publikaani.
11 Fariseus seisoi ja rukoili näin itsensä kanssa: Jumala, minä kiitän sinua, etten ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärät, avionrikkojat enkä niinkuin tämä publikaani.
12 Minä paaston kahdesti viikossa, annan kymmenykset kaikesta, mitä minulla on.
13 Ja publikaani, seisoessaan kaukana, ei tahtonut nostaa silmiäänkään taivasta kohti, vaan löi rintaansa sanoen: Jumala armahda minua syntiselle.
14 Minä sanon teille: tämä meni alas taloonsa vanhurskaana enemmän kuin toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se korotetaan.
15 Ja he toivat hänen tykönsä myös pikkulapsia, että hän koskisi heihin; mutta kun hänen opetuslapsensa sen näkivät, nuhtelivat he heitä.
16 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: " Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä; sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta".
17 Totisesti minä sanon teille: yksikään, joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin pieni lapsi, ei pääse sinne sisälle.
18 Ja eräs ruhtinas kysyi häneltä sanoen: hyvä Mestari, mitä minun pitää tekemän, että perisin iankaikkisen elämän?
19 Jeesus sanoi hänelle: miksi kutsut minua hyväksi? mikään ei ole hyvä, paitsi yksi, se on Jumala.
20 Sinä tiedät käskyt: älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä sano väärää todistusta, kunnioita isääsi ja äitiäsi.
21 Ja hän sanoi: "Näitä kaikkia minä olen säilyttänyt nuoruudestani asti".
22 Mutta kun Jeesus tämän kuuli, sanoi hän hänelle: yksi sinulta kuitenkin puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jaa köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua.
23 Ja kun hän tämän kuuli, tuli hän hyvin murheelliseksi, sillä hän oli sangen rikas.
24 Ja kun Jeesus näki hänen olevan hyvin murheellinen, hän sanoi: kuinka vaikeasti ne, joilla on rikkautta, pääsevät Jumalan valtakuntaan!
25 Sillä helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.
26 Ja ne, jotka sen kuulivat, sanoivat: kuka sitten voi pelastua?
27 Hän sanoi: " Se, mikä ihmisille on mahdotonta, on mahdollista Jumalalle".
28. Pietari sanoi: "Katso, me olemme jättäneet kaikki ja seuranneet sinua."
29 Ja hän sanoi heille: " Totisesti minä sanon teille: ei ole miestä, joka on luopunut talosta tai vanhemmista tai veljistä tai vaimosta tai lapsista Jumalan valtakunnan tähden,
30 Kuka ei saisi moninkertaisesti enemmän tässä nykyisessä ajassa ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää.
31 Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista ja sanoi heille: katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki, mitä profeetat ovat kirjoittaneet Ihmisen Pojasta, toteutuvat.
32 Sillä hänet annetaan pakanain käsiin, ja hänet pilkataan, ja häntä rukotaan ja syljetään:
33 Ja he ruoskivat häntä ja tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.
34 Ja he eivät ymmärtäneet mitään näistä, ja tämä sana oli heiltä salattu, eivätkä he ymmärtäneet, mitä puhuttiin.
35 Ja tapahtui, että hänen lähestyessä Jerikoa eräs sokea istui tien varrella kerjäämässä.
36 Ja kuultuaan väkijoukon kulkevan ohi, hän kysyi, mitä se tarkoitti.
37 Ja he ilmoittivat hänelle, että Jeesus Nasaretilainen kulki ohitse.
38 Ja hän huusi sanoen: Jeesus, sinä Daavidin Poika, armahda minua.
39 Ja edelläkävijät nuhtelivat häntä, että hän olisi vaiti; mutta hän huusi sitä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua!"
40 Ja Jeesus seisoi ja käski tuoda hänet tykönsä; ja kun hän tuli lähelle, hän kysyi häneltä:
41 Sanoen: mitä tahdot, että minä sinulle tekisin? Ja hän sanoi: "Herra, että saisin näköni".
42 Ja Jeesus sanoi hänelle: saa näkösi; sinun uskosi on sinut pelastanut.
43 Ja kohta hän sai näkönsä ja seurasi häntä ylistäen Jumalaa; ja kaikki kansa, kun he sen näkivät, ylistivät Jumalaa.

LUKU 19

1 Ja Jeesus meni sisään ja kulki Jerikon läpi.
2 Ja katso, siellä oli mies nimeltä Sakkeus, joka oli päämies publikaanien joukossa, ja hän oli rikas.
3 Ja hän koetti nähdä Jeesusta, kuka hän oli; eikä voinut lehdistölle, koska hän oli pienikokoinen.
4 Ja hän juoksi edellä ja kiipesi sykomoripuuhun nähdäkseen hänet, sillä hänen piti kulkea sitä tietä.
5 Ja kun Jeesus tuli siihen paikkaan, hän katsoi ylös ja näki hänet ja sanoi hänelle: Sakkeus, kiirehdi ja tule alas. sillä tänä päivänä minun täytyy asua sinun kodissasi.
6 Ja hän kiiruhti, astui alas ja otti hänet iloiten vastaan.
7 Ja kun he sen näkivät, napisivat he kaikki sanoen: hän oli mennyt vieraaksi syntisen miehen luo.
8 Ja Sakkeus seisoi ja sanoi Herralle; Katso, Herra, puolet omaisuudestani annan köyhille; ja jos olen ottanut joltakin ihmiseltä jotakin väärällä syytöksellä, annan hänet nelinkertaiseksi.
9 Ja Jeesus sanoi hänelle: tänä päivänä on pelastus tullut tälle huoneelle, sillä hänkin on Abrahamin poika.
10 Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.

11 Ja kun he kuulivat tämän, hän lisäsi ja puhui vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja koska he ajattelivat, että Jumalan valtakunta kohta ilmestyy.
12 Niin hän sanoi: Eräs aatelismies meni kaukaiseen maahan hankkiakseen itselleen valtakunnan ja palatakseen.
13 Ja hän kutsui kymmenen palvelijaansa ja antoi heille kymmenen puntaa ja sanoi heille: "Asetelkaa, kunnes minä tulen".
14 Mutta hänen asukkaansa vihasivat häntä ja lähettivät hänen jälkeensä sanoman, sanoen: emme halua tätä miestä meidän kuninkaaksemme.
15 Ja tapahtui, että kun hän palasi, saatuaan valtakunnan, hän käski kutsua luokseen nämä palvelijat, joille hän oli antanut rahat, jotta hän tietäisi, kuinka paljon jokainen mies oli voittanut kaupalla.
16 Silloin tuli ensimmäinen ja sanoi: "Herra, sinun naulasi on noussut kymmenen puntaa".
17 Ja hän sanoi hänelle: "Hyvä on, sinä hyvä palvelija; koska sinä olet ollut vähäisessäkin uskollinen, niin sinulla on valta kymmeneen kaupunkiin".
18 Ja toinen tuli ja sanoi: "Herra, sinun puntasi on noussut viisi puntaa".
19 Ja hän sanoi hänelle samoin: ole sinäkin viiden kaupungin johtaja.
20 Ja toinen tuli ja sanoi: "Herra, katso, tässä on sinun naulasi, jonka minä olen säilyttänyt lautasliinassa.
21 Sillä minä pelkäsin sinua, koska sinä olet ankara ihminen: sinä otat, mitä et ole laskenut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.
22 Ja hän sanoi hänelle: sinun omasta suustasi minä tuomitsen sinut, sinä jumalaton palvelija. Sinä tiesit minun olevan ankara mies, joka otan, mitä en ole antanut, ja leikkaan, jota en kylvänyt.
23 Miksi et siis antanut minun rahojani pankkiin, että minä tullessani olisin vaatinut omaani koronkiskolla?
24 Ja hän sanoi niille, jotka seisoivat: "Ottakaa häneltä se naula ja antakaa sille, jolla on kymmenen naulaa".
25 (Ja he sanoivat hänelle: Herra, hänellä on kymmenen puntaa.)
26 Sillä minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan; ja siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.
27 Mutta ne minun vihollliseni, jotka eivät tahtoneet minun hallita heitä, tuokaa tänne ja surmatkaa heidät minun edessäni.
28 Ja tämän puhuttuaan hän meni edellä ja nousi ylös Jerusalemiin.
29 Ja tapahtui, että kun hän oli lähellä Betfagea ja Betaniaa, vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi, hän lähetti kaksi opetuslastaan,
30 Sanoen: "Menkää kylään teitä vastaan". josta sisään astuessanne löydätte sidotun varsan, jonka päällä ei ole vielä kukaan istunut: päästäkää se irti ja tuokaa tänne.
31 Ja jos joku kysyy teiltä: miksi te päästätte hänet? näin sanokaa hänelle: sillä Herra tarvitsee häntä.
32 Ja ne, jotka lähetettiin, menivät ja löysivät niin kuin hän oli heille sanonut.
33 Ja kun he irrottivat varsaa, sanoivat sen omistajat heille: miksi te päästätte varsan?
34 Ja he sanoivat: "Herra tarvitsee häntä".
35 Ja he veivät hänet Jeesuksen tykö, ja he heittivät vaatteensa varsan päälle, ja asettivat Jeesuksen sen päälle.
36 Ja hänen kulkiessaan he levittivät vaatteensa tielle.
37 Ja kun hän tuli lähelle, jo nyt Öljymäen alas laskeutuessa, koko opetuslasten joukko rupesi iloitsemaan ja ylistämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet;
38 Sanoen: Kiitetty olkoon kuningas, joka tulee Herran nimeen: rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa.
39 Ja muutamat fariseukset kansan joukosta sanoivat hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi".
40 Hän vastasi ja sanoi heille: " Minä sanon teille, että jos nämä vaikenevat, niin kivet heti huutaisivat."
41 Ja kun hän tuli lähelle, hän näki kaupungin ja itki sitä,
42 Sanoen: " Jos sinä olisit tietänyt, ainakin tänä päivänäsi, mikä sinun rauhaasi kuuluu!" mutta nyt ne ovat piilossa sinun silmiltäsi.
43 Sillä päivät tulevat sinun päällesi, jolloin sinun vihollisesi heittävät ojan sinun ympärillesi ja saartavat sinut ympärillesi ja pitävät sinut sisälläsi joka puolelta,
44 Ja laskevat sinut maahan ja lapsesi sinun sisälläsi; eivätkä he jätä sinuun kiveä kiven päälle; koska et tiennyt vierailusi aikaa.
45 Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka siellä myivät ja ostajat;
46 Sanoen heille: kirjoitettu on: minun huoneeni on rukoushuone, mutta te olette tehneet siitä varkaiden luolan.
47 Ja hän opetti joka päivä temppelissä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet ja kansan päämiehet yrittivät tuhota hänet,
48 Ja he eivät löytäneet, mitä he tekisivät, sillä kaikki kansa oli hyvin tarkkaavainen kuullakseen häntä.

LUKU 20

1 Ja tapahtui, että yhtenä niistä päivistä, kun hän opetti kansaa temppelissä ja saarnasi evankeliumia, ylipapit ja kirjanoppineet tulivat hänen kimppuunsa vanhimpien kanssa,
2 Ja puhui hänelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla sinä näitä teet?" tai kuka on se, joka antoi sinulle tämän vallan?
3 Hän vastasi ja sanoi heille: " Minä kysyn teiltä myös yhtä asiaa; ja vastaa minulle:
4 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisiltä?
5 Ja he keskustelivat keskenään sanoen: jos me sanomme: taivaasta; hän sanoo: miksi ette siis uskoneet häntä?
6 Mutta jos sanomme: ihmisistä; kaikki kansa kivittää meidät, sillä he ovat vakuuttuneita siitä, että Johannes oli profeetta.
7 He vastasivat, etteivät voineet tietää, mistä se oli.
8 Ja Jeesus sanoi heille: en minäkään kerro teille, millä vallalla minä näitä teen.
9 Sitten hän rupesi puhumaan kansalle tämän vertauksen; Eräs mies istutti viinitarhan ja antoi sen peltomiehille, ja hän matkusti kaukaiseen maahan pitkäksi aikaa.
10 Ja aikanaan hän lähetti palvelijan peltomiesten luo antamaan hänelle viinitarhan hedelmää; mutta peltomiehet löivät häntä ja lähettivät hänet tyhjänä.
11 Ja taas hän lähetti toisen palvelijan, ja he myös löivät häntä ja rukoilivat häntä häpeällisesti ja lähettivät hänet pois.
12 Ja vielä hän lähetti kolmannen, ja he myös haavoivat häntä ja ajoivat ulos.
13 Niin viinitarhan herra sanoi: mitä minun pitää tekemän? Minä lähetän rakkaan poikani: ehkä he kunnioittavat häntä nähdessään hänet.

14 Mutta kun peltomiehet näkivät hänet, keskustelivat he keskenään ja sanoivat: tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, jotta perintö olisi meidän.
15 Niin he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. Mitä siis viinitarhan herra heille tekee?
16 Hän tulee ja tuhoaa nämä peltomiehet ja antaa viinitarhan muille. Ja kun he sen kuulivat, he sanoivat: Jumala varjelkoon.
17 Ja hän katsoi heidät ja sanoi: " Mikä tämä on, mikä on kirjoitettu: se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulman pääksi?"
18 Joka kaatuu sille kivelle, se särjetään; mutta kenen päälle se putoaa, sen se jauhaa jauheeksi.
19 Ja ylipapit ja kirjanoppineet yrittivät samalla hetkellä laskea kätensä hänen päällensä; ja he pelkäsivät kansaa, sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heitä vastaan.
20 Ja he katselivat häntä ja lähettivät vakoojia, jotka teeskentelivät itseään vanhurskaiksi, saadakseen hänen sanansa kiinni, jotta he antaisivat hänet maaherran valtaan ja valtaan.
21 Ja he kysyivät häneltä sanoen: Mestari, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein, etkä hyväksy kenenkään persoonaa, vaan opetat totisesti Jumalan tietä.
22 Onko meidän luvallista antaa veroa keisarille vai ei?
23 Mutta hän ymmärsi heidän kavaluutensa ja sanoi heille: miksi te kiusaatte minua?
24 Näytä minulle penniäkään. Kenen kuva ja otsikko se sisältää? He vastasivat ja sanoivat: keisarin.
25 Ja hän sanoi heille: " Antakaa siis keisarille, mikä keisarin kuuluu, ja Jumalalle, mikä on Jumalan".
26 Ja he eivät voineet pitää kiinni hänen sanoistaan kansan edessä, ja he ihmettelivät hänen vastaustaan ja vaikenivat.
27 Silloin tuli hänen luokseen muutamia saddukeuksia, jotka kieltävät ylösnousemuksen; ja he kysyivät häneltä:
28 Sanoen: Mestari, Mooses kirjoitti meille: jos jonkun veli kuolee vaimon saaneena ja hän kuolee lapsettomana, niin hänen veljensä ottakoon vaimonsa ja kasvattakoon veljellensä siementä.
29 Niin oli seitsemän veljeä, ja ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsettomana.
30 Ja toinen otti hänet vaimoksi, ja hän kuoli lapsettomana.
31 Ja kolmas otti hänet; ja samoin ne seitsemän: eivätkä he jättäneet lapsia, ja he kuolivat.
32 Lopuksi myös nainen kuoli.
33 Kenen vaimo heistä on siis ylösnousemuksessa? sillä seitsemän oli hänet vaimokseen.
34 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Tämän maailman lapset menevät naimisiin ja menevät naimisiin.
35 Mutta ne, jotka katsotaan arvollisiksi saamaan tuon maailman ja ylösnousemuksen kuolleista, eivät mene naimisiin eivätkä mene naimisiin.
36 Eivätkä he enää voi kuolla, sillä he ovat enkelien vertaiset; ja he ovat Jumalan lapsia, koska he ovat ylösnousemuksen lapsia.
37 Nyt kun kuolleet ovat nousseet ylös, niin Mooseskin osoitti pensaan, kun hän sanoo Herraa Abrahamin Jumalaksi ja Iisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.
38 Sillä hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien; sillä kaikki elävät hänelle.
39 Silloin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Mestari, sinä olet oikein sanonut".
40 Ja sen jälkeen he eivät uskaltaneet kysyä häneltä yhtään mitään.
41 Ja hän sanoi heille: kuinka he sanovat, että Kristus on Daavidin poika?
42 Ja Daavid itse sanoo psalmien kirjassa: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni.
43 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.
44 Sentähden Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän sitten on hänen poikansa?
45 Silloin hän sanoi kaiken kansan kuullen opetuslapsilleen:
46 Varo kirjanoppineita, jotka haluavat vaeltaa pitkissä vaatteissa ja rakastavat tervehdyksiä toreilla ja korkeimmilla istuimilla synagoogissa ja juhlahuoneissa;
47 Jotka nielevät leskien taloja ja rukoilevat pitkiä aikoja: he saavat suuremman tuomion.

LUKU 21

1 Ja hän katsoi ylös ja näki rikkaiden heittävän lahjojaan aarrekammioon.
2 Ja hän näki myös köyhän lesken heittävän siihen kaksi punkkia.
3 Ja hän sanoi: " Totisesti minä sanon teille, että tämä köyhä leski on heittänyt enemmän kuin he kaikki.
4 Sillä kaikki nämä ovat panneet yltäkylläisyydestään Jumalan uhrilahjoiksi, mutta hän on heittänyt köyhyydestään kaiken, mitä hänellä oli.
5 Ja kuten jotkut puhuivat temppelistä, kuinka se oli koristeltu kauniilla kivillä ja lahjoilla, hän sanoi:
6 Mitä tulee näihin, joita te näette, päivät tulevat, jolloin ei jää kiveä kiven päälle, eikä sitä heitettäisi maahan.
7 Ja he kysyivät häneltä sanoen: Mestari, mutta milloin tämä tapahtuu? ja mikä merkki tulee olemaan, kun nämä tapahtuvat?
8 Ja hän sanoi: " Katsokaa, ettette eksytä; sillä monet tulevat minun nimessäni sanoen: minä olen Kristus". ja aika lähestyy: älkää siis menkö heidän perässään.
9 Mutta kun te kuulette sodista ja meluista, älkää peljätkö; sillä tämän täytyy ensin tapahtua; mutta loppu ei ole ohitse.
10 Silloin hän sanoi heille: kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan.
11 Ja suuria maanjäristyksiä on monin paikoin, ja nälänhätää ja ruttotautia; ja taivaasta tulee pelottavia näkyjä ja suuria merkkejä.
12 Mutta ennen kaikkea tätä he laskevat kätensä teidän päällenne ja vainoavat teitä, luovuttaen teidät synagoogeihin ja vankiloihin ja viedään kuningasten ja päämiesten eteen minun nimeni tähden.
13 Ja se kääntyy teidän puoleenne todistukseksi.
14 Päättäkää siis sydämiinne, ettet mieti, mitä vastaatte:
15 Sillä minä annan sinulle suun ja viisauden, jota kaikki sinun vastustajasi eivät voi vastustaa eivätkä vastustaa.
16 Ja vanhemmat ja veljet ja sukulaiset ja ystävät pettävät teidät; ja jotkut teistä tappavat.
17 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden.
18 Mutta hiuksetkaan sinun päästäsi ei katoa.
19 Ottakaa sielunne omaksenne kärsivällisyydellänne.
20 Ja kun näette Jerusalemin sotajoukkojen piirittämänä, niin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.

21. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille; ja ne, jotka ovat sen keskellä, lähtekööt pois; älkööt ne, jotka maissa ovat, mene sinne.
22 Sillä nämä ovat koston päiviä, että kaikki kävisi toteen, mikä on kirjoitettu.
23 Mutta voi raskaana olevia ja imeviä niinä päivinä! sillä maassa on oleva suuri ahdistus ja viha tämän kansan päälle.
24 Ja he kaatuvat miekan terään, ja heidät viedään vankeudeksi kaikkien kansojen sekaan; ja Jerusalem on pakanain tallattava, kunnes pakanain ajat täyttyvät.
25 Ja on oleva merkkejä auringossa ja kuussa ja tähdissä; ja maan päällä kansojen ahdistus hämmentyneenä; meri ja aallot pauhuvat;
26 Ihmisten sydämet pettyvät pelosta ja siitä, mikä maan päälle on tulossa, sillä taivaan voimat järkkyvät.
27 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella.
28 Ja kun nämä alkavat tapahtua, niin katsokaa ylös ja nostakaa päänne; sillä sinun lunastuksenne on lähellä.
29 Ja hän puhui heille vertauksen; Katso viikunapuu ja kaikki puut;
30 Kun he nyt ampuvat, te näette ja tiedätte itse, että kesä on nyt lähellä.
31 Samoin te, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.
32 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki on täytetty.
33 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.
34 Ja varokaa itseänne, ettei teidän sydämenne koskaan joutuisi ylikuormitukselle juopottelusta ja juopumisesta ja tämän elämän huolista, ja ettei se päivä joutuisi teitä odottamatta.
35 Sillä niinkuin paula joutuu kaikkien niiden päälle, jotka koko maan päällä asuvat.
36 Valvokaa siis ja rukoilkaa aina, että teidät katsottaisiin arvollisiksi pakenemaan kaikkea tätä, mikä tapahtuu, ja seisomaan Ihmisen Pojan edessä.
37 Ja päivällä hän opetti pyhäkössä; ja yöllä hän meni ulos ja asui vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi.
38 Ja kaikki kansa tuli varhain aamulla hänen tykönsä temppeliin kuulemaan häntä.

LUKU 22

1 Nyt lähestyi happamattoman leivän juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi.
2 Ja ylipapit ja kirjanoppineet etsivät, kuinka he voisivat tappaa hänet; sillä he pelkäsivät kansaa.
3 Sitten Saatana meni Juudakseen, jonka sukunimi on Iskariot, joka kuului kahdestatoista.
4 Ja hän meni ja puhui ylipappien ja päämiesten kanssa, kuinka hän kavaltaisi hänet heille.
5 Ja he iloitsivat ja tekivät liiton antaakseen hänelle rahaa.
6 Ja hän lupasi ja etsi tilaisuutta kavaltaa hänet heille kansan poissaollessa.
7 Sitten tuli happamattoman leivän päivä, jolloin pääsiäinen oli teurastettava.
8 Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: " Menkää ja valmistakaa meille pääsiäinen syödäksemme".
9 Ja he sanoivat hänelle: "Missä tahdot, että me valmistamme?"
10 Ja hän sanoi heille: katso, kun tulette kaupunkiin, tulee teitä vastaan mies, joka kantaa vesiastiaa; seuraa häntä taloon, johon hän menee sisään.
11 Ja sanokaa talonmiehelle: "Mestari sanoo sinulle: missä on vierashuone, jossa minä syön pääsiäistä opetuslasteni kanssa?"
12 Ja hän näyttää teille suuren ylähuoneen kalustettuna: valmistakaa siellä.
13 Ja he menivät ja löysivät, niinkuin hän oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisen.
14 Ja kun aika tuli, hän istuutui ja ne kaksitoista apostolia hänen kanssaan.
15 Ja hän sanoi heille: Minä olen halunnut syödä tämän pääsiäisen teidän kanssanne ennen kuin kärsin.
16 Sillä minä sanon teille: en enää syö siitä, ennen kuin se on täytetty Jumalan valtakunnassa.
17 Ja hän otti maljan, kiitti ja sanoi: Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.
18 Sillä minä sanon teille: minä en juo viinipuun hedelmää, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee.
19 Ja hän otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille sanoen: tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkää tämä minun muistokseni.
20 Samoin myös malja aterian jälkeen, sanoen: tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.
21 Mutta katso, sen käsi, joka minut kavaltaa, on minun kanssani pöydällä.
22 Ja totisesti Ihmisen Poika menee, niinkuin on määrätty; mutta voi sitä ihmistä, joka hänet kavaltaa!
23 Ja he alkoivat tiedustella keskenään, kuka heistä oli se, joka tämän tekisi.
24 Ja heidän keskuudessaan oli myös riita siitä, ketä heistä pitäisi pitää suurimpana.
25 Ja hän sanoi heille: pakanain kuninkaat hallitsevat heitä; ja niitä, jotka käyttävät valtaa heihin, kutsutaan hyväntekijöiksi.
26 Mutta älkää te ole niin; vaan joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon niinkuin nuorempi; ja se, joka on päämies, niinkuin se, joka palvelee.
27 Sillä kumpi on suurempi, se, joka aterialla istuu, vai se, joka palvelee? eikö se, joka istuu aterialla? mutta minä olen teidän keskuudessanne niinkuin palvelija.
28 Te olette ne, jotka olette pysyneet minun kanssani kiusauksissani.
29 Ja minä asetan teille valtakunnan, niinkuin Isäni on minulle määrännyt;
30 Että te syötte ja juotte minun pöydässäni minun valtakunnassani ja istuisitte valtaistuimilla tuomitsemassa Israelin kahtatoista sukukuntaa.
31 Ja Herra sanoi: Simon, Simon, katso, saatana on halunnut teitä seuloakseen teidät kuin vehnää.
32 Mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi horjuisi; ja kun olet kääntynyt, vahvista veljiäsi.
33 Ja hän sanoi hänelle: Herra, minä olen valmis menemään sinun kanssasi, sekä vankilaan että kuolemaan.
34 Ja hän sanoi: " Minä sanon sinulle, Pietari, kukko ei laula tänä päivänä, ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minut".
35 Ja hän sanoi heille: " Kun minä lähetin teidät ilman kukkaroa, laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" Ja he sanoivat: ei mitään.

36 Niin hän sanoi heille: " Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon se ja myös lahtinsa; ja jolla ei ole miekkaa, myyköön vaatteensa ja ostakoon sen."
37 Sillä minä sanon teille, että tämä, mikä on kirjoitettu, pitää vielä minun kohdallani toteutuman, ja hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon; sillä asiat, jotka minua koskevat, ovat loppuneet.
38 He sanoivat: "Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa". Ja hän sanoi heille: se riittää.
39 Ja hän tuli ulos ja meni, kuten oli tapana, Öljymäelle; ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.
40 Ja kun hän oli siinä paikassa, sanoi hän heille: rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.
41 Ja hän vetäytyi heistä noin kiven verran, ja polvistui ja rukoili,
42 Sanoen: Isä, jos tahdot, ota tämä malja minulta pois; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.
43 Ja hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.
44 Ja tuskassa hän rukoili hartaasti, ja hänen hikensä oli kuin suuret veripisarat putosivat maahan.
45 Ja kun hän nousi rukouksesta ja tuli opetuslastensa luo, hän tapasi heidät nukkumasta surusta,
46 Ja sanoi heille: miksi te nukutte? nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.
47 Ja hänen vielä puhuessaan, katso, kansanjoukko, jota kutsuttiin Juudakseksi, yksi niistä kahdestatoista, meni heidän edellään ja lähestyi Jeesusta suutelemaan häntä.
48 Mutta Jeesus sanoi hänelle: Juudas, kavaltatko Ihmisen Pojan suudelmalla?
49 Kun ne, jotka olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli tulossa, sanoivat he hänelle: "Herra, lyömmekö miekalla?"
50 Ja yksi heistä löi ylimmäisen papin palvelijaa ja leikkasi pois hänen oikean korvansa.
51. Jeesus vastasi ja sanoi: " Kestäkää tähän asti". Ja hän kosketti hänen korvaansa ja paransi hänet.
52 Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja temppelin päämiehille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet hänen tykönsä: " Lähtekää te ulos miekoilla ja seipoilla niinkuin ryöväriä vastaan?"
53 Kun minä olin joka päivä teidän kanssanne pyhäkössä, ette ojentaneet käsiä minua vastaan; mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden voima.
54 Sitten he ottivat hänet ja veivät hänet ylimmäisen papin huoneeseen. Ja Pietari seurasi kauas.
55 Ja kun he sytyttivät tulen keskelle aulaa ja asettuivat yhteen, asettui Pietari heidän keskellensä.
56 Mutta eräs piika näki hänet hänen istuvan tulen ääressä, katsoi häneen ja sanoi: tämä mies oli myös hänen kanssaan.
57 Ja hän kielsi hänet sanoen: nainen, en minä häntä tunne.
58 Ja hetken kuluttua toinen näki hänet ja sanoi: sinäkin olet heistä. Pietari sanoi: mies, minä en ole.
59 Ja suunnilleen yhden tunnin kuluttua toinen vakuutti vakuuttavasti sanoen: Totisesti tämäkin oli hänen kanssaan, sillä hän on galilealainen.
60 Pietari sanoi: "Ihminen, en tiedä, mitä sinä puhut". Ja heti hänen vielä puhuessaan kukko lauloi.
61 Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin. Ja Pietari muisti Herran sanan, kuinka hän oli sanonut hänelle: ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.
62 Ja Pietari meni ulos ja itki katkerasti.
63 Ja miehet, jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat häntä ja löivät häntä.
64 Ja kun he olivat sitoneet hänen silmänsä, löivät he häntä kasvoihin ja kysyivät häneltä sanoen: "Profetoi, kuka sinua löi?"
65 Ja paljon muutakin herjaavasti puhuivat he häntä vastaan.
66 Ja heti kun päivä tuli, kokoontuivat kansan vanhimmat ja ylipapit ja kirjanoppineet ja veivät hänet neuvostoon ja sanoivat:
67 Oletko sinä Kristus? kerro meille. Ja hän sanoi heille: jos minä sanon teille, ette usko.
68 Ja jos minäkin kysyn teiltä, ette vastaa minulle, ettekä päästä minua menemään.
69 Tästä eteenpäin Ihmisen Poika istuu Jumalan voiman oikealla puolella.
70 Niin he kaikki sanoivat: "Oletko sinä siis Jumalan Poika?" Ja hän sanoi heille: te sanotte, että minä olen.
71 He sanoivat: mitä me enää tarvitsemme todistamaan? sillä me itse olemme kuulleet hänen omasta suustaan.

LUKU 23

1 Ja koko joukko heitä nousi ja vei hänet Pilatuksen tykö.
2 Ja he alkoivat syyttää häntä sanoen: "Me löysimme tämän miehen vääristelevän kansaa ja kieltävän maksamasta veroa keisarille sanoen, että hän itse on Kristus kuningas".
3 Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: sinä sen sanot.
4 Silloin Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En löydä tästä miehestä mitään moitittavaa".
5 Ja he olivat sitä kiivaampia sanoen: "Hän yllyttää kansan ja opettaa kaikkialla Juutalaisessa, Galileasta tähän paikkaan asti".
6Kun Pilatus kuuli Galileasta, hän kysyi, oliko mies galilealainen.
7 Ja heti kun hän tiesi kuuluvansa Herodeksen lainkäyttövaltaan, hän lähetti hänet Herodeksen luo, joka myös itse oli siihen aikaan Jerusalemissa.
8 Ja kun Herodes näki Jeesuksen, iloitsi hän suuresti, sillä hän halusi nähdä hänet pitkään aikaan, koska hän oli kuullut hänestä paljon. ja hän toivoi näkevänsä jonkun ihmeen tekemänsä.
9 Sitten hän kysyi häneltä monin sanoin; mutta hän ei vastannut hänelle mitään.
10 Ja ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat ja syyttivät häntä ankarasti.
11 Ja Herodes sotilaineen hylkäsi hänet ja pilkkasi häntä, puki hänet upeaan vaippaan ja lähetti hänet takaisin Pilatuksen luo.
12 Ja samana päivänä Pilatus ja Herodes ystävystyivät, sillä ennen he olivat keskenään vihollisia.
13 Ja Pilatus, kun hän oli kutsunut koolle ylipapit ja ruhtinaat ja kansan,
14 sanoi heille: "Te olette tuoneet tämän miehen minun tyköni, niinkuin kansan vääristelee." Ja katso, minä, tutkittuani häntä teidän edessänne, en ole havainnut mitään moittimista tässä miehessä, joka koskee niitä asioita, joista te häntä syytätte.
15 Ei, eikä vielä Herodes; sillä minä lähetin sinut hänen tykönsä; ja katso, hänelle ei ole tehty mitään kuoleman arvoista.
16 Sentähden minä kuritan häntä ja vapautan hänet.

17 (Välittämättä hänen on vapautettava yksi heille juhlassa.)
18 Ja he huusivat heti ja sanoivat: "Mene pois tämä mies ja päästä meille Barabbas".
19 (joka tietyn kaupungissa tapahtuneen kapinan ja murhan vuoksi heitettiin vankilaan.)
20 Niin Pilatus, joka halusi päästää Jeesuksen, puhui jälleen heille.
21 Mutta he huusivat sanoen: Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse.
22 Ja hän sanoi heille kolmannen kerran: miksi, mitä pahaa hän on tehnyt? En ole löytänyt hänestä kuolinsyytä; sentähden minä kuritan häntä ja päästän hänet menemään.
23 Ja he huusivat heti suurella äänellä vaatien, että hänet ristiinnaulittaisiin. Ja heidän ja ylipappien äänet voittivat.
24 Ja Pilatus antoi tuomion, että se tapahtuisi niin kuin he vaativat.
25 Ja hän vapautti heille sen, joka kapinan ja murhan vuoksi oli heitetty vankilaan, jota he halusivat; mutta hän antoi Jeesuksen heidän tahtoonsa.
26 Ja kun he veivät hänet pois, he ottivat kiinni yhden Simonin, kyreneläisen, joka tuli maasta, ja panivat ristin hänen päällensä, että hän kantaisi sen Jeesuksen jälkeen.
27 Ja häntä seurasi suuri joukko ihmisiä ja naisia, jotka myös itkivät ja valittivat häntä.
28 Mutta Jeesus kääntyi heidän puoleensa ja sanoi: Jerusalemin tyttäret, älkää itkekö minun puolestani, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.
29 Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja kohtut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja lapset, jotka eivät ole imeneet.
30 Silloin he alkavat sanoa vuorille: 'Langetkaa meidän päällemme; ja kukkuloille: Peitä meidät.
31 Sillä jos he tekevät tämän vihreässä puussa, mitä tehdään kuivassa?
32 Ja hänen kanssaan oli myös kaksi muuta pahantekijää, jotka vietiin kuolemaan.
33 Ja kun he tulivat siihen paikkaan, jota kutsutaan Golgataksi, he ristiinnaulitsivat siellä hänet ja pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.
34 Silloin Jeesus sanoi: Isä, anna heille anteeksi; sillä he eivät tiedä mitä tekevät. Ja he jakoivat hänen vaatteensa ja heittivät arpaa.
35 Ja kansa seisoi katsomassa. Ja myös päämiehet heidän kanssansa pilkkasivat häntä sanoen: toiset hän auttoi; pelastakoon itsensä, jos hän on Kristus, Jumalan valittu.
36 Ja myös sotilaat pilkkasivat häntä ja tulivat hänen luokseen ja tarjosivat hänelle etikkaa,
37 ja sanoi: jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin pelasta itsesi.
38 Ja hänen päällensä oli kirjoitettu kreikkalaisilla, latinalaisilla ja heprealaisilla kirjaimilla: TÄMÄ ON JUUTALAISTEN KUNINGAS.
39 Ja yksi pahantekijöistä, jotka hirtettiin, pilkkasi häntä sanoen: jos sinä olet Kristus, auta itsesi ja meidät.
40 Mutta toinen vastasi nuhteli häntä ja sanoi: etkö sinä pelkää Jumalaa, koska sinä olet samassa tuomiossa?
41 Ja me totisesti olemme oikein; sillä me saamme palkkamme teoistamme; mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään pahaa.
42 Ja hän sanoi Jeesukselle: Herra, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.
43 Jeesus sanoi hänelle: " Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä olet minun kanssani paratiisissa".
44 Ja se oli noin kuudes tunti, ja pimeys oli koko maan päällä yhdeksänteen tuntiin asti.
45 Ja aurinko pimeni, ja temppelin esirippu repesi keskeltä.
46 Ja kun Jeesus huusi suurella äänellä, sanoi hän: Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni; ja tämän sanottuaan hän antoi henkensä.
47 Mutta kun sadanpäämies näki, mitä tapahtui, ylisti hän Jumalaa sanoen: "Tämä oli totisesti vanhurskas mies".
48 Ja kaikki kansa, joka kokoontui katsomaan, mitä tapahtui, löi rintaansa ja palasi.
49 Ja kaikki hänen tuttavansa ja naiset, jotka seurasivat häntä Galileasta, seisoivat kaukana ja katsoivat näitä.
50 Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Joosef, neuvonantaja; ja hän oli hyvä mies ja oikeudenmukainen:
51 (Hän ei ollut suostunut heidän neuvoinsa ja tekoihinsa;) hän oli Arimatiasta, juutalaisten kaupungista; hän myös itse odotti Jumalan valtakuntaa.
52 Tämä mies meni Pilatuksen tykö ja anoi Jeesuksen ruumista.
53 Ja hän otti sen alas, kääri sen liinavaatteisiin ja pani sen kiveen hakattuun hautaan, johon ei ketään ennen ollut pantu.
54 Ja sinä päivänä oli valmistuspäivä, ja sapatti lähestyi.
55 Ja naiset, jotka tulivat hänen kanssaan Galileasta, seurasivat perässä ja näkivät haudan ja kuinka hänen ruumiinsa pantiin.
56 Ja he palasivat ja valmistivat yrttejä ja voiteita; ja lepäsi sapattipäivän käskyn mukaan.

LUKU 24

1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä, varhain aamulla, he tulivat haudalle ja toivat yrttejä, jotka he olivat valmistaneet, ja joitain muita mukanaan.
2 Ja he löysivät kiven vieritettynä pois haudalta.
3 Ja he menivät sisään eivätkä löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.
4 Ja tapahtui, kun he olivat hyvin ymmällään siitä, katso, kaksi miestä seisoi heidän vieressään loistavissa vaatteissa:
5 Ja kun he pelkäsivät ja kumarsivat kasvonsa maahan, sanoivat he heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleiden joukosta?"
6 Hän ei ole täällä, vaan on noussut ylös: muistakaa, kuinka hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa,
7 Sanoen: Ihmisen Poika pitää antaa syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulita, ja kolmantena päivänä nouseman ylös.
8 Ja he muistivat hänen sanansa,
9 Ja palasi haudalta ja kertoi kaiken tämän niille yhdelletoista ja kaikille muille.
10 Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset, jotka olivat heidän kanssaan, kertoivat tämän apostoleille.
11 Ja heidän sanansa pitivät heistä turhia tarinoita, eivätkä he uskoneet niitä.
12 Silloin Pietari nousi ja juoksi haudalle; Ja kumartuessaan hän näki pellavavaatteet, jotka oli asetettu päällekkäin, ja lähti pois, ihmetellen itsekseen sitä, mitä oli tapahtunut.
13 Ja katso, kaksi heistä meni samana päivänä kylään nimeltä Emmaus, joka oli Jerusalemista noin kuusikymmentä vakomatkaa.

14 Ja he puhuivat yhdessä kaikesta tästä, mitä oli tapahtunut.
15 Ja tapahtui, että kun he keskustelivat ja keskustelivat, Jeesus itse lähestyi ja meni heidän kanssaan.
16 Mutta heidän silmänsä olivat kiinni, etteivät he tunteneet häntä.
17 Ja hän sanoi heille: mitä ne puheet ovat, joita te käytte toisillenne, kun vaellatte ja olette murheellisia?
18 Ja yksi heistä, jonka nimi oli Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle: "Oletko sinä vain muukalainen Jerusalemissa, etkä ole tiennyt, mitä siellä näinä päivinä tapahtuu?"
19 Ja hän sanoi heille: mitä? Ja he sanoivat hänelle: Jeesuksesta Nasaretilaista, joka oli profeetta, väkevä teoissa ja sanoissa Jumalan ja kaiken kansan edessä.
20 Ja kuinka ylipapit ja meidän päämiehemme antoivat hänet kuolemaan tuomittavaksi ja ristiinnaulitsivat.
21 Mutta me uskoimme, että se oli se, joka oli lunastanut Israelin; ja kaiken tämän lisäksi on tänään kolmas päivä siitä, kun nämä tapahtuivat.
22 Niin, ja myös muutamat naiset ryhmästämme hämmästyttivät meitä, jotka olivat varhain haudalla;
23 Ja kun he eivät löytäneet hänen ruumiistaan, he tulivat sanoen, että he olivat myös nähneet näyn enkeleistä, jotka sanoivat hänen elävän.
24 Ja muutamat niistä, jotka kanssamme olivat, menivät haudalle ja huomasivat sen olevan niin kuin naiset olivat sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet.
25 Silloin hän sanoi heille: " Oi tyhmät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea, mitä profeetat ovat puhuneet.
26 Eikö Kristuksen olisi pitänyt kärsiä näitä ja mennä kirkkauteensa?
27 Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista, hän selitti heille kaikissa kirjoituksissa, mitä hänestä oli.
28 Ja he lähestyivät kylää, minne he menivät, ja hän teki niinkuin olisi mennyt pidemmälle.
29 Mutta he pakottivat häntä sanoen: "Jää meidän kanssamme, sillä ilta lähestyy, ja päivä on pitkällä". Ja hän meni sisään jäämään heidän kanssaan.
30 Ja tapahtui, että kun hän istui aterialla heidän kanssaan, hän otti leivän, siunasi sen, mursi ja antoi heille.
31 Ja heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet; ja hän katosi heidän näkyvistään.
32 Ja he sanoivat toisilleen: eikö meidän sydämemme palanut meissä, kun hän puhui kanssamme tiellä ja avasi meille kirjoituksia?
33 Ja he nousivat samalla hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja löysivät ne yksitoista koolla ja ne, jotka olivat heidän kanssaan,
34 Sanoen: Herra on totisesti noussut ja ilmestynyt Simonille.
35 Ja he kertoivat, mitä tiellä tapahtui, ja kuinka he tunsivat hänet leivän murtamisessa.
36 Ja kun he näin puhuivat, Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: rauha olkoon teille!
37 Mutta he olivat kauhuissaan ja peloissaan ja luulivat nähneensä hengen.
38 Ja hän sanoi heille: miksi te olette ahdistuneita? ja miksi ajatukset nousevat sydämeesi?
39 Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani, että se olen minä itse. Käsittele minua ja katso; sillä hengellä ei ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minun olevan.
40 Ja kun hän oli tämän puhunut, hän osoitti heille kätensä ja jalkansa.
41 Ja kun he eivät vielä ilosta uskoneet ja ihmetelleet, sanoi hän heille: onko teillä täällä ruokaa?
42 Ja he antoivat hänelle palan paistettua kalaa ja hunajakennoa.
43 Ja hän otti sen ja söi heidän edessään.
44 Ja hän sanoi heille: Nämä ovat ne sanat, jotka minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa, koskien minua.
45 Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä, jotta he ymmärtäisivät kirjoitukset,
46 Ja sanoi heille: Näin on kirjoitettu, ja näin Kristuksen tuli kärsiä ja kolmantena päivänä nousta kuolleista.
47 Ja että parannusta ja syntien anteeksi antamista pitää saarnata hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista.
48 Ja te olette näiden asioiden todistajia.
49 Ja katso, minä lähetän Isäni lupauksen teidän päällenne; mutta olkaat Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät siunataan voimalla korkeudesta.
50 Ja hän vei heidät ulos Betaniaan asti, nosti kätensä ja siunasi heidät.
51 Ja tapahtui, että kun hän siunasi heitä, hänet erotettiin heistä ja otettiin ylös taivaaseen.
52 Ja he kumarsivat häntä ja palasivat Jerusalemiin suurella ilolla.
53 Ja he olivat jatkuvasti temppelissä ylistäen ja siunaten Jumalaa. Aamen.

John

LUKU 1

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.
2 Sama oli alussa Jumalan luona.
3 Kaikki on hänen kauttaan tehty; ja ilman häntä ei tehty mitään, mikä olisi tehty.
4 Hänessä oli elämä; ja elämä oli ihmisten valo.
5 Ja valo loistaa pimeydessä; ja pimeys ei käsittänyt sitä.
6 Oli eräs Jumalan lähettämä mies, jonka nimi oli Johannes.
7 Hän tuli todistajaksi, todistamaan Valosta, jotta kaikki ihmiset uskoisivat hänen kauttaan.
8 Hän ei ollut tuo Valo, vaan hänet lähetettiin todistamaan tuosta Valosta.
9 Se oli todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, joka tulee maailmaan.
10 Hän oli maailmassa, ja maailma on hänen kauttaan luotu, eikä maailma tuntenut häntä.
11 Hän tuli omiensa tykö, eivätkä hänen omansa ottaneet häntä vastaan.
12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.
13 jotka eivät ole syntyneet verestä eivätkä lihan tahdosta, eivätkä ihmisen tahdosta, vaan Jumalasta.
14 Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme (ja me katselimme hänen kirkkauttansa, Isän ainokaisen kirkkautta), täynnä armoa ja totuutta.
15 Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä oli se, josta minä puhuin: se, joka minun jälkeeni tulee, on parempi ennen minua, sillä hän oli ennen minua".
16 Ja hänen täyteydestänsä me olemme kaikki saaneet, ja armoa armosta.
17 Sillä lain on antanut Mooses, mutta armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta.
18 Kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa; ainosyntyinen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.
19 Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät pappeja ja leeviläisiä Jerusalemista kysymään häneltä: kuka sinä olet?
20 Ja hän tunnusti, eikä kieltänyt; mutta tunnustin: minä en ole Kristus.
21 Ja he kysyivät häneltä: mitä sitten? Oletko sinä Elias? Ja hän sanoi: en ole. Oletko sinä se profeetta? Ja hän vastasi: Ei.
22 Niin he sanoivat hänelle: kuka sinä olet? jotta voisimme vastata niille, jotka ovat meidät lähettäneet. Mitä sanot itsestäsi?
23 Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: tasoittakaa Herran tie, niinkuin profeetta Esaias sanoi."
24 Ja ne, jotka lähetettiin, olivat fariseuksia.
25 Ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus, et Elias etkä se profeetta?"
26 Johannes vastasi heille sanoen: Minä kastan vedellä; mutta teidän keskuudessanne seisoo yksi, jota te ette tunne;
27 Hän on se, joka minun jälkeeni tulee, on parempi kuin minä, jonka kengänsalpaa en ole arvollinen avaamaan.
28 Tämä tapahtui Betabarassa Jordanin tuolla puolen, jossa Johannes kastoi.
29 Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin."
30 Tämä on se, josta minä sanoin: Minun jälkeeni tulee mies, joka on parempi ennen minua, sillä hän oli ennen minua.
31 Ja minä en häntä tuntenut, vaan että hän tuli ilmi Israelille, sentähden minä olen tullut vedellä kastamaan.
32 Ja Johannes todisti sanoen: Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta kuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä.
33 Ja en minä häntä tuntenut; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: kenen päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän häneen, se on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä.
34 Ja minä näin ja todistin, että tämä on Jumalan Poika.
35 Seuraavana päivänä taas seisoivat Johannes ja kaksi hänen opetuslastaan;
36 Ja katsellessaan Jeesusta hänen kävellessä, hän sanoi: katso, Jumalan Karitsa!
37 Ja ne kaksi opetuslapsia kuulivat hänen puhuvan, ja he seurasivat Jeesusta.
38 Niin Jeesus kääntyi ja näki heidän seuraavan ja sanoi heille: mitä te etsitte? He sanoivat hänelle: "Rabbi, mikä on käännettynä: Mestari", missä sinä asut?
39 Hän sanoi heille: tulkaa katsomaan. He tulivat ja näkivät, missä hän asui, ja jäivät hänen luokseen sinä päivänä, sillä kello oli noin kymmenes tunti.
40 Toinen niistä kahdesta, jotka kuulivat Johanneksen puhuvan ja seurasivat häntä, oli Andreas, Simon Pietarin veli.
41 Hän löytää ensin oman veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan, joka on käännettynä: Kristus".
42 Ja hän vei hänet Jeesuksen luo. Ja kun Jeesus näki hänet, sanoi hän: " Sinä olet Simon Joonan poika; sinua kutsutaan Keefasksi, joka on käännettynä kivi".
43 Seuraavana päivänä Jeesus meni Galileaan, ja tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: " Seuraa minua".
44 Filippus oli Betsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista.
45 Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen Nasaretilaisen, Joosefin pojan".
46 Ja Natanael sanoi hänelle: voiko Nasaretista tulla mitään hyvää? Filippus sanoi hänelle: "Tule katsomaan".
47 Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: " Katso, totinen israelilainen, jossa ei ole vilppiä!"
48 Natanael sanoi hänelle: mistä sinä minut tunnet? Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit viikunapuun alla, minä näin sinut."
49 Natanael vastasi ja sanoi hänelle: Rabbi, sinä olet Jumalan Poika; sinä olet Israelin kuningas.
50 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: koska minä sanoin sinulle: minä näin sinut viikunapuun alla, uskotko? sinä tulet näkemään suurempia asioita kuin nämä.
51 Ja hän sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: tästedes te näette taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ja laskeutuvan Ihmisen Pojan päälle."

LUKU 2

1 Ja kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa; ja Jeesuksen äiti oli siellä:
2 Ja Jeesus ja hänen opetuslapsensa kutsuttiin häihin.
3 Ja kun he halusivat viiniä, sanoi Jeesuksen äiti hänelle: ei heillä ole viiniä.
4 Jeesus sanoi hänelle: " Nainen, mitä tekemistä minulla on sinun kanssasi?" minun tuntini ei ole vielä tullut.
5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän sanoo teille, tehkää se".
6 Ja sinne oli asetettu kuusi kivistä vesiastiaa juutalaisten puhdistuksen mukaisesti, ja niissä oli kaksi tai kolme kuutiota.
7 Jeesus sanoi heille: "Täytä vesiastiat vedellä". Ja he täyttivät ne ääriään myöten.
8 Ja hän sanoi heille: " Ottakaa nyt ulos ja viekää juhlan pitäjälle". Ja he paljastivat sen.
9 Kun juhlan ruhtinas oli maistanut vettä, josta oli tehty viiniä, eikä tiennyt, mistä se oli; mutta palvelijat, jotka juottivat vettä, tiesivät, niin kutsui juhlan pitäjä ylkäksi,
10 Ja sanoi hänelle: "Jokainen antaa alussa hyvää viiniä". ja kun ihmiset ovat juoneet hyvin, sitten se, mikä on pahempaa; mutta sinä olet säilyttänyt hyvän viinin tähän asti.
11 Tämän ihmeiden alun Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmoitti kunniansa; ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.
12 Tämän jälkeen hän meni alas Kapernaumiin, hän ja hänen äitinsä, ja hänen veljensä ja hänen opetuslapsensa; ja he viipyivät siellä ei montaa päivää.
13 Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin,
14 Ja löysivät temppelistä ne, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajia istumassa:
15 Ja kun hän oli tehnyt vitsauksen köysistä, ajoi hän kaikki ulos temppelistä, sekä lampaat ja härät; ja vuodatti vaihtajien rahat ja kaatoi pöydät.
16 Ja sanoi niille, jotka myivät kyyhkysiä: " Vie nämä täältä!" älkää tehkö Isäni huoneesta kauppahuonetta.
17 Ja hänen opetuslapsensa muistivat, että oli kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta on syönyt minut".
18 Silloin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: minkä merkin sinä osoitat meille, kun näet, että sinä näitä teet?
19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Hajottakaa tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä".
20 Silloin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta oli tätä temppeliä rakennettuna, ja rakennatko sen kolmessa päivässä?"
21 Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä.
22 Kun hän siis nousi kuolleista, muistivat hänen opetuslapsensa, että hän oli sanonut tämän heille; ja he uskoivat kirjoituksen ja sen sanan, jonka Jeesus oli sanonut.
23 Kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, juhlapäivänä, monet uskoivat hänen nimeensä, nähdessään ne ihmeet, joita hän teki.
24 Mutta Jeesus ei antanut itseään heille, koska hän tunsi kaikki ihmiset,
25 Eikä tarvinnut kenenkään todistavan ihmisestä; sillä hän tiesi, mitä ihmisessä oli.

LUKU 3

1 Fariseusten joukossa oli mies, nimeltä Nikodemus, juutalaisten hallitsija:
2 Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan opettaja; sillä ei kukaan voi tehdä näitä ihmeitä, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan.
3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ellei ihminen synny uudesti, ei hän voi nähdä Jumalan valtakuntaa.
4 Nikodemus sanoi hänelle: kuinka ihminen voi syntyä vanhana? voiko hän mennä toisen kerran äitinsä kohtuun ja syntyä?
5 Jeesus vastasi: Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ellei ihminen synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.
6 Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä on syntynyt Hengestä, on henki.
7 Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: sinun täytyy syntyä uudesti.
8 Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen äänen, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokainen, joka on Hengestä syntynyt.
9 Nikodemus vastasi ja sanoi hänelle: "Kuinka tämä voi tapahtua?"
10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Oletko sinä Israelin herra, etkä tiedä näitä?"
11 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme, että olemme nähneet; etkä ota vastaan meidän todistustamme.
12 Jos minä olen puhunut teille maallisia, ja te ette usko, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisista?
13 Eikä kukaan ole noussut ylös taivaaseen, vaan se, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.
14 Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Pojan ylennettämän:
15 ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.
16 Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.
17 Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa; vaan että maailma hänen kauttaan pelastuisi.
18 Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen.
19 Ja tämä on tuomio, että valo on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valoa, koska heidän tekonsa olivat pahat.
20 Sillä jokainen, joka tekee pahaa, vihaa valkeutta, eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojaan nuhdettaisi.
21 Mutta joka tekee totuuden, se tulee valkeuteen, jotta hänen tekonsa tulisivat ilmi, koska ne ovat Jumalassa tehdyt.
22 Tämän jälkeen Jeesus ja hänen opetuslapsensa tulivat Juudean maahan; ja siellä hän viipyi heidän kanssaan ja kastoi.
23 Ja Johanneskin kastoi Aenonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ja he tulivat ja ottivat kasteen.
24 Sillä Johannes ei ollut vielä heitetty vankilaan.

25 Sitten eräiden Johanneksen opetuslasten ja juutalaisten välillä nousi kysymys puhdistamisesta.
26 Ja he tulivat Johanneksen tykö ja sanoivat hänelle: Rabbi, se, joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolen, josta sinä todistit, katso, hän kastaa, ja kaikki ihmiset tulevat hänen tykönsä.
27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ihminen ei voi ottaa mitään vastaan, ellei hänelle anneta taivaasta".
28 Te itse todistatte minusta, että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan että minut on lähetetty hänen edellänsä.
29 Jolla on morsian, se on ylkä, mutta ylkän ystävä, joka seisoo ja kuulee häntä, iloitsee suuresti ylkän äänestä: tämä minun iloni on siis täyttynyt.
30 Hänen täytyy kasvaa, mutta minun pitää vähentyä.
31. Joka ylhäältä tulee, on yli kaiken; joka on maasta, se on maallinen ja puhuu maasta; joka taivaasta tulee, on yli kaiken.
32 Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sen hän todistaa; eikä kukaan ota vastaan hänen todistustaan.
33 Joka on ottanut vastaan hänen todistuksensa, se on sinetillä, että Jumala on totuus.
34 Sillä se, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä Jumala ei anna Henkeä hänelle mitalla.
35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käsiinsä.
36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä, ja joka ei usko Poikaa, se ei näe elämää; mutta Jumalan viha pysyy hänen päällänsä.

LUKU 4

1 Kun siis Herra tiesi, kuinka fariseukset olivat kuulleet, että Jeesus teki ja kastoi enemmän opetuslapsia kuin Johannes,
2 (Vaikka Jeesus itse ei kastanut, vaan hänen opetuslapsensa)
3 Hän lähti Juudeasta ja lähti jälleen Galileaan.
4 Ja hänen täytyy kulkea Samarian kautta.
5 Sitten hän tuli Samarian kaupunkiin, jota kutsutaan Sykariksi, lähellä sitä peltoa, jonka Jaakob antoi pojalleen Joosefille.
6 Ja Jaakobin kaivo oli siellä. Niin Jeesus, väsyneenä matkaansa, istui kaivolle; ja kello oli noin kuudes tunti.
7 Samarialainen nainen tulee ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: anna minulle juoda.
8 (Sillä hänen opetuslapsensa olivat menneet kaupunkiin ostamaan lihaa.)
9 Niin Samarialainen nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, joka olen samarialainen nainen?" sillä juutalaisilla ei ole mitään tekemistä samarialaisten kanssa.
10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan ja kuka se on, joka sanoo sinulle: "Anna minulle juoda!" sinä olisit pyytänyt häneltä, ja hän olisi antanut sinulle elävää vettä.
11 Nainen sanoi hänelle: "Herra, sinulla ei ole mitään, mistä ammentaa, ja kaivo on syvä: mistä sinulla sitten on se elävä vesi?"
12 Oletko sinä suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille kaivon ja joi siitä itse, ja hänen lapsensa ja karjansa?
13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: " Joka juo tätä vettä, se janoaa jälleen:
14 Mutta yksikään, joka juo vettä, jonka minä hänelle annan, ei koskaan jano; mutta se vesi, jonka minä hänelle annan, on hänessä vesilähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.
15 Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna minulle tätä vettä, etten minä jano enkä tulisi tänne ammentamaan".
16 Jeesus sanoi hänelle: mene, kutsu miehesi ja tule tänne.
17 Nainen vastasi ja sanoi: minulla ei ole miestä. Jeesus sanoi hänelle: Oikein sanoit: Minulla ei ole miestä.
18 Sillä sinulla on ollut viisi miestä; ja se, joka sinulla nyt on, ei ole miehesi; siinä sinä totisesti sanot.
19 Nainen sanoi hänelle: "Herra, minä ymmärrän, että sinä olet profeetta".
20 Meidän isämme rukoilivat tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa ihmisten tulee rukoilla.
21 Jeesus sanoi hänelle: nainen, usko minua, hetki tulee, jolloin ette tällä vuorella ettekä vielä Jerusalemissa rukoile Isää.
22 Te kumarratte, ette tiedä mitä; me tiedämme, mitä me kumarramme; sillä pelastus on juutalaisista.
23 Mutta hetki tulee ja nyt on, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä Isä etsii sellaisia, jotka häntä rukoilevat.
24 Jumala on Henki, ja niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla häntä hengessä ja totuudessa.
25 Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Messias tulee, jota kutsutaan Kristukseksi: kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaikki."
26 Jeesus sanoi hänelle: minä olen se, joka sinulle puhun.
27 Ja tämän jälkeen tulivat hänen opetuslapsensa ja ihmettelivät, että hän puhui vaimon kanssa. Mutta ei kukaan sanonut: mitä sinä etsit? tai: Miksi puhut hänen kanssaan?
28 Sitten nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi miehille:
29 Tule katsomaan miestä, joka kertoi minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt: eikö tämä ole Kristus?
30 Sitten he lähtivät kaupungista ja tulivat hänen tykönsä.
31 Sillä välin hänen opetuslapsensa rukoilivat häntä sanoen: Mestari, syö.
32 Mutta hän sanoi heille: minulla on syötävänä ruokaa, jota ette tiedä.
33 Sentähden opetuslapset sanoivat toisilleen: onko joku tuonut hänelle syötävää?
34 Jeesus sanoi heille: " Minun ruokani on se, että teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen työnsä."
35 Ettekö sano: Vielä on neljä kuukautta, ja sitten tulee elonkorjuu? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katsokaa peltoja; sillä ne ovat jo valkoisia korjattavaksi.
36 Ja niittäjä saa palkan ja kokoaa hedelmän iankaikkiseen elämään, että sekä kylväjä että leikkaaja iloitsisivat yhdessä.
37 Ja tässä pitää paikkansa se sana: toinen kylvää, toinen niittää.
38 Minä lähetin teidät leikkaamaan sitä, josta ette ole vaivanneet; muut ihmiset tekivät työtä, ja te olette heidän työhönsä.
39 Ja monet sen kaupungin samarialaiset uskoivat häneen sen naisen sanan tähden, joka todisti: "Hän kertoi minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt".

40 Ja kun samarialaiset tulivat hänen tykönsä, pyysivät he häntä jäämään heidän luokseen; ja hän viipyi siellä kaksi päivää.
41 Ja monet muut uskoivat hänen oman sanansa tähden;
42 Ja sanoi vaimolle: "Nyt me emme usko sinun puheesi tähden; sillä me olemme itse kuulleet häntä ja tiedämme, että tämä on totisesti Kristus, maailman Vapahtaja."
43 Mutta kahden päivän kuluttua hän lähti sieltä ja meni Galileaan.
44 Sillä Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole kunniaa omassa maassaan.
45 Ja kun hän tuli Galileaan, ottivat galilealaiset hänet vastaan, koska he olivat nähneet kaiken, mitä hän teki Jerusalemissa juhlissa; sillä hekin menivät juhlaan.
46 Niin Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, jossa hän teki veden viiniksi. Ja siellä oli eräs aatelismies, jonka poika oli sairas Kapernaumissa.
47 Kun hän kuuli, että Jeesus oli tullut Juudeasta Galileaan, meni hän hänen tykönsä ja rukoili häntä, että tämä tulisi alas ja parantaisi hänen poikansa, sillä hän oli kuolemaisillaan.
48 Niin Jeesus sanoi hänelle: ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä, te ette usko.
49 Jalomies sanoi hänelle: "Herra, tule alas, ennen kuin minun lapseni kuolee".
50 Jeesus sanoi hänelle: mene; poikasi elää. Ja mies uskoi sanan, jonka Jeesus oli puhunut hänelle, ja hän lähti tiensä.
51 Ja kun hän oli menossa alas, tulivat hänen palvelijansa häntä vastaan ja ilmoittivat hänelle, sanoen: sinun poikasi elää.
52 Sitten hän tiedusteli heiltä hetkeä, jolloin hän alkoi korjata. Ja he sanoivat hänelle: eilen seitsemännellä hetkellä kuume lähti hänestä.
53 Niin isä tiesi, että se oli sillä hetkellä, jona Jeesus sanoi hänelle: sinun poikasi elää, ja hän uskoi ja koko hänen perhekuntansa.
54 Tämä on jälleen toinen ihme, jonka Jeesus teki tullessaan Juudeasta Galileaan.

LUKU 5

1 Tämän jälkeen oli juutalaisten juhla; ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
2 Mutta Jerusalemissa lammastorin luona on allas, jota kutsutaan heprean kielellä Betesdaksi, ja siinä on viisi eteistä.
3 Näissä makasi suuri joukko voimattomia, sokeita, pysähtyneitä, kuihtuneita, odottamassa veden liikkumista.
4 Sillä eräänä ajankohtana enkeli laskeutui lammikkoon ja häiritsi veden: jokainen, joka sitten ensimmäisenä veden levottomuuden jälkeen astui sisään, parani kaikesta sairaudesta, joka hänellä oli.
5 Ja siellä oli mies, joka oli sairaana kolmekymmentäkahdeksan vuotta.
6 Kun Jeesus näki hänen valehtelevan ja tiesi, että hän oli jo kauan ollut siinä tilanteessa, hän sanoi hänelle: " Tuletko terveeksi?"
7 Voimaton mies vastasi hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka panee minut altaaseen, kun vesi on levoton; mutta kun minä tulen, astuu toinen minun eteeni."
8 Jeesus sanoi hänelle: nouse, ota vuoteesi ja käy.
9 Ja kohta mies tuli terveeksi, otti vuoteensa ja käveli; ja sinä päivänä oli sapatti.
10 Niin juutalaiset sanoivat parantuneelle: "On sapattipäivä; sinun ei ole lupa kantaa vuotiasi".
11 Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: "Ota vuoteesi ja kävele".
12 Niin he kysyivät häneltä: "Mikä on se mies, joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja kävele'?"
13 Eikä parannettu tiennyt, kuka hän oli, sillä Jeesus oli luopunut, sillä siellä oli suuri joukko.
14 Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäköstä ja sanoi hänelle: " Katso, sinä olet terve; älä enää syntiä, ettei sinulle tapahtuisi pahempaa."
15 Mies lähti ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli se, joka oli tehnyt hänet terveeksi.
16 Ja sen tähden juutalaiset vainosivat Jeesusta ja yrittivät tappaa hänet, koska hän oli tehnyt tämän sapatinpäivänä.
17 Mutta Jeesus vastasi heille: minun Isäni tekee työtä tähän asti, ja minä teen työtä.
18 Sentähden juutalaiset etsivät yhä enemmän tappaakseen hänet, koska hän ei ainoastaan ollut rikkonut sapattia, vaan sanoi myös, että Jumala oli hänen Isänsä ja teki itsensä Jumalan vertaiseksi.
19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi tehdä itsestään mitään, vaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä hän tekee, sitä myös Poika tekee samoin."
20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän tekee, ja hän näyttää hänelle suurempia tekoja kuin nämä, että te ihmettelisitte.
21 Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee heidät eläväksi; niin myös Poika tekee eläviksi kenet tahtoo.
22 Sillä Isä ei tuomitse ketään, vaan on antanut kaiken tuomion Pojalle.
23 Että kaikki ihmiset kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.
24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomioon. vaan siirtyy kuolemasta elämään.
25 Totisesti, totisesti minä sanon teille: hetki tulee ja nyt on, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, saavat elää.
26 Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään; niin hän on antanut Pojalle, että hänellä olisi elämä itsessään;
27 Ja hän on antanut hänelle vallan myös tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.
28 Älä ihmettele tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki haudoissa olevat kuulevat hänen äänensä,
29 Ja tulee esiin; ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen; ja ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.
30 Minä en voi itsestäni mitään tehdä; niinkuin kuulen, niin minä tuomitsen, ja minun tuomioni on oikea. sillä minä en etsi omaa tahtoani, vaan Isän tahtoa, joka on minut lähettänyt.
31 Jos minä todistan itsestäni, minun todistukseni ei ole totta.
32 On toinen, joka todistaa minusta; ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän todistaa minusta, on totta.
33 Te lähetitte Johanneksen tykö, ja hän todisti totuudesta.

34 Mutta minä en ota todistusta ihmiseltä, vaan tämän minä sanon, että te pelastuisitte.
35 Hän oli palava ja loistava valo, ja te halusitte hetken iloita hänen valossaan.
36 Mutta minulla on suurempi todistus kuin Johanneksen; sillä ne teot, jotka Isä on antanut minun tehdäkseni, ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.
37 Ja itse Isä, joka on minut lähettänyt, on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen muotoaan.
38 Ja hänen sanansa ei pysy teissä; sillä jonka hän on lähettänyt, sitä te ette usko.
39 Tutkikaa kirjoituksia; sillä te luulette, että niissä teillä on iankaikkinen elämä, ja he ovat ne, jotka todistavat minusta.
40 Ja te ette tule minun tyköni, että teillä olisi elämä.
41 En ota kunniaa ihmisiltä.
42 Mutta minä tunnen teidät, ettei teissä ole Jumalan rakkautta.
43 Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos joku tulee omassa nimessään, sen te otatte vastaan.
44 Kuinka te voitte uskoa, jotka toisiltanne kunnioitatte, ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee yksin Jumalalta?
45 Älkää luulko, että minä syyttäisin teitä Isän puoleen; on yksi, joka teitä syyttää, Mooses, johon te turvaatte.
46 Sillä jos te olisitte uskoneet Moosesta, niin te uskoisitte minua; sillä hän kirjoitti minusta.
47 Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te uskoisitte minun sanojani?

LUKU 6

1 Tämän jälkeen Jeesus meni Galilean meren yli, se on Tiberiaan meri.
2 Ja suuri joukko seurasi häntä, koska he näkivät hänen ihmeensä, joita hän teki sairaille.
3 Ja Jeesus nousi vuorelle ja istui siellä opetuslastensa kanssa.
4 Ja pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.
5 Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki suuren joukon tulevan tykönsä, sanoi hän Filippukselle: mistä ostamme leipää näiden syömään?
6 Ja tämän hän sanoi koetellakseen häntä; sillä hän itse tiesi, mitä tekisi.
7 Filippus vastasi hänelle: "Kaksisataa pennin arvoista leipää ei riitä heille, jotta jokainen heistä saisi vähän".
8 Yksi hänen opetuslapsistaan, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle:
9 Täällä on poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi pientä kalaa; mutta mitä ne ovat niin monien joukossa?
10 Jeesus sanoi: " Aseta miehet istumaan." Nyt paikalla oli paljon ruohoa. Niin miehet istuutuivat, noin viisituhatta.
11 Ja Jeesus otti leivät; ja kiittäen hän jakoi opetuslapsille ja opetuslapset istuville. ja samoin kaloista niin paljon kuin haluaisivat.
12 Kun he tulivat täyteen, hän sanoi opetuslapsilleen: " Kootkaa jäljelle jääneet palaset, ettei mikään joutuisi hukkaan".
13 Sentähden he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista koria niiden viiden ohraleivän palasilla, jotka jäivät syöneille.
14. Ja kun nuo miehet näkivät sen ihmeen, jonka Jeesus teki, sanoivat: tämä on totisesti se profeetta, jonka piti tulla maailmaan.
15 Kun Jeesus siis ymmärsi, että he tulisivat ja ottaisivat hänet väkisin ja tekisivät hänestä kuninkaan, hän lähti jälleen vuorelle yksin.
16 Ja kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas mereen,
17 Ja astuivat laivaan ja menivät meren yli Kapernaumiin. Ja nyt oli pimeää, eikä Jeesus tullut heidän luokseen.
18 Ja meri nousi suuren tuulen johdosta, joka puhalsi.
19 Ja kun he olivat soutaneet noin viisikymmentä tai kolmekymmentä vakomatkaa, näkivät he Jeesuksen kävelevän merellä ja lähestyvän laivaa; ja he pelkäsivät.
20 Mutta hän sanoi heille: minä se olen; älä pelkää.
21. Silloin he ottivat hänet mielellään veneeseen, ja heti laiva oli siinä maassa, johon he menivät.
22 Seuraavana päivänä, kun ihmiset, jotka seisoivat meren toisella puolella, näkivät, ettei siellä ollut muuta venettä kuin se, johon hänen opetuslapsensa menivät, ja että Jeesus ei mennyt opetuslastensa kanssa veneeseen, vaan hänen opetuslapset olivat poissa yksin;
23 (Mutta Tiberiasta tuli muita veneitä lähelle sitä paikkaa, jossa he söivät leipää, sen jälkeen kun Herra oli kiittänyt.)
24 Kun ihmiset näkivät, ettei Jeesusta ollut siellä eikä hänen opetuslapsiaan, hekin lähtivät laivaan ja tulivat Kapernaumiin etsimään Jeesusta.
25 Ja kun he löysivät hänet meren toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: Rabbi, milloin sinä tulit tänne?
26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: te ette etsi minua, ette siksi, että näitte ihmeitä, vaan koska söitte leivistä ja tulitte kylläisiksi."
27 Älkää tehkö sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä Isä Jumala on sinetöinyt hänet.
28 Niin he sanoivat hänelle: mitä meidän pitää tekemän tehdäksemme Jumalan töitä?
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka hän on lähettänyt".
30 Niin he sanoivat hänelle: mitä merkkiä sinä siis osoitat, että me näkisimme ja uskoisimme sinua? mitä sinä teet?
31. Isämme söivät mannaa erämaassa; niinkuin kirjoitettu on: Hän antoi heille syötäväksi leipää taivaasta.
32 Silloin Jeesus sanoi heille: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta". mutta minun Isäni antaa teille tosi leivän taivaasta.
33 Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän.
34 Silloin he sanoivat hänelle: "Herra, anna meille aina tätä leipää".
35 Ja Jeesus sanoi heille: minä olen elämän leipä. ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.
36 Mutta minä sanoin teille: te olette nähneet minut, ettekä usko.
37 Kaikki, mitä Isä minulle antaa, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.
38 Sillä minä olen tullut alas taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka minut lähetti.
39 Ja tämä on Isän tahto, joka on minut lähettänyt, että en mitään kadottaisi kaikesta, mitä hän on minulle antanut, vaan herätän sen viimeisenä päivänä.

40 Ja tämä on hänen tahtonsa, joka minut lähetti, että jokainen, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
41 Silloin juutalaiset napisivat häntä vastaan, koska hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta".
42 Ja he sanoivat: eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? kuinka hän sitten sanoo: "Minä tulin alas taivaasta?"
43 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: älkää nurisko keskenänne.
44 Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, vetää häntä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
45 Profeetoissa on kirjoitettu: ja he ovat kaikki Jumalan opettamia. Jokainen ihminen, joka on kuullut ja oppinut Isästä, tulee minun tyköni.
46 Ei niin, että kukaan olisi nähnyt Isän, paitsi se, joka on Jumalasta, hän on nähnyt Isän.
47 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, sillä on iankaikkinen elämä.
48 Minä olen se elämän leipä.
49 Teidän isänne söivät mannaa erämaassa ja kuolivat.
50 Tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että ihminen söisi siitä eikä kuolisi.
51 Minä olen elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta: jos joku syö tästä leivästä, hän elää iankaikkisesti; ja leipä, jonka minä annan, on minun lihani, jonka minä annan maailman elämän edestä.
52 Niin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: kuinka tämä voi antaa lihansa meille syötäväksi?
53 Silloin Jeesus sanoi heille: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teissä ole elämää".
54 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hänellä on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
55 Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma.
56 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa ja minä hänessä.
57 Niinkuin elävä Isä on minut lähettänyt, ja minä elän Isän kautta: niin joka minua syö, hän elää minun kauttani.
58 Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta: ei niinkuin teidän isänne söivät mannaa ja ovat kuolleet: joka syö tästä leivästä, se elää iankaikkisesti.
59 Tämän hän sanoi synagogassa opettaessaan Kapernaumissa.
60 Niin monet hänen opetuslapsistaan, kun he tämän kuulivat, sanoivat: tämä on kova sana; kuka sen kuulee?
61 Kun Jeesus tiesi itsessänsä, että hänen opetuslapsensa napisivat siitä, sanoi hän heille: loukkaako tämä teitä?
62 Mitä ja jos te näette Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän ennen oli?
63 Henki tekee eläväksi; liha ei hyödytä mitään; sanat, jotka minä puhun teille, ne ovat henki ja ne ovat elämä.
64 Mutta jotkut teistä eivät usko. Sillä Jeesus tiesi alusta asti, keitä olivat ne, jotka eivät uskoneet, ja kenen piti kavaltaa hänet.
65 Ja hän sanoi: Sentähden minä sanoin teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni ole sen hänelle antanut.
66 Siitä ajasta lähtien monet hänen opetuslapsistaan palasivat eivätkä enää kulkeneet hänen kanssaan.
67 Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: " Haluatteko te mennä pois?"
68 Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen tykö me menemme?" sinulla on iankaikkisen elämän sanat.
69 Ja me uskomme ja olemme varmoja, että sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.
70 Jeesus vastasi heille: enkö minä ole valinnut teitä kaksitoista, ja yksi teistä on perkele?
71 Hän puhui Juudas Iskariotista, Simonin pojasta, sillä hän oli se, joka kavaltaisi hänet, yksi niistä kahdestatoista.

LUKU 7

1 Tämän jälkeen Jeesus vaelsi Galileassa; sillä hän ei tahtonut vaeltaa juutalaisessa, koska juutalaiset yrittivät tappaa hänet.
2 Nyt oli juutalaisten tabernaakkelijuhla käsillä.
3 Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös sinun opetuslapsesi näkisivät ne teot, joita sinä teet".
4 Sillä ei ole ketään, joka tekee mitään salassa, ja hän itse koettaa tulla tunnetuksi. Jos teet näitä asioita, näytä itsesi maailmalle.
5 Sillä hänen veljensä eivät uskoneet häneen.
6 Silloin Jeesus sanoi heille: Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teidän aikanne on aina valmis.
7 Maailma ei voi vihata teitä; mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat.
8 Menkää tähän juhlaan; minä en vielä mene tälle juhlalle; sillä minun aikani ei ole vielä täynnä.
9 Kun hän oli sanonut heille nämä sanat, hän jäi Galileaan.
10 Mutta kun hänen veljensä olivat menneet ylös, meni hänkin juhlaan, ei julkisesti, vaan ikään kuin salassa.
11. Silloin juutalaiset etsivät häntä juhlissa ja sanoivat: "Missä hän on?"
12 Ja paljon napisi kansan keskuudessa hänestä, sillä jotkut sanoivat: "Hän on hyvä mies", toiset sanoivat: 'Ei'; mutta hän pettää kansan.
13 Mutta kukaan ei puhunut hänestä avoimesti juutalaisten pelossa.
14 Juhlan puolivälissä Jeesus meni temppeliin ja opetti.
15 Ja juutalaiset ihmettelivät sanoen: "Kuinka tämä mies tietää kirjaimet, kun ei ole koskaan oppinut?"
16 Jeesus vastasi heille ja sanoi: Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt.
17 Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään opin, onko se Jumalasta vai puhunko minä itsestäni.
18 Joka puhuu itsestään, etsii omaa kunniaansa; mutta joka etsii kunniaansa, joka hänen lähetti, se on totta, eikä hänessä ole vääryyttä.
19 Eikö Mooses antanut teille lakia, mutta kukaan teistä ei pidä lakia? Miksi aiot tappaa minut?
20 Kansa vastasi ja sanoi: sinulla on perkele; kuka aikoo tappaa sinut?
21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: yhden teon minä olen tehnyt, ja te kaikki ihmettelette.
22 Sentähden Mooses antoi teille ympärileikkauksen; (ei siksi, että se on Mooseksesta, vaan isistä;) ja te ympärileikatkaa miehen sapatinpäivänä.

23 Jos joku sapatinpäivänä ympärileikataan, niin ei Mooseksen lakia rikota; oletteko vihastuneet minulle, koska minä olen tehnyt miehen joka raiskaiseksi terveeksi sapatinpäivänä?
24 Älkää tuomitko ulkonäön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio.
25 Niin muutamat Jerusalemista sanoivat: "Eikö tämä ole se, jonka he yrittävät tappaa?"
26 Mutta katso, hän puhuu rohkeasti, eivätkä he sano mitään hänelle. Tietävätkö hallitsijat todella, että tämä on Kristus?
27 Mutta me tiedämme tämän miehen, mistä hän on; mutta kun Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä hän on.
28 Silloin Jeesus huusi pyhäkössä opettaessaan, sanoen: te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen; enkä minä ole itsestäni tullut, vaan se, joka minut on lähettänyt, on totinen, jota te ette tunne.
29 Mutta minä tunnen hänet, sillä minä olen hänestä, ja hän on minut lähettänyt.
30 Silloin he yrittivät ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei tarttunut hänen päällensä, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.
31 Ja monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tekeekö hän enemmän ihmeitä kuin ne, jotka tämä on tehnyt?"
32 Fariseukset kuulivat, että kansa nurisi hänestä sellaista; ja fariseukset ja ylipapit lähettivät palvelijoita ottamaan hänet kiinni.
33 Niin Jeesus sanoi heille: " Vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne, ja sitten menen sen tykö, joka minut lähetti".
34 Te etsitte minua, ettekä löydä minua; ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla.
35 Niin juutalaiset sanoivat keskenänsä: minne hän menee, jottemme löydä häntä? meneekö hän pakanain sekaan hajallaan olevien luo ja opettaa pakanoita?
36 Mikä on se sana, jonka hän sanoi: te etsitte minua, ettekä löydä minua; ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla?
37. Viimeisenä päivänä, suurena juhlapäivänä, Jeesus seisoi ja huusi sanoen: " Jos joku janoaa, tulkoon minun tyköni ja juokoon".
38 Joka uskoo minuun, niinkuin Raamattu sanoo, hänen vatsastaan vuotaa elävän veden virrat.
39 (Mutta tämän hän puhui Hengestä, jonka ne, jotka häneen uskovat, saavat: sillä Pyhää Henkeä ei vielä oltu annettu, koska Jeesus ei ollut vielä kirkastettu.)
40 Niin monet kansasta, kun he kuulivat tämän sanan, sanoivat: "Tämä on totisesti profeetta".
41 Toiset sanoivat: tämä on Kristus. Mutta jotkut sanoivat: "Tuleeko Kristus Galileasta?"
42 Eikö Raamattu ole sanonut: Kristus tulee Daavidin siemenestä ja Betlehemin kaupungista, jossa Daavid oli?
43 Niin syntyi kansan keskuudessa erimielisyys hänen takiaan.
44 Ja jotkut heistä tahtoivat ottaa hänet; mutta kukaan ei pannut käsiään hänen päälleen.
45 Silloin palvelijat tulivat ylipappien ja fariseusten luo; ja he sanoivat heille: miksi ette ole tuoneet häntä?
46 Palvelijat vastasivat: "Ei kukaan ole koskaan puhunut niin kuin tämä mies."
47 Silloin fariseukset vastasivat heille: oletteko tekin eksyneet?
48 Onko kukaan päämiehistä tai fariseuksista uskonut häneen?
49 Mutta tämä kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu.
50 Nikodemus sanoi heille: Hän, joka tuli Jeesuksen luo yöllä, koska hän oli yksi heistä,
51 Tuomitseeko meidän lakimme ketään, ennenkuin se kuulee häntä ja tietää, mitä hän tekee?
52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: oletko sinäkin galilealainen? Etsikää ja katsokaa: sillä Galileasta ei nouse yhtään profeettaa.
53 Ja jokainen meni omaan taloonsa.

LUKU 8

1 Jeesus meni Öljymäelle.
2 Ja varhain aamulla hän tuli jälleen temppeliin, ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä; ja hän istuutui ja opetti heitä.
3 Ja kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen tykönsä naisen, joka oli otettu huorinteosta; ja kun he asettivat hänet keskelle,
4 He sanoivat hänelle: "Mestari, tämä nainen vangittiin aviorikoksesta, itse teossa".
5 Mutta Mooses käski meitä laissa, että sellaiset kivitetään; mutta mitä sinä sanot?
6 Tämän he sanoivat kiusaten häntä, että heidän täytyisi syyttää häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan, ikään kuin hän ei olisi kuullut niitä.
7 Kun he jatkoivat häneltä kysymistä, hän kohotti itsensä ja sanoi heille: " Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensin kivellä".
8 Ja jälleen hän kumartui ja kirjoitti maahan.
9 Ja ne, jotka sen kuulivat, menivät ulos yksitellen, vanhimmasta alkaen, viimeiseen asti; ja Jeesus jäi yksin ja nainen seisomaan keskellä.
10 Kun Jeesus kohotti itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin vaimon, sanoi hän hänelle: " Nainen, missä ovat nuo sinun syyttäjäsi?" eikö kukaan ole sinua tuominnut?
11 Hän sanoi: ei kukaan, Herra. Ja Jeesus sanoi hänelle: en minäkään sinua tuomitse; mene äläkä enää syntiä tee.
12 Silloin Jeesus taas puhui heille sanoen: " Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei vaella pimeydessä, vaan hänellä on oleva elämän valkeus".
13 Niin fariseukset sanoivat hänelle: sinä todistat itsestäsi; kirjoituksesi ei ole totta.
14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Vaikka minä todistan itsestäni, niin minun todistukseni on totta; sillä minä tiedän, mistä olen tullut ja minne menen." mutta te ette voi sanoa, mistä minä tulen ja minne menen.
15 Te tuomitsette lihan mukaan; En tuomitse ketään.
16 Mutta jos minä tuomitsen, niin minun tuomioni on tosi; sillä en ole yksin, vaan minä ja Isä, joka on minut lähettänyt.
17 Sinun laissasi on myös kirjoitettu, että kahden miehen todistus on totta.
18 Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja Isä, joka on minut lähettänyt, todistaa minusta.
19 Silloin he sanoivat hänelle: "Missä sinun Isäsi on?" Jeesus vastasi: " Te ette tunne minua ettekä minun Isääni; jos te olisitte tunteneet minut, tuntisitte myös minun Isäni."

20 Nämä sanat puhui Jeesus aarrekammiossa, kun hän opetti pyhäkössä, eikä kukaan ottanut kätensä hänen päällensä; sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.
21 Niin Jeesus sanoi jälleen heille: minä menen, ja te etsitte minua ja kuolette synteihinne. Minne minä menen, sinne te ette voi tulla.
22 Silloin juutalaiset sanoivat: "Tappaako hän itsensä?" sillä hän sanoo: minne minä menen, sinne te ette voi tulla.
23 Ja hän sanoi heille: te olette alhaalta; Minä olen ylhäältä: te olette tästä maailmasta; En ole tästä maailmasta.
24 Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko, että minä se olen, niin te kuolette synteihinne.
25 Niin he sanoivat hänelle: kuka sinä olet? Ja Jeesus sanoi heille: " Sama, jonka minä sanoin teille alusta asti."
26 Minulla on paljon sanottavaa ja tuomitsevaa teistä; mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totinen; ja minä puhun maailmalle sen, mitä olen hänestä kuullut.
27 He eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.
28 Niin Jeesus sanoi heille: " Kun te olette ylentäneet Ihmisen Pojan, niin te tulette tietämään, että minä olen se, enkä tee itsestäni mitään; mutta niinkuin Isäni on minua opettanut, minä puhun näitä.
29 Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani. Isä ei ole jättänyt minua yksin; sillä minä teen aina sitä, mikä häntä miellyttää.
30 Kun hän puhui nämä sanat, monet uskoivat häneen.
31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: " Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani."
32 Ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapaiksi.
33 He vastasivat hänelle: me olemme Aabrahamin siemen, emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjina. Kuinka sinä sanot: 'Teidät vapautetaan?'
34 Jeesus vastasi heille: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin palvelija".
35 Eikä palvelija ole ikuisesti huoneessa, vaan Poika pysyy ijankaikkisesti.
36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, te tulette totisesti vapaiksi.
37 Minä tiedän, että te olette Abrahamin siemen; mutta te yritätte tappaa minut, sillä minun sanallani ei ole sijaa teissä.
38 Minä puhun, mitä olen nähnyt Isäni tykönä, ja te teette sen, minkä olette nähneet isänne tykönä.
39 He vastasivat ja sanoivat hänelle: Abraham on meidän isämme. Jeesus sanoi heille: jos te olisitte Abrahamin lapsia, te tekisitte Abrahamin tekoja.
40 Mutta nyt te yritätte tappaa minua, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka minä olen kuullut Jumalalta; sitä ei Aabraham tehnyt.
41 Te teette isänne tekoja. Silloin he sanoivat hänelle: emme ole haureudesta syntyneet; meillä on yksi Isä, Jumala.
42 Jeesus sanoi heille: jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua; sillä minä olen lähtenyt ja tullut Jumalasta; en minäkään tullut itsestäni, vaan hän lähetti minut.
43 Miksi ette ymmärrä minun puhettani? vaikka ette kuule minun sanaani.
44 Te olette isästänne perkeleestä, ja isänne himoja te tulette toteuttamaan. Hän oli murhaaja alusta asti, eikä pysynyt totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän puhuu valhetta, hän puhuu omaansa; sillä hän on valehtelija ja sen isä.
45 Ja koska minä puhun teille totuuden, te ette usko minua.
46 Kuka teistä saa minut vakuuttuneeksi synnistä? Ja jos sanon totuuden, miksi ette usko minua?
47 Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat; sentähden te ette kuule niitä, koska ette ole Jumalasta.
48 Silloin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö me sano, että sinä olet samarialainen ja sinulla on perkele?"
49 Jeesus vastasi: ei minulla ole perkelettä; mutta minä kunnioitan Isääni, ja te häpäiset minua.
50 Ja minä en etsi omaa kunniaani; on, joka etsii ja tuomitsee.
51 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei koskaan näe kuolemaa.
52 Silloin juutalaiset sanoivat hänelle: nyt me tiedämme, että sinulla on perkele. Abraham on kuollut, ja profeetat; ja sinä sanot: jos joku pitää minun sanani, hän ei koskaan maista kuolemaa.
53 Oletko sinä suurempi kuin isämme Abraham, joka on kuollut? ja profeetat ovat kuolleet: ketä sinä teet?
54 Jeesus vastasi: " Jos minä kunnioitan itseäni, ei minun kunniani ole mitään; minun Isäni kunnioittaa minua; josta te sanotte, että hän on teidän Jumalanne:
55 Mutta te ette tunne häntä; mutta minä tunnen hänet, ja jos sanoisin: en tunne häntä, niin olen valhettelija niinkuin sinä; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.
56 Sinun isäsi Aabraham iloitsi nähdessään minun päiväni, ja hän näki sen ja iloitsi.
57 Niin juutalaiset sanoivat hänelle: et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja oletko nähnyt Abrahamin?
58 Jeesus sanoi heille: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Abraham syntyi, minä olen".
59 Sitten he ottivat kiviä heittääkseen häntä; mutta Jeesus piiloutui ja meni ulos temppelistä, kulki heidän keskellään ja kulki ohitse.

LUKU 9

1 Ja ohi kulkiessaan Jeesus näki miehen, joka oli sokea syntymästään asti.
2 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: Mestari, kuka teki syntiä, tämä vai hänen vanhempansa, että hän syntyi sokeana?
3 Jeesus vastasi: " Ei tämä ole tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan että Jumalan teot tulisivat ilmi hänessä."
4 Minun on tehtävä hänen töitään, jotka minut lähettivät, niin kauan kuin on päivä; yö tulee, jolloin ei kukaan voi tehdä työtä.
5 Niin kauan kuin olen maailmassa, olen maailman valo.
6 Tämän puhuttuaan hän sylkäisi maahan ja teki syljestä savea ja voiteli savella sokean silmät,
7 Ja sanoi hänelle: " Mene ja peseydy Siloamin lammikossa". Tämä on tulkinnan mukaan lähetetty. Niin hän meni, peseytyi ja tuli näkemään.

8 Niin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet sokeana, sanoivat: eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?
9 Jotkut sanoivat: "Tämä on hän", toiset sanoivat: "Hän on hänen kaltaisensa", mutta hän sanoi: "Minä olen se".
10. Sentähden he sanoivat hänelle: kuinka sinun silmäsi aukenivat?
11 Hän vastasi ja sanoi: "Mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki saven ja voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: "Mene Siloamin lammikkoon ja peseydy". Ja minä menin ja peseydyin, ja sain näköni.
12 Niin he sanoivat hänelle: missä hän on? Hän sanoi: En tiedä.
13 He toivat fariseusten luo sen, joka ennen oli sokea.
14 Ja oli sapattipäivä, jolloin Jeesus teki saven ja avasi hänen silmänsä.
15 Sitten taas fariseukset kysyivät häneltä, kuinka hän oli saanut näkönsä. Hän sanoi heille: "Hän pani savea minun silmiini, ja minä pesin ja minä näen."
16 Sentähden muutamat fariseuksista sanoivat: "Tämä mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapatinpäivää". Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä sellaisia ihmeitä?" Ja heidän keskuudessaan oli jako.
17 He sanovat taas sokealle: mitä sinä sanot hänestä, että hän on avannut sinun silmäsi? Hän sanoi: Hän on profeetta.
18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin he kutsuivat hänen vanhempansa, joka oli saanut näkönsä.
19 Ja he kysyivät heiltä sanoen: onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte sokeana syntyneen? kuinka hän sitten näkee nyt?
20 Hänen vanhempansa vastasivat heille ja sanoivat: "Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän syntyi sokeana.
21 Mutta mitä hän nyt näkee, emme tiedä; tai kuka on avannut silmänsä, sitä emme tiedä: hän on vanha; kysy häneltä: hän puhuu puolestaan.
22 Nämä sanat puhuivat hänen vanhempansa, koska he pelkäsivät juutalaisia; sillä juutalaiset olivat jo sopineet, että jos joku tunnustaa olevansa Kristus, hänet erotetaan synagogasta.
23 Sentähden sanoivat hänen vanhempansa: hän on täysi-ikäinen; kysy häneltä.
24 Sitten he kutsuivat jälleen miehen, joka oli sokea, ja sanoivat hänelle: anna Jumalalle kiitos; me tiedämme, että tämä mies on syntinen.
25 Hän vastasi ja sanoi: "Onko hän syntinen vai ei, sitä minä en tiedä; yhden asian tiedän, että vaikka olin sokea, minä nyt näen."
26 Niin he sanoivat hänelle taas: mitä hän teki sinulle? kuinka hän avasi silmäsi?
27 Hän vastasi heille: "Minä olen jo sanonut teille, ja te ette kuulleet; miksi tahdotte kuulla sitä uudestaan?" oletteko te myös hänen opetuslapsiaan?
28 Silloin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa; mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.
29 Me tiedämme, että Jumala puhui Moosekselle; emme tiedä, mistä hän on.
30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Miksi tämä on ihmeellistä, ettet tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni".
31 Nyt me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; mutta jos joku on Jumalan palvelija ja tekee hänen tahtonsa, niin hän kuulee häntä.
32 Maailman alusta lähtien ei ole kuultu, että kukaan olisi avannut sokeana syntyneen silmät.
33 Jos tämä mies ei olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään.
34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet synteihin syntynyt, ja opetatko sinä meitä?" Ja he ajoivat hänet ulos.
35 Jeesus kuuli, että he olivat ajaneet hänet ulos; ja löydettyään hän sanoi hänelle: " Uskotko sinä Jumalan Poikaan?"
36 Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä uskoisin häneen?"
37 Ja Jeesus sanoi hänelle: sinä olet nähnyt hänet, ja hän puhuu sinun kanssasi.
38 Ja hän sanoi: Herra, minä uskon. Ja hän palvoi häntä.
39 Ja Jeesus sanoi: Tuomitukseksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät. ja että ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi.
40 Ja muutamat fariseuksista, jotka olivat hänen kanssaan, kuulivat nämä sanat ja sanoivat hänelle: olemmeko mekin sokeat?
41 Jeesus sanoi heille: jos te olisitte sokeita, ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: me näemme; siksi sinun syntisi pysyy.

LUKU 10

1 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan kiipeää toista tietä, se on varas ja rosvo.
2 Mutta se, joka ovesta menee sisään, on lammasten paimen.
3 Hänelle portti avaa; ja lampaat kuulevat hänen äänensä, ja hän kutsuu omia lampaitaan nimeltä ja johdattaa ne ulos.
4 Ja kun hän ajaa ulos omat lampaansa, hän kulkee heidän edellänsä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä he tuntevat hänen äänensä.
5 Ja muukalaista eivät he seuraa, vaan pakenevat häntä; sillä he eivät tunne muukalaisten ääntä.
6 Tämän vertauksen Jeesus puhui heille, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän heille puhui.
7 Silloin Jeesus sanoi heille jälleen: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi".
8 Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja, mutta lampaat eivät kuulleet niitä.
9 Minä olen ovi: jos joku menee minun kauttani sisälle, hän pelastuu, ja hän käy sisään ja ulos ja löytää laitumen.
10 Varas ei tule, vaan varastamaan ja tappamaan ja turmelemaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja yltäkylläisyys.
11 Minä olen hyvä paimen: hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.
12 Mutta palkkalainen, ei paimen, jonka omat lampaat eivät ole, näkee suden tulevan, jättää lampaat ja pakenee; ja susi ottaa ne kiinni ja hajottaa lampaat.
13 Palkolainen pakenee, sillä hän on palkkalainen, eikä välitä lampaista.
14 Minä olen hyvä paimen, ja minä tunnen lampaani, ja minun tuntevat minut.

15 Niinkuin Isä minut tuntee, niin minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä.
16 Ja minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä tarhasta: nekin minun on tuotava, ja ne kuulevat minun ääneni; ja on oleva yksi tarha ja yksi paimen.
17 Sentähden minun Isäni rakastaa minua, koska minä annan henkeni ottaakseni sen takaisin.
18 Kukaan ei ota sitä minulta, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta laskea se, ja minulla on valta ottaa se uudelleen. Tämän käskyn olen saanut Isältäni.
19 Niin juutalaisten keskuudessa syntyi taas erimielisyys näiden puheiden takia.
20 Ja monet heistä sanoivat: "Hänessä on perkele, ja hän on hullu". miksi kuulet häntä?
21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole sen sanoja, jolla on riivaaja". Voiko paholainen avata sokeiden silmät?
22 Ja se oli Jerusalemissa vihkimisjuhla, ja oli talvi.
23 Ja Jeesus käveli temppelissä Salomon eteishallissa.
24 Silloin juutalaiset tulivat hänen ympärilleen ja sanoivat hänelle: kuinka kauan sinä saat meidät epäilemään? Jos olet Kristus, kerro meille selvästi.
25 Jeesus vastasi heille: " Minä sanoin teille, ja te ette uskoneet: ne teot, jotka minä teen Isäni nimessä, todistavat minusta."
26 Mutta te ette usko, koska ette ole minun lampaitani, niinkuin minä sanoin teille.
27 Minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen ne, ja he seuraavat minua:
28 Ja minä annan heille iankaikkisen elämän; eivätkä ne koskaan huku, eikä kukaan ryöstä niitä minun kädestäni.
29 Minun Isäni, joka antoi heidät minulle, on suurempi kuin kaikki; eikä kukaan voi reväistä niitä minun Isäni kädestä.
30 Minä ja Isäni olemme yhtä.
31 Sitten juutalaiset ottivat jälleen kiviä kivittääkseen hänet.
32 Jeesus vastasi heille: monta hyvää minä olen näyttänyt teille Isältäni. minkä tähden te kivitätte minut?
33 Juutalaiset vastasivat hänelle sanoen: "Hyvän teon tähden emme kivitä sinua". vaan jumalanpilkasta; ja koska sinä, joka olet mies, teet itsesi jumalaksi.
34 Jeesus vastasi heille: eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: minä sanoin: te olette jumalia?
35 Jos hän kutsui niitä jumaliksi, joille Jumalan sana tuli, ja ei Raamattu rikota;
36 Sanokaa hänestä, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: sinä pilkkaat; koska minä sanoin: minä olen Jumalan Poika?
37 Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.
38 Mutta jos minä teen, niin ette usko minua, niin uskokaa tekoja, että tietäisitte ja uskoisitte, että Isä on minussa ja minä hänessä.
39 Sentähden he yrittivät jälleen ottaa hänet kiinni, mutta hän pakeni heidän käsistään,
40 Ja meni taas Jordanin tuolle puolelle paikkaan, jossa Johannes alun perin kastoi; ja siellä hän asui.
41 Ja monet turvautuivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Johannes ei tehnyt ihmettä; mutta kaikki, mitä Johannes tästä miehestä puhui, oli totta."
42 Ja monet uskoivat häneen siellä.

LUKU 11

1 Mutta eräs mies, nimeltä Lasarus, oli sairas Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kaupungista.
2 (Se oli se Maria, joka voiteli Herran voiteella ja pyyhki hänen jalkansa hiuksillaan, jonka veli Lasarus oli sairas.)
3 Sentähden hänen sisarensa lähettivät hänen tykönsä sanomaan: Herra, katso, se, jota sinä rakastat, on sairas.
4 Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän: ei tämä sairaus ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastettaisiin.
5 Mutta Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.
6 Kun hän siis kuuli olevansa sairas, viipyi hän vielä kaksi päivää samassa paikassa, jossa hän oli.
7 Sen jälkeen hän sanoi opetuslapsilleen: " Menkäämme taas Juudeaan".
8 Hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: Mestari, juutalaiset äskettäin yrittivät kivittää sinua; ja menetkö sinne taas?
9 Jeesus vastasi: " Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia?" Jos joku vaeltaa päivällä, ei hän kompastu, sillä hän näkee tämän maailman valon.
10 Mutta jos joku yöllä vaeltaa, niin hän kompastuu, koska hänessä ei ole valoa.
11 Tämän hän sanoi, ja sen jälkeen hän sanoi heille: Ystävämme Lasarus nukkuu; mutta minä menen herättääkseni hänet unesta.
12 Silloin hänen opetuslapsensa sanoivat: "Herra, jos hän nukkuu, hän tekee hyvin."
13 Mutta Jeesus puhui kuolemastaan, mutta he luulivat hänen puhuneen lepäämisestä unessa.
14 Silloin Jeesus sanoi heille selvästi: Lasarus on kuollut.
15 Ja minä olen iloinen teidän tähtenne, etten ollut siellä, että te uskoisitte; menkäämme kuitenkin hänen tykönsä.
16 Silloin Tuomas, jota kutsutaan Didymukseksi, sanoi opetustovereilleen: "Menkäämme myös, että me kuolisimme hänen kanssaan".
17 Kun Jeesus tuli, huomasi hän makaaneensa haudassa jo neljä päivää.
18 Mutta Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista vakomatkan päässä.
19 Ja monet juutalaiset tulivat Martan ja Marian luo lohduttamaan heitä heidän veljensä vuoksi.
20. Kun Martta kuuli Jeesuksen tulevan, meni hän ja kohtasi hänet; mutta Maria istui hiljaa huoneessa.
21 Silloin Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos olisit ollut täällä, ei veljeni olisi kuollut".
22 Mutta minä tiedän, että nytkin, mitä ikinä sinä Jumalalta pyydät, Jumala antaa sen sinulle.
23 Jeesus sanoi hänelle: Sinun veljesi nousee ylös.
24 Martta sanoi hänelle: minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä.
25 Jeesus sanoi hänelle: Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, hän elää, vaikka olisi kuollut.
26 Ja yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ei koskaan kuole. Uskotko tämän?
27 Hän sanoi hänelle: "Niin, Herra: Minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, jonka on tuleva maailmaan."
28 Ja kuin hän oli sen sanonut, meni hän ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: Mestari on tullut ja kutsuu sinua.
29 Kun hän sen kuuli, nousi hän pian ja tuli hänen tykönsä.

30 Mutta Jeesus ei ollut vielä tullut kaupunkiin, vaan oli siinä paikassa, jossa Martta tapasi hänet.
31. Ja juutalaiset, jotka olivat hänen kanssaan huoneessa ja lohduttivat häntä, kun he näkivät Marian, että tämä nousi kiireesti ja meni ulos, seurasivat häntä ja sanoivat: "Hän menee hautaan itkemään siellä".
32 Kun Maria tuli sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen jalkojensa juureen ja sanoi hänelle: "Herra, jos olisit ollut täällä, ei veljeni olisi kuollut".
33 Kun siis Jeesus näki hänen itkevän ja myös hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, huokaisi hän hengessä ja peljästyi,
34 Ja sanoi: minne te hänet panitte? He sanoivat hänelle: Herra, tule katsomaan.
35 Jeesus itki.
36 Silloin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka hän rakasti häntä!"
37 Ja muutamat heistä sanoivat: "Eikö tämä mies, joka avasi sokean silmät, olisi voinut saada aikaan, ettei tämäkään mies olisi kuollut?"
38 Niin Jeesus taas itsessänsä voihkien tulee hautaan. Se oli luola, ja sen päällä makasi kivi.
39 Jeesus sanoi: " Ottakaa kivi pois". Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: "Herra, tähän aikaan hän haisee, sillä hän on ollut kuollut neljä päivää".
40 Jeesus sanoi hänelle: " Enkö minä sanonut sinulle, että jos sinä uskot, saisit nähdä Jumalan kirkkauden?"
41 Sitten he ottivat kiven pois paikasta, johon kuollut haudattiin. Ja Jeesus nosti silmänsä ja sanoi: Isä, minä kiitän sinua, että olet kuullut minua.
42 Ja minä tiesin, että sinä kuulet minua aina, mutta kansan tähden, joka seisoo vieressä, minä sanoin sen, että he uskoisivat, että sinä olet minut lähettänyt.
43 Ja kun hän tämän oli puhunut, huusi hän suurella äänellä: Lasarus, tule ulos!
44 Ja kuollut tuli ulos, käsistä ja jaloista hautavaatteisiin sidottuna, ja hänen kasvonsa oli sidottu liinalla. Jeesus sanoi heille: Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä.
45 Silloin monet juutalaisista, jotka tulivat Marian luo ja olivat nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen.
46 Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja kertoivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.
47 Silloin ylipapit ja fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: mitä me teemme? sillä tämä mies tekee monia ihmeitä.
48 Jos jätämme hänet rauhaan, niin kaikki ihmiset uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat pois sekä meidän paikkamme että kansan.
49 Ja yksi heistä, nimeltä Kaifas, joka oli ylimmäinen pappi sinä vuonna, sanoi heille: "Te ette tiedä yhtään mitään,
50 Älkääkä pitäkö meidän hyväksi, että yksi ihminen kuolee kansan puolesta ja ettei koko kansa hukkuisi.
51 Ja tätä hän ei puhunut itsestään, vaan ylimmäisenä pappina sinä vuonna hän ennusti, että Jeesus kuolisi sen kansan puolesta.
52 Eikä ainoastaan sitä kansaa varten, vaan myös siksi, että hän kokoaisi yhdeksi Jumalan lapset, jotka olivat hajallaan.
53 Siitä päivästä lähtien he päättivät yhdessä tappaa hänet.
54. Sentähden Jeesus ei vaeltanut avoimesti juutalaisten keskellä; vaan meni sieltä erämaan maalle, joka on lähellä erämaata, kaupunkiin nimeltä Efraim, ja jäi sinne opetuslastensa kanssa.
55 Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet lähtivät maasta Jerusalemiin ennen pääsiäistä puhdistautumaan.
56 Niin he etsivät Jeesusta ja puhuivat keskenään, seisoessaan pyhäkössä: mitä arvelette, ettei hän tule juhliin?
57 Mutta sekä ylipapit että fariseukset olivat antaneet käskyn, että jos joku tietäisi, missä hän oli, hänen oli ilmoitettava se, jotta he ottaisivat hänet.

LUKU 12

1 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus tuli Betaniaan, jossa oli kuollut Lasarus, jonka hän herätti kuolleista.
2 Siellä he laittoivat hänelle illallisen; ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka istuivat pöydässä hänen kanssaan.
3 Sitten Maria otti naulan naarasvoidetta, joka oli hyvin kallista, ja voiteli Jeesuksen jalat ja pyyhki hänen jalkansa hiuksillaan; ja huone täyttyi voiteen hajulla.
4 Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, Simonin poika, joka kavaltaisi hänet:
5 Miksi tätä voidetta ei myyty kolmesataa penniä vastaan ja annettu köyhille?
6 Tämän hän sanoi, ei siksi, että hän olisi pitänyt huolta köyhistä; vaan koska hän oli varas ja hänellä oli pussi ja hän paljasti sen, mitä siihen oli pantu.
7 Silloin Jeesus sanoi: " Anna hänet olla rauhassa; minun hautaamispäivääni hän on säilyttänyt."
8 Sillä köyhiä on aina teidän kanssanne; mutta minua teillä ei ole aina.
9 Niin monet juutalaiset tiesivät hänen olevan siellä, eivätkä he tulleet ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista.
10 Mutta ylipapit neuvottelivat tappaakseen Lasaruksenkin;
11 Sillä hänen tähtensä monet juutalaiset lähtivät pois ja uskoivat Jeesukseen.
12 Seuraavana päivänä paljon kansaa, jotka olivat tulleet juhlaan, kun he kuulivat, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin,
13 Otti palmujen oksia, meni häntä vastaan ja huusi: Hoosianna! Siunattu olkoon Israelin kuningas, joka tulee Herran nimeen.
14 Ja kuin Jeesus löysi nuoren aasin, istui hän sen päälle; kuten on kirjoitettu,
15 Älä pelkää, tytär Siion: katso, sinun Kuninkasi tulee istuen aasin varsan selässä.
16 Tätä eivät hänen opetuslapsensa aluksi ymmärtäneet, mutta kun Jeesus oli kirkastettu, muistivat he sitten, että tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän hänelle tehneet.
17 Sentähden kansa, joka oli hänen kanssaan, kun hän kutsui Lasaruksen haudastaan ja herätti hänet kuolleista, todistivat.
18 Tästä syystä myös kansa kohtasi hänet, koska he kuulivat hänen tehneen tämän ihmeen.
19 Niin fariseukset sanoivat keskenänsä: "Ymmärrättekö, kuinka ette voi mitään?" katso, maailma on mennyt hänen jälkeensä.
20 Ja heidän joukossaan oli muutamia kreikkalaisia, jotka tulivat juhlaan rukoilemaan:

21 Niin hän tuli Filippuksen luo, joka oli Galilean Betsaidasta, ja pyysi häntä sanoen: "Herra, me tahdomme nähdä Jeesuksen".

22 Filippus tuli ja ilmoittaa Andrealle, ja taas Andreas ja Filippus kertovat Jeesukselle.

23 Jeesus vastasi heille sanoen: hetki on tullut, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan.

24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellei vehnänjyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksin; mutta jos se kuolee, se kantaa paljon hedelmää.

25 Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen; ja joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän säilyttää sen iankaikkiseen elämään.

26 Jos joku palvelee minua, seuratkoon minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani: jos joku minua palvelee, sitä minun Isäni kunnioittaa.

27 Nyt minun sieluni on murheellinen; ja mitä sanon? Isä, pelasta minut tästä hetkestä; mutta sitä varten minä tulin tähän hetkeen.

28 Isä, ylistä nimeäsi. Silloin taivaasta kuului ääni, joka sanoi: Minä olen sekä kirkastanut sen että kirkastan sen vielä.

29 Niin kansa, joka seisoi ja kuuli sen, sanoi, että se jylisesi; toiset sanoivat: enkeli puhui hänelle.

30 Jeesus vastasi ja sanoi: ei tämä ääni kuulunut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.

31 Nyt on tämän maailman tuomio: nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos.

32 Ja minä, jos minut ylennetään maasta, vedän kaikki ihmiset tyköni.

33 Tämän hän sanoi ilmoittaen, millä kuolemalla hänen piti kuolla.

34 Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy ijankaikkisesti; ja kuinka sinä sanot: Ihmisen Poika pitää korottaa?" kuka tämä Ihmisen Poika on?

35 Silloin Jeesus sanoi heille: " Vielä vähän aikaa valo on teidän kanssanne". Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys tulisi yllenne; sillä joka pimeydessä vaeltaa, ei tiedä, minne hän menee.

36 Niin kauan kuin teillä on valkeus, uskokaa valoon, että olisitte valkeuden lapsia. Tämän Jeesus puhui ja lähti pois ja piiloutui niiltä.

37 Mutta vaikka hän oli tehnyt niin monta ihmettä ennen heitä, he eivät kuitenkaan uskoneet häneen.

38 Että profeetta Esaiaan sana kävisi toteen, jonka hän sanoi: "Herra, kuka on uskonut meidän ilmoituksemme?" ja kenelle Herran käsivarsi on ilmoitettu?

39 Sentähden he eivät voineet uskoa, koska Esaias taas sanoi:

40 Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä; etteivät he näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja minä parantaisin heitä.

41 Tämän sanoi Esaias nähdessään kunniansa ja puhuessaan hänestä.

42 Mutta myös päämiesten joukossa monet uskoivat häneen; mutta fariseusten tähden he eivät tunnustaneet häntä, jottei heitä poistettaisi synagogasta.

43 Sillä he rakastivat ihmisten ylistystä enemmän kuin Jumalan ylistystä.

44 Jeesus huusi ja sanoi: " Joka uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut lähettänyt".

45 Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.

46 Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen.

47 Ja jos joku kuulee minun sanani eikä usko, en minä häntä tuomitse; sillä en minä ole tullut tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan maailman.

48 Joka hylkää minut, eikä ota minun sanojani vastaan, hänellä on tuomitsijansa; se sana, jonka minä olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.

49 Sillä minä en ole puhunut itsestäni; mutta Isä, joka on minut lähettänyt, antoi minulle käskyn, mitä minun tulee sanoa ja mitä minun tulee puhua.

50 Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä: sen minkä minä puhun, sen minä puhun, niinkuin Isä on minulle sanonut.

LUKU 13

1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi, että hänen hetkensä oli tullut, että hänen piti lähteä tästä maailmasta Isän tykö, koska hän rakasti omaansa, jotka olivat maailmassa, niin hän rakasti heitä loppuun asti.

2 Ja illallinen oli päättynyt, ja perkele oli nyt pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen kavaltaakseen hänet.

3 Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaikki hänen käsiinsä ja että hän oli Jumalan tyköä ja meni Jumalan tykö.

4 Hän nousi aterialta ja riisui vaatteensa; ja otti pyyhkeen ja vyötäytyi.

5 Sen jälkeen hän kaataa vettä maljaan ja rupesi pesemään opetuslasten jalkoja ja pyyhkiä niitä pyyhkeellä, jolla hän oli vyötetty.

6 Sitten hän tuli Simon Pietarin tykö, ja Pietari sanoi hänelle: "Herra, pesetkö sinä minun jalkani?"

7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, et sinä nyt tiedä; mutta sen jälkeen saat tietää.

8 Pietari sanoi hänelle: "Sinä et koskaan pese minun jalkojani". Jeesus vastasi hänelle: " Jos minä en pese sinua, sinulla ei ole osaa minun kanssani."

9 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä vain minun jalkojani, vaan myös käteni ja päätäni."

10 Jeesus sanoi hänelle: " Se, joka on pesty, ei tarvitse muuta kuin pestä jalkansa, vaan hän on puhdas joka kerta, ja te olette puhtaat, mutta ette kaikki."

11 Sillä hän tiesi, kuka hänet kavaltaisi; sentähden hän sanoi: te ette ole kaikki puhtaita.

12. Ja kun hän oli pessyt heidän jalkansa, ottanut vaatteensa ja istunut jälleen, sanoi hän heille: tiedättekö, mitä minä olen tehnyt teille?

13 Te kutsutte minua Mestariksi ja Herraksi, ja te sanotte hyvin; sillä niin minä olen.

14 Jos siis minä, teidän Herranne ja Mestarinne, olen pessyt teidän jalkanne; Teidän tulee myös pestä toistenne jalat.

15 Sillä minä olen antanut teille esimerkin, että te tekisitte niin kuin minä olen teille tehnyt.

16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei palvelija ole herraansa suurempi; eikä lähetetty ole suurempi kuin se, joka hänet lähetti.

17 Jos te tiedätte tämän, olette onnellisia, jos teette ne.

18 En puhu teistä kaikista: minä tiedän, kenet olen valinnut, mutta että kirjoitus kävisi toteen: Joka syö leipää kanssani, on nostanut kantapäänsä minua vastaan.
19 Nyt minä sanon teille, ennenkuin se tapahtuu, että kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä olen se.
20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut; ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan sen, joka on minut lähettänyt.
21. Tämän sanottuaan Jeesus peljästyi hengessään ja todisti ja sanoi: " Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut."
22 Silloin opetuslapset katsoivat toisiaan epäillen, kenestä hän puhui.
23. Mutta yksi hänen opetuslapsistaan nojasi Jeesuksen helmaan, jota Jeesus rakasti.
24 Niin Simon Pietari viittasi hänelle, että tämä kysyisi, kuka se on, josta hän puhui.
25 Niin hän makaa Jeesuksen rinnalla ja sanoi hänelle: "Herra, kuka se on?"
26 Jeesus vastasi: " Se on se, jolle minä annan kastan kastetun". Ja kastettuaan liemen hän antoi sen Juudas Iskariotille, Simonin pojalle.
27 Ja sen jälkeen saatana meni häneen. Silloin Jeesus sanoi hänelle: " Se, minkä teet, tee pian."
28 Nyt ei kukaan pöydässä ollut tiennyt, mitä tarkoitusta varten hän tämän hänelle puhui.
29 Sillä muutamat heistä luulivat, että koska Juudaksella oli pussi, Jeesus oli sanonut hänelle: osta se, mitä me tarvitsemme juhlaa varten. tai että hänen pitäisi antaa jotain köyhille.
30. Kun hän oli ottanut juoman, meni heti ulos; ja tuli yö.
31. Sentähden, kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: Nyt on Ihmisen Poika kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.
32 Jos Jumala kirkastetaan hänessä, niin Jumala kirkastaa hänet myös itsessään, ja kirkastaa hänet kohta.
33 Lapsukaiset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te etsitte minua, ja niinkuin minä sanoin juutalaisille: minne minä menen, sinne te ette voi tulla; joten nyt sanon sinulle.
34 Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne; niinkuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa myös toisianne.
35 Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.
36 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, minne sinä menet?" Jeesus vastasi hänelle: minne minä menen, et nyt voi seurata minua; mutta sinun tulee seurata minua sen jälkeen.
37 Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en nyt voi seurata sinua?" Annan henkeni sinun tähtesi.
38 Jeesus vastasi hänelle: " Aiotko antaa henkesi minun tähteni?" Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kukko ei laula, ennenkuin sinä kolmesti minut kiellät.

LUKU 14

1 Älköön teidän sydämenne olko levoton: te uskotte Jumalaan, uskokaa myös minuun.
2 Isäni kodissa on monta asuntoa; jos se ei olisi niin, minä olisin kertonut teille. Menen valmistamaan sinulle paikkaa.
3 Ja jos minä menen ja valmistan sinulle sijan, tulen takaisin ja otan sinut tyköni; että missä minä olen, siellä myös te olisitte.
4 Ja minne minä menen, te tiedätte ja tien te tiedätte.
5 Tuomas sanoi hänelle: Herra, emme tiedä, minne sinä menet; ja kuinka voimme tietää tien?
6 Jeesus sanoi hänelle: Minä olen tie, totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.
7 Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni; ja tästä lähtien te tunnette hänet ja olette nähneet hänet.
8 Filippus sanoi hänelle: Herra, näytä meille Isä, niin meille riittää.
9 Jeesus sanoi hänelle: " Olenko minä ollut niin kauan sinun kanssasi, etkä kuitenkaan tunne minua, Filippus?" joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; ja kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'?
10 Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä minussa? niitä sanoja, jotka minä puhun teille, en puhu itsestäni, vaan Isä, joka minussa asuu, hän tekee teot.
11 Uskokaa minua, että minä olen Isässä ja Isä minussa, tai muuten uskokaa minua tekojen tähden.
12 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, hän myös tekee ne teot, joita minä teen; ja suurempia tekoja kuin nämä hän tekee; koska minä menen Isäni tykö.
13 Ja mitä ikinä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isä kirkastettaisiin Pojassa.
14 Jos te anotte jotakin minun nimessäni, minä teen sen.
15 Jos te rakastatte minua, pitäkää minun käskyni.
16 Ja minä rukoilen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne ijankaikkisesti;
17 Totuuden Henki; jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet; sillä hän asuu teidän tykönänne ja on teissä oleva.
18 En jätä sinua lohduttomaksi, vaan tulen luoksesi.
19 Vielä vähän aikaa, ja maailma ei enää näe minua; mutta te näette minut: koska minä elän, te saatte elää.
20 Sinä päivänä te tulette tietämään, että minä olen Isässäni, ja te minussa ja minä teissä.
21 Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, se rakastaa minua; ja joka minua rakastaa, sitä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.
22 Juudas sanoi hänelle: ei Iskariot: Herra, kuinka sinä ilmoitat itsesi meille, et maailmalle?
23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani; ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.
24 Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt.
25 Nämä asiat minä olen puhunut teille, kun olen vielä läsnä teidän kanssanne.
26 Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja palauttaa teidän mieleenne kaikki, mitä minä olen teille sanonut.
27 Rauhan minä jätän teille, minun rauhani minä annan teille; en minä anna teille niinkuin maailma antaa. Älköön sydämesi olko levoton, älköönkä peljätkö.
28 Te olette kuulleet, kuinka minä sanoin teille: minä menen pois ja tulen takaisin teidän tykönne. Jos te

rakastaisitte minua, te iloitsisitte, sillä minä sanoin: Minä menen Isän tykö; sillä minun Isäni on minua suurempi.
29 Ja nyt minä olen sanonut teille ennen kuin se tapahtuu, että te uskoisitte, kun se tapahtuu.
30 Sen jälkeen en puhu paljon teidän kanssanne, sillä tämän maailman ruhtinas tulee, eikä hänellä ole minussa mitään.
31 Mutta että maailma tietäisi, että minä rakastan Isää; ja niinkuin Isä on minulle käskenyt, niin minä teen. Nouse, lähdetään tästä.

LUKU 15

1 Minä olen oikea viinipuu, ja minun Isäni on peltomies.
2 Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän poistaa, ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, jotta se kantaisi enemmän hedelmää.
3 Nyt te olette puhtaat sen sanan kautta, jonka minä olen puhunut teille.
4 Pysy minussa, ja minä teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa; te ette voi enää, ellette pysy minussa.
5 Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja minä hänessä, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään.
6 Jos joku ei pysy minussa, niin hän heitetään ulos niinkuin oksa ja kuivettuu; ja ihmiset kokoavat ne ja heittävät tuleen, ja ne poltetaan.
7 Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa mitä tahdotte, niin teille tapahtuu.
8 Tässä on minun Isäni kirkastettu, että te kannatte paljon hedelmää; niin te tulette minun opetuslapsikseni.
9 Niinkuin Isä on rakastanut minua, niin minä olen rakastanut teitä: pysykää minun rakkaudessani.
10 Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani; niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.
11 Tämän minä olen puhunut teille, että minun iloni pysyisi teissä ja että teidän ilonne tulisi täyteen.
12 Tämä on minun käskyni: rakastakaa toisianne, niinkuin minä olen rakastanut teitä.
13 Ei kenelläkään ole suurempaa rakkautta kuin se, että joku antaa henkensä ystäviensä edestä.
14 Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.
15 Tästä lähtien en sano teitä palvelijoiksi; sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; mutta minä olen kutsunut teitä ystäviksi; sillä kaiken, mitä olen kuullut Isältäni, olen ilmoittanut teille.
16 Te ette ole valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi; että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, sen hän teille antaisi. .
17 Tämän minä käsken teitä rakastamaan toisianne.
18 Jos maailma vihaa teitä, niin te tiedätte, että se vihasi minua ennen kuin teitä.
19 Jos te olisitte maailmasta, niin maailma rakastaisi omaansa; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sentähden maailma vihaa teitä.
20 Muista se sana, jonka minä sanoin teille: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos he ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin; jos he ovat pitäneet minun sanani, he pitävät myös sinun.
21 Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.
22 Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole syntinsä peitettä.
23 Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni.
24 Jos minä en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja vihasivat sekä minua että minun Isääni.
25 Mutta tämä tapahtuu, että se sana kävisi toteen, joka heidän laissaan on kirjoitettu: he vihasivat minua ilman syytä.
26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isästä, hän todistaa minusta:
27 Ja te myös todistatte, koska te olette olleet minun kanssani alusta asti.

LUKU 16

1 Nämä asiat minä olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi.
2 Teidät karkotetaan synagoogista, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teidät, luulee tekevänsä jumalanpalvelusta.
3 Ja tämän he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua.
4 Mutta tämän minä olen puhunut teille, että kun aika tulee, muistaisitte, että minä olen niistä teille puhunut. Ja näitä asioita en sanonut teille alussa, koska minä olin teidän kanssanne.
5 Mutta nyt minä menen hänen tyköni, joka minut lähetti; eikä kukaan teistä kysy minulta: minne menet?
6 Mutta koska minä olen sanonut tämän teille, niin suru on täyttänyt sydämenne.
7 Kuitenkin minä sanon teille totuuden; Sinun on parempi, että minä menen pois, sillä jos en mene pois, ei Puolustaja tule luoksesi; mutta jos minä lähden, lähetän hänet teidän tykönne.
8 Ja kun hän tulee, hän nuhtelee maailmaa synnistä ja vanhurskaudesta ja tuomiosta.
9 Synnistä, koska he eivät usko minuun;
10 Vanhurskaudesta, koska minä menen Isäni tykö, etkä minua enää näe;
11 Tuomiosta, sillä tämän maailman ruhtinas on tuomittu.
12 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette kestä niitä nyt.
13 Mutta kun hän, totuuden Henki, tulee, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen; sillä hän ei puhu itsestään; mutta mitä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän ilmoittaa teille tulevaiset.
14 Hän kirkastaa minua, sillä hän ottaa minun omastani ja näyttää sen teille.
15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja näyttää sen teille.
16 Vähän aikaa, niin ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut, sillä minä menen Isän tykö.
17 Silloin muutamat hänen opetuslapsistansa sanoivat keskenänsä: "Mitä hän sanoo meille: "Vähän hetki, niin

ette näe minua", ja vielä vähän aikaa, niin te näette minut, ja "koska minä menen Isä?
18 Niin he sanoivat: "Mitä hän sanoo: "Vähän aikaa?" emme voi kertoa, mitä hän sanoo.
19 Mutta Jeesus tiesi, että he tahtoivat kysyä häneltä, ja sanoi heille: " Kysykääpä keskenänne, mitä minä sanoin: Vähän aikaa, niin ette näe minua" ja vielä vähän aikaa, niin näette minut. ?
20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte itkeä ja valittaa, mutta maailma iloitsee, ja te olette murheellisia, mutta teidän murheenne tulee iloksi.
21 Naisella on synnytyksen aikana murhetta, sillä hänen hetkensä on tullut; mutta heti kun hän on syntynyt lapsesta, ei hän enää muista tuskaa, ilosta, että mies on syntynyt maailmaan.
22 Ja nyt teillä on murhetta, mutta minä näen teidät jälleen, ja teidän sydämenne iloitsee, eikä teidän iloanne kukaan ota teiltä pois.
23 Ja sinä päivänä ette kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille.
24 Tähän asti ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen.
25 Tämän minä olen puhunut teille sananlaskuissa; mutta aika tulee, jolloin en enää puhu teille sananlaskuilla, vaan minä osoitan teille selvästi Isästä.
26 Sinä päivänä te anotte minun nimessäni, enkä minä sano teille, että minä rukoilen Isää teidän puolestanne:
27 Sillä Isä itse rakastaa teitä, koska te olette rakastaneet minua ja uskoneet minun lähteneen Jumalan tyköä.
28 Minä olen lähtenyt Isän tyköä ja tullut maailmaan: taas minä jätän maailman ja menen Isän tykö.
29 Hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Katso, nyt sinä puhut suoraan etkä puhu sananlaskua".
30 Nyt me olemme varmoja, että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy. Tästä me uskomme, että sinä olet Jumalasta lähtenyt.
31 Jeesus vastasi heille: " Uskotko nyt?"
32 Katso, hetki tulee, ja nyt on tullut, jolloin te hajoatte, kukin omiensa tykö, ja jätät minut yksin; enkä kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on minun kanssani.
33 Tämän minä olen puhunut teille, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä; Olen voittanut maailman.

LUKU 17

1 Nämä sanat Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: Isä, hetki on tullut. ylistä Poikasi, jotta myös Poikasi kirkastaisi sinua:
2 Niinkuin sinä olet antanut hänelle vallan kaiken lihan yli, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut.
3 Ja tämä on iankaikkinen elämä, että he tunteisivat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.
4 Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen suorittanut työn, jonka annoit minun tehdä.
5 Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minua omalla itselläsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun kanssasi ennen kuin maailma olikaan.
6 Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta: sinun he olivat, ja sinä annoit heille minulle; ja he ovat pitäneet sinun sanasi.
7 Nyt he tietävät, että kaikki, mitä olet minulle antanut, on sinusta.
8 Sillä minä olen antanut heille sanat, jotka sinä annoit minulle; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät varmasti, että minä lähdin sinun luotasi, ja he uskovat, että sinä lähetit minut.
9 Minä rukoilen heidän edestänsä: en minä maailman puolesta rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä minulle annoit; sillä he ovat sinun.
10 Ja kaikki minun ovat sinun, ja sinun ovat minun; ja minä olen kirkastettu heissä.
11 Ja nyt minä en ole enää maailmassa, vaan nämä ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, pidä omassa nimesi kautta ne, jotka olet minulle antanut, jotta he olisivat yhtä, niin kuin mekin.
12 Kun minä olin heidän kanssaan maailmassa, varjelin minä heitä sinun nimessäsi. Ne, jotka sinä minulle annoit, olen säilyttänyt, eikä kukaan heistä ole kadotettu, paitsi kadotuksen poika; jotta Raamattu kävisi toteen.
13 Ja nyt minä tulen sinun luoksesi; ja tämän minä puhun maailmassa, että he saisivat minun iloni täytetyksi itsessään.
14 Minä olen antanut heille sinun sanasi; ja maailma on vihannut heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin minä en ole maailmasta.
15 En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahalta.
16 He eivät ole maailmasta, niin kuin minäkään en ole maailmasta.
17 Pyhitä heidät totuutesi kautta: sinun sanasi on totuus.
18 Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.
19 Ja heidän tähtensä minä pyhitän itseni, että hekin tulisivat pyhitetyiksi totuuden kautta.
20 En minä rukoile ainoastaan näiden puolesta, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun;
21 että he kaikki olisivat yhtä; niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin olisivat yhtä meissä, että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.
22 Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä:
23 Minä heissä ja sinä minussa, että he yhdessä tulisivat täydelliseksi; ja että maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet rakastanut minua.
24 Isä, minä tahdon, että nekin, jotka sinä minulle annoit, ovat minun kanssani siellä, missä minä olen; että he näkisivät minun kunniani, jonka sinä minulle annoit; sillä sinä rakastit minua ennen maailman perustamista.
25 Oi vanhurskas Isä, maailma ei tunne sinua, mutta minä olen tuntenut sinut, ja nämä tietävät, että sinä olet minut lähettänyt.
26 Ja minä olen julistanut heille sinun nimesi ja julistan sen, että rakkaus, jolla sinä minua rakastat, olisi heissä ja minä heissä.

LUKU 18

1 Kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän meni opetuslastensa yli Keedronin puron yli, jossa oli puutarha, johon hän meni opetuslapsineen.
2 Ja myös Juudas, joka hänet kavalsi, tiesi paikan, sillä Jeesus usein vieraili siellä opetuslastensa kanssa.
3 Sitten Juudas, saatuaan joukon miehiä ja virkamiehiä ylipapeilta ja fariseuksilta, tuli sinne lyhdyt ja soihdut ja aseet mukanaan.
4 Niin Jeesus tiesi kaiken, mikä häntä kohtasi, ja meni ulos ja sanoi heille: ketä te etsitte?
5 He vastasivat hänelle: Jeesus Nasaretilainen. Jeesus sanoi heille: Minä olen se. Ja myös Juudas, joka kavalsi hänet, seisoi heidän kanssaan.
6 Niin pian kuin hän oli sanonut heille: minä olen se, he menivät taaksepäin ja kaatuivat maahan.
7 Ja hän kysyi heiltä uudelleen: ketä te etsitte? Ja he sanoivat: Jeesus Nasaretilainen.
8 Jeesus vastasi: Minä olen sanonut teille, että minä olen se; jos te siis minua etsitte, antakaa näiden mennä.
9 Että se sana kävisi toteen, jonka hän puhui: en ole menettänyt yhtäkään niistä, jotka sinä minulle annoit.
10 Silloin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja löi ylimmäisen papin palvelijaa ja leikkasi pois hänen oikean korvansa. Palvelijan nimi oli Malkus.
11 Silloin Jeesus sanoi Pietarille: " Pistä miekkasi tuppeen: enkö juo sitä maljaa, jonka Isäni on minulle antanut?"
12 Silloin joukko ja juutalaisten päällikkö ja palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet,
13 Ja vei hänet ensin Hannaan luo; sillä hän oli appi Kaifaalle, joka oli ylimmäinen pappi sinä samana vuonna.
14 Mutta Kaifas oli se, joka antoi juutalaisille neuvon, että olisi parempi, että yksi mies kuolisi kansan puolesta.
15 Ja Simon Pietari seurasi Jeesusta, ja niin seurasi toinenkin opetuslapsi; tuo opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuntema, ja hän meni Jeesuksen kanssa sisälle ylimmäisen papin palatsiin.
16 Mutta Pietari seisoi ovella ulkona. Sitten se toinen opetuslapsi, jonka ylimmäinen pappi tunsi, meni ulos ja puhui ovenvartijalle ja toi Pietarin sisään.
17 Silloin piika, joka vartioi oven, sanoi Pietarille: etkö sinäkin ole yksi tämän miehen opetuslapsista? Hän sanoo: en ole.
18 Ja palvelijat ja palvelijat seisoivat siellä, jotka olivat tehneet hiilestä tulen; sillä oli kylmä, ja he lämmittelivät, ja Pietari seisoi heidän kanssaan ja lämmitteli.
19 Sitten ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja hänen opistaan.
20 Jeesus vastasi hänelle: " Minä puhuin avoimesti maailmalle; Olen aina opettanut synagogassa ja temppelissä, jonne juutalaiset aina turvautuvat; ja salassa en ole sanonut mitään.
21 Miksi kysyt minulta? kysy niiltä, jotka minua kuulivat, mitä minä olen heille sanonut: katso, he tietävät, mitä minä sanoin.
22 Ja kun hän oli tämän puhunut, löi eräs vierellä seisovista palvelioista Jeesusta hänen kämmenellänsä ja sanoi: "Vastaatko sinä ylimmäiselle papille?"
23 Jeesus vastasi hänelle: " Jos olen puhunut pahaa, niin todista pahasta; mutta jos se on hyvin, miksi lyöt minua?"
24 Mutta Hannas oli lähettänyt hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan luo.
25 Ja Simon Pietari seisoi ja lämmitteli. Niin he sanoivat hänelle: etkö sinäkin ole yksi hänen opetuslapsistansa? Hän kielsi sen ja sanoi: en ole.
26 Yksi ylimmäisen papin palvelijoista, joka oli hänen sukulaisensa, jolta Pietari leikkasi korvan, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?"
27 Niin Pietari taas kielsi, ja kohta lauloi kukko.
28 Ja he veivät Jeesuksen Kaifaan luota tuomiosaliin; ja oli varhainen; eivätkä he itse menneet tuomiosaliin, etteivät he saastuttaisi; vaan että he saisivat syödä pääsiäistä.
29 Niin Pilatus meni ulos heidän tykönsä ja sanoi: "Mitä syytteitä te esitätte tätä miestä vastaan?"
30 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Ellei hän olisi pahantekijä, emme olisi luovuttaneet häntä sinulle".
31. Silloin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa hänet ja tuomitsekaa hänet lakinne mukaan". Niin juutalaiset sanoivat hänelle: meidän ei ole luvallista tappaa ketään.
32 Että kävisi toteen se Jeesuksen sana, jonka hän puhui, ilmoittaen, millä kuolemalla hänen oli kuoltava.
33 Silloin Pilatus meni taas tuomiosaliin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"
34. Jeesus vastasi hänelle: sanotko sinä tämän itsestäsi, vai ovatko muut sanoneet sen sinulle minusta?
35 Pilatus vastasi: olenko minä juutalainen? Sinun kansasi ja ylipapit ovat luovuttaneet sinut minulle: mitä sinä olet tehnyt?
36 Jeesus vastasi: " Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta; jos minun valtakuntani olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani taistelevat, etten joutuisi juutalaisten käsiin; mutta nyt ei minun valtakuntani ole täältä."
37 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Oletko sinä siis kuningas?" Jeesus vastasi: Sinä sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä synnyin ja sitä varten tulin maailmaan todistaakseni totuudesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.
38 Pilatus sanoi hänelle: mikä on totuus? Ja tämän sanottuaan hän meni jälleen ulos juutalaisten tykö ja sanoi heille: "En löydä hänessä mitään vikaa".
39 Mutta teillä on tapana päästää teille yhden pääsiäisenä. Tahdotteko siis päästää teille juutalaisten kuninkaan?
40 Ja he huusivat taas, sanoen: ei tämä mies, vaan Barabbas. Nyt Barabbas oli rosvo.

LUKU 19

1 Niin Pilatus otti Jeesuksen ja ruoskitti häntä.
2 Ja sotilaat levittivät orjantappurakruunun ja panivat sen hänen päähänsä, ja he pukivat hänen ylleen purppuravaatteen,
3 Ja sanoi: terve, juutalaisten kuningas! ja he löivät häntä käsillään.
4 Niin Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet teidän luoksenne, että te tietäisitte, etten löydä hänessä mitään vikaa".
5 Silloin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu ja purppurainen viitta yllään. Pilatus sanoi heille: katso, mies!
6 Kun ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he sanoen: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse". Pilatus sanoi heille:

"Ottakaa hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä vikaa".
7 Juutalaiset vastasivat hänelle: meillä on laki, ja meidän lakimme mukaan hänen tulee kuolla, koska hän teki itsensä Jumalan Pojaksi.
8 Kun Pilatus sen sanan kuuli, peljästyi hän sitä enemmän;
9 Ja meni taas tuomiosaliin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei antanut hänelle vastausta.
10 Silloin Pilatus sanoi hänelle: etkö sinä puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta ristiinnaulita sinut ja valta päästää sinut?
11 Jeesus vastasi: " Sinulla ei voisi olla valtaa minua vastaan, ellei se olisi sinulle annettu ylhäältä; sentähden sillä, joka antoi minut sinun käsiisi, on suurempi synti."
12 Siitä lähtien Pilatus koetti päästää häntä vapaaksi, mutta juutalaiset huusivat sanoen: jos päästät tämän miehen, et ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, puhuu keisaria vastaan.
13Kun Pilatus kuuli tämän sanan, vei hän Jeesuksen ulos ja istuutui tuomarinistuimelle paikkaan, jota kutsutaan jalkakäytäväksi, mutta hepreaksi Gabbathaksi.
14 Ja oli pääsiäisen valmistus, kuudennen tunnin tienoilla, ja hän sanoi juutalaisille: katso, teidän kuninkaanne!
15 Mutta he huusivat: "Mene pois, pois hänen kanssaan, ristiinnaulitse hänet". Pilatus sanoi heille: "Pitäisikö minun ristiinnaulita teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: ei meillä ole muuta kuningasta kuin keisari.
16 Sitten hän antoi hänet heidän käsiinsä ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen ja veivät hänet pois.
17 Ja hän kantoi ristiään, meni paikkaan, jota kutsutaan kallon paikaksi, jota hepreaksi kutsutaan Golgataksi:
18 Siellä he ristiinnaulitsivat hänet ja kaksi muuta hänen kanssaan, molemmin puolin, ja Jeesuksen keskellä.
19 Ja Pilatus kirjoitti otsikon ja pani sen ristille. Ja kirjoitus oli: JEESUS Nasaretilainen, JUUTAlaisten KUNINGAS.
20 Tämä otsikko luki silloin monet juutalaiset: sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia, ja se oli kirjoitettu hepreaksi, kreikaksi ja latinaksi.
21 Silloin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: Juutalaisten kuningas". mutta että hän sanoi: minä olen juutalaisten kuningas.
22 Pilatus vastasi: minkä olen kirjoittanut, sen olen kirjoittanut.
23 Ja sotamiehet, kuin he ristiinnaulitsivat Jeesuksen, ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat neljään osaan, jokaiselle sotilaalle osan. ja myös hänen takkinsa: nyt takki oli ilman saumaa, kudottu ylhäältä kauttaaltaan.
24 Sentähden he sanoivat keskenänsä: "Älkäämme repeäkö sitä, vaan heittäkö siitä arpaa, kenen se on, jotta kävisi toteen kirjoitus, joka sanoo: 'He jakoivat minun vaatteeni keskenänsä, ja minun asustani he heittivät arpaa". Nämä asiat siis sotilaat tekivät.
25 Mutta Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar, Maria, Kleofaan vaimo, ja Maria Magdaleena.
26. Mutta kun Jeesus näki äitinsä ja opetuslapsen seisovan vieressä, jota hän rakasti, hän sanoi äidilleen: " Nainen, katso poikaasi!"
27 Silloin hän sanoi opetuslapselle: " Katso äitisi!" Ja siitä hetkestä lähtien tuo opetuslapsi vei hänet omaan kotiinsa.
28 Tämän jälkeen Jeesus, joka tiesi, että kaikki on nyt täytetty, että kirjoitus kävisi toteen, hän sanoo: " Minulla on jano".
29 Ja siellä oli astia täynnä etikkaa, ja he täyttivät sienen etikalla, panivat sen iisopin päälle ja panivat sen hänen suuhunsa.
30. Kun Jeesus siis oli ottanut etikan, sanoi hän: " Se on täytetty". Ja hän painoi päänsä ja antoi henkensä.
31. Sen tähden juutalaiset anoivat Pilatusta, että heidän jalkansa murtuisivat ja jotta he saisivat sabbatinpäivänä, ettei ruumiita jäisi ristille sapatinpäivänä, koska se oli valmis. otettu pois.
32 Silloin tulivat sotilaat ja mursivat jalat ensimmäiselle ja toiselle, joka hänen kanssaan ristiinnaulittiin.
33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänen jo kuolleen, eivät he murtaneet hänen jalkojaan.
34 Mutta yksi sotilaista keihäs lävisti hänen kylkensä, ja sieltä tuli heti verta ja vettä.
35 Ja hän, joka sen näki, todisti, ja hänen todistuksensa on totta; ja hän tietää, että hän sanoo totta, että te uskoisitte.
36 Sillä tämä on tehty, että kirjoitus kävisi toteen: ei hänen luuta rikota.
37 Ja vielä toinen kirjoitus sanoo: he katsovat häneen, jonka he lävistivät.
38 Ja tämän jälkeen Joosef Arimatialainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, mutta salaa juutalaisten pelosta, anoi Pilatusta, että tämä ottaisi pois Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus antoi hänelle luvan. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin.
39 Ja tuli myös Nikodemus, joka ensin tuli yöllä Jeesuksen tykö ja toi mirhaa ja aloe-seosta, noin sata puntaa.
40 Ja he ottivat Jeesuksen ruumiin ja kietoivat sen pellavavaatteisiin hajusteilla, niin kuin juutalaisten tapana on haudata.
41 Mutta siinä paikassa, jossa hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha; ja puutarhassa uusi hauta, jonne ei ole ihmistä vielä pantu.
42 Sinne he panivat Jeesuksen juutalaisten valmistuspäivän tähden. sillä hauta oli lähellä.

LUKU 20

1 Viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena tulee varhain, kun oli vielä pimeää, haudalle ja näkee kiven otetun pois haudasta.
2 Sitten hän juoksee ja tuli Simon Pietarin ja toisen opetuslapsen tykö, jota Jeesus rakasti, ja sanoi heille: "He ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin he hänet panivat".
3 Niin Pietari ja tuo toinen opetuslapsi menivät ulos ja tulivat haudalle.
4 Niin he juoksivat molemmat yhdessä, ja toinen opetuslapsi ohitti Pietarin ja tuli ensin haudalle.
5 Ja hän kumartui ja katsoi sisään ja näki liinavaatteet makaavan; hän ei kuitenkaan mennyt sisään.
6 Silloin Simon Pietari tuli hänen perässään ja meni hautaan, ja näki liinavaatteet makaavan,
7 Ja liina, joka oli hänen päänsä ympärillä, ei makaa pellavavaatteiden kanssa, vaan käärittynä yhteen paikkaan.
8 Silloin meni sisään myös se toinen opetuslapsi, joka ensin tuli haudalle, ja hän näki ja uskoi.

9 Sillä he eivät vielä tienneet kirjoituksia, että hänen pitää nousta kuolleista.
10 Sitten opetuslapset menivät taas omaan kotiinsa.
11 Mutta Maria seisoi ulkona haudan luona itkien, ja itkiessään hän kumartui ja katsoi hautaan,
12 Ja näki kaksi valkeapukuista enkeliä istumassa, toisen päässä ja toisen jalkojen juuressa, missä Jeesuksen ruumis makasi.
13 Ja he sanoivat hänelle: nainen, miksi itket? Hän sanoi heille: koska he ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä tiedä, minne he ovat panneet hänet.
14 Ja tämän sanottuaan hän kääntyi takaisin ja näki Jeesuksen seisovan, eikä tiennyt, että se oli Jeesus.
15 Jeesus sanoi hänelle: " Nainen, miksi itket?" ketä sinä etsit? Hän luuli hänen olevan puutarhuri ja sanoi hänelle: "Herra, jos olet kantanut hänet täältä, niin kerro minulle, minne olet hänet pannut, niin minä otan hänet pois".
16 Jeesus sanoi hänelle: Maria. Hän kääntyi ja sanoi hänelle: Rabboni! eli Mestari.
17 Jeesus sanoi hänelle: älä koske minuun; sillä minä en ole vielä mennyt ylös Isäni tykö, vaan menkää minun veljieni tykö ja sanokaa heille: minä menen ylös Isäni tykö ja teidän Isänne tykö. ja minun Jumalalleni ja sinun Jumalallesi.
18 Maria Magdaleena tuli ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran ja että hän oli puhunut tämän hänelle.
19 Sitten samana päivänä illalla, viikon ensimmäisenä päivänä, kun ovet suljettiin, missä opetuslapset olivat kokoontuneet juutalaisten pelosta, Jeesus tuli ja seisoi keskellä ja sanoi heille: Rauha teille.
20 Ja kun hän oli sen sanonut, hän osoitti heille kätensä ja kylkensä. Silloin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.
21 Silloin Jeesus sanoi heille jälleen: rauha olkoon teille!
22 Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: Ottakaa vastaan Pyhä Henki.
23 Joille te synnit anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; ja kenen synnit pidättelet, ne ovat pidätetyt.
24 Mutta Tuomas, yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Didymus, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli.
25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: me olemme nähneet Herran. Mutta hän sanoi heille: en usko, ellei näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen jälkiin ja pistä käteni hänen kylkeensä.
26 Ja kahdeksan päivän kuluttua olivat taas hänen opetuslapsensa sisällä ja Tuomas heidän kanssaan. Silloin Jeesus tuli ovien ollessa kiinni, seisoi keskellä ja sanoi: rauha olkoon teille!
27 Silloin hän sanoi Tuomakselle: Ojenna sormesi tähän ja katso minun käsiäni; ja ojenna kätesi tähän ja työnnä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen.
28 Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: minun Herrani ja minun Jumalani.
29 Jeesus sanoi hänelle: Tuomas, koska sinä olet nähnyt minut, sinä uskot. Autuaita ovat ne, jotka eivät näe, mutta kuitenkin uskovat.
30 Ja monia muitakin tunnustekoja Jeesus todella teki opetuslastensa edessä, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan:
31 Mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika; ja että teillä uskossa olisi elämä hänen nimensä kautta.

LUKU 21

1 Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi jälleen opetuslapsille Tiberiaan meren rannalla. ja sen hän osoitti itsensä.
2 Olivat yhdessä Simon Pietari ja Tuomas, jota kutsuttiin Didymukseksi, ja Natanael Galilean Kaanasta, ja Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta hänen opetuslastaan.
3 Simon Pietari sanoi heille: minä menen kalaan. He sanoivat hänelle: mekin menemme sinun kanssasi. He lähtivät ja astuivat heti laivaan; ja sinä yönä he eivät saaneet mitään.
4 Mutta kun aamu tuli, seisoi Jeesus rannalla, mutta opetuslapset eivät tienneet, että se oli Jeesus.
5 Niin Jeesus sanoi heille: " Lapset, onko teillä mitään ruokaa?" He vastasivat hänelle: Ei.
6 Ja hän sanoi heille: heittäkää verkko laivan oikealle puolelle, niin te löydätte. Sen tähden he heittivät, ja nyt he eivät voineet vetää sitä kalojen paljouden vuoksi.
7 Sen tähden se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra". Mutta kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, vyötti hän kalastajatakkinsa, sillä hän oli alasti, ja heittäytyi mereen.
8 Ja muut opetuslapset tulivat pienellä laivalla; (sillä he eivät olleet kaukana maasta, vaan ikään kuin kaksisataa kyynärää) vetivät verkkoa kaloilla.
9 Heti kun he tulivat maihin, he näkivät siellä hiilen tulen ja sen päälle pannun kalan ja leivän.
10 Jeesus sanoi heille: " Tuokaa kalasta, jonka olette nyt saaneet".
11 Simon Pietari meni ylös ja veti verkon maahan täynnä suuria kaloja, sataviisikymmentäkolme, ja kaikkia oli niin paljon, mutta verkko ei kuitenkaan katkennut.
12 Jeesus sanoi heille: "Tulkaa syömään". Eikä kukaan opetuslapsista uskaltanut kysyä häneltä: kuka sinä olet? tietäen, että se oli Herra.
13 Silloin Jeesus tulee ja ottaa leivän ja antaa, ja samoin kalat.
14 Tämä on nyt kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen sen jälkeen, kun hän nousi kuolleista.
15 Kun he olivat syöneet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua enemmän kuin näitä? Hän sanoi hänelle: kyllä, Herra; sinä tiedät, että minä rakastan sinua. Hän sanoi hänelle: ruoki minun karitsoitani.
16 Hän sanoi hänelle vielä toisen kerran: Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua? Hän sanoi hänelle: "Niin, Herra; sinä tiedät, että minä rakastan sinua. Hän sanoi hänelle: ruoki minun lampaitani.
17 Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua? Pietari oli murheellinen, koska hän sanoi hänelle kolmannen kerran: Rakastatko minua? Ja hän sanoi hänelle: Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että minä rakastan sinua. Jeesus sanoi hänelle: ruoki minun lampaitani.
18 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, sinä vyötäsit itsesi ja kuljit, minne tahdot; mutta kun tulet vanhaksi, ojenna kätesi, ja toinen vyöttää sinut ja kantaa sinut, minne sinä ei haluaisi.
19 Tämän hän puhui ilmoittaen, millä kuolemalla hänen tulee ylistää Jumalaa. Ja kun hän tämän oli puhunut, sanoi hän hänelle: seuraa minua.

20 Silloin Pietari kääntyi ja näki opetuslapsen, jota Jeesus rakasti, seuraavan. joka myös nojautui hänen rintaansa illallisella ja sanoi: "Herra, kuka on se, joka kavaltaa sinut?"
21 Pietari nähdessään hänet sanoi Jeesukselle: "Herra, mitä tämä tekee?"
22 Jeesus sanoi hänelle: jos minä tahdon, että hän viipyy, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu? seuraa minua.
23 Ja tämä sana levisi veljien sekaan, ettei tuo opetuslapsi kuolisi. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle: ei hänen pidä kuoleman; mutta jos minä tahdon hänen viipyvän, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu?
24 Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja kirjoitti nämä: ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on totta.
25 Ja on myös monia muita asioita, joita Jeesus teki, jotka, jos ne kirjoitettaisiin jokainen, luulen, ettei edes maailma itse voisi sisältää niitä kirjoja, jotka pitäisi kirjoittaa. Aamen.

Apostolien Teot

LUKU 1

1 Teofilos, minä olen tehnyt edellisen tutkielman kaikesta
siitä, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa,
2 Siihen päivään asti, jolloin hänet otettiin ylös, sen jälkeen
hän oli Pyhän Hengen kautta antanut käskyt apostoleille,
jotka hän oli valinnut:
3 Jolle hän myös osoitti itsensä elävänä intohimonsa
jälkeen monilla erehtymättömillä todisteilla, nähdessään ne
neljäkymmentä päivää ja puhuen Jumalan valtakuntaa
koskevista asioista:
4 Ja kun he olivat kokoontuneet heidän kanssaan, hän kielsi
heitä poistumasta Jerusalemista, vaan odottamaan Isän
lupausta, jonka te, sanoo hän, minusta kuulleet.
5 Sillä Johannes totisesti kastoi vedellä; mutta teidät
kastetaan Pyhällä Hengellä ei monen päivän kuluttua.
6 Kun he sitten olivat kokoontuneet, he kysyivät häneltä
sanoen: "Herra, haluatko tällä hetkellä palauttaa
valtakunnan Israelille?"
7 Ja hän sanoi heille: ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä
aikoja, jotka Isä on asettanut omaan voimaansa.
8 Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki on tullut teidän
päällenne, ja te tulette olemaan minun todistajiani sekä
Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja maan
ääriin asti.
9 Ja kun hän oli nämät puhunut, heidän nähdessään hänet
nostettiin ylös; ja pilvi otti hänet pois heidän näkyvistään.
10 Ja kun he katsoivat lujasti taivasta kohti, kun hän nousi,
katso, kaksi miestä seisoi heidän vieressään valkoisissa
vaatteissa;
11 Joka sanoi myös: te Galilean miehet, miksi te seisotte
katsoen ylös taivaaseen? tämä sama Jeesus, joka otettiin
teiltä ylös taivaaseen, tulee samalla tavalla kuin olette
nähneet hänen menevän taivaaseen.
12 Sitten he palasivat Jerusalemiin vuorelta nimeltä Öljy,
joka on Jerusalemista lepopäivän matkan päässä.
13 Ja kun he tulivat sisään, menivät he ylähuoneeseen,
jossa asuivat sekä Pietari että Jaakob ja Johannes ja
Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus,
Jaakob, Alfeuksen poika, ja Simon Selootti, ja Juudas,
Jaakobin veli.
14 Nämä kaikki jatkoivat yksimielisesti rukouksessa ja
anomuksessa naisten kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, ja
hänen veljiensä kanssa.
15 Niinä päivinä Pietari nousi opetuslasten keskelle ja
sanoi: (nimiä oli yhteensä noin sata kaksikymmentä,
16 Miehet ja veljet, tämän kirjoitusten on täytynyt täyttyä,
jonka Pyhä Henki Daavidin suun kautta ennen puhui
Juudaksesta, joka oli opas niille, jotka ottivat Jeesuksen.
17 Sillä hän oli luettu meidän joukkoomme, ja hän oli
saanut osan tästä palveluksesta.
18 Nyt tämä mies osti pellon vääryyden palkalla; ja kaatui
päätä myöten, hän hajosi keskeltä, ja kaikki hänen
sisälmyksensä purskahti ulos.
19 Ja se oli kaikkien Jerusalemin asukkaiden tiedossa;
sikäli kuin sitä peltoa heidän oikealla kielellään kutsutaan
Aceldamaksi, toisin sanoen veripelloksi.
20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettu: olkoon hänen
asuinpaikkansa autiona, ja älköön kukaan asuko siinä, ja
hänen piispansa ottakoon toinen.
21 Sentähden näistä miehistä, jotka ovat olleet kanssamme
kaiken sen ajan, jonka Herra Jeesus kulki meidän
keskuudessamme,
22 Johanneksen kasteesta alkaen siihen päivään asti, jolloin
hänet otettiin pois meidän luotamme, on asetettava
olemaan meidän kanssamme hänen ylösnousemuksensa
todistaja.
23 Ja he valitsivat kaksi, Joosef, nimeltä Barsabas, jonka
nimi oli Justus, ja Mattias.
24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: Sinä, Herra, joka tunnet
kaikkien ihmisten sydämet, näytä, oletko näistä kahdesta
valinnut?
25 että hän ottaisi osaa tästä palveluksesta ja
apostolinvirrasta, josta Juudas luopui rikkomuksella,
päästäkseen omalle paikalleen.
26 Ja he antoivat arpansa; ja arpa lankesi Mattiaan; ja hänet
luettiin yhdentoista apostolin joukkoon.

LUKU 2

1 Ja kun helluntaipäivä tuli täyteen, olivat he kaikki
yksimielisesti yhdessä paikassa.
2 Ja yhtäkkiä taivaasta kuului ääni, joka puhalsi
voimakkaan tuulen, ja se täytti koko huoneen, jossa he
istuivat.
3 Ja heille ilmestyi halkaistuja kieliä kuin tulta, ja se istui
heidän jokaisen päälle.
4 Ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua
muilla kielillä, niinkuin Henki antoi heille puhua.
5 Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, uskollisia miehiä,
kaikista kansoista taivaan alla.
6 Mutta kun tämä kuului ulkomaille, niin kansa kokoontui
ja hämmästyi, koska jokainen kuuli heidän puhuvan omalla
kielellään.
7 Ja he kaikki hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen
toisilleen: katso, eivätkö kaikki nämä puhujat ole
galilealaisia?
8 Ja kuinka me jokainen kuulemme omalla kielellämme,
jossa olemme syntyneet?
9 Partialaiset, meedialaiset ja elamilaiset ja Mesopotamian
ja Juudean ja Kappadokian, Pontuksen ja Aasian asukkaat,
10 Frygia ja Pamfylia Egyptissä ja Libyan osissa Kyreneen
ympärillä, ja Rooman muukalaisia, juutalaisia ja
käännynnäisiä,
11 Kreetat ja arabialaiset, kuulemme heidän puhuvan
kielellämme Jumalan ihmeellisiä tekoja.
12 Ja he kaikki hämmästyivät ja epäilivät ja sanoivat
toisilleen: mitä tämä tarkoittaa?
13 Toiset pilkkasivat: "Nämä miehet ovat täynnä uutta
viiniä".
14 Mutta Pietari nousi seisomaan niiden yhdentoista kanssa,
korotti äänensä ja sanoi heille: "Te Juudean miehet ja
kaikki Jerusalemin asukkaat, olkaa tämä teille tiedossa ja
kuulkaa minun sanojani.
15 Sillä nämä eivät ole juovuksissa, niinkuin te luulette,
koska on vasta kolmas tunti päivästä.
16 Mutta tämä on se, minkä profeetta Jooel on puhunut;
17 Ja viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan
Hengestäni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja

tyttärenne ennustavat, ja teidän nuorukaisenne näkevät näkyjä, ja teidän vanhat miehenne näkevät unia. :
18 Ja palvelijaini ja palvelijoitteni päälle minä vuodatan niinä päivinä Henkeni; ja he ennustavat:
19 Ja minä teen ihmeitä ylhäällä taivaassa ja merkkejä alhaalla maassa; verta ja tulta ja savuhöyryä:
20 Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee se suuri ja kuuluisa Herran päivä.
21 Ja tapahtuu, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.
22 Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat; Jeesus Nasaretilainen, mies, jonka Jumala on hyväksynyt teidän keskuudessanne ihmeillä ja ihmeillä ja merkeillä, jotka Jumala teki hänen kauttaan teidän keskellänne, kuten te itsekin tiedätte:
23 Hänet olette ottaneet Jumalan päättäväisen neuvon ja ennaltatietämisen kautta vapautettuna, ja jumalattomilla käsillä ristiinnaulitte ja teurasitte.
24 jonka Jumala on herättänyt päästessään kuoleman kivut; sillä ei ollut mahdollista, että hän siitä pidättäytyisi.
25 Sillä Daavid puhuu hänestä: minä näin aina Herran kasvojeni edessä, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjuisi.
26 Sentähden minun sydämeni iloitsi, ja minun kieleni iloitsi; lisäksi minun lihani lepää toivossa:
27 Koska sinä et jätä minun sieluani helvettiin, etkä anna Pyhääsi nähdä turmelusta.
28 Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tiet; sinä teet minut täynnä iloa kasvoillasi.
29 Miehet, veljet, sallikaa minun puhua teille patriarkasta Daavidista, että hän on sekä kuollut että haudattu, ja hänen hautansa on meidän kanssamme tähän päivään asti.
30 Koska hän siis oli profeetta ja tietäen, että Jumala oli vannonut hänelle valan hänen kupeensa hedelmästä lihan mukaan, hän nostaisi Kristuksen istumaan valtaistuimelleen.
31. Sen nähdessään hän puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, ettei hänen sielunsa jäänyt helvettiin, eikä hänen lihansa nähnyt turmelusta.
32 Tämän Jeesuksen Jumala on herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.
33 Koska hän on siis korotettu Jumalan oikealla puolella ja saatuaan Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on vuodattanut tämän, minkä te nyt näette ja kuulette.
34 Sillä Daavid ei ole noussut taivaaseen, vaan hän sanoo itse: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni.
35 kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.
36 Sentähden tietäköön koko Israelin huone varmasti, että Jumala on tehnyt sen Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte, Herraksi ja Kristukseksi.
37 Mutta kun he tämän kuulivat, niin he pistostuivat sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?"
38 Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan."
39 Sillä lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, kaikille, jotka Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.
40 Ja monilla muilla sanoilla hän todisti ja kehotti sanoen: "Pelasta itseänne tästä vahingollisesta sukupolvesta".
41 Silloin ne, jotka ottivat hänen sanansa vastaan, kastettiin, ja samana päivänä heihin lisättiin noin kolmetuhatta sielua.
42 Ja he pysyivät lujasti apostolien opissa ja toveruudessa ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.
43 Ja pelko valtasi jokaisen sielun, ja apostolit tekivät monia ihmeitä ja tunnustekoja.
44 Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä, ja heillä oli kaikki yhteistä;
45 Ja myivät omaisuutensa ja tavaransa ja jakoivat ne kaikille, niinkuin jokainen tarvitsi.
46 Ja he, joka päivä yksimielisesti pyhäkössä ja murskasivat leipää talosta taloon, söivät lihansa iloisin mielin ja vilpittömästi,
47 Ylistäen Jumalaa ja olemaan armo koko kansan edessä. Ja Herra lisäsi seurakuntaan päivittäin niitä, jotka pelastuivat.

LUKU 3

1 Pietari ja Johannes menivät yhdessä temppeliin rukoushetkellä, joka oli yhdeksäs tunti.
2 Ja erästä miestä, joka oli rampa äitinsä kohdusta, kannettiin, jonka he panivat päivittäin temppelin portille, jota kutsutaan Kauniiksi, pyytääkseen almua niiltä, jotka temppeliin menivät.
3 Joka nähdessään Pietarin ja Johanneksen menevän temppeliin pyysi almua.
4 Ja Pietari kiinnitti katseensa häneen Johanneksen kanssa ja sanoi: "Katso meitä".
5 Ja hän otti heistä vaarin odottaen saavansa heiltä jotakin.
6 Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole; mutta mitä minulla on, annan sinulle: Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen nimessä nouse ja käy.
7 Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös, ja heti hänen jalkansa ja nilkkojen luut vahvistuivat.
8 Ja hän hypähti seisomaan ja käveli ja meni heidän kanssaan temppeliin, käveli ja hyppi ja ylisti Jumalaa.
9 Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa:
10 Ja he tiesivät, että hän oli se, joka istui almuja varten temppelin kauniilla portilla, ja he olivat täynnä ihmetystä ja hämmästystä siitä, mitä hänelle oli tapahtunut.
11 Ja kun rampa, joka oli parantunut, piti Pietaria ja Johanneksia, niin kaikki kansa juoksi heidän luokseen Salomonin eteiseen, suuresti ihmeissään.
12 Ja kun Pietari sen näki, vastasi hän kansalle: "Te Israelin miehet, mitä ihmettelette tätä?" tai miksi katsotte meihin niin hartaasti, ikään kuin olisimme omalla voimallamme tai pyhyytemme saaneet tämän miehen kävelemään?
13 Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jesuksen. jonka te luovutitte ja kielsitte hänet Pilatuksen edessä, kun tämä päätti päästää hänet.
14 Mutta te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja halusitte, että teille annettaisiin murhaaja;
15 Ja tappoi elämän ruhtinaan, jonka Jumala on herättänyt kuolleista; jonka todistajia me olemme.
16 Ja hänen nimensä uskon kautta hänen nimeensä on vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnette.

17 Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te tietämättömyyden kautta te sen teitte, niin kuin myös teidän hallitusmiehenne tekivät.
18 Mutta sen, minkä Jumala ennen oli ilmoittanut kaikkien profeettojensa suulla, että Kristuksen piti kärsiä, sen hän on täyttänyt.
19 Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, kun virvoituksen ajat tulevat Herran kasvojen edestä;
20 Ja hän lähettää Jeesuksen Kristuksen, joka ennen on saarnattu teille:
21 Jotka taivaan pitää vastaanottaman siihen aikoihin asti, jolloin kaikki palautetaan, minkä Jumala on puhunut kaikkien pyhien profeettojensa suulla maailman alusta asti.
22 Sillä totisesti Mooses sanoi isille: 'Herra, teidän Jumalanne, herättää teille veljistänne profeetan, minun kaltaiseni; hänen tulee kuulla kaikessa, mitä hän sanoo teille.
23 Ja tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei kuule tuota profeettaa, hävitetään kansan keskuudesta.
24 Niin, ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja ne, jotka seuraavat, niin monet, jotka ovat puhuneet, ovat samoin ennustaneet näistä päivistä.
25 Te olette profeettojen ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isiemme kanssa, sanoen Aabrahamille: ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.
26 Ensinnäkin teille Jumala, herättänyt Poikansa Jeesuksen, lähetti hänet siunaamaan teitä, kääntämällä jokaisen teistä pois pahoista teoistaan.

LUKU 4

1 Ja kun he puhuivat kansalle, tulivat papit ja temppelin päällikkö ja saddukeukset heidän kimppuunsa,
2 Murheina, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksen kautta ylösnousemusta kuolleista.
3 Ja he panivat kätensä heidän päälleen ja panivat ne kiinni seuraavaan päivään; sillä oli jo iltapäivä.
4 Mutta monet niistä, jotka kuulivat sanan, uskoivat; ja miesten luku oli noin viisituhatta.
5 Ja tapahtui seuraavana päivänä, että heidän hallitsijansa ja vanhimmat ja kirjanoppineet,
6 Ja ylimmäinen pappi Hannas, Kaifas, Johannes ja Aleksanteri, ja kaikki, jotka olivat ylimmäisen papin sukulaisia, kokoontuivat Jerusalemiin.
7 Ja kun he asettivat heidät keskelle, he kysyivät: millä voimalla tai millä nimellä te tämän teitte?
8 Niin Pietari, täynnä Pyhää Henkeä, sanoi heille: "Te kansan ruhtinaat ja Israelin vanhimmat,
9 Jos meitä tänä päivänä tutkitaan voimattomalle tehdystä hyvästä teosta, millä keinoin hän on terveeksi tullut?
10 Olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, jonka te ristiinnaulititte, jonka Jumala herätti kuolleista, hänen kauttansa seisoo tämä mies terveenä täällä teidän edessänne.
11 Tämä on kivi, jonka te rakentajat ovat tehneet tyhjäksi ja josta on tullut kulman pää.
12 Eikä ole pelastusta missään muussa, sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jonka kautta meidän pitää pelastua.
13 Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja huomasivat olevansa oppimattomia ja tietämättömiä miehiä, he ihmettelivät; ja he ymmärsivät heistä, että he olivat olleet Jeesuksen kanssa.
14 Ja nähdessään parantuneen miehen seisomassa heidän kanssaan, he eivät voineet sanoa mitään sitä vastaan.
15 Mutta kun he olivat käskeneet heidät poistumaan neuvostosta, neuvottelivat he keskenään:
16 Sanoen: mitä me teemme näille miehille? Sillä se, että he ovat tehneet huomattavan ihmeen, on ilmeinen kaikille Jerusalemissa asuville. emmekä voi kieltää sitä.
17 Mutta jotta se ei leviäisi kansan keskuuteen, uhkaamme heitä ankarasti, etteivät he tästedes puhu kenellekään tässä nimessä.
18 Ja he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä puhumasta eivätkä opettamasta Jeesuksen nimessä.
19 Mutta Pietari ja Johannes vastasivat ja sanoivat heille: onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa, tuomitkaa te.
20 Sillä me emme voi olla puhumatta sitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.
21 Ja kun he olivat vielä uhanneet heitä, päästivät he heidät menemään, eivätkä löytäneet mitään keinoa rankaista heitä kansan tähden; sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut.
22 Sillä se mies oli yli neljäkymmentä vuotta vanha, jolle tämä paranemisen ihme ilmoitettiin.
23 Ja päästettyään menemään he menivät omaan joukkoonsa ja ilmoittivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.
24 Ja kun he sen kuulivat, korottivat he yksimielisesti äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä olet Jumala, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on."
25 Kuka on palvelijasi Daavidin suulla sanonut: miksi pakanat raivosivat ja kansa ajattelee turhia asioita?
26 Maan kuninkaat nousivat, ja hallitusmiehet kokoontuivat Herraa ja hänen Kristusta vastaan.
27 Sillä totuuden tähden pyhää lastasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin kansan kanssa kokoontuivat yhteen,
28 Sillä tehdä kaikki, mitä sinun kätesi ja neuvosi on ennen päättänyt tapahtua.
29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoillesi, että he kaikella rohkeudella puhuisivat sinun sanaasi,
30 Ojentamalla kätesi parantamaan; ja että merkit ja ihmeet tapahtuisivat pyhän lapsesi Jeesuksen nimen kautta.
31 Ja kun he olivat rukoilleet, järkyttyi paikka, jossa he olivat kokoontuneet; ja he olivat kaikki täynnä Pyhää Henkeä, ja he puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.
32 Ja monilla uskovaisilla oli yksi sydän ja yksi sielu. Eikä yksikään niistä, joilla hänen omaisuutensa kuuluisi, oli hänen omansa; mutta heillä oli kaikki yhteistä.
33 Ja suurella voimalla todistivat apostolit Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heidän kaikkien päällä.
34 Heidän joukossaan ei myöskään ollut ketään puutetta, sillä kaikki, joilla oli maiden tai talojen omistajia, myivät ne ja toivat myytyjen tavaroiden hinnat,
35 Ja panivat ne apostolien jalkojen juureen, ja kullekin jaettiin sen mukaan kuin hän tarvitsi.

36 Ja Joses, jolle apostolit antoivat lisänimeksi Barnabas, joka on käännettynä: lohdutuksen poika, leeviläinen ja Kyproksen maasta,
37 Kun sinulla oli maata, myi se, toi rahat ja pani sen apostolien jalkojen juureen.

LUKU 5

1 Mutta eräs Ananias-niminen mies myi vaimonsa Safiiran kanssa omaisuuden,
2 Ja pidätti osan hinnasta, ja hänen vaimonsa oli myös tiedossa, ja toi osan ja pani sen apostolien jalkojen juureen.
3 Mutta Pietari sanoi: Ananias, miksi saatana on täyttänyt sinun sydämesi valehdellaksesi Pyhälle Hengelle ja pitääksesi osan maan hinnasta?
4 Niin kauan kuin se pysyi, eikö se ollut sinun? ja kun se oli myyty, eikö se ollut omassa vallassasi? miksi olet ajatellut tämän sydämessäsi? sinä et ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle.
5 Kun Ananias nämä sanat kuuli, lankesi maahan ja antoi henkensä; ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka tämän kuulivat.
6 Ja nuoret miehet nousivat, keräsivät hänet, kantoivat hänet ulos ja hautasivat hänet.
7 Ja se oli noin kolmen tunnin kuluttua, kun hänen vaimonsa tuli sisään, tietämättä mitä oli tapahtunut.
8 Pietari vastasi hänelle: "Sano minulle, myitkö maan niin paljon?" Ja hän sanoi: "Niin, niin paljon."
9 Niin Pietari sanoi hänelle: "Kuinka te olette sopineet kiusataksenne Herran Henkeä?" katso, niiden jalat, jotka hautasivat sinun miehesi, ovat oven edessä ja kantavat sinut ulos.
10 Ja hän kaatui heti hänen jalkojensa juureen ja antoi henkensä. Ja nuorukaiset tulivat sisään ja löysivät hänet kuolleena, ja kantoivat hänet ulos ja hautasivat hänen miehensä viereen.
11 Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki, jotka tämän kuulivat.
12 Ja apostolien käsien kautta tapahtui monia tunnustekoja ja ihmeitä kansan keskuudessa; (ja he olivat kaikki yksimielisesti Salomon kuistilla.
13 Ja muista ei kukaan uskaltanut liittyä heihin, vaan kansa piti heitä suurena.
14 Ja sitä enemmän uskovia lisättiin Herraan, sekä miehiä että naisia.)
15 Niin, että he toivat sairaita kaduille ja panivat heidät vuoteille ja lepotuoleille, jotta ainakin Pietarin varjo, joka ohi kulkisi, varjostaisi joitain heistä.
16 Ympärillä olevista kaupungeista tuli myös suuri joukko Jerusalemiin ja toi sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja he paranivat jokainen.
17 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan (joka on saddukeusten lahko), ja tulivat vihan täyteen,
18 Ja panivat kätensä apostolien päälle ja panivat heidät yhteiseen vankilaan.
19 Mutta Herran enkeli avasi yöllä vankilan ovet ja toi heidät ulos ja sanoi:
20 Mene, seiso ja puhu temppelissä kansalle kaikki tämän elämän sanat.
21 Ja kun he sen kuulivat, menivät he varhain aamulla pyhäkköön ja opettivat. Mutta ylimmäinen pappi ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat ja kutsuivat koolle neuvoston ja koko Israelin lasten senaatin ja lähettivät vankilaan tuomaan heidät.
22 Mutta kun palvelijat tulivat eivätkä löytäneet heitä vankilasta, he palasivat ja sanoivat:
23 Sanoen: 'Vankilan totisesti löysimme meidät suljettuina kaikella turvalla ja vartijat seisomassa ulkona ovien edessä; mutta kun me avasimme, emme löytäneet ketään sisältä.
24 Mutta kun ylimmäinen pappi ja temppelin päällikkö ja ylipapit kuulivat tämän, he epäilivät, mihin tämä kasvaisi.
25 Silloin tuli yksi ja ilmoitti heille, sanoen: katso, ne miehet, jotka olette panneet vankilaan, seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa.
26 Silloin päällikkö meni palvelijoiden kanssa ja toi heidät ilman väkivaltaa; sillä he pelkäsivät kansaa, ettei heitä olisi kivitetty.
27 Ja kun he toivat ne, asettivat he ne neuvoston eteen, ja ylimmäinen pappi kysyi heiltä:
28 Sanoen: "Emmekö me ankarasti käskenyt teitä, ettet opettaisi tässä nimessä?" ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opillanne ja aiotte tuoda tämän miehen veren päällemme.
29 Silloin Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: meidän tulee totella Jumalaa enemmän kuin ihmisiä.
30 Meidän isiemme Jumala herätti Jeesuksen, jonka te surmasitte ja ripustitte puuhun.
31 Hänet on Jumala oikealla kädellänsä korottanut ruhtinaaksi ja pelastajaksi, antamaan Israelille parannuksen ja syntien anteeksiantamuksen.
32 Ja me olemme hänen todistajansa näissä asioissa; ja niin on myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka tottelevat häntä.
33. Kun he sen kuulivat, murskautuivat heidän sydämeensä, ja he päättivät tappaa heidät.
34 Silloin seisoi siellä yksi neuvostossa, fariseus, nimeltä Gamaliel, laintutkija, jolla oli maine koko kansan keskuudessa, ja käski antaa apostoleille vähän tilaa.
35 Ja sanoi heille: "Te Israelin miehet, katsokaa itsestänne, mitä aiotte tehdä, kun koskette näitä miehiä".
36 Sillä ennen näitä päiviä Theudas nousi, kerskailen olevansa joku; jonka luo joukko miehiä, noin neljäsataa, liittyi: joka tapettiin; ja kaikki, jotka tottelivat häntä, hajotettiin ja jätettiin tyhjäksi.
37 Tämän miehen jälkeen nousi Juudas Galileasta veronpäivinä ja veti paljon kansaa peräänsä; hän myös hukkui; ja kaikki, jopa kaikki, jotka tottelivat häntä, hajaantuivat.
38 Ja nyt minä sanon teille: pidättäytykää näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä neuvo tai tämä teko on ihmisistä, se tulee turhaan.
39 Mutta jos se on Jumalasta, ette voi kukistaa sitä; ettei teitä edes löydettäisi taistelemaan Jumalaa vastaan.
40 Ja he suostuivat häneen; ja kun he kutsuivat apostolit ja löivät heitä, kielsivät he puhumasta Jeesuksen nimessä, ja päästivät heidät menemään.
41 Ja he lähtivät neuvoston edestä iloiten siitä, että heidät katsottiin arvollisiksi kärsimään häpeää hänen nimensä tähden.
42 Ja joka päivä temppelissä ja jokaisessa huoneessa he eivät lakanneet opettamasta ja saarnaamasta Jeesusta Kristusta.

LUKU 6

1 Ja niinä päivinä, kun opetuslasten luku moninkertaistui, nousi kreikkalaisten nurina heprealaisia vastaan, koska heidän leskensä jätettiin huomiotta päivittäisessä palveluksessa.
2 Silloin ne kaksitoista kutsuivat tykönsä joukon opetuslapsia ja sanoivat: "Ei ole syytä, että me hylkäämme Jumalan sanan ja palvelemme pöytiä".
3 Sentähden, veljet, katsokaa keskuudestanne seitsemää rehellistä miestä, jotka ovat täynnä Pyhää Henkeä ja viisautta ja jotka voimme asettaa tämän asian hoitamiseksi.
4 Mutta me annamme itsemme jatkuvasti rukoukseen ja sanan virkaan.
5 Ja tämä sana miellytti koko kansaa: ja he valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen, Prokoroksen ja Nikanorin, Timonin ja Parmenaan ja Nikolauksen, Antiokian käännynnäisen.
6 He asettivat heidät apostolien eteen, ja kun he olivat rukoilleet, panivat he kätensä heidän päällensä.
7 Ja Jumalan sana lisääntyi; ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa; ja suuri joukko pappeja oli kuuliaisia uskolle.
8 Ja Stefanos, täynnä uskoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskuudessa.
9 Silloin nousi muutamia synagogasta, jota kutsutaan libertiinien ja kyrenläisten ja aleksandrialaisten ja Kilikian ja Aasian synagogaksi, ja kiistelivät Stefanuksen kanssa.
10 Ja he eivät voineet vastustaa sitä viisautta ja henkeä, jolla hän puhui.
11 Silloin he alistivat miehiä, jotka sanoivat: me olemme kuulleet hänen puhuvan herjaavia sanoja Moosesta ja Jumalaa vastaan.
12 Ja he kiihottivat kansaa, vanhimmat ja kirjanoppineet, ja tulivat hänen kimppuunsa, ottivat hänet kiinni ja veivät neuvostoon,
13 Ja asettakaa vääriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta herjaavia sanoja tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan".
14 Sillä me olemme kuulleet hänen sanovan, että tämä Jeesus Nasaretilainen hävittää tämän paikan ja muuttaa ne tavat, jotka Mooses on meille antanut.
15 Ja kaikki, jotka istuivat neuvostossa, katsoivat lujasti häneen, näkivät hänen kasvonsa kuin enkelin kasvot.

LUKU 7

1 Silloin ylimmäinen pappi sanoi: "Onko nämä asiat niin?"
2 Hän sanoi: miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille, kun hän oli Mesopotamiassa, ennen kuin hän asui Charranissa,
3 Ja sanoi hänelle: mene pois maastasi ja sukulaisistasi ja tule siihen maahan, jonka minä sinulle näytän.
4 Sitten hän tuli kaldealaisten maasta ja asui Charranissa; ja sieltä, kun hänen isänsä oli kuollut, vei hän hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte.
5 Ja hän ei antanut hänelle mitään perintöä siinä, ei niin paljoa kuin jalkansa asettamista; kuitenkin hän lupasi antaa sen hänelle omaisuudeksi ja hänen siemenelleen hänen jälkeensä, kun hänellä ei vielä ollut lasta. .
6 Ja Jumala puhui tämän viisaasti: että hänen siemenensä asuu vieraassa maassa; ja että he saattaisivat heidät orjuuteen ja vaativat heitä pahaa neljäsataa vuotta.
7 Ja sen kansan, jonka orjuuteen he tulevat, minä tuomitsen, sanoi Jumala, ja sen jälkeen he tulevat ulos ja palvelevat minua tässä paikassa.
8 Ja hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton, ja niin Aabrahamille syntyi Iisak, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä. ja Iisakille syntyi Jaakob; ja Jaakobille syntyi ne kaksitoista patriarkkaa.
9 Ja patriarkat myivät kateudesta Joosefin Egyptiin, mutta Jumala oli hänen kanssaan,
10 Ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan ja antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä; ja hän asetti hänet Egyptin ja koko hänen huoneensa maaherraksi.
11 Nyt tuli puute koko Egyptin ja Kanaanin maahan ja suuri ahdistus, ja meidän isämme eivät löytäneet elatusta.
12 Mutta kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli viljaa, lähetti hän ensin meidän isämme.
13 Ja toisella kerralla Joosef ilmoitettiin veljilleen; ja Joosefin sukulaiset ilmoitettiin faraolle.
14 Sitten Joosef lähetti kutsumaan isänsä Jaakobin ja kaikki hänen sukunsa, kuusikymmentäviisitoista sielua.
15 Niin Jaakob meni alas Egyptiin ja kuoli, hän ja meidän isämme,
16 Ja heidät vietiin Sykemiin ja pantiin hautaan, jonka Abraham osti rahalla Emmorin, Sykemin isän, pojilta.
17 Mutta kun lupauksen aika lähestyi, jonka Jumala oli vannonut Abrahamille, kansa kasvoi ja lisääntyi Egyptissä,
18 Kunnes nousi toinen kuningas, joka ei tuntenut Joosefia.
19 Hän kohteli kavalasti meidän sukukuntaamme, ja pahoinpiteli meidän isiämme, niin että he karkoittivat lapsensa pois, jotta he eivät eläisi.
20 Sinä aikana Mooses syntyi ja oli äärimmäisen kaunis ja sai ravintoa isänsä kodissa kolme kuukautta.
21 Ja kun hänet karkotettiin, otti faraon tytär hänet ja ruokki häntä omalle pojalleen.
22 Ja Mooses oli oppinut kaikessa egyptiläisten viisaudessa, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa.
23 Ja kun hän oli täynnä neljäkymmentä vuotta, tuli hänen sydämeensä käydä katsomassa veljiään, Israelin lapsia.
24 Ja nähdessään yhden heistä kärsivän vääryyttä, hän puolusti häntä ja kosti sorretulle ja löi egyptiläistä.
25 Sillä hän luuli, että hänen veljensä olisivat ymmärtäneet, kuinka Jumala hänen kätensä kautta pelastaisi heidät; mutta he eivät ymmärtäneet.
26 Ja seuraavana päivänä hän ilmestyi heille, kun he riitelivät, ja tahtoi saada heidät jälleen yhteen, sanoen: herrat, te olette veljiä. miksi teette väärin toisianne kohtaan?
27 Mutta se, joka teki väärin lähimmäisellensä, hylkäsi hänet ja sanoi: "Kuka on pannut sinut meidän päämieheksi ja tuomariksi?"
28 Tapatko minut, niinkuin teit egyptiläisen eilen?
29 Sitten Mooses pakeni tätä sanaa ja oli muukalainen Madianin maassa, jossa hänelle syntyi kaksi poikaa.
30 Ja kun neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ilmestyi hänelle Siinan vuoren erämaassa Herran enkeli tulen liekissä pensaassa.
31 Kun Mooses sen näki, ihmetteli hän sitä näkyä; ja kun hän lähestyi sitä katsomaan, kuului hänelle Herran ääni,

32 Sanoen: Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala. Silloin Mooses vapisi, eikä uskaltanut katsoa.
33 Silloin Herra sanoi hänelle: riisu kenkäsi jaloistasi; sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.
34 Minä olen nähnyt, minä olen nähnyt kansani ahdistuksen, joka on Egyptissä, ja olen kuullut heidän huokauksensa, ja olen tullut alas pelastamaan heitä. Ja nyt tule, minä lähetän sinut Egyptiin.
35 Tämän Mooseksen he kieltäytyivät sanoen: "Kuka on asettanut sinut ruhtinaaksi ja tuomariksi?" sen Jumala lähetti hallitsijaksi ja vapauttajaksi enkelin käden kautta, joka ilmestyi hänelle pensaassa.
36 Hän vei heidät ulos, sen jälkeen kun hän oli tehnyt ihmeitä ja merkkejä Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja erämaassa neljäkymmentä vuotta.
37 Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Herra, sinun Jumalasi, herättää teille profeetan teidän veljistänne, minun kaltaiseni; hänen tulee kuulla.
38 Tämä on se, joka oli seurakunnassa erämaassa sen enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinan vuorella, ja meidän isiemme kanssa, joka sai elävät sanat meille annettavaksi:
39 jota meidän isämme eivät tahtoneet totella, vaan hylkäsivät hänet heiltä ja palasivat heidän sydämissään takaisin Egyptiin,
40 Sanoen Aaronille: tee meille jumalat kulkemaan edellämme; sillä tälle Mosekselle, joka toi meidät pois Egyptin maasta, emme tiedä, mitä hänelle on tapahtunut.
41 Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja uhrasivat epäjumalille ja iloitsivat kättensä teoista.
42 Silloin Jumala kääntyi ja antoi heidät kumartamaan taivaan sotajoukkoa; niinkuin profeettojen kirjassa on kirjoitettu: Oi Israelin huone, oletteko te tuoneet minulle teurastettuja eläimiä ja teurasuhreja neljänkymmenen vuoden aikana erämaassa?
43 Niin, te otitte Molokin majan ja jumalanne Remphanin tähden, jotka te teitte kumartamaan niitä, ja minä vien teidät pois Babylonin tuolle puolelle.
44 Meidän isillemme oli todistuksen maja erämaassa, niinkuin hän oli käskenyt puhua Moosekselle tehdäkseen sen sen tavalla, jonka hän oli nähnyt.
45 Ja myös meidän isämme, jotka tulivat, toivat Jeesuksen kanssa pakanain omaisuuteen, jotka Jumala ajoi ulos isiemme edestä Daavidin päiviin asti.
46 Joka sai armon Jumalan edessä ja halusi löytää majan Jaakobin Jumalalle.
47 Mutta Salomo rakensi hänelle talon.
48 Mutta Korkein ei asu käsin tehdyissä temppeleissä; kuten profeetta sanoo,
49 Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta; minkä huoneen sinä minulle rakennat? sanoo Herra: tai mikä on minun lepopaikkani?
50 Eikö minun käteni ole tehnyt kaikkea tätä?
51 Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, te aina vastustatte Pyhää Henkeä; niinkuin teidän isänne tekivät, niin te teette.
52 Ketä profeetoista ei teidän isänne ole vainonneet? ja he ovat surmanneet ne, jotka ennen osoittivat Vanhurskaan tulemisen; joiden kavaltajia ja murhaajia te nyt olette olleet:
53 Jotka ovat saaneet lain enkelien tahdosta eivätkä ole sitä pitäneet.
54 Kun he tämän kuulivat, he murskautuivat sydämeensä, ja he kiristelivät häntä hampaitaan.
55 Mutta hän, täynnä Pyhää Henkeä, katsoi lujasti ylös taivaaseen ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella,
56 Ja sanoi: katso, minä näen taivaat avautuneena ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella.
57 Silloin he huusivat suurella äänellä, tukkivat korvansa ja juoksivat hänen kimppuunsa yksimielisesti,
58 Ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät hänet, ja todistajat laskivat vaatteensa nuorukaisen jalkojen juureen, jonka nimi oli Saul.
59 Ja he kivittivät Stefanuksen, huutaen Jumalaa ja sanoen: "Herra Jeesus, ota minun henkeni".
60 Ja hän polvistui ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heidän syykseen tätä syntiä". Ja kun hän oli sanonut tämän, hän nukahti.

LUKU 8

1 Ja Saul suostui kuolemaansa. Ja siihen aikaan oli suuri vaino seurakuntaa vastaan, joka oli Jerusalemissa; ja apostoleja lukuun ottamatta he olivat kaikki hajallaan Juudean ja Samarian seuduilla.
2 Ja uskolliset miehet veivät Stefanuksen hänen haudalleen ja valittivat häntä suuresti.
3 Saulin osalta hän teki tuhoa seurakunnalle, meni jokaiseen taloon ja pani miehiä ja naisia vankilaan.
4 Sen tähden ne, jotka olivat hajallaan, menivät kaikkialle saarnaamaan sanaa.
5 Silloin Filippus meni alas Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta.
6 Ja kansa piti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, ja kuuli ja näki ne ihmeet, joita hän teki.
7 Sillä saastaiset henget, jotka huusivat suurella äänellä, lähtivät monista riivatuista, ja monet halvatut ja ontuvat paranivat.
8 Ja siinä kaupungissa oli suuri ilo.
9 Mutta oli eräs mies, nimeltä Simon, joka ennen samassa kaupungissa käytti noituutta ja lumotti Samarian kansan ja ilmoitti olevansa joku suuri.
10 Häntä he kaikki kuuntelivat, pienimmästä suurimpaan, sanoen: tämä mies on suuri Jumalan voima.
11 Ja he katsoivat häntä, koska hän oli pitkän ajan lumoinut heidät noituudella.
12 Mutta kun he uskoivat Filippusta, joka saarnasi Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.
13 Silloin myös Simon uskoi; ja kun hänet kastettiin, hän pysyi Filippuksen kanssa ja ihmetteli nähdessään, mitä ihmeitä ja merkkejä tapahtui.
14 Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät he heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen:
15 Heidän tullessaan alas rukoilivat heidän puolestaan, että he saisivat Pyhän Hengen:
16 (Sillä hän ei vielä langennut kenenkään heistä; vain heidät on kastettu Herran Jeesuksen nimeen.)
17 Sitten he panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.

18 Ja kun Simon näki, että apostolien kätten päällepanemisen kautta annettiin Pyhä Henki, hän tarjosi heille rahaa,
19 Sanoen: "Anna minulle tämä voima, että kenen päälle käteni panen, hän saisi Pyhän Hengen."
20 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Sinun rahasi katoaa sinun kanssasi, koska olet ajatellut, että Jumalan lahja voidaan ostaa rahalla".
21 Sinulla ei ole osaa eikä arpaa tässä asiassa, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.
22 Tee siis parannus tästä pahuudestasi ja rukoile Jumalaa, jos sydämesi ajatus sinulle anteeksi annettaisiin.
23 Sillä minä näen sinun olevan katkeruuden sapessa ja vääryyden siteessä.
24 Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa minun puolestani Herraa, ettei mikään näistä asioista, jotka olette puhuneet, kohtaa minua".
25 Ja kun he olivat todistaneet ja julistaneet Herran sanaa, palasivat Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monissa samarialaisten kylissä.
26 Ja Herran enkeli puhui Filippukselle sanoen: "Nouse ja mene etelään päin sitä tietä, joka vie Jerusalemista alas Gazaan, joka on autio".
27 Ja hän nousi ja meni, ja katso, mies Etiopiasta, Etiopian kuningattaren Candacen hoviherra, joka hallitsi kaikkea aarretta ja oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan,
28 Hän palasi ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Esaiasta.
29 Silloin Henki sanoi Filippukselle: "Tule ja liity näihin vaunuihin".
30 Ja Filippus juoksi hänen luokseen ja kuuli hänen lukevan profeetta Esaiasta ja sanoi: "Ymmärrätkö mitä luet?"
31 Ja hän sanoi: kuinka minä voin, ellei joku johda minua? Ja hän halusi, että Filippus tulisi ylös ja istuisi hänen kanssaan.
32 Kirjan paikka, jonka hän luki, oli tämä: Hänet vietiin teurastettaviksi kuin lammas; ja niinkuin lammas mykkä keritsijänsä edessä, ei hän suutansa avannut.
33 Hänen nöyryytyksessään hänen tuomionsa otettiin pois; ja kuka julistaa hänen sukupolvensa? sillä hänen henkensä on otettu maasta.
34 Ja hoviherra vastasi Filippukselle ja sanoi: kenestä profeetta tämän puhuu? itsestään vai toisesta miehestä?
35 Silloin Filippus avasi suunsa ja aloitti samasta kirjoituksesta ja saarnasi hänelle Jeesusta.
36 Ja kulkiessaan matkaansa he tulivat erään veden tykö. Ja hoviherra sanoi: katso, tässä on vettä. mikä estää minua tulemasta kasteelle?
37 Filippus sanoi: "Jos uskot kaikesta sydämestäsi, niin voit." Hän vastasi ja sanoi: Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.
38 Ja hän käski vaunut pysähtyä, ja he laskeutuivat molemmat veteen, sekä Filippus että hoviherra; ja hän kastoi hänet.
39 Ja kun he olivat nousseet vedestä, otti Herran Henki Filippuksen pois, niin ettei hoviherra enää nähnyt häntä; ja hän jatkoi matkaansa iloiten.
40 Mutta Filippus löydettiin Asotoksesta, ja kulkiessaan hän saarnasi kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

LUKU 9

1 Ja Saul puhalsi vielä uhkailuja ja teurastusta Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin tykö,
2 Ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskokseen synagogille, että jos hän löytäisi tämän tien, olivatpa he miehiä tai naisia, hän voisi viedä heidät sidottuna Jerusalemiin.
3 Ja matkallansa hän lähestyi Damaskosta, ja yhtäkkiä hänen ympärillään loisti valo taivaasta.
4 Ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan hänelle: Saul, Saul, miksi vainoat minua?
5 Ja hän sanoi: kuka sinä olet, Herra? Ja Herra sanoi: " Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat: sinun on vaikea lyödä pisteitä vastaan."
6 Hän vapisi ja hämmästyi ja sanoi: "Herra, mitä tahdot minun tekevän?" Ja Herra sanoi hänelle: " Nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle ilmoitetaan, mitä sinun pitää tekemän".
7 Ja miehet, jotka kulkivat hänen kanssaan, seisoivat sanattomina, he kuulivat äänen, mutta eivät nähneet ketään.
8 Ja Saul nousi maasta; ja kun hänen silmänsä avautuivat, ei hän nähnyt ketään, vaan he veivät häntä kädestä ja veivät Damaskoon.
9 Ja hän oli kolme päivää näkymätön, eikä syönyt eikä juonut.
10 Ja Damaskoksessa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias; Ja Herra sanoi hänelle näyssä: Ananias. Ja hän sanoi: katso, minä olen täällä, Herra.
11 Ja Herra sanoi hänelle: " Nouse ja mene kadulle, jota kutsutaan Suoraksi, ja tiedustele Juudaksen suvusta sitä, jota kutsutaan Sauliksi Tarsosta; sillä katso, hän rukoilee,
12 Ja hän on nähnyt näyssä miehen, nimeltä Ananias, tulevan sisään ja panevan kätensä hänen päällensä, että hän saisi näkönsä.
13 Silloin Ananias vastasi: "Herra, minä olen kuullut monelta tästä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhille Jerusalemissa.
14 Ja täällä hänellä on valta ylipapeilta sitoa kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi.
15 Mutta Herra sanoi hänelle: mene, sillä hän on minulle valittu astia kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten edessä.
16 Sillä minä osoitan hänelle, kuinka suuria hänen on kärsittävä minun nimeni tähden.
17 Ja Ananias meni ja meni huoneeseen; ja pani kätensä hänen päälleen ja sanoi: veli Saul, Herra, Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jolla tulit, on lähettänyt minut, jotta saisit näkösi ja täyttyisit Pyhällä Hengellä.
18 Ja kohta putosi hänen silmistään suomukset, ja hän sai näkönsä heti, nousi ja otti kasteen.
19 Ja kun hän oli saanut ruokaa, hän vahvistui. Sitten Saul oli muutamia päiviä opetuslastensa kanssa, jotka olivat Damaskoksessa.
20 Ja kohta hän saarnasi synagoogissa Kristusta, että hän on Jumalan Poika.
21 Mutta kaikki, jotka hänen kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat; Eikö tämä ole se, joka tuhosi ne, jotka huusivat avuksi tätä nimeä Jerusalemissa ja tulivat tänne sitä tarkoitusta varten, että hän voisi viedä heidät sidottuna ylipappien eteen?
22 Mutta Saul vahvistui ja saattoi Damaskoksessa asuneet juutalaiset häpeään ja osoitti, että tämä on Kristus.

23 Ja sen jälkeen kun monet päivät olivat kuluneet, juutalaiset päättivät tappaa hänet:
24 Mutta Saul tiesi heidän odotuksensa. Ja he vartioivat portteja päivät ja yöt tappaakseen hänet.
25 Ja opetuslapset ottivat hänet yöllä ja laskivat hänet alas muurin vierestä korissa.
26 Ja kun Saul tuli Jerusalemiin, koetti hän liittyä opetuslasten joukkoon; mutta he kaikki pelkäsivät häntä eivätkä uskoneet, että hän oli opetuslapsi.
27 Mutta Barnabas otti hänet ja vei apostolien luo ja kertoi heille, kuinka hän oli nähnyt Herran tiellä ja että hän oli puhunut hänelle ja kuinka hän oli rohkeasti saarnannut Damaskoksessa Jeesuksen nimessä.
28 Ja hän oli heidän kanssaan menossa sisään ja ulos Jerusalemissa.
29 Ja hän puhui rohkeasti Herran Jeesuksen nimessä ja riiteli kreikkalaisia vastaan, mutta he aikoivat tappaa hänet.
30 Kun veljet sen tiesivät, veivät he hänet alas Kesareaan ja lähettivät Tarsokseen.
31 Silloin seurakunnat saivat levätä koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa, ja ne rakentuivat; ja vaeltaminen Herran pelossa ja Pyhän Hengen lohdutuksessa lisääntyi.
32 Ja tapahtui, että kun Pietari kulki kaikkialla, tuli hän myös Lyddassa asuvien pyhien luo.
33 Ja sieltä hän tapasi miehen, nimeltä Aeneas, joka oli ollut vuoteessa kahdeksan vuotta ja sairastui halvaukseen.
34 Ja Pietari sanoi hänelle: Aeneas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse ja tee vuoteesi. Ja hän nousi heti.
35 Ja kaikki Lyddan ja Saronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.
36 Mutta Joppessa oli opetuslapsi nimeltä Tabita, jota tulkinnan mukaan kutsutaan Dorkas; tämä nainen oli täynnä hyviä tekoja ja almuja, joita hän teki.
37 Ja tapahtui niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli. Pestyään he panivat hänet ylähuoneeseen.
38 Ja koska Lydda oli lähellä Joppea, ja opetuslapset olivat kuulleet Pietarin olevan siellä, lähettivät he hänen luokseen kaksi miestä, pyytäen, ettei hän viivyttäisi tulla heidän luokseen.
39 Silloin Pietari nousi ja meni heidän kanssaan. Kun hän tuli, he veivät hänet ylähuoneeseen, ja kaikki lesket seisoivat hänen vieressään itkien ja näyttäen vaatteita ja vaatteita, jotka Dorkas teki ollessaan heidän kanssaan.
40 Mutta Pietari ajoi heidät kaikki ulos, polvistui ja rukoili; ja käänsi hänet ruumiilleen ja sanoi: Tabita, nouse. Ja hän avasi silmänsä; ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan.
41 Ja hän ojensi hänelle kätensä, nosti hänet ylös ja kutsui pyhät ja lesket ja esitti hänet elävänä.
42 Ja se tunnettiin koko Joppessa; ja monet uskoivat Herraan.
43 Ja tapahtui, että hän viipyi monta päivää Joppessa yhden Simon nahkamiehen kanssa.

LUKU 10

1 Kesareassa oli eräs mies nimeltä Kornelius, sadanpäällikkö joukossa nimeltä italialainen sota,
2 Hän oli hurskas mies, joka pelkäsi Jumalaa koko huoneensa kanssa, joka antoi paljon almua kansalle ja rukoili Jumalaa aina.
3 Hän näki näyssä, noin yhdeksännellä hetkellä päivästä, Jumalan enkelin tulevan hänen luokseen ja sanovan hänelle: "Kornelius".
4 Ja kun hän katsoi häneen, hän pelästyi ja sanoi: "Mitä se on, Herra?" Ja hän sanoi hänelle: sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet muistoksi Jumalan edessä.
5 Ja lähetä nyt miehiä Joppeen ja kutsu yksi Simon, jonka sukunimi on Pietari.
6 Hän majoittuu erään Simon nahkamiehen luona, jonka talo on meren rannalla; hän ilmoittaa sinulle, mitä sinun tulee tehdä.
7 Ja kun enkeli, joka puhui Korneliukselle, oli lähtenyt, kutsui hän kaksi kotipalvelijaansa ja yhden hurskaan sotilaan niistä, jotka häntä jatkuvasti odottivat;
8 Ja kun hän oli ilmoittanut heille kaiken tämän, hän lähetti ne Joppeen.
9 Huomenna, kun he lähtivät matkaansa ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi katolle rukoilemaan kuudennen tunnin tienoilla.
10 Ja hänen tuli sangen nälkä, ja hän halusi syödä; mutta heidän valmistautuessaan hän vaipui transsiin,
11 Ja näki taivaan avautuvan ja erään astian laskeutuvan hänen tykönsä, ikäänkuin se oli ollut suuri lakana neulottu neljästä kulmasta ja laskettu alas maahan.
12 Siellä oli kaikenlaisia nelijalkaisia petoja maan päällä ja petoja ja matelevia ja taivaan lintuja.
13 Ja hänelle kuului ääni: nouse, Pietari; tappaa ja syödä.
14 Mutta Pietari sanoi: ei niin, Herra; sillä en ole koskaan syönyt mitään tavallista tai saastaista.
15 Ja ääni puhui hänelle vielä toisen kerran: "Mitä Jumala on puhdistanut, sitä älä sano tavalliseksi".
16 Tämä tapahtui kolmesti, ja astia otettiin jälleen ylös taivaaseen.
17 Mutta kun Pietari epäili itsekseen, mitä tämä näy, jonka hän näki, tarkoittaisi, katso, miehet, jotka Korneliuksesta oli lähetetty, olivat kysyneet Simonin taloa ja seisoivat portin edessä,
18 Ja hän soitti ja kysyi, oliko Simon, joka oli nimeltään Pietari, siellä majoittuneena.
19 Kun Pietari ajatteli näytä, sanoi Henki hänelle: katso, kolme miestä etsii sinua.
20 Nouse siis, astu alas ja mene heidän kanssansa, mitään epäilemättä; sillä minä olen heidät lähettänyt.
21. Sitten Pietari meni alas miesten luo, jotka Korneliukselle oli lähetetty; ja sanoi: katso, minä olen se, jota te etsitte. Mikä on syy, miksi te olette tulleet?
22 Ja he sanoivat: "Kornelius, sadanpäämies, vanhurskas mies, joka pelkää Jumalaa ja jolla on hyvä maine kaikelle juutalaisten kansalle, on saanut pyhän enkelin varoituksen Jumalalta, että hän lähettäisi sinut kotiinsa ja kuulee. sanojasi.
23 Sitten hän kutsui heidät sisään ja majoitti heidät. Ja seuraavana päivänä Pietari lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta seurasivat häntä.
24 Ja seuraavana päivänä he tulivat Kesareaan. Ja Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja läheiset ystävänsä.
25 Ja Pietarin tullessa sisään, Kornelius kohtasi hänet, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumarsi häntä.
26 Mutta Pietari otti hänet ylös ja sanoi: nouse! Olen myös itse mies.

27 Ja kun hän puhui hänen kanssaan, meni hän sisään ja löysi monia kokoontuneita.
28 Ja hän sanoi heille: "Te tiedätte, että juutalaisen miehen on laitonta seurustella tai tulla toisen kansan tykö." mutta Jumala on osoittanut minulle, ettei minun pidä kutsua ketään ilkeäksi tai saastaiseksi.
29 Sentähden minä tulin teidän tykönne vastustamatta, heti kun minut oli lähetetty. Sentähden minä kysyn, mitä tarkoitusta varten olette lähettäneet minua varten?
30 Ja Kornelius sanoi: neljä päivää sitten minä paastoin tähän hetkeen asti; ja yhdeksännellä hetkellä minä rukoilin kotonani, ja katso, mies seisoi edessäni kirkkaissa vaatteissa,
31 Ja sanoi: "Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja almusi muistetaan Jumalan edessä."
32 Lähetä siis Joppeen ja kutsu tänne Simon, jonka sukunimi on Pietari; hän majoittuu erään Simon nahkamiehen talossa meren rannalla; hän tullessaan puhuu sinulle.
33 Sentähden minä lähetin heti sinun luoksesi; ja sinä olet hyvin tehnyt, että tulit. Nyt me siis olemme kaikki täällä Jumalan edessä kuullaksemme kaikkea, mitä Jumala on sinulle käskenyt.
34 Silloin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Totisesti minä ymmärrän, ettei Jumala välitä henkilöistä."
35 Mutta jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänen otollinen.
36 Sana, jonka Jumala lähetti Israelin lapsille, julistaen rauhaa Jeesuksen Kristuksen kautta: Hän on kaikkien Herra.
37 Sen sanan, minä sanon: te tiedätte, joka julistettiin koko Juudeassa ja joka alkoi Galileasta sen kasteen jälkeen, jonka Johannes saarnasi.
38 Kuinka Jumala voiteli Jeesuksen Nasaretilaisen Pyhällä Hengellä ja voimalla, joka kulki ympäriinsä tehden hyvää ja parantaen kaikkia perkeleen sorrettuja; sillä Jumala oli hänen kanssaan.
39 Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki sekä juutalaisten maassa että Jerusalemissa; jonka he tappoivat ja hirttivat puuhun:
40 Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja osoitti hänet;
41 Ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan edeltä valituille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan, kun hän nousi kuolleista.
42 Ja hän käski meitä saarnaamaan kansalle ja todistamaan, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi.
43 Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa syntinsä anteeksi hänen nimensä kautta.
44 Pietarin vielä puhuessa nämä sanat, laskeutui Pyhä Henki kaikkien niiden päälle, jotka sanan kuulivat.
45 Ja ne ympärileikatut, jotka uskoivat, hämmästyivät, kaikki, jotka tulivat Pietarin kanssa, koska myös pakanain päälle oli vuodatettu Pyhän Hengen lahja.
46 Sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Sitten Pietari vastasi:
47 Voiko kukaan kieltää vettä antamasta kastetta niitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niinkuin mekin?
48 Ja hän käski kastaa heidät Herran nimeen. Sitten he rukoilivat häntä viivyttelemään tiettyjä päiviä.

LUKU 11

1 Ja apostolit ja veljet, jotka olivat Juudeassa, kuulivat, että myös pakanat olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.
2 Ja kun Pietari tuli ylös Jerusalemiin, ne, jotka olivat ympärileikatut, riitelivät hänen kanssaan,
3 Sanoen: Sinä menit ympärileikkaamattomien ihmisten luo ja söit heidän kanssaan.
4 Mutta Pietari kertoi asiasta alusta asti ja selitti sen heille käskystä sanoen:
5 Minä olin Joppen kaupungissa rukoilemassa, ja transsissa minä näin näyn: Eräs astia laskeutui alas, niinkuin se oli ollut suuri lakana, joka laskettiin alas taivaasta neljästä kulmasta. ja se tuli jopa minulle:
6 Sitä, kun olin kiinnittänyt silmäni, minä katsoin ja näin maan nelijalkaisia petoja ja petoja ja matelevia ja taivaan lintuja.
7 Ja minä kuulin äänen sanovan minulle: nouse, Pietari; tappaa ja syödä.
8 Mutta minä sanoin: 'Ei niin, Herra, sillä mitään tavallista tai saastaista ei ole koskaan tullut suuhuni.
9 Mutta ääni vastasi minulle jälleen taivaasta: "Mitä Jumala on puhdistanut, sitä älä sano tavalliseksi".
10 Ja tämä tapahtui kolme kertaa, ja kaikki vedettiin takaisin taivaaseen.
11 Ja katso, heti taloon, jossa minä olin, oli jo kolme miestä lähetettynä Kesareasta luokseni.
12 Ja Henki käski minun lähteä heidän kanssaan ilman epäilystäkään. Ja nämä kuusi veljeä seurasivat minua, ja menimme miehen taloon:
13 Ja hän osoitti meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin talossaan, joka seisoi ja sanoi hänelle: "Lähetä miehiä Joppeen ja kutsu Simon, jonka sukunimi on Pietari."
14 Kuka sanoo sinulle sanat, joiden kautta sinä ja koko sinun huoneesi pelastut?
15 Ja kun aloin puhua, Pyhä Henki laskeutui heidän päällensä, niinkuin mekin alussa.
16 Silloin minä muistin Herran sanan, jonka hän sanoi: Johannes kastoi vedellä; mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä.
17 Sillä Jumala antoi heille samanlaisen lahjan kuin meille, jotka uskoimme Herraan Jeesukseen Kristukseen; mikä minä olin, että pystyin vastustamaan Jumalaa?
18 Kun he tämän kuulivat, vaikeni he ja ylistivät Jumalaa, sanoen: silloin on Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämään.
19 Mutta ne, jotka olivat hajallaan Stefanoksen vainon johdosta, matkustivat Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan asti, saarnaten sanaa ei kenellekään muulle kuin vain juutalaisille.
20 Ja muutamat heistä olivat Kyproksen ja Kyrenen miehiä, jotka saapuessaan Antiokiaan puhuivat kreikkalaisille saarnaten Herraa Jeesusta.
21 Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri joukko uskoi ja kääntyi Herran tykö.
22 Ja sanoma näistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan menemään Antiokiaan asti.
23 Kun hän tuli ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja kehotti heitä kaikkia, että he aikovat sydämestään pysyisivät Herrassa.
24 Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa, ja paljon kansaa lisättiin Herran tykö.

25 Sitten Barnabas lähti Tarsokseen etsimään Saulia:
26 Ja löydettyään hän hänet vei hänet Antiokiaan. Ja tapahtui, että koko vuoden he kokoontuivat seurakuntaan ja opettivat paljon kansaa. Ja opetuslapsia kutsuttiin ensin kristityiksi Antiokiassa.
27 Ja näinä päivinä profeettoja tuli Jerusalemista Antiokiaan.
28 Ja yksi heistä, nimeltä Agabus, nousi ja ilmoitti Hengellä, että kaikkeen maailmaan tulee suuri puute, joka tapahtui Claudius Caesarin päivinä.
29 Silloin opetuslapset päättivät, kukin kykyjensä mukaan, lähettää apua Juudeassa asuville veljille:
30 Niin he myös tekivät ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaan ja Saulin kautta.

LUKU 12

1 Noihin aikoihin kuningas Herodes ojensi kätensä kiusatakseen joitakin seurakunnasta.
2 Ja hän tappoi miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.
3 Ja koska hän näki sen miellyttävän juutalaisia, hän eteni edelleen ottaakseen myös Pietarin. (Silloin oli happamattoman leivän päiviä.)
4 Ja kun hän otti hänet kiinni, laittoi hän hänet vankilaan ja luovutti neljän neljän sotamiehen haltuun vartioimaan häntä. aikoen pääsiäisen jälkeen tuoda hänet kansan eteen.
5 Sentähden Pietari pidettiin vankilassa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.
6 Ja kun Herodes tahtoi viedä hänet ulos, nukkui Pietari samana yönä kahden sotilaan välissä, kahleilla kahleilla, ja ovenvartijat vartioivat vankilaa.
7 Ja katso, Herran enkeli tuli hänen päällensä, ja valo loisti vankilassa. Ja hän löi Pietaria kylkeen ja nosti hänet sanoen: "Nouse pian". Ja hänen kahleensa putosivat hänen käsistään.
8 Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido kenkisi". Ja niin hän teki. Ja hän sanoi hänelle: "Heitä vaatteesi ympärillesi ja seuraa minua."
9 Ja hän meni ulos ja seurasi häntä; äläkä tiedä, että se oli totta, mitä enkeli teki; mutta luuli näkevänsä näyn.
10 Kun he olivat ohittaneet ensimmäisen ja toisen seurakunnan, tulivat he rautaportille, joka vie kaupunkiin; joka avautui heille omasta tahdostaan. Ja he menivät ulos ja kulkivat yhden kadun kautta; ja heti enkeli lähti hänen luotaan.
11 Ja kun Pietari tuli luokseen, sanoi hän: "Nyt minä tiedän varmasti, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen kädestä ja kaikesta juutalaisten odotuksesta."
12 Ja kun hän oli asiaa miettinyt, tuli hän Marian, Johanneksen äidin, taloon, jonka sukunimi oli Markus. jossa monet olivat kokoontuneet yhteen rukoilemaan.
13 Ja kun Pietari kolkutti portin ovelle, tuli tyttö, nimeltä Rhoda, kuulemaan.
14 Ja kun hän tunsi Pietarin äänen, ei hän ilokseen avannut ovea, vaan juoksi sisään ja kertoi, kuinka Pietari seisoi portin edessä.
15 Ja he sanoivat hänelle: sinä olet hullu. Mutta hän vahvisti jatkuvasti, että se oli jopa niin. Silloin he sanoivat: se on hänen enkelinsä.
16 Mutta Pietari jatkoi kolkutusta; ja kun he avasivat oven ja näkivät hänet, hämmästyivät he.
17 Mutta hän viittasi heille kädellä, että he vaikenevat, ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta. Hän sanoi: "Menkää ja ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille". Ja hän lähti ja meni toiseen paikkaan.
18 Mutta heti kun päivä tuli, sotilaiden keskuudessa ei ollut vähäistä kiihotusta, mitä Pietarille tapahtui.
19 Ja kuin Herodes oli etsinyt häntä, mutta ei löytänyt häntä, tutki hän vartijat ja käski tappaa heidät. Ja hän meni alas Juudeasta Kesareaan ja jäi sinne.
20 Ja Herodes oli kovin vihainen Tyyron ja Siidonin asukkaisiin; mutta he tulivat hänen luokseen yksimielisesti ja anoivat ystäväkseen Blastuksen kuninkaan kamariherraksi. koska heidän maansa elätettiin kuninkaan maasta.
21 Ja asetettuna päivänä Herodes istui kuninkaallisiin vaatteisiin puettuna valtaistuimelleen ja piti puheen heille.
22 Ja kansa huusi ja sanoi: "Se on jumalan ääni, ei ihmisen".
23 Ja kohta löi häntä Herran enkeli, koska hän ei antanut Jumalalle kunniaa; ja hänet söivät madot, ja hän antoi henkensä.
24 Mutta Jumalan sana kasvoi ja lisääntyi.
25 Ja Barnabas ja Saul palasivat Jerusalemista, suoritettuaan palveluksensa, ja ottivat mukaansa Johanneksen, jonka sukunimi oli Markus.

LUKU 13

1 Mutta Antiokian seurakunnassa oli muutamia profeettoja ja opettajia; niinkuin Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lucius Kyreneläinen, ja Manaen, joka oli kasvatettu tetrarkan Herodeksen kanssa, ja Saul.
2 Kun he palvelivat Herraa ja paastosivat, sanoi Pyhä Henki: Erottakaa minulle Barnabas ja Saul siihen työhön, johon olen heidät kutsunut.
3 Ja kun he olivat paastonneet ja rukoilleet ja panneet kätensä heidän päällensä, lähettivät he heidät pois.
4 Niin he, Pyhän Hengen lähettämät, lähtivät Seleukiaan. ja sieltä he purjehtivat Kyprokselle.
5 Ja kun he olivat Salamissa, saarnasivat he Jumalan sanaa juutalaisten synagoogissa, ja heillä oli myös Johannes palvelijana.
6 Ja kun he olivat kulkeneet saaren läpi Pafokseen, he tapasivat erään noidan, väärän profeetan, juutalaisen, jonka nimi oli Barjesus.
7 Joka oli maan ruhtinaan Sergius Pauluksen kanssa, järkevä mies; joka kutsui Barnabasta ja Saulia ja halusi kuulla Jumalan sanaa.
8 Mutta Elymas, velho (sillä niin on hänen nimensä tulkinnassa) vastusti heitä ja yritti kääntää käskynhaltijan pois uskosta.
9 Silloin Saul, jota myös kutsutaan Paavaliksi, täynnä Pyhää Henkeä, katsoi häneen,
10 Ja sanoi: oi täynnä kaikkea kavaluutta ja pahuutta, sinä perkeleen lapsi, sinä kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran oikeita teitä?
11 Ja nyt, katso, Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä olet sokea etkä näe aurinkoa hetkeen. Ja kohta laskeutui hänen päällensä sumu ja pimeys; ja hän kulki ympäriinsä etsimässä häntä kädestä pitäen.
12. Kun palvelija näki, mitä oli tapahtunut, hän uskoi ja hämmästyi Herran opista.

13 Kun Paavali ja hänen joukkonsa pääsivät Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergaan, ja Johannes, joka lähti heistä, palasi Jerusalemiin.
14 Mutta kun he lähtivät Pergasta, tulivat he Pisidian Antiokiaan ja menivät sapatinpäivänä synagogaan ja istuivat.
15 Ja lain ja profeettojen lukemisen jälkeen lähettivät synagogan päämiehet heidän tykönsä sanoen: miehet ja veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana kansalle, niin sanokaa.
16 Silloin Paavali nousi ja viittasi kädellänsä ja sanoi: "Israelilaiset, ja te, jotka pelkäätte Jumalaa, kuulkaa".
17 Tämän Israelin kansan Jumala valitsi meidän isämme ja korotti kansan, kun se asui muukalaisina Egyptin maassa, ja vei sen korkealla käsivarrella sieltä pois.
18 Ja noin neljänkymmenen vuoden ajan hän kärsi heidän käytöksensä erämaassa.
19 Ja kun hän oli tuhonnut seitsemän kansaa Kanaanin maassa, hän jakoi heidän maansa heille arvalla.
20 Ja sen jälkeen hän antoi heille tuomareita noin neljäsataaviisikymmentä vuotta, profeetta Samueliin asti.
21 Ja sen jälkeen he halusivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Cisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta, neljäksikymmeneksi vuodeksi.
22 Ja kuin hän oli poistanut hänet, nosti hän Daavidin heille kuninkaaksi; jolle hän myös todisti ja sanoi: "Olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, oman sydämeni mukaisen miehen, joka täyttää kaiken minun tahtoni".
23 Tämän miehen siemenestä Jumala on lupauksensa mukaan herättänyt Israelille Vapahtajan, Jeesuksen.
24 Kun Johannes oli ennen tuloaan saarnannut parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle.
25 Ja kuin Johannes täytti matkansa, sanoi hän: kenenkä te luulette minun olevan? Minä en ole hän. Mutta katso, minun perässäni tulee yksi, jonka kenkiä en ole arvollinen riisumaan.
26 Miehet, veljet, Abrahamin sukulaiset, ja jokainen, joka teistä pelkää Jumalaa, teille on tämän pelastuksen sana lähetetty.
27 Sillä ne, jotka Jerusalemissa asuvat, ja heidän hallitusmiehensä, koska he eivät tunteneet häntä, eivätkä vieläkään profeettojen äänet, jotka luetaan joka sapattipäivänä, ovat täyttäneet ne tuomitseessaan hänet.
28 Ja vaikka he eivät löytäneet hänestä kuolinsyytä, he kuitenkin pyysivät Pilatusta, että hänet teurastettaisiin.
29 Ja kun he olivat täyttäneet kaikki, mitä hänestä oli kirjoitettu, he ottivat hänet alas puusta ja panivat hautaan.
30 Mutta Jumala herätti hänet kuolleista:
31 Ja hänet nähtiin monta päivää niistä, jotka tulivat hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka ovat hänen todistajansa kansan edessä.
32 Ja me julistamme teille ilosanoman, että se lupaus, joka isille on annettu,
33 Sen Jumala on täyttänyt meille, heidän lapsilleen, herättämällä Jeesuksen jälleen. niinkuin toisessa psalmissa on kirjoitettu: Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.
34 Ja mitä tulee siihen, että hän herätti hänet kuolleista, niin ettei hän enää palaisi turmeltuneeseen, hän sanoi näin: minä annan sinulle Daavidin armon.
35 Sentähden hän sanoo myös toisessa psalmissa: älä salli Pyhääsi nähdä turmelusta.
36 Sillä kun Daavid oli palvellut omaa sukupolveaan Jumalan tahdosta, hän nukahti ja hänet pantiin isiensä tykö, ja hän näki turmeluksen.
37 Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt turmeltumista.
38 Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että tämän miehen kautta teille saarnataan syntien anteeksisaaminen:
39 Ja hänestä kaikki, jotka uskovat, tulevat vanhurskaaksi kaikesta, josta te ette voi tulla vanhurskaaksi Mooseksen lain kautta.
40 Varo siis, ettei se sinua kohtaa, mistä profeetoissa puhutaan;
41 Katso, te halveksijat ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen teon teidän päivinänne, teon, jota te ette usko, vaikka joku sen teille julistaisi.
42 Ja kun juutalaiset olivat lähteneet synagogasta, pakanat pyysivät, että nämä sanat saarnattaisiin heille seuraavana sapattina.
43 Mutta kun seurakunta hajosi, seurasivat monet juutalaiset ja uskonnolliset käännynnäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuessaan heille saivat heidät pysymään Jumalan armossa.
44 Ja seuraavana lepopäivänä melkein koko kaupunki kokoontui kuulemaan Jumalan sanaa.
45 Mutta kun juutalaiset näkivät kansanjoukot, he tulivat kateudella täyteen ja puhuivat sitä vastaan, mitä Paavali puhui, vastaan ja pilkkasivat.
46 Silloin Paavali ja Barnabas uskaltautuivat ja sanoivat: "Jumalan sana piti ensin puhua teille." .
47 Sillä niin on Herra meitä käskenyt sanoen: minä olen asettanut sinut pakanain valkeudeksi, että olisit pelastukseksi maan ääriin asti.
48 Ja kun pakanat tämän kuulivat, iloitsivat he ja ylistivät Herran sanaa; ja kaikki, jotka oli asetettu iankaikkiseen elämään, uskoivat.
49 Ja Herran sana julistettiin kaikkialla alueella.
50 Mutta juutalaiset yllyttivät hurskaita ja kunniallisia naisia ja kaupungin ylimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja karkoittivat heidät rajoiltansa.
51 Mutta he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja tulivat Ikonioniin.
52 Ja opetuslapset täyttyivät ilolla ja Pyhällä Hengellä.

LUKU 14

1 Ja tapahtui Ikonionissa, että he menivät molemmat yhdessä juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko juutalaisia ja myös kreikkalaisia uskoi.
2 Mutta epäuskoiset juutalaiset yllyttivät pakanat ja pahoittivat heidän mielensä veljiä vastaan.
3 Niin kauan he viipyivät ja puhuivat rohkeasti Herrassa, joka todisti armonsa sanasta ja antoi tunnustekoja ja ihmeitä tehdä heidän kättensä kautta.
4 Mutta kaupungin väkijoukko jakautui: osa oli juutalaisten ja osa apostolien puolella.
5 Ja kun molempia pakanoita vastaan ja myös juutalaisia vastaan heidän hallitsijoidensa kanssa hyökättiin, käyttääkseen heitä vastaan ja kivittääkseen heidät,
6 He olivat tietoisia siitä ja pakenivat Lystraan ja Derbeen, Lykaonian kaupunkeihin, ja sen ympärillä olevalle alueelle.
7 Ja siellä he saarnasivat evankeliumia.

8 Ja Lystrassa istui eräs mies, joka oli voimaton jaloistaan, ja hän oli rampa äitinsä kohdusta asti, joka ei ollut koskaan kävellyt.
9 Hän kuuli Paavalin puhuvan, joka lujasti katsoi häntä ja ymmärsi, että hänellä oli usko parantua,
10 Sanoi suurella äänellä: seiso pystyssä jaloillesi. Ja hän hyppäsi ja käveli.
11 Ja kun kansa näki, mitä Paavali oli tehnyt, he korottivat äänensä ja sanoivat Lykaonian puheessa: "Jumalat ovat tulleet alas meidän tykömme ihmisten kaltaisina".
12 Ja he kutsuivat Barnabasta Jupiteriksi; ja Paavali, Mercurius, koska hän oli pääpuhuja.
13 Silloin Jupiterin pappi, joka oli heidän kaupunkinsa edessä, toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja oli uhrannut kansan kanssa.
14 Ja kun apostolit Barnabas ja Paavali kuulivat, he repäisivät vaatteensa ja juoksivat kansan sekaan huutaen:
15 ja sanoi: "Herrat, miksi te näitä teette?" Mekin olemme teidän kanssanne samanlaisia himoja ja saarnaamme teille, että teidän tulee kääntyä näistä turhuudesta elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on:
16 Jotka menneinä aikoina sallivat kaikkien kansojen kulkea omia teitään.
17 Hän ei kuitenkaan jättänyt itseään ilman todistusta, kun hän teki hyvää ja antoi meille sateen taivaasta ja hedelmällisiä aikoja, täyttäen sydämemme ruoalla ja ilolla.
18 Ja näillä sanoilla he hillitsivät kansan, etteivät he olleet uhraaneet heille.
19 Ja sinne tuli juutalaisia Antiokiasta ja Ikonionista, jotka suostuttelivat kansan ja kivittivät Paavalin ja vetivät hänet ulos kaupungista, luullen hänen olleen kuollut.
20 Mutta kun opetuslapset seisoivat hänen ympärillään, hän nousi ja tuli kaupunkiin; ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.
21 Ja kun he olivat julistaneet evankeliumia sille kaupungille ja opettaneet monia, palasivat he takaisin Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan,
22 Vahvistaen opetuslasten sieluja ja kehottaen heitä pysymään uskossa ja että meidän on monen ahdistuksen kautta menevä Jumalan valtakuntaan.
23 Ja kun he olivat asettaneet heidät vanhimiksi jokaisessa seurakunnassa ja rukoilleet paastoaen, uskoivat he heidät Herran haltuun, johon he uskoivat.
24 Ja kulkiessaan koko Pisidian he tulivat Pamfyliaan.
25 Ja kun he olivat julistaneet sanaa Pergassa, menivät he alas Attalaan:
26 Ja sieltä purjehtivat Antiokiaan, josta heidät oli suositeltu Jumalan armolle työhön, jonka he tekivät.
27 Ja kun he tulivat ja kokosivat seurakunnan, he kertoivat kaikesta, mitä Jumala oli tehnyt heidän kanssaan ja kuinka hän oli avannut uskon oven pakanoille.
28 Ja siellä he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten luona.

LUKU 15

1 Ja muutamat miehet, jotka tulivat alas Juudeasta, opettivat veljiä ja sanoivat: ellette ympärileikata Mooseksen tavalla, ette voi pelastua.
2 Kun siis Paavalilla ja Barnabaalla ei ollut vähäistä erimielisyyttä ja kiistaa heidän kanssaan, he päättivät, että Paavali ja Barnabas ja eräät muut heistä menivät tästä kysymyksestä ylös Jerusalemiin apostolien ja vanhinten luo.
3 Ja seurakunnan johdattamana he kulkivat Phenikian ja Samarian halki ja julistivat pakanain kääntymyksen; ja he ilahduttivat suuresti kaikkia veljiä.
4 Ja kun he tulivat Jerusalemiin, seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan, ja he julistivat kaiken, mitä Jumala oli heille tehnyt.
5 Mutta muutamat fariseusten lahkosta nousivat, jotka uskoivat ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia".
6 Ja apostolit ja vanhimmat kokoontuivat pohtimaan tätä asiaa.
7 Ja kun oli paljon kiistaa, nousi Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te tiedätte, kuinka kauan sitten Jumala valitsi keskuudessamme, että pakanat minun suuni kautta kuulevat evankeliumin sanan, ja uskoa.
8 Ja Jumala, joka tuntee sydämet, todisti niistä ja antoi heille Pyhän Hengen, niinkuin hän teki meille;
9 Älkääkä tehkö eroa meidän ja heidän välilleen, puhdistaen heidän sydämensä uskon kautta.
10 Miksi siis nyt kiusaatte Jumalaa panemaan opetuslasten kaulaan ikeen, jota ei meidän isämme emmekä me voineet kantaa?
11 Mutta me uskomme, että Herran Jeesuksen Kristuksen armosta me pelastumme, niin kuin hekin.
12 Silloin koko kansa vaikeni ja kuuli Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, mitä ihmeitä ja ihmeitä Jumala oli heidän kauttaan tehnyt pakanain keskuudessa.
13 Ja kun he olivat vaiti, Jaakob vastasi sanoen: Miehet, veljet, kuulkaa minua.
14 Simeon on julistanut, kuinka Jumala ensin katsoi pakanoita ottaakseen heistä kansan nimelleen.
15 Ja tähän sopivat profeettojen sanat; kuten on kirjoitettu,
16 Tämän jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin majan, joka on romahtanut; ja minä rakennan uudelleen sen rauniot ja pystytän sen:
17 Että muut ihmiset etsisivät Herraa ja kaikki pakanat, joille minun nimeni on kutsuttu, sanoo Herra, joka tekee kaiken tämän.
18 Jumala tuntee kaikki hänen tekonsa maailman alusta.
19 Sentähden minun tuomioni on, ettemme vaivaa niitä, jotka pakanain joukosta ovat kääntyneet Jumalan puoleen:
20 Mutta että me kirjoitamme heille, että he karttaisivat epäjumalien saastuttamista ja haureutta ja kuristettua ja verta.
21 Sillä muinoin Mooseksella on jokaisessa kaupungissa niitä, jotka häntä julistavat, ja heidät luetaan synagoogissa joka sapattipäivä.
22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta tahtoivat lähettää valittuja miehiä omasta seurastaan Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan kanssa. nimittäin Juudas, jonka sukunimi oli Barsabas, ja Silas, päämiehiä veljien joukossa:
23 Ja he kirjoittivat heidän kirjeensä tällä tavalla; Apostolit ja vanhimmat ja veljet lähettävät terveisiä veljille, jotka ovat pakanoista Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa:
24 Koska olemme kuulleet, ne, jotka meistä ovat lähteneet, ovat vaivanneet teitä sanoilla ja horjuttaneet sielunne sanoen: 'Teidän on ympärileikattava ja noudatettava lakia, joille emme ole antaneet sellaista käskyä:

25 Meistä, jotka olimme yksimielisesti kokoontuneet, oli hyvä lähettää teidän luoksenne valittuja miehiä rakkaiden Barnabaan ja Paavalin kanssa,
26 Miehiä, jotka ovat vaarantaneet henkensä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden.
27 Sentähden olemme lähettäneet Juudaksen ja Silaan, jotka myös kertovat teille saman suulla.
28 Sillä Pyhästä Hengestä ja meistä näytti hyvältä olla panematta teidän päällenne suurempaa taakkaa kuin nämä välttämättömät asiat;
29 Karttakaa epäjumalille uhrattua ruokaa ja verta ja kuristettua ja haureutta; jos te pidätte itsenne, niin teette hyvin. Voi hyvin.
30 Ja kun heidät päästettiin irti, he tulivat Antiokiaan, ja kun he kokosivat kansan, he toimittivat kirjeen:
31 Sen luettuaan he iloitsivat lohdutuksesta.
32 Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehottivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat heitä.
33 Ja kun he olivat viipyneet siellä, päästettiin heidät rauhassa veljien luota apostolien luo.
34 Silas miellytti kuitenkin viipyä siellä.
35 Myös Paavali ja Barnabas pysyivät Antiokiassa opettaen ja saarnaten Herran sanaa monien muiden kanssa.
36 Ja muutama päivä sen jälkeen Paavali sanoi Barnabakselle: "Menkäämme taas tapaamaan veljiämme jokaisessa kaupungissa, jossa olemme julistaneet Herran sanaa, ja katsokaamme kuinka he tekevät".
37 Ja Barnabas päätti ottaa mukaansa Johanneksen, jonka sukunimi oli Markus.
38 Mutta Paavali ei pitänyt hyvänä ottaa häntä mukaansa, joka lähti heistä Pamfyliasta eikä mennyt heidän kanssaan työhön.
39 Ja riita oli niin kova heidän välillään, että he erosivat toisistaan. Niin Barnabas otti Markuksen ja purjehti Kyprokseen;
40 Ja Paavali valitsi Silaan ja lähti veljien suositelluksi Jumalan armoon.
41 Ja hän kulki Syyrian ja Kilikian halki ja vahvisti seurakunnat.

LUKU 16

1 Ja hän tuli Derbeen ja Lystraan, ja katso, siellä oli opetuslapsi, nimeltä Timoteus, erään juutalaisen naisen poika, joka oli uskovainen. mutta hänen isänsä oli kreikkalainen:
2 josta Lystrassa ja Ikonionissa olleet veljet kertoivat hyvin.
3 Paavalin täytyisi mennä hänen kanssaan; ja otti ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, jotka olivat niillä alueilla; sillä he tiesivät kaikki, että hänen isänsä oli kreikkalainen.
4 Ja kulkiessaan kaupunkien halki he antoivat heille säädökset noudatettaviksi, jotka Jerusalemissa olleet apostolit ja vanhimmat olivat säätäneet.
5 Niin myös seurakunnat vahvistettiin uskossa, ja niiden lukumäärä kasvoi päivittäin.
6 Mutta kun he olivat kulkeneet koko Frygian ja Galatian alueen, ja Pyhä Henki kielsi heitä saarnaamasta sanaa Aasiassa,
7 Kun he olivat tulleet Mysiaan, he koettivat mennä Bithyniaan, mutta Henki ei sallinut heitä.
8 Ja ne, jotka kulkivat Mysian ohi, tulivat alas Troakseen.
9 Ja Paavalille näkyi yöllä näky; Siellä seisoi mies Makedoniasta ja rukoili häntä sanoen: "Tule Makedoniaan ja auta meitä".
10 Ja sen jälkeen, kun hän oli nähnyt näyn, yritimme heti mennä Makedoniaan, todeten, että Herra oli kutsunut meidät saarnaamaan heille evankeliumia.
11 Sentähden päästessämme Troaksesta me tulimme suoraan Samotrakiaan ja seuraavana päivänä Neapoliin;
12 Sieltä Filippiin, joka on sen osan Makedonian pääkaupunki ja siirtokunta; ja me olimme siinä kaupungissa viivyttelemme tiettyjä päiviä.
13 Ja sapattina me menimme ulos kaupungista joen varrella, missä rukoiltiin tapana; ja me istuimme ja puhuimme naisille, jotka menivät sinne.
14 Ja eräs nainen nimeltä Lydia, purppuran myyjä Tyatiran kaupungista, joka kumarsi Jumalaa, kuuli meitä; jonka sydämen Herra avasi, niin että hän otti huomioon sen, mitä Paavali puhui.
15 Ja kun hänet ja hänen perhekuntansa kastettiin, rukoili hän meitä sanoen: jos te olette uskoneet minun olevan Herralle uskollinen, tulkaa minun huoneeseeni ja jääkää sinne. Ja hän rajoitti meitä.
16 Ja tapahtui, kun menimme rukoilemaan, eräs piika, jolla oli ennustuksen henki, kohtasi meidät, joka toi herroilleen paljon voittoa ennustamalla:
17 Hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka osoittavat meille pelastuksen tien.
18 Ja tätä hän teki monta päivää. Mutta Paavali oli murheellinen ja kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinua lähtemään hänestä". Ja hän tuli ulos samaan aikaan.
19 Ja kun hänen isäntänsä näkivät, että toivo heidän voittonsa oli mennyt, he ottivat Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitsijoiden luo,
20 Ja vei heidät päämiesten luo sanoen: nämä miehet, koska he ovat juutalaisia, aiheuttavat äärimmäisen vaivaa meidän kaupunkiamme,
21 Ja opettakaa tapoja, joita meidän ei ole lupa ottaa eikä noudattaa, koska olemme roomalaisia.
22 Ja kansa nousi yhdessä heitä vastaan, ja päämiehet repäisivät heidän vaatteensa ja käskivät lyödä heitä.
23 Ja kun he olivat panneet heihin monia raitoja, heittivät he vankilaan ja määräsivät vanginvartijan varjelemaan heitä.
24 Hän, saatuaan sellaisen käskyn, vei heidät sisimpään vankilaan ja pani heidän jalkansa lujalle.
25 Ja keskiyöllä Paavali ja Silas rukoilivat ja ylistivät Jumalaa, ja vangit kuulivat heidät.
26 Ja yhtäkkiä tapahtui suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset horjuivat; ja heti kaikki ovet avautuivat, ja jokaisen siteet päästiin irti.
27 Ja vankilan vartija heräsi unestaan ja näki vankilan ovien avautuvan, ja hän veti miekkansa esiin ja olisi tappanut itsensä, luullen vankeja paenneen.
28 Mutta Paavali huusi suurella äänellä sanoen: älä tee itsellesi pahaa, sillä me olemme kaikki täällä.
29 Sitten hän huusi valoa, hyppäsi sisään ja tuli vapisten ja lankesi Paavalin ja Silaan eteen,
30 Ja vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?"

31 Ja he sanoivat: usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin sinä ja sinun huoneesi pelastut.
32 Ja he puhuivat hänelle Herran sanaa ja kaikille, jotka olivat hänen huoneessansa.
33 Ja hän otti heidät samalla yöllä ja pesi heidän haavansa; ja hänet ja kaikki hänen kastettiin heti.
34 Ja kuin hän oli tuonut ne huoneeseensa, asetti hän aterian heidän eteensä ja riemuitsi uskoen Jumalaan koko huoneensa kanssa.
35 Ja kun päivä tuli, lähettivät johtajat palvelijat sanomaan: päästäkää ne miehet menemään.
36 Ja vankilan vartija kertoi Paavalille tämän sanan: Tuomarit ovat lähettäneet sinut päästämään; mene siis nyt ja mene rauhassa.
37 Mutta Paavali sanoi heille: he ovat lyöneet meitä ilman tuomiota, koska olemme roomalaisia, ja heittäneet meidät vankilaan. ja nyt he työntävät meidät ulos salaisesti? ei totisesti; mutta anna heidän tulla itse ja hakea meidät ulos.
38 Ja palvelijat ilmoittivat nämä sanat päämiehille, ja he pelkäsivät kuullessaan olevansa roomalaisia.
39 Ja he tulivat ja pyysivät heitä ja veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään kaupungista.
40 Ja he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian taloon; ja nähtyään veljet he lohduttivat heitä ja lähtivät pois.

LUKU 17

1 Mutta kun he olivat kulkeneet Amfipoliksen ja Apollonian kautta, he tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga.
2 Ja Paavali meni tapansa mukaan heidän luokseen, ja kolme sapattipäivää keskusteli heidän kanssaan kirjoituksista,
3 Avaamalla ja väittämällä, että Kristuksen on täytynyt kärsiä ja nousta kuolleista; ja että tämä Jeesus, jota minä saarnaan teille, on Kristus.
4 Ja muutamat heistä uskoivat ja menivät Paavalin ja Silaan kanssa; ja hartaita kreikkalaisia suuri joukko, ja ylimmäisiä naisia ei vähän.
5 Mutta juutalaiset, jotka eivät uskoneet, tulivat kateudesta, ottivat luokseen joitakin alempilaatuisia riistoja ja kokosivat joukon ja nostivat koko kaupungin meteliin ja hyökkäsivät Jasonin suvun kimppuun ja yrittivät viedä heidät ulos. ihmisille.
6 Ja kun he eivät löytäneet heitä, he vetivät Jasonin ja muutamat veljet kaupungin päämiesten tykö huutaen: "Nämä, jotka ovat kääntäneet maailman ylösalaisin, ovat tulleet tännekin".
7 jonka Jason on saanut, ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin käskyjä sanoen, että on toinen kuningas, yksi Jeesus.
8 Ja he huolestuttivat kansaa ja kaupungin ruhtinaita, kun he tämän kuulivat.
9 Ja kun he olivat ottaneet Jasonin ja toisen turvan, he päästivät heidät menemään.
10 Ja veljet lähettivät Paavalin ja Silaan heti yöllä Bereaan; he tulivat sinne, menivät juutalaisten synagoogaan.
11 Nämä olivat ylevämpiä kuin tessalonilaiset, sillä he ottivat sanan vastaan täydellä mielellä ja tutkivat kirjoituksia päivittäin, olivatko ne niin.
12 Sentähden monet heistä uskoivat; myös kunniallisista naisista, jotka olivat kreikkalaisia, ja miehistä, ei muutama.
13 Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali saarnasi Jumalan sanaa Bereassa, he tulivat myös sinne ja yllyttivät kansan.
14 Ja heti veljet lähettivät Paavalin menemään ikäänkuin merelle, mutta Silas ja Timoteus jäivät vielä sinne.
15 Ja Paavalin johdattajat veivät hänet Ateenaan, ja saivat Silaalle ja Timoteukselle käskyn tulla hänen tykönsä kaikella vauhdilla, ja he lähtivät.
16 Mutta kun Paavali odotti heitä Ateenassa, hänen henkensä heräsi hänessä, kun hän näki kaupungin olevan kokonaan annettu epäjumalanpalvelukseen.
17 Sentähden hän riiteli synagogassa juutalaisten ja hurskaiden kanssa ja joka päivä torilla niiden kanssa, jotka häntä kohtasivat.
18 Sitten eräät epikurolaisten ja stoalaisten filosofit kohtasivat hänet. Jotkut sanoivat: "Mitä tämä höpöttäjä sanoo?" toiset hän näyttää olevan vieraiden jumalien levittäjä, koska hän saarnasi heille Jeesusta ja ylösnousemusta.
19 Ja he ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Areopagiin sanoen: "Saammeko tietää, mikä tämä uusi oppi, josta puhut, on?"
20 Sillä sinä tuot meidän korvillemme outoja asioita; me siis tietäisimme, mitä nämä tarkoittavat.
21 (Sillä kaikki ateenalaiset ja muukalaiset, jotka olivat siellä, eivät viettäneet aikaansa missään muussa, kuin vain kertoakseen tai kuullakseen jotain uutta.)
22. Silloin Paavali seisoi keskellä Marsin kukkulaa ja sanoi: te Ateenan miehet, minä ymmärrän, että te olette kaikessa liian taikauskoisia.
23 Sillä kun kuljin ohitse ja katselin teidän hartauttanne, löysin alttarin, jossa oli tämä kirjoitus: TUNTEMATTOMALLA JUMALALLA. Ketä te siis tietämättänne palvotte, sen minä julistan teille.
24 Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, koska hän on taivaan ja maan Herra, ei hän asu käsin tehdyissä temppeleissä;
25 Eikä ketään palvota ihmisten käsin, niinkuin hän mitään tarvitsisi, sillä hän antaa kaikelle elämän ja hengen ja kaiken;
26 Ja hän on tehnyt yhdestä verestä kaikki kansakunnat asumaan kaikkialla maan päällä, ja hän on määrännyt ennalta määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat.
27 Että he etsisivät Herraa, jospa he löytäisivät hänet, vaikka hän ei olisikaan kaukana yhdestäkään meistä.
28 Sillä hänessä me elämme, liikumme ja olemme; niinkuin muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: Sillä mekin olemme hänen jälkeläisiänsä.
29 Koska siis olemme Jumalan jälkeläisiä, meidän ei pidä ajatella, että jumaluus on kuin kultaa tai hopeaa tai kiveä, joka on veistetty taiteen ja ihmisen keinoin.
30 Ja tämän tietämättömyyden aikoja Jumala näki silmänsä; mutta nyt käskee kaikkia ihmisiä katumaan kaikkialla:
31 Sillä hän on määrännyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän on määrännyt. jonka hän on antanut kaikille ihmisille, herättäessään hänet kuolleista.
32 Ja kun he kuulivat kuolleiden ylösnousemuksesta, jotkut pilkkasivat, ja toiset sanoivat: "Me kuulemme sinua vielä tästä asiasta".
33 Niin Paavali lähti heidän joukostaan.

34 Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja uskoivat: heidän joukossaan oli Dionysius Areopagilainen ja nainen, nimeltä Damaris, ja muita heidän kanssaan.

LUKU 18

1 Tämän jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja tuli Korintiin;
2 Ja löysin erään juutalaisen, nimeltä Akvila, Pontuksesta syntyneen, äskettäin Italiasta tulleen vaimonsa Priscillan kanssa. (koska Claudius oli käskenyt kaikki juutalaiset poistumaan Roomasta:) ja tuli heidän luokseen.
3 Ja koska hän oli samaa ammattia, hän asui heidän luonaan ja työskenteli; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijät.
4 Ja hän keskusteli synagogassa joka sapatti ja taivutti juutalaiset ja kreikkalaiset.
5 Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, Paavali oli hengessä painostettu ja todisti juutalaisille, että Jeesus oli Kristus.
6 Ja kun he vastustivat itseään ja pilkkasivat, hän pudisti vaatteensa ja sanoi heille: "Teidän verenne olkoon teidän päänne päälle". Minä olen puhdas: tästä lähtien minä menen pakanain tykö.
7 Ja hän lähti sieltä ja meni erään miehen, nimeltä Justus, taloon, joka kumarsi Jumalaa ja jonka huone liittyi lujasti synagoogaan.
8 Ja Krispus, synagogan päämies, uskoi Herraan koko huoneensa kanssa; ja monet korinttilaisista sen kuulivat uskoivat, ja heidät kastettiin.
9 Silloin Herra sanoi Paavalille yöllä näyssä: Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene.
10 Sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan hyökkää sinun kimppuusi sinua vahingoittamaan; sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa.
11 Ja hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta ja opetti heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.
12 Ja kun Gallio oli Akhaian esimiehenä, juutalaiset nousivat yksimielisesti Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimelle,
13 Sanoen: tämä saa ihmiset rukoilemaan Jumalaa vastoin lakia.
14 Ja kun Paavali aikoi nyt avata suunsa, Gallio sanoi juutalaisille: "Jos se olisi väärää tai jumalatonta irstautta, juutalaiset, niin olisi hyvä, että kestäisin teitä."
15 Mutta jos on kysymys sanoista ja nimistä ja teidän laistanne, katsokaa sitä; sillä minä en ole sellaisissa asioissa tuomari.
16 Ja hän ajoi heidät tuomioistuimelta.
17 Silloin kaikki kreikkalaiset ottivat Sosteneen, synagogan päämiehen, ja löivät häntä tuomarinistuimen edessä. Ja Gallio ei välittänyt mistään näistä asioista.
18 Tämän jälkeen Paavali viipyi siellä vielä jonkin aikaa, ja jätti sitten veljiensä luottamuksen ja purjehti sieltä Syyriaan, ja hänen kanssaan Priscilla ja Akvila; hän leikkasi päänsä Kenkreassa, sillä hänellä oli lupaus.
19 Ja hän tuli Efesoon ja jätti heidät sinne; mutta hän itse meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.
20 Kun he halusivat hänen viipyvän pidempään heidän luonaan, hän ei suostunut;
21 Mutta he jättivät hyvästit sanoen: "Minun on ehdottomasti pidettävä tämä juhla, joka tulee Jerusalemissa; mutta minä palaan teidän tykönne, jos Jumala tahtoo." Ja hän purjehti Efesosta.
22 Ja kun hän oli laskeutunut Kesareaan, mennyt ylös ja tervehtinyt seurakuntaa, hän meni alas Antiokiaan.
23 Ja viettäneensä siellä jonkin aikaa, hän lähti ja kulki järjestyksessä koko Galatian ja Frygian maan, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.
24 Ja Efesoon tuli eräs juutalainen, nimeltä Apollos, Aleksandriasta syntynyt, puhetaitoinen mies ja voimallinen kirjoituksissa.
25 Tämä mies oli opetettu Herran tielle; ja oli palava hengessä, puhui ja opetti uutterasti Herran asioita, ja tiesi vain Johanneksen kasteen.
26 Ja hän rupesi puhumaan rohkeasti synagogassa. Kun Akvila ja Priskilla sen kuulivat, veivät he hänet tykönsä ja selittivät hänelle täydellisemmin Jumalan tien.
27 Ja kun hän aikoi mennä Akhaiaan, veljet kirjoittivat ja kehottivat opetuslapsia ottamaan hänet vastaan. Hän tultuaan armon kautta auttoi paljon niitä, jotka uskoivat:
28 Sillä hän vakuutti juutalaiset väkevästi, ja sen julkisesti, osoittaen kirjoituksista, että Jeesus oli Kristus.

LUKU 19

1 Ja tapahtui, että kun Apollos oli Korintissa, Paavali kulki ylärannikon halki Efesoon ja löysi muutamia opetuslapsia,
2 Hän sanoi heille: oletteko saaneet Pyhän Hengen siitä asti, kun uskoitte? Ja he sanoivat hänelle: emme ole edes kuulleet, onko olemassa Pyhää Henkeä.
3 Ja hän sanoi heille: "Mihin te siis olette kastetut?" Ja he sanoivat: Johanneksen kasteeseen asti.
4 Silloin Paavali sanoi: Johannes kastoi totisesti parannuksen kasteella, sanoen kansalle, että he uskoisivat häneen, joka on tuleva hänen jälkeensä, se on Kristukseen Jeesukseen.
5 Kun he tämän kuulivat, heidät kastettiin Herran Jeesuksen nimeen.
6 Ja kun Paavali oli pannut kätensä heidän päällensä, tuli Pyhä Henki heidän päällensä; ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.
7 Ja kaikkia miehiä oli noin kaksitoista.
8 Ja hän meni synagogaan ja puhui rohkeasti kolmen kuukauden ajan, kiistellen ja vakuuttaen Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.
9 Mutta kun sukeltajat paatuivat, eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa siitä tiestä kansan edessä, lähti hän heistä ja erotti opetuslapset ja riitelivät joka päivä yhden Tyrannuksen koulussa.
10 Ja tämä jatkui kahden vuoden ajan; niin että kaikki Aasiassa asuvat kuulivat Herran Jeesuksen sanan, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin.
11 Ja Jumala teki erityisiä ihmeitä Paavalin kätten kautta:
12 Niin että hänen ruumiistaan tuotiin sairaiden tykö nenäliinoja tai esiliinoja, ja taudit lähtivät heistä, ja pahat henget lähtivät heistä.
13 Silloin muutamat vaeltavat juutalaiset, manaajat, ryhtyivät huutamaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joilla oli pahoja henkiä, ja sanoivat: "Me vannomme teitä Jeesuksen kautta, jota Paavali saarnaa".
14 Ja yhden Skevan, juutalaisen ja pappipäällikön, seitsemän poikaa, jotka tekivät niin.

15 Ja paha henki vastasi ja sanoi: Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tunnen; mutta kuka sinä olet?
16 Ja mies, jossa paha henki oli, hyppäsi heidän päällensä, voitti heidät ja voitti heidät, niin että he pakenivat siitä talosta alastomina ja haavoitettuina.
17 Ja tämän tiesivät kaikki juutalaiset ja kreikkalaiset, jotka myös asuivat Efesossa; ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimi ylistettiin.
18 Ja monet, jotka uskoivat, tulivat ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.
19 Ja monet niistä, jotka käyttivät taitoja, kokosivat kirjansa ja polttivat ne kaikkien ihmisten edessä; ja he laskivat niiden hinnan ja löysivät viisikymmentä tuhatta hopearahaa.
20 Niin voimallisesti kasvoi Jumalan sana ja voitti.
21 Kun nämä asiat olivat päättyneet, päätti Paavali hengessä, kulkiessaan Makedonian ja Akhaian halki, mennä Jerusalemiin ja sanoi: "Kun olen siellä käynyt, minun täytyy nähdä myös Rooma".
22 Niin hän lähetti Makedoniaan kaksi hänen palvelijoistaan, Timoteuksen ja Erastuksen; mutta hän itse jäi Aasiaan kauden.
23 Ja samaan aikaan siitä tiestä nousi pieni kohu.
24 Sillä eräs mies nimeltä Demetrius, hopeaseppä, joka teki Dianalle hopeisia pyhäkköjä, toi käsityöläisille pientä hyötyä;
25 Hän kutsui heidät koolle samanlaisen ammatin työmiesten kanssa ja sanoi: "Herrat, te tiedätte, että tästä ammatista meillä on omaisuutemme".
26 Ja te näette ja kuulette, ettei tämä Paavali ole yksin Efesoksessa, vaan melkein koko Aasiassa, taivuttanut ja kääntänyt pois paljon kansaa sanoen, etteivät he ole jumalia, vaan ne ovat käsillä tehtyjä.
27 Että ei vain tämä meidän ammattitaitomme ole vaarassa joutua tyhjäksi; mutta myös sen, että suuren jumalattaren Dianan temppeli tulee halveksittavaksi ja hänen loistonsa tuhota, jota koko Aasia ja maailma palvovat.
28 Ja kun he kuulivat nämä sanat, he tulivat täynnä vihaa ja huusivat sanoen: suuri on efesolaisten Diana.
29 Ja koko kaupunki oli täynnä hämmennystä; ja kun he saivat Gaiuksen ja Aristarkoksen, Makedonian miehet, Paavalin matkatoverit, ryntäsivät yksimielisesti teatteriin.
30 Ja kun Paavali tahtoi mennä kansan tykö, eivät opetuslapset sallineet häntä.
31 Ja eräät Aasian päällikköistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänen luokseen toivoen, ettei hän menisi teatteriin.
32 Niin jotkut huusivat yhtä ja toiset toista; sillä seurakunta oli hämmentynyt; ja suurin osa ei tiennyt, miksi he olivat kokoontuneet yhteen.
33 Ja he vetivät Aleksanterin ulos joukosta, ja juutalaiset nostivat hänet esiin. Ja Aleksanteri viittasi kädellä ja olisi puolustanut kansaa.
34 Mutta kun he tiesivät hänen olevan juutalainen, huusivat kaikki yhteen ääneen noin kaksi tuntia: "Suuri on efesolaisten Diana".
35 Ja kun kunnanjohtaja oli rauhoittanut kansaa, hän sanoi: "Te Efesoksen miehet, mikä mies ei tietäisi, että efesolaisten kaupunki palvoo suurta jumalatar Dianaa ja kuvaa, joka putosi alas Jupiterista. ?
36 Kun siis katsotte, ettei näitä voi vastustaa, niin teidän tulee olla hiljaa, älkääkä tehkö mitään hätäisesti.
37 Sillä te olette tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole kirkkojen ryöstäjiä eivätkä vieläkään jumalattarenne pilkkaajia.
38 Sentähden, jos Demetriuksella ja käsityöläisillä, jotka ovat hänen kanssaan, on asiaa jotakuta vastaan, niin laki on avoin, ja siellä on valtuuskuntia.
39 Mutta jos te tiedustelette jotakin muista asioista, se on päätettävä laillisessa kokouksessa.
40 Sillä me olemme vaarassa joutua kyseenalaiseksi tämän päivän hälinän takia, koska meillä ei ole mitään syytä antaa selvitystä tästä yhteisymmärryksestä.
41 Ja kun hän oli tämän puhunut, hän erotti seurakunnan.

LUKU 20

1 Ja kun meteli oli lakannut, kutsui Paavali tykönsä opetuslapset, syleili heitä ja lähti mennäkseen Makedoniaan.
2 Ja kun hän oli käynyt läpi nuo kohdat ja antanut heille paljon kehotusta, hän tuli Kreikkaan,
3 Ja siellä oli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset odottivat häntä, kun hän oli purjehtimassa Syyriaan, hän aikoi palata Makedonian kautta.
4 Ja siellä seurasi häntä Aasiaan Sopater Berealainen; ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Secundus; ja Gaius Derbestä ja Timoteus; ja Aasiasta Tychicus ja Trophimus.
5 Nämä edelläkävijät jäivät luoksemme Troakseen.
6 Ja me purjehdimme Filippistä happamattoman leivän päivien jälkeen ja tulimme heidän tykönsä Troaaan viidessä päivässä; jossa vietimme seitsemän päivää.
7 Ja viikon ensimmäisenä päivänä, kun opetuslapset kokoontuivat murtamaan leipää, Paavali saarnasi heille, valmiina lähtemään seuraavana päivänä. ja jatkoi puhettaan keskiyöhön asti.
8 Ja yläkammiossa oli monta valoa, johon he olivat kokoontuneet.
9 Ja ikkunassa istui eräs nuori mies, nimeltä Eutykos, vaipuneena syvään uneen. Paavalin saarnaamisen aikana hän vaipui uneen, putosi alas kolmannelta parvelta, ja hänet nostettiin kuolleena.
10 Ja Paavali meni alas, lankesi hänen päällensä ja syleili häntä ja sanoi: "Älkää vaivautuko! sillä hänen elämänsä on hänessä.
11 Kun hän siis jälleen nousi, mursi leivän ja söi ja puhui kauan, aina päivän koittoon asti, niin hän lähti.
12 Ja he toivat nuorukaisen elävänä, ja he eivät olleet lohdullisia.
13 Ja me menimme ennen laivaa ja purjehdimme Assokseen, aikoen siellä ottaa Paavalin; sillä niin hän oli määrännyt, aikoen mennä jalan.
14 Ja kun hän tapasi meidät Assoksessa, otimme hänet luoksemme ja tulimme Mitileneen.
15 Ja me purjehdimme sieltä ja tulimme seuraavana päivänä Khiosta vastaan; ja seuraavana päivänä saavuimme Samokseen ja jäimme Trogylliumiin; ja seuraavana päivänä tulimme Miletukseen.
16 Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efeson kautta, koska hän ei tahtonut viettää aikaa Aasiassa; sillä hän kiirehti, jos mahdollista, olla Jerusalemissa helluntaipäivänä.
17 Ja Miletoksesta hän lähetti Efesoon ja kutsui seurakunnan vanhimmat.

18 Ja kun he tulivat hänen tykönsä, hän sanoi heille: "Te tiedätte, ensimmäisestä päivästä, jolloin tulin Aasiaan, millä tavalla olen ollut teidän kanssanne kaikkina aikoina,
19 Palvelen Herraa kaikella nöyryydellä ja monilla kyyneleillä ja kiusauksilla, jotka minua kohtasivat juutalaisten väijyessä.
20 Ja kuinka minä en salannut mitään, mikä oli hyödyllistä teille, vaan olen näyttänyt teille ja opettanut teitä julkisesti ja talosta taloon,
21 Todistaen sekä juutalaisille että kreikkalaisille parannusta Jumalan tykö ja uskoa Herraamme Jeesukseen Kristukseen.
22 Ja nyt, katso, minä menen sidottuna hengessä Jerusalemiin, en tiedä, mitä minulle siellä tapahtuu.
23 Paitsi että Pyhä Henki todistaa jokaisessa kaupungissa, sanoen, että kahleet ja ahdistukset pysyvät minua.
24 Mutta mikään näistä ei liikuta minua, enkä pidä elämääni rakkaana itselleni, jotta voisin ilolla lopettaa matkani ja viran, jonka olen saanut Herralta Jeesukselta, todistaakseni evankeliumia Jumalan armosta. .
25 Ja nyt, katso, minä tiedän, että te kaikki, joiden keskuudessa olen kulkenut saarnaamassa Jumalan valtakuntaa, ette enää näe minun kasvojani.
26 Sentähden minä kirjoitan teidät tänä päivänä, että minä olen puhdas kaikkien ihmisten verestä.
27 Sillä minä en ole karttanut julistaa teille kaikkea Jumalan neuvoa.
28 Pitäkää siis huolta itsestänne ja kaikesta laumasta, jolle Pyhä Henki on teidät pannut valvojiksi, ruokkimaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän on omalla verellään ostanut.
29 Sillä minä tiedän sen, että minun poistumiseni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä.
30 Myös teistä itsestänne nousee miehiä, jotka puhuvat vääriä asioita vetääkseen opetuslapsia peräänsä.
31 Sentähden valvokaa ja muistakaa, etten kolmen vuoden aikana lakannut varoittamasta joka yö ja päivä kyynelein.
32 Ja nyt, veljet, minä annan teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, joka voi rakentaa teitä ja antaa teille perinnön kaikkien pyhitettyjen joukossa.
33 En ole himoinnut kenenkään hopeaa tai kultaa enkä vaatteita.
34 Niin, te itse tiedätte, että nämä kädet ovat palvelleet minun tarpeitani ja niitä, jotka olivat kanssani.
35 Minä olen näyttänyt teille kaikki, kuinka niin työtä tehden tulee tukea heikkoja ja muistaa Herran Jeesuksen sanat, kuinka hän sanoi: Autuaampi on antaa kuin ottaa.
36 Ja kun hän oli tämän puhunut, hän polvistui ja rukoili heidän kaikkien kanssa.
37 Ja he kaikki itkivät kipeästi ja lankesivat Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä,
38 Eniten murehtien sanoja, jotka hän puhui, etteivät he enää näkisi hänen kasvojaan. Ja he seurasivat häntä laivaan.

LUKU 21

1 Ja tapahtui, että päästyämme heiltä ja päästyämme vesille, tulimme suoraan Coosiin ja seuraavana päivänä Rodokselle ja sieltä Pataraan.
2 Ja löysimme laivan, joka purjehti Foinikiaan, nousimme kyytiin ja lähdimme matkaan.
3 Mutta kun olimme löytäneet Kyproksen, jätimme sen vasemmalle ja purjehdimme Syyriaan ja laskeuduimme Tyrokseen, sillä siellä laivan oli määrä purkaa kuormansa.
4 Ja löysimme opetuslapsia, ja viivyimme siellä seitsemän päivää. He sanoivat Paavalille Hengen kautta, ettei hänen pidä mennä ylös Jerusalemiin.
5 Ja kun olimme ne päivät täyttäneet, lähdimme ja lähdimme; ja he kaikki toivat meidät matkallemme vaimoineen ja lapsineen, kunnes olimme poissa kaupungista. Ja me polvistuimme rantaan ja rukoilimme.
6 Ja kun olimme eronneet toisistamme, nousimme laivaan; ja he palasivat kotiin.
7 Ja kun olimme päässeet matkamme Tyroksesta, tulimme Ptolemaisiin ja tervehdimme veljiä ja jäimme heidän luokseen eräänä päivänä.
8 Ja seuraavana päivänä me, jotka olivat Paavalin joukkoa, lähdimme ja tulimme Kesareaan. Ja me menimme evankelista Filippuksen huoneeseen, joka oli yksi niistä seitsemästä. ja asua hänen luonaan.
9 Ja samalla miehellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, jotka profetoivat.
10 Ja kuin me viivyimme siellä monta päivää, tuli Juudeasta yksi profeetta, nimeltä Agabus.
11 Ja kun hän tuli luoksemme, otti hän Paavalin vyön, sitoi omat kätensä ja jalkansa ja sanoi: Näin sanoo Pyhä Henki: Niin Jerusalemin juutalaiset sitovat miehen, jolla tämä vyö omistaa, ja luovuttavat hänet pakanain käsiin.
12 Ja kun me tämän kuulimme, niin me ja he siitä paikasta pyysimme häntä, ettei hän menisi ylös Jerusalemiin.
13. Silloin Paavali vastasi: mitä te tarkoitatte itkemällä ja särkemällä minun sydämeni? sillä minä en ole valmis ainoastaan olemaan sidottu, vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden.
14 Ja kun hän ei ollut vakuuttunut, me lakkasimme sanoen: tapahtukoon Herran tahto.
15 Ja niiden päivien jälkeen me otimme vaunumme ja menimme ylös Jerusalemiin.
16 Ja meidän kanssamme menivät myös eräät Kesarean opetuslapsista, ja he toivat mukanaan Mnasonin Kyprosta, vanhan opetuslapsen, jonka luona meidän oli yöpyttävä.
17 Ja kun tulimme Jerusalemiin, veljet ottivat meidät iloisesti vastaan.
18 Ja seuraavana päivänä Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin tykö. ja kaikki vanhimmat olivat paikalla.
19 Ja kun hän oli tervehtinyt heitä, hän kertoi erityisesti, mitä Jumala oli tehnyt pakanain keskuudessa hänen palveluksessaan.
20 Ja kun he sen kuulivat, ylistivät he Herraa ja sanoivat hänelle: sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on, jotka uskovat; ja he ovat kaikki innokkaita lain puolesta:
21 Ja sinulle on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia juutalaisia, jotka pakanain joukossa ovat, hylkäämään Mooseksen, sanoen, ettei heidän pidä ympärileikata lapsiaan eivätkä vaeltaa tapojen mukaan.
22 Mikä se siis on? joukon täytyy kokoontua yhteen, sillä he kuulevat sinun tulevan.
23 Tee siis tämä, mitä me sanomme sinulle: meillä on neljä miestä, joilla on lupaus;
24 Ottakaa ja puhdistautukaa heidän kanssaan, ja asettukaa heidän kanssaan, että he ajaisivat päänsä ajelemaan; ja kaikki ymmärtäisivät, ettei se, mikä heille on ilmoitettu

sinusta, ole mitään; vaan että sinä myös vaellat järjestyksessä ja noudatat lakia.
25 Mitä tulee pakanoihin, jotka uskovat, olemme kirjoittaneet ja päätyneet siihen, että he eivät noudata sellaista, paitsi että he varovat itseään epäjumalille uhratusta ja verestä ja kuristetusta ja haureudesta.
26 Silloin Paavali otti miehet ja meni seuraavana päivänä puhdistautuessaan heidän kanssaan pyhäkköön merkiksi puhdistuksen päivien täyttymisestä, kunnes jokaisesta heistä uhrattaisiin.
27 Ja kun seitsemän päivää oli melkein lopussa, Aasian juutalaiset, nähdessään hänet temppelissä, kiihottivat kaiken kansan ja panivat kätensä hänen päälleen,
28 Huudaen, Israelin miehet, auttakaa: Tämä on se mies, joka opettaa kaikkia ihmisiä kansaa ja lakia ja tätä paikkaa vastaan, ja toi vielä kreikkalaisiakin templiin ja saastutti tämän pyhän paikan.
29 (Sillä he olivat ennen nähneet hänen kanssaan Trofimuksen kaupungissa efesolaisen, jonka he luulivat Paavalin tuoneen temppeliin.)
30 Ja koko kaupunki järkyttyi, ja kansa juoksi yhteen. Ja he ottivat Paavalin ja veivät hänet ulos temppelistä, ja kohta suljettiin ovet.
31 Ja kun he aikoivat tappaa hänet, joukon päällikölle tuli sanoma, että koko Jerusalem oli meteli.
32 He ottivat heti sotilaita ja sadanpäämiehiä ja juoksivat alas heidän luokseen; ja nähdessään päällikön ja sotamiehet jättivät he lyömään Paavalia.
33 Silloin päällikkö tuli lähelle, otti hänet ja käski sitoa hänet kahdella kahleella; ja kysyi kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.
34 Ja jotkut huusivat yhtä, toiset toista kansan keskuudessa; ja kun hän ei voinut tietää metelistä varmuutta, käski hän viedä hänet linnaan.
35 Ja kun hän tuli portaille, niin tapahtui, että hän joutui sotilailta kansan väkivallan vuoksi.
36 Sillä kansan paljous seurasi perässä huutaen: "Mene pois hänen kanssaan".
37 Ja kun Paavali piti viedä linnaan, sanoi hän päällikkölle: "Saanko minä puhua sinulle?" Kuka sanoi: osaatko puhua kreikkaa?
38 Etkö sinä se egyptiläinen, joka ennen näitä päiviä nosti meteliä ja johdatit erämaahan neljätuhatta murhaajaa?
39 Mutta Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen Tarsosta, Kilikian kaupungista, turhan kaupungin kansalainen; ja minä rukoilen, salli minun puhua kansalle".
40 Ja kun hän oli antanut hänelle luvan, seisoi Paavali portailla ja viittoi kädellä kansalle. Ja kun tuli suuri hiljaisuus, hän puhui heille heprean kielellä sanoen:

LUKU 22

1 Miehet, veljet ja isät, kuulkaa minun puolustusni, jonka minä nyt teen teille.
2 (Ja kun he kuulivat, että hän puhui heille heprean kielellä, vaikeni he sitä enemmän, ja hän sanoi:
3 Minä olen totisesti juutalainen mies, syntynyt Tarsoksessa, Kilikian kaupungissa, mutta kuitenkin kasvatettu tässä kaupungissa Gamalielin jalkojen juuressa ja opetettu isien lain täydellisen tavan mukaan ja innokas sitä kohtaan. Jumala, kuten te kaikki olette tänä päivänä.
4 Ja minä vainosin tällä tiellä kuolemaan asti, sitoen ja antaen vankiloihin sekä miehiä että naisia.
5 Niinkuin myös ylimmäinen pappi todistaa minusta ja kaikki vanhinten perintö, jolta minäkin sain kirjeet veljille ja menin Damaskoon tuodakseni siellä sidotut Jerusalemiin rangaistavaksi.
6 Ja tapahtui, että kun olin matkallani ja olin lähellä Damaskosta puolenpäivän aikaan, yhtäkkiä taivaasta loisti suuri valo ympärilläni.
7 Ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: Saul, Saul, miksi vainoat minua?
8 Ja minä vastasin: kuka sinä olet, Herra? Ja hän sanoi minulle: minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.
9 Ja ne, jotka minun kanssani olivat, näkivät totisesti valon ja pelkäsivät; mutta he eivät kuulleet hänen ääntään, joka minulle puhui.
10 Ja minä sanoin: mitä minun pitää tekemän, Herra? Ja Herra sanoi minulle: nouse ja mene Damaskoon; ja siellä sinulle kerrotaan kaikesta, mitä sinun on tehtävä.
11 Ja kun en nähnyt tuon valon kunniaa, johdattuna niiden käsistä, jotka olivat kanssani, tulin Damaskokseen.
12 Ja Ananias, lain mukaan hurskas mies, jolla oli hyvä maininta kaikista siellä asuvista juutalaisista,
13 Tuli minun tyköni, seisoi ja sanoi minulle: veli Saul, tule näkösi. Ja samalla hetkellä katsoin häneen.
14 Ja hän sanoi: meidän isiemme Jumala on valinnut sinut, jotta sinä tietäisit hänen tahtonsa ja näkisit sen Vanhurskaan ja kuulet hänen suunsa äänen.
15 Sillä sinä olet oleva hänen todistajansa kaikille ihmisille, mitä olet nähnyt ja kuullut.
16 Ja nyt miksi viivyt? nouse ja ota kaste, ja pese pois syntisi huutaen avuksi Herran nimeä.
17 Ja tapahtui, että kun minä palasin Jerusalemiin, olin pyhäkössä, kun minä rukoilin temppelissä;
18 Ja näki hänen sanovan minulle: ' Kiire, ja mene pois Jerusalemista, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi minusta'.
19 Ja minä sanoin: "Herra, he tietävät, että minä vangitin ja löin jokaisessa synagogassa niitä, jotka uskoivat sinuun.
20 Ja kun marttyyrisi Stefanuksen veri vuodatettiin, minäkin seisoin vierellä ja suostuin hänen kuolemaansa ja varjelin niiden vaatteita, jotka hänet tappoivat.
21 Ja hän sanoi minulle: mene pois, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö.
22 Ja he kuulivat hänelle tätä sanaa, ja sitten korottivat äänensä ja sanoivat: "Vie pois sellainen maasta; sillä ei sovi elää".
23 Ja kun he huusivat ja riisuivat vaatteensa ja heittivät tomua ilmaan,
24 Päällikkö käski viedä hänet linnaan ja käski häntä ruoskimalla tutkia; jotta hän tietäisi, miksi he niin huusivat häntä vastaan.
25 Ja kun he sitoivat hänet remillä, sanoi Paavali sadanpäämiehelle, joka seisoi vieressä: onko sinun lupa ruoskia roomalaista ja tuomitsematonta miestä?
26 Kun sadanpäämies sen kuuli, meni hän ja ilmoitti päällikölle sanoen: "Katso mitä teet, sillä tämä mies on roomalainen."
27 Silloin tuli päällikkö ja sanoi hänelle: "Sano minulle, oletko sinä roomalainen?" Hän sanoi: Joo.

28 Ja päällikkö vastasi: suurella rahalla sain tämän vapauden. Ja Paavali sanoi: Mutta minä olen syntynyt vapaana.
29 Silloin he lähtivät kohta hänen luotaan, jonka olisi pitänyt häntä tutkia. Ja myös päällikkö peljästyi, kun hän tiesi, että hän oli roomalainen, ja koska hän oli sitonut hänet.
30 Huomenna, koska hän olisi tiennyt varmuuden siitä, miksi juutalaiset syyttivät häntä, hän päästi hänet kahleistaan ja käski ylipapit ja koko heidän neuvostonsa saapua paikalle ja toi Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

LUKU 23

1 Ja Paavali katsoi neuvostoa ja sanoi: miehet, veljet, minä olen elänyt hyvällä omallatunnolla Jumalan edessä tähän päivään asti.
2 Ja ylimmäinen pappi Ananias käski hänen vieressään seisovia lyödä häntä suuhun.
3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala lyö sinua, sinä valkittu muuri. Sillä istutko tuomitsemaan minua lain mukaan ja käsket minua lyödä lain vastaisesti?"
4 Ja ne, jotka seisoivat, sanoivat: "Hävitätkö sinä Jumalan ylimmäistä pappia?"
5 Silloin Paavali sanoi: en minä tiedä, veljet, että hän oli ylimmäinen pappi; sillä kirjoitettu on: 'Älä puhu pahaa kansasi hallitsijasta'.
6 Mutta kun Paavali ymmärsi, että toinen osa oli saddukeuksia ja toinen fariseuksia, huusi hän neuvostossa: "Miehet, veljet, minä olen fariseus, fariseuksen poika: toivon ja kuolleitten ylösnousemuksen toivoksi minut kutsutaan kyseessä.
7 Ja kun hän oli sen sanonut, syntyi erimielisyyttä fariseusten ja saddukeusten välillä, ja kansa jakautui.
8 Sillä saddukeukset sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat molemmat.
9 Ja kuului suuri huuto, ja kirjanoppineet, jotka olivat fariseusten joukosta, nousivat ja riitelivät sanoen: "Emme löydä tästä miehestä mitään pahaa". Mutta jos henki tai enkeli on puhunut hänelle, älkäämme taistuko Jumala.
10 Ja kun suuri eripura syntyi, ylipäällikkö pelkäsi, ettei Paavali joutuisi palasiksi, käski sotilaita mennä alas ja ottamaan hänet väkisin pois keskuudestaan ja tuomaan hänet linnaan.
11 Ja seuraavana yönä Herra seisoi hänen tykönsä ja sanoi: ole hyvällä tuulella, Paavali; sillä niinkuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää myös Roomassa todistaman.
12 Ja kun päivä tuli, kokoontuivat muutamat juutalaisista yhteen ja sitoivat itsensä kirouksen alle sanoen, etteivät he syö eivätkä juo ennen kuin ovat tappaneet Paavalin.
13 Ja heitä oli enemmän kuin neljäkymmentä, jotka olivat tehneet tämän salaliiton.
14 Ja he tulivat ylipappien ja vanhimpien tykö ja sanoivat: me olemme sidoneet itsemme suuren kirouksen alle, ettemme syö mitään, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.
15 Sentähden te nyt neuvostolla ilmoittakaa päällikölle, että hän tuo hänet alas teidän tykönne huomenna, ikäänkuin te kysyisitte hänestä jotakin täydellisempää; ja me, tai milloin tahansa hän tulee, olemme valmiita tappamaan hänet.
16 Ja kun Paavalin sisaren poika kuuli heidän väijymisestä, meni hän linnaan ja ilmoitti sen Paavalille.
17 Silloin Paavali kutsui tykönsä yhden sadanpäämiehistä ja sanoi: "Tuo tämä nuorukainen päällikön tykö, sillä hänellä on hänelle sanottavana".
18 Niin hän otti hänet ja vei päällikön luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut tykönsä ja rukoili minua tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on sinulle sanottavaa".
19 Silloin päällikkö tarttui hänen käteensä, meni hänen kanssaan syrjään ja kysyi häneltä: mitä sinun on minulle sanottava?
20 Ja hän sanoi: "Juutalaiset ovat suostuneet pyytämään sinua, että sinä tuot Paavalin huomenna neuvostoon, ikäänkuin he kysyisivät häneltä jotakin täydellisemmin."
21 Mutta älä anna periksi, sillä häntä väijyy enemmän kuin neljäkymmentä miestä, jotka ovat vannoneet valan, etteivät he syö eivätkä juo ennen kuin ovat tappaneet hänet; ja nyt he ovat valmiita. etsii lupausta sinulta.
22 Niin päällikkö päästi nuoren miehen lähtemään ja käski häntä: katso, älä sano kenellekään, että olet tämän minulle ilmoittanut.
23 Ja hän kutsui tykönsä kaksi sadanpäämiestä sanoen: "Valmistakaa kaksisataa sotilasta Kesareaan, ja kuusikymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä kolmannella yöllä."
24 Ja anna heille petoja, jotta he voisivat nostaa Paavalin ja viedä hänet turvassa maaherra Felixin luo.
25 Ja hän kirjoitti kirjeen tällä tavalla:
26 Klaudius Lysias lähettää tervehdyksen parhaimmalle maaherralle Felixille.
27 Tämän miehen otettiin juutalaisista, ja heidän piti surmata. Sitten minä tulin sotajoukon kanssa ja pelastin hänet, kun ymmärsin hänen olevan roomalainen.
28 Ja kun olisin ymmärtänyt syyn, miksi he syyttivät häntä, toin hänet heidän neuvostoonsa:
29 Minä ymmärsin, että häntä syytettiin heidän lakinsa kysymyksistä, mutta hänellä ei ollut mitään kuoleman tai kahleiden arvoista syytettyä.
30 Ja kun minulle kerrottiin, kuinka juutalaiset väijyivät sitä miestä, lähetin minä heti sinun luoksesi ja käskin myös hänen syyttäjillensä kertoa sinun edessäsi, mitä heillä on häntä vastaan. Jäähyväiset.
31. Silloin sotilaat ottivat Paavalin, niinkuin heille oli käsketty, ja veivät hänet yöllä Antipatrikseen.
32 Huomenna he jättivät ratsumiehet hänen mukaansa ja palasivat linnaan:
33 Kun he tulivat Kesareaan ja toimittivat kirjeen maaherralle, esittivät myös Paavalin hänen eteensä.
34 Ja kun maaherra oli lukenut kirjeen, kysyi hän, mikä maakunta hän oli. Ja kun hän ymmärsi olevansa Kilikiasta;
35 Minä kuulen sinua, sanoi hän, kun myös sinun syyttäjäsi tulevat. Ja hän käski pitää hänet Herodeksen tuomiohuoneessa.

LUKU 24

1 Ja viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias astui alas vanhinten ja erään Tertullus-nimisen puhujan kanssa, joka ilmoitti maaherralle Paavalia vastaan.

2 Ja kun hänet kutsuttiin, Tertullus rupesi syyttelemään häntä sanoen: "Koska näemme, että sinun kauttasi me nautimme suuren hiljaisuuden ja että sinun huolenpidossi tekee tälle kansalle erittäin arvokkaita tekoja,
3 Hyväksymme sen aina ja kaikkialla, jaloin Felix, kaikella kiitollisuudella.
4 Siitä huolimatta, etten olisi sinulle enää tylsää, rukoilen sinua, että kuulet meille muutaman sanan armosta.
5 Sillä me olemme havainneet tämän miehen ruttomieheksi ja kapinan aiheuttajaksi kaikkien juutalaisten keskuudessa kaikkialla maailmassa ja nasarelaisten lahkon johtajan.
6 Joka on myös mennyt häväistämään temppeliä, jonka me otimme ja olisimme tuominneet lakimme mukaan.
7 Mutta päällikkö Lysias tuli kimppuumme ja otti hänet suurella väkivallalla käsistämme,
8 Hän käskee syyttäjiään tulla sinun tykös: tutkimalla, kenestä sinä saat tietää kaikki nämä asiat, joista me häntä syytämme.
9 Ja juutalaisetkin suostuivat sanoen, että nämä asiat olivat niin.
10 Silloin Paavali, sen jälkeen kun maaherra oli viitoittanut häntä puhumaan, vastasi: "Koska tiedän, että sinä olet ollut useiden vuosien ajan tämän kansan tuomarina, niin minä vastaan sitä iloisemmin itselleni:
11 Sillä että sinä ymmärtäisit, että on vielä kaksitoista päivää siitä, kun minä menin ylös Jerusalemiin rukoilemaan.
12 Eivät he löytäneet minua temppelistä riitelemässä kenenkään kanssa eivätkä herättämässä kansaa, eivät synagoogissa eivätkä kaupungissa.
13 He eivät myöskään voi todistaa sitä, mistä he nyt minua syyttävät.
14 Mutta tämän minä tunnustan sinulle, että sen tien mukaan, jota he harhaopiksi kutsuvat, niin minä palvelen isieni Jumalaa, koska uskon kaiken, mikä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa.
15 Ja toivo Jumalalle, minkä he itsekin sallivat, että kuolleitten ylösnousemus on oleva, sekä vanhurskaiden että vääräin.
16 Ja tässä harjoittelen itseäni, jotta minulla olisi aina loukkaamaton omatunto Jumalaa ja ihmisiä kohtaan.
17 Mutta monen vuoden kuluttua minä tulin tuomaan almuja ja uhreja kansalleni.
18 Sen jälkeen eräät Aasian juutalaiset löysivät minut puhdistettuna temppelissä, ei paljoudesta eikä melusta.
19 Kenen olisi pitänyt olla täällä ennen sinua ja vastustaa, jos heillä olisi ollut jotakin minua vastaan.
20 Tai sanokoot nämä täällä, jos he ovat havainneet minussa jotakin pahaa tekevän, kun minä seisoin neuvoston edessä,
21 Paitsi tämän yhden äänen vuoksi minä huusin seisoen heidän keskellään: "Kuolleiden ylösnousemukseen koskettaessanne te kyseenalaistatte minut tänä päivänä."
22 Ja kun Feliks kuuli nämä asiat, hän lykkäsi niitä ja sanoi: "Kun päällikkö Lysias tulee alas, minä tiedän kaiken sinun asiansi".
23 Ja hän käski sadanpäällikön varjelemaan Paavalia ja antamaan hänelle vapauden, eikä estä ketään tuttavansa palvelemasta tai tulemasta hänen luokseen.
24 Ja tiettyjen päivien kuluttua, kun Felix tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, lähetti hän hakemaan Paavalin ja kuuli häntä uskosta Kristukseen.
25 Ja kun hän ajatteli vanhurskaudesta, raittiudesta ja tulevasta tuomiosta, niin Felix vapisi ja vastasi: "Mene tällä kertaa". kun minulla on sopiva kausi, kutsun sinut.
26 Hän toivoi myös, että Paavali olisi antanut hänelle rahaa päästääkseen hänet; sentähden hän lähetti häntä useammin ja puhui hänen kanssaan.
27 Mutta kahden vuoden kuluttua Porcius Festus tuli Felixin huoneeseen, ja Felix, tahtoessaan näyttää juutalaisille mielihyvää, jätti Paavalin sidottuna.

LUKU 25

1 Kun Festus tuli maakuntaan, nousi hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta Jerusalemiin.
2 Silloin ylipappi ja juutalaisten päällikkö ilmoittivat hänelle Paavalia vastaan ja rukoilivat häntä:
3 Ja pyysi armoa häntä kohtaan, että hän lähettäisi hänet Jerusalemiin, väijyen tiellä tappaakseen hänet.
4 Mutta Festus vastasi, että Paavali pidettäisiin Kesareassa ja että hän itse lähtisi pian sinne.
5 Sentähden, sanoi hän, ne, jotka teistä pystyvät, menkööt minun kanssani ja syyttelemään tätä miestä, jos hänessä on pahuutta.
6 Ja kuin hän viipyi heidän keskuudessaan yli kymmenen päivää, meni hän alas Kesareaan; ja seuraavana päivänä istuessaan tuomarinistuimella käski Paavalin tuoda.
7 Ja kun hän tuli, juutalaiset, jotka tulivat alas Jerusalemista, seisoivat ympärillä ja esittivät paljon ja ankaria valituksia Paavalia vastaan, joita he eivät kyenneet todistamaan.
8 Hän vastasi puolestaan: en minä ole mitään rikkonut juutalaisten lakia, en temppeliä enkä keisaria vastaan.
9 Mutta Festus, joka tahtoi tehdä juutalaisille mielihyvää, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko mennä ylös Jerusalemiin, ja siellä nämä asiat tuomitaan minun edessäni?"
10 Silloin Paavali sanoi: "Minä seison keisarin tuomioistuimessa, jossa minut tuomitaan; en ole tehnyt mitään pahaa juutalaisille, niinkuin sinä hyvin tiedät".
11 Sillä jos minä olen pahantekijä tai olen tehnyt jotakin, mikä on kuoleman arvoista, en minä kieltäydy kuolemasta; mutta jos ei ole mitään näistä asioista, joista nämä minua syyttävät, ei kukaan voi antaa minua heidän käsiinsä. Vetoan Caesariin.
12 Niin Festus, neuvoteltuaan neuvoston kanssa, vastasi: "Oletko vedonnut keisariin?" sinun tulee mennä keisarin tykö.
13 Ja tiettyjen päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike tulivat Kesareaan tervehtimään Festusta.
14 Ja kun he olivat olleet siellä monta päivää, Festus julisti Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi: "Feliksin on jättänyt eräs mies kahleiksi.
15 Hänestä, kun olin Jerusalemissa, ylipapit ja juutalaisten vanhimmat ilmoittivat minulle, tahtoen tuomita häntä vastaan.
16 Jolle minä vastasin: ei ole roomalaisten tapa antaa ketään kuolemaan, ennen kuin syytetty saa syyttäjät kasvotusten ja hänellä on lupa vastata itse rikoksesta, joka häntä vastaan on määrätty.
17 Sentähden, kun he tulivat tänne, istuin viipymättä seuraavana päivänä tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen esiin.

18 Ketä vastaan, kun syyttäjät nousivat, he eivät esittäneet syytöksiä sellaisista, kuin minä luulin:
19 Mutta heillä oli häntä vastaan kysymyksiä omasta taikauskosta ja yhdestä kuolleesta Jeesuksesta, jonka Paavali vahvisti elävän.
20 Ja koska epäilin tällaisia kysymyksiä, kysyin häneltä, menisikö hän Jerusalemiin, ja siellä tuomittaisiin nämä asiat.
21 Mutta kun Paavali oli pyytänyt, että hänet jätettäisiin Augustuksen kuultavaksi, minä käskin häntä varjella, kunnes lähetän hänet keisarin luo.
22 Silloin Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin tahdon kuulla sitä miestä". Huomenna, sanoi hän, sinun tulee kuulla häntä.
23 Ja seuraavana päivänä, kun Agrippa ja Bernice tulivat suurella loistolla ja menivät kuulemispaikalle päämiesten ja kaupungin päämiesten kanssa, Festuksen käskystä Paavali tuotiin esiin.
24 Ja Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki miehet, jotka ovat täällä meidän luonamme, te näette tämän miehen, josta kaikki juutalaisten joukko on käsitellyt minua, sekä Jerusalemissa että täällä, huutaen, ettei hänen pitäisi elää enää.
25 Mutta kun minä huomasin, ettei hän ollut tehnyt mitään kuoleman arvoista ja että hän itse on vedonnut Augustukseen, niin minä päätin lähettää hänet.
26 joista minulla ei ole mitään varmaa kirjoitettavaa herralleni. Sentähden olen tuonut hänet esiin sinun edessäsi ja erityisesti sinun edessäsi, kuningas Agrippa, jotta minulla olisi tutkimisen jälkeen jotain kirjoitettavaa.
27 Sillä minusta tuntuu järjettömältä lähettää vanki ja olla ilmoittamatta häntä vastaan kohdistettuja rikoksia.

LUKU 26

1 Silloin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua omasta puolestasi". Silloin Paavali ojensi kätensä ja vastasi itselleen:
2 Minä pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, sillä minä vastaan tänä päivänä sinun edessäsi koskeessani kaikkiin niihin asioihin, joista minua syytetään juutalaisista:
3 Etenkin siksi, että tiedän sinun olevan asiantuntija kaikissa juutalaisten keskuudessa olevissa tavoissa ja kysymyksissä; sentähden minä pyydän sinua kuulemaan minua kärsivällisesti.
4 Minun elämäntapani nuoruudestani asti, joka oli ensimmäinen oman kansani keskuudessa Jerusalemissa, tunnen kaikki juutalaiset;
5 Jotka tiesivät minut alusta asti, jos he tahtovat todistaa, että uskontomme ankarimman lahkon mukaan minä asuin fariseuksena.
6 Ja nyt seison ja minut tuomitaan sen toivon tähden, jonka Jumala on antanut isillemme:
7 Sen lupauksen mukaan meidän kaksitoista sukukuntaamme, jotka välittömästi palvelevat Jumalaa päivin ja öin, toivovat tulevansa. Sen toivon tähden, kuningas Agrippa, minua syytetään juutalaisista.
8 Miksi teillä on uskomatonta, että Jumala herättää kuolleita?
9 Minä totisesti ajattelin itsekseni, että minun tulee tehdä monia asioita, jotka ovat vastoin Jeesuksen Nasaretilaisen nimeä.
10 Sen minäkin tein Jerusalemissa, ja monet pyhät suljin vankilaan, saatuani vallan ylipapeilta. ja kun heidät tapettiin, minä annoin ääneni heitä vastaan.
11 Ja minä rankaisin heitä usein jokaisessa synagogassa ja pakotin heidät pilkkaamaan; ja minä vihastuin heitä vastaan, ja vainosin heitä vieraisiin kaupunkeihin asti.
12 Kun minä menin Damaskokseen ylipappien valtuudella ja käskyllä,
13 Keskipäivällä, oi kuningas, minä näin tiellä valon taivaasta, auringon kirkkauden yläpuolella, loistavan ympärilläni ja niiden, jotka kulkivat kanssani.
14 Ja kun me kaikki kaatuimme maahan, kuulin äänen puhuvan minulle ja sanovan heprean kielellä: Saul, Saul, miksi vainoat minua? sinun on vaikea potkia piikkejä vasten.
15 Ja minä sanoin: kuka sinä olet, Herra? Ja hän sanoi: minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.
16 Mutta nouse ja seiso jaloillesi; sillä minä olen ilmestynyt sinulle tätä tarkoitusta varten, tehdäkseni sinusta palvelijan ja todistajan sekä näiden, mitä olet nähnyt, että niistä, joissa minä sinulle ilmestyn.
17 Vapauttaen sinut kansasta ja pakanoista, joiden tykö minä nyt sinut lähetän,
18 Avatakseen heidän silmänsä ja kääntääkseni heidät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö, että he saisivat syntien anteeksisaamisen ja perinnön pyhitettyjen joukossa uskon kautta, joka minussa on.
19 Sentähden, oi kuningas Agrippa, en ollut tottelematon taivaalliselle näylle:
20 Mutta osoitti ensin Damaskoksen ja Jerusalemin ja kaikkialla Juudean rannikolla ja sitten pakanoille, että heidän tulisi tehdä parannus ja kääntyä Jumalan puoleen ja tehdä parannuksen soveltuvia tekoja.
21 Näistä syistä juutalaiset ottivat minut kiinni temppelissä ja aikoivat tappaa minut.
22 Saatuani siis Jumalan avun, jatkan tähän päivään asti, todistaen sekä pienille että suurille sanoen, ettei mitään muuta kuin ne, joiden profeetat ja Mooses sanoivat tulevan:
23 Että Kristus kärsisi ja olisi ensimmäinen, joka nouseisi kuolleista ja näyttäisi valoa kansalle ja pakanoille.
24 Ja kun hän näin puhui, sanoi Festus suurella äänellä: Paavali, sinä olet vierelläsi; paljon oppimista saa sinut hulluksi.
25 Mutta hän sanoi: en minä ole hullu, ylhäin Festus; vaan puhu totuuden ja raittiuden sanoja.
26 Sillä kuningas tietää nämä asiat, jonka edessä minäkin puhun vapaasti; sillä minä olen varma, ettei mikään näistä ole häneltä salassa; sillä tätä asiaa ei tehty nurkassa.
27 Kuningas Agrippa, uskotko profeettoja? Tiedän, että sinä uskot.
28 Silloin Agrippa sanoi Paavalille: "Melkein sinä taivutat minut olemaan kristitty".
29 Ja Paavali sanoi: "Tahtoisin Jumalalle, että et vain sinä, vaan myös kaikki, jotka minua tänä päivänä kuulevat, olisitte melkein ja täysin sellaisia kuin minä olen, paitsi näitä siteitä".
30 Ja kun hän oli tämän puhunut, nousi kuningas ja maaherra ja Bernice ja ne, jotka istuivat heidän kanssaan.
31 Ja kuin he menivät syrjään, puhuivat he keskenään sanoen: tämä mies ei tee mitään, mikä olisi kuoleman tai kahleiden arvoista.

32 Silloin Agrippa sanoi Festukselle: tämä mies olisi voitu päästää vapaaksi, ellei hän olisi vedonnut keisariin.

LUKU 27

1 Ja kun päätettiin, että meidän pitäisi purjehtia Italiaan, he luovuttivat Paavalin ja eräitä muita vankeja yhdelle, jonka nimi oli Julius, Augustuksen joukkojen sadanpäällikölle.
2 Ja astuimme Adramyttiumin laivaan ja laskemme vesille, tarkoittaen Aasian rannikkoa. yksi Aristarkos, makedonialainen Tessalonikasta, oli kanssamme.
3 Ja seuraavana päivänä saavuimme Sidoniin. Ja Julius rukoili kohteliaasti Paavalia ja antoi hänelle vapauden mennä ystäviensä luo virkistäytymään.
4 Ja kun olimme lähteneet sieltä vesille, purjehdimme Kyproksen alle, koska tuulet olivat vastakkaiset.
5 Ja kun olimme purjehtineet Kilikian ja Pamfylian meren yli, saavuimme Myraan, Lykian kaupunkiin.
6 Ja sadanpäällikkö löysi sieltä Aleksandrian laivan, joka purjehti Italiaan; ja hän laittoi meidät siihen.
7 Ja kun olimme purjehtineet hitaasti monta päivää ja tuskin oli tullut Knidusta vastaan, eikä tuuli meitä kestänyt, purjehdimme Kreetan alla Salmonen ylitse;
8 Ja tuskin sen ohitse hän tuli paikkaan, jota kutsutaan kauniiksi satamaksi; sen lähellä oli Lasean kaupunki.
9 Kun nyt kului paljon aikaa ja kun purjehdus oli nyt vaarallista, koska paasto oli jo ohi, Paavali kehotti heitä:
10 Ja sanoi heille: "Herrat, minä ymmärrän, että tämä matka tulee olemaan haavoittuva ja paljon vahinkoa aiheuttava, ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös meidän elämällemme."
11 Mutta sadanpäällikkö uskoi laivan päällikköä ja omistajaa enemmän kuin Paavalin puheita.
12 Ja koska paratiisi ei ollut mukava talvehtia, niin suurin osa neuvoi myös lähtemään sieltä, jos he jollain keinolla pääsisivät Phenikiaan ja siellä talvehtimaan; joka on Kreetan turvasatama ja sijaitsee lounaaseen ja luoteeseen.
13 Ja kun etelätuuli puhalsi pehmeästi, luullen saavuttaneensa tarkoituksensa, ja häviäessään sieltä he purjehtivat lähelle Kreetaa.
14 Mutta pian sen jälkeen nousi sitä vastaan myrskytuuli, nimeltään Euroclydon.
15 Ja kun laiva jäi kiinni, eikä se kestänyt tuulta, annoimme sen ajaa.
16 Ja juoksessamme erään saaren alle, jota kutsutaan Claudaksi, meillä oli paljon työtä edessämme veneellä:
17 Kun he nousivat, he käyttivät apuvälineitä, jotka tukivat laivan; ja peläten putoavansa juoksuhiekkaan, purjehtien purjeita, ja niin heidät ajettiin.
18 Ja koska meitä ylenpalttisesti raivosi myrsky, he kevensivät seuraavana päivänä laivan;
19 Ja kolmantena päivänä me heitimme omin käsin pois laivan varusteet.
20 Ja kun ei aurinkoa eikä tähtiä moneen päivään näkynyt, eikä mikään pieni myrsky ollut meidän päällämme, niin kaikki toivo meidän pelastumisesta meni pois.
21 Mutta pitkän pidättäytymisen jälkeen Paavali nousi heidän keskellensä ja sanoi: "Herrat, teidän olisi pitänyt kuulla minua, etkä olisi irtautunut Kreetasta, vaan saisi tämän vahingon ja menetyksen."
22 Ja nyt minä kehoitan teitä olemaan hyvällä tuulella, sillä teidän keskuudessanne ei tapahdu ketään muuta kuin laivaa.
23 Sillä tänä yönä seisoi vierelläni Jumalan enkeli, jonka minä olen ja jota minä palvelen,
24 Sanoen: älä pelkää, Paavali; sinut on vietävä keisarin eteen, ja katso, Jumala on antanut sinulle kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat.
25 Sentähden, herrat, olkaa hyvällä mielellä; sillä minä uskon Jumalaan, että se tapahtuu niinkuin minulle sanottiin.
26 Mutta meidän täytyy heittää tietylle saarelle.
27 Mutta kun neljästoista yö tuli, kun meitä ajettiin ylös ja alas Adriassa, keskiyön tienoilla laivamiehet ajattelivat lähestyvänsä jotakin maata;
28 Ja puhalsivat ja löysivät sen kahdenkymmenen syvennyksen etäisyydeltä. Ja kuin he menivät vähän kauemmaksi, puhalsivat he uudestaan ja löysivät sen viidentoista synnin etäisyydeltä.
29 Silloin he pelkäsivät, ettemme olisi pudonneet kallioiden päälle, ja he heittivät neljä ankkuria perästä ja toivoivat päivää.
30 Ja kun laivamiehet olivat pakenemassa laivasta, kun he olivat laskeneet veneen alas mereen, niin väriltään kuin he olisivat heittäneet ankkureita keulasta,
31 Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: elleivät nämä ole laivassa, te ette voi pelastua.
32 Silloin sotilaat katkaisivat veneen köydet ja antoivat sen pudota.
33 Ja kun päivä koitti, Paavali rukoili heitä kaikkia syömään, sanoen: tämä päivä on neljästoista päivä, jona te olette viipyneet ja paastonneet, ettekä mitään syöneet.
34 Sentähden minä rukoilen teitä syömään ruokaa, sillä se on teidän terveyteenne; sillä ei hiukset putoa kenenkään päästänne.
35 Ja kun hän tämän oli puhunut, otti hän leivän ja kiitti Jumalaa heidän kaikkien edessä; ja murtatuaan hän rupesi syömään.
36 Silloin he olivat kaikki iloisia, ja he söivät myös lihaa.
37 Ja me olimme laivassa yhteensä kaksisataa kuusitoistakymmentä sielua.
38 Ja kun he olivat syöneet tarpeeksi, he kevensivät laivaa ja heittivät vehnän mereen.
39 Ja kun päivä tuli, eivät he tienneet maata, vaan löysivät erään puron, jossa oli ranta, johon he aikoivat, jos mahdollista, tunkeutua haahteen.
40 Ja kun he olivat nostaneet ankkurit, sitoutuivat he mereen ja irrottivat peräsinnauhat, nostivat pääpurjeen tuuleen ja lähtivät rantaan.
41 Ja he putosivat paikkaan, jossa kaksi merta kohtasivat, ja ajoivat laivan karille; ja etuosa jumissa lujasti ja pysyi liikkumattomana, mutta takaosa murtui aaltojen väkivallasta.
42 Ja sotilaiden neuvona oli tappaa vangit, ettei kukaan heistä uimaisi ja pääsisi pakoon.
43 Mutta sadanpäämies, joka halusi pelastaa Paavalin, esti heidät tekemästä aikomusta; ja käski uida osaavien heittäytyä ensin mereen ja päästä maihin:
44 Ja loput, toiset laudoilla ja toiset laivan palasilla. Ja niin tapahtui, että he pääsivät turvassa maihin.

LUKU 28

1 Ja kun he pääsivät pakoon, he tiesivät, että saaren nimi oli Melita.

2 Ja raa'at kansat osoittivat meille vähän armollisuutta, sillä he sytyttivät tulen ja ottivat meidät kaikki vastaan nykyisen sateen ja pakkasen tähden.
3 Ja kun Paavali kokosi kimpun keppejä ja pani ne tuleen, tuli kyykäärme kuumuudesta ja tarttui hänen käteensä.
4 Ja kun barbaarit näkivät myrkyllisen pedon roikkuvan hänen kädessään, sanoivat he keskenänsä: "Tämä mies on varmasti murhaaja, joka, vaikka hän on paennut merestä, ei kosto kuitenkaan anna elää".
5 Ja hän pudisti pedon tuleen, eikä hän tuntenut pahaa.
6 Mutta he katsoivat, milloin hänen olisi pitänyt turvota tai kaatua äkillisesti kuolleena; mutta kun he olivat pitkään katsoneet, eivätkä nähneet mitään pahaa, he muuttivat mielensä ja sanoivat, että hän oli jumala.
7 Samassa asunnossa oli saaren päämiehen, jonka nimi oli Publius, omaisuutta; joka otti meidät vastaan ja majoitti meidät kohteliaasti kolme päivää.
8 Ja tapahtui, että Publiuksen isä makasi kuumetta ja verenvuotoa sairaana. Paavali meni sisään ja rukoili, pani kätensä hänen päällensä ja paransi hänet.
9 Kun tämä tapahtui, tulivat myös muut, joilla oli sairauksia saarella, ja parantuivat.
10 Joka myös on kunnioittanut meitä monilla kunnianloukkauksilla; ja kun lähdimme, he laittoivat meille tarpeelliset tavarat.
11 Ja kolmen kuukauden kuluttua lähdimme saarella talvehtineen Aleksandrian laivaan, jonka tunnusmerkkinä oli Castor ja Pollux.
12 Ja laskeutuessamme Syrakusaan, me viivyimme siellä kolme päivää.
13 Ja sieltä me haimme kompassin ja tulimme Rhegiumiin, ja yhden päivän kuluttua puhalsi etelätuuli, ja seuraavana päivänä tulimme Puteoliin.
14. Siellä me löysimme veljiä, ja meidät toivottiin viipyvän heidän kanssaan seitsemän päivää; ja niin me menimme Roomaan.
15 Ja sieltä veljet, kun kuulivat meistä, tulivat meitä vastaan Appii-forumiin ja kolmeen tavernaan asti. Ne nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja rohkaisi.
16 Ja kun tulimme Roomaan, sadanpäällikkö luovutti vangit vartioston päällikön käsiin, mutta Paavali sai asua yksin erään sotilaan kanssa, joka vartioi häntä.
17 Ja tapahtui, että kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui juutalaisten päämiehen koolle, ja kun he olivat kokoontuneet, hän sanoi heille: "Miehet, veljet, vaikka en ole tehnyt mitään kansaa tai isiemme tapoja vastaan." , kuitenkin jouduin vangiksi Jerusalemista roomalaisten käsiin.
18 Jotka, kun he olivat minua tutkineet, olisivat antaneet minun mennä, sillä minussa ei ollut kuoleman syytä.
19 Mutta kun juutalaiset puhuivat sitä vastaan, minun oli pakko vedota keisariin; ei sillä, että minun olisi pitänyt syyttää kansakuntaani.
20 Sentähden minä olen kutsunut sinua näkemään sinua ja puhumaan kanssasi; sillä Israelin toivon tähden minä olen sidottu tähän kahleeseen.
21 Ja he sanoivat hänelle: me emme saaneet sinusta kirjeitä Juudeasta, eikä kukaan veljistä, jotka tulivat, näyttänyt tai puhunut sinulle pahaa.
22 Mutta me tahdomme kuulla sinusta, mitä sinä ajattelet; sillä tästä lahkosta me tiedämme, että kaikkialla sitä vastaan puhutaan.
23 Ja kun he määräsivät hänelle päivän, tuli monta hänen tykönsä hänen majaansa; joille hän selitti ja todisti Jumalan valtakunnan, vakuuttaen heidät Jeesuksesta, sekä Mooseksen laista että profeetoista, aamusta iltaan.
24 Ja jotkut uskoivat sen, mitä puhuttiin, ja jotkut eivät uskoneet.
25 Ja kun he eivät olleet sopineet keskenään, lähtivät he, sen jälkeen kun Paavali oli puhunut yhden sanan: Hyvin puhui Pyhä Henki profeetta Esaiaan kautta meidän isillemme,
26 Sanoen: "Mene tämän kansan tykö ja sano: 'Kuulette kuulkaa, ettekä ymmärrä'; ja näkemällä te näette ettekä huomaa:
27 Sillä tämän kansan sydän on murtunut, ja heidän korvansa kuulevat, ja heidän silmänsä ovat kiinni. etteivät he näkisi silmillään ja kuulisi korvillaan eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja minä parantaisin heitä.
28 Olkoon siis teille tiettävä, että Jumalan pelastus on lähetetty pakanoille, ja he kuulevat sen.
29 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, juutalaiset lähtivät ja keskustelivat keskenään suuresti.
30 Ja Paavali asui kaksi vuotta omassa vuokrahuoneessaan ja otti vastaan kaiken, mitä hänelle tuli,
31 Saarnatkaa Jumalan valtakuntaa ja opettakaa sitä, mikä koskee Herraa Jeesusta Kristusta, kaikella luottamuksella, eikä kukaan häntä kiellä.

Roomalaiset

LUKU 1

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi, erotettu Jumalan evankeliumiin,
2 (jonka hän oli luvannut profeettojensa kautta pyhissä kirjoituksissa,)
3 Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, joka on tehty Daavidin siemenestä lihan puolesta;
4 Ja julistettiin Jumalan Pojaksi voimallisesti, pyhyyden hengen mukaan, ylösnousemuksen kautta:
5 Häneltä me olemme saaneet armon ja apostolin viran kuuliaisuudeksi uskolle kaikkien kansojen keskuudessa, hänen nimensä tähden:
6 joiden joukossa te olette myös Jeesuksen Kristuksen kutsumat:
7 Kaikille Roomassa oleville, Jumalan rakkaat, pyhiksi kutsutut: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
8 Ensinnäkin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teistä kaikista, että teidän uskostanne puhutaan kaikkialla maailmassa.
9 Sillä Jumala on minun todistajani, jota minä hengelläni palvelen hänen Poikansa evankeliumissa, että minä lakkaamatta mainitsen teitä rukouksissani;
10 Pyydän, josko minulla nyt lopulta olisi onnekas matka Jumalan tahdosta tullaksesi luoksesi.
11 Sillä minä kaipaan nähdä teitä, antaakseni teille jonkin hengellisen lahjan, jotta teidät vahvistettaisiin;
12 Se on, että saisin lohdutuksen yhdessä teidän kanssanne molemminpuolisen uskon kautta, sekä teidän että minun.
13 Mutta en tahtoisi jättää teitä tietämättömiksi, veljet, että olen usein aikonut tulla teidän tykönne (mutta on tähän asti annettu), että saisin hedelmää myös teidän keskuudessanne, niinkuin muidenkin pakanoiden keskuudessa.
14 Minä olen velkaa kreikkalaisille ja barbaareille; sekä viisaille että tietämättömille.
15 Niin paljon kuin minussa on, olen valmis julistamaan evankeliumia myös teille, jotka olette Roomassa.
16 Sillä minä en häpeä Kristuksen evankeliumia; sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo. ensin juutalaiselle ja myös kreikkalaiselle.
17 Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon: niinkuin kirjoitettu on: vanhurskas saa elää uskosta.
18 Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, jotka pitävät totuutta vääryydessä.
19 Sillä se, mikä Jumalasta tiedetään, on ilmeistä heissä; sillä Jumala on sen heille osoittanut.
20 Sillä hänen näkymättömät asiat maailman luomisesta asti ovat selvästi nähtävissä, ja ne ymmärretään teoista, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa. jotta he ovat ilman tekosyitä:
21 Koska he, kun he tunsivat Jumalan, eivät ylistäneet häntä Jumalana eivätkä olleet kiitollisia; mutta heidän mielikuvituksensa tulivat turhiksi, ja heidän tyhmä sydämensä pimeni.
22 Sanoen olevansa viisaita, he tulivat tyhmiksi,
23 Ja muutti katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten petojen ja matelioiden kuvaksi.
24 Sentähden Jumala on myös antanut heidät epäpuhtaudelle heidän oman sydämensä himojen tähden häpäisemään heidän ruumiinsa keskenään.
25 Joka muutti Jumalan totuuden valheeksi ja kumarsi ja palveli luotua enemmän kuin Luojaa, joka on siunattu iankaikkisesti. Aamen.
26 Sentähden Jumala hylkäsi heidät ilkeisiin kiintymyksiin; sillä jopa heidän naisensa muuttivat luonnollisen käytön luonnonvastaiseksi.
27 Ja samoin myös miehet, jättäen vaimon luonnollisen käytön, palasivat himoissaan toisiaan kohtaan; miehet miesten kanssa tekevät sitä, mikä on sopimatonta, ja ottavat itse vastaan ansaitun erehdyksensä.
28 Ja niinkuin he eivät halunneet pitää Jumalaa tiedossansa, Jumala antoi heidät hylätyn mielen valtaan, tekemään sitä, mikä ei ole sopivaa;
29 olla täynnä kaikkea vääryyttä, haureutta, jumalattomuutta, ahneutta, pahuutta; täynnä kateutta, murhaa, keskustelua, petosta, pahanlaatuisuutta; kuiskaajat,
30 peruuttajia, Jumalan vihaajia, tottelemattomia, ylpeitä, kerskailevia, pahan keksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,
31 Ilman ymmärrystä, liiton rikkojat, ilman luonnollista kiintymystä, hellittämättömät, armottomat:
32 Jotka tietävät Jumalan tuomion, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman arvoisia, eivät ainoastaan tee sitä, vaan myös mielistyvät niihin, jotka sen tekevät.

LUKU 2

1 Sentähden sinä, ihminen, olet anteeksiantamaton, kuka tahansa sinä, joka tuomitset; sillä missä tuomitset toista, sinä tuomitset itsesi; sillä sinä tuomarina teet samoin.
2 Mutta me olemme varmoja, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niitä kohtaan, jotka senkaltaisia tekevät.
3 Ja luuletko sinä, oi ihminen, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät ja tekevät samoin, että sinä vältyt Jumalan tuomiolta?
4 Tai halveksit hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä rikkauksia; etkö tiedä, että Jumalan hyvyys johdattaa sinut parannukseen?
5 Mutta kovuutesi ja katumaton sydämesi jälkeen koota itsellesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päivää varten;
6 Joka maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan:
7 Niille, jotka kärsivällisesti hyvän tekemisen kautta etsivät kunniaa ja kunniaa ja kuolemattomuutta, iankaikkista elämää:
8 Mutta niille, jotka riitelevät eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, suuttumusta ja vihaa,
9 Ahdistus ja tuska jokaiselle pahaa tekevälle ihmissielulle, ensin juutalaiselle ja myös pakanalle;
10 Mutta kunnia, kunnia ja rauha jokaiselle, joka hyvää tekee, ensin juutalaiselle ja myös pakanoille.
11 Sillä ei ole ihmisarvoa Jumalan edessä.
12 Sillä kaikki, jotka ovat syntiä tehneet ilman lakia, joutuvat kadotukseen ilman lakia; ja kaikki, jotka ovat syntiä tehneet lain mukaan, tuomitaan lain mukaan.

13 Sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat tulevat vanhurskaaksi.
14 Sillä kun pakanat, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan sitä, mikä laissa on, niin he, joilla ei ole lakia, ovat laki itselleen:
15 jotka osoittavat lain työn, joka on kirjoitettu heidän sydämiinsä, ja heidän omatuntonsa myös todistaa ja heidän ajatuksensa ovat ilkeitä toisiaan syyttäessään tai muuten puolustaessaan;
16 Sinä päivänä, jona Jumala tuomitsee ihmisten salaisuudet Jeesuksen Kristuksen kautta minun evankeliumini mukaan.
17 Katso, sinua sanotaan juutalaiseksi ja lepäät laissa ja kerskaat Jumalasta,
18 Ja tuntee hänen tahtonsa ja hyväksyy sen, mikä on korkeampaa, koska hän on laista opetettu;
19 Ja olet varma, että sinä olet sokeiden opas, pimeydessä olevien valo,
20 Tyhmien opettaja, pikkulasten opettaja, jolla on tiedon ja totuuden muoto laissa.
21 Sentähden sinä, joka opetat toista, etkö opeta itseäsi? sinä, joka saarnaat, älä varasta, varastatko sinä?
22 Sinä, joka sanot, ettei mies saa tehdä huorin, teetkö sinä huorin? sinä, joka inhoat epäjumalia, teetkö pyhäinhäväyksen?
23 Sinä, joka kerskaat laista, häpäisetkö sinä Jumalaa rikkomalla lakia?
24 Sillä Jumalan nimeä pilkataan pakanain keskuudessa teidän kauttanne, niinkuin kirjoitettu on.
25 Sillä ympärileikkauksesta on totisesti hyötyä, jos pidät lain; mutta jos olet lain rikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on tehty ympärileikkaamattomaksi.
26 Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain vanhurskautta, eikö hänen ympärileikkaamattomuuttaan lueta ympärileikkaukseksi?
27 Ja eikö ympärileikkaamattomuus, joka on luonnostaan, jos se täyttää lain, tuomitse sinua, joka kirjaimella ja ympärileikkauksella rikot lakia?
28 Sillä hän ei ole juutalainen, joka on ulkonaisesti; ei myöskään se ympärileikkaus, joka on ulospäin lihassa:
29 Mutta hän on juutalainen, joka on sisäisesti juutalainen; ja ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus hengessä, ei kirjaimessa; jonka ylistys ei ole ihmisiltä, vaan Jumalalta.

LUKU 3

1 Mitä hyötyä siis on juutalaisesta? tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta on?
2 paljolti kaikin tavoin: ennen kaikkea siksi, että heille on uskottu Jumalan sanat.
3 Entä jos jotkut eivät uskoisi? tekeekö heidän epäuskonsa Jumalan uskon turhaksi?
4 Jumala varjelkoon, olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valehtelija; niinkuin kirjoitettu on: että sinä olisit vanhurskas puheissasi ja voittaisi, kun sinut tuomitaan.
5 Mutta jos meidän vääryytemme ylittää Jumalan vanhurskauden, mitä me sanomme? Onko Jumala epävanhurskas, joka kostaa? (Puhun miehenä)
6 Jumala varjelkoon: kuinka Jumala sitten tuomitsee maailman?
7 Sillä jos Jumalan totuus on ylenpalttinen minun valheeni kautta hänen kunniakseen; miksi minutkin tuomitaan syntiseksi?
8 Eikä pikemminkin, (kuten meitä herjataan ja niinkuin jotkut väittävät, että me sanomme: tehkäämme pahaa, että hyvää tulisi? jonka tuomio on oikeudenmukainen.
9 Mitä sitten? olemmeko parempia kuin he? Ei, ei suinkaan, sillä me olemme ennenkin todistaneet sekä juutalaiset että pakanat, että he ovat kaikki synnin alaisia;
10 Niinkuin kirjoitettu on: Ei ole ketään vanhurskasta, ei yhtäkään:
11 Ei ole ketään, joka ymmärtää, ei ole ketään, joka etsii Jumalaa.
12 He ovat kaikki poissa tieltä, he ovat yhdessä tulleet hyödyttömiksi; ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhtäkään.
13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta; kielellään he ovat käyttäneet petosta; haapaiden myrkky on heidän huultensa alla:
14 jonka suu on täynnä kirousta ja katkeruutta:
15 Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta:
16 Tuho ja kurjuus ovat heidän tiellään:
17 Ja rauhan tietä he eivät tunne:
18 Heidän silmiensä edessä ei ole Jumalan pelkoa.
19 Nyt me tiedämme, että mitä laki sanoo, sen se sanoo lain alaisille: että jokainen suu tukkeutuisi ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.
20 Sentähden lain teoista ei mikään liha tule vanhurskaaksi hänen edessään; sillä lain kautta on synnin tunto.
21 Mutta nyt Jumalan vanhurskaus on ilmestynyt ilman lakia, sen todistavat laki ja profeetat;
22 Jumalan vanhurskaus, joka tulee uskon kautta Jeesukseen Kristukseen kaikille ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole eroa.
23 Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat vailla Jumalan kirkkautta;
24 tulla vanhurskaaksi hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa:
25 jonka Jumala on asettanut sovitukseksi uskon kautta hänen vereensä, julistamaan hänen vanhurskauttaan menneiden syntien anteeksisaamiseksi, Jumalan kärsivällisyyden kautta.
26 julistamaan, minä sanon, tällä hetkellä hänen vanhurskauttaan, että hän olisi vanhurskas ja vanhurskastuisi sen, joka uskoo Jeesukseen.
27 Missä kerskaus sitten on? Se on suljettu pois. millä lailla? teoksista? Ei, vaan uskon lain mukaan.
28 Siksi päättelemme, että ihminen tulee vanhurskaaksi uskosta ilman lain tekoja.
29 Onko hän vain juutalaisten Jumala? eikö hän ole myös pakanoista? Kyllä, myös pakanoista:
30 Sen näkeminen on yksi Jumala, joka vanhurskauttaa ympärileikkauksen uskon kautta ja ympärileikkaamattomuuden uskon kautta.
31 Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Jumala varjelkoon: kyllä, me säädämme lain.

LUKU 4

1 Mitä me siis sanomme, että meidän isämme Abraham on löytänyt lihan?
2 Sillä jos Aabraham on vanhurskautettu tekojen kautta, hänellä on mistä kerskua; mutta ei Jumalan edessä.

3 Sillä mitä Raamattu sanoo? Aabraham uskoi Jumalaan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.
4 Mutta työtä tekevälle ei oteta palkkaa armona, vaan velana.
5 Mutta sille, joka ei työtä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, hänen uskonsa luetaan vanhurskaudeksi.
6 Niinkuin myös Daavid kuvailee sen ihmisen siunausta, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja,
7 Sanoen: Autuaita ovat ne, joiden pahat teot ovat anteeksi annetut ja joiden synnit on peitetty.
8 Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä.
9 Tuleeko tämä autuus siis vain ympärileikkaukselle vai myös ympärileikkaamattomille? sillä me sanomme, että usko luettiin Abrahamille vanhurskaudeksi.
10 Miten se sitten laskettiin? kun hän oli ympärileikkauksessa tai ympärileikkaamattomassa? Ei ympärileikkauksessa, vaan ympärileikkaamattomuudessa.
11 Ja hän sai ympärileikkauksen merkin, sen uskon vanhurskauden sinetin, jonka hän vielä ympärileikkaamattomana oli, että hän olisi kaikkien niiden isä, jotka uskovat, vaikka heitä ei ympärileikata. että vanhurskaus luettaisiin myös heille:
12 Ja ympärileikkauksen isä niille, jotka eivät ole yksinomaan ympärileikattuja, vaan jotka myös vaeltavat meidän isämme Abrahamin uskon jälkiä, joka hänellä oli vielä ympärileikkaamattomana.
13 Sillä lupaus, että hän on maailman perillinen, ei ollut Abrahamille eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskon vanhurskauden kautta.
14 Sillä jos ne, jotka ovat laista, ovat perillisiä, niin usko on mitätön ja lupaus mitätön.
15 Sillä laki saa aikaan vihan; sillä missä lakia ei ole, siellä ei ole rikosta.
16 Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; loppuun asti lupaus saattaa olla varma kaikille siemenille; ei vain sille, joka on laista, vaan myös sille, joka on Abrahamin uskosta; kuka on meidän kaikkien isä,
17 (Niinkuin kirjoitettu on: minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi) sen edessä, johon hän uskoi, Jumalan, joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu niitä, jotka eivät ole, ikään kuin ne olisivat.
18 Joka vastoin toivoa uskoi toivoon, että hänestä tulisi monien kansojen isä, sen mukaan kuin on sanottu: "Niin tulee sinun siemenes".
19 Ja koska hän ei ollut heikko uskossa, hän ei pitänyt omaa ruumistaan nyt kuolleena, kun hän oli noin sadan vuoden ikäinen, eikä vielä Saaran kohdun kuolleeksi.
20 Hän ei horjunut Jumalan lupauksesta epäuskon kautta; mutta oli vahva uskossa ja antoi kunnian Jumalalle;
21 Ja koska hän oli täysin vakuuttunut siitä, että hän pystyi myös toteuttamaan sen, minkä hän oli luvannut.
22 Ja siksi se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.
23 Mutta ei ole kirjoitettu yksin hänen tähtensä, että se luettiin hänelle;
24 Mutta myös meille, joille se luetaan, jos uskomme häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme;
25 Joka on vapautettu meidän rikkomustemme tähden ja noussut ylös meidän vanhurskautemme tähden.

LUKU 5

1 Kun siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta:
2 jonka kautta meilläkin on pääsy uskon kautta tähän armoon, jossa me seisomme ja iloitsemme Jumalan kirkkauden toivossa.
3 Eikä ainoastaan, vaan me kerskaamme myös ahdistuksista.
4 Ja kärsivällisyys, kokemus; ja kokemus, toivo:
5 Ja toivo ei häpeä; sillä Pyhä Henki, joka meille on annettu, on vuodattanut Jumalan rakkautta sydämiimme.
6 Sillä kun me vielä olimme voimattomina, kuoli Kristus aikanaan jumalattomien edestä.
7 Sillä tuskin kukaan kuolee vanhurskaan puolesta, mutta ehkäpä joku uskaltaakin kuolla hyvän puolesta.
8 Mutta Jumala kiittää rakkauttaan meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän edestämme, kun me vielä olimme syntisiä.
9 Paljon ennemmin siis, kun olemme nyt vanhurskautetut hänen verensä kautta, pelastumme hänen kauttaan vihasta.
10 Sillä jos me silloin, kun olimme vihollisia, sovitettiin Jumalan kanssa hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon ennemmin me pelastumme hänen henkensä kautta, kun olemme sovitetut.
11 Ja ei ainoastaan, vaan me myös iloitsemme Jumalasta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta olemme nyt saaneet sovituksen.
12 Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja kuolema synnin kautta; ja niin kuolema valtasi kaikki ihmiset, sillä kaikki ovat tehneet syntiä:
13 (Sillä lakiin asti synti oli maailmassa; mutta syntiä ei lueta, kun lakia ei ole.
14 Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekselle, jopa niitä, jotka eivät olleet tehneet syntiä Aadamin rikkomuksen vertauksen jälkeen, joka on tulevan hahmo.
15 Mutta ei niin kuin rikkomus, niin on myös lahja. Sillä jos monet ovat kuolleet yhden loukkauksen vuoksi, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja armon lahja, joka on yhdeltä ihmiseltä, Jeesukselta Kristukselta, tullut ylenpalttiseksi monille.
16 Eikä lahja ole niinkuin syntiä tehnyt oli; sillä tuomio oli yhden kautta tuomioksi, mutta armolahja on monesta pahuudesta vanhurskauttamiseksi.
17 Sillä jos yhden rikoksen tähden kuolema on hallinnut yhden; paljon ennemmin ne, jotka saavat runsaasti armoa ja vanhurskauden lahjaa, hallitsevat elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta.)
18 Sentähden ikäänkuin yhden tuomion rikkominen joutui kaikille ihmisille tuomiolle; samoin yhden vanhurskauden kautta ilmaislahja tuli kaikkien ihmisten osaksi elämän vanhurskauttamiseksi.
19 Sillä niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat tulleet syntisiksi, niin yhden kuuliaisuudesta monet tulevat vanhurskaiksi.
20 Ja laki tuli voimaan, jotta rikos lisääntyisi. Mutta missä synti oli ylenpalttinen, siellä armo tuli paljon runsaammaksi:
21 Että niinkuin synti on hallinnut kuolemaan asti, niin myös armo hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseen elämään Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

LUKU 6

1 Mitä me sitten sanomme? Pysymmekö synnissä, että armo tulisi runsaaksi?
2 Jumala varjelkoon. Kuinka me, jotka olemme kuolleet synnille, voimme enää elää siellä?
3 Ettekö tiedä, että niin monet meistä, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, on kastettu hänen kuolemaansa?
4 Sentähden meidät on haudattu hänen kanssaan kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, niin myös me vaeltaisimme uudessa elämässä.
5 Sillä jos meidät on istutettu yhteen hänen kuolemansa kaltaiseen, olemme myös hänen ylösnousemuksensa kaltaisia.
6 Tietäen sen, että meidän vanha miehemme on ristiinnaulittu hänen kanssaan, että synnin ruumis tuhoutuisi, ettemme tästedes palvelisi syntiä.
7 Sillä se, joka on kuollut, on vapautettu synnistä.
8 Jos nyt olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan:
9 Tietäen, ettei Kristus kuolleista herätettynä enää kuole; kuolema ei enää hallitse häntä.
10 Sillä kun hän kuoli, hän kuoli synnille kerran, mutta kun hän elää, hän elää Jumalalle.
11 Samoin te myös pitäkää itseänne kuolleina synnille, mutta elävinä Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.
12 Älkää siis antako synnin hallita teidän kuolevaisessa ruumiissanne, että te kuulisitte sitä hänen himoissanne.
13 Älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne Jumalalle, niinkuin kuolleista eläviä, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.
14 Sillä synti ei hallitse teitä; sillä ette ole lain, vaan armon alla.
15 Mitä sitten? teemmekö syntiä, koska emme ole lain, vaan armon alla? Jumala varjelkoon.
16 Ettekö tiedä, että kenelle te antaudutte palvelijoiksi kuultavaksi, sen palvelijoita te olette, joille te tottelette. onko synnistä kuolemaksi tai kuuliaisuudesta vanhurskaudeksi?
17 Mutta kiitos Jumalalle, että olitte synnin palvelijoita, mutta olette sydämestänne totelleet sitä oppia, joka teille annettiin.
18 Kun te siis vapautettiin synnistä, tulitte vanhurskauden palvelijoiksi.
19 Minä puhun ihmisten tavan mukaan teidän lihanne heikkouden tähden; sillä niinkuin te olette antaneet jäsenenne saastaisuuden ja vääryyden palvelijoiksi vääryydeksi; niin antakaa nyt jäsenenne palvelijoita vanhurskauden pyhyyteen.
20 Sillä kun olitte synnin palvelijoita, olitte vapaita vanhurskaudesta.
21 Mitä hedelmää te silloin saitte niissä asioissa, joita te nyt häpeätte? sillä näiden asioiden loppu on kuolema.
22 Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja tulleet Jumalan palvelijoiksi, teillä on hedelmänne pyhyyteen ja lopuksi iankaikkinen elämä.
23 Sillä synnin palkka on kuolema; mutta Jumalan lahja on iankaikkinen elämä Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

LUKU 7

1 Ettekö tiedä, veljet, (sillä minä puhun lain tunteville), kuinka laki hallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?
2 Sillä vaimo, jolla on aviomies, on laissa sidottu mieheensä niin kauan kuin tämä elää; mutta jos mies on kuollut, hän on vapautettu miehensä laista.
3 Jos hän siis miehensä eläessä menee naimisiin toisen miehen kanssa, niin häntä sanotaan avionrikkojaksi; mutta jos hänen miehensä kuolee, on hän vapaa siitä laista; niin ettei hän ole avionrikkoja, vaikka hän olisi naimisissa toisen miehen kanssa.
4 Sentähden, veljeni, te olette myös kuolleet laille Kristuksen ruumiin kautta; että te menitte naimisiin toisen kanssa, hänen kanssaan, joka on noussut kuolleista, jotta me kantaisimme hedelmää Jumalalle.
5 Sillä kun olimme lihassa, syntien liikkeet, jotka olivat lain mukaan, vaikuttivat jäsenissämme kantaakseen hedelmää kuolemaan.
6 Mutta nyt me olemme vapautetut laista, koska olemme kuolleet, missä meidät pidätettiin; että meidän tulee palvella uudessa hengessä emmekä kirjaimen vanhassa.
7 Mitä me sitten sanomme? Onko laki syntiä? Jumala varjelkoon. Ei, minä en ollut tuntenut syntiä, vaan lain kautta; sillä en ollut tuntenut himoa, ellei laki olisi sanonut: älä himoitse.
8 Mutta synti, joka käytti tilaisuuden käskystä, aiheutti minussa kaikenlaista himoa. Sillä ilman lakia synti oli kuollut.
9 Sillä kerran olin elossa ilman lakia; mutta kun käsky tuli, synti heräsi, ja minä kuolin.
10 Ja käskyn, joka oli asetettu elämään, minä huomasin kuolemaksi.
11 Sillä synti, joka käytti tilaisuuden käskystä, petti minut ja tappoi minut.
12 Sentähden laki on pyhä ja käsky pyhä ja vanhurskas ja hyvä.
13 Tuliko sitten se, mikä on hyvää, minulle kuolemaksi? Jumala varjelkoon. Mutta synti, että se näyttäytyisi synnistä, saa minut kuolemaan hyvän kautta; että synti käskyn mukaan tulisi äärimmäisen syntiseksi.
14 Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alle.
15 Sillä mitä minä teen, sitä en salli; sillä mitä tahdon, sitä en tee; mutta mitä vihaan, sitä minä vihaan.
16 Jos siis teen sitä, mitä en tahdo, hyväksyn lain, että se on hyvä.
17 Nyt en enää minä sitä tee, vaan synti, joka minussa asuu.
18 Sillä minä tiedän, ettei minussa (se on minun lihassani) asu mitään hyvää; sillä tahdon on minulla; mutta kuinka tehdä se, mikä on hyvää, en löydä.
19 Sillä sitä hyvää, mitä tahdon, en tee, mutta sitä pahaa, jota en tahdo, minä teen.
20 Jos nyt teen sitä, mitä en haluaisi, en sitä enää tee, vaan synti, joka minussa asuu.
21 Minä löydän siis lain, että kun minä tahdon tehdä hyvää, niin paha on minun kanssani.
22 Sillä minä iloitsen Jumalan laista sisäisen ihmisen jälkeen:
23 Mutta minä näen jäsenissäni toisen lain, joka sotii mieleni lakia vastaan ja vie minut synnin lain vankeuteen, joka on jäsenissäni.

24 Oi kurja mies, joka minä olen! kuka vapauttaa minut tämän kuoleman ruumiista?
25 Minä kiitän Jumalaa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Niinpä minä siis mielelläni palvelen Jumalan lakia; mutta lihalla synnin laki.

LUKU 8

1 Ei siis nyt ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat ja jotka eivät vaella lihan, vaan Hengen mukaan.
2 Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut minut synnin ja kuoleman laista.
3 Sillä mitä laki ei voinut tehdä, koska se oli heikko lihan tähden, Jumala lähetti oman Poikansa syntisen lihan kaltaisena, ja synnin tähden hän tuomitsi synnin lihassa.
4 Että lain vanhurskaus täyttyisi meissä, jotka emme vaella lihan, vaan Hengen mukaan.
5 Sillä ne, jotka noudattavat lihaa, pitävät lihan asioista; mutta ne, jotka ovat Hengen jälkeen, ovat Hengen asioita.
6 Sillä lihallinen mieli on kuolema; mutta henkisesti ajatteleminen on elämää ja rauhaa.
7 Sillä lihallinen mieli on vihollisuutta Jumalaa vastaan; sillä se ei ole Jumalan lain alamainen, eikä se voikaan olla.
8 Niin ne, jotka ovat lihassa, eivät voi olla Jumalalle mieliksi.
9 Mutta te ette ole lihassa, vaan Hengessä, jos Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jos jollakin ei ole Kristuksen Henkeä, hän ei ole hänen omansa.
10 Ja jos Kristus on teissä, niin ruumis on kuollut synnin tähden; mutta Henki on elämä vanhurskauden tähden.
11 Mutta jos sen Henki, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti Kristuksen kuolleista, tekee myös teidän kuolevaiset ruumiinne eläväksi Hengellään, joka teissä asuu.
12 Sentähden, veljet, me olemme velkaa, emme lihalle, elääksemme lihan mukaan.
13 Sillä jos te lihan mukaan elätte, teidän pitää kuoleman; mutta jos te Hengen kautta kuoletatte ruumiin teot, niin te saatte elää.
14 Sillä kaikki, joita Jumalan Henki ohjaa, ovat Jumalan lapsia.
15 Sillä te ette ole jälleen saaneet orjuuden henkeä pelkäämään; mutta te olette saaneet lapsenlapsen hengen, jossa me huudamme: Abba, Isä!
16 Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.
17 Ja jos lapsia, niin myös perillisiä; Jumalan perilliset ja Kristuksen perilliset; jos me kärsimme hänen kanssaan, että me myös yhdessä kirkastuisimme.
18 Sillä minä katson, etteivät tämän hetken kärsimykset ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka meissä ilmestyy.
19 Sillä luotu odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä.
20 Sillä luotu on alistettu turhuuden valtaan, ei vapaaehtoisesti, vaan sen tähden, joka sen on alistanut toivossa,
21 Sillä myös itse luomus vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.
22 Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja vaivaa tuskissa tähän asti.
23 Eikä ainoastaan he, vaan myös me, joilla on Hengen esikoiset, me itsekin huokaamme itsessämme, odottaen lapseksiottoa, eli ruumiimme lunastusta.
24 Sillä me olemme pelastetut toivosta; mutta toivo, joka näkyy, ei ole toivoa; sillä mitä ihminen näkee, miksi hän vielä toivoo?
25 Mutta jos me toivomme, että emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisesti.
26 Samoin Henki auttaa myös meidän heikkouksiamme; sillä emme tiedä, mitä meidän tulee rukoilla, niinkuin meidän tulee; mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.
27 Ja sydämet tutkiva tietää, mikä Hengen mieli on, sillä hän rukoilee pyhien puolesta Jumalan tahdon mukaan.
28 Ja me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niille, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.
29 Sillä ne, jotka hän ennalta tiesi, hän myös ennalta määräsi olemaan Poikansa kuvan kaltaisia, jotta hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.
30 Ja jotka hän on ennalta määrännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän myös vanhurskaiksi tehnyt; ja jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän myös on kirkastanut.
31 Mitä me sitten sanomme näistä asioista? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?
32 Joka ei säästänyt omaa Poikaansa, vaan antoi hänet meidän kaikkien edestä, kuinka hän ei hänen kanssaan myös lahjoittaisi meille kaikkea?
33 Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.
34 Kuka on se, joka tuomitsee? Kristus on kuollut, pikemminkin ylösnoussut, joka on jopa Jumalan oikealla puolella, joka myös rukoilee puolestamme.
35 Kuka erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? tuleeko ahdistus, vai ahdistus, vai vaino, tai nälänhätä, vai alastomuus, vai vaara, tai miekka?
36 niinkuin kirjoitettu on: sinun tähtesi meitä tapetaan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina.
37 Ei, kaikissa näissä asioissa me olemme enemmän kuin voittajia hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut.
38 Sillä minä olen vakuuttunut siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit, ei hallitukset, ei voimat, ei nykyiset eivätkä tulevat,
39 Ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

LUKU 9

1 Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valehtele, ja minun omatuntoni myös todistaa minua Pyhässä Hengessä,
2 Että minulla on suuri raskaus ja jatkuva suru sydämessäni.
3 Sillä minä voisin toivoa, että olisin Kristuksen kirottu veljieni, lihallisten sukulaisteni puolesta.
4 Ketkä ovat israelilaisia? kenelle lapseksi ottaminen ja kunnia ja liitot ja lain antaminen ja Jumalan palvelus ja lupaukset kuuluvat;
5 Kenen isät ovat, ja joista lihan puolesta on Kristus, joka on yli kaiken, siunattu Jumala ijankaikkisesti. Aamen.
6 Ei niin kuin Jumalan sana ei olisi vaikuttanut. Sillä he eivät ole kaikki Israelia, jotka ovat Israelista:

7 Eivätkä he kaikki ole lapsia, koska he ovat Abrahamin siemen, vaan: Iisakissa sinun siemenes kutsutaan.
8 Se on: ne, jotka ovat lihan lapsia, eivät ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset luetaan siemeneksi.
9 Sillä tämä on lupauksen sana: tähän aikaan minä tulen, ja Saara saa pojan.
10 Eikä ainoastaan tämä; mutta kun Rebekkakin oli tullut raskaaksi isältämme Iisakilta;
11 (Sillä lapset eivät ole vielä syntyneet, eivätkä he ole tehneet mitään hyvää tai pahaa, jotta Jumalan tahto pysyisi valinnan mukaan, ei tekojen, vaan kutsujan.)
12 Hänelle sanottiin: Vanhin palvelee nuorempaa.
13 Niinkuin kirjoitettu on: Jaakobia minä olen rakastanut, mutta Esauta minä vihasin.
14 Mitä me sitten sanomme? Onko Jumalan edessä vääryyttä? Jumala varjelkoon.
15 Sillä hän sanoo Moosekselle: minä armahdan ketä armahdan, ja armahdan ketä armahdan.
16 Niin se ei siis ole tahdosta, eikä juoksijasta, vaan Jumalasta, joka armahtaa.
17 Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Tätä varten minä olen sinut herättänyt, että minä näyttäisin voimani sinussa ja että minun nimeni julistettaisiin kaikessa maassa."
18 Sentähden hän armahtaa ketä tahtoo, ja kenet tahtoo, hän paaduttaa.
19 Sinä siis sanot minulle: miksi hän vielä löytää vikaa? Sillä kuka on vastustanut hänen tahtoaan?
20 Mutta, ihminen, kuka olet, joka vastustat Jumalaa? Sanoiko muotoiltu sen luojalle: miksi teit minut sellaiseksi?
21 Eikö savenvalajalla ole valtaa savesta, samasta palasta, tehdä yksi astia kunniaksi ja toinen häpeäksi?
22 Entä jos Jumala, joka halusi näyttää vihansa ja tehdä voimansa tunnetuksi, kestäisi suurella pitkämielisyydellä tuhoon soveltuvat vihan astiat?
23 Ja jotta hän tekisi kirkkautensa rikkauksia tunnetuksi armon astioilla, jotka hän oli ennen valmistanut kunniaksi,
24 Meidätkin, jotka hän on kutsunut, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista?
25 Niinkuin hän sanoo Ooseessa: Minä kutsun niitä kansani, jotka eivät olleet minun kansani; ja hänen rakkaansa, joka ei ollut rakas.
26 Ja tapahtuu, että siinä paikassa, jossa heille sanottiin: te ette ole minun kansani; siellä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi.
27 Myös Esaias huutaa Israelista: "Vaikka israelilaisten luku olisi kuin meren hiekka, jäännös pelastuu."
28 Sillä hän tekee työn loppuun ja lyhentää sen vanhurskaudessa; sillä lyhyen työn Herra tekee maan päällä.
29 Ja niinkuin Esaias ennen sanoi: ellei Sebaotin Herra olisi jättänyt meille siementä, niin me olisimme olleet kuin Sodoma ja tulleet Gomorran kaltaisiksi.
30 Mitä me sitten sanomme? Että pakanat, jotka eivät seuranneet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, nimittäin sen vanhurskauden, joka on uskosta.
31 Mutta Israel, joka seurasi vanhurskauden lakia, ei ole saavuttanut vanhurskauden lakia.
32 Miksi? Sillä he eivät etsineet sitä uskon kautta, vaan ikään kuin lain teoilla. Sillä he kompastuivat siihen kompastuskiveen;
33 niinkuin kirjoitettu on: katso, minä panen Sioniin kompastuskiven ja loukkauskallon; ja yksikään, joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.

LUKU 10

1 Veljet, sydämeni toivon ja rukoilen Jumalaa Israelin puolesta, että he pelastuisivat.
2 Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalaa kohtaan, mutta ei tiedon mukaan.
3 Sillä koska he eivät tunne Jumalan vanhurskautta ja aikovat vahvistaa omaa vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskaudelle.
4 Sillä Kristus on lain loppu vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.
5 Sillä Mooses kuvailee sitä vanhurskautta, joka laista on, että ihminen, joka sen tekee, saa elää niistä.
6 Mutta se vanhurskaus, joka uskosta on, puhuu näin: älä sano sydämessäsi: kuka nousee taivaaseen? (eli tuodakseen Kristuksen alas ylhäältä:)
7 Tai kuka laskeutuu syvyyteen? (eli herättämään Kristuksen kuolleista.)
8 Mutta mitä se sanoo? Sana on lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämessäsi: se on uskon sana, jota me saarnaamme.
9 Että jos sinä tunnustat suullasi Herran Jeesuksen ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, niin sinä pelastut.
10 Sillä sydämellä ihminen uskoo vanhurskaudeksi; ja suulla tunnustetaan pelastukseksi.
11 Sillä Raamattu sanoo: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään".
12 Sillä ei ole eroa juutalaisen ja kreikkalaisen välillä; sillä sama Herra ylitse kaikki on rikas kaikille, jotka häntä avuksensa huutavat.
13 Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.
14 Kuinka he sitten huutavat avuksensa sitä, johon he eivät usko? ja kuinka he uskovat häneen, josta he eivät ole kuulleet? ja kuinka he kuulevat ilman saarnaajaa?
15 Ja kuinka he saarnaavat, ellei heitä lähetetä? niinkuin kirjoitettu on: kuinka kauniit ovat niiden jalat, jotka julistavat rauhan evankeliumia ja tuovat ilosanoman hyvää!
16 Mutta he eivät kaikki ole totelleet evankeliumia. Sillä Esaias sanoo: "Herra, kuka on uskonut meidän ilmoituksemme?"
17 Niin usko tulee kuulemisesta ja kuuleminen Jumalan sanasta.
18 Mutta minä sanon: eivätkö he ole kuulleet? Totisesti, heidän äänensä levisi kaikkeen maahan ja heidän sanansa maailman ääriin asti.
19 Mutta minä sanon: eikö Israel tiennyt? Ensin Mooses sanoo: "Minä yllytän teidät mustasukkaisuuteen niiden kautta, jotka eivät ole kansaa, ja minä vihastan teidät tyhmällä kansalla."
20 Mutta Esaias on sangen rohkea ja sanoo: Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet; Minut ilmoitettiin niille, jotka eivät minua pyytäneet.
21 Mutta Israelille hän sanoo: Kaiken päivän minä olen ojentanut käteni tottelemattoman ja vastustamattoman kansan puoleen.

LUKU 11

1 Minä sanon siis: onko Jumala hyljännyt kansansa? Jumala varjelkoon. Sillä minäkin olen israelilainen, Abrahamin siemenestä, Benjaminin sukukunnasta.
2 Jumala ei ole hyljännyt kansaansa, jonka hän on ennalta tuntenut. Ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo Eliasta? kuinka hän rukoilee Jumalaa Israelia vastaan sanoen:
3 Herra, he ovat tappaneet sinun profeettas ja kaivaneet alas alttarisi; ja minä jään yksin, ja he etsivät henkeäni.
4 Mutta mitä sanoo Jumalan vastaus hänelle? Olen varannut itselleni seitsemän tuhatta miestä, jotka eivät ole polveen painuneet Baalin kuvalle.
5 Niin myös tällä hetkellä on jäännös armon valinnan mukaan.
6 Ja jos armosta, niin se ei ole enää teoista; muuten armo ei ole enää armoa. Mutta jos se on teoista, niin eikö se ole enää armoa; muuten työ ei ole enää työtä.
7 Mitä sitten? Israel ei ole saanut sitä, mitä hän etsii; mutta vaalit ovat saaneet sen, ja muut ovat sokaistuneet
8 (Niinkuin kirjoitettu on: Jumala on antanut heille unen hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuule, tähän päivään asti.
9 Ja Daavid sanoi: tehköön heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja kompastuskiviksi ja kostoksi.
10 Pimenkööt heidän silmänsä, etteivät he näkisi, ja kumartavat aina selkänsä.
11 Minä sanon siis: ovatko he kompastuneet kaatuakseen? Jumala varjelkoon, vaan heidän lankeemuksensa kautta on pelastus tullut pakanoille, kiihottaakseen heitä kiivaudeksi.
12 Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailman rikkaus ja heidän väheneminen pakanain rikkaus; kuinka paljon enemmän niiden täyteys?
13 Sillä minä puhun teille, pakanat, koska olen pakanain apostoli, minä ylistän virkani:
14 Jospa minä jollain tavoin saattaisin yllyttää niitä, jotka ovat minun lihaani, ja pelastaisin joitain heistä.
15 Sillä jos heidän karkottaminen on maailman sovitus, mitä on heidän vastaanottaminen, paitsi elämä kuolleista?
16 Sillä jos esikoinen on pyhä, niin myös pala on pyhä, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat.
17 Ja jos jotkut oksista katkeaa, ja sinä, joka olet villiöljypuu, oksastettaisiin niiden joukkoon ja ostettaisiin heidän kanssaan oliivipuun juurista ja rasvasta;
18 Älä ylpeile oksia vastaan. Mutta jos kerskaat, et kanna juuria, vaan juuri sinua.
19 Sinä siis sanot: oksat on murrettu, jotta minut oksastettaisiin.
20 Kaivo; epäuskon tähden ne murskattiin, ja sinä pysyt uskossa. Älä ole ylimielinen, vaan pelkää:
21 Sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, katso, ettei hän säästänyt sinuakaan.
22 Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: ankaruutta kaatuneiden päälle; mutta sinua kohtaan, hyvyys, jos pysyt hänen hyvyydessänsä; muuten sinut hävitetään.
23 Ja hekin, elleivät he pysy epäuskossa, oksastetaan; sillä Jumala voi oksastaa heidät takaisin.
24 Sillä jos sinut leikattaisiin pois luonnonvaraisesta oliivipuusta ja oksastettaisiin luonnon vastaisesti hyväksi öljypuuksi: kuinka paljoa ennemmin nämä, jotka ovat luonnollisia oksia, oksastetaan omaan oliivipuuhun?
25 Sillä en tahtoisi, veljet, että te olisitte tietämättömiä tästä salaisuudesta, ettette olisi viisaita omassa mielessänne; että sokeus on osittain tapahtunut Israelille, kunnes pakanain täyteys tulee sisään.
26 Ja niin koko Israel pelastuu, niinkuin kirjoitettu on: Siionista lähtee Vapahtaja, ja hän kääntää jumalattomuuden pois Jaakobista.
27 Sillä tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.
28 Mitä tulee evankeliumin, he ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan osalta he ovat rakastettuja isien tähden.
29 Sillä Jumalan lahjat ja kutsumus ovat vailla parannusta.
30 Sillä niinkuin ette ole ennen uskoneet Jumalaa, mutta nyt olette saaneet armon epäuskonsa kautta:
31 Samoin eivät nämäkään ole nyt uskoneet, että hekin teidän laupeutenne kautta saisivat armon.
32 Sillä Jumala on sulkenut heidät kaikki epäuskoon, armahtaakseen kaikkia.
33 Oi Jumalan viisauden ja tiedon rikkauden syvyyttä! kuinka tutkimattomia ovat hänen tuomionsa ja hänen tiensä!
34 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa?
35 Tai kuka on hänelle ensin antanut, ja se hänelle maksetaan takaisin?
36 Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja hänelle on kaikki; hänelle olkoon kunnia ijankaikkisesti. Aamen.

LUKU 12

1 Rukoilen siis teitä, veljet, Jumalan laupeuden kautta, että antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi, mikä on teidän järkevä palveluksenne.
2 Älkääkä mukautuko tämän maailman mukaisiksi, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, jotta voisitte tutkia, mikä on Jumalan hyvä, otollinen ja täydellinen tahto.
3 Sillä minä sanon minulle annetun armon kautta jokaiselle, joka on teidän keskuudessanne: älkää ajatteleko itsestään korkeammalta kuin hänen pitäisi ajatella; vaan ajattelemaan raittiisti, niinkuin Jumala on antanut jokaiselle uskon mitan.
4 Sillä niinkuin meillä on monta jäsentä yhdessä ruumiissa, eikä kaikilla jäsenillä ole sama virka:
5 Niin me, monet, olemme yksi ruumis Kristuksessa ja jokainen toinen toistemme jäsen.
6 Koska meillä on siis erilaisia lahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu, olkoon se profetia, niin profetoikaamme uskon osuuden mukaan.
7 Tai virka, odottakaamme palvelustyötämme, tai joka opettaa, se opettaa;
8 Tai joka kehottaa, kehotuksesta; joka antaa, tehköön sen yksinkertaisesti; joka hallitsee, ahkerasti; joka osoittaa laupeutta, iloisesti.
9 Rakkaus olkoon valhetta. Inhoa sitä, mikä on pahaa; pitää kiinni siitä, mikä on hyvää.
10 Olkaa ystävällisiä toisianne kohtaan veljellisellä rakkaudella; kunniaksi toistensa suosiminen;
11 Ei laiska liiketoiminnassa; kiihkeä hengessä; palvella Herraa;
12 iloitset toivossa; potilas koettelemuksessa; jatkuva välitön rukous;

13 Jakaminen pyhien tarpeisiin; annettu vieraanvaraisuuteen.
14 Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat: siunatkaa älkääkä kiroako.
15 Iloitkaa iloitsevien kanssa ja itkekää itkevien kanssa.
16 Olkaa samaa mieltä toisianne kohtaan. Älä välitä korkeista asioista, vaan alentu vähävaraisia miehiä kohtaan. Älä ole viisas omissa mielipiteissäsi.
17 Älä kosta kenellekään pahaa pahalla. Tarjoa asiat rehellisesti kaikkien miesten silmissä.
18 Jos mahdollista, niin paljon kuin sinussa onkaan, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.
19 Rakkaani, älkää kostako itsellenne, vaan antakaa sijaa vihalle; sillä kirjoitettu on: minun on kosto; Minä maksan, sanoo Herra.
20 Jos siis vihollisesi on nälkäinen, ruoki häntä; jos hän janoaa, anna hänelle juoda; sillä niin tehdessäs sinä kokoat tulihiiltä hänen päähänsä.
21 Älkää olko pahan voitetut, vaan voittakaa paha hyvällä.

LUKU 13

1 Olkoon jokainen sielu korkeampien voimien alamainen. Sillä ei ole muuta voimaa kuin Jumalasta: ne voimat, jotka ovat, ovat Jumalan säätämiä.
2 Joka siis vastustaa valtaa, se vastustaa Jumalan säädöstä; ja ne, jotka vastustavat, saavat itselleen tuomion.
3 Sillä hallitusmiehet eivät ole hyvien töiden kauhu, vaan pahan. Etkö sitten pelkää valtaa? tee sitä, mikä on hyvää, niin sinä saat siitä ylistyksen:
4 Sillä hän on sinun hyväksesi Jumalan palvelija. Mutta jos teet sitä, mikä on pahaa, niin pelkää; sillä hän ei turhaan kanna miekkaa, sillä hän on Jumalan palvelija, kostaja, joka vihaa sitä, joka pahaa tekee.
5 Sentähden teidän tulee olla alamaiset, ei ainoastaan vihan tähden, vaan myös omantunnon tähden.
6 Sillä sentähden maksakaa myös veroa, sillä he ovat Jumalan palvelijoita, jotka jatkuvasti huolehtivat juuri tästä.
7 Maksakaa siis kaikille heidän veronsa: vero, jolle vero kuuluu; mukautettu kenelle mukautettu; pelko kenelle pelko; kunnia kenelle kunnia.
8 Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne; sillä joka rakastaa toista, on lain täyttänyt.
9 Sen tähden: älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä todista väärää todistusta, älä himoitse; ja jos on jokin muu käsky, se on lyhyesti ymmärretty tässä sanassa, nimittäin: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.
10 Rakkaus ei tee pahaa lähimmäisellensä; sen tähden rakkaus on lain täyttö.
11 Ja koska tiedämme ajan, että nyt on korkea aika herätä unesta; sillä nyt on meidän pelastuksemme lähempänä kuin silloin, kun me uskoimme.
12 Yö on kulunut pitkälle, päivä on lähellä. Hylkäämme siis pois pimeyden teot ja pukekaamme yllemme valkeuden sota-asu.
13 Vaeltakaamme rehellisesti, niinkuin päivällä; ei mellakoinnissa ja juopumisessa, ei ujoudessa ja irstautumisessa, ei riidassa ja kateudessa.
14 Mutta pukekaa yllenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä huolehtiko lihasta, täyttääksenne sen himot.

LUKU 14

1 Hän, joka on heikko uskossa, ottakaa vastaan, mutta älkää epäilyttävien kiistojen edessä.
2 Sillä yksi uskoo voivansa syödä kaikkea, toinen, joka on heikko, syö yrttejä.
3 Älköön se, joka syö, halveksi sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö; sillä Jumala on ottanut hänet vastaan.
4 Kuka sinä olet, joka tuomitset toisen palvelijan? oman herransa luo hän seisoo tai kaatuu. Niin, häntä pidetään pystyssä, sillä Jumala voi pysäyttää hänet.
5 Toinen arvostaa päivää toista korkeammalle, toinen jokaista päivää yhtä paljon. Olkoon jokainen ihminen täysin vakuuttunut omassa mielessään.
6 Joka katsoo päivää, se pitää sen Herran edessä; ja joka ei katso päivää, se ei ota huomioon Herraa. Joka syö, se syö Herralle, sillä hän kiittää Jumalaa. ja joka ei syö, se ei syö Herralle, ja hän kiittää Jumalaa.
7 Sillä kukaan meistä ei elä itselleen, eikä kukaan kuole itselleen.
8 Sillä jos elämme, elämme Herralle; ja jos me kuolemme, me kuolemme Herralle. Elämmepä siis tai kuolemme, olemme Herran.
9 Sillä sitä varten Kristus kuoli ja nousi ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleiden että elävien Herra.
10 Mutta miksi sinä tuomitset veljesi? tai miksi rikot veljeäsi? sillä me kaikki seisomme Kristuksen tuomioistuimen edessä.
11 Sillä kirjoitettu on: niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minun edessäni on jokaisen polven notkistuman, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Jumalaa.
12 Silloin jokainen meistä tekee itsestään tilin Jumalalle.
13 Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme, vaan tuomitkaa mieluummin, ettei kukaan asettaisi veljensä tielle kompastuskiviä tai aihetta kaatua.
14 Minä tiedän, ja Herra Jeesus on vakuuttunut, ettei mikään ole sinänsä saastaista; mutta joka pitää jotakin saastaisena, sille se on saastaista.
15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruoastasi, älä nyt vaella armollisesti. Älä tuhoa ruokaasi sitä, jonka edestä Kristus kuoli.
16 Älkää siis puhuko hyvästänne pahaa:
17 Sillä Jumalan valtakunta ei ole ruokaa ja juomaa; vaan vanhurskaus ja rauha ja ilo Pyhässä Hengessä.
18 Sillä joka näissä palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisten hyväksymä.
19 Seuratkaamme siis sitä, mikä tekee rauhasta ja mikä toista rakentaa.
20 Sillä ruoka ei tuhoa Jumalan työtä. Totisesti, kaikki on puhdasta; mutta se on paha sille miehelle, joka syö pahasti.
21 Ei ole hyvä syödä lihaa, ei juoda viiniä eikä mitään sellaista, missä veljesi kompastuu tai loukkaantuu tai heikentyy.
22 Onko sinulla uskoa? pidä se itselläsi Jumalan edessä. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siinä, minkä hän sallii.
23 Ja joka epäilee, se on tuomittu, jos hän syö, koska hän ei syö uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

LUKU 15

1 Meidän, vahvojen, tulee siis kantaa heikkojen heikkouksia, eikä miellyttää itseämme.
2. Jokainen meistä miellyttäköön lähimmäistänsä hänen parhaaksi rakennukseksi.
3 Sillä ei Kristuskaan mieltynyt itselleen; mutta niinkuin kirjoitettu on: sinun pilkkaansa lankesi minun päälleni.
4 Sillä kaikki, mikä on ennen kirjoitettu, on kirjoitettu meidän oppiksemme, että meillä kärsivällisyyden ja kirjoitusten lohdutuksen kautta olisi toivo.
5 Nyt kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala antakoon teille olla yhtä mieltä toistenne kanssa Kristuksen Jeesuksen mukaan:
6 Että te yhdellä mielellä ja yhdellä suulla ylistäisitte Jumalaa, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.
7 Sentähden ottakaa toisianne vastaan, niinkuin Kristuskin otti meidät vastaan Jumalan kunniaksi.
8 Nyt minä sanon, että Jeesus Kristus oli ympärileikkauksen palvelija Jumalan totuuden tähden, vahvistaakseen isille annetut lupaukset:
9 Ja että pakanat ylistäisivät Jumalaa hänen armostaan; niinkuin kirjoitettu on: Sentähden minä tunnustan sinua pakanain seassa ja laulan sinun nimeäsi.
10 Ja taas hän sanoo: iloitkaa, te pakanat, hänen kansansa kanssa.
11 Ja vielä: ylistäkää Herraa, kaikki pakanat; ja ylistäkää häntä, kaikki ihmiset.
12 Ja vielä Esaias sanoo: Iisain juuri on oleva, ja se, joka nousee hallitakseen pakanain; häneen pakanat luottavat.
13 Nyt toivon Jumala täyttää teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, että teillä olisi runsaasti toivoa Pyhän Hengen voimasta.
14 Ja minäkin olen vakuuttunut teistä, veljeni, että te myös olette täynnä hyvyyttä, täynnä kaikkea tietoa, ja voitte myös neuvoa toisianne.
15 Kuitenkin, veljet, minä olen kirjoittanut teille jollakin tavalla rohkeammin, muistaakseni teitä sen armon tähden, jonka Jumala on minulle antanut,
16 Että minä olisin Jeesuksen Kristuksen palvelija pakanoille, julistaen Jumalan evankeliumia, että pakanain uhrilahja olisi otollinen, Pyhän Hengen pyhitettynä.
17 Minulla on siis, mistä voin kerskata Jeesuksen Kristuksen kautta siitä, mikä Jumalalle kuuluu.
18 Sillä minä en uskalla puhua niistä asioista, joita Kristus ei ole minun kauttani tehnyt tehdäkseni pakanat kuuliaisiksi sanoin ja teoin,
19 Suurten merkkien ja ihmeiden kautta, Jumalan Hengen voimassa; niin että minä olen julistanut Kristuksen evankeliumia Jerusalemista ja sen ympäriltä Illyrikumiin asti.
20 Niin, niin minäkin olen pyrkinyt saarnaamaan evankeliumia, en siellä, missä Kristus on nimetty, etten rakentaisi toisen perustukselle:
21 Mutta niinkuin kirjoitettu on: joille hänestä ei ole puhuttu, he näkevät, ja ne, jotka eivät ole kuulleet, ymmärtävät.
22 Sentähden minuakin on paljon estetty tulemasta teidän luoksenne.
23 Mutta nyt teillä ei ole enää paikkaa näillä osilla ja minulla on suuri halu tulla teidän tykönne nämä monet vuodet;
24 Aina kun lähden matkalleni Espanjaan, tulen sinun luoksesi, sillä minä luotan näkeväni sinut matkallani ja saavani sinut sinne, jos ensin olen hieman täynnä sinun seurastasi.
25 Mutta nyt minä menen Jerusalemiin palvelemaan pyhiä.
26 Sillä makedonialaiset ja Akhaia ovat halunneet lahjoittaa Jerusalemissa oleville köyhille pyhille.
27 Se on totisesti miellyttänyt heitä; ja heidän velallisia he ovat. Sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä asioistaan, heidän velvollisuutensa on myös palvella heitä lihallisissa asioissa.
28 Kun siis olen tämän tehnyt ja sinetöinyt heille tämän hedelmän, tulen sinun kauttasi Espanjaan.
29 Ja olen varma, että kun tulen luoksenne, tulen Kristuksen evankeliumin siunauksen täyteydessä.
30 Nyt minä rukoilen teitä, veljet, Herran Jeesuksen Kristuksen tähden ja Hengen rakkauden tähden, että ponnistelkaa minun kanssani rukoillessanne Jumalaa minun edestäni.
31 että minä pelastuisin niistä, jotka eivät usko Juudeaan; ja että palvelukseni, joka minulla on Jerusalemin hyväksi, ottaisi pyhien suosion;
32 Että minä tulisin teidän luoksenne iloiten Jumalan tahdosta ja virkistäytyisin teidän kanssanne.
33 Nyt rauhan Jumala olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen.

LUKU 16

1 Suosittelen teille sisaremme Febeä, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija:
2 Että te otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhille sopii, ja auttaisitte häntä kaikessa, mitä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monen auttaja ja myös minun.
3 Tervehdys Priscillaa ja Akvilaa, auttajiani Kristuksessa Jeesuksessa:
4 Jotka ovat minun henkeni edestä laskeneet kaulansa, joita en ainoastaan minä kiitän, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat.
5 Samoin tervehtikää seurakuntaa, joka on heidän talossaan. Tervehdys rakkaalleni Epaenetukselle, joka on Achaian esikoinen Kristukselle.
6 Tervehdys Marialle, joka on tehnyt meille paljon työtä.
7 Tervehdys Andronikukselle ja Junialle, sukulaisilleni ja vangitovereilleni, jotka ovat tärkeitä apostolien joukossa, jotka myös olivat Kristuksessa ennen minua.
8 Tervehdys Ampliasta, rakkaani Herrassa.
9 Tervehdys Urbanea, auttajaamme Kristuksessa, ja Stachysta, rakkaani.
10 Tervehdys Kristuksessa hyväksyttyä Apellesta. Tervehdi niitä, jotka kuuluvat Aristobuluksen perheeseen.
11 Tervehdys sukulaistani Herodionille. Tervehdi niitä, jotka kuuluvat Narkissoksen perheeseen, jotka ovat Herrassa.
12 Tervehdys Tryphenalle ja Tryphosalle, jotka työskentelevät Herrassa. Tervehdys rakastettua Persistä, joka on tehnyt paljon työtä Herrassa.
13 Tervehdys Rufuksesta, joka on valittu Herrassa, ja hänen äitinsä ja minun äitini.
14 Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermakselle, Patrobaalle, Hermekselle ja veljille, jotka ovat heidän kanssaan.

15 Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja
hänen sisarelleen, ja Olympalle ja kaikille pyhille, jotka
ovat heidän kanssaan.
16 Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kristuksen
seurakunnat tervehtivät sinua.
17 Nyt minä rukoilen teitä, veljet, pankaa merkille ne, jotka
aiheuttavat eripuraa ja loukkauksia, vastoin sitä oppia,
jonka olette oppineet; ja välttää niitä.
18 Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Jeesusta
Kristusta, vaan omaa vatsaansa; ja hyvillä sanoilla ja
rehellisillä puheilla pettää yksinkertaisten sydämet.
19 Sillä teidän kuuliaisuutenne on tullut kaikille ihmisille.
Sen tähden minä iloitsen teidän puolestanne, mutta
kuitenkin tahdon, että olette viisaita siihen, mikä on hyvää,
ja ymmärtäväiset pahan suhteen.
20 Ja rauhan Jumala murskaa saatanan pian teidän jalkojesi
alle. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän
kanssanne. Aamen.
21 Timoteus, työtoverini, ja Lucius, Jason ja Sosipater,
sukulaiseni, tervehtivät teitä.
22 Minä Tertius, tämän kirjeen kirjoittaja, tervehdin teitä
Herrassa.
23 Gaius minun joukkoni ja koko seurakunta tervehtii teitä.
Erastus, kaupungin kamariherra, tervehtii teitä ja Quartus
veli.
24 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän
kaikkien kanssa. Aamen.
25 Mutta sille, jolla on voima vahvistaa teidät minun
evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnaamisen
mukaan, sen salaisuuden ilmestyksen mukaan, joka on
ollut salassa maailman alusta asti,
26 Mutta nyt se on ilmoitettu ja profeettojen kirjoitusten
kautta iankaikkisen Jumalan käskyn mukaan tehty kaikille
kansoille uskon kuuliaisuuden tähden:
27 Vain Jumalalle, joka on viisas, olkoon kunnia Jeesuksen
Kristuksen kautta iankaikkisesti. Aamen. (Kirjoitettu
roomalaisille Korintosta, ja sen lähetti Kenkrean kirkon
palvelija Febe.)

1 Korinttilaisille

LUKU 1

1 Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu Jeesuksen Kristuksen apostoliksi, ja veljemme Sostenes,
2 Jumalan seurakunnalle, joka on Korintissa, niille, jotka ovat pyhitetyt Kristuksessa Jeesuksessa, kutsutuiksi pyhiksi, kaiken kanssa, jotka joka paikassa huutavat avuksensa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, nimeä, niin heidän kuin meidänkin:
3 Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
4 Minä kiitän aina Jumalaani teidän puolestanne siitä Jumalan armosta, joka teille on annettu Jeesuksen Kristuksen kautta.
5 Että hän on rikastunut kaikessa, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa;
6 Niin kuin Kristuksen todistus vahvistettiin teissä:
7 Ettette jää jäljelle lahjalla; odottaen meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemusta:
8 Joka myös vahvistaa teidät loppuun asti, että olisitte nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.
9 Jumala on uskollinen, jonka kautta teidät on kutsuttu hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.
10 Nyt minä rukoilen teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että te kaikki puhuisitte samaa ja ettei teidän keskuudessanne olisi erimielisyyttä. vaan että olisitte täydellisesti liittyneet yhteen samassa mielessä ja samassa tuomiossa.
11 Sillä te, veljeni, ovat minulle ilmoittaneet ne, jotka ovat Kloen huoneesta, että teidän keskuudessanne on riitaa.
12 Mutta tämän minä sanon, että jokainen teistä sanoo: minä olen Paavalista; ja minä Apolloksen; ja minä Keefasta; ja minä Kristuksesta.
13 Onko Kristus jakautunut? ristiinnaulittiinko Paavali puolestasi? vai oletteko kastetut Paavalin nimeen?
14 Minä kiitän Jumalaa, etten kastanut ketään teistä, vaan Krispuksen ja Gaiuksen;
15 ettei kukaan sanoisi, että olen kastanut omassa nimessäni.
16 Minä kastoin myös Stefanaan perheen; sitä paitsi en tiedä, olenko kastanut muita.
17 Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan julistamaan evankeliumia, ei sanan viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi turhaksi.
18 Sillä julistus rististä on hulluutta niille, jotka hukkuvat; mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.
19 Sillä kirjoitettu on: minä hävitän viisasten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen.
20 Missä on viisas? missä kirjuri on? missä on tämän maailman kiistanalainen? eikö Jumala ole tehnyt tämän maailman viisautta hulluksi?
21 Sillä sen jälkeen kun maailma ei Jumalan viisaudessa tuntenut Jumalaa viisaudella, oli Jumalalle hyväksi saarnaamisen hulluudella pelastaa ne, jotka uskovat.
22 Sillä juutalaiset vaativat merkkiä, ja kreikkalaiset etsivät viisautta:
23 Mutta me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, juutalaisille kompastuskiviä ja kreikkalaisille hulluutta;
24 Mutta kutsutuille, sekä juutalaisille että kreikkalaisille, Kristus Jumalan voima ja Jumalan viisaus.
25 Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset; ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset.
26 Sillä te näette kutsumuksenne, veljet, ettei montaa lihallista viisasta, ei montaa mahtavaa, ei montaa jaloa ole kutsuttu:
27 Mutta sen, mikä maailmassa on hulluutta, on Jumala valinnut saattaakseen viisaat häpeään; ja Jumala on valinnut maailman heikkoudet saattaakseen häpeään voimalliset;
28 Ja maailman alhaiset ja halveksitut asiat on Jumala valinnut, ja sen, mikä ei ole, tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on.
29 ettei mikään liha kerskaisi hänen edessään.
30 Mutta hänestä te olette Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on meille viisaudeksi ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi tehnyt.
31 Että niinkuin kirjoitettu on: Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta.

LUKU 2

1 Ja minä, veljet, tullessani teidän tykönne, en tullut puheella tai viisaudella, julistaen teille Jumalan todistusta.
2 Sillä minä päätin, etten tiedä teistä mitään, paitsi Jeesuksen Kristuksen ja hänet ristiinnaulittuna.
3 Ja minä olin teidän kanssanne heikkoudessa ja pelossa ja suuressa vapistuksessa.
4 Ja minun puheeni ja saarnani ei ollut houkuttelevilla ihmisviisauden sanoilla, vaan Hengen ja voiman osoituksella:
5 ettei teidän uskonne pysyisi ihmisten viisaudessa, vaan Jumalan voimassa.
6 Mutta me puhumme viisautta niiden keskuudessa, jotka ovat täydellisiä; emme kuitenkaan tämän maailman emmekä tämän maailman ruhtinaiden viisautta, jotka ovat turhaan.
7 Mutta me puhumme salassa Jumalan viisautta, salattua viisautta, jonka Jumala on säätänyt ennen maailmaa meidän kunniaksemme:
8 Sitä ei kukaan tämän maailman ruhtinaista tiennyt; sillä jos he sen olisivat tienneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa.
9 Mutta niinkuin kirjoitettu on: "Silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, eikä ole tullut ihmisen sydämeen, mitä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat".
10 Mutta Jumala on ilmoittanut ne meille Henkensä kautta; sillä Henki tutkii kaikki, myös Jumalan syvyydet.
11 Sillä kuka tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? niin ei kukaan tiedä Jumalan asioita, vaan Jumalan Henki.
12 Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen hengen, joka on Jumalasta. jotta saisimme tietää, mitä Jumala on meille lahjaksi antanut.
13 Mitä me myös puhumme, emme ihmisviisauden opettamilla sanoilla, vaan jotka Pyhä Henki opettaa; vertaamalla henkisiä asioita hengellisiin.
14 Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan Hengen, sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä tietää, koska ne ovat hengellisesti arvioitavia.

15 Mutta se, joka on hengellinen, tuomitsee kaiken, mutta häntä ei kukaan tuomitse.
16 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen opettaakseen häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli.

LUKU 3

1 Ja minä, veljet, en voinut puhua teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin lapsille Kristuksessa.
2 Minä olen ruokittanut teitä maidolla, enkä ruoalla; sillä tähän asti te ette ole kestäneet sitä, ettekä vieläkään voi.
3 Sillä te olette vielä lihallisia; sillä vaikka teidän keskuudessanne on kateutta ja riitaa ja eripuraisuutta, ettekö te ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?
4 Sillä kun joku sanoo: 'Minä olen Paavalin'; ja toinen, minä olen Apolloksen; ettekö ole lihallisia?
5 Kuka siis on Paavali ja kuka on Apollos, muut kuin palvelijat, joiden kautta te uskoitte, niinkuin Herra on jokaiselle antanut?
6 Minä istutan, Apollos kasteli; mutta Jumala antoi lisäyksen.
7 Ei siis ole se, joka istuttaa mitään, eikä se, joka kastelee; mutta Jumala, joka antaa lisäyksen.
8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä, ja kukin saa oman palkkansa oman vaivannäkönsä mukaan.
9 Sillä me olemme Jumalan työmiehiä: te olette Jumalan karja, te olette Jumalan rakennus.
10 Sen Jumalan armon mukaan, joka minulle on annettu, minä olen viisaana rakentajana laskenut perustuksen, ja toinen rakentaa sille. Mutta jokainen olkoon varovainen, kuinka hän rakentaa sen päälle.
11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi laskea, kuin se, joka on pantu, joka on Jeesus Kristus.
12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle kultaa, hopeaa, jalokiviä, puuta, heinää, sänkiä;
13 Jokaisen työ tulee julki tulla; sillä päivä julistaa sen, sillä se tulee ilmi tulessa; ja tuli koettelee jokaisen työn, millainen se on.
14 Jos jonkun työ pysyy, jonka hän on sille rakentanut, hän saa palkan.
15 Jos jonkun työ palaa, hän kärsii tappion, mutta hän itse pelastuu; kuitenkin niin kuin tulella.
16 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?
17 Jos joku saastuttaa Jumalan temppelin, sen Jumala turmelee; sillä Jumalan temppeli on pyhä, se temppeli te olette.
18 Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä näyttää viisaalta tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, jotta hän olisi viisas.
19 Sillä tämän maailman viisaus on hulluutta Jumalan edessä. Sillä kirjoitettu on: Hän ottaa viisaat heidän kavaluuteensa.
20 Ja vielä: Herra tietää viisaiden ajatukset, että ne ovat turhia.
21 Älköön siis kukaan kerskako ihmisistä. Sillä kaikki on sinun;
22 joko Paavali tai Apollos tai Keefas tai maailma, tai elämä tai kuolema, tai nykyiset tai tulevat; kaikki ovat sinun;
23 Ja te olette Kristuksen; ja Kristus on Jumalan.

LUKU 4

1 Niin pitäköön ihminen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajina.
2 Lisäksi taloudenhoitajilta vaaditaan, että mies löydetään uskolliseksi.
3 Mutta minun kohdallani on hyvin vähäistä, että te tai ihmisten tuomio tuomitsitte minut; minä en tuomitse itseäni.
4 Sillä minä en tiedä mitään itsestäni; Mutta minä en ole tästä vanhurskaaksi tullut, vaan se, joka minut tuomitsee, on Herra.
5 Sentähden älkää älkääkä tuomitko älkääkä ennen aikaa, ennenkuin Herra tulee, joka sekä tuo esiin pimeyden kätketyt asiat ja ilmoittaa sydämen aivoitukset; ja silloin jokainen saa ylistyksen Jumalalta.
6 Ja nämä asiat, veljet, olen siirtänyt itselleni ja Apollokselle teidän tähtenne; että te oppisitte meissä olemaan ajattelematta ihmisiä enemmän kuin on kirjoitettu, ettei kukaan teistä pöyhkyisi toisianne vastaan.
7 Sillä kuka erottaa sinut muista? ja mitä sinulla on, mitä et ole saanut? Jos nyt sait sen, miksi sinä ylistät, niinkuin et olisi saanut sitä?
8 Nyt te olette kylläiset, nyt te olette rikkaat, te olette hallinneet kuninkaina ilman meitä. Ja minä tahdon, että te hallitsitte, että mekin hallitsisimme teidän kanssanne.
9 Sillä minä luulen, että Jumala on asettanut meidät, apostolit, viimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan määrätyt; sillä me olemme nähty näytelmäksi maailmalle ja enkeleille ja ihmisille.
10 Me olemme tyhmiä Kristuksen tähden, mutta te olette viisaita Kristuksessa; me olemme heikkoja, mutta te olette vahvoja; te olette kunniallisia, mutta me olemme halveksittuja.
11 Vielä tähän hetkeen asti meillä on nälkä ja jano, ja olemme alasti, ja meitä lyödään, eikä meillä ole varmaa asuntoa.
12 Ja vaivaa, tehden työtä omin käsin: meitä herjataan, siunaamme; vainottuna kärsimme sen:
13 Me rukoilemme häväistyinä: meidät on tehty niinkuin maailman saasta, ja olemme kaiken saasta tähän päivään asti.
14 En kirjoita näitä häpeäksi teitä, vaan varoitan teitä rakkaina poikinani.
15 Sillä vaikka teillä on kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä olen teidät synnyttänyt Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta.
16 Sentähden minä pyydän teitä: olkaa minun seuraajiani.
17 Sentähden olen lähettänyt teidän tykönne Timoteuksen, joka on minun rakas poikani ja uskollinen Herraan, joka muistuttaa teitä minun tieni Kristuksessa, niinkuin minä opetan kaikkialla jokaisessa seurakunnassa.
18 Nyt jotkut ovat turvonneet, ikään kuin en tulisi luoksesi.
19 Mutta minä tulen pian luoksenne, jos Herra tahtoo, enkä tunne paisuneiden puhetta, vaan voimaa.
20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa.
21 Mitä sinä haluat? Tuleeko minun luoksenne sauva vai rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

LUKU 5

1 Yleisesti sanotaan, että teidän keskuudessanne on haureutta ja sellaista haureutta, jota ei niinkään mainita pakanain keskuudessa, että joku saa isänsä vaimon.
2 Ja te olette puhjenneet, ettekä ennemmin surra, että se, joka tämän teon on tehnyt, otettaisiin pois teidän keskuudestanne.
3 Sillä minä totisesti, ruumiilta poissa olevana, mutta hengellisesti läsnäolevana, olen jo tuominnut, ikään kuin olisin läsnä, sen suhteen, joka on tämän teon tehnyt,
4 Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, kun te olette koolla, ja minun henkeni, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen voimalla,
5 Antaakseen sellaisen saatanan haltuun lihan tuhoamiseksi, että henki pelastuisi Herran Jeesuksen päivänä.
6 Sinun ylistys ei ole hyvä. Ettekö tiedä, että pieni hapate hapattaa koko taikinan?
7 Puhdista siis pois vanha hapate, että te olisitte uusi taikina, niinkuin te olette happamattomia. Sillä Kristuskin meidän pääsiäislahjamme on uhrattu meidän edestämme:
8 Pitäkäämme siis juhlaa, älkäämme vanhalla hapateella, älkäämme pahuuden ja pahuuden hapateella; vaan vilpittömän ja totuuden happamattoman leivän kanssa.
9 Kirjoitin teille kirjeessä, ettet ole haureiden kanssa seuraamassa:
10 Mutta ei kokonaan tämän maailman haureiden, ei ahneiden, ei anastajien tai epäjumalanpalvelijoiden kanssa; sillä silloin teidän on mentävä pois maailmasta.
11 Mutta nyt minä olen kirjoittanut teille, ettet seurustele, jos joku, jota sanotaan veljeksi, on haureudentekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja; sellaisen kanssa ei saa syödä.
12 Sillä mitä minun pitää tehdä tuomitseakseni niitä, jotka ovat ulkona? ettekö tuomitse niitä, jotka ovat sisällä?
13 Mutta ne, jotka ovat vailla Jumalaa, tuomitsevat. Pankaa siis pois keskuudestanne se jumalaton.

LUKU 6

1 Uskaltaako joku teistä, jolla on riitaa toista vastaan, mennä lain eteen vääryyden eikä pyhien eteen?
2 Ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? ja jos te tuomitsette maailman, oletteko kelvottomia tuomitsemaan pienimpiäkin asioita?
3 Ettekö tiedä, että me tuomitsemme enkeleitä? kuinka paljon muuta tähän elämään liittyvää?
4 Jos siis teillä on tuomioita tämän elämän asioista, aseta heidät tuomitsemaan, ketkä ovat vähiten arvostettuja seurakunnassa.
5 Puhun häpeällesi. Onko niin, ettei keskuudessanne ole viisasta miestä? ei, eikö sellainen, joka voi tuomita veljiensä välillä?
6 Mutta veli käy lakia veljen kanssa, ja se ei-uskovien edessä.
7 Teidän keskuudessanne on nyt totaalinen vika, koska te käytte lain kanssa keskenänne. Miksi ette mieluummin ota väärin? miksi ette ennemmin anna itseänne pettää?
8 Ei, te teette väärin ja pettätte, ja että teidän veljenne.
9 Ettekö tiedä, että väärät eivät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää antako pettää: älkää haureudentekijät, älkääkä epäjumalanpalvelijat, älkääkä avionrikkojat, älkääkä naisettomat, älkääkä ihmisten hyväksikäyttäjät,
10 Eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juomarit, eivät pilkkaajat eivätkä anastajat peri Jumalan valtakuntaa.
11 Ja sellaisia oli muutama teistä, mutta te olette pesty, mutta te olette pyhitetyt, mutta te olette vanhurskautetut Herran Jeesuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.
12 Kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyllistä; kaikki on minulle luvallista, mutta en joudu kenenkään valtaan.
13 Ruokaa vatsalle ja vatsaa ruokaa varten, mutta Jumala tuhoaa sekä sen että ne. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten; ja Herra ruumiin puolesta.
14 Ja Jumala on herättänyt Herran, ja hän myös herättää meidät omalla voimallaan.
15 Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Otanko minä sitten Kristuksen jäsenet ja teen niistä porton jäseniä? Jumala varjelkoon.
16 Mitä? ettekö tiedä, että se, joka liittyy porttoon, on yksi ruumis? sillä kaksi, sanoo hän, on oleva yksi liha.
17 Mutta joka on liittynyt Herraan, on yksi henki.
18 Pakene haureutta. Jokainen synti, jonka ihminen tekee, on ilman ruumista; mutta joka haureutta harjoittaa, tekee syntiä omaa ruumiiaan vastaan.
19 Mitä? ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on teissä olevan Pyhän Hengen temppeli, jonka te olette saaneet Jumalalta, ettekä te ole omianne?
20 Sillä te olette kalliisti ostetut; ylistäkää siis Jumalaa ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan.

LUKU 7

1 Mitä tulee nyt siihen, mistä te kirjoititte minulle: miehen on hyvä olla koskematta naiseen.
2 Mutta haureuden välttämiseksi olkoon jokaisella miehellä oma vaimonsa ja jokaisella naisella oma miehensä.
3 Mies olkoon vaimolle armollinen, ja samoin vaimo miehelleen.
4 Vaimolla ei ole valtaa omaan ruumiiseensa, vaan miehellä, eikä miehelläkään ole valtaa omaan ruumiiseensa, vaan vaimo.
5 Älkää pettäkö toisianne, ellei se ole sovittu jonkin aikaa, jotta voisitte paastota ja rukoilla; ja kokoontukaa jälleen yhteen, ettei Saatana kiusaa teitä pidättämättömyytesi takia.
6 Mutta tämän puhun luvalla enkä käskystä.
7 Sillä minä haluaisin, että kaikki ihmiset olisivat niinkuin minä itse. Mutta jokaisella ihmisellä on oikea Jumalan lahja, yksi tällä tavalla ja toinen sen jälkeen.
8 Sentähden minä sanon naimattomille ja leskille: heidän on hyvä, jos he pysyvät niinkuin minä.
9 Mutta jos he eivät kestä, menkööt naimisiin; sillä parempi on mennä naimisiin kuin palaa.
10 Ja naimisissa oleville minä käsken, en kuitenkaan minä, vaan Herra: älköön vaimo erotko miehestään.
11 Mutta jos hän lähtee, niin pysyköön naimattomana tai tehkööt sovinnon miehensä kanssa; älköön mies hyljätkö vaimoaan.
12 Mutta muille puhun minä, en Herra: jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä tahtoo asua hänen kanssaan, älköön hän hyljätkö häntä.
13 Ja vaimo, jolla on aviomies, joka ei usko, ja jos tämä tahtoo asua hänen kanssaan, älköön hän häntä jättäkö.

14 Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimon kautta, ja vaimo, joka ei usko, on miehensä pyhitetty. Muuten teidän lapsenne olisivat saastaisia; mutta nyt he ovat pyhiä.
15 Mutta jos se, joka ei usko, lähtee pois. Veli tai sisar ei ole sellaisissa tapauksissa orjuudessa, vaan Jumala on kutsunut meidät rauhaan.
16 Sillä mistä sinä, vaimo, tiedät, pelastatko miehesi? tai mistä sinä, mies, tiedät, pelastatko vaimosi?
17 Mutta niinkuin Jumala on jakanut jokaiselle, niinkuin Herra on kutsunut kullekin, niin hänen vaeltakoon. Ja niin minä asetan kaikkiin kirkkoihin.
18 Onko ketään ympärileikatuksi kutsuttua miestä? älköön hän jääkö ympärileikkaamattomaksi. Onko joku kutsuttu ympärileikkaamattomaksi? älköön häntä ympärileikatko.
19 Ympärileikkaus ei ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen.
20 Pysyköön jokainen samassa kutsumuksessa, johon hänet on kutsuttu.
21 Kutsutaanko sinua palvelijaksi? älä välitä siitä, vaan jos sinut voidaan vapauttaa, käytä sitä mieluummin.
22 Sillä joka on kutsuttu Herrassa, joka on palvelija, hän on Herran vapaa, samoin myös kutsuttu, joka on vapaa, on Kristuksen palvelija.
23 Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten palvelijoita.
24 Veljet, olkoon jokainen, jossa hänet on kutsuttu, Jumalan tykönä.
25 Mutta neitsyistä minulla ei ole Herran käskyä, mutta minä annan tuomioni, niinkuin se, joka on saanut armon Herralta ollakseen uskollinen.
26 Sentähden luulen, että tämä on hyväksi nykyiselle ahdistukselle, sanon minä, että se on hyvä ihmiselle olla sellainen.
27 Oletko sidottu vaimoon? pyri olemaan hukassa. Oletko eronnut vaimosta? älä etsi vaimoa.
28 Mutta jos sinä menet naimisiin, et ole syntiä tehnyt; ja jos neitsyt menee naimisiin, hän ei ole syntiä tehnyt. Kuitenkin sellaisilla on tuska lihassa; mutta minä säästän teidät.
29 Mutta tämän minä sanon, veljet, aika on lyhyt: molemmat, joilla on vaimonsa, ovat ikäänkuin heillä ei ole;
30 Ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi; ja ne, jotka iloitsevat, ikäänkuin he eivät iloitsisi; ja ne, jotka ostavat, ikään kuin heillä ei olisi;
31 Ja ne, jotka tätä maailmaa käyttävät, niin kuin eivät sitä väärin käyttäisi; sillä tämän maailman muoto katoaa.
32 Mutta minä haluaisin sinut ilman varovaisuutta. Naimaton pitää huolta siitä, mikä on Herralle, kuinka hän miellyttäisi Herraa:
33 Mutta naimisissa oleva pitää huolta siitä, mikä on maailmasta, kuinka hän miellyttäisi vaimoaan.
34 Myös vaimon ja neitsyen välillä on ero. Naimaton vaimo pitää huolen Herran asioista, ollakseen pyhä ruumiiltaan ja hengeltään; mutta naimaton pitää huolta maailman asioista, kuinka hän miellyttäisi miestään.
35 Ja tämän minä puhun sinun hyödyksesi; en siksi, että minä heittäisin teille paulaa, vaan sen vuoksi, mikä on komeaa, ja jotta te voisitte huolehtia Herrasta häiritsemättä.
36 Mutta jos joku luulee käyttäytyvänsä sopimattomasti neitsyellensä, jos tämä kuluttaa ikänsä kukkaansa ja tarvitsee sitä, tehköön mitä tahtoo, ei hän syntiä tee: menkööt naimisiin.
37 Mutta se, joka seisoo lujana sydämessään ilman tarvetta, mutta jolla on valta omaan tahtoonsa, ja joka on sydämessään päättänyt pitää neitsytensä, hän tekee hyvin.
38 Niin se, joka antaa hänet naimisiin, tekee hyvin; mutta se, joka ei anna häntä naimisiin, tekee paremmin.
39 Vaimo on lain sidottu niin kauan kuin hänen miehensä elää; mutta jos hänen miehensä kuolee, hän voi vapaasti mennä naimisiin kenen kanssa haluaa; vain Herrassa.
40 Mutta hän on onnellisempi, jos hän niin pysyy, minun tuomioni jälkeen; ja minä myös luulen, että minulla on Jumalan Henki.

LUKU 8

1 Mitä tulee epäjumalille uhraamaan, niin me tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto turvottaa, mutta rakkaus rakentaa.
2 Ja jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä mitään, niinkuin hänen pitäisi tietää.
3 Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, se tunnetaan hänestä.
4 Mitä tulee epäjumalille uhratun syömiseen, niin me tiedämme, ettei maailmassa ole mitään epäjumalia ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi.
5 Sillä vaikka olisi jumaliksi kutsuttuja, joko taivaassa tai maan päällä, niinkuin jumalia on monta ja herraa monta,
6 Mutta meillä on vain yksi Jumala, Isä, josta kaikki ovat, ja me hänessä; ja yksi Herra Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, ja me hänen kauttaan.
7 Mutta ei jokaisessa ole sitä tietoa, sillä muutamat, joilla on omatunto epäjumalan puolesta, syövät sen tähän hetkeen asti niinkuin epäjumalalle uhrataan; ja heidän omatuntonsa on heikko.
8 Mutta ruoka ei suosittele meitä Jumalalle; sillä jos me syömme, emme ole parempia. emme myöskään ole huonompia, jos emme syö.
9 Mutta varo, ettei tämä vapautesi joutuisi heikkoille kompastuskiviksi.
10 Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, istuvan aterialla epäjumalan temppelissä, ei hänen omatuntonsa rohkaistu syömään sitä, mitä epäjumalille uhrataan;
11 Ja sinun tietosi kautta hukkuuko heikko veli, jonka edestä Kristus kuoli?
12 Mutta kun te teette syntiä veljiä vastaan ja vahingoitat heidän heikkoa omaatuntoaan, teette syntiä Kristusta vastaan.
13 Sentähden, jos ruoka saa veljeni loukkaamaan, en minä syö lihaa niin kauan kuin maailma on olemassa, etten saisi veljeäni loukkaamaan.

LUKU 9

1 Enkö minä ole apostoli? enkö ole vapaa? enkö minä ole nähnyt Jeesusta Kristusta, meidän Herraamme? ettekö te ole minun työni Herrassa?
2 Jos en ole apostoli muille, niin olen kuitenkin teille, sillä te olette minun apostolivirkani sinetti Herrassa.
3 Vastaukseni niille, jotka minua tutkivat, on tämä:
4 Eikö meillä ole valtaa syödä ja juoda?
5 Eikö meillä ole valtaa ohjata sisarta, vaimoa ja muita apostoleja ja Herran veljiä ja Keefasta?

6 Vai vain minä ja Barnabas, eikö meillä ole valtaa olla tekemättä työtä?
7 Kuka lähtee sotaan milloin tahansa omalla vastuullaan? kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen hedelmiä? tai kuka ravitsee laumaa eikä syö lauman maitoa?
8 Sanonko minä näitä miehenä? vai eikö laki myös sano samaa?
9 Sillä Mooseksen laissa on kirjoitettu: älä sulje jyviä tallaavan härän suuta. Pitääkö Jumala huolta häristä?
10 Vai sanooko hän sen kokonaan meidän tähtemme? Meidän tähtemme on epäilemättä kirjoitettu: että kyntäjä kynsi toivossa; ja että se, joka toivossa puintia, on osallinen hänen toivostaan.
11 Jos olemme kylväneet teille hengellisiä asioita, onko se suuri asia, jos me niitamme teidän lihallistanne?
12 Jos muut ovat osallisia tästä vallasta sinuun, emmekö me mieluummin ole? Emme kuitenkaan ole käyttäneet tätä valtaa; vaan kärsikää kaikki, ettemme estäisi Kristuksen evankeliumia.
13 Ettekö tiedä, että ne, jotka palvelevat pyhiä asioita, elävät temppelin asioista? ja ne, jotka odottavat alttarilla, ovat osallisia alttarista?
14 Niin on Herra säätänyt, että evankeliumin julistajat elävät evankeliumista.
15 Mutta mitään näistä en ole käyttänyt, enkä minä ole näitä kirjoittanut, jotta minulle näin tapahtuisi; sillä parempi olisi minun kuolla, kuin että kukaan tekisi minun kunniani tyhjäksi.
16 Sillä vaikka minä julistan evankeliumia, minulla ei ole mitään, mistä kerskua; sillä minun päälleni on asetettu pakko; niin, voi minua, jos en saarnaa evankeliumia!
17 Sillä jos teen tämän vapaaehtoisesti, minulla on palkka; mutta jos vastoin tahtoani, niin minulle on uskottu evankeliumin armokausi.
18 Mikä on minun palkkani? Totisesti, että evankeliumia julistaessani voisin tehdä Kristuksen evankeliumia maksutta, etten käytä väärin valtaani evankeliumissa.
19 Sillä vaikka olen vapaa kaikista ihmisistä, olen kuitenkin tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, voittaakseni enemmän.
20 Ja juutalaisille minusta tuli niinkuin juutalainen, voittaakseni juutalaiset; niille, jotka ovat lain alaisia, niinkuin lain alaisia, voittaakseni ne, jotka ovat lain alaisia;
21 Niille, jotka ovat ilman lakia, niinkuin ilman lakia, en ole ilman Jumalan lakia, vaan Kristuksen lain alaisia, että minä voittaisin ne, jotka ovat ilman lakia.
22 Heikoille minä tulin heikoksi, voittaakseni heikot. Minä olen kaikeksi tehty kaikille ihmisille, että minä kaikin keinoin joitakin pelastaisin.
23 Ja tämän minä teen evankeliumin tähden, ollakseni siitä osallinen teidän kanssanne.
24 Ettekö tiedä, että ne, jotka juoksevat, juoksevat kaikki, mutta yksi saa palkinnon? Juokse siis saadaksesi.
25 Ja jokainen, joka taistelee mestaruuteen, on maltillinen kaikessa. Nyt he tekevät sen saadakseen turmeltuvan kruunun; mutta me olemme lahjomattomia.
26 Sentähden minä juoksen, en niin epävarmana; joten taistelen minä, en kuin se, joka lyö ilmaa:
27 Mutta minä pidän ruumiini alapuolella ja alan sitä alamaiseksi, etten minä itse joutuisi syrjäytymään, kun minä olen muille saarnannut.

LUKU 10

1 Sitä paitsi, veljet, en tahdo, että te olisitte tietämättömiä siitä, kuinka kaikki meidän isämme olivat pilven alla ja kaikki kulkivat meren läpi.
2 Ja heidät kaikki kastettiin Moosekselle pilvessä ja meressä;
3 Ja söivätkö kaikki samaa hengellistä lihaa;
4 Ja kaikki joivat samaa hengellistä juomaa; sillä he joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi, ja se kallio oli Kristus.
5 Mutta moniin heistä ei Jumala ollut mielistynyt, sillä he kukistettiin erämaassa.
6 Mutta nämä olivat meille esikuvia, jotta emme himoitsisi pahaa, niinkuin hekin himosivat.
7 Älkää olko epäjumalanpalvelijoita, niinkuin jotkut heistä olivat; niinkuin kirjoitettu on: kansa istui syömään ja juomaan ja nousi leikkimään.
8 Älkäämme harjoittako haureutta, niinkuin muutamat heistä tekivät ja kaatuivat yhdessä päivässä kaksikymmentäkolme tuhatta.
9 Älkäämme myöskään kiusako Kristusta, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja ovat käärmeistä tuhonneet.
10 Älkää valittako, niinkuin muutamat heistä napisivat ja hävittivät heidät.
11 Mutta kaikki tämä tapahtui heille esikuvaksi, ja ne on kirjoitettu meille varoituksena, joille maailman loppu on tullut.
12 Sentähden se, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei hän kaadu.
13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin ihmisten kiusaus. mutta kiusauksen kanssa hän myös valmistaa tien pakoon, jotta voitte kestää sen.
14 Sentähden, rakkaani, paetkaa epäjumalanpalvelusta.
15 Minä puhun kuin viisaille; tuomitkaa mitä sanon.
16 Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole Kristuksen veren yhteys? Leipä, jonka murramme, eikö ole Kristuksen ruumiin yhteys?
17 Sillä me monet olemme yksi leipä ja yksi ruumis; sillä me olemme kaikki osalliset siitä yhdestä leivästä.
18 Katso Israel lihan jälkeen: eivätkö ne, jotka syövät teurasuhreja, ole osallisia alttarista?
19 Mitä minä sitten sanon? onko epäjumala mitä tahansa, vai onko se, mikä epäjumalille uhrataan?
20 Mutta minä sanon, että mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille, ei Jumalalle; enkä minä tahdo, että teillä olisi yhteys riivaajien kanssa.
21 Te ette voi juoda Herran maljaa ja riivaajien maljaa, ette voi olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä.
22 Kiihotammeko me Herraa kiivaudeksi? olemmeko vahvempia kuin hän?
23 Kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyllistä; kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei rakenna.
24 Älköön kukaan etsikö omaansa, vaan kukin toisen omaisuutta.
25 Kaikki, mitä hylkyssä myydään, jotka syövät kysymättä omantunnon tähden:
26 Sillä maa on Herran ja sen täyteys.
27 Jos joku heistä, jotka eivät usko, kutsuu teidät juhlaan, ja te olette halukkaita lähtemään; kaikki, mikä sinulle asetetaan, syö, kysymättä mitään omantunnon tähden.

28 Mutta jos joku sanoo teille: tämä uhrataan epäjumalille, niin älkää syökö hänen tähtensä, joka sen osoitti, ja omantunnon tähden, sillä maa on Herran ja sen täyteys.
29 Minä sanon, ei sinun, vaan toisen omatunto; sillä miksi minun vapauteni tuomitaan toisen omantunnon mukaan?
30 Sillä jos minä armosta olen osallinen, miksi minua paheksutaan sen tähden, mistä minä kiitän?
31 Syöttepä siis tai juotte tai mitä tahansa teette, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.
32 Älä loukkaa juutalaisia äläkä pakanoita äläkä Jumalan seurakuntaa.
33 Niinkuin minä miellytän kaikkia ihmisiä kaikessa, en etsi omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että he pelastuisivat.

LUKU 11

1 Olkaa minun seuraajiani, niinkuin minäkin olen Kristuksen seuraajia.
2 Nyt minä ylistän teitä, veljet, että muistatte minua kaikessa ja pidätte säädökset, niin kuin minä ne teille annoin.
3 Mutta minä tahdon teidän tietävän, että jokaisen ihmisen pää on Kristus; ja naisen pää on mies; ja Kristuksen pää on Jumala.
4 Jokainen, joka rukoilee tai profetoi päänsä peitettynä, häpäisee päänsä.
5 Mutta jokainen nainen, joka rukoilee tai profetoi pää peittämättä, häpäisee päänsä; sillä se kaikki on yhtä kuin hän olisi ajeltu.
6 Sillä jos vaimo ei ole peitetty, olkoon hänkin leikattu; mutta jos naisen on häpeäksi leikata tai ajella, niin hän peittäköön.
7 Sillä miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia, mutta nainen on miehen kunnia.
8 Sillä mies ei ole naisesta; vaan miehen nainen.
9 Eikä miestä luotu vaimoa varten; mutta nainen miehelle.
10 Sentähden naisella tulee olla valta päänsä päällä enkelien tähden.
11 Ei kuitenkaan ole mies ilman naista eikä nainen ilman miestä Herrassa.
12 Sillä niinkuin nainen on miehestä, niin myös mies on vaimon kautta; vaan kaikki Jumalan.
13 Tuomitkaa itse: onko mukavaa, että nainen rukoilee Jumalaa peittämättömänä?
14 Eikö luonto itse opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi?
15 Mutta jos naisella on pitkät hiukset, se on hänelle kunnia, sillä hänen hiuksensa annetaan hänelle peitteeksi.
16 Mutta jos joku näyttää riitelevän, niin meillä ei ole sellaista tapaa, ei myöskään Jumalan seurakunnilla.
17 Mutta tässä, jonka minä teille julistan, en minä teitä ylistä, ettet tule yhteen hyvän, vaan huonon puoleen.
18 Ensinnäkin, kun te kokoontutte seurakuntaan, minä kuulen, että teidän keskuudessanne on erimielisyyttä; ja osittain uskon siihen.
19 Sillä teidän keskuudessanne täytyy olla myös harhaoppeja, jotta ne, jotka hyväksytään, tulisivat ilmi teidän keskuudessanne.
20 Kun te siis kokoontutte yhteen paikkaan, älkäät syökö Herran ateriaa.
21 Sillä syödessään kukin syö omaa ateriaansa, ja toinen on nälkäinen, ja toinen on juovuksissa.
22 Mitä? eikö teillä ole taloja syödä ja juoda? vai halveksitko Jumalan seurakuntaa ja häpeätkö niitä, joilla ei ole? Mitä sanon sinulle? ylistänkö sinua tässä? Kiitän sinua ei.
23 Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä minä myös teille annoin, että Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavalettiin, otti leivän.
24 Ja kiittäessään hän mursi sen ja sanoi: " Ota ja syö; tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne murretaan; tehkää tämä minun muistokseni".
25 Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Tehkää tämä minun muistokseni, niin usein kuin te juotte.
26 Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, kunnes hän tulee.
27 Sentähden jokainen, joka kelvottomasti syö tätä leipää ja juo tämän Herran maljan, on syypää Herran ruumiiseen ja vereen.
28 Mutta tutkikoon ihminen itseään ja syököön siitä leivästä ja juokoon siitä maljasta.
29 Sillä joka syö ja juo kelvottomasti, se syö ja juo tuomion itselleen, ei ymmärrä Herran ruumista.
30 Sentähden teidän keskuudessanne on monia heikkoja ja sairaita, ja monet nukkuvat.
31 Sillä jos me tuomitsemme itsemme, meitä ei tuomittaisi.
32 Mutta kun meidät tuomitaan, niin Herra meitä kurittaa, ettei meitä maailman kanssa tuomittaisi.
33 Sentähden, veljeni, kun te tulette syömään, jääkää toistenne luo.
34 Ja jos jollakulla on nälkä, syököön kotonaan; ettet kokoontuisi tuomioon. Ja loput laitan järjestykseen tullessani.

LUKU 12

1 Mutta mitä tulee hengellisiin lahjoihin, veljet, en haluaisi teidän olla tietämättöminä.
2 Te tiedätte, että olitte pakanoita, viety näiden mykkäiden epäjumalien tykö, niinkuin teidät johdettiin.
3 Sentähden minä annan teille ymmärtää, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, kutsu Jeesusta kirotuksi, ja ettei kukaan voi sanoa, että Jeesus on Herra, muutoin kuin Pyhässä Hengessä.
4 Nyt on erilaisia lahjoja, mutta sama Henki.
5 Ja hallinnossa on eroja, mutta Herra on sama.
6 Ja on olemassa erilaisia toimia, mutta se on sama Jumala, joka toimii kaikissa kaikissa.
7 Mutta Hengen ilmoitus annetaan jokaiselle hyödyksi.
8 Sillä yhdelle Henki antaa viisauden sanan; toiselle tiedon sana saman Hengen kautta;
9 Toiselle usko samassa Hengessä; toiselle parantamisen lahjat saman Hengen kautta;
10 Toiselle ihmeiden teko; toiseen profetiaan; toiselle henkien erottavalle; toiselle sukeltajat erilaisia kieliä; toiselle kielten tulkinta:
11 Mutta kaikki tämä vaikuttaa tuo yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin hän tahtoo.
12 Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, ja kaikki sen yhden ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on myös Kristus.

13 Sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai pakanoita, orjia tai vapaita; ja kaikki on juotettu yhteen Henkeen.
14 Sillä ruumis ei ole yksi jäsen, vaan monta.
15 Jos jalka sanoo: "Koska en ole käsi, en minä ole ruumiista". eikö se siis ole ruumiista?
16 Ja jos korva sanoo: koska en ole silmä, en minä ole ruumiista; eikö se siis ole ruumiista?
17 Jos koko ruumis olisi silmä, missä olisi kuulo? Jos koko olisi kuulo, missä olisi haju?
18 Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet jokaisen ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut.
19 Ja jos he kaikki olisivat yksi jäsen, missä ruumis oli?
20 Mutta nyt heillä on monta jäsentä, mutta kuitenkin vain yksi ruumis.
21 Eikä silmä voi sanoa kädelle: 'En tarvitse sinua, eikä pää jaloille: minä en sinua tarvitse.
22 Ei, niitä ruumiin jäseniä, jotka näyttävät olevan heikompia, tarvitaan paljon enemmän:
23 Ja niille ruumiin jäsenille, joita pidämme vähemmän kunniallisina, me annamme enemmän kunniaa; ja epämiellyttävällä osallamme on runsaampaa komeutta.
24 Sillä meidän kauniit osamme eivät tarvitse, vaan Jumala on säätänyt ruumiin ja antanut runsaamman kunnian puuttuvalle osalle.
25 ettei ruumiissa olisi skismaa; vaan että jäsenten tulee huolehtia yhtä hyvin toisistaan.
26 Ja jos yksi jäsen kärsii, kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai yhtä jäsentä kunnioitetaan, kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.
27 Nyt te olette Kristuksen ruumis ja varsinkin jäsenet.
28 Ja Jumala on asettanut seurakuntaan ensin apostoleiksi, toiseksi profeetoiksi, kolmanneksi opettajiksi, sen jälkeen ihmetekoja, sitten parantamisen lahjoja, apua, hallituksia, eri kieliä.
29 Ovatko kaikki apostoleja? ovatko kaikki profeettoja? ovatko kaikki opettajia? ovatko kaikki ihmeidentekijöitä?
30 Onko sinulla kaikki parantamisen lahjat? puhuvatko kaikki kielillä? tulkitsevatko kaikki?
31 Mutta halaa hartaasti parhaita lahjoja, mutta minä osoitan teille paremman tien.

LUKU 13

1 Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, enkä minulla olisi rakkautta, niin minä olen niinkuin helisevä vaski tai kilisevä symbaali.
2 Ja vaikka minulla olisi profetian lahja ja minä ymmärrän kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon; ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en ole mitään.
3 Ja vaikka antaisin kaiken omaisuuteni köyhien ruokkimiseksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, se ei auta minua.
4 Rakkaus on pitkämielinen ja lempeä; hyväntekeväisyys ei kadehdi; hyväntekeväisyys ei kehu itseään, ei pöyhkeile,
5 Hän ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei hermostu helposti, ei ajattele pahaa;
6 Ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuudesta;
7 Se kestää kaiken, uskoo kaikki, toivoo kaiken, kestää kaiken.
8 Rakkaus ei koskaan katoa, mutta onko profetioita, ne katoavat; jos kieliä on, ne lakkaavat; onko tietoa, se katoaa.
9 Sillä me tiedämme osittain ja profetoimme osittain.
10 Mutta kun se, mikä on täydellistä, tulee, niin se, mikä on osittain, katoaa.
11 Kun minä olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, ymmärsin kuin lapsi, ajattelin kuin lapsi; mutta kun minusta tuli mies, jätin pois lapselliset asiat.
12 Sillä nyt me näemme lasin läpi, pimeästi; mutta sitten kasvotusten: nyt tiedän osittain; mutta silloin minä tunnen niin kuin minutkin tunnetaan.
13 Ja nyt pysyy usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on hyväntekeväisyys.

LUKU 14

1 Seuraa rakkautta ja halaa hengellisiä lahjoja, mutta ennemmin profetoi.
2 Sillä se, joka puhuu tuntemattomilla kielillä, ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; sillä ei kukaan ymmärrä häntä; mutta hengessä hän puhuu salaisuuksia.
3 Mutta se, joka ennustaa, puhuu ihmisille rakennukseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi.
4 Joka tuntemattomalla kielellä puhuu, se rakentaa itsensä; mutta joka ennustaa, se rakentaa seurakuntaa.
5 Haluaisin, että te kaikki puhuisitte kielillä, mutta ennemmin profetoitte; sillä se, joka ennustaa, on suurempi kuin se, joka puhuu kielillä, ellei hän selitä, että seurakunta saisi rakennuksen.
6 Nyt, veljet, jos minä tulen teidän luoksenne puhuen kielillä, mitä hyötyä siitä on, ellei minä puhu teille joko ilmoituksen tai tiedon kautta, tai profetoimalla tai opetuksella?
7 Ja nekin, jotka eivät ole elämää antavia ääniä, olkoot ne piippua tai harppua, elleivät ne erottele äänissä, kuinka tiedettäisiin, mikä soitetaan tai mikä on harppu?
8 Sillä jos pasuna antaa epävarman äänen, kuka valmistautuu taisteluun?
9 Samoin te, ellette puhu kielellä helposti ymmärrettäviä sanoja, kuinka se tiedettäisiin, mitä puhutaan? sillä te puhutte ilmaan.
10 Maailmassa voi olla niin monenlaisia ääniä, eikä yksikään niistä ole merkityksetön.
11 Sentähden, jos en tiedä äänen merkitystä, olen barbaari sille, joka puhuu, ja puhuja on minulle barbaari.
12 Samoin te, sikäli kuin olette innokkaita hengellisiä lahjoja kohtaan, pyrkikää saamaan ylivoimaisia seurakunnan rakentajia.
13 Sentähden se, joka puhuu tuntemattomalla kielellä, rukoilkoon, että hän tulkitsisi.
14 Sillä jos minä rukoilen tuntemattomalla kielellä, niin minun henkeni rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.
15 Mitä se sitten on? Minä rukoilen hengellä, ja minä rukoilen myös ymmärryksellä: minä laulan hengellä ja laulan myös ymmärryksellä.
16 Muuten, kun sinä siunaat hengellä, kuinka se, joka asuu oppimattomien huoneessa, sanoisi aamen, kun annat kiitosta, koska hän ei ymmärrä, mitä sanot?
17 Sillä sinä totisesti kiität hyvin, mutta toinen ei rakennu.
18 Minä kiitän Jumalaani, puhun kielillä enemmän kuin te kaikki:

19 Mutta seurakunnassa puhuisin mieluummin viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni äänelläni muitakin, kuin kymmenentuhatta sanaa tuntemattomalla kielellä.
20 Veljet, älkää olko lapsia ymmärryksessä, mutta pahuudessa olkaa lapsia, mutta ymmärryksessä olkaa miehiä.
21 Laissa on kirjoitettu: 'Ihmisten kanssa, jotka puhuvat vieraita kieliä ja toisilla huulilla, minä puhun tälle kansalle; ja silti he eivät kuule minua, sanoo Herra.
22 Sentähden kielet eivät ole merkkinä niille, jotka uskovat, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetointi ei palvele niitä, jotka eivät usko, vaan niitä, jotka uskovat.
23 Jos siis koko seurakunta kokoontuisi yhteen paikkaan ja kaikki puhuisivat kielillä, ja sinne tulee oppimattomia eli epäuskoisia, eikö he sano, että olette hullu?
24 Mutta jos kaikki profetoivat ja tulee sisään joku, joka ei usko tai joku oppimaton, niin hän on kaikista vakuuttunut, hän on kaikista tuomittu.
25 Ja näin hänen sydämensä salaisuudet tulevat ilmi; ja niin hän lankeaa kasvoilleen, hän kumartaa Jumalaa ja ilmoittaa, että Jumala on totuudessa teissä.
26 Kuinka sitten käy, veljet? kun te tulette yhteen, jokaisella teistä on psalmi, oppi, kieli, ilmoitus, tulkinta. Tehköön kaikki rakennukseksi.
27 Jos joku puhuu tuntemattomalla kielellä, olkoon se kaksi, tai korkeintaan kolme, ja se tietysti; ja anna yhden tulkita.
28 Mutta jos ei ole tulkkia, olkoon hän hiljaa seurakunnassa; ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.
29 Puhukoon profeetat kaksi tai kolme, ja muut tuomitkoon.
30 Jos joku muu paljastetaan vieressä istuvalle, olkoon ensimmäinen vaiti.
31 Sillä te kaikki profetoitte yksitellen, että kaikki oppisivat ja kaikki saisivat lohdutuksen.
32 Ja profeettojen henget ovat profeetoille alamaiset.
33 Sillä Jumala ei ole hämmennyksen, vaan rauhan luoja, niinkuin kaikissa pyhien seurakunnissa.
34 Olkoot vaiti vaiti seurakunnissa, sillä heidän ei ole lupa puhua; mutta heitä käsketään olemaan kuuliaisia, niinkuin lakikin sanoo.
35 Ja jos he jotakin oppivat, niin kysykööt kotona mieheltään; sillä on häpeä, että naiset puhuvat seurakunnassa.
36 Mitä? tuliko Jumalan sana sinusta? vai tuliko se vain sinulle?
37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, hän tunnustakoon, että se, mitä kirjoitan teille, ovat Herran käskyjä.
38 Mutta jos joku on tietämätön, olkoon tietämätön.
39 Sentähden, veljet, himoitsekaa profetoida, älkääkä kieltäkö puhumasta kielillä.
40 Tehköön kaikki kunnollisesti ja järjestyksessä.

LUKU 15

1 Lisäksi, veljet, minä julistan teille evankeliumin, jonka minä julistin teille ja jonka te myös olette vastaanottaneet ja jossa te seisotte;
2 jonka kautta te myös pelastutte, jos te muistatte sen, minkä minä teille julistin, ellette ole turhaan uskoneet.
3 Sillä minä annoin teille ennen kaikkea sen, minkä minäkin sain, kuinka Kristus kuoli meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan;
4 Ja että hänet haudattiin ja että hän nousi ylös kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan:
5 Ja että hänet nähtiin Keefalle, sitten niille kahdelletoista:
6 Sen jälkeen hänet nähtiin kerralla yli viisisataa veljeä; joista suurin osa jää tähän hetkeen, mutta jotkut ovat nukahtaneet.
7 Sen jälkeen Jaakob näki hänet; sitten kaikista apostoleista.
8 Ja viimeisenä hän on myös minulle nähty, niinkuin liian myöhään syntynyt.
9 Sillä minä olen apostoleista pienin, jota ei voida kutsua apostoliksi, koska vainon Jumalan seurakuntaa.
10 Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen; ja hänen armonsa, joka minulle on annettu, ei ollut turha; mutta minä olen tehnyt työtä enemmän kuin he kaikki, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka oli minun kanssani.
11 Sentähden, olimmepa minä tai he, niin me saarnaamme, ja niin te uskoitte.
12 Jos nyt Kristuksesta saarnataan, että hän nousi kuolleista, kuinka jotkut teistä sanovat, ettei kuolleitten ylösnousemusta ole?
13 Mutta jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristus ole noussut ylös.
14 Ja jos Kristus ei ole noussut ylös, niin meidän saarnamme on turhaa, ja myös teidän uskonne on turhaa.
15 Niin, ja meidät havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi; sillä me olemme todistaneet Jumalasta, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei herättänyt, elleivät kuolleet nouse ylös.
16 Sillä jos kuolleet eivät nouse ylös, ei Kristusta ole herätetty.
17 Ja ellei Kristus nouse ylös, on teidän uskonne turha; te olette vielä synneissänne.
18 Silloin myös ne, jotka ovat nukkuneet Kristuksessa, hukkuvat.
19 Jos meillä vain tässä elämässä on toivo Kristukseen, olemme kaikista ihmisistä kurjimmat.
20 Mutta nyt Kristus on noussut kuolleista, ja hän on nukkuneiden esikoinen.
21 Sillä koska kuolema tuli ihmisen kautta, niin myös kuolleitten ylösnousemus tuli ihmisen kautta.
22 Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.
23 Mutta jokainen omassa järjestyksessään: Kristus esikoinen; sen jälkeen ne, jotka ovat Kristuksen tullessa.
24 Silloin tulee loppu, kun hän on luovuttanut valtakunnan Jumalalle, Isälle; kun hän on kukistanut kaiken vallan ja kaiken vallan ja voiman.
25 Sillä hänen tulee hallita, kunnes hän on alistanut kaikki viholliset jalkojensa alle.
26 Viimeinen vihollinen, joka tuhotaan, on kuolema.
27 Sillä hän on pannut kaikki hänen jalkojensa alle. Mutta kun hän sanoo, että kaikki on alistettu hänen alaisuuteensa, on ilmeistä, että hänet on jätetty pois, joka on alistanut kaiken hänen alikseen.
28 Ja kun kaikki on alistettu hänelle, silloin myös Poika itse on alamainen sille, joka on alistanut kaikki hänen valtaansa, jotta Jumala olisi kaikki kaikessa.

29 Mitä muuten tekevät ne, jotka kastetaan kuolleiden puolesta, elleivät kuolleet ollenkaan nouse ylös? miksi heidät sitten kastetaan kuolleiden puolesta?
30 Ja miksi olemme vaarassa joka hetki?
31 Minä vastustan teidän ilollanne, joka minulla on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme, minä kuolen joka päivä.
32 Jos minä ihmisten tavan mukaan olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä siitä minulle on, jos kuolleet eivät nouse ylös? syökäämme ja juokaamme; sillä huomenna kuolemme.
33 Älkää antako pettää: paha puhe turmelee hyvät tavat.
34 Herätkää vanhurskauteen, älkääkä syntiä; sillä jotkut eivät tunne Jumalaa: minä puhun tämän teidän häpeäksenne.
35 Mutta joku sanoo: kuinka kuolleet herätetään? ja millä vartalolla he tulevat?
36 Sinä tyhmä, mitä kylvät, ei eläviksi muutu, ellei se kuole.
37 Ja mitä kylvät, älä kylvä sitä ruumista, joka on tuleva, vaan paljaana jyvänä, se saattaa olla vehnää tai muuta viljaa.
38 Mutta Jumala antaa sille ruumiin, niinkuin hän on tahtonut, ja jokaiselle siemenelle oman ruumiinsa.
39 Kaikki liha ei ole samaa lihaa, vaan toisenlainen on ihmisten liha, toinen on petojen liha, toinen on kalan ja toisenlainen on lintujen liha.
40 On myös taivaallisia ruumiita ja maan ruumiita, mutta taivaallisen kirkkaus on toinen, ja maan kirkkaus on toinen.
41 Toinen kirkkaus on auringolla ja toinen kirkkaus kuulla ja toinen kirkkaus tähdillä; sillä yksi tähti eroaa toisesta tähdestä kirkkaudessaan.
42 Samoin on kuolleitten ylösnousemus. Se kylvetään korruptioon; se kasvatetaan turmeltumattomaksi:
43 Se kylvetään häpeään; se nousee kirkkaudessa, kylvetään heikkoudessa; se nostetaan voimaan:
44 Se on kylvetty luonnollinen ruumis; se on kasvatettu henkiseksi ruumiiksi. On luonnollinen ruumis ja on henkinen ruumis.
45 Ja niin on kirjoitettu: ensimmäinen ihminen Aadam tehtiin eläväksi sieluksi; viimeisestä Aadamista tehtiin eläväksi tekevä henki.
46 Mutta se ei ollut ensimmäinen, mikä on hengellistä, vaan se, mikä on luonnollista; ja sen jälkeen se, mikä on hengellistä.
47 Ensimmäinen ihminen on maasta, maallinen, toinen ihminen on Herra taivaasta.
48 Millaisia ovat maalliset, niin ne ovat myös maalliset, ja millaisia ovat taivaalliset, niin ne ovat myös taivaalliset.
49 Ja niinkuin me olemme kantaneet maallisen kuvaa, niin me myös tulemme kantamaan taivaallisen kuvaa.
50 Nyt minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa; eikä turmelus peri katoamattomuutta.
51 Katso, minä osoitan sinulle salaisuuden; Emme kaikki nuku, mutta me kaikki muutumme,
52 Hetkessä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.
53 Sillä tämän katoavaisen tulee pukeutua katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen tulee pukeutua kuolemattomuuteen.
54 Kun siis tämä katoava on pukeutunut katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen on pukeutunut kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: Kuolema on nielty voittoon.
55 Oi kuolema, missä on pistosi? Oi hauta, missä on voittosi?
56 Kuoleman pisto on synti; ja synnin voima on laki.
57 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.
58 Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujia, järkähtämättömiä, aina yltäkylläisiä Herran työssä, koska tiedätte, ettei teidän vaivannäkönne ole turhaa Herrassa.

LUKU 16

1 Mitä tulee pyhien keräykseen, niin kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille, niin tehkää myös te.
2 Viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä hänen viereensä, niinkuin Jumala on hänelle antanut, ettei tule kokoontumisia.
3 Ja kun minä tulen, lähetän kenet kirjeillänne hyväksytte, tuomaan teidän armollisuutenne Jerusalemiin.
4 Ja jos on sopivaa, että minäkin menen, he menevät minun kanssani.
5 Nyt minä tulen teidän tykönne, kun kuljen Makedonian kautta; sillä minä kuljen Makedonian kautta.
6 Ja voi olla, että minä jään, niin ja talvehdan teidän kanssanne, jotta voitte viedä minut matkalleni, minne ikinä menenkin.
7 Sillä minä en näe sinua nyt matkalla; mutta minä luotan viipyväni jonkin aikaa kanssasi, jos Herra sallii.
8 Mutta minä viipyn Efesossa helluntaihin asti.
9 Sillä minulle on avattu suuri ja tehokas ovi, ja vastustajia on paljon.
10 Mutta jos Timoteus tulee, niin katsokaa, että hän on teidän kanssanne ilman pelkoa; sillä hän tekee Herran työtä, niinkuin minäkin.
11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan vie hänet rauhassa, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä odotan häntä veljien kanssa.
12 Mitä tulee veljeemme Apollokseen, niin minä kovasti toivoin, että hän tulisi teidän tykönne veljien kanssa; mutta hänen tahtonsa ei ollut tähän aikaan tullut; mutta hän tulee, kun hänellä on sopiva aika.
13 Valvokaa, pysykää lujina uskossa, luopukaa kuin miehet, olkaa lujat.
14 Tehköön kaikki asiasi rakkaudella.
15 Pyydän teitä, veljet, (te tiedätte Stefanaan huoneen, että se on Akhaian esikoinen ja että he ovat riippuvaisia pyhien palveluksesta)
16 Että te alamaisette senkaltaisille ja kaikille, jotka auttavat meitä ja työskentelevät.
17 Minä iloitsen Stephanaan, Fortunatuksen ja Akhaikuksen tulemisesta; sillä mitä sinulta puuttui, he ovat tarjonneet.
18 Sillä he ovat virvistäneet minun henkeni ja sinun; tunnusta siis ne, jotka sellaiset ovat.
19 Aasian seurakunnat tervehtivät sinua. Akvila ja Priscilla tervehtivät sinua suuresti Herrassa, seurakunnan kanssa, joka on heidän huoneessaan.
20 Kaikki veljet tervehtivät sinua. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.

21 Minun tervehdykseni, Paavali omalla kädelläni.
22 Jos joku ei rakasta Herraa Jeesusta Kristusta, hän olkoon Anathema Maranatha.
23 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.
24 Minun rakkauteni olkoon teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa. Aamen. (Ensimmäisen kirjeen korinttilaisille kirjoittivat Filippistä Stephanas ja Fortunatus sekä Akhaikos ja Timoteus.)

2 Korinttilaisille

LUKU 1

1 Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoli, ja veljemme Timoteus Jumalan seurakunnalle, joka on Korintissa, ja kaikkien pyhien kanssa, jotka ovat koko Akhaassa:
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
3 Kiitetty olkoon Jumala, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala!
4 Joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat ahdingossa, sillä lohdutuksella, jolla Jumala meidät lohduttaa.
5 Sillä niinkuin Kristuksen kärsimykset ovat meissä runsaat, niin myös meidän lohduksemme on runsas Kristuksen kautta.
6 Ja olkootpa me ahdingossa, se on teidän lohdutuksenne ja pelastuksenne, joka on hyödyllinen kestäessämme ne samat kärsimykset, joita mekin kärsimme, tai jos meidät lohdutetaan, se on teidän lohdutuksenne ja pelastuksenne.
7 Ja toivomme teihin on luja, sillä tiedämme, että niinkuin te olette osallisia kärsimyksistä, niin te saatte myös lohdutuksen.
8 Sillä emme tahdo, veljet, teitä olemaan tietämättömiä meidän vaivoistamme, jotka tulivat meille Aasiassa, että meidät painostettiin ylivoimaisesti, niin että me joutuimme epätoivoon jopa elämästä.
9 Mutta meillä oli itsessämme kuolemantuomio, ettemme turvaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet.
10 Joka pelasti meidät niin suuresta kuolemasta ja pelastaa; häneen me uskomme, että hän vielä pelastaa meidät;
11 Te myös auttakaa yhdessä rukoilemalla meidän puolestamme, että monet kiittäisivät meidän puolestamme lahjasta, joka meille on annettu monien ihmisten kautta.
12 Sillä tämä on meidän ilomme, omantuntomme todistus, että yksinkertaisuudessa ja jumalisessa vilpittömässä mielessä, ei lihallisella viisaudella, vaan Jumalan armosta, olemme puhuneet maailmassa ja runsaammin teidän kanssanne.
13 Sillä emme kirjoita teille muuta kuin mitä te luette tai tunnustatte; ja minä luotan, että tunnustatte loppuun asti;
14 Niinkuin te myös osittain olette tunnustaneet, että me olemme teidän iloksenne, niinkuin te olette meidän omamme Herran Jeesuksen päivänä.
15 Ja tässä luottamuksessa minä ajattelin tulla teidän luoksenne aikaisemmin, jotta teillä olisi toinen etu;
16 Ja kulkeakseni teidän ohitsenne Makedoniaan ja palatakseni Makedoniasta teidän tykönne, ja teistä tuodakseni minut matkallani Juudeaan.
17 Kun siis näin ajattelin, käytinkö keveyttä? tai sen, mitä minä aion, aionko minä lihan mukaan, että minun kanssani olisi kyllä kyllä ja ei ei?
18 Mutta niin kuin Jumala on tosi, meidän sanamme teitä kohtaan ei ollut kyllä ja ei.
19 Sillä Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus saarnasimme teidän keskuudessanne, ei ollut kyllä ja ei, vaan hänessä oli kyllä.
20 Sillä kaikki Jumalan lupaukset hänessä ovat kyllä, ja hänessä on Amen, Jumalan kunniaksi meidän kauttamme.
21 Mutta hän, joka vahvistaa meidät teidän kanssanne Kristuksessa ja on voidellut meidät, on Jumala.
22 Hän on myös sinetöinyt meidät ja antanut Hengen ansion meidän sydämiimme.
23 Lisäksi minä kutsun Jumalaa todistukseksi sielulleni, etten teitä säästääkseni tullut vielä Korintiin.
24 Ei siksi, että me hallitsemme teidän uskoanne, vaan olemme teidän ilonne auttajia; sillä uskon kautta te seisotte.

LUKU 2

1 Mutta tämän olen päättänyt itselleni, etten enää tulisi teidän luokseni raskaudessa.
2 Sillä jos minä suretan teitä, kuka sitten on se, joka ilahduttaa minua, mutta se, joka minä surettaa?
3 Ja minä kirjoitin tämän teille, etten tullessani saisi murhetta niiltä, joista minun tulee iloita; luottaen teihin kaikkiin, että minun iloni on teidän kaikkien ilo.
4 Sillä suuresta ahdistuksesta ja sydämen tuskasta minä kirjoitin teille monin kyynelein; ei siksi, että tulisitte murheelliseksi, vaan jotta tietäisitte sen rakkauden, jota minulla on teitä kohtaan runsaammin.
5 Mutta jos joku on aiheuttanut murhetta, niin hän ei ole murehtinut minua, vaan osittain, etten rasittaisi teitä kaikkia.
6 Sellaiselle riittää tämä rangaistus, joka on langetettu monille.
7 Päinvastoin teidän tulee mieluummin antaa hänelle anteeksi ja lohduttaa häntä, ettei sellainen joutuisi nieltämään suurta murhetta.
8 Sentähden pyydän teitä vahvistamaan rakkautenne häntä kohtaan.
9 Sillä tätä tarkoitusta varten minäkin kirjoitin, että tietäisin teistä todistuksen, oletteko kuuliaisia kaikessa.
10 Kenelle te anteeksi annatte, sen minäkin annan anteeksi.
11 Jottei saatana saisi meistä hyötyä, sillä emme ole tietämättömiä hänen juonilleen.
12 Ja kun minä tulin Trooaan saarnaamaan Kristuksen evankeliumia, ja minulle avautui ovi Herralta,
13 Minulla ei ollut lepoa hengessäni, koska en löytänyt veljeäni Titusta, vaan hylkäsin heidät ja menin sieltä Makedoniaan.
14 Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka saa meidät aina voittamaan Kristuksessa ja joka paikassa ilmoittaa meidän kauttamme hänen tietonsa tuoksun.
15 Sillä me olemme Jumalalle Kristuksen suloinen tuoksu niissä, jotka pelastuvat, ja niissä, jotka hukkuvat.
16 Hänelle me olemme kuoleman tuoksu kuolemaan; ja toiselle elämän tuoksu elämään. Ja kuka näihin asioihin riittää?
17 Sillä me emme ole niin monta, jotka turmelevat Jumalan sanan, vaan niinkuin vilpittömästi, mutta niinkuin Jumalasta, me puhumme Jumalan edessä Kristuksessa.

LUKU 3

1 Alammeko taas kehua itseämme? vai tarvitsemmeko me, kuten jotkut muut, kiitoskirjeitä sinulle tai kiitoskirjeitä sinulta?
2 Te olette meidän kirjeemme, joka on kirjoitettu sydämiimme, kaikkien ihmisten tuntema ja lukema:
3 Sillä teidät on selvästi julistettu meidän palvelemaksi Kristuksen kirjeeksi, joka ei ole kirjoitettu musteella, vaan

elävän Jumalan Hengellä; ei kivitauluissa, vaan lihaisissa sydämen tauluissa.
4 Ja sellainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan:
5 Ei niin, että me itsestämme riittäisimme ajattelemaan mitään niin kuin itsestämme; mutta meidän riittävyytemme on Jumalasta;
6 Hän on myös tehnyt meidät kelvollisiksi uuden liiton palvelijoiksi; ei kirjaimesta, vaan hengestä; sillä kirjain tappaa, mutta henki tekee eläväksi.
7 Mutta jos kuoleman virka, kirjoitettu ja kaiverrettu kiviin, oli loistava, niin etteivät Israelin lapset voineet lujasti katsoa Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kunniaksi; mikä kunnia oli hävitettävä:
8 Kuinka ei Hengen palvelus olisi ylen loistava?
9 Sillä jos tuomion virka on kunnia, paljon enemmän on vanhurskauden virka kirkkautta suurempi.
10 Sillä edes sillä, mikä on tehty loistokkaaksi, ei ollut kunniaa tässä suhteessa ylivoimaisen kirkkauden tähden.
11 Sillä jos se, mikä on poistettu, oli loistoa, paljoa enemmän se, mikä jää, on kirkkautta.
12 Koska meillä on siis sellainen toivo, käytämme puheemme suurta selkeyttä:
13 Eikä niinkuin Mooses, joka pani esiripun kasvoilleen, etteivät Israelin lapset voisi lujasti katsoa sen loppuun asti, mikä on kumottu.
14 Mutta heidän mielensä oli sokaissut, sillä tähän päivään asti sama esirippu pysyy irti, kun vanhaa testamenttia luetaan; joka esirippu on poistunut Kristuksessa.
15 Mutta vielä tähän päivään asti, kun Moosesta luetaan, on esirippu heidän sydämensä päällä.
16 Mutta kun se kääntyy Herran puoleen, esirippu otetaan pois.
17 Mutta Herra on se Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus.
18 Mutta me kaikki, avoimin kasvoin katsoessamme kuin lasissa Herran kirkkautta, muutumme samaksi kuvaksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin Herran Hengen vaikutuksesta.

LUKU 4

1 Sentähden, koska meillä on tämä virka, niinkuin olemme saaneet laupeuden, emme väsy;
2 Mutta olette hylänneet vääryyden salatut asiat, ettekä vaella kavaluudessa, älkääkä käsittelekö Jumalan sanaa petollisesti; vaan totuuden ilmentymisellä ja uskomme itsemme jokaisen ihmisen omaantuntoon Jumalan edessä.
3 Mutta jos meidän evankeliumimme on salattu, se on kätketty niille, jotka ovat kadonneet:
4 Joille tämän maailman jumala on sokaissut niiden mielet, jotka eivät usko, ettei heille loistaisi Kristuksen kirkkauden evankeliumin valo, joka on Jumalan kuva.
5 Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, Herraa; ja me olemme sinun palvelijoitasi Jeesuksen tähden.
6 Sillä Jumala, joka käski valon loistaa pimeydestä, on loistanut meidän sydämiimme, antaakseen valon tuntemiseen Jumalan kirkkaudesta Jeesuksen Kristuksen kasvoissa.
7 Mutta tämä aarre meillä on saviastioissa, jotta voiman ylellisyys olisi Jumalalta eikä meistä.
8 Me olemme joka puolella ahdistuneita, mutta emme kuitenkaan ahdistuneita; olemme hämmentyneitä, mutta emme epätoivossa;
9 Vainottu, mutta ei hylätty; heitetty alas, mutta ei tuhottu;
10 Kannatamme aina ruumiissamme Herran Jeesuksen kuolemaa, että myös Jeesuksen elämä tulisi ilmi ruumiissamme.
11 Sillä me, jotka elämme, olemme aina annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että myös Jeesuksen elämä tulisi ilmi meidän kuolevaisessa lihassamme.
12 Niin kuolema vaikuttaa meissä, mutta elämä teissä.
13 Meillä on sama uskon henki, niinkuin kirjoitettu on: minä uskoin, ja sentähden olen puhunut. me myös uskomme ja siksi puhumme;
14 Tietäen, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen kautta ja esittelee meidät teidän kanssanne.
15 Sillä kaikki on teidän tähtenne, että yltäkylläinen armo monien kiitoksen kautta koituisi Jumalan kunniaksi.
16 Sentähden me emme väsy; mutta vaikka ulkonainen ihmisemme hukkuu, niin sisäinen ihminen kuitenkin uudistuu päivä päivältä.
17 Sillä meidän vähäinen vaivamme tuottaa meille paljon suuremman ja iankaikkisen kirkkauden painon.
18 Mutta emme katso sitä, mikä näkyy, vaan sitä, mikä ei näy; sillä näkyvät ovat ajallisia; mutta ne asiat, jotka eivät näy, ovat ikuisia.

LUKU 5

1 Sillä me tiedämme, että jos tämä maallinen majamme hajoaisi, meillä on Jumalan rakennus, ikuinen huone, joka ei ole käsillä tehty, taivaassa.
2 Sillä sitä me huokaamme, haluten hartaasti pukeutua huoneeseemme, joka on taivaasta:
3 Jos niin on, emme ole pukeutuneita alasti.
4 Sillä me, jotka olemme tässä tabernaakkelissa, huokaamme kuormitettuina; emme sen vuoksi, että me riisuttaisiin, vaan puettaisiin yllemme, että elämä niellisi kuolevaisuuden.
5 Mutta se, joka on tehnyt meille sen saman asian, on Jumala, joka myös on antanut meille Hengen ansion.
6 Sentähden olemme aina varmoja, koska tiedämme, että ollessamme kotonamme ruumiissamme olemme poissa Herran luota.
7 (Sillä me vaellamme uskossa, emme näkemisessä:)
8 Me olemme varmoja, sanon minä, ja haluamme mieluummin olla poissa ruumiista ja olla Herran luona.
9 Sentähden me teemme työtä, ollaksemme läsnä tai poissa, hän hyväksyisi meidät.
10 Sillä meidän kaikkien täytyy ilmestyä Kristuksen tuomioistuimen eteen; että jokainen saisi sen, mitä hänen ruumiissaan on tehty, sen mukaan, mitä hän on tehnyt, oli se sitten hyvää tai pahaa.
11 Kun siis tiedämme Herran kauhun, me uskomme ihmisiä; mutta me olemme tulleet ilmi Jumalalle; ja minä luotan myös, että ne näkyvät teidän omassatunnoissanne.
12 Sillä me emme suosittele itseämme jälleen teille, vaan annamme teille tilaisuuden kerskata meidän puolestamme, että teillä olisi jotakin vastata niille, jotka kerskaavat ulkonäöltään eivätkä sydämestään.

13 Sillä olkootpa itseämme vastaan, se on Jumalalle, tai jos olemme raittiita, se on teidän asianne.
14 Sillä Kristuksen rakkaus pakottaa meitä; sillä me näin tuomitsemme, että jos yksi kuoli kaikkien puolesta, niin silloin kaikki ovat kuolleita:
15 Ja että hän kuoli kaikkien edestä, jotta ne, jotka elävät, eivät tästedes eläisi itselleen, vaan sille, joka kuoli heidän edestänsä ja nousi ylös.
16 Sentähden me tästedes emme tunne ketään lihan mukaan; vaikka olemme tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan enää tunne häntä.
17 Sentähden, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus: vanhat ovat kadonneet; katso, kaikki on tullut uudeksi.
18 Ja kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Jeesuksen Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.
19 Tosin Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa, eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan. ja hän on uskonut meille sovituksen sanan.
20 Mutta nyt me olemme Kristuksen lähettiläitä, niinkuin Jumala olisi teitä meidän kauttamme rukoillut: me rukoilemme teitä Kristuksen sijasta: tehkää sovitus Jumalan kanssa.
21 Sillä hän on tehnyt synniksi meidän edestämme sen, joka ei synnistä tiennyt; että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

LUKU 6

1 Niin mekin, hänen kanssaan työskentelevinä, rukoilemme teitä, ettette saisi turhaan Jumalan armoa.
2 (Sillä hän sanoo: minä olen kuullut sinua sopivana aikana, ja pelastuksen päivänä olen auttanut sinua: katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.)
3 Älkää loukkaako mitään, ettei palvelusta moitittaisi:
4 Mutta kaikessa hyväksymme itsemme Jumalan palvelijoiksi, suuressa kärsivällisyydessä, ahdingoissa, tarpeissa ja ahdistuksissa,
5 Raikassa, vankeudessa, melussa, työssä, vartioissa, paastossa;
6 Puhtaudella, tiedolla, pitkämielisyydellä, hyvyydellä, Pyhällä Hengellä, teeskentelemättömällä rakkaudella,
7 Totuuden sanalla, Jumalan voimalla, vanhurskauden sota-asulla oikealla ja vasemmalla puolella,
8 Kunnialla ja häpeällä, pahalla sanomalla ja hyvällä sanomalla: niinkuin eksyttäjiä ja kuitenkin totta;
9 Tuntemattomana, mutta kuitenkin hyvin tunnettuna; kuin kuolevat, ja katso, me elämme; kuritettuna eikä tapettuna;
10 Niin kuin murheellinen, mutta aina iloinen; köyhinä, mutta rikastuen monet; ikäänkuin jolla ei ole mitään, mutta kuitenkin omistaa kaikki.
11 Oi te korinttilaiset, suumme on avoinna teille, sydämemme on laajentunut.
12 Te ette ole ahdingossa meissä, vaan te olette ahtautuneet omassa sydämessänne.
13 Mutta palkaksi siinä, minä puhun niinkuin lapsilleni, kasvakaa myös te.
14 Älkää antako olla eriarvoisia ikeitä yhdessä ei-uskovien kanssa; sillä mitä yhteyttä on vanhurskaudella vääryyden kanssa? ja mikä yhteys valkeudella on pimeyden kanssa?
15 Ja mikä sopusointu on Kristuksella Belialin kanssa? tai mikä osuus uskovalla on uskottomaan?
16 Ja miten sopisi Jumalan temppeli epäjumalien kanssa? sillä te olette elävän Jumalan temppeli; niinkuin Jumala on sanonut: minä tahdon asua heissä ja vaeltaa heissä; ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.
17 Lähtekää siis ulos heidän keskuudestaan ja erotkaa, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko. ja minä otan sinut vastaan,
18 Ja olen teidän Isänne, ja te tulette olemaan minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra Sebaot.

LUKU 7

1 Koska meillä on siis nämä lupaukset, rakkaani, puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, tehden pyhyytemme täydelliseksi Jumalan pelossa.
2 Ota meidät vastaan; emme ole tehneet vääryyttä kenellekään, emme ole turmeleneet ketään, emme ole pettäneet ketään.
3 En puhu tätä tuomitseakseni teitä; sillä minä olen ennenkin sanonut, että te olette sydämessämme kuollaksenne ja asuksenne teidän kanssanne.
4 Suuri on minun uskallustani puhua sinua kohtaan, suuri on minun kerskaukseni sinusta: olen täynnä lohdutusta, minä olen ylen iloinen kaikessa ahdistuksessamme.
5 Sillä kun tulimme Makedoniaan, meidän lihallamme ei ollut lepoa, vaan me olimme ahdistuneita joka puolelta; ulkopuolella oli taisteluita, sisällä oli pelkoja.
6 Mutta Jumala, joka lohduttaa masentuneita, lohdutti meitä Tiituksen tulemisella;
7 Eikä ainoastaan hänen tulemisensa kautta, vaan sillä lohdutuksella, jolla hän sai lohdutuksen sinussa, kun hän kertoi meille hartaasti halusi, surusi ja palavan mielesi minua kohtaan. niin että minä iloitsisin enemmän.
8 Sillä vaikka minä katuin teitä kirjeellä, en kadu, vaikka katuisin; sillä minä näen, että sama kirje on tehnyt teidät surulliseksi, vaikka vain hetkeksi.
9 Mutta minä iloitsen, en siitä, että teitä murhittiin, vaan siitä, että olette murheellisia parannukseen.
10 Sillä jumalallinen murhe saa aikaan parannuksen pelastukseksi, jota ei tarvitse katua, mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.
11 Sillä katso tämä sama asia, että murskasitte jumalisen lajin mukaan, mitä huolellisuutta se teki teissä, niin, mikä puhdistuminen itsestänne, niin, mikä suuttumus, niin, mikä pelko, niin, mikä kiihkeä halu, niin, mikä into, joo, mikä kosto! Kaikessa olette hyväksyneet itsenne olemaan selkeitä tässä asiassa.
12 Sentähden, vaikka kirjoitin teille, en tehnyt sitä hänen asiansa tähden, joka oli tehnyt väärin, enkä hänen asiansa vuoksi, joka kärsi väärin, vaan jotta huolemme teistä Jumalan edessä näkyisi teille.
13 Sentähden me saimme lohdutuksen teidän lohdutuksestanne, ja sitä enemmän me iloitsimme Tiituksen ilosta, sillä hänen henkensä oli virvoitettu teidän kaikkien kautta.
14 Sillä jos minä olen kerskaannut hänelle jotakin sinusta, en minä häpeä; mutta niinkuin me kaikki puhuimme teille totuudessa, niin myös meidän kerskauksemme, jonka minä esitin Tiituksen edessä, on totta.

15 Ja hänen sisäinen kiintymyksensä on teitä kohtaan runsaampi, kun hän muistaa teidän kaikkien kuuliaisuuden, kuinka te pelolla ja vapisten otitte hänet vastaan.
16 Sen tähden minä iloitsen siitä, että minä luotan sinuun kaikessa.

LUKU 8

1 Lisäksi, veljet, me teemme teille sen Jumalan armon, joka on annettu Makedonian seurakunnille;
2 Kuinka suuressa ahdistuksen koettelemuksessa heidän ilonsa ja syvän köyhyytensä yltyivät heidän ylellisyytensä rikkauteen.
3 Sillä heidän voimastaan minä todistan, niin, ja voimansa ulkopuolella he olivat halukkaita itsestään;
4 Rukoillen meitä suurella rukouksella, että saisimme lahjan ja ottaisimme yhteyteen pyhien palvelemisessa.
5 Ja tätä he eivät tehneet niin kuin me toivoimme, vaan ensin antautuivat itsensä Herralle ja meille Jumalan tahdosta.
6 Sentähden, että toivoimme Tiitusta, että niinkuin hän oli aloittanut, niin hän myös teissä lopettaisi saman armon.
7 Sentähden, niinkuin teillä on runsaat kaikessa, uskossa ja puheissa ja tiedossa ja kaikessa uutteruudessa ja rakkaudessanne meitä kohtaan, niin katsokaa, että teilläkin on runsaasti tätä armoa.
8 En puhu käskystä, vaan toisten uteliaisuudesta ja osoittaakseni rakkautesi vilpittömyyden.
9 Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että vaikka hän oli rikas, hän tuli kuitenkin köyhäksi teidän tähtenne, että te hänen köyhyydestään rikastuisitte.
10 Ja tässä annan neuvoni: sillä tämä on hyödyllistä teille, jotka olette aloittaneet, ei vain tehdä, vaan myös olla eteenpäin vuosi sitten.
11 Tehkää siis nyt se; että niinkuin oli tahtovalmiutta, niin myös siitä, mitä teillä on, tulisi suoritus.
12 Sillä jos ensin on halukas mieli, se hyväksytään sen mukaan, mitä ihmisellä on, eikä sen mukaan, mitä hänellä ei ole.
13 Sillä en tarkoita, että muita ihmisiä helpotetaan ja teitä kuormitettaisiin.
14 Mutta tasa-arvon kautta, jotta teidän yltäkylläisyytenne nyt tällä hetkellä olisi heidän puutteensa tarjonta, että myös heidän runsautenne olisi teidän puutenne varaan, jotta olisi tasa-arvo.
15 Niinkuin kirjoitettu on: sillä, joka oli paljon koonnut, ei ollut mitään yli; ja sillä, joka oli kerännyt vähän, ei ollut puutetta.
16 Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka pani saman huolen Tituksen sydämeen teidän puolestanne.
17 Sillä hän otti kehotuksen vastaan; mutta koska hän oli enemmän eteenpäin, hän meni omasta tahdostaan teidän tykönne.
18 Ja me olemme lähettäneet hänen kanssaan veljen, jonka ylistys on evankeliumissa kaikissa seurakunnissa;
19 Eikä ainoastaan se, vaan myös se, joka seurakunnista on valittu matkustamaan kanssamme tällä armolla, jonka me annamme saman Herran kunniaksi, ja teidän valmiin mielenne julistuksella:
20 Vältä tätä, ettei kukaan moittiisi meitä tästä yltäkylläisyydestä, jota me hallinnoimme:
21 Huolehdi rehellisistä asioista, ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten silmissä.
22 Ja me olemme lähettäneet heidän kanssaan veljemme, jonka olemme usein osoittaneet ahkeraksi monissa asioissa, mutta nyt paljon ahkerampina, sillä suurella luottamuksella, joka minulla on sinuun.
23 Tiedusteliko joku Titusta, hän on minun kumppanini ja auttajani sinussa; tai veljiämme kysytään, he ovat seurakuntien sanansaattajia ja Kristuksen kunniaa.
24 Sentähden osoittakaa heille ja seurakuntien edessä rakkautenne todistus ja meidän kerskuksemme teidän puolestanne.

LUKU 9

1 Sillä mitä tulee pyhien palvelemiseen, minun on tarpeetonta kirjoittaa teille:
2 Sillä minä tiedän teidän mielenne pitkäjänteisyyden, josta minä kerskaan teistä Makedonian heille, että Akhaia oli valmis vuosi sitten; ja teidän kiivautenne on yllyttänyt monia.
3 Mutta minä olen lähettänyt veljet, ettei meidän kerskauksemme teistä olisi turhaa; jotta, kuten sanoin, olisitte valmiit:
4 Jos Makedonialaiset tulevat minun kanssani ja löytäisivät teitä valmistautumattomina, niin me (jotta emme sano: te) joutuisimme häpeään tätä samaa varmaa kerskausta.
5 Sen vuoksi ajattelin tarpeelliseksi kehottaa veljiä, että he menivät edellänne teidän tykönänne ja tekisivät etukäteen palkkionne, jonka olette jo aikaisemmin huomanneet, jotta se olisi valmis palkkiona, ei ahneudena. .
6 Mutta tämän minä sanon: joka niukasti kylvää, se niukasti myös niittää; ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.
7 Antakoon jokainen, niinkuin hän sydämessään päättää; ei vastahakoisesti eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.
8 Ja Jumala voi antaa teille runsaasti kaikkea armoa; että te, jotka aina kaikessa riittäisitte, olisitte yltäkylläisiä kaikkeen hyvään työhön.
9 (Niinkuin kirjoitettu on: hän on hajallaan, hän on antanut köyhille; hänen vanhurskautensa pysyy ijankaikkisesti.
10 Nyt se, joka kylväjälle siementä palvelee, sekä palvelee leipää teidän ravinnoksi, että lisää kylvettynne siemenenne ja lisää teidän vanhurskautenne hedelmiä.
11 Kaikessa rikastuneena kaikkeen yltäkylläisyyteen, joka saa meidän kauttamme kiitoksen Jumalalle.
12 Sillä tämän palveluksen hoitaminen ei ainoastaan täytä pyhien puutetta, vaan se on myös runsasta monien kiitosten kautta Jumalalle;
13 Samalla kun he tämän palveluksen kokeella ylistävät Jumalaa siitä, että olette tunnustaneet alamaisuuden Kristuksen evankeliumille, ja siitä, että jaatte auliisti heille ja kaikille ihmisille;
14 Ja heidän rukouksensa teidän puolestanne, jotka kaipaavat teitä Jumalan ylenpalttisen armon teissä.
15 Kiitos Jumalalle hänen sanoinkuvaamattomasta lahjastaan.

LUKU 10

1 Mutta minä, Paavali, rukoilen teitä Kristuksen sävyisyyden ja lempeyden tähden, joka teidän edessänne olen alhainen, mutta poissa ollessanne olen rohkea teitä kohtaan.
2 Mutta minä pyydän teitä, etten olisi rohkea, kun olen läsnä tuon luottamuksen kanssa, jolla luulen olevani rohkea niitä vastaan, jotka ajattelevat meitä ikäänkuin olisimme vaeltaneet lihan mukaan.
3 Sillä vaikka me vaellamme lihassa, emme sotii lihan perässä.
4 (Sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan voimalliset Jumalan kautta linnoitusten kukistamiseen;)
5 kukistakaa mielikuvitukset ja kaikki korkeat asiat, jotka korottavat itsensä Jumalan tuntemusta vastaan, ja viedään kaikki ajatukset Kristuksen kuuliaisuuteen;
6 Ja olet valmis kostamaan kaiken tottelemattomuuden, kun kuuliaisuutesi on täytetty.
7 Katsotko asioita ulkonäön jälkeen? Jos joku luottaa itseensä, että hän on Kristuksen oma, ajattelekoon hän itsekseen uudelleen tätä, että niinkuin hän on Kristuksen, niin olemme myös me Kristuksen.
8 Sillä vaikka kerskaisinkin hieman enemmän vallastamme, jonka Herra on antanut meille rakentamiseksi eikä teidän tuhoksenne, en joutuisi häpeään.
9 Etten näyttäisi siltä, että kauhistuttaisin sinua kirjeillä.
10 Sillä hänen kirjeensä ovat painavat ja voimalliset; mutta hänen ruumiillinen läsnäolonsa on heikko ja hänen puheensa halveksittava.
11 Sellainen ajattelekoon näin, että sellaisia kuin olemme poissa ollessamme sanoissamme, olemme myös teoissa ollessamme läsnä.
12 Sillä me emme uskalla laskea itseämme lukuihin, emmekä verrata itseämme muutamiin, jotka itseään suosittelevat; mutta ne eivät ole viisaita, jotka mittaavat itsensä ja vertaavat itseään keskenään.
13 Mutta me emme kerskaile ilman mittaamme, vaan sen säännön mukaan, jonka Jumala on meille jakanut, mitan, joka ulottuu teillekin.
14 Sillä me emme ojenna itseämme yli mittamme, ikään kuin emme tavoittaisi teitä; sillä me olemme tulleet myös teihin saarnattaessa Kristuksen evankeliumia.
15 Emme kerskaa omasta mittaamme, se on muiden ihmisten työstä; mutta meillä on toivo, kun uskosi vahvistuu, että me tulemme laajenemaan sinun valtakuntamme mukaan,
16 saarnaamaan evankeliumia seuduilla, jotka ovat sinun ulkopuolellasi, älkääkä kerskailemaan toisen käsissämme valmiilla tavaroilla.
17 Mutta joka kerskaa, kerskakoot Herrasta.
18 Sillä ei se, joka itseään kehuu, ole hyväksytty, vaan se, jota Herra kiittää.

LUKU 11

1 Jospa te kestäisitte minua vähän hulluudessani, ja kestäisitte minua.
2 Sillä minä olen kiivas teistä jumalallisella kiivaudella; sillä minä olen kihlannut sinut yhdelle miehelle, esittääkseni sinut siveänä neitsyenä Kristukselle.
3 Mutta minä pelkään, ettei teidän mielenne turmeltuisi Kristuksen yksinkertaisuudesta, niinkuin käärme petti Eevan kavaluudellaan.
4 Sillä jos se, joka tulee, saarnaa toista Jeesusta, jota me emme ole julistaneet, tai jos te otatte vastaan toisen hengen, jota ette ole saaneet, tai toisen evankeliumin, jota ette ole ottaneet vastaan, niin te kestätte hänen kanssaan.
5 Sillä luulen, etten ollut hiukkaakaan jäljessä kaikkein tärkeimmistä apostoleista.
6 Mutta vaikka olen töykeä puheessani, en tiedossa; mutta meidät on selvästi ilmoitettu teidän keskuudessanne kaikessa.
7 Olenko tehnyt loukkauksen, kun alensin itseäni, jotta te korostuisitte, koska olen julistanut teille Jumalan evankeliumia auliisti?
8 Minä ryöstin muita seurakuntia ja otin heiltä palkkaa palvellakseni teitä.
9 Ja kun minä olin teidän kanssanne ja olin haluton, en ollut kenenkään vastuulla; sillä sen, mikä minulta puuttui, tarjosivat veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa olen varonut itseäni olemasta raskas teille, ja niin pidänkö itseni.
10 Niin kuin Kristuksen totuus on minussa, kukaan ei estä minua tästä kerskumisesta Akhaian seuduilla.
11 Miksi? koska en rakasta sinua? Jumala tietää.
12 Mutta mitä minä teen, sen minä teen, että minä teen pois tilaisuuden niiltä, jotka tilaisuutta anovat; että missä he kerskaavat, he löytyisivät niinkuin mekin.
13 Sillä sellaiset ovat vääriä apostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka muuttavat itsensä Kristuksen apostoleiksi.
14 Eikä ihme; sillä itse Saatana on muuttunut valon enkeliksi.
15 Sentähden ei ole suuri asia, jos hänen palvelijansakin muuttuvat vanhurskauden palvelijoiksi; joiden loppu on heidän tekojensa mukainen.
16 Minä sanon vielä: älköön kukaan pitäkö minua tyhmänä; jos toisin, niin ota minut tyhmänä, että minä vähän kerskaan.
17 Mitä minä puhun, sitä en puhu Herran mukaan, vaan ikäänkuin tyhmästi, tässä kerskausluottamuksessa.
18 Koska monet kerskailevat lihan mukaan, niin minäkin kerskaan.
19 Sillä te kärsitte mielellään tyhmiä, koska te olette viisaita.
20 Sillä te kärsitte, jos joku saa teidät orjuuteen, jos joku nielee teidät, jos joku ottaa teidät pois, jos joku korottaa itsensä, jos joku lyö teitä kasvoihin.
21 Minä puhun häväistystä, ikään kuin olisimme olleet heikkoja. Mutta jos joku on rohkea, (minä puhun tyhmää), olen myös rohkea.
22 Ovatko he heprealaisia? niin minäkin. Ovatko he israelilaisia? niin minäkin. Ovatko he Abrahamin siemen? niin minäkin.
23 Ovatko he Kristuksen palvelijoita? (Puhun kuin tyhmä) Olen enemmän; synnytyksissä runsaammin, raidoissa yli mittojen, vankiloissa useammin, kuolemantapauksissa useammin.
24 Juutalaisista sain viisi kertaa neljäkymmentä lyöntiä paitsi yhtä.

25 Kolmesti minua lyötiin kepeillä, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen haaksirikkoutunut, yön ja päivän olen ollut syvyydessä;
26 Usein matkoilla, vesien vaaroissa, ryöstöjen vaaroissa, maanmieheni vaaroissa, pakanain vaaroissa, vaaroissa kaupungissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa meressä, vaaroissa valheiden joukossa veljet;
27 Väsymyksessä ja kivussa, usein katsellessa, nälässä ja janoissa, usein paastossa, kylmässä ja alastomuudessa.
28 Sen lisäksi, mikä on ulkona, se, mikä minua kohtaa päivittäin, kaikkien seurakuntien huolenpito.
29 Kuka on heikko, enkä minä ole heikko? kuka loukkaantuu, enkä minä pala?
30 Jos tarvitsen kunniaa, minä kerskaan siitä, mikä koskee minun heikkouksiani.
31. Jumala ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä, joka on kiitetty ijankaikkisesti, tietää, etten minä valehtele.
32 Damaskoksessa kuningas Aretaksin kuvernööri vartioi damaskelaisten kaupunkia varuskunnan kanssa, haluten ottaa minut kiinni.
33 Ja ikkunasta korissa minut laskettiin alas muurin vierestä, ja pääsin hänen käsistään.

LUKU 12

1 Minun ei varmasti ole tarkoituksenmukaista kerskata. Tulen Herran näkyihin ja ilmoituksiin.
2 Minä tunsin miehen Kristuksessa yli neljätoista vuotta sitten, (onko ruumiissa, en osaa sanoa, tai onko ruumiissa ulkona, en osaa sanoa: Jumala tietää;) sellainen vangittiin kolmanteen taivaaseen.
3 Ja minä tunsin sellaisen miehen (onko ruumiissa tai ruumiissa, en osaa sanoa: Jumala tietää;)
4 Kuinka hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanomattomia sanoja, joita ei ole lupa lausua.
5 Sellaisesta minä kerskaan, mutta en kerskaa itsestäni, vaan heikkouksistani.
6 Sillä vaikka haluaisin kerskua, en olisi tyhmä; sillä minä sanon totuuden, mutta nyt minä suvaitsen, ettei kukaan ajattele minua enemmän kuin mitä hän näkee minun olevan tai että hän kuulee minusta.
7 Eikä minua korotettaisi ylenmäärin ilmoitusten runsauden kautta, minulle annettiin orjantappura lihassa, Saatanan sanansaattaja, lyömään minua, etten olisi korotettu mitan yläpuolelle.
8 Tämän vuoksi olen kolmesti rukoillut Herraa, että se lähtisi minusta.
9 Ja hän sanoi minulle: " Minun armossani on sinulle kyllin, sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkouksistani, että Kristuksen voima lepääsi päälläni.
10 Sentähden minä mielistyin heikkouksiin, häväisyyksiin, pahoihin, vainoihin, ahdistuksiin Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin olen vahva.
11 Minä olen tullut tyhmäksi kerskatessani; te olette pakottaneet minua, sillä minun olisi pitänyt saada teistä kiitosta; sillä minä en ole missään jäljessä kaikkein tärkeimmistä apostoleista, vaikka en ole mitään.
12 Totisesti, apostolin merkit tehtiin teidän keskuudessanne kaikella kärsivällisyydellä, merkeissä ja ihmeissä ja voimallisissa teoissa.
13 Sillä mitä te olitte muita seurakuntia alempiarvoisia, paitsi että minä itse en ollut teille raskas? anteeksi tämä virhe.
14 Katso, kolmannen kerran olen valmis tulemaan teidän luoksenne; enkä ole sinulle raskas, sillä en etsi sinun omaasi, vaan sinua; sillä ei lasten pidä antaa vanhemmilleen, vaan vanhempien lapsille.
15 Ja minä kulutan mielelläni ja kulutan sinulle; vaikka mitä runsaammin rakastan sinua, sitä vähemmän minua rakastetaan.
16 Mutta olkoon niin, en minä teitä rasittanut; kuitenkin, kun olin kavala, sain teidät kiinni kavaluudella.
17 Olenko minä hyödynnyt sinua kenelläkään niistä, jotka lähetin sinun luoksesi?
18 Minä kaipasin Titusta, ja lähetin hänen kanssaan veljen. Hyötyikö Titus sinua? emmekö vaeltaneet samassa hengessä? emme kävelleet samoilla askelilla?
19 Luuletko vielä, että me annamme sinulle anteeksi? me puhumme Jumalan edessä Kristuksessa, mutta kaikki me teemme, rakkaani, teidän rakennukseksi.
20 Sillä minä pelkään, että tullessani en löydä teitä sellaisina kuin haluaisin, ja että minut löydettäisiin teille sellaisiksi, joita te ette tahtoisi; jottei olisi kiistelyä, kateutta, vihaa, kiistoja, selkkauksia, kuiskauksia, turvotukset, myrskyt:
21 Ja ettei minun Jumalani, kun tulen takaisin, nöyryyttäisi minua teidän keskuudessanne, ja etten joutuisi valittamaan monia, jotka ovat jo syntiä tehneet eivätkä ole katuneet saastaisuudesta, haureudesta ja irstaudesta, joita he ovat tehneet.

LUKU 13

1 Tämä on kolmas kerta, kun tulen luoksesi. Kahden tai kolmen todistajan suulla jokainen sana vahvistetaan.
2 Minä sanoin sinulle aiemmin ja ennustin sinulle, ikään kuin olisin läsnä, toisen kerran; ja koska olen nyt poissa, kirjoitan niille, jotka ovat tähän asti syntiä tehneet, ja kaikille muille, että jos tulen uudestaan, en säästä:
3 Sillä te etsitte todistusta siitä, että Kristus puhuu minussa, joka ei ole teille heikko, vaan voimallinen teissä.
4 Sillä vaikka hänet ristiinnaulittiin heikkouden kautta, hän kuitenkin elää Jumalan voimassa. Sillä mekin olemme hänessä heikkoja, mutta saamme elää hänen kanssaan Jumalan voimasta teidän tykönänne.
5 Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa; todistaa itsesi. Ettekö tiedä itseänne, kuinka Jeesus Kristus on teissä, ellette ole turhia?
6 Mutta minä luotan teidän tietävän, ettemme ole hyljättyjä.
7 Nyt minä rukoilen Jumalaa, ettet tekisi pahaa; ei siksi, että me näyttäisimme hyväksytyiltä, vaan että te tekisitte sitä, mikä on rehellistä, vaikka me olisimme niinkuin hylätyt.
8 Sillä me emme voi tehdä mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.
9 Sillä me iloitsemme, kun me olemme heikkoja, ja te olette väkevät; ja sitä me myös toivomme: teidän täydellisyyttänne.
10 Sentähden kirjoitan nämä poissa ollessani, etten läsnä ollessani käyttäisi terävyyttä sen voiman mukaan, jonka Herra on antanut minulle rakennukseksi enkä tuhoksi.

11 Lopuksi, hyvästit, veljet. Ole täydellinen, ole hyvässä kunnossa, ole yksimielinen, elä rauhassa; ja rakkauden ja rauhan Jumala on teidän kanssanne.
12 Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.
13 Kaikki pyhät tervehtivät sinua.
14 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen. (Toisen kirjeen korinttilaisille kirjoittivat Titus ja Lucas Filippistä, Makedonian kaupungista.)

Galatians

LUKU 1

1 Paavali, apostoli, (ei ihmisistä, ei ihmisen kautta, vaan
Jeesuksen Kristuksen ja Isän Jumalan kautta, joka herätti
hänet kuolleista;)
2 Ja kaikki veljet, jotka ovat minun kanssani, Galatian
seurakunnille:
3 Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän
Herraltamme Jeesukselta Kristukselta,
4 Joka antoi itsensä meidän syntiemme tähden
vapauttaakseen meidät tästä nykyisestä pahasta maailmasta,
Jumalan ja Isämme tahdon mukaan:
5 Jolle olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.
6 Ihmettelen, että te olette niin pian poistuneet hänestä,
joka kutsui teidät Kristuksen armoon, toiseen
evankeliumiin:
7 Joka ei ole toinen; mutta jotkut vaivaavat teitä ja
vääristävät Kristuksen evankeliumin.
8 Mutta vaikka me tai enkeli taivaasta julistaisi teille muuta
evankeliumia kuin se, jonka olemme teille julistaneet, hän
olkoon kirottu.
9 Niinkuin olemme ennen sanoneet, niin sanon minä nyt
taas: jos joku julistaa teille muuta evankeliumia kuin sen,
minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu.
10 Sillä minä nyt taivutan ihmisiä vai Jumalaa? vai
yritänkö miellyttää miehiä? sillä jos minä vielä
miellyttäisin ihmisiä, en olisi Kristuksen palvelija.
11 Mutta minä vakuutan teille, veljet, ettei se evankeliumi,
jonka minä olen julistanut, ole ihmisten jäljillä.
12 Sillä minä en ole sitä ihmiseltä saanut, eikä minulle ole
opetettu, vaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen kautta.
13 Sillä te olette kuulleet minun keskustelustani muinoin
juutalaisten uskonnossa, kuinka minä suunnattomasti
vainosin Jumalan seurakuntaa ja tuhlasin sen:
14 Ja hyödynsin juutalaisten uskontoa enemmän kuin
monta vertaistani omassa kansassani, koska olin
tavattoman innokkaampi isieni perinnäissääntöihin.
15 Mutta kun se oli hyväksi Jumalalle, joka erotti minut
äitini kohdusta ja kutsui minut armostaan,
16 ilmoittaakseen hänen Poikansa minussa, saarnatakseni
häntä pakanain seassa; minä en heti neuvotellut lihan ja
veren kanssa:
17 En minäkään mennyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka
olivat apostoleita ennen minua; mutta minä menin
Arabiaan ja palasin takaisin Damaskoon.
18 Kolmen vuoden kuluttua minä menin ylös Jerusalemiin
katsomaan Pietaria ja viivyin hänen luonaan viisitoista
päivää.
19 Mutta muita apostoleista en nähnyt ketään, paitsi
Jaakobin, Herran veljen.
20 Mutta mitä minä kirjoitan teille, katso, Jumalan edessä,
en valehtele.
21 Sen jälkeen minä tulin Syyrian ja Kilikian seuduille;
22 ja oli tuntematon kasvoilta Juudean seurakunnille, jotka
olivat Kristuksessa:
23 Mutta he olivat vain kuulleet, että hän, joka ennen
vainosi meitä, julistaa nyt sitä uskoa, jonka hän kerran
tuhosi.
24 Ja he ylistivät Jumalaa minussa.

LUKU 2

1 Neljäntoista vuoden kuluttua minä menin jälleen
Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin myös Tiituksen
mukaani.
2 Ja minä menin ylös ilmestyksen kautta ja julistin heille
sen evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa,
mutta yksityisesti maineikkaille, etten millään tavalla
juoksisi tai olisi juossut turhaan.
3 Mutta Titusta, joka oli kanssani, kreikkalaisena, ei
pakotettu ympärileikkautumaan.
4 Ja tietämättömien valheveljien tähden, jotka salaisesti
tulivat vakoilemaan meidän vapauttamme, joka meillä on
Kristuksessa Jeesuksessa, että he saisivat meidät orjuuteen.
5 Joille me alistimme alamaisen, ei hetkeksikään; jotta
evankeliumin totuus jatkuisi kanssasi.
6 Mutta heistä, jotka näyttivät olevan jonkin verran, (mitä
he olivatkin, minulle ei ole väliä: Jumala ei hyväksy
kenenkään persoonaa:) sillä ne, jotka näyttivät olevan
jonkin verran neuvottelevia, eivät lisänneet minulle mitään:
7 Mutta päinvastoin, kun he näkivät, että
ympärileikkaamattomuuden evankeliumi oli uskottu
minulle, niinkuin ympärileikkauksen evankeliumi oli
Pietarille;
8 (Sillä hän, joka Pietarissa toimi tehokkaasti
ympärileikkauksen apostolin virkaan, oli minussa väkevä
pakanain edessä.)
9 Ja kun Jaakob, Keefas ja Johannes, jotka näyttivät olevan
pylväitä, ymmärsivät minulle annetun armon, antoivat he
minulle ja Barnabaalle osallisuuden oikeat kädet; että me
menisimme pakanain tykö ja he ympärileikattujen tykö.
10 Vain he tahtovat, että muistamme köyhiä; sama, jonka
olin myös valmis tekemään.
11 Mutta kun Pietari tuli Antiokiaan, vastustin häntä
kasvoihin, koska hän oli syyllinen.
12 Sillä ennen kuin muutamat Jaakobin luota tulivat, hän
söi pakanain kanssa; mutta kun he tulivat, hän vetäytyi ja
erosi peläten niitä, jotka olivat ympärileikattuja.
13 Ja muut juutalaiset erosivat samoin hänen kanssaan; niin,
että myös Barnabas vei heidän harhaanjohtamisensa.
14 Mutta kun minä näin, etteivät he vaeltaneet
oikeamielisesti evankeliumin totuuden mukaan, sanoin
minä Pietarille heidän kaikkien edessä: "Jos sinä
juutalaisena elät pakanain tavan mukaan, etkä niinkuin
juutalaiset, miksi pakotat pakanat elävät kuten juutalaiset?
15 Me, jotka olemme luonnostamme juutalaisia emmekä
pakanain syntisiä,
16 Koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain
teoista, vaan uskosta Jeesukseen Kristukseen, niin mekin
olemme uskoneet Jeesukseen Kristukseen, että tulisimme
vanhurskaaksi Kristuksen uskosta emmekä lain teoista. :
sillä lain teoista ei mikään liha tule vanhurskaaksi.
17 Mutta jos me itsekin olemme syntisiä, kun etsimme
vanhurskautta Kristuksen kautta, onko Kristus siis synnin
palvelija? Jumala varjelkoon.
18 Sillä jos minä rakennan uudelleen sen, minkä olen
hävittänyt, teen itsestäni rikkojan.
19 Sillä minä olen lain kautta kuollut laille, elääkseni
Jumalalle.
20 Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu; kuitenkin
minä elän; Mutta en minä, vaan Kristus asu minussa. Ja

minkä nyt elän lihassa, sen elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka rakasti minua ja antoi itsensä minun edestäni.
21 Minä en tee tyhjäksi Jumalan armoa; sillä jos vanhurskaus tulee lain kautta, niin Kristus on turhaan kuollut.

LUKU 3

1 Oi tyhmät galatalaiset, kuka on lumonnut teidät, jotta te ette tottele totuutta, joiden silmien eteen Jeesus Kristus on ilmeisesti asetettu, ristiinnaulittu teidän keskuudessanne?
2 Vain tämän minä teistä oppisin: oletteko saaneet Hengen lain töiden kautta vai uskon kuulemisen kautta?
3 Oletko niin tyhmä? Kun olette alkaneet Hengestä, oletteko nyt tulleet täydellisiksi lihan kautta?
4 Oletko kärsinyt niin paljon turhaan? jos se on vielä turhaa.
5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee ihmeitä teidän keskuudessanne, tekeekö hän sen lain töiden vai uskon kuulemisen kautta?
6 Niinkuin Aabraham uskoi Jumalaan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.
7 Tiedä siis, että ne, jotka uskovat, ovat Aabrahamin lapsia.
8 Ja Raamattu ennusti, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskon kautta, saarnasi ennen evankeliumia Aabrahamille, sanoen: sinussa tulevat siunatuiksi kaikki kansat.
9 Niin ne, jotka uskovat, ovat siunattuja uskollisella Abrahamilla.
10 Sillä kaikki, jotka ovat lain teoista, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjaan, ja tekee niitä".
11 Mutta ettei kukaan tule vanhurskaaksi lain kautta Jumalan edessä, se on ilmeistä; sillä: "Vanhurskas saa elää uskosta".
12 Eikä laki ole uskosta, vaan se, joka sen tekee, on niissä elävä.
13 Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, tehden kiroukseksi meidän edestämme; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka riippuu puussa".
14 että Abrahamin siunaus tulisi pakanain osaksi Jeesuksen Kristuksen kautta; että saisimme Hengen lupauksen uskon kautta.
15 Veljet, minä puhun ihmisten tavan mukaan; Vaikka se olisikin vain miehen liitto, mutta jos se vahvistetaan, ei kukaan pura sitä tai lisää sitä.
16 Mutta Aabrahamille ja hänen siemenelleen annettiin lupaukset. Hän ei sano: 'Ja siemenille, niinkuin monista; vaan niinkuin yhdestä ja sinun siemenelles, joka on Kristus.
17 Ja tämän minä sanon, että liitto, jonka Jumala on vahvistanut ennen Kristuksessa, laki, joka oli neljäsataa kolmekymmentä vuotta myöhemmin, ei voi mitätöidä, jotta se tekisi lupauksen mitättömäksi.
18 Sillä jos perintö on laista, se ei ole enää lupauksesta, vaan Jumala antoi sen Aabrahamille lupauksen kautta.
19 Miksi sitten palvelee lakia? Se lisättiin rikkomusten tähden, kunnes tuli siemen, jolle lupaus oli annettu; ja sen asettivat enkelit välittäjän kädessä.
20 Mutta välimies ei ole yhden välimies, vaan Jumala on yksi.
21 Onko laki siis vastoin Jumalan lupauksia? Jumala varjelkoon, sillä jos laki olisi annettu, joka olisi voinut tehdä elämän, niin vanhurskauden olisi totisesti pitänyt tapahtua lain kautta.
22 Mutta Raamattu on tehnyt kaikki synnin alle, että se lupaus annettaisiin uskon kautta niille, jotka uskovat.
23 Mutta ennen kuin usko tuli, olimme lain alaisia, suljettuina uskolle, joka sen jälkeen ilmestyi.
24 Sentähden laki oli meidän opettajamme johdattamaan meidät Kristuksen tykö, että me uskosta vanhurskautettaisiin.
25 Mutta sen uskon tullessa emme ole enää opettajan alaisina.
26 Sillä te olette kaikki Jumalan lapsia uskon kautta Kristukseen Jeesukseen.
27 Sillä kaikki teistä, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päälle pukeneet.
28 Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä te kaikki olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.
29 Ja jos te olette Kristuksen omat, niin te olette Aabrahamin siementä ja perillisiä lupauksen mukaan.

LUKU 4

1 Nyt minä sanon: niin kauan kuin hän on lapsi, hän ei eroa palvelijasta, vaikka hän onkin kaiken herra;
2 Mutta hän on kasvattajien ja maaherrain alainen isän määräämään aikaan asti.
3 Samoin me, kun olimme lapsia, olimme maailman elementtien orjuudessa:
4 Mutta kun ajan täyttymys tuli, lähetti Jumala Poikansa, naisesta tehdyn, lain alaisena,
5 Lunastaaksemme ne, jotka olivat lain alaisia, että saisimme lapseksi.
6 Ja koska te olette poikia, on Jumala lähettänyt teidän sydämiinne Poikansa Hengen, joka huutaa: Abba, Isä!
7 Sentähden et ole enää palvelija, vaan poika; ja jos poika, niin Jumalan perillinen Kristuksen kautta.
8 Mutta kun ette Jumalaa tunteneet, te palvelitte niitä, jotka eivät luonnostaan ole jumalia.
9 Mutta nyt, kun olette tunteneet Jumalan, tai pikemminkin Jumala tuntee teidät, kuinka te taas käännytte heikkojen ja kerjäläisten alkuaineiden puoleen, joiden orjuuteen te tahdotte jälleen olla?
10 Noudatatte päiviä ja kuukausia, aikoja ja vuosia.
11 Minä pelkään sinua, etten ole turhaa työtä tehnyt sinulle.
12 Veljet, pyydän teitä, olkaa niinkuin minä olen; sillä minä olen niinkuin te olette: ette ole minua vahingoittaneet.
13 Te tiedätte, kuinka lihan heikkouden kautta minä aluksi julistin teille evankeliumia.
14 Ja minun kiusaustani, joka oli minun lihassani, te ette halveksineet ettekä hylänneet; vaan otti minut vastaan Jumalan enkeliksi, niinkuin Kristuksen Jeesuksen.
15 Missä sitten on se autuas, josta puhuitte? sillä minä todistan teille, että jos olisi ollut mahdollista, olisitte reväisneet omat silmänne ja antaneet ne minulle.
16 Olenko siis tullut sinun vihollisesi, koska minä puhun sinulle totuuden?
17 He vaikuttavat innokkaasti sinuun, mutta eivät hyvin; niin, he jättäisivät sinut pois, jotta voisit vaikuttaa heihin.
18 Mutta on hyvä olla innokkaasti vaikuttunut aina hyvässä asiassa, eikä vain silloin, kun olen kanssasi.

19 Lapseni, joista minä uudestisyntyessäni vaivaan, kunnes Kristus on muodostettu teissä,
20 Minä tahdon olla teidän kanssanne nyt ja muuttaa ääneni; sillä epäilen sinua.
21 Sano minulle, te, jotka tahdotte olla lain alaisia, ettekö kuule lakia?
22 Sillä kirjoitettu on, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjatar, toinen vapaanainen.
23 Mutta se, joka oli orjasta, syntyi lihan mukaan; mutta hän vapaanainen oli lupauksensa.
24 Mikä on vertauskuva; sillä nämä ovat ne kaksi liittoa; se Siinain vuorelta, joka on orjuudessa, se on Agar.
25 Sillä tämä Agar on Siinain vuori Arabiassa, ja se vastaa Jerusalemille, joka nyt on ja on orjuudessa lastensa kanssa.
26 Mutta ylhäällä oleva Jerusalem on vapaa, joka on meidän kaikkien äiti.
27 Sillä kirjoitettu on: iloitse sinä hedelmätön, joka et synnytä; ryntää ja huuda, sinä, joka ei synnytä; sillä autiolla on paljon enemmän lapsia kuin sillä, jolla on mies.
28 Nyt me, veljet, olemme lupauksen lapsia, niin kuin Iisak oli.
29 Mutta niin kuin silloin lihan mukaan syntynyt vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin on nytkin.
30 Mutta mitä Raamattu sanoo? Aja pois orja ja hänen poikansa, sillä orjan poika ei ole perillinen vapaan pojan kanssa.
31 Niin me siis, veljet, ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.

LUKU 5

1 Pysykää siis lujina siinä vapaudessa, jolla Kristus on meidät vapauttanut, älkääkä taas kietoutuko orjuuden ikeeseen.
2 Katso, minä Paavali sanon teille: jos teidät ympärileikataan, ei Kristus ole teille mitään hyödyksi.
3 Sillä minä todistan jälleen jokaiselle ympärileikatulle, että hän on velvollinen noudattamaan kaikkea lakia.
4 Kristus on jäänyt hyödyttömäksi teille, jotka teistä lain kautta vanhurskautetaan; olette langenneet armosta.
5 Sillä me odotamme Hengen kautta vanhurskauden toivoa uskon kautta.
6 Sillä Jeesuksessa Kristuksessa ei ympärileikkaus auta, eikä ympärileikkaamattomuus; vaan usko, joka vaikuttaa rakkauden kautta.
7 Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta tottelematta totuutta?
8 Tämä suostuttelu ei tule häneltä, joka teitä kutsuu.
9 Vähän hapatetta hapattaa koko taikinan.
10 Minä luotan teihin Herran kautta, ettei teillä ole muuta mieltä;
11 Ja minä, veljet, jos vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan? silloin ristin loukkaus loppuu.
12 Haluaisin, että heidät edes leikattaisiin pois, mikä vaivaa sinua.
13 Sillä te, veljet, olette kutsuttu vapauteen; Älkää käyttäkö vapautta vain tilaisuutena lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudella.
14 Sillä kaikki laki on täytetty yhdessä sanassa, tässäkin; Sinun tulee rakastaa lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.
15 Mutta jos te purette ja syötte toinen toistanne, niin katsokaa, ettet kuluttaisi toisianne.
16 Tämän minä siis sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.
17 Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan, ja nämä ovat toisiaan vastaan, niin ette voi tehdä sitä, mitä tahdotte.
18 Mutta jos olette Hengen kuljettamia, ette ole lain alaisia.
19 Mutta lihan teot ovat ilmeisiä, ne ovat nämä; Aviorikos, haureus, saastaisuus, irstaus,
20 Epäjumalanpalvelus, noituus, viha, erimielisyydet, jäljittelyt, viha, riidat, kapinat, harhaopit,
21Kateudet, murhat, juopuminen, juorutukset ja sen kaltaiset: joista minä kerron teille ennenkin, niinkuin olen myös ennenkin teille sanonut, etteivät ne, jotka senkaltaisia tekevät, peri Jumalan valtakuntaa.
22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, uskollisuus,
23 Sävyisyys, maltillisuus: sellaisia vastaan ei ole lakia.
24 Ja ne, jotka ovat Kristuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja himoineen.
25 Jos me elämme Hengessä, vaeltakaamme myös Hengessä.
26 Älkäämme haluko turhaa kunniaa, kiusaako toisiamme, kadehtiko toisiamme.

LUKU 6

1 Veljet, jos joku joutuu virheeseen, niin te, jotka olette hengellisiä, ennallistakaa sellainen sävyisyyden hengessä. harkitse itseäsi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.
2 Kantakaa toistenne taakkoja, niin täytätte Kristuksen lain.
3 Sillä jos joku luulee olevansa jotakin, vaikka hän ei ole mitään, niin hän pettää itsensä.
4 Mutta jokainen koetelkoon omaa tekoaan, niin hän iloitsee yksin itsestään eikä toisesta.
5 Sillä jokainen kantakoon omat taakkansa.
6 Jolle sanaa opetetaan, se ilmoitakoon sille, joka opettaa kaikkea hyvää.
7 Älkää antako pettää; Jumalaa ei pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.
8 Sillä joka lihaansa kylvää, se lihasta niittää turmeluksen; mutta joka kylvää Hengelle, se niittää Hengestä iankaikkisen elämän.
9 Ja älkäämme väsykö tekemään hyvää; sillä aikanaan me saamme niittää, jos emme väsy.
10 Niin kuin meillä on siis tilaisuus, tehkäämme hyvää kaikille ihmisille, varsinkin niille, jotka kuuluvat uskon perheeseen.
11 Te näette, kuinka suuren kirjeen minä olen kirjoittanut teille omalla kädelläni.
12 Kaikki, jotka haluavat näyttää kauniisti lihassa, pakottavat teidät ympärileikkaukseen; vain, etteivät he joutuisi kärsimään vainoa Kristuksen ristin tähden.
13 Sillä eivät itse ympärileikatut pidä lakia; vaan tahtovat ympärileikata sinut, jotta he kerskasivat sinun lihastasi.
14 Mutta Jumala varjelkoon, että minä kerskaisin paitsi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle.
15 Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus.
16 Ja kaikille, jotka vaeltavat tämän säännön mukaan, rauha ja armo, ja Jumalan Israelille.

17 Älköön kukaan minusta tästedes vaivaako minua, sillä
minä kannan ruumiissani Herran Jeesuksen merkkejä.
18 Veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo
olkoon teidän henkenne kanssa. Aamen. (Roomasta
kirjoitetuille galatalaisille.)

Efesolaisille

LUKU 1

1 Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoli, Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa:
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
3 Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla taivaallisissa Kristuksessa:
4 Niinkuin hän on valinnut meidät hänessä ennen maailman perustamista, että me olisimme pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään rakkaudessa:
5 Hän on ennalta määrännyt meidät adoptoimaan lapsia Jeesuksen Kristuksen kautta itselleen, hänen tahtonsa mukaan,
6 Hänen armonsa kirkkauden kiitokseksi, jolla hän on tehnyt meidät otollisiksi rakkaassa.
7 Hänessä meillä on lunastus hänen verensä kautta, syntien anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan;
8 jossa hän on meille ylenpalttisesti antanut kaikkea viisautta ja ymmärrystä;
9 Hän on ilmoittanut meille tahtonsa salaisuuden hyvän mielihyvänsä mukaan, jonka hän on itsessänsä päättänyt:
10 Että hän aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella kokoaisi yhdeksi Kristuksessa kaikki, mikä on taivaassa ja mikä maan päällä; jopa hänessä:
11 Hänessä mekin olemme saaneet perinnön, koska olemme ennalta määrätyt sen aivoituksen mukaan, joka tekee kaiken oman tahtonsa mukaan:
12 Että me olisimme hänen kirkkautensa ylistykseksi, jotka ensin uskoimme Kristukseen.
13 johon te myös turvasitte, kuultuanne totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin; johon te myös uskottuanne olette sinetöity lupauksen pyhällä hengellä,
14 Joka on meidän perintöosamme ostetun omaisuuden lunastukseen asti, hänen kunniansa ylistykseksi.
15 Sentähden minäkin, kun kuulin teidän uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,
16 Älä lakkaa kiittämästä sinua, kun mainitsit sinua rukouksissani.
17 Että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen hengen hänen tuntemisessaan:
18 Sinun ymmärryksesi silmät ovat valistuneet; jotta tietäisitte, mikä on hänen kutsumuksensa toivo ja mikä on hänen perintönsä kirkkauden rikkaus pyhissä,
19 Ja mikä on hänen voimansa ylen suuruus meille, jotka uskomme, hänen väkevän voimansa mukaan?
20 jonka hän teki Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet omalle oikealle puolelleen taivaissa,
21 Ylivoimaisesti kaikkea valtakuntaa ja valtaa ja valtaa ja herruutta ja kaikkea nimeä, joka on nimetty, ei ainoastaan tässä maailmassa, vaan myös tulevassa:
22 Ja hän on pannut kaikki hänen jalkojensa alle ja antanut hänen olla kaiken päänä seurakunnalle,
23 Joka on hänen ruumiinsa, sen täyteys, joka täyttää kaikki kaikessa.

LUKU 2

1 Ja hän on elävöittänyt teidät, jotka olitte kuolleet rikkomuksiin ja synteihin;
2 Jossa te ennen vaelsitte tämän maailman vaelluksen mukaan, ilman voiman ruhtinaan mukaan, sen hengen mukaan, joka nyt toimii tottelemattomuuden lapsissa.
3 Joidenkin keskuudessa me kaikki ennenkin keskustelimme lihamme himoissa, täyttäen lihamme ja mielemme halut; ja olivat luonnostaan vihan lapsia, niin kuin muutkin.
4 Mutta Jumala, joka on rikas laupeudesta, hänen suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut,
5 Silloinkin, kun olimme kuolleet synteihin, hän on tehnyt meidät eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa (armosta te olette pelastetut).
6 Ja hän on nostanut meidät yhteen ja asettanut meidät istumaan yhdessä taivaisiin Kristuksessa Jeesuksessa:
7 että hän tulevina aikoina osoittaisi armonsa ylenpalttista rikkautta armossaan meitä kohtaan Kristuksen Jeesuksen kautta.
8 Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta; enkä itsestänne: se on Jumalan lahja.
9 Ei teoista, ettei kukaan kerskaisi.
10 Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviin töihin, jotka Jumala on edeltäpäin säätänyt, että me niissä vaeltamme.
11 Sentähden muistakaa, että te olette menneisyydessä olleet pakanoita lihassa, joita kutsutaan ympärileikkaamattomaksi sen mukaan, mitä kutsutaan lihan ympärileikkaukseksi, käsin tehdyksi;
12 Että te olitte siihen aikaan ilman Kristusta, kun olitte vieraita Israelin valtiosta ja vieraita lupauksen liitoilta, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa.
13 Mutta nyt Kristuksessa Jeesuksessa te, jotka joskus olitte kaukana, olette lähelle tulleet Kristuksen verellä.
14 Sillä hän on meidän rauhamme, joka on tehnyt molemmat yhdeksi ja hajottanut väliseinämme väliseinän.
15. Hän on poistanut lihastaan vihamielisyyden ja käskyjen lain säädöksissä; tehdäkseen kahdesta uudesta miehestä, tehden siten rauhan;
16 Ja jotta hän voisi sovittaa molemmat Jumalan kanssa yhdessä ruumiissa ristin kautta, tappaen sillä vihollisuuden:
17 Ja tuli ja julisti rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja niille, jotka olivat lähellä.
18 Sillä hänen kauttaan meillä molemmilla on pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.
19 Nyt ette siis ole enää vieraita ja muukalaisia, vaan pyhien kansoja ja Jumalan perhettä.
20 Ja ne on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, ja Jeesus Kristus itse on pääkulmakivenä;
21 Jossa koko rakennus, joka on sovitettu yhteen, kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa:
22 jossa myös te olette yhdessä rakennettu Jumalan asuinpaikaksi Hengen kautta.

LUKU 3

1 Sentähden minä Paavali, Jeesuksen Kristuksen vanki teidän pakanoiden puolesta,

2 Jos olette kuulleet Jumalan armon taloudenhoitokaudesta, joka minulle on annettu teille:
3 Kuinka hän ilmoitti minulle salaisuuden; (kuten kirjoitin muutamalla sanalla,
4 jolloin te lukiessanne voitte ymmärtää tietoni Kristuksen salaisuudesta)
5 jota ei muina aikoina tehty ihmislapsille tunnetuksi, niin kuin se nyt on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoilleen Hengen kautta;
6 Että pakanat olisivat kanssaperillisiä ja samaa ruumista ja osallisia hänen lupauksestaan Kristuksessa evankeliumin kautta:
7 jonka palvelijaksi minut on tehty Jumalan armon lahjan mukaan, joka minulle on annettu hänen voimansa tehokkaan toiminnan kautta.
8 Minulle, joka olen vähäisin kaikista pyhistä, on annettu tämä armo, että minä saarnaan pakanain keskuudessa Kristuksen tutkimatonta rikkautta.
9 Ja jotta kaikki ihmiset näkisivät, mikä on sen salaisuuden osallisuus, joka maailman alusta on ollut kätkettynä Jumalassa, joka loi kaiken Jeesuksen Kristuksen kautta:
10 Tarkoituksena, että nyt taivaallisissa hallituksilla ja valtuuksilla seurakunta tuntisi Jumalan moninaisen viisauden,
11 Sen iankaikkisen tarkoituksen mukaan, jonka hän aikoi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme:
12 Häneen meillä on uskallusta ja luottamuksella pääsy hänen uskonsa kautta.
13 Sentähden minä tahdon, että ette nääntyisi minun koettelemuksissani teidän puolestanne, mikä on teidän kunnianne.
14 Sentähden minä kumarran polveni meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isän eteen,
15 joista on nimetty koko sukukunta taivaassa ja maan päällä,
16 että hän antaisi teille kirkkautensa rikkauden mukaan, että hänen Henkensä vahvistaisi teitä sisäisessä ihmisessä;
17 että Kristus asuisi teidän sydämissänne uskon kautta; että te, jotka olette juurtuneet ja perustuneet rakkauteen,
18 Voiko kaikkien pyhien kanssa ymmärtää, mikä on leveys ja pituus ja syvyys ja korkeus;
19 Ja tuntemaan Kristuksen rakkaus, joka ylittää tiedon, että tulisitte täytetyiksi kaikella Jumalan täyteydellä.
20 Mutta sille, joka meissä vaikuttavan voiman mukaan pystyy tekemään ylenpalttisesti yli kaiken, mitä me anomme tai ajattelemme,
21 Hänelle olkoon kirkkaus seurakunnassa Kristuksen Jeesuksen kautta kautta aikojen, loputtoman maailman. Aamen.

LUKU 4

1 Sentähden minä, Herran vanki, pyydän teitä vaeltamaan sen kutsumuksen arvoisena, johon teidät on kutsuttu,
2 Kaikella nöyryydellä ja sävyisyydellä, pitkämielisyydellä, kestäkää toisianne rakkaudessa;
3 Pyrkikää säilyttämään Hengen ykseys rauhan siteessä.
4 On yksi ruumis ja yksi Henki, niinkuin te olette kutsutut yhdessä toivossanne;
5 Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste,
6 Yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja teissä kaikissa.
7 Mutta jokaiselle meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.
8 Sentähden hän sanoo: "Kun hän nousi korkeuteen, vei hän vankeja ja antoi ihmisille lahjoja".
9 (Nyt kun hän nousi ylös, mitä muuta se on kuin se, että hän myös laskeutui ensin maan alaosiin?
10 Hän, joka astui alas, on se, joka nousi korkealle kaikkien taivaiden yläpuolelle täyttääkseen kaiken.)
11 Ja hän antoi muutamia apostoleiksi; ja jotkut profeettoja; ja jotkut evankelistat; ja jotkut pastorit ja opettajat;
12 Pyhien täydelliseksi tekemiseksi, palvelutyötä varten, Kristuksen ruumiin rakentamiseksi:
13 kunnes me kaikki tulemme uskon ja Jumalan Pojan tuntemisen ykseydessä täydelliseen ihmiseen Kristuksen täyteyden mittaan asti:
14 Että me tästedes emme enää olisi lapsia, joita heiluttelemme edestakaisin ja kaikkia oppien tuulia kantamaan ihmisten juonien ja viekkaiden oveluuksien kautta, joilla he väijyvät pettääkseen;
15 Mutta kun puhut totuutta rakkaudessa, kasvakaa häneen kaikessa, joka on pää, nimittäin Kristus.
16 Hänestä koko ruumis, joka on sopivasti liitetty yhteen ja tiivistettynä sen kanssa, mitä jokainen nivel antaa, kunkin osan tehokkaan toiminnan mukaan, kasvattaa ruumista itsensä rakentamiseksi rakkaudessa.
17 Sentähden minä sanon ja todistan Herrassa, ettet tästedes vaella niin kuin muut pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa,
18 Ymmärrys on pimentynyt ja vieraantunut Jumalan elämästä sen tietämättömyyden tähden, joka heissä on heidän sydämensä sokeuden tähden.
19 Jotka, jotka ovat tuntemattomia, ovat antautuneet irstauteen, tekemään kaikkea saastaisuutta ahneudella.
20 Mutta te ette ole niin oppineet Kristusta;
21 Jos olette kuulleet häntä ja olette saaneet häneltä opetusta, niinkuin totuus on Jeesuksessa:
22 Pistäkää pois vanhasta puheesta, joka on turmeltunut petollisten himojen tähden;
23 Ja uudistukaa mielenne hengessä;
24 Ja pukeutukaa uuteen ihmiseen, joka Jumalan mukaan on luotu vanhurskaudessa ja todella pyhyydessä.
25 Pankaa pois valhe ja puhukaa totta lähimmäisellensä; sillä me olemme toistemme jäseniä.
26 Vihastukaa, älkääkä syntiä tehkö; älkää antako auringon laskea vihanne päälle.
27 Älkääkä antako sijaa perkeleelle.
28 Joka varastaa, älköön enää varastako, vaan mieluummin tehköön työtä ja tehköön käsillään sitä, mikä on hyvää, antaakseen sitä tarvitsevalle.
29 Älköön suustanne lähtekö turmeltunutta puhetta, vaan se, mikä on hyvää rakentavaksi, että se palvelisi armoa kuulijoille.
30 Älkääkä murehduttako Jumalan pyhää Henkeä, jolla te olette sinetöity lunastuksen päivään asti.
31 Olkoon kaikki katkeruus ja viha ja viha ja meteli ja paha puhe pois teistä kaikella pahuudella.
32 Ja olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä, lempeitä, antakaa toisillenne anteeksi, niinkuin Jumala on antanut teille anteeksi Kristuksen tähden.

LUKU 5

1 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset;
2 Ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin on rakastanut meitä ja antanut itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi Jumalalle suloiseksi tuoksuksi.
3 Mutta haureutta ja kaikkea saastaisuutta tai ahneutta älköön kerran mainittako teidän keskuudessanne, niinkuin pyhille sopii;
4 Ei saastaisuutta, ei tyhmää puhetta eikä pilkkaa, jotka eivät kelpaa, vaan pikemminkin kiittäminen.
5 Sillä sen te tiedätte, ettei kenelläkään huorintekijällä eikä saastaisella eikä ahneella, joka on epäjumalanpalvelija, ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.
6 Älköön kukaan pettäkö teitä turhilla sanoilla, sillä näiden asioiden tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lasten päälle.
7 Älkää siis olko osallisia heidän kanssaan.
8 Sillä te olitte joskus pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa: vaeltakaa kuin valkeuden lapset.
9 (Sillä Hengen hedelmä on kaikessa hyvyydessä ja vanhurskaudessa ja totuudessa;)
10 Koetelkaa, mikä on otollista Herralle.
11 Älkääkä pitäkö osallisuutta pimeyden hedelmättömien töiden kanssa, vaan ennemmin nuhtele niitä.
12 Sillä on häpeä jopa puhua siitä, mitä he tekevät salassa.
13 Mutta kaikki, mitä moititaan, tulee valkeudesta ilmi; sillä kaikki, mikä julistetaan, on valkeutta.
14 Sentähden hän sanoo: Herää sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee.
15 Katsokaa siis, että vaellatte huolellisesti, ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin viisaat,
16 Lunastetaan aika, sillä päivät ovat pahat.
17 Älkää siis olko tyhmiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto.
18 Älkääkä juopuko viinistä, jossa on liikaa; vaan täyttykää Hengellä;
19 Puhukaa itsellenne psalmeilla ja virsillä ja hengellisillä lauluilla, laulakaa ja soitellen sydämessänne Herralle;
20 Kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.
21 Alistukaa toisillenne Jumalan pelossa.
22 Vaimot, olkaa alamaiset omille miehillenne, niinkuin Herralle.
23 Sillä mies on vaimon pää, niinkuin Kristus on seurakunnan pää, ja hän on ruumiin pelastaja.
24 Sentähden niinkuin seurakunta on alamainen Kristukselle, niin olkoot vaimot kaikessa miehelleen.
25 Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä sen edestä.
26 että hän pyhittäisi ja puhdistaisi sen vesipesulla sanan kautta,
27 Että hän tekisi siitä itselleen loistokkaan seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä tai muuta sellaista; vaan että se on pyhä ja virheetön.
28 Samoin miesten tulee rakastaa vaimoaan niinkuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoaan, rakastaa itseään.
29 Sillä ei kukaan ole vielä koskaan vihannut omaa lihaansa; vaan ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Herra seurakunta:
30 Sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä, hänen lihastaan ja hänen luistaan.
31 Sentähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja he kaksi ovat yhtä lihaa.
32 Tämä on suuri salaisuus; mutta minä puhun Kristuksesta ja seurakunnasta.
33 Silti jokainen teistä erityisesti rakastakoon vaimoaan niinkuin itseään; ja vaimo näkee, että hän kunnioittaa miestään.

LUKU 6

1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herrassa, sillä se on oikein.
2 Kunnioita isääsi ja äitiäsi; (joka on ensimmäinen käsky lupauksella;)
3 Että sinun kävisi hyvin ja eläisit kauan maan päällä.
4 Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran hoivuudessa ja neuvossa.
5 Palvelijat, olkaa kuuliaisia niille, jotka ovat lihan mukaan herranne, pelolla ja vavistuksella, sydämenne yksinäisyydessä niinkuin Kristukselle.
6 Ei silmänpalveluksessa, vaan miesten miellyttäjinä; vaan Kristuksen palvelijoina, jotka tekevät sydämestä Jumalan tahdon;
7 Tee palvelusta hyvällä tahdolla, niinkuin Herraa, etkä ihmisiä,
8 Tietäen, että mitä tahansa hyvää joku tekee, sen hän saa Herralta, olipa hän orja tai vapaa.
9 Ja te herrat, tehkää heille sama, kestäkää uhkailu, tietäen, että teidän herrannekin on taivaassa; Hän ei myöskään kunnioita ihmisiä.
10 Lopuksi, veljeni, olkaa vahvoja Herrassa ja hänen voimansa voimassa.
11 Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, jotta voisitte vastustaa perkeleen juonia.
12 Sillä emme kamppaile lihaa ja verta vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita vastaan, hengellistä jumalattomuutta vastaan korkeuksissa.
13 Sentähden ottakaa itsellenne Jumalan koko sota-asu, jotta te voisitte pahana päivänä vastustaa ja kaikki tehtyäsi pysyä pystyssä.
14 Seiso siis kupeenne totuudella vyötettynä ja vanhurskauden haarniska päällä;
15 Ja jalkasi kenkiä rauhan evankeliumin valmistelussa;
16 Ennen kaikkea ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki jumalattomien tuliset nuolet.
17 Ja ottakaa pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.
18 Rukoilkaa aina kaikella rukouksella ja anomuksella Hengessä ja valvokaa sitä kaikella kestävyydellä ja rukouksella kaikkien pyhien puolesta.
19 Ja minulle annettaisiin sana, jotta voisin rohkeasti avata suuni tehdäkseni tunnetuksi evankeliumin salaisuuden,
20 Sentähden minä olen lähettiläs kahleissa, että minä niissä puhuisin rohkeasti, niinkuin minun pitää puhua.
21 Mutta jotta te myös tietäisitte minun asiani ja kuinka minä teen, on Tykikos, rakas veli ja uskollinen palvelija Herrassa, ilmoittakoon teille kaikki.
22 jonka minä olen lähettänyt teille samaa tarkoitusta varten, että te tietäisitte meidän asiat ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne.

23 Rauha veljille ja rakkaus uskon kanssa Isältä Jumalalta
ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
24 Armo olkoon kaikkien niiden kanssa, jotka rakastavat
Herraamme Jeesusta Kristusta vilpittömästi. Aamen.
(Tykikoksen kirjoittama efesolaisille Roomasta.)

Filippiläiset

LUKU 1

1 Paavali ja Timoteus, Jeesuksen Kristuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, piispojen ja diakonien kanssa:
2 Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
3 Kiitän Jumalaani jokaisesta muistamisestasi,
4 Aina jokaisessa rukouksessani teidän kaikkien puolesta anoen ilolla,
5 Sinun osallisuutesi evankeliumissa ensimmäisestä päivästä tähän asti;
6 Luottaen juuri tähän, että hän, joka on aloittanut teissä hyvän työn, suorittaa sen Jeesuksen Kristuksen päivään asti:
7 Niinkuin minun on soveliasta ajatella tätä teistä kaikista, koska minulla on teidät sydämessäni; sikäli kuin sekä siteissäni että evankeliumin puolustamisessa ja vahvistamisessa, te kaikki olette osallisia minun armostani.
8 Sillä Jumala on minun todistukseni, kuinka paljon kaipaan teitä kaikkia Jeesuksen Kristuksen sisimmissä.
9 Ja tätä minä rukoilen, että teidän rakkautenne lisääntyisi yhä enemmän tiedossa ja kaikessa tuomiossa;
10 että te hyväksyisitte sen, mikä on hyvää; että olisitte vilpittömiä ja loukkaamattomia Kristuksen päivään asti;
11 olla täynnä vanhurskauden hedelmiä, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen kautta, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.
12 Mutta haluaisin teidän ymmärtävän, veljet, että asiat, jotka minulle tapahtuivat, ovat pikemminkin olleet evankeliumin edistämiseksi;
13 Niin että minun siteeni Kristuksessa näkyvät kaikessa palatsissa ja kaikissa muissa paikoissa;
14 Ja monet veljistä Herrassa, jotka ovat vakuuttuneita kahleistani, ovat paljon rohkeampia puhumaan sanaa ilman pelkoa.
15 Jotkut tosin saarnaavat Kristusta kateudesta ja riidastakin; ja muutama myös hyvästä tahdosta:
16 Se, joka saarnaa riidan Kristusta, ei vilpittömästi, luullen lisäävänsä kahleistani vaivaa:
17 Mutta toinen rakkaudesta, tietäen, että olen valmis puolustamaan evankeliumia.
18 Mitä sitten? Siitä huolimatta Kristusta saarnataan kaikin tavoin, olipa se teeskentelyä tai totuutta; ja minä iloitsen siitä, niin, ja tulen iloitsemaan.
19 Sillä minä tiedän, että tämä kääntyy minun pelastukseeni teidän rukouksenne ja Jeesuksen Kristuksen Hengen antamisen kautta,
20 Harkittavani odotukseni ja toivoni mukaan, etten minä mitään häpeä, vaan kaikella rohkeudella, niinkuin aina, niin nytkin Kristus on oleva ylistetty minun ruumiissani, joko elämän tai kuoleman kautta.
21 Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.
22 Mutta jos minä elän lihassa, se on minun työni hedelmä; mutta mitä minä valitsen, en tiedä.
23 Sillä minä olen ahdingossa kahden välillä, ja tahdon lähteä ja olla Kristuksen kanssa; mikä on paljon parempi:
24 Mutta lihassa pysyminen on sinulle tarpeellisempaa.
25 Ja koska minulla on tämä luottamus, minä tiedän, että tulen pysymään ja pysymään teidän kaikkien kanssa teidän edistyksenne ja uskonne iloksenne;
26 Että teidän ilonne olisi minulle runsaampi Jeesuksessa Kristuksessa, kun tulen taas teidän luoksenne.
27 Olkoon vain teidän puheenne niin kuin Kristuksen evankeliumin tulee; että tulinpa minä katsomaan teidät tai muuten olen poissa, kuulisin teidän asioistanne, että te pysyisitte lujina yhdessä hengessä ja yksimielisesti taistelet uskon puolesta. evankeliumista;
28 Eikä missään, mitä vastustajasi pelkää, mikä on heille selvä kadotuksen merkki, mutta sinulle pelastuksen ja Jumalan.
29 Sillä teille on annettu Kristuksen puolesta, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä;
30 Sinulla on sama riita, jonka näit minussa ja nyt kuulette olevan minussa.

LUKU 2

1 Jos siis on lohdutusta Kristuksessa, jos lohdutusta rakkaudesta, jos on Hengen osallisuutta, jos on sisimöä ja laupeutta,
2 Täyttäkää minun iloni, että te olette samanmielisiä, yhtä rakkautta, yksimielisiä ja yksimielisiä.
3 Älkää tehkö mitään riidan tai turhan kunnian kautta; mutta nöyryydessä pitäkää toinen toistaan parempana kuin itseään.
4 Älkää katsoko jokainen omaansa, vaan jokainen myös muiden juttuihin.
5 Olkoon teillä tämä mieli, joka oli myös Kristuksessa Jeesuksessa:
6 Joka, koska hän oli Jumalan muodossa, ei pitänyt ryöstönä olla Jumalan vertainen:
7 Mutta hänestä ei tullut minkäänlaista mainetta, ja hän otti palvelijan muodon ja tehtiin ihmisten kaltaiseksi.
8 Ja kun hänet löydettiin muodissa kuin mies, hän nöyrtyi ja tuli kuuliaiseksi kuolemaan asti, ristin kuolemaan asti.
9 Sentähden on Jumalakin hänet korottanut ja antanut hänelle nimen, joka on kaikkia nimiä korkeampi.
10 Että jokainen polvi notkistukoon Jeesuksen nimeen, sekä taivaallisten että maanpäällisten ja maanalaisten;
11 Ja että jokainen kieli tunnustaisi Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.
12 Sentähden, rakkaani, niin kuin te aina olette totelleet, ei niin kuin minun edessäni, vaan nyt paljon enemmän minun poissa ollessani, harjoittakaa omaa pelastustanne pelolla ja vapistuksella.
13 Sillä Jumala on se, joka tekee teissä sekä tahdon että tekemisen hyvän mielin.
14 Tehkää kaikki nurisematta ja riitelemättä:
15 Että te, nuhteettomat Jumalan pojat, olisitte nuhteettomat ja viattomat, vääristyneen ja turmeltuneen kansan keskellä, jonka keskellä te loistatte niinkuin valot maailmassa.
16 pitäkää yllä elämän sanaa; että minä iloitsisin Kristuksen päivänä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivannut.
17 Niin, ja jos minut uhrataan teidän uskonne uhriksi ja palveluksenne, minä iloitsen ja iloitsen teidän kaikkien kanssa.
18 Sentähden te myös iloitkaa ja iloitkaa minun kanssani.

19 Mutta minä luotan Herraan Jeesukseen, että hän pian lähettää Timoteuksen teidän tykönne, että minäkin olisin lohdullinen, kun tiedän teidän tilanne.
20 Sillä minulla ei ole yhtäkään samanmielistä, joka luonnollisesti huolehtisi sinun tilastasi.
21 Sillä kaikki etsivät omaansa, eivät sitä, mikä on Jeesuksen Kristuksen.
22 Mutta te tiedätte hänen todistuksensa, että hän on palvellut minun kanssani evankeliumissa, niinkuin poika isän kanssa.
23 Sentähden toivon voivani lähettää hänet pian, niin pian kuin saan nähdä, kuinka minun käy.
24 Mutta minä luotan Herraan, että minäkin tulen pian.
25 Mutta minä luulin tarpeelliseksi lähettää sinulle Epafrodituksen, veljeni ja työtoverini ja sotilaiden, mutta sinun sanansaattajasi ja se, joka palveli minun tarpeitani.
26 Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja oli täynnä tuskaa, koska te kuulitte hänen olevan sairaana.
27 Sillä totisesti hän oli sairas lähellä kuolemaa, mutta Jumala armahti häntä; enkä ainoastaan häneen, vaan myös minuun, etten joutuisi surua murheen päälle.
28 Sentähden minä lähetin hänet sitä varovaisemmin, että te, kun näette hänet, iloitsisitte ja että minä olisin vähemmän murheellinen.
29 Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla; ja pitää sellaisessa mainetta:
30 Sillä Kristuksen työn tähden hän oli lähellä kuolemaa, ei hengissään, täyttääkseen teidän palveluksenne minua kohtaan.

LUKU 3

1 Lopuksi, veljeni, iloitkaa Herrassa. Minulle ei todellakaan ole tuskallista kirjoittaa samoja asioita sinulle, mutta sinulle se on turvallista.
2 Varo koiria, varo pahoja työntekijöitä, varo tiivistä.
3 Sillä me olemme ympärileikatut, jotka kumarramme Jumalaa hengessä ja iloitsemme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan.
4 Vaikka minäkin luottaisin lihaan. Jos joku toinen luulee, että hänellä on, mihin hän voi luottaa lihaan, minä enemmän:
5 Kahdeksantena päivänä ympärileikattu Israelin heimosta, Benjaminin heimosta, heprealainen heprealainen; lain suhteen fariseus;
6 Kiivaudesta seurakunnan vainoaminen; koskettaa vanhurskautta, joka on laissa, nuhteeton.
7 Mutta mitä minulle oli voitto, sen minä luin tappioksi Kristuksen tähden.
8 Epäilemättä minä luen kaiken paitsi vahingoksi Herrani Kristuksen Jeesuksen tuntemisen suurenmoisen tuntemisen tähden, jonka tähden minä olen kärsinyt kaiken menetyksen ja pidän niitä vain lannana, voittaakseni Kristuksen,
9 Ja ole löydettävissä hänessä, jolla ei ole minun omaa vanhurskauttani, joka on laista, vaan se, joka on Kristuksen uskon kautta, se vanhurskaus, joka on Jumalasta uskon kautta.
10 että minä tuntisin hänet ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja hänen kärsimyksensä osallisuuden, kun minä hänen kuolemaansa mukaisen;
11 Jos minä jollain tavalla pääsisin kuolleiden ylösnousemukseen.
12 En ikään kuin olisin jo saavuttanut tai olisin jo täydellinen, vaan seuraan sitä, jos saisin sen käsityksen, minkä vuoksi olen myös Kristuksen Jeesuksen käsittänyt.
13 Veljet, en usko itseäni ymmärtäneeni, mutta tämän yhden minä teen, unohtaen sen, mikä on takana, ja ojentaudun eteenpäin sen puoleen, mikä on,
14 Minä pyrin kohti merkkiä Jumalan korkean kutsumuksen palkintoa Kristuksessa Jeesuksessa.
15 Olkaamme siis me, kaikki täydelliset, näin mieltä; ja jos te olette jossain muussa mielessä, niin Jumala ilmoittaa teille tämänkin.
16 Mutta mihin olemme jo saavuttaneet, vaeltakaamme saman säännön mukaan, pitäkäämme mielessämme sama.
17 Veljet, olkaa minun seuraajiani ja pankaa merkille ne, jotka vaeltavat, niinkuin me olemme esikuvana.
18 (Sillä monet vaeltavat, joista olen usein puhunut teille ja nyt sanon teille itkienkin, että he ovat Kristuksen ristin vihollisia:
19 Heidän loppunsa on tuho, heidän Jumalansa on heidän vatsansa ja heidän kunniansa on heidän häpeässään, jotka ajattelevat maallisia asioita.)
20 Sillä meidän keskustelumme on taivaassa; josta mekin odotamme Vapahtajaa, Herraa Jeesusta Kristusta:
21 Joka muuttaa meidän iljettävän ruumiimme, että se muovattaisiin hänen kirkkauden ruumiinsa kaltaiseksi, sen työn mukaan, jolla hän voi itsellensä alistaa kaikki.

LUKU 4

1 Sentähden, rakkaat ja kaivatut veljeni, iloni ja kruununi, seisokaa siis lujina Herrassa, rakkaani.
2 Minä rukoilen Euodiasta ja Syntykeä, että he olisivat yhtä mieltä Herrassa.
3 Ja minä rukoilen sinuakin, totinen ikeeni, auta niitä naisia, jotka ovat työskennelleet minun kanssani evankeliumissa, myös Klemensin kanssa ja muiden työtovereideni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa.
4 Iloitkaa aina Herrassa, ja taas minä sanon: iloitkaa.
5 Olkoon maltillisuutenne kaikkien ihmisten tiedossa. Herra on käsillä.
6 Varo turhaan; mutta kaikessa rukoilemalla ja anomalla kiitoksen kanssa saattakaa pyyntönne Jumalalle tiettäväksi.
7 Ja Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksen Jeesuksen kautta.
8 Lopuksi, veljet, kaikki mikä on totta, mikä on rehellistä, mikä on oikeaa, mikä on puhdasta, mikä on ihanaa, mikä on hyvää. jos on jotain hyvettä ja jos on ylistystä, ajattele näitä asioita.
9 Se, minkä olette oppineet ja saaneet, ja kuulleet ja minusta nähneet, tehkää; niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.
10 Mutta minä iloitsin suuresti Herrassa, että nyt viimein teidän huolenne minusta on jälleen kukoistava; te olitte varovaisia, mutta teillä ei ollut tilaisuutta.
11 Ei niin, että minä puhuisin puutteesta, sillä minä olen oppinut olemaan siihen tyytyväinen, missä tilassani tahansa.
12 Minä tiedän sekä alenemisen että yltäkylläisyyden; kaikkialla ja kaikessa minua neuvotaan olemaan kylläinen ja nälkäinen, sekä ylenpalttinen että kärsimään puutteesta.

13 Minä voin tehdä kaiken Kristuksen kautta, joka minua vahvistaa.
14 Mutta te olette hyvin tehneet, että olette puhuneet minun ahdistuksestani.
15 Nyt te filippiläisetkin tiedätte, että evankeliumin alussa, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään seurakunta puhunut minulle antamisesta ja saamisesta, vaan te vain.
16 Sillä Tessalonikaankin te lähetitte kerta toisensa jälkeen minun tarpeeni.
17 En siksi, että haluaisin lahjaa, vaan toivon hedelmää, joka on runsasta sinun tilillesi.
18 Mutta minulla on kaikki ja ylenpalttisesti. Olen kylläinen, kun olen saanut Epafroditukselta sen, mitä teiltä on lähetetty, makean tuoksun, otollisen, Jumalalle otollisen uhrin.
19 Mutta minun Jumalani on täyttävä kaikki teidän tarpeenne rikkautensa mukaan kirkkaudessa Kristuksen Jeesuksen kautta.
20 Nyt olkoon kunnia Jumalalle ja Isällemme aina ja iankaikkisesti. Aamen.
21 Tervehdi jokaista pyhää Kristuksessa Jeesuksessa. Veljet, jotka ovat kanssani, tervehtivät sinua.
22 Kaikki pyhät tervehtivät sinua, ennen kaikkea keisarin perhekuntaa.
23 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen. (Epafrodituksen kirjoittama filippiläisille Roomasta.)

Kolossalaiset

LUKU 1

1 Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoli, ja veljemme Timoteus,
2 Kolossa oleville pyhille ja uskollisille veljille Kristuksessa: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
3 Me kiitämme Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, rukoillen aina teidän puolestanne,
4 Koska olemme kuulleet teidän uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudesta, joka teillä on kaikkia pyhiä kohtaan,
5 Sen toivon tähden, joka teille on pantu taivaassa, josta olette ennen kuulleet evankeliumin totuuden sanassa;
6 Joka on tullut teidän tykönne niinkuin kaikessa maailmassa; ja kantaa hedelmää, niinkuin teissäkin, siitä päivästä lähtien, jolloin kuulitte siitä ja totisesti tunsitte Jumalan armon.
7 Niinkuin olette myös oppineet Epafraalta, meidän rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka on teille uskollinen Kristuksen palvelija;
8 Joka myös julisti meille rakkautesi Hengessä.
9 Sentähden mekään siitä päivästä lähtien, jolloin sen kuulimme, emme lakkaa rukoilemasta teidän puolestanne ja toivomasta, että te täyttyisitte hänen tahtonsa tuntemuksella kaikella viisaudella ja hengellisellä ymmärryksellä.
10 Että te vaeltaisitte Herran arvoisena kaikkeen otollisuuteen, olisitte hedelmällisiä kaikessa hyvässä työssä ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa;
11 Vahvistettuna kaikella voimalla, hänen loistovoimansa mukaan, kaikkeen kärsivällisyyteen ja pitkämielisyyteen ilolla;
12 kiittäen Isää, joka on tehnyt meidät soveltuviksi saamaan osallisiksi pyhien perinnöstä valkeudessa.
13 Hän on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.
14 Hänessä meillä on lunastus hänen verensä kautta, syntien anteeksisaaminen:
15 Kuka on näkymättömän Jumalan kuva, kaikkien luotujen esikoinen?
16 Sillä hänen kauttaan on luotu kaikki, mikä on taivaassa ja mikä maan päällä, näkyvä ja näkymätön, olkoon ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja: kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten.
17 Ja hän on ennen kaikkea, ja hänessä kaikki pysyy.
18 Ja hän on ruumiin, seurakunnan, pää; hän on alku, esikoinen kuolleista; että hänellä olisi kaikissa asioissa etusija.
19 Sillä Isä miellytti, että kaikki täyteys asuisi hänessä;
20 Ja tehnyt rauhan ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaakseen kaikki itsensä kanssa; hänen kauttaan, minä sanon, ovatko ne maan päällä tai taivaassa.
21 Ja te, jotka olitte joskus vieraantuneita ja vihollisia mielessänne pahojen tekojen takia, mutta nyt hän on tehnyt sovinnon
22 Hänen lihansa ruumiissa kuoleman kautta asettaakseen sinut pyhänä ja nuhteettomana ja nuhteettomana hänen silmissään:
23 Jos te pysytte perusteltuina ja vakiintuneina uskossa, etkä horju pois evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet ja joka on saarnattu kaikille luoduille, jotka ovat taivaan alla; jonka palvelijaksi minä Paavali olen tehty;
24 Joka nyt iloitsette minun kärsimyksistäni teidän puolestanne ja täytätte sen, mikä on Kristuksen kärsimysten takana, minun lihassani hänen ruumiinsa tähden, joka on seurakunta.
25 jonka palvelijaksi minut on tehty sen Jumalan armokauden mukaan, joka minulle on annettu teidän edestänne, täyttämään Jumalan sanan;
26 Sekin mysteeri, joka on ollut kätkettynä iät ja sukupolvet, mutta nyt on tullut ilmi hänen pyhillensä:
27 Joille Jumala tahtoo ilmoittaa, mikä on tämän salaisuuden kirkkauden rikkaus pakanain keskuudessa; joka on Kristus teissä, kirkkauden toivo:
28 Häntä me saarnaamme, varoittaen jokaista ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella; jotta voisimme esittää jokaisen ihmisen täydelliseksi Kristuksessa Jeesuksessa:
29 Sen tähden minäkin työskentelen, taistelen hänen työnsä mukaan, joka vaikuttaa minussa väkevästi.

LUKU 2

1 Sillä minä haluaisin, että te tietäisitte, mikä suuri taistelu minulla on teidän ja Laodikean heille ja kaikille, jotka eivät ole nähneet minun kasvojani lihassa;
2 Että heidän sydämensä saisi lohdutuksen, sidottuna yhteen rakkaudessa ja kaiken ymmärryksen täydellisen varmuuden rikkaudeksi, Jumalan ja Isän ja Kristuksen salaisuuden tunnustamiseksi;
3 Jossa on kätkettynä kaikki viisauden ja tiedon aarteet.
4 Ja tämän minä sanon, ettei kukaan pettäisi teitä houkuttelevilla sanoilla.
5 Sillä vaikka olen poissa lihassa, olen kuitenkin hengessä teidän kanssanne, iloitsen ja katson teidän järjestystänne ja teidän uskonne lujuutta Kristukseen.
6 Niinkuin te siis olette vastaanottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä:
7 Ja juurtuneet ja rakentuneet häneen ja lujasti uskossa, niinkuin teille on opetettu, ja olkaa siinä runsaat kiitoksella.
8 Varo, ettei kukaan ryöstele teitä filosofialla ja turhalla petoksella, ihmisten perinnäissääntöjen mukaan, maailman alkeet, eikä Kristuksen mukaan.
9 Sillä hänessä asuu koko jumaluuden täyteys ruumiillisesti.
10 Ja te olette täydelliset hänessä, joka on kaiken hallitusvallan ja voiman pää.
11 Jossa te myös olette ympärileikatut ilman käsiä tehdyllä ympärileikkauksella, riisuessanne pois lihan syntien ruumiin Kristuksen ympärileikkauksella:
12 Haudattu hänen kanssaan kasteessa, jossa myös te olette ylösnousseet hänen kanssaan uskon kautta Jumalan toimintaan, joka on herättänyt hänet kuolleista.
13 Ja teidät, jotka olette kuolleet synteihinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, on hän yhdessä hänen kanssaan eläviksi antanut, kun hän on antanut teille kaikki rikkomukset anteeksi.
14 Pyyhi pois meitä vastaan tehtyjen säädösten käsikirjoituksen, joka oli vastoin meitä, ja vei sen pois tieltä ja naulitti sen ristiinsä;
15 Ja ryöstettyään ruhtinaskunnat ja voimat, hän esitti ne avoimesti, voitti heidät siinä.

16 Älköön siis kukaan tuomitko teitä ruoasta tai juomisesta tai pyhäpäivästä tai uudesta kuusta tai sapattipäivistä.
17 jotka ovat tulevaisuuden varjo; mutta ruumis on Kristuksesta.
18 Älköön kukaan pettäkö teitä palkastanne vapaaehtoisella nöyryydellä ja enkelien palvonnassa, tunkeutuen siihen, mitä hän ei ole nähnyt, turhaan lihallisen mielensä turhaan turhautuneena,
19 Eikä pitämättä Päästä, josta koko ruumis nivelten ja siteiden kautta ravinnolla palveli ja yhteen sidottu, kasvaa Jumalan kasvun mukana.
20 Jos siis olette Kristuksen kanssa kuolleet maailman alkeista, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, olette säädösten alaisia?
21 (Älä koske; älä maista; älä käsittele;
22 Ketkä kaikki tuhoutuvat ihmisten käskyjen ja oppien mukaan?
23 Joilla on viisauden osoitus tahdon palvonnassa ja nöyryydessä ja ruumiin laiminlyönnissä; ei millään tavalla lihan tyydytyksen kunniaksi.

LUKU 3

1 Jos siis olette ylösnousseet Kristuksen kanssa, etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella.
2 Kiinnitä kiintymyksesi ylhäällä oleviin, älä niihin, jotka ovat maan päällä.
3 Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa.
4 Kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, niin te myös hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.
5 Kuolettakaa siis jäsenenne, jotka maan päällä ovat; haureus, epäpuhtaus, kohtuuton kiintymys, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta:
6 Sen tähden Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia:
7 Jossa te myös vaelsitte jonkin aikaa, kun niissä asuitte.
8 Mutta nyt te riisukaa kaikki nämä; vihaa, vihaa, pahuutta, jumalanpilkkaa, saastaista kommunikaatiota suustasi.
9 Älkää valehtelko toisillenne, koska olette riisuneet pois vanhan miehen teoineen;
10 Ja pukeutukaa uuteen ihmiseen, joka uudistuu tiedossa hänen kuvansa mukaan, joka hänet loi:
11 Missä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, skyytiä, orjaa eikä vapaata; mutta Kristus on kaikki ja kaikissa.
12 Pukeutukaa siis yllenne, niinkuin Jumalan valitut, pyhät ja rakastetut, laupeuden sydämellä, laupiudella, nöyryydellä, sävyisyydellä, pitkämielisyydellä.
13 Suvaitsekaa toisianne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos jollakulla on riitaa jotakuta vastaan: niinkuin Kristus on teille anteeksi antanut, niin tehkää myös te.
14 Ja ennen kaikkea pukeudu rakkauteen, joka on täydellisyyden side.
15 Ja Jumalan rauha vallitkoon teidän sydämissänne, johon te myös yhdessä ruumiissa olette kutsutut; ja olkaa kiitollisia.
16 Asukoon teissä Kristuksen sana runsaasti kaikessa viisaudessa; opettakaa ja neuvokaa toisianne psalmeilla ja virsillä ja hengellisillä lauluilla, laulaen armossanne Herralle.
17 Ja kaikki, mitä teette sanalla tai teolla, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Jumalaa ja Isää hänen kauttaan.
18 Vaimot, olkaa alamaiset omille miehillenne, niinkuin Herrassa sopii.
19 Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkä olko katkera heitä kohtaan.
20 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herralle.
21 Isät, älkää kiihottako lapsianne, etteivät he masentuisi.
22 Palvelijat, olkaa kaikessa tottelevaisia herrojanne lihan mukaan; ei silmäpalvelulla, miesten miellyttäjinä; mutta sydämen yksinäisyydessä, Jumalaa pelkäävänä:
23 Ja kaikki, mitä teette, tehkää se sydämestänne, niinkuin Herralle, älkääkä ihmisille;
24 Tietäen, että Herralta te saatte perinnön palkan; sillä te palvelette Herraa Kristusta.
25 Mutta joka vääryyttä tekee, saa siitä vääryyden, jonka hän on tehnyt, ja ei ole ihmisarvoa.

LUKU 4

1 Herrat, antakaa palvelijoillenne sitä, mikä on oikeudenmukaista ja tasa-arvoista; tietäen, että teilläkin on Mestari taivaassa.
2 Jatka rukouksessa ja valvo siinä kiitoksella;
3 Rukoillen myös meidän puolestamme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minäkin olen kahlissa.
4 että minä sen julistaisin, niinkuin minun tulee puhua.
5 Vaeltakaa viisaasti niitä kohtaan, jotka ovat ulkopuolella, lunastakaa aika.
6 Olkoon puheenne aina armoa, suolalla maustettua, että tietäisitte, kuinka teidän tulee vastata jokaiselle.
7 Kaiken tilani on ilmoittava sinulle Tykikos, joka olet rakas veli ja uskollinen palvelija ja kanssapalvelija Herrassa:
8 jonka minä olen lähettänyt teille samaa tarkoitusta varten, että hän tietäisi teidän asemanne ja lohduttaisi teidän sydäntänne;
9 Onesimuksen kanssa, uskollisen ja rakkaan veljen kanssa, joka on yksi teistä. He ilmoittavat teille kaiken, mitä täällä tehdään.
10 Vankitoverini Aristarkus tervehtii teitä ja Markus, Barnabaan sisaren poika, (koskellenne, johon olette saaneet käskyt: jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan;)
11 Ja Jeesus, jota kutsutaan Justukseksi, jotka ovat ympärileikattuja. Nämä ovat vain minun työtovereitani Jumalan valtakuntaan, jotka ovat olleet minulle lohdutus.
12 Teitä tervehtii Epafras, joka on yksi teistä, Kristuksen palvelija, ja työskentelee aina kiihkeästi teidän puolestanne rukouksissa, että pysyisitte täydellisinä ja täydellisinä kaikessa Jumalan tahdossa.
13 Sillä minä todistan hänestä, että hänellä on suuri kiivaus teidän ja Laodikean ja Hierapoliksen puolesta.
14 Luukas, rakas lääkäri, ja Demas tervehtivät teitä.
15 Tervehdys veljiä, jotka ovat Laodikeassa, ja Nymfaa ja seurakuntaa, joka on hänen huoneessaan.

16 Ja kun tämä kirje luetaan teidän keskuudessanne, antakaa se lukea myös Laodikean seurakunnassa. ja että te myös lukisitte Laodikean kirjeen.
17 Ja sano Arkippukselle: 'Varo sitä virkaa, jonka olet saanut Herrassa, että täytät sen.
18 Tervehdys minun Paavalin kädeltä. Muista siteeni. Armo olkoon kanssasi. Aamen. (Kirjoittanut Tychicus ja Onesimus Roomasta kolossalaisille.)

1 Tessalonikalaisille

LUKU 1

1 Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle, joka on Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
2 Me kiitämme Jumalaa aina teidän kaikkien puolesta, mainitsemme teitä rukouksissamme.
3 Muistakaa lakkaamatta teidän uskon työtänne ja rakkauden työtänne ja kärsivällisyyttänne toivossanne Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa Jumalan ja meidän Isämme edessä;
4 Tietäen, rakkaat veljet, teidän Jumalanne valintanne.
5 Sillä meidän evankeliumimme ei tullut teille ainoastaan sanana, vaan myös voimassa ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella; kuten tiedätte, millaisia miehiä me teidän tähtenne olimme.
6 Ja teistä tuli meidän ja Herran seuraajia, kun otitte sanan vastaan suuressa ahdistuksessa, ilolla Pyhästä Hengestä.
7 Niin että te olitte esikuva kaikille, jotka uskovat Makedoniassa ja Akhaassa.
8 Sillä teistä on kuulunut Herran sana, ei ainoastaan Makedoniassa ja Akhaiassa, vaan myös kaikkialla teidän uskonne Jumalaan on levinnyt. jotta meidän ei tarvitse puhua mitään.
9 Sillä he itse osoittavat meistä, kuinka meillä oli pääsy teidän luoksenne ja kuinka te käännyitte Jumalan puoleen epäjumalista palvelemaan elävää ja tosi Jumalaa;
10 ja odottaa hänen Poikaansa taivaasta, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelasti meidät tulevasta vihasta.

LUKU 2

1 Sillä itsekin, veljet, tietäkää meidän sisäänkäyntimme teidän luoksenne, ettei se ollut turhaa.
2 Mutta senkin jälkeen, kun olimme ennen kärsineet ja meitä häpeällisesti rukoiltu Filippissä, niin kuin tiedätte, olimme rohkeasti Jumalassamme julistamassa teille Jumalan evankeliumia suurella kiistyksellä.
3 Sillä meidän kehotus ei ollut petoksesta eikä saastaisuudesta eikä vilppisestä.
4 Mutta niinkuin Jumala on antanut meille luvan evankeliumiin, niin me puhummekin; ei niinkuin ihmisille miellyttää, vaan Jumala, joka koettelee meidän sydämemme.
5 Sillä me emme koskaan käyttäneet imartelevia sanoja, niin kuin tiedätte, emmekä ahneuden viittaa; Jumala on todistaja:
6 Emmekä me ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teistä, emmekä vielä muilta, kun olisimme Kristuksen apostoleina rasittavia.
7 Mutta me olimme teidän keskuudessanne lempeitä, niinkuin hoitaja rakastaa lapsiaan.
8 Kun siis halusimme teitä hellästi, olimme halukkaita välittämään teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan myös oman sielumme, koska olitte meille rakkaita.
9 Sillä te, veljet, muistatte meidän vaivannäkömme ja vaivannäömme: tehdessämme työtä yöt ja päivät, ettemme tahtoneet ketään teistä velvoittaa, saarnasimme teille Jumalan evankeliumia.
10 Te olette todistajat, ja myös Jumala, kuinka pyhästi ja oikein ja nuhteettomina me toimimme teidän keskuudessanne, jotka uskotte:
11 Niinkuin te tiedätte, kuinka me kehotimme ja lohdutimme ja kehotimme jokaista teistä, niinkuin isä lapsensa,
12 Että te vaeltaisitte Jumalan arvoisena, joka on kutsunut teidät valtakuntaansa ja kunniaansa.
13 Tästä syystä myös me kiitämme Jumalaa lakkaamatta, että kun te vastaanotitte sen Jumalan sanan, jonka olette kuulleet meistä, ette saaneet sitä ihmisten sanana, vaan niin kuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka vaikuttaa myös teissä, jotka uskotte.
14 Sillä te, veljet, olette tulleet niiden Jumalan seurakuntien seuraajiksi, jotka Juudeassa ovat Kristuksessa Jeesuksessa; sillä myös te olette kärsineet niinkuin omat maanmiehenne, niinkuin he ovat kärsineet juutalaisista.
15 jotka ovat tappaneet Herran Jeesuksen ja omat profeettansa ja vainonneet meitä; eivätkä ne ole Jumalalle mieliksi ja ovat kaikkien ihmisten vastaisia.
16 Hän kieltää meitä puhumasta pakanoille, että he pelastuisivat, täyttäisivät aina heidän syntinsä; sillä viha on tullut heidän päällensä äärimmäiseen asti.
17 Mutta me, veljet, otettiin teiltä hetkeksi pois läsnäolosta, emme sydämestämme, ja yritimme suurella halulla nähdä kasvojanne.
18 Sentähden me olisimme tulleet luoksesi, minä Paavali, kerran ja uudelleen; mutta Saatana esti meitä.
19 Sillä mikä on meidän toivomme tai ilomme tai ilomme kruunu? Ettekö te olekaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä hänen tulemuksessaan?
20 Sillä te olette meidän kunniamme ja ilomme.

LUKU 3

1 Sentähden, kun emme enää kestäneet, ajattelimme, että oli hyvä jättää Ateenaan yksin;
2 Ja lähetti Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijamme ja Kristuksen evankeliumin työtoverimme vahvistamaan teitä ja lohduttamaan teitä uskossanne.
3 Että nämä ahdistukset eivät ketään horjuttaisi; sillä te tiedätte, että meidät on määrätty niihin.
4 Sillä totisesti, kun olimme teidän kanssanne, me sanoimme teille ennen, että meidän tulee kärsiä ahdistusta; niinkuin tapahtui, ja te tiedätte.
5 Sentähden, kun en enää voinut sietää, lähetin minä tuntemaan sinun uskosi, ettei kiusaaja olisi jollain tapaa teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme olisi turhaa.
6 Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän luotanne meidän luoksemme ja toi meille ilosanomaa teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja että te aina muistatte meitä hyvin, haluten kovasti nähdä meidät, niin kuin mekin nähdään teidät:
7 Sentähden, veljet, olemme saaneet lohdutuksen teidän uskonne kautta kaikessa ahdistuksessamme ja ahdistuksessamme:
8 Sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.
9 Mitä kiitoksia me taas voimme kiittää Jumalaa teidän edestänne kaikesta siitä ilosta, jolla me iloitsemme teidän tähtenne meidän Jumalamme edessä?

10 Yöt ja päivät rukoilemme suuresti, että näkisimme kasvosi ja täydensimme sitä, mikä sinun uskostasi puuttuu?
11 Mutta itse Jumala ja meidän Isämme ja meidän Herramme Jeesus Kristus ohjaavat tiemme teidän tykönne.
12 Ja Herra lisää teidät ja lisää rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia ihmisiä kohtaan, niinkuin mekin teitä kohtaan:
13 Lopulta hän vahvistaa teidän sydämenne nuhteettomana pyhyydessä Jumalan, Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ja kaikkien hänen pyhiensä tulemisen yhteydessä.

LUKU 4

1 Lisäksi me rukoilemme teitä, veljet, ja kehotamme teitä Herran Jeesuksen kautta, että niinkuin olette meiltä saaneet, kuinka teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niin te tulisitte yhä runsaammiksi.
2 Sillä te tiedätte, mitä käskyjä me annoimme teille Herran Jeesuksen kautta.
3 Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhittämisenne, että karttaisitte haureutta:
4 Että jokainen teistä tietäisi ottaa omakseen astiansa pyhityksellä ja kunnialla;
5Eivät himon himossa, niinkuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa:
6 ettei kukaan menisi yli ja pettäisi veljeään missään asiassa; sillä Herra on kaikkien sellaisten kostaja, niinkuin mekin olemme teitä varoittaneet ja todistaneet.
7 Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhyyteen.
8 Joka siis halveksii, se ei halveksi ihmistä, vaan Jumalaa, joka on myös antanut meille pyhän Henkensä.
9 Mutta mitä tulee veljelliseen rakkauteen, ei minun tarvitse kirjoittaa teille, sillä Jumala on teidät opettanut rakastamaan toisianne.
10 Ja te teette sen kaikille veljille, jotka ovat koko Makedoniassa.
11 Ja että te opiskelette olemaan hiljaa ja tekemään omia asioitanne ja tekemään töitä omin käsin, niinkuin me käskemme teitä;
12 Että te vaeltaisitte rehellisesti niitä vastaan, jotka ovat ulkona, ja ettei teistä mitään puuttuisi.
13 Mutta en tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä niistä, jotka nukkuvat, ettet murehdi, niinkuin muut, joilla ei ole toivoa.
14 Sillä jos uskomme, että Jeesus kuoli ja nousi ylös, niin myös ne, jotka Jeesuksessa nukkuvat, on Jumala tuova hänen kanssaan.
15 Sillä tämän me sanomme teille Herran sanan kautta, että me, jotka olemme elossa ja jäämme Herran tulemukseen, emme estä niitä, jotka ovat nukkumassa.
16 Sillä itse Herra laskeutuu alas taivaasta huudon, arkkienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.
17 Silloin meidät, jotka olemme elossa ja jäljellä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan ilmaan, ja niin me olemme aina Herran kanssa.
18 Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

LUKU 5

1 Mutta ajoista ja ajoista, veljet, te ette tarvitse, että minä kirjoitan teille.
2 Sillä te tiedätte varsin hyvin, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä.
3 Sillä kun he sanovat: rauha ja turvallisuus; niin äkillinen tuho kohtaa heidät, niinkuin synnytys lapsen kanssa; eivätkä he pääse pakoon.
4 Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä yllättäisi teidät niinkuin varas.
5 Te olette kaikki valkeuden ja päivän lapsia; me emme ole yöstä emmekä pimeydestä.
6 Älkäämme siis nukkuko, niinkuin muut; mutta katsokaamme ja olkaamme raittiit.
7 Sillä ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä; ja ne, jotka ovat juovuksissa, ovat humalaisia yöllä.
8 Mutta me, jotka olemme päivän ikäisiä, olkaamme raittiit, pukeutukaamme uskon ja rakkauden haarniska; ja kypäräksi pelastuksen toivo.
9 Sillä Jumala ei ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
10 Joka kuoli meidän edestämme, että me heräsimme tai nukumme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.
11 Sentähden lohduttakaa itseänne ja rakentakaa toisianne, niinkuin te teette.
12 Ja me pyydämme teitä, veljet, tuntemaan ne, jotka teidän keskuudessanne työskentelevät ja ovat teitä Herrassa ja neuvovat teitä.
13 Ja pitää heitä erittäin rakastettuina heidän työnsä tähden. Ja olkaa rauhassa keskenänne.
14 Nyt me kehotamme teitä, veljet, varoittakaa kurittomia, lohduttakaa heikkoja, tukekaa heikkoja, olkaa kärsivällisiä kaikkia ihmisiä kohtaan.
15 Katsokaa, ettei kukaan maksa kenellekään pahaa pahalla; vaan seuratkaa aina sitä, mikä on hyvää, sekä keskenänne että kaikille ihmisille.
16 Iloitkaa aina.
17 Rukoile lakkaamatta.
18 Kiittäkää kaikesta, sillä tämä on Jumalan tahto teistä Kristuksessa Jeesuksessa.
19 Älä sammuta Henkeä.
20 Älä halveksi ennustuksia.
21 Koetelkaa kaikki; pidä kiinni siitä, mikä on hyvää.
22 Vältä kaikkea pahaa.
23 Ja itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan; ja rukoilen Jumalaa, että koko henkenne ja sielunne ja ruumiinne varjelkoon nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.
24 Uskollinen on se, joka teitä kutsuu, joka myös sen tekee.
25 Veljet, rukoilkaa puolestamme.
26 Tervehdi kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla.
27 Minä kehotan sinua Herran kautta, että tämä kirje luetaan kaikille pyhille veljille.
28 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Aamen. (Ensimmäinen kirje tessalonikalaisille kirjoitettiin Ateenasta.)

2 Tessalonikalaisille

LUKU 1

1 Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa meidän Isässämme ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa:
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
3 Meidän on aina kiitettävä Jumalaa teidän edestänne, veljet, niinkuin se sopii, että teidän uskonne kasvaa ylenpalttisesti ja teidän jokaisen rakkaus toisianne kohtaan lisääntyy.
4 Että me itse kerskaamme teissä Jumalan seurakunnissa kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissanne, joita te kestätte:
5 Joka on Jumalan vanhurskaan tuomion ilmeinen merkki, jotta teidät katsottaisiin Jumalan valtakunnan arvoisiksi, jonka tähden myös kärsitte.
6 Koska se on vanhurskasta Jumalan edessä, maksaa ahdistuksesta niille, jotka sinua ahdistavat;
7 Ja teille, jotka olette ahdistuneita, levätkää meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeliensä kanssa,
8 liekissä tulessa, joka kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumille:
9 Häntä rangaistaan iankaikkisella tuholla Herran edestä ja hänen voimansa kirkkaudesta;
10 Kun hän tulee olemaan ylistetty pyhissänsä ja ihailtava kaikissa uskovissa (koska meidän todistuksemme teidän keskuudessanne uskottiin) sinä päivänä.
11 Sentähden me myös rukoilemme aina teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät tämän kutsumuksen arvoisiksi ja täyttäisi kaiken hyvyytensä hyvän mielihyvän ja uskon työn voimalla.
12 että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimi kirkastettaisiin teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

LUKU 2

1 Nyt me pyydämme teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen ja hänen tykönsä kokoontumisen tähden,
2 Ettekä pian järkyttyisi tai vavahdu, ei hengestä, ei sanasta, etkä kirjaimesta, niinkuin meiltä, koska Kristuksen päivä on käsillä.
3 Älköön kukaan pettäkö teitä millään tavalla; sillä se päivä ei tule, ellei ensin tule luopuminen ja synnin ihminen ilmestyy, kadotuksen poika;
4 Joka vastustaa ja korottaa itsensä yli kaiken, mitä Jumalaksi sanotaan tai mitä palvotaan; niin että hän niinkuin Jumala istuu Jumalan temppelissä ja näyttää olevansa Jumala.
5 Ettekö muista, että kun minä vielä olin teidän kanssanne, minä puhuin teille nämä asiat?
6 Ja nyt te tiedätte, mikä estää, että hän ilmestyisi aikanaan.
7 Sillä laittomuuden salaisuus toimii jo: vain se, joka nyt sallii, antaa, kunnes hänet viedään pois tieltä.
8 Ja silloin ilmestyy tuo jumalaton, jonka Herra kuluttaa suunsa hengellä ja tuhoaa tulemisensa kirkkaudella:
9 Hänkin, jonka tulo tapahtuu Saatanan vaikutuksen jälkeen kaikella voimalla ja merkeillä ja valheellisilla ihmeillä,
10 Ja kaikella vääryyden eksytyksellä niillä, jotka kadotukseen joutuvat; sillä he eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, jotta he pelastuisivat.
11 Ja siksi Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskoisivat valheen.
12 Että ne kaikki tuomittaisiin, jotka eivät uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.
13 Mutta meidän on aina kiittävä Jumalaa teidän edestänne, Herran rakkaat veljet, sillä Jumala on alusta asti valinnut teidät pelastukseen Hengen pyhityksen ja totuuden uskon kautta.
14 Mihin hän on teidät kutsunut meidän evankeliumimme kautta, hankkimaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.
15 Sentähden, veljet, pysykää lujina ja pitäkää ne perinteet, jotka teille on opetettu, joko sanalla tai kirjeellämme.
16 Mutta itse meidän Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon armon kautta,
17 Lohduttakaa sydämiänne ja vahvistakaa teitä jokaisessa hyvässä sanassa ja teossa.

LUKU 3

1 Lopuksi, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana kulkisi vapaasti ja tulisi kirkastetuksi, niin kuin se on teidänkin kohdallanne:
2 Ja että me pelastuisimme järjettömistä ja jumalattomista ihmisistä, sillä kaikilla ei ole uskoa.
3 Mutta Herra on uskollinen, hän vahvistaa sinut ja varjelee sinut pahalta.
4 Ja me luotamme siihen, että Herra koskettaa sinua, että te molemmat teet ja teet sen, mitä me käskemme teidän tehdä.
5 Ja Herra ohjaa teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja kärsivälliseen, joka odottaa Kristusta.
6 Nyt me käskemme teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, vetäytymään kaikista veljistä, jotka vaeltavat järjettömästi, älkääkä sen perinnäissäännön mukaan, jonka hän on meiltä saanut.
7 Sillä te tiedätte, kuinka meidän tulee seurata meitä;
8 Emme myöskään syöneet kenenkään leipää ilmaiseksi; vaan tehty työllä ja vaivalla yötä päivää, ettemme joutuisi ketään teistä veloittamaan:
9 Ei siksi, että meillä ei olisi valtaa, vaan tehdäksemme itsemme teille esikuvaksi, että seuraatte meitä.
10 Sillä silloinkin kun olimme teidän kanssanne, me käskimme teitä, että jos joku ei tahdo tehdä työtä, älköön syökö.
11 Sillä me kuulemme, että teidän keskuudessanne vaeltaa häiriintyneitä, jotka eivät ollenkaan työskentele, vaan ovat ahkerasti.
12 Mutta sellaisia, jotka ovat sellaisia, me käskemme ja kehotamme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, että he tekisivät rauhassa työtä ja syövät omaa leipäänsä.
13 Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemään hyvää.
14 Ja jos joku ei tottele meidän sanaamme tämän kirjeen kautta, huomioi tämä mies, älkääkä olko hänen seurassaan, että hän joutuisi häpeään.

15 Älä kuitenkaan pidä häntä vihollisena, vaan nuhtele häntä veljenä.
16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan aina kaikin tavoin. Herra olkoon teidän kaikkien kanssa.
17 Paavalin tervehdys minun omalla kädelläni, joka on merkki jokaisessa kirjeessä; niin minä kirjoitan.
18 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen. (Toinen kirje tessalonikalaisille kirjoitettiin Ateenasta.)

1 Timoteus

LUKU 1

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan, meidän Vapahtajamme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen, joka on meidän toivomme, käskystä.
2 Timoteukselle, omalle pojalleni uskossa: armo, laupeus ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Jeesukselta Kristukselta, meidän Herraltamme.
3 Niinkuin minä rukoilin sinua pysymään Efesossa, kun menin Makedoniaan, jotta sinä voisit määrätä joitain, etteivät he opeta muuta oppia,
4 Älkää ottako huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka pikemminkin herättävät kysymyksiä kuin jumalisen rakentamisen, joka on uskossa.
5 Mutta käskyn loppu on rakkaus puhtaasta sydämestä ja hyvästä omastatunnosta ja teeskentelemättömästä uskosta.
6 joista muutamat, jotka ovat poikenneet, ovat poikenneet turhaan ääntelyyn;
7 jotka haluavat olla lainopettajia; eivät ymmärrä, mitä he sanovat tai mitä he vahvistavat.
8 Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, jos joku sitä laillisesti käyttää;
9 Tietäen tämän, ettei laki ole annettu vanhurskaalle, vaan laittomille ja tottelemattomille, jumalattomille ja syntisille, epäpyhiä ja epäpyhiä varten, isien murhaajille ja äitien murhaajille, ihmisten tappajille,
10 Haureille, ihmiskunnan kanssa saastuttaville, kuukautisten ryöstäjille, valehtelijoille, valheellisille, ja jos on jotain muuta, mikä on vastoin tervettä oppia;
11 Siunatun Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaan, joka oli uskottuni.
12 Ja minä kiitän Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, joka on auttanut minua, että hän piti minut uskollisena ja asetti minut palvelukseen.
13 Joka oli ennen pilkkaaja ja vainooja ja vahingontekijä; mutta minä sain armon, koska tein sen tietämättäni, epäuskossa.
14 Ja meidän Herramme armo oli ylen runsas uskolla ja rakkaudella, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
15 Tämä on varma sana ja kaiken hyväksymisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan. joiden päällikkö olen.
16 Mutta sen tähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen kaikkea osoittaisi kaiken pitkämielisyyden esikuvaksi niille, jotka tästedes uskovat häneen iankaikkiseen elämään.
17 Mutta iankaikkiselle, kuolemattomalle, näkymättömälle, ainoalle viisaalle Jumalalle olkoon kunnia ja kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.
18 Tämän käskyn minä annan sinulle, poika Timoteus, niiden ennustusten mukaan, jotka olet aiemmin puhunut, että sinä niiden avulla sotisit hyvän sodan;
19 pitäkää usko ja hyvä omatunto; jotka muutamat, jotka uskon vuoksi hylkäsivät, ovat haaksirikkoutuneet:
20 joista Hymenaeus ja Aleksanteri; jotka minä olen antanut saatanan haltuun, jotta he oppisivat olemaan pilkkaamatta.

LUKU 2

1 Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, esirukoilemaan ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta.
2 Kuninkaille ja kaikille vallanpitäjille; jotta saisimme viettää hiljaista ja rauhallista elämää kaikessa jumaluudessa ja rehellisyydessä.
3 Sillä tämä on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän Vapahtajallemme;
4 Hän tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.
5 Sillä yksi on Jumala ja yksi välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus.
6 Joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, todistukseksi aikanaan.
7 Johon minä olen asetettu saarnaajaksi ja apostoliksi (minä puhun totuutta Kristuksessa enkä valehtele) pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.
8 Sentähden tahdon, että miehet rukoilevat kaikkialla, nostaen pyhät kädet, ilman vihaa ja epäilystä.
9 Samoin myös naiset pukeutuvat vaatimattomiin vaatteisiin, häpeällisesti ja raittiudella; ei brodeeratuilla hiuksilla tai kullalla tai helmillä tai kalliilla sarjoilla;
10 Mutta (joka sopii naisille, jotka tunnustavat jumalisuutta) hyvillä teoilla.
11 Nainen oppikoon hiljaisuudessa kaikella alamaisella.
12 Mutta en salli naisen opettaa enkä anastaa valtaa miehelle, vaan olla vaiti.
13 Sillä ensin luotiin Aadam, sitten Eeva.
14 Eikä Aadamia petetty, vaan nainen, joka oli petetty, oli rikkomuksessa.
15 Hän kuitenkin pelastuu synnyttäessään, jos he pysyvät uskossa ja rakkaudessa ja pyhyydessä raittiuden kanssa.

LUKU 3

1 Tämä on tosi sana: jos joku haluaa piispan virkaa, hän haluaa hyvää työtä.
2 Piispan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon aviomies, valpas, raittius, hyväkäytöksinen, vieraanvarainen, kyky opettaa;
3 Ei annettu viinille, ei lyöjä, ei saastaisen voiton ahne; mutta kärsivällinen, ei tappelumies, ei ahne;
4 Joka hallitsee hyvin omaa huonettaan, ja hänen lapsensa ovat alamaiset kaikella ankarasti;
5 (Sillä jos joku ei osaa hallita omaa huonettaan, kuinka hän pitää huolta Jumalan seurakunnasta?)
6 Ei aloittelija, ettei hän joutuisi ylpeydestä ylentyneenä perkeleen tuomioon.
7 Lisäksi hänellä on oltava hyvä kertomus niistä, jotka ovat ulkona; ettei hän joutuisi pilaan ja perkeleen ansaan.
8 Samoin diakonien tulee olla vakavia, ei kaksikielisiä, ei paljoa viiniä antaneita, ei saastaisen voiton ahneita;
9 Uskon mysteerin pitäminen puhtaassa omassatunnossa.
10 Ja nämäkin koetelkoon ensin; niin antakoot heidän käyttää diakonin virkaa, koska heidät havaitaan moitteettomiksi.
11 Samoin heidän vaimonsa tulee olla vakavia, ei panettelijoita, raittiita, uskollisia kaikessa.
12 Olkoot diakonit yhden vaimon aviomiehiä, jotka hallitsevat hyvin lapsiaan ja omaa taloansa.

13 Sillä ne, jotka ovat käyttäneet diakonin virkaa, hankkivat itselleen hyvän arvon ja suuren rohkeuden uskossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Tämän minä kirjoitan sinulle toivoen tulevani pian luoksesi:
15 Mutta jos minä viivyttelen, niin tietäisit, kuinka sinun tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja pohja.
16 Ja kiistattomasti suuri on jumalisuuden salaisuus: Jumala ilmestyi lihassa, vanhurskautettiin Hengessä, nähtiin enkeleille, saarnattiin pakanoille, uskottiin maailmassa, otettiin ylös kirkkauteen.

LUKU 4

1 Mutta Henki puhuu selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja ottavat vaarin eksyttäviltä hengiltä ja riivaajien opeista.
2 Puhuminen on tekopyhyyttä; polttaa omatuntonsa kuumalla raudalla;
3 Kieltää mennä naimisiin ja käskeä pidättäytyä ruoista, jotka Jumala on luonut otettaviksi kiitoksella niiltä, jotka uskovat ja tuntevat totuuden.
4 Sillä jokainen Jumalan luotu on hyvää, eikä mitään hylättävää, jos se otetaan kiitollisena vastaan.
5 Sillä se on pyhitetty Jumalan sanalla ja rukouksella.
6 Jos muistat veljiä näistä asioista, olet oleva Jeesuksen Kristuksen hyvä palvelija, kasvatettu uskon ja hyvän opin sanoilla, minkä olet saavuttanut.
7 Mutta hylkää epäpyhät ja vanhojen vaimojen tarut ja harjoita itseäsi ennemmin jumalisuuteen.
8 Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on vähän hyötyä, mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, sillä sillä on lupaus nykyisestä ja tulevasta.
9 Tämä on uskollinen sana ja kaiken hyväksymisen arvoinen.
10 Sillä sen tähden me sekä teemme työtä että kärsimme häväistystä, koska me turvaamme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja, varsinkin uskovien.
11 Nämä käskevät ja opettavat.
12 Älköön kukaan halveksiko nuoruuttasi; mutta ole sinä esimerkkinä uskoville sanassa, keskustelussa, rakkaudessa, hengessä, uskossa, puhtaudessa.
13 Kunnes minä tulen, huolehdi lukemisesta, kehotuksesta ja opista.
14 Älä laiminlyö sitä lahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle on annettu profetian kautta, papin kätten päällepanemalla.
15 Mieti näitä asioita; anna itsesi kokonaan heille; että voittosi näkyisi kaikille.
16 Varo itseäsi ja oppia; pysy heissä, sillä tämän tekemällä sinä pelastat itsesi ja ne, jotka sinua kuulevat.

LUKU 5

1 Älä nuhtele vanhinta, vaan kohtele häntä kuin isää; ja nuoremmat miehet veljinä;
2 Vanhimmat naiset äideinä; nuoremmat kuin sisarukset, kaikella puhtaudella.
3 Kunnioita leskiä, jotka todella ovat leskiä.
4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai veljenpoikia, niin hän oppikoon ensin kotonaan osoittamaan hurskautta ja palkitsemaan vanhemmilleen, sillä se on hyvää ja otollista Jumalan edessä.
5 Mutta se, joka on totinen leski ja autio, luottaa Jumalaan ja pysyy anomuksissa ja rukouksissa yötä päivää.
6 Mutta se, joka elää mielihyvässä, on kuollut eläessään.
7 Ja nämä asiat ovat vastuussa, jotta he olisivat nuhteettomia.
8 Mutta jos joku ei huolehdi omasta ja varsinkin omasta, niin hän on kieltänyt uskon ja on pahempi kuin uskoton.
9 Älkää ottako leskeä alle kuudenkymmenen vuoden ikäisenä, koska hän oli yhden miehen vaimo,
10 Hyvä maine hyvistä teoista; jos hän on kasvattanut lapsia, jos hän on majoittanut vieraita, jos hän on pessyt pyhien jalat, jos hän on auttanut kärsiviä, jos hän on ahkerasti tehnyt kaikkea hyvää.
11 Mutta nuoremmat lesket kieltäytyvät; sillä kun he ovat alkaneet haukkua Kristusta vastaan, he menevät naimisiin;
12 Heillä on tuomio, koska he ovat hylänneet ensimmäisen uskonsa.
13 Ja samalla he oppivat olemaan toimettomana, vaeltaen talosta taloon; eivätkä vain joutilaina, vaan myös kiukuttelijat ja kiireiset, jotka puhuvat asioita, joita heidän ei pitäisi.
14 Sen tähden minä tahdon, että nuoremmat naiset menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, ohjaavat taloa, eivätkä anna vastustajalle aihetta moittimiseen.
15 Sillä jotkut ovat jo kääntyneet pois Saatanan jälkeen.
16 Jos jollakin miehellä tai naisella, joka uskoo, on leskiä, auttakoon he heitä, älköönkä seurakunta joutuko syytteeseen. että se auttaisi niitä, jotka totisesti ovat leskiä.
17 Vanhimmat, jotka hyvin hallitsevat, pidettäköön kaksinkertaisen kunnian arvoisina, varsinkin ne, jotka työskentelevät sanan ja opin parissa.
18 Sillä Raamattu sanoo: Älä sulje härän suuta, joka tallaa jyviä. Ja työmies on palkkansa arvoinen.
19 Älkää ottako syytettä vanhinta vastaan, vaan kahden tai kolmen todistajan edessä.
20 Ne, jotka syntiä tekevät, nuhtele kaikkien edessä, että muutkin pelkäisivät.
21 Minä vannotan sinua Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat näitä asioita tekemättä mitään puolueellisesti.
22 Älkää laskeko käsiänne äkillisesti kenenkään päälle, älkääkä osallistuko muiden synteihin: pidä itsesi puhtaana.
23 Älä juo enää vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi ja usein heikkoutesi tähden.
24 Joidenkin ihmisten synnit ovat etukäteen avoimet, ja ne menevät tuomion edelle; ja joitain miehiä he seuraavat perässä.
25 Samoin myös joidenkin hyvät teot ovat jo etukäteen ilmi; ja niitä, jotka ovat muuten, ei voida piilottaa.

LUKU 6

1 Kaikki palvelijat, jotka ovat ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaiken kunnian arvoisina, ettei Jumalan nimeä ja hänen oppiaan pilkattaisi.
2 Ja joilla on uskovaiset isännät, älköön he halveksiko heitä, sillä he ovat veljiä; vaan palvele heitä ennemmin, koska he ovat uskollisia ja rakkaita, hyötyvät osallisina. Nämä asiat opettavat ja kehottavat.

3 Jos joku toisin opettaa ja ei suostu terveisiin sanoihin, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen sanoihin ja jumalisuuden oppiin;
4 Hän on ylpeä, ei tiedä mitään, vaan puhuu kysymyksistä ja sanariidoista, joista syntyy kateus, riita, kiroilu, pahat luulot,
5 Turmeltuneiden ja totuudesta vailla olevien ihmisten vääristä kiistoista, jotka luulevat, että voitto on jumalisuutta; vetäydy sellaisista.
6 Mutta jumalisuus ja tyytyväisyys on suuri voitto.
7 Sillä emme ole tuoneet mitään tähän maailmaan, ja on varmaa, että emme voi viedä mitään ulos.
8 Ja meillä on ruokaa ja vaatteet, olkaamme niihin tyytyväisiä.
9 Mutta ne, jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset kadotukseen ja kadotukseen.
10 Sillä rahanhalu on kaiken pahan juuri, jota jotkut himoitessaan ovat eksyneet uskosta ja lävistäneet itsensä monilla murheilla.
11 Mutta sinä, oi Jumalan mies, pakene näitä; ja seuratkaa vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, sävyisyyttä.
12 Taistele hyvä uskon taistelu, tartu iankaikkiseen elämään, johon sinä myös olet kutsuttu, ja olet tunnustanut hyvän tunnustuksen monien todistajien edessä.
13 Minä vannotan sinua Jumalan edessä, joka tekee eläviksi kaikki, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä oli hyvän tunnustuksen todistaja.
14 että pidät tämän käskyn tahrattomana, nuhteettomana, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen asti:
15 Joka hänen aikanansa näyttää, kuka on siunattu ja ainoa Valtias, kuningasten kuningas ja herrojen Herra;
16 Jolla ainoalla on kuolemattomuus, joka asuu valkeudessa, jota kukaan ei voi lähestyä; jota kukaan ei ole nähnyt eikä voi nähdä; jolle kunnia ja iankaikkinen voima. Aamen.
17 Käske niitä, jotka tässä maailmassa ovat rikkaita, olemaan ylenpalttisia eivätkä luottaneet epävarmaan rikkauksiin, vaan elävään Jumalaan, joka antaa meille runsaasti kaikkea nautittavaksi.
18 Että he tekisivät hyvää, että he olisivat rikkaita hyvissä teoissa, valmiita jakamaan, halukkaita puhumaan;
19 Varastoivat itselleen hyvän perustuksen tulevaa aikaa varten, että he saisivat ikuisen elämän.
20 Oi Timoteus, säilytä se, mikä on luottamuksellesi sidottu, välttäen häpeällistä ja turhaa hölmöilyä ja tieteen vastustusta, jota kutsutaan valheellisesti:
21 joita jotkut tunnustavat ovat eksyneet uskon suhteen. Armo olkoon kanssasi. Aamen. (Ensimmäinen Timoteukselle kirjoitettiin Laodikeasta, joka on Frygia Pacatianan suurin kaupunki.)

2 Timoteus

LUKU 1

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdosta, sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
2 Timoteukselle, minun rakkaalle pojalleni: Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme.
3 Minä kiitän Jumalaa, jota esi-isistäni puhtaalla omallatunnolla palvelen, että minä lakkaamatta muistan sinua rukouksissani yöt ja päivät.
4 Haluan kovasti nähdä sinua, muistaen kyynelees, että olisin täynnä iloa;
5 Kun minä muistutan sinussa vallitsevaa teeskentelemätöntä uskoa, joka asui ensin isoäidissäsi Loisissa ja äidissäsi Eunikessa; ja olen vakuuttunut siitä myös sinussa.
6 Sentähden minä muistan sinua, että sinä herätät Jumalan lahjaa, joka on sinussa minun kätteni päällepanemisen kautta.
7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelon henkeä; vaan voimasta ja rakkaudesta ja terveestä mielestä.
8 Älä siis häpeä meidän Herramme todistusta äläkä minua hänen vangistaan, vaan ole osallinen evankeliumin ahdistuksista Jumalan voiman mukaan;
9 Joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman tarkoituksensa ja armonsa mukaan, joka on meille annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen maailman alkua,
10 Mutta nyt on tullut ilmi Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen kautta, joka on kumonnut kuoleman ja tuonut päivänvaloon elämän ja kuolemattomuuden evankeliumin kautta:
11 Sitä varten minut on asetettu saarnaajaksi ja apostoliksi ja pakanain opettajaksi.
12 Sen tähden minäkin kärsin näitä; en kuitenkaan häpeä; sillä minä tiedän, keneen olen uskonut, ja olen varma, että hän voi pitää sen, minkä minä olen hänelle antanut, sitä päivää vastaan.
13 Pidä kiinni terveiden sanojen muodosta, jonka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Se hyvä asia, joka sinulle on uskottu, pidä Pyhällä Hengellä, joka meissä asuu.
15 Sen sinä tiedät, että kaikki Aasiassa olevat kääntyvät minusta pois; joista Phygellus ja Hermogenes.
16 Herra armahtakoon Onesiforin huonetta; sillä hän usein virkisteli minua, eikä hävennyt kahleitani.
17 Mutta kun hän oli Roomassa, hän etsi minua hyvin ahkerasti ja löysi minut.
18 Suokoon Herra hänelle, että hän sinä päivänä löytää armon Herralta; ja kuinka paljon hän palveli minua Efesossa, sinä tiedät hyvin.

LUKU 2

1 Vahvista siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
2 Ja mitä olet kuullut minusta monien todistajien joukossa, anna se uskollisille miehille, jotka voivat myös opettaa muita.
3 Sinä siis kestät kovuutta, niinkuin Jeesuksen Kristuksen hyvä sotilas.
4 Ei kukaan, joka sotii, sotkeudu tämän elämän asioihin; jotta hän miellyttäisi sitä, joka on valinnut hänet sotilaaksi.
5 Ja jos joku myös taistelee mestaruuteen, niin häntä ei kruunata, ellei hän taistele lain mukaan.
6 Viljelijän, joka työskentelee, on saatava ensin osa hedelmistä.
7 Mieti, mitä minä sanon; ja Herra antakoon sinulle ymmärrystä kaikessa.
8 Muista, että Jeesus Kristus Daavidin siemenestä herätettiin kuolleista minun evankeliumini mukaan:
9 Jossa minä kärsin vaivaa, niinkuin pahantekijä, jopa kahleille asti; mutta Jumalan sana ei ole sidottu.
10 Sentähden minä kestän kaikki valittujen tähden, että hekin saisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, iankaikkisella kirkkaudella.
11 Se on uskollinen sana: Sillä jos olemme kuolleet hänen kanssaan, saamme myös elää hänen kanssaan.
12 Jos me kärsimme, niin me myös hallitsemme hänen kanssaan; jos me kiellämme hänet, niin hänkin kieltää meidät.
13 Jos emme usko, hän pysyy kuitenkin uskollisena, ei hän voi kieltää itseään.
14 Muistakaa nämä asiat ja käskekää heitä Herran edessä, etteivät he kiistele sanoista turhaan, vaan kuulijoiden kumoukseksi.
15 Opetelkaa osoittaaksenne olevansa Jumalalle hyväksytty, työmieheksi, jonka ei tarvitse hävetä ja joka oikein jakaa totuuden sanaa.
16 Mutta vältä epäpyhää ja turhaa puhetta, sillä ne lisääntyvät jumalattomuuteen.
17 Ja heidän sanansa syö niinkuin syöpä; heistä on Hymenaeus ja Filetus;
18 Jotka ovat eksyneet totuudesta sanoen, että ylösnousemus on jo mennyt; ja kukistaa joidenkin uskon.
19 Mutta Jumalan perustus pysyy lujana, ja sillä on tämä sinetti: Herra tuntee omansa. Ja jokainen, joka Kristuksen nimeä mainitsee, eroon pahuudesta.
20 Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kultaisia ja hopeisia astioita, vaan myös puuta ja maata; ja toiset kunniaksi ja toiset häpeäksi.
21 Jos joku siis puhdistaa itsensä näistä, hän on oleva kunnia-astia, pyhitetty, isännille soveltuva ja valmis kaikkeen hyvään tekoon.
22 Paetkaa myös nuoruuden himoja, vaan seuratkaa vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksi Herraa puhtaasta sydämestä.
23 Mutta tyhmät ja oppimattomat kysymykset välttelevät tietäen, että ne aiheuttavat sukupuoliriitoja.
24 Eikä Herran palvelija pidä kiistellä; vaan ole lempeä kaikille ihmisille, kyky opettaa, kärsivällinen,
25 Sävyisyydessä opettaen niitä, jotka vastustavat itseään; jos Jumala mahdollisesti antaa heille parannuksen totuuden tunnustamiseen;
26 Ja jotta he toipuisivat perkeleen ansasta, jotka hän on vanginnut tahtonsa mukaan.

LUKU 3

1 Tiedä myös, että viimeisinä päivinä tulee vaarallisia aikoja.
2 Sillä ihmiset ovat itseään rakastavia, ahneita, kerskailevia, ylpeitä, pilkkaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epäpyhiä,
3 Ilman luonnollista kiintymystä, aselevon rikkojat, väärät syyttäjät, pidättäytymättömät, raivokkaat, hyvien halveksijat,
4 Petturit, huimaavat, korkeamieliset, nautintojen rakastajat enemmän kuin Jumalan rakastajat;
5 Heillä on jumalisuuden muoto, mutta he kieltävät sen voiman: kääntykää pois sellaisista.
6 Sillä tämänkaltaisia ovat ne, jotka hiipivät taloihin ja vievät vankeuteen typeriä naisia, jotka ovat synneillä kuormitettuja, erilaisten himojen vietyjä pois,
7 Aina oppiva, eivätkä koskaan voi tulla tuntemaan totuutta.
8 Mutta niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nämäkin vastustavat totuutta: turmeltuneen mielen miehet, jotka uskossa ovat hyljätty.
9 Mutta he eivät jatka eteenpäin, sillä heidän hulluutensa on ilmeinen kaikille ihmisille, niinkuin heidänkin.
10 Mutta sinä olet täysin tuntenut minun oppini, elämäntapani, tarkoitukseni, uskoni, pitkämielisyyteni, rakkauden, kärsivällisyyden,
11 Vainot, ahdistukset, jotka tulivat minulle Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa; mitä vainoa minä kestin, mutta niistä kaikista Herra on minut pelastanut.
12 Niin, ja kaikki, jotka elävät jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottavaksi.
13 Mutta pahat ihmiset ja viettelijät käyvät pahemmaksi ja pahemmaksi, eksyttäen ja eksyttäen.
14 Mutta pysy siinä, minkä olet oppinut ja joista olet ollut varma, tietäen, keneltä olet ne oppinut;
15 Ja että sinä lapsesta asti tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi pelastukseksi uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
16 Kaikki Raamattu on annettu Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa.
17 että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin töihin valmistautunut.

LUKU 4

1 Sentähden minä vannotan sinua Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, joka tuomitsee elävät ja kuolleet hänen ilmestyessään ja valtakuntansa edessä.
2 Saarnaa sanaa; olla välitön kauden aikana, sesongin ulkopuolella; nuhtele, nuhtele, kehoita kaikella pitkämielisyydellä ja opilla.
3 Sillä aika tulee, jolloin he eivät kestä tervettä oppia; mutta omien himojensa mukaan he keräävät itselleen opettajia, kutina korvat;
4 Ja he kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.
5 Mutta ole kaikessa valppaana, kestä ahdinko, tee evankelistan työtä, todista palveluksesi.
6 Sillä minä olen nyt valmis uhrattavaksi, ja minun lähtöaikani on käsillä.
7 Olen taistellut hyvän taistelun, olen päättänyt matkani, olen säilyttänyt uskon.
8 Tästä lähtien minulle on pantu vanhurskauden kruunu, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle sinä päivänä, ei ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään.
9 Yritä tulla pian luokseni:
10 Sillä Demas hylkäsi minut, koska hän rakasti tätä nykyistä maailmaa, ja lähti Tessalonikaan. Crescens Galatiaan, Titus Dalmatiaan.
11 Vain Luke on kanssani. Ota Markus ja tuo hänet mukaasi, sillä hän on minulle hyödyllinen palvelukseen.
12 Ja Tykikoksen minä lähetin Efesoon.
13. Kun tulet, tuo viitta, jonka jätin Troakseen Carpuksen luo, ja kirjat, mutta erityisesti pergamentit.
14 Aleksanteri vaseseppä teki minulle paljon pahaa: Herra palkitsee hänet hänen tekojensa mukaan.
15 Keistä sinäkin ole varovainen; sillä hän on suuresti vastustanut meidän sanojamme.
16 Ensimmäisessä vastauksessani ei kukaan seisonut minun rinnallani, mutta kaikki ihmiset hylkäsivät minut. Rukoilen Jumalaa, ettei se joutuisi heidän syykseen.
17 Mutta Herra seisoi minun kanssani ja vahvisti minua; että minun kauttani saarna tulisi täysin tunnetuksi ja kaikki pakanat sen kuulisi; ja minä pelastuin leijonan suusta.
18 Ja Herra pelastaa minut kaikista pahoista teoista ja varjelee minut taivasten valtakuntaansa; hänelle olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.
19 Tervehdys Priskaa ja Akvilaa ja Onesiforin perhettä.
20 Erastus asui Korintissa, mutta Trofimuksen minä jätin Miletumiin sairaana.
21 Pyri tulemaan ennen talvea. Eubulus tervehtii sinua ja Pudens, Linus ja Claudia ja kaikki veljet.
22 Herra Jeesus Kristus olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon kanssasi. Aamen. (Toinen kirje Timoteukselle, joka asetettiin efesolaisten kirkon ensimmäiseksi piispaksi, kirjoitettiin Roomasta, kun Paavali tuotiin Neron eteen toisen kerran.)

Titus

LUKU 1

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli, Jumalan valittujen uskon ja jumalisuuden jälkeisen totuuden tunnustamisen mukaan.
2 Iankaikkisen elämän toivossa, jonka Jumala, joka ei voi valehdella, lupasi ennen maailman alkua;
3 Mutta on aikanaan ilmaissut sanansa saarnaamalla, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän Vapahtajamme, käskyn mukaan;
4 Tiitukselle, omalle pojalleni yhteisen uskon mukaan: armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, meidän Vapahtajamme.
5 Sentähden minä jätin sinut Kreetalle, jotta sinä järjestäisit puutteet ja asetat vanhimmat jokaiseen kaupunkiin, niin kuin minä olin sinulle määrännyt:
6 Jos joku on nuhteeton, yhden vaimon mies, jolla on uskollisia lapsia, joita ei syytetä mellakoinnista tai kurittomasta.
7 Sillä piispan tulee olla nuhteeton, niinkuin Jumalan taloudenhoitaja; ei itsepäinen, ei pian vihainen, ei anna viiniä, ei hyökkääjää, ei antanut saastaista voittoa;
8 Mutta vieraanvaraisuutta rakastava, hyviä miehiä rakastava, raitis, vanhurskas, pyhä, maltillinen;
9 Pitäkää lujasti kiinni uskollisesta sanasta, niinkuin hänelle on opetettu, että hän voisi terveellä opilla sekä kehottaa että vakuuttamaan vastustajat.
10 Sillä on monia kurittomia ja turhia puhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattuja:
11 Joiden suun pitää tukkiman, jotka horjuttavat kokonaisia taloja ja opettavat asioita, joita ei saa saastaisen voiton tähden.
12 Yksi heistä, jopa oma profeetta, sanoi: "Kreetat ovat aina valehtelijoita, pahoja petoja, hitaita vatsoja."
13 Tämä todistaja on totta. Sen tähden nuhtele heitä ankarasti, että he olisivat terveet uskossa;
14 Ei ota huomioon juutalaisia taruja ja ihmisten käskyjä, jotka kääntyvät pois totuudesta.
15 Puhtaille on kaikki puhdasta, mutta saastaisille ja epäuskoisille ei mikään ole puhdasta; mutta jopa heidän mielensä ja omatuntonsa on saastunut.
16 He tunnustavat tuntevansa Jumalan; mutta teoissa he kieltävät hänet, koska he ovat kauhistuttavia ja tottelemattomia ja kaikkeen hyvään tekoon kelvottomia.

KAPPALE 2

1 Mutta sinä puhu sitä, mikä tulee terveeksi oppiksi:
2 Että vanhat miehet olisivat raittiit, vakavat, maltilliset, terveet uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä.
3 Samoin iäkkäät naiset, että he käyttäytyisivät niinkuin pyhittäin ovat, eivät vääriä syyttäjiä, ei paljoa viiniä antaneet, hyvien asioiden opettajia.
4 jotta he opettaisivat nuoria naisia olemaan raittiita, rakastamaan miestään, rakastamaan lapsiaan,
5 Olla ymmärtäväisiä, siveitä, kodin pitäjiä, hyviä, kuuliaisia miehelleen, ettei Jumalan sanaa pilkattaisi.
6 Samoin nuoret miehet kehottavat olemaan raittiit.
7 Kaikessa osoitat itseäsi hyvien tekojen mallina: opetuksessa osoitat turmeltumattomuutta, vakavuutta, vilpittömyyttä,
8 Terve puhe, jota ei voi tuomita; että se, joka on päinvastainen, joutuisi häpeään, sillä hänellä ei ole mitään pahaa sanottavaa sinusta.
9 Kehota palvelijoita olemaan kuuliaisia omille herroilleen ja miellyttämään heitä kaikessa. ei vastaa enää;
10 Älä ryöstele, vaan osoita kaikkea hyvää; että he voivat kaunistaa Jumalan, meidän Vapahtajamme, oppia kaikessa.
11 Sillä Jumalan armo, joka tuo pelastuksen, on ilmestynyt kaikille ihmisille,
12 Opettaen meitä, että me, kieltäen jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme raittiisti, vanhurskaasti ja jumalisesti tässä nykyisessä maailmassa.
13 Odotan sitä siunattua toivoa ja suuren Jumalan ja meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä.
14 Joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta vääryydestä ja puhdistaakseen itselleen omituisen kansan, joka on innokas hyviin tekoihin.
15 Puhu näitä ja kehoita ja nuhtele kaikella vallalla. Älköön kukaan halveksiko sinua.

LUKU 3

1 Muistakaa olla alamaisia ruhtinaskunnille ja valtuuksille, totella tuomareita, olla valmiita kaikkeen hyvään työhön,
2 Älä puhu pahaa kenestäkään, ei ole tappelijoita, vaan lempeä, osoittaen kaikkea sävyisyyttä kaikkia kohtaan.
3 Sillä me itsekin olimme joskus tyhmiä, tottelemattomia, eksytettyjä, palvelimme erilaisia himoja ja mielihyviä, elimme pahuudessa ja kateudessa, vihasimme ja vihasimme toisiamme.
4 Mutta sen jälkeen ilmestyi Jumalan, meidän Vapahtajamme, hyvyys ja rakkaus ihmistä kohtaan,
5 Ei vanhurskauden teoilla, joita me olemme tehneet, vaan laupeutensa mukaan hän pelasti meidät uudestisyntymisen pesulla ja Pyhän Hengen uudistamisella.
6 Hän on vuodattanut meidän päällemme yltäkylläisesti meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta;
7 Että olemme vanhurskautetut hänen armostaan, niin että me tulisimme perillisiksi iankaikkisen elämän toivon mukaan.
8 Tämä on uskollinen sana, ja minä tahdon, että sinä aina vahvistat, että ne, jotka uskovat Jumalaan, huolehtisivat hyvistä teoista. Nämä asiat ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.
9 Mutta vältä tyhmiä kysymyksiä ja sukuluetteloita ja kiistoja ja kiistelyä lain puolesta; sillä ne ovat turhia ja turhia.
10 Mies, joka on harhaoppinen ensimmäisen ja toisen kehotuksen jälkeen, hylkää;
11 Tietäen, että sellainen, joka on, on turmeltunut ja tekee syntiä, koska hän on itsensä tuomittuna.
12 Kun minä lähetän sinun tykös Artemaan eli Tykikoksen, ole ahkera ja tule minun tyköni Nikopoliin; sillä minä olen päättänyt talvehtia siellä.
13 Tuo lainopettaja Zenas ja Apollos ahkerasti heidän matkalleen, jotta heillä ei olisi mitään puutetta.
14 Ja meidänkin oppikoot tekemään hyviä tekoja tarpeellisiin tarkoituksiin, etteivät ne jää hedelmättömiksi.
15 Kaikki, jotka ovat kanssani, tervehtivät sinua. Tervehdi niitä, jotka rakastavat meitä uskossa. Armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen. (Se kirjoitettiin Titukselle, joka asetettiin kreetalaisten kirkon ensimmäiseksi piispaksi, Nikopoliksesta Makedoniasta.)

Philemon

LUKU 1

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen vanki, ja Timoteus, veljemme, Filemonille, rakkaallemme ja työtoverillemme,
2 Ja rakkaallemme Appialle ja Arkippukselle, meidän tovereillemme, ja seurakunnalle sinun talossasi:
3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
4 Kiitän Jumalaani, kun mainitsen sinua aina rukouksissani,
5 Kuulen rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraa Jeesusta ja kaikkia pyhiä kohtaan.
6 Että uskosi julistus tulisi tehokkaaksi tunnustamalla kaikkea hyvää, mikä sinussa on Kristuksessa Jeesuksessa.
7 Sillä meillä on suuri ilo ja lohdutus sinun rakkaudessasi, koska sinä, veli, virvoitat pyhien sydämet.
8 Sentähden, vaikka olisinkin rohkeasti Kristuksessa käskemään sinulle sopivaa,
9 Mutta rakkauden tähden minä pikemminkin rukoilen sinua, sinä olet sellainen kuin vanha Paavali ja nyt myös Jeesuksen Kristuksen vanki.
10 Pyydän sinua poikani Onesimuksen puolesta, jonka olen kahleissani synnyttänyt:
11 Joka ennen oli sinulle hyödytöntä, mutta nyt hyödyllistä sinulle ja minulle:
12 jonka minä olen jälleen lähettänyt; ota siis hänet vastaan, se on minun sydämeni.
13 jonka minä olisin halunnut pitää kanssani, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua evankeliumin kahleissa.
14 Mutta ilman sinun mieltäsi en tekisi mitään; ettei sinun hyödysi olisi ikään kuin pakosta, vaan vapaaehtoisesti.
15 Sillä ehkä hän lähti hetkeksi, jotta sinä ottaisit hänet vastaan ikuisesti;
16 Ei nyt palvelijana, vaan enemmän kuin palvelija, rakas veli, erityisesti minulle, mutta kuinka paljon enemmän sinulle, sekä lihassa että Herrassa?
17 Jos siis pidät minua kumppanina, ota hänet vastaan kuin minä.
18 Jos hän on tehnyt sinulle vääryyttä tai on sinulle velkaa, pane se minun tililleni;
19 Minä, Paavali, olen kirjoittanut sen omalla kädelläni, minä maksan sen, vaikka en sano sinulle, kuinka sinä olet minulle velkaa jopa itsesi.
20 Niin, veli, anna minun iloita sinusta Herrassa: virvistä sydämeni Herrassa.
21 Luottaen sinun kuuliaisuuteensa kirjoitin sinulle, tietäen, että sinäkin teet enemmän kuin minä sanon.
22 Mutta valmistakaa minulle myös majoitus, sillä minä luotan siihen, että teidän rukoustenne kautta minut annetaan teille.
23 Tervehdys sinulle Epafras, minun kanssavangit Kristuksessa Jeesuksessa;
24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, työtoverini.
25 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon sinun henkesi kanssa. Aamen.

Heprealaiset

LUKU 1

1 Jumala, joka muina aikoina ja eri tavoilla puhui isille profeettojen kautta,
2 Hän on näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Poikansa kautta, jonka hän on asettanut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös maailmat on tehnyt;
3 Hän, joka oli kirkkautensa kirkkaus ja hänen persoonallisuutensa ilmeinen kuva, joka puolusti kaikkea voimansa sanalla, kun hän itse oli puhdistanut meidän syntimme, istui korkeuden Majesteetin oikealle puolelle.
4 Hän on tehty paljon paremmaksi kuin enkelit, koska hän on perinnön kautta saanut korkeamman nimen kuin he.
5 Sillä kenelle enkeleistä hän milloinkaan sanoi: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin?" Ja vielä, minä olen hänelle Isä, ja hän on minulle Poika?
6 Ja taas, kun hän tuo esikoisen maailmaan, hän sanoo: Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit.
7 Ja enkeleistä hän sanoo: hän tekee enkelinsä hengiksi ja palvelijansa tulen liekiksi.
8 Mutta Pojalle hän sanoo: Jumala, sinun valtaistuimesi on aina ja iankaikkisesti; vanhurskauden valtikka on sinun valtakuntasi valtikka.
9 Sinä rakastat vanhurskautta ja vihasit vääryyttä; Sentähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut iloöljyllä enemmän kuin sinun lähimmäisiäsi.
10 Ja: Sinä, Herra, olet alussa laskenut maan perustuksen; ja taivaat ovat sinun kättesi töitä:
11 He hukkuvat; mutta sinä pysyt; ja ne kaikki vanhenevat kuin vaate;
12 Ja taita ne niinkuin vaatteet, ja ne muuttuvat, mutta sinä olet sama, ja sinun vuotesi eivät katoa.
13 Mutta kenelle enkeleistä hän milloinkaan sanoi: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi?"
14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, lähetetty palvelemaan niitä, jotka tulevat pelastuksen perillisiksi?

LUKU 2

1 Sentähden meidän tulee kiinnittää enemmän huomiota siihen, mitä olemme kuulleet, ettemme koskaan antaisi niiden luistaa.
2 Sillä jos enkelien puhuma sana oli luja, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus saisi oikeudenmukaisen palkan;
3 Kuinka me pääsemme pakoon, jos jätämme huomiotta niin suuren pelastuksen? jota Herra aluksi alkoi puhua ja jonka ne, jotka häntä kuulivat, vahvistivat meille;
4 Ja Jumala myös todistaa heistä sekä merkeillä ja ihmeillä että monilla ihmeillä ja Pyhän Hengen lahjoilla oman tahtonsa mukaan?
5 Sillä ei hän ole alistanut tulevaa maailmaa enkeleille, josta me puhumme.
6 Mutta eräs eräässä paikassa todisti ja sanoi: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat?" tai ihmisen poika, että katsot häntä?
7 Sinä teit hänet vähän alemmaksi kuin enkelit; sinä kruunasit hänet kirkkaudella ja kunnialla ja asetit hänet käsiesi töihin.
8 Sinä olet alistanut kaikki hänen jalkojensa alle. Sillä kun hän alisti kaiken hänen valtaansa, hän ei jättänyt mitään, mikä ei ole hänen alistensa. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen alaisuudessaan.
9 Mutta me näemme Jeesuksen, joka tehtiin vähän enkeleitä alemmaksi kuoleman kärsimykseksi, kruunattavana kirkkaudella ja kunnialla; että hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa jokaisen ihmisen puolesta.
10 Sillä hänen, jolle kaikki on, ja jonka kautta kaikki on, tuli, kun hän toi monta poikaa kirkkauteen, tehdä heidän pelastuksensa päällikkö kärsimysten kautta täydelliseksi.
11 Sillä sekä pyhittäjä että pyhitetyt ovat kaikki yhtä; sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi,
12 Sanoen: Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, minä laulan sinulle ylistystä seurakunnan keskellä.
13 Ja vielä, minä panen turvani häneen. Ja vielä, katso minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut.
14 Koska siis lapset ovat osallisia lihasta ja verestä, hän myös itse oli osallinen niistä; että hän kuoleman kautta tuhoaisi sen, jolla oli kuoleman valta, se on paholaisen;
15 Ja vapauta ne, jotka kuoleman pelossa olivat koko elämänsä orjuuden alaisia.
16 Sillä totisesti hän ei ottanut päällensä enkelien luonnetta; mutta hän otti päällensä Aabrahamin siemenen.
17 Sentähden hänen piti kaikessa tulla veljiensä kaltaiseksi, jotta hän olisi armollinen ja uskollinen ylimmäinen pappi Jumalaa koskevissa asioissa sovittamaan kansan syntejä.
18 Sillä koska hän itse on kärsinyt kiusausta, hän voi auttaa kiusattuja.

LUKU 3

1 Sentähden, pyhät veljet, jotka olette osalliset taivaalliseen kutsumukseen, katsokaa tunnustamme apostolia ja ylimmäistä pappia, Kristusta Jeesusta;
2 Joka oli uskollinen sille, joka hänet asetti, niin kuin Mooseskin oli uskollinen koko huoneessansa.
3 Sillä tämä mies katsottiin ansaitsemaan enemmän kunniaa kuin Mooses, koska talon rakentajalla on enemmän kunniaa kuin talolla.
4 Sillä jokainen talo on jonkun miehen rakentama; mutta se, joka rakensi kaiken, on Jumala.
5 Ja Mooses oli totisesti palvelijana uskollinen koko huoneessansa todistukseksi niistä asioista, jotka piti puhua jälkeenpäin;
6 Mutta Kristus kuin poika oman huoneensa päällä; Kenen huone me olemme, jos pidämme lujana toivon luottamuksen ja ilon loppuun asti.
7 Sentähden (kuten Pyhä Henki sanoo: tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,
8 Älkää paaduttako sydämiänne, niin kuin kiusauksessa, kiusauksen päivänä erämaassa.
9 Kun teidän isänne kiusastivat minua, koettelivat minua ja näkivät minun tekoni neljäkymmentä vuotta.
10 Sentähden minä olin murheellinen tuosta sukupolvesta ja sanoin: he erehtyvät aina sydämessään; eivätkä he ole tunteneet minun teitäni.
11 Niin minä vannoin vihassani: He eivät pääse minun lepooni.)

12 Varokaa, veljet, ettei kenelläkään teistä ole paha epäuskoinen sydän, joka luopuu elävästä Jumalasta.
13 Mutta kehottakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin tätä päivää kutsutaan; ettei kukaan teistä paatuisi synnin petoksen tähden.
14 Sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, jos pidämme luottamuksemme alun lujana loppuun asti;
15 Kun sanotaan: 'Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin kiusauksessa.
16 Sillä muutamat, kun he sen kuulivat, vihoittivat, mutta eivät kaikki, jotka olivat lähteneet Egyptistä Mooseksen kautta.
17 Mutta kenen kanssa hän oli murheellinen neljäkymmentä vuotta? eivätkö olleet syntiä tehneiden kanssa, joiden ruumiit putosivat erämaahan?
18 Ja kenelle hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa, vaan niille, jotka eivät usko?
19 Näemme siis, etteivät he päässeet sisään epäuskon tähden.

LUKU 4

1 Pelättäkäämme siis, ettei kukaan teistä näyttäisi jäävän ilman lupausta päästä hänen lepoonsa.
2 Sillä meille saarnattiin evankeliumi, niin kuin heillekin; mutta saarnattu sana ei hyödyttänyt heitä, sillä se ei sekoittunut uskoon niihin, jotka sen kuulivat.
3 Sillä me, jotka uskomme, menemme lepoon, niinkuin hän on sanonut: niinkuin minä vihassani vannoin, jos he tulevat minun lepooni, vaikka teot ovat täytettyinä maailman perustamisesta asti.
4 Sillä hän puhui eräässä paikassa seitsemäntenä päivänä näin: ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa.
5 Ja tässä paikassa taas, jos he pääsevät minun lepooni.
6 Sen tähden jää, että joidenkin on mentävä sinne, ja ne, joille se ensiksi saarnattiin, eivät menneet sisään epäuskon tähden.
7 Taas hän rajoittaa tietyn päivän, sanoen Daavidille: Tänä päivänä, niin pitkän ajan jälkeen; niinkuin sanotaan: tänäpänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.
8 Sillä jos Jeesus olisi antanut heille levon, niin ei hän sen jälkeen puhuisi toisesta päivästä.
9 Jumalan kansalle jää siis lepo.
10 Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, hän on lakannut omista teoistaan, niinkuin Jumala on tehnyt omansa.
11 Tehkäämme siis työtä päästäksemme tuohon lepoon, ettei kukaan lankeaisi saman epäuskon esimerkin mukaan.
12 Sillä Jumalan sana on nopea ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, ja se lävistää sielun ja hengen sekä nivelten ja ytimen erottamiseen asti ja on sydämen ajatusten ja aikomusten erottaja.
13 Eikä ole mitään olentoa, joka ei ole hänen edessään, vaan kaikki on alastomia ja avattu hänen silmillemme, jonka kanssa meidän on tehtävä.
14 Koska meillä on siis suuri ylimmäinen pappi, joka on mennyt taivaaseen, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme lujasti tunnustustamme.
15 Sillä meillä ei ole ylimmäistä pappia, joka ei voisi koskettaa meidän heikkouksiamme; mutta oli kaikin puolin kiusattu niin kuin mekin, mutta ilman syntiä.
16 Tulkaamme siis rohkeasti armon valtaistuimen tykö, että saisimme armon ja löytäisimme armon avuksi, kun sitä tarvitsemme.

LUKU 5

1 Sillä jokainen ihmisten keskuudesta otettu ylimmäinen pappi on asetettu ihmisten puolesta Jumalaa koskevissa asioissa uhraamaan sekä lahjoja että uhreja syntien edestä.
2 Kuka voi armahtaa tietämättömiä ja tieltä poissa olevia; siksi hän itsekin on heikkouden piirittämä.
3 Ja sen tähden hänen tulee uhrata syntien edestä, niin kuin kansan puolesta, niin myös itsensä puolesta.
4 Eikä kukaan ota tätä kunniaa itselleen, vaan se, joka on Jumalan kutsuma, niinkuin Aaronkin.
5 Niin ei Kristuskaan kirkastanut itseään tullakseen ylimmäiseksi papiksi; mutta se, joka sanoi hänelle: Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä synnytin sinut.
6 Niinkuin hän sanoo toisessakin paikassa: sinä olet pappi ijankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.
7 Joka lihansa päivinä uhrasi rukouksia ja anomuksia voimakkaalla huudolla ja kyyneleellä sille, joka saattoi pelastaa hänet kuolemasta ja jota kuultiin, koska hän pelkäsi;
8 Vaikka hän oli Poika, hän oppi kuitenkin kuuliaisuuden kärsimiensä kautta;
9 Ja tullessaan täydelliseksi, hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen luoja kaikille niille, jotka tottelevat häntä;
10 Jumala kutsui hänet ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan.
11 Joista meillä on paljon sanottavaa ja vaikeasti sanottavaa, sillä te olette vailla kuulo.
12 Sillä kun te joksikin aikaa olisitte opettajia, te tarvitsette, että joku opettaisi teille uudelleen, jotka ovat Jumalan sanan ensimmäisiä periaatteita; ja heistä on tullut sellaisia, jotka tarvitsevat maitoa eivätkä väkevää lihaa.
13 Sillä jokainen, joka käyttää maitoa, on taitamaton vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi.
14 Mutta väkevä ruoka kuuluu täysi-ikäisille, myös niille, joiden aistit ovat harrastettuja erottamaan sekä hyvän että pahan.

LUKU 6

1 Sen tähden, jättäen Kristuksen opin periaatteet, menkäämme täydellisyyteen; ei laske enää perustusta katumukselle kuolleista teoista ja uskosta Jumalaan,
2 Opista kasteista ja kätten päällepanemisesta ja kuolleiden ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta.
3 Ja tämän me teemme, jos Jumala sallii.
4 Sillä mahdotonta on niille, jotka kerran ovat valistuneet ja maistaneet taivaallista lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä,
5 Ja olette maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailman voimia,
6 Jos he lankeavat pois, uudistaakseen heidät parannukseen; kun he näkivät ristiinnaulittavan itselleen Jumalan Pojan uudestaan ja saattavat hänet avoimeen häpeään.

7 Sillä maa, joka juo sadetta, joka tulee sen päälle ja kasvattaa yrttejä, jotka soveltuvat niille, jotka se on valmistanut, saa siunauksen Jumalalta.
8 Mutta se, joka kantaa orjantappuraa ja orjantappuraa, on hylätty, ja se on lähellä kirousta; jonka pää on poltettava.
9 Mutta, rakkaani, me olemme vakuuttuneita paremmista asioista ja pelastuksen mukana olevista asioista, vaikka näin puhumme.
10 Sillä ei Jumala ole väärä, koska hän unohtaa teidän työnne ja rakkauden vaivanne, jonka te olette osoittaneet hänen nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja palvelette.
11 Ja me haluamme, että jokainen teistä osoittaa samaa uutteruutta saadakseen täyden toivon varmuuden loppuun asti:
12 Ettet olisi laiskoja, vaan niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät lupaukset.
13 Sillä kun Jumala lupasi Aabrahamille, koska hän ei voinut vannoa suurempaa kautta, hän vannoi itsensä kautta,
14 Sanoen: siunaten minä siunaan sinua, ja lisääntyen minä teen sinut.
15 Ja siksi, kun hän oli kärsivällisesti kestänyt, hän sai lupauksen.
16 Sillä ihmiset totisesti vannovat suuremman kautta, ja valan vahvistaminen on heille kaiken riidan loppu.
17 Jossa Jumala, tahtoen runsaammin näyttää lupauksen perillisille neuvonsa muuttumattomuuden, vahvisti sen valalla:
18 että kahdella muuttumattomalla asialla, joissa Jumalan oli mahdotonta valehdella, saisimme voimakkaan lohdutuksen, jotka olemme paenneet turvaan tarttumaan edessämme olevaan toivoon:
19 Joka toivo meillä on sielun ankkurina, niin varma kuin luja, ja joka menee sisälle esiripun sisäpuolelle;
20 Minne edelläkävijä meille on mennyt, Jeesus teki Melkisedekin järjestyksen mukaan ikuiseksi ylimmäiseksi papiksi.

LUKU 7

1 Sillä Melkisedek, Saalemin kuningas, Korkeimman Jumalan pappi, joka tapasi Abrahamin palaavan kuninkaiden teurastuksesta ja siunasi häntä;
2 Jolle myös Abraham antoi kymmenesosan kaikesta; ensinnäkin tulkinnan mukaan vanhurskauden kuningas, ja sen jälkeen myös Saalemin kuningas, joka on rauhan kuningas;
3 Ilman isää, ilman äitiä, ilman syntyperää, ilman päivien alkua eikä elämän loppua; vaan tehty Jumalan Pojan kaltaiseksi; oleskelee pappina jatkuvasti.
4 Ajattele nyt, kuinka suuri tämä mies oli, jolle jopa patriarkka Abraham antoi kymmenyksen saaliista.
5 Ja totisesti niillä, jotka ovat Leevin pojista, jotka ottavat vastaan pappeuden viran, on käsky ottaa kymmenykset kansalta lain mukaan, siis heidän veljistään, vaikka he tulevat Abrahamin kupeista. :
6 Mutta se, jonka jälkeläistä ei ole laskettu heistä, sai Abrahamista kymmenykset ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.
7 Ja ilman kaikkea ristiriitaa, mitä vähemmän siunataan paremmasta.
8 Ja täällä miehet, jotka kuolevat, saavat kymmenykset; mutta siellä hän ottaa vastaan ne, joista hän todistaa elävänsä.
9 Ja niinkuin minä sanon, Leevikin, joka kymmenykset ottaa, maksoi kymmenykset Abrahamissa.
10 Sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek tapasi hänet.
11 Jos siis täydellisyys saavutettaisiin leeviläisen pappeuden kautta (sillä sen alaisuudessa kansa sai lain), mitä enää tarvitsisi, että toinen pappi nousisi Melkisedekin järjestyksen mukaan, eikä häntä kutsuttaisi Aaronin järjestyksen mukaan?
12 Jotta pappeus muutetaan, on välttämätöntä muuttaa myös lakia.
13 Sillä se, josta näitä puhutaan, kuuluu toiseen heimoon, josta ei kukaan ole alttarilla ollut.
14 Sillä on selvää, että meidän Herramme syntyi Juudasta; jonka heimosta Mooses ei puhunut mitään pappeudesta.
15 Ja se on vielä paljon selvempää: sillä Melkisedekin kaltaisen jälkeen nousee toinen pappi,
16 Joka ei ole tehty lihallisen käskyn lain mukaan, vaan loputtoman elämän voiman mukaan.
17 Sillä hän todistaa: sinä olet pappi ijankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.
18 Sillä totisesti on olemassa oleva käsky kumoaminen sen heikkouden ja hyödyttömyyden vuoksi.
19 Sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi, vaan paremman toivon tuominen; jonka kautta me lähestymme Jumalaa.
20 Ja sikäli kuin hänestä ei ilman valaa tehty pappi:
21 (Sillä nuo papit on vannottu ilman valaa, mutta tämä vannoi sen, joka sanoi hänelle: "Herra vannoi eikä tee parannusta: sinä olet pappi ikuisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."
22 Niin paljon Jeesus vakuutti paremmasta testamentista.
23 Ja he olivat totisesti monia pappeja, koska heidän ei annettu jäädä kuolemaan.
24 Mutta tällä miehellä, koska hän pysyy iankaikkisesti, on muuttumaton pappeus.
25 Sentähden hän voi äärimmilleen pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan.
26 Sillä meistä tuli sellainen ylimmäinen pappi, joka on pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivasta korkeampi;
27 Joka ei tarvitse joka päivä, niinkuin noiden ylipappien, uhrata teurasuhreja ensin omien syntiensä ja sitten kansan edestä; sillä hän teki sen kerran, uhrattuaan itsensä.
28 Sillä laki asettaa ihmiset ylipapeiksi, joilla on heikkoja; mutta valan sana, joka on ollut laista lähtien, tekee Pojan, joka on pyhitetty ijankaikkisesti.

LUKU 8

1 Mutta niistä asioista, joista olemme puhuneet, on tämä summa: Meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa;
2 pyhäkön ja todellisen tabernaakkelin palvelija, jonka Herra pystytti, ei ihminen.
3 Sillä jokainen ylimmäinen pappi on asetettu uhraamaan lahjoja ja teurasuhreja; sen tähden on välttämätöntä, että tällä miehellä on myös jotakin annettavaa.

4 Sillä jos hän olisi maan päällä, hän ei olisi pappi, koska on pappeja, jotka uhraavat lahjoja lain mukaan.
5 Jotka palvelevat taivaallisten esikuvaa ja varjoa, niinkuin Jumala Moosesta kehotti, kun hän oli rakentamassa majaa; sillä katso, sanoo hän, että teet kaiken sen mallin mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin.
6 Mutta nyt hän on saanut paremman viran, kuinka paljon hän on myös paremman liiton välimies, joka on vahvistettu parempiin lupauksiin.
7 Sillä jos tuo ensimmäinen liitto olisi ollut virheetön, niin toiselle ei olisi pitänyt etsiä paikkaa.
8 Koska hän syyttää heitä, hän sanoo: katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen uuden liiton Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa.
9 Ei sen liiton mukaan, jonka minä tein heidän isiensä kanssa sinä päivänä, jolloin tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta; koska he eivät pysyneet minun liitossani, enkä minä huomioinut heitä, sanoo Herra.
10 Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien jälkeen, sanoo Herra; Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minulle kansa.
11 Eivätkä jokainen opeta lähimmäistänsä ja veljeänsä sanoen: "Tunne Herra, sillä kaikki tulevat tuntemaan minut, pienimmästä suurimpaan".
12 Sillä minä olen armollinen heidän vääryydellensä, enkä enää muista heidän syntejään ja pahoja tekojaan.
13 Kun hän sanoo: 'Uusi liitto', hän on vanhentanut ensimmäisen. Nyt se, mikä rappeutuu ja vanhenee, on valmis katoamaan.

LUKU 9

1 Silloin totisesti ensimmäisessä liitossa oli myös jumalanpalveluksen toimitukset ja maallinen pyhäkkö.
2 Sillä sinne oli rakennettu tabernaakkeli; ensimmäinen, jossa oli kynttilänjalka ja pöytä ja näyteleipä; jota kutsutaan pyhäköksi.
3 Ja toisen esiripun jälkeen maja, jota kutsutaan kaikista pyhimmäksi;
4 Jossa oli kultainen suitsutusastia ja liitonarkki, joka oli päällystetty kullalla, ja jossa oli kultainen astia, jossa oli mannaa, ja Aaronin sauva, joka puhkesi, ja liiton pöydät.
5 Ja sen päällä kirkkauden kerubit, jotka varjostavat armoistuinta; joista emme voi nyt erityisemmin puhua.
6 Kun nämä asiat oli näin säädetty, menivät papit aina ensimmäiseen majaan suorittaen Jumalan palvelusta.
7 Mutta toiseen meni ylimmäinen pappi yksin kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhrasi itsensä ja kansan eksymien edestä.
8 Pyhä Henki merkitsee sitä, että tie kaikista pyhimpään ei ollut vielä tullut ilmi, kun ensimmäinen tabernaakkeli oli vielä pystyssä:
9 Joka oli silloisen ajan hahmo, jossa uhrattiin sekä lahjoja että uhreja, jotka eivät voineet tehdä palveluksen suorittajasta täydellistä omantunnon osalta;
10 Joka pysyi vain ruoissa ja juomissa ja eri pesuissa ja lihallisissa toimissa, jotka heille määrättiin uskonpuhdistuksen aikaan asti.
11 Mutta Kristus tuli tulevan hyvän ylimmäisenä pappina suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on, ei tästä rakennuksesta;
12 Ei vuohien ja vasikoiden verellä, vaan omalla verellään hän meni kerran pyhään, saatuaan meille iankaikkisen lunastuksen.
13 Sillä jos härkien ja vuohien veri ja hiehon tuhka, joka pirskottaa saastaista, pyhittää lihan puhdistamiseksi,
14 Kuinka paljoa ennemmin Kristuksen veri, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä tahrattomana Jumalalle, puhdistaa teidän omantuntonne kuolleista teoista palvellaksenne elävää Jumalaa?
15 Ja sen tähden hän on uuden liiton välimies, että kuoleman kautta, niiden rikkomusten lunastukseksi, jotka ensimmäisessä liitossa olivat, kutsutut saisivat lupauksen iankaikkisesta perinnöstä.
16 Sillä missä testamentti on, siellä on välttämättä myös testamentintekijän kuolema.
17 Sillä testamentti on voimassa ihmisten kuoltua; muuten se ei ole voimassa testamentintekijän eläessä.
18 Sen vuoksi ensimmäistäkään testamenttia ei vihitty ilman verta.
19 Sillä kun Mooses oli puhunut kaikki käskyt kaikelle kansalle lain mukaan, otti hän vasikoiden ja vuohien verta, vettä ja helakanpunaista villaa ja iisoppia, ja vihmoi sekä kirjan että kaiken kansan,
20 Sanoen: Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt.
21 Ja hän vihmoi verellä sekä majan että kaikki virka-astiat.
22 Ja melkein kaikki on lain mukaan puhdistettu verellä; ja ilman verenvuodatusta ei ole remissiota.
23 Sen tähden oli välttämätöntä, että taivaan asioiden mallit puhdistettiin näillä; vaan taivaalliset asiat paremmilla uhreilla kuin nämä.
24 Sillä Kristus ei mene käsillä tehtyihin pyhiin paikkoihin, jotka ovat totuuden hahmoja; vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen meidän puolestamme Jumalan kasvojen eteen:
25 Eikä hän vielä uhraa itseään usein, niinkuin ylimmäinen pappi menee joka vuosi pyhään toisten veren kanssa.
26 Sillä silloin hänen on täytynyt usein kärsiä maailman perustamisesta asti; mutta nyt kerran maailman lopussa hän on ilmestynyt poistavansa synnin itsensä uhrilla.
27 Ja niinkuin ihmisille on määrätty kerran kuolla, mutta sen jälkeen tuomio:
28 Niin Kristus uhrattiin kerran kantamaan monien synnit; ja niille, jotka häntä odottavat, hän ilmestyy toisen kerran ilman syntiä pelastukseksi.

LUKU 10

1 Sillä laki, jolla on tulevaisuuden hyvien varjo, ei itse asioiden kuva, ei voi koskaan niillä uhreilla, joita he vuosi vuodelta uhrasivat, jatkuvasti tehdä tulijat täydellisiksi.
2 Sillä eikö niitä sitten olisi lakattu tarjoamasta? koska kerran puhdistetuilla palvojilla ei olisi pitänyt olla enää omaatuntoa synneistä.
3 Mutta niissä uhreissa on joka vuosi jälleen syntien muisto.
4 Sillä ei ole mahdollista, että härkien ja kauriin veri ottaisi pois syntejä.

5 Sentähden, kun hän tulee maailmaan, hän sanoo: "Uhria
ja uhria sinä et halua, mutta ruumiin sinä olet valmistanut
minulle.
6 Polttouhreihin ja syntiuhreihin et ole mieltynyt.
7 Silloin minä sanoin: "Katso, minä tulen (kirjaan on
minusta kirjoitettu) tekemään sinun tahtosi, Jumala.
8 Edellä, kun hän sanoi: teurasuhreja ja polttouhreja ja
syntiuhria sinä et tahtonut, etkä mielistynyt; joita laki
tarjoaa;
9 Silloin hän sanoi: katso, minä tulen tekemään sinun
tahtosi, Jumala. Hän ottaa pois ensimmäisen perustaakseen
toisen.
10 Minkä tahdon mukaan me olemme pyhitetyt Jeesuksen
Kristuksen ruumiin uhalla kertakaikkisesti.
11 Ja jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemassa ja
uhraamassa usein samoja uhreja, jotka eivät voi koskaan
poistaa syntejä.
12 Mutta tämä mies, uhrattuaan yhden uhrin syntien edestä
ijankaikkisesti, istuutui Jumalan oikealle puolelle;
13 Tästä lähtien hän odottaa, kunnes vihollisensa asetetaan
hänen jalkojensa astinlaudaksi.
14 Sillä yhdellä uhrilla hän on tehnyt ikuisiksi ajoiksi
täydelliseksi ne, jotka ovat pyhitetyt.
15 josta myös Pyhä Henki on todistaja meille; sillä sen
jälkeen, kun hän oli ennen sanonut:
16 Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan
niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini
heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä.
17 Enkä minä enää muista heidän syntejään ja pahoja
tekojaan.
18 Mutta missä näiden anteeksianto on, siellä ei ole enää
syntiuhria.
19 Teillä on siis rohkeus, veljet, mennä Jeesuksen veren
kautta pyhimpään,
20 Uudella ja elävällä tiellä, jonka hän on meille pyhittänyt,
esiripun, se on hänen lihansa, kautta.
21 Ja hänellä oli ylimmäinen pappi Jumalan huoneen yllä;
22 Tulkaamme lähelle vilpittömällä sydämellä, täysin
uskon varmuudella, sydämemme pirskotettuina pahasta
omastatunnosta ja ruumiimme puhtaalla vedellä pestynä.
23 Pitäkäämme kiinni uskomme tunnustamisesta
horjumatta; (sillä hän on uskollinen, joka on luvannut;)
24 Ja katsokaamme toisiamme kiihottaaksemme
rakkauteen ja hyviin töihin:
25 Älkäämme hylkääkö meidän kokoontumistamme,
niinkuin joidenkin tapa on; vaan kehoittaen toisianne, ja
sitäkin enemmän, kun näette päivän lähestyvän.
26 Sillä jos me tahallamme syntiä teemme sen jälkeen, kun
olemme saaneet totuuden tuntemisen, niin ei ole enää uhria
syntien edestä,
27 Mutta pelottava tuomion odotus ja tulinen suuttumus,
joka kuluttaa vastustajat.
28 Joka halveksi Mooseksen lakia, kuoli ilman armoa
kahden tai kolmen todistajan alaisuudessa:
29 Arvaa te, kuinka paljon ankaramman rangaistuksen
arvoiseksi pidetään sitä, joka on tallannut Jumalan Pojan
jalkojen alle ja on laskenut sen liiton veren, jolla hänet
pyhitettiin, ja joka on tehnyt epäpyhimmäksi Armon henki?
30 Sillä me tunnemme sen, joka on sanonut: minun on
kosto, minä maksan, sanoo Herra. Ja vielä: Herra tuomitsee
kansansa.
31 On pelottavaa joutua elävän Jumalan käsiin.
32 Mutta muistelkaa entisiä aikoja, jolloin te, kun teidät oli
valaistu, kestelitte suuren ahdistusten taistelun;
33 Osittain, kun te olitte katselmoksi sekä häväistyksissä
että ahdistuksissa; ja osittain, kun te tulitte niiden
tovereiksi, jotka olivat niin käytettyjä.
34 Sillä te armahditte minua kahleissani ja otitte ilolla
vastaan tavaranne ryöstelyn, tietäen, että teillä on taivaassa
parempaa ja kestävämpää.
35 Älkää siis heittäkö pois luottamusanne, jonka palkka on
suuri.
36 Sillä te tarvitsette kärsivällisyyttä, että te, kun olette
tehneet Jumalan tahdon, saisitte lupauksen.
37 Sillä vielä vähän aikaa, ja hän tulee, joka tulee, eikä
viivy.
38 Mutta vanhurskas saa elää uskosta; mutta jos joku
vetäytyy, ei minun sieluni mielisty häneen.
39 Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät kadotukseen;
mutta uskovien sielun pelastukseksi.

LUKU 11

1 Mutta usko on sen olemus, mitä toivotaan, todiste siitä,
mitä ei nähdä.
2 Sillä sen avulla vanhimmat saivat hyvän maineen.
3 Uskon kautta me ymmärrämme, että maailmat ovat olleet
Jumalan sanan kehykset, niin että näkyvät eivät ole luoneet
näkyväisistä.
4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle korkeamman uhrin
kuin Kain, jolla hän sai todistuksen olevansa vanhurskas, ja
Jumala todisti hänen lahjoistaan, ja sen kautta hän
kuollessaan vielä puhuu.
5 Uskon kautta Henok käännettiin, jotta hän ei näkisi
kuolemaa; eikä häntä löydetty, koska Jumala oli kääntänyt
hänet. Sillä ennen käännöstään hänellä oli tämä todistus,
että hän oli Jumalalle mieleen.
6 Mutta ilman uskoa on mahdoton miellyttää häntä; sillä
sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että hän on, ja
että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.
7 Uskon kautta Nooa, saatuaan Jumalalta varoituksen siitä,
mikä ei vielä ollut näkynyt, oli peloissaan ja valmisti arkin
huoneensa pelastukseksi. jonka kautta hän tuomitsi
maailman ja tuli uskon kautta tulevan vanhurskauden
perilliseksi.
8 Uskon kautta totteli Aabraham, kun hänet kutsuttiin
lähtemään paikkaan, jonka hänen oli määrä saada
perinnöksi; ja hän lähti ulos tietämättä minne meni.
9 Uskon kautta hän asui lupauksen maassa, niinkuin
vieraassa maassa, asuen tabernaakkeleissa Iisakin ja
Jaakobin kanssa, jotka olivat hänen kanssaan saman
lupauksen perillisiä.
10 Sillä hän odotti kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka
rakentaja ja tekijä on Jumala.
11 Uskon kautta myös Saara itse sai voimaa tulla raskaaksi,
ja hän synnytti lapsen ollessaan iäkäs, koska hän piti
lupauksensa uskollisena.
12 Sen tähden siellä syntyi jopa yksi, ja hän on kuollut,
niin monta kuin taivaan tähtiä, ja niin paljon kuin hiekkaa
meren rannalla.
13 Nämä kaikki kuolivat uskossa, eivätkä he olleet saaneet
lupauksia, vaan he olivat nähneet ne kaukaa, ja he
vakuuttuivat niistä ja syleilivät heitä ja tunnustivat
olevansa vieraita ja pyhiinvaeltajia maan päällä.

14 Sillä ne, jotka sanovat sellaista, ilmoittavat selvästi, että he etsivät maata.
15 Ja totisesti, jos he olisivat pitäneet mielessään sen maan, josta he tulivat, heillä olisi voinut olla tilaisuus palata.
16 Mutta nyt he haluavat parempaa maata, se on taivaallista. Sentähden Jumala ei häpeä tulla kutsutuksi heidän Jumalansa, sillä hän on valmistanut heille kaupungin.
17 Uskon kautta uhrasi Aabraham, kun häntä koeteltiin, Iisakin, ja se, joka oli saanut lupaukset, uhrasi ainokaisen poikansa,
18 josta sanottiin: Iisakissa sinun siemenesi kutsutaan:
19 Luullessaan, että Jumala pystyi herättämään hänet kuolleistakin; mistä hän myös sai hänet hahmona.
20 Uskon kautta Iisak siunasi Jaakobia ja Esauta tulevista asioista.
21 Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan Joosefin molemmat pojat; ja palvoi sauvansa kärkeen nojaten.
22 Uskon kautta Joosef kuoltuaan mainitsi Israelin lasten lähdön; ja antoi käskyn hänen luistaan.
23 Uskon kautta oli Mooses, kun hän syntyi, piilossa kolme kuukautta vanhemmiltaan, koska he näkivät hänen olevan oikea lapsi. eivätkä he pelänneet kuninkaan käskyä.
24 Uskon kautta kieltäytyi Mooses, kun hän oli täysi-ikäinen, kutsumasta häntä faraon tyttären pojaksi.
25. päättivät mieluummin kärsiä ahdistusta Jumalan kansan kanssa kuin nauttia hetken synnin nautinnoista;
26. Hän piti Kristuksen häväistystä suuremmiksi rikkauksiksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän katsoi palkan palkkaa.
27 Uskon kautta hän hylkäsi Egyptin, pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä hän kesti, kuin näki näkymättömän.
28 Uskon kautta hän vietti pääsiäistä ja veren vihmotusta, ettei esikoisten tuhoaja koskeisi heihin.
29 Uskon kautta he kulkivat Punaisen meren poikki niinkuin kuivaa maata pitkin, ja Egyptiläiset, jotka koettivat tehdä, hukkuivat.
30 Uskon kautta romahtivat Jerikon muurit, sen jälkeen kun ne oli piiritetty noin seitsemän päivää.
31 Uskon kautta ei portto Raahab menehtynyt niiden kanssa, jotka eivät uskoneet, kun hän oli ottanut vakoojat rauhassa vastaan.
32 Ja mitä minä vielä sanon? sillä aika ei menisi kertomaan Gedeonista, Barakista, Simsonista ja Jeftasta; myös Daavidista ja Samuelista ja profeetoista:
33 Jotka uskon kautta olette alistaneet valtakuntia, tehneet vanhurskautta, saaneet lupauksia, tukkineet leijonien suut,
34 Sammutti tulen väkivallan, pakeni miekan terästä, heikkoudesta vahvistettiin, vahattui urhoollisesti taistelussa, kääntyi pakenemaan muukalaisten armeijat.
35 Naiset herättivät kuolleensa henkiin, ja muita kidutettiin, eivätkä he ottaneet vastaan vapautusta; jotta he saisivat paremman ylösnousemuksen:
36 Ja toisia koettelivat julmat pilkkaat ja ruoskimiset, niin, lisäksi siteet ja vankeus:
37 Heitä kivitettiin, heidät sahattiin, kiusattiin, miekalla tapettiin, he vaelsivat lampaan- ja vuohennahoissa; olla köyhä, vaivautunut, kidutettu;
38 He vaelsivat erämaissa ja vuorilla ja maan luolissa ja luolissa.
39 Ja nämä kaikki, saatuaan hyvän maineen uskon kautta, eivät saaneet lupausta:
40 Jumala on antanut meille jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä tulisi täydellisiksi.

LUKU 12

1 Koska siis meitäkin ympäröi niin suuri pilvi todistajia, jättäkäämme syrjään kaikki painot ja synti, joka meitä niin helposti vaivaa, ja juoksekaamme kärsivällisesti edessämme oleva kilpailu,
2 Katsomme Jeesukseen, uskomme alkuun ja toteuttajaan; joka sen ilon tähden, joka hänelle oli asetettu, kesti ristin, halveksien häpeää, ja istuu Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.
3 Sillä katsokaa häntä, joka kesti sellaisen syntisten ristiriidan itseään vastaan, ettette väsyisi ja nääntyisi mielessänne.
4 Te ette ole vielä vereen asti vastustaneet, taistelette syntiä vastaan.
5 Ja te olette unohtaneet kehotuksen, joka puhuu teille kuin lapsille: Poikani, älä halveksi Herran kuritusta äläkä väsy, kun hän sinua nuhtelee.
6 Sillä jota Herra rakastaa, hän kurittaa ja ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa.
7 Jos te kestätte kuritusta, Jumala kohtelee teitä niinkuin poikia; sillä mikä poika on se, jota isä ei kurita?
8 Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisia, niin te olette paskiaisia ettekä poikia.
9 Lisäksi meillä on ollut lihalliset isämme, jotka ovat meitä kurittaneet, ja me olemme kunnioittaneet heitä: emmekö paljoa ennemmin ole Henkien Isälle alamaiset ja eläisimme?
10 Sillä he totisesti kurittivat meitä muutaman päivän ajan oman mielensä mukaan; mutta hän meidän hyödyksemme, että me tulisimme osallisiksi hänen pyhyydestään.
11 Nyt ei mikään kuritus nyt näytä olevan iloinen, vaan tuskallinen; kuitenkin sen jälkeen se antaa vanhurskauden rauhan hedelmän niille, jotka sen kautta harjoittavat.
12 Sentähden nostakaa roikkuvat kädet ja heikot polvet;
13 Ja tehkää polut suoriksi jaloillesi, ettei rampa käänny pois tieltä; mutta parantukoon se mieluummin.
14 Noudattakaa rauhaa kaikkien ihmisten kanssa ja pyhyyttä, jota ilman kukaan ei näe Herraa.
15 Katsokaa ahkerasti, ettei kukaan jää ilman Jumalan armoa; ettei mikään katkeruuden juuri, joka nousee esiin, vaivaa teitä ja sairastuttaisi monia;
16 Ettei olisi haureutta tai epäpyhää niinkuin Esau, joka yhdestä ruokapalasta myi esikoisuutensa.
17 Sillä te tiedätte, kuinka hän myöhemmin, kun hän oli perinyt siunauksen, hylättiin; sillä hän ei löytänyt parannuksen paikkaa, vaikka hän sitä kyynelein etsi.
18 Sillä te ette ole tulleet kosketettavalle ja tulella poltetulle vuorelle, ette pimeyteen ja pimeyteen ja myrskyyn,
19 Ja pasunan ääni ja sanojen ääni; jonka äänen ne, jotka kuulivat, rukoilivat, ettei sanaa enää puhuttaisi heille:
20 (Sillä he eivät voineet kestää sitä, mitä käskettiin, ja jos niin paljon kuin peto koskettaa vuorta, se kivitetään tai heitetään nuolella läpi:
21 Ja niin kauhea näky oli, että Mooses sanoi: "Minä pelkään ja vapisen."
22 Mutta te olette tulleet Siionin vuorelle ja elävän Jumalan kaupunkiin, taivaalliseen Jerusalemiin, ja lukemattomien enkelien tykö,

23 Esikoisten yleiskokoukselle ja seurakunnalle, jotka ovat kirjoitetut taivaassa, ja Jumalalle, kaikkien Tuomarille, ja täydellisiksi tulleiden vanhurskaiden hengille,
24 Ja Jeesuksen, uuden liiton välimiehen, tykö, ja vihmotusveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin.
25 Katsokaa, ettet hylkää sitä, joka puhuu. Sillä jos ne eivät ole paenneet, jotka kieltäytyivät hänen, joka puhui maan päällä, niin paljoa enemmän emme pääse pakoon, jos käännymme pois hänestä, joka puhuu taivaasta.
26 Hänen äänensä silloin järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut, sanoen: vielä kerran minä en järkytä ainoastaan maata, vaan myös taivasta.
27 Ja tämä sana, vielä kerran, merkitsee horjuvien asioiden poistamista, niinkuin tehdyistä, jotta horjumattomat pysyisivät.
28 Sentähden, kun me saamme horjumattoman valtakunnan, olkoon meille armo, jonka kautta voimme palvella Jumalaa otollisesti kunnioituksella ja jumalanpelkolla.
29 Sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli.

LUKU 13

1 Jatkoon veljellinen rakkaus.
2 Älkää unohtako vieraita vieraita; sillä sitä kautta jotkut ovat vierailleet enkeleitä tietämättään.
3 Muista kahleissa olevia, niinkuin heidän kanssaan on sidottu; ja ne, jotka kärsivät vastoinkäymisiä, niin kuin olette myös ruumiissanne.
4 Avioliitto on kaikessa kunniallinen ja vuode saastumaton; mutta huorintekijät ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.
5 Olkoon keskustelunne ilman ahneutta; ja tyytykää siihen, mitä teillä on, sillä hän on sanonut: "Minä en koskaan jätä sinua enkä hylkää sinua".
6 Jotta voisimme rohkeasti sanoa: Herra on minun auttajani, enkä minä pelkää, mitä ihminen tekee minulle.
7 Muista niitä, jotka hallitsevat teitä, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; heidän uskonsa seuratkaa heidän keskustelunsa loppua.
8 Jeesus Kristus sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.
9 Älkää antako sukeltajat ja outoja oppeja kantaa. Sillä se on hyvä asia, että sydän vahvistetaan armolla; ei lihan kanssa, joka ei ole hyödyttänyt niille, jotka ovat olleet siellä.
10 Meillä on alttari, josta ei ole oikeutta syödä niillä, jotka palvelevat majaa.
11 Sillä niiden petojen ruumiit, joiden veren ylimmäinen pappi on tuonut pyhäkköön synnin tähden, poltetaan leirin ulkopuolella.
12 Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen kansan omalla verellään, kärsi portin ulkopuolella.
13 Menkäämme siis hänen tykönsä leirin ulkopuolelle, kantaen hänen häväistystänsä.
14 Sillä täällä meillä ei ole pysyvää kaupunkia, vaan me etsimme tulevaa.
15 Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle alati ylistysuhria, se on hänen nimeään kiittävien huultemme hedelmää.
16 Mutta älä unohda tehdä hyvää ja puhua, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mielistyy.
17 Olkaa kuuliaisia niille, jotka hallitsevat teitä, ja olkaa alamaiset, sillä he pitävät huolta teidän sieluistanne, niinkuin ne, joiden täytyy tehdä tili, tehdäkseen sen ilolla eikä murheella; sillä se on teille hyödytöntä.
18 Rukoilkaa meidän puolestamme, sillä me luotamme, että meillä on hyvä omatunto, ja olemme kaikessa halukkaita elämään rehellisesti.
19 Mutta minä pyydän teitä mieluummin tekemään tämän, jotta minä tulisin takaisin teidän luoksenne sitä nopeammin.
20 Mutta rauhan Jumala, joka toi kuolleista, meidän Herramme Jeesuksen, tuon suuren lammaspaimenen, iankaikkisen liiton veren kautta,
21 Tehkää teidät täydellisiksi kaikissa hyvissä teoissa, jotta hän tekisi hänen tahtonsa, tehden teissä sitä, mikä on otollista hänen silmissänsä, Jeesuksen Kristuksen kautta. jolle olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.
22 Ja minä rukoilen teitä, veljet, kestäkää kehotuksen sana; sillä minä olen kirjoittanut teille kirjeen muutamalla sanalla.
23 Tiedättekö, että veljemme Timoteus on vapautettu; jonka kanssa, jos hän tulee pian, näen sinut.
24 Tervehdi kaikkia, jotka hallitsevat sinua, ja kaikkia pyhiä. Italialaiset tervehtivät sinua.
25 Armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen.

James

LUKU 1

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehdys kahdelletoista heimolle, jotka ovat hajallaan.
2 Veljeni, pitäkää kaikkea iloa, kun joudutte moniin kiusauksiin;
3 Tietäen tämä, että teidän uskonne koettelemus saa aikaan kärsivällisyyttä.
4 Mutta kärsivällisyydellä olkoon täydellinen työnsä, että olisitte täydelliset ja ehjät, ettekä mitään tarvitse.
5 Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon se Jumalalta, joka antaa kaikille ihmisille auliisti ja ei moiti; ja se annetaan hänelle.
6 Mutta anokoon uskossa, epäilemättä. Sillä se, joka horjuu, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee.
7 Sillä älkööön se mies luulko saavansa mitään Herralta.
8 Kaksimielinen mies on epävakaa kaikilla tavoillaan.
9 Iloitkoon alhainen veli siitä, että hänet korotetaan:
10 Mutta rikas, koska hän on alhainen; sillä hän katoaa niinkuin ruohon kukka.
11 Sillä aurinko ei nouse heti palavassa helteessä, vaan se kuivattaa ruohon, ja sen kukka putoaa, ja sen muodin armo katoaa; niin myös rikas katoaa teillään.
12 Autuas se mies, joka kiusauksen kestää; sillä kun hänet koetellaan, hän saa elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat.
13 Älköön kukaan kiusattuessaan sanoko: "Jumala kiusaa minua", sillä Jumalaa ei voi kiusata pahalla, eikä hän kiusaa ketään.
14 Mutta jokainen ihminen on kiusattu, kun hänen oma himonsa vetää pois ja houkuttelee.
15 Mutta kun himo on tullut raskaaksi, se synnyttää synnin, ja kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman.
16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni.
17 Jokainen hyvä lahja ja jokainen täydellinen lahja on ylhäältä ja tulee alas valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole vaihtelua, eikä kääntymisen varjoa.
18 Hän synnytti meidät omasta tahdostaan totuuden sanalla, että me olisimme hänen luotujensa esikoisia.
19 Sentähden, rakkaat veljeni, olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan.
20 Sillä ihmisen viha ei tee Jumalan vanhurskautta.
21 Pankaa siis pois kaikki saastaisuus ja turhuuden turha, ja ottakaa sävyisyydellä vastaan istutettu sana, joka voi pelastaa sielunne.
22 Mutta olkaa sanan tekijöitä, älkääkä ainoastaan kuulijoita, pettäen itseänne.
23 Sillä jos joku on sanan kuulija eikä tekijä, hän on sellaisen miehen kaltainen, joka katselee luonnollisia kasvojaan lasissa.
24 Sillä hän näkee itsensä ja kulkee tiensä ja unohtaa kohta, millainen hän oli.
25 Mutta joka katsoo vapauden täydelliseen lakiin ja pysyy siinä, vaikka hän ei ole unohtava kuulija, vaan työn tekijä, se on siunattu teoissaan.
26 Jos joku teistä näyttää olevan uskonnollinen, eikä hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen uskontonsa on turha.
27 Puhdas ja tahraton uskonto Jumalan ja Isän edessä on tämä: Orpojen ja leskien katsominen heidän ahdistuksessaan ja itsensä saastuttaminen maailmalta.

LUKU 2

1 Veljeni, älkää uskoko meidän Herramme Jeesukseen Kristukseen, kirkkauden Herraan, henkilöiden suhteen.
2 Sillä jos teidän seurakuntiinne tulee mies kultasormuksella kauniissa vaatteissa, ja sinne tulee myös köyhä mies huonoissa vaatteissa;
3 Ja te kunnioittakaa sitä, joka pukeutuu homovaatteisiin, ja sanokaa hänelle: "Istu tänne hyvälle paikalle". ja sano köyhille: seiso sinä siellä tai istu tänne minun jalkojeni astinlautaan:
4 Ettekö te siis ole puolueellisia ja olette tulleet pahojen ajatusten tuomareiksi?
5 Kuulkaa, rakkaat veljeni, eikö Jumala ole valinnut tämän maailman köyhiä uskossa rikkaiksi ja sen valtakunnan perillisiksi, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?
6 Mutta te olette halveksineet köyhiä. Eivätkö rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuimien eteen?
7 Eivätkö he pilkkaa sitä arvokasta nimeä, jolla teitä kutsutaan?
8 Jos täytät kuninkaallisen lain, niin kuin on kirjoitettu: rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi, niin teette hyvin.
9 Mutta jos te katsotte ihmisiä, teette syntiä ja olette lain rikkojia.
10 Sillä jokainen, joka noudattaa koko lakia ja kuitenkin rikkoo yhtä asiaa, on syypää kaikkeen.
11 Sillä se, joka sanoi: 'Älä tee huorin, sanoi myös: 'Älä tapa'. Jos nyt et tee aviorikosta, mutta jos tapat, sinusta tulee lain rikkoja.
12 Puhukaa te niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden lain mukaan tuomitaan.
13 Sillä hänen tuomionsa on armoton, joka ei ole laupeutta osoittanut; ja armo iloitsee tuomiota vastaan.
14 Mitä se hyödyttää, veljeni, vaikka joku sanoo uskovansa, mutta hänellä ei ole tekoja? voiko usko pelastaa hänet?
15 Jos veli tai sisar on alaston ja ilman päivittäistä ruokaa,
16 Ja yksi teistä sanoi heille: "Menkää rauhassa, lämmittäkää ja ravitukaa". Te ette kuitenkaan anna heille sitä, mikä on ruumiille tarpeellista; mitä se hyödyttää?
17 Samoin usko, jos sillä ei ole tekoja, on kuollut, koska hän on yksin.
18 Niin, ihminen voi sanoa: sinulla on usko, ja minulla on tekoja; osoita minulle uskosi ilman tekojasi, niin minä osoitan sinulle uskoni teoillani.
19 Sinä uskot, että on yksi Jumala; sinä teet hyvin; perkeleetkin uskovat ja vapisevat.
20 Mutta tiedätkö sinä, turha ihminen, että usko ilman tekoja on kuollut?
21 Eikö isämme Aabraham tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän uhrasi poikansa Iisakin alttarille?
22 Näetkö, kuinka usko vaikutti hänen teoillansa, ja tekojen kautta usko tuli täydelliseksi?
23 Ja kävi toteen kirjoitus, joka sanoo: Aabraham uskoi Jumalaan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi.
24 Te näette, kuinka ihminen tulee vanhurskaaksi teoista, ei ainoastaan uskosta.

25 Eikö myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän oli ottanut sanansaattajat vastaan ja lähettänyt heidät toista tietä?
26 Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

LUKU 3

1 Veljeni, älkää olko monta herraa tietäen, että saamme suuremman tuomion.
2 Sillä monissa asioissa me loukkaamme kaikkia. Jos joku ei loukkaa sanalla, hän on täydellinen mies ja kykenee myös hillitsemään koko ruumiin.
3 Katso, me laitamme puruja hevosten suuhun, jotta he tottelevat meitä; ja käännymme heidän koko kehonsa ympäri.
4 Katso myös laivat, vaikka ne ovatkin niin suuria ja rajujen tuulien ajamia, mutta silti niitä käännetään hyvin pienellä ruorilla, minne maaherra tahtoo.
5 Samoin kieli on pieni jäsen ja kerskailee suuria asioita. Katso, kuinka suuren asian pieni tuli sytyttää!
6 Ja kieli on tuli, vääryyden maailma; niin on myös kieli jäsentemme keskuudessa, että se saastuttaa koko ruumiin ja sytyttää luonnon kulkua. ja se sytytetään helvetin tuleen.
7 Sillä kaikenlaiset eläimet ja linnut ja käärmeet ja meren eläimet ovat kesytettyjä, ja ihmiset ovat kesyttäneet.
8 Mutta kieltä ei kukaan voi kesyttää; se on kuriton paha, täynnä tappavaa myrkkyä.
9 Siunaamme sillä Jumalaa, Isää; ja sillä kiroamme me ihmiset, jotka on tehty Jumalan kaltaiseksi.
10 Samasta suusta lähtee siunaus ja kirous. Veljeni, näiden asioiden ei pitäisi olla niin.
11 Lähettääkö lähde samaan paikkaan makeaa ja katkeraa vettä?
12 Voiko viikunapuu, veljeni, kantaa oliivimarjoja? joko viiniköynnös, viikunat? joten mikään suihkulähde ei voi tuottaa sekä suolaista että raikasta vettä.
13 Kuka teistä on viisas ja tietoinen? näyttäköön hän hyvästä keskustelusta tekonsa viisauden sävyisyydellä.
14 Mutta jos teillä on katkera kateus ja riita sydämessänne, älkää kerskako älkääkä valhetko totuutta vastaan.
15 Tämä viisaus ei tule ylhäältä, vaan se on maallista, aistillista, perkelellistä.
16 Sillä missä kateus ja riita on, siellä on sekasortoa ja kaikkea pahaa.
17 Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksi puhdasta, sitten rauhallista, lempeää ja lempeää, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, puolueeton ja ulkokultaisuus.
18 Ja vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa niille, jotka rauhan tekevät.

LUKU 4

1 Mistä sodat ja taistelut teidän keskuudessanne ovat? eivätkö ne ole peräisin, jopa teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?
2 Te himotte, mutta teillä ei ole; te tapatte ja tahdotte saada, mutta ette voi saada; te taistelette ja sotitte, mutta teillä ei ole, koska ette ano.
3 Te anotte, ette saa, koska te anotte väärin, kuluttaaksenne sen himojenne tähden.
4 Te avionrikkojat ja avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalan kanssa? Jokainen, joka siis haluaa olla maailman ystävä, on Jumalan vihollinen.
5 Luuletko, että Raamattu turhaan sanoo: Henki, joka meissä asuu, himoitsee kateutta?
6 Mutta hän antaa enemmän armoa. Sentähden hän sanoo: Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.
7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset. Vastusta paholaista, niin hän pakenee sinua.
8 Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset; ja puhdistakaa sydämenne, te kaksimieliset.
9 Olkaa ahdingossa, valittakaa ja itkekää: muuttukoon teidän naurunne suruksi ja ilonne murheeksi.
10 Nöyrtykää Herran edessä, niin hän ylentää teidät.
11 Älkää puhuko pahaa toisistanne, veljet. Joka puhuu pahaa veljestään ja tuomitsee veljensä, se puhuu pahaa laista ja tuomitsee lain; mutta jos sinä lain tuomitset, et ole lain noudattaja, vaan tuomari.
12 On yksi lainantaja, joka voi pelastaa ja hukuttaa: kuka olet sinä, joka tuomitset toisen?
13 Menkää nyt, te, jotka sanotte: 'Tänään tai huomenna me menemme sellaiseen kaupunkiin ja pysymme siellä vuoden ja ostamme ja myymme ja saamme voittoa.
14 Sillä ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu. Mitä sinun elämäsi on? Se on jopa höyry, joka näkyy hetken ja sitten katoaa.
15 Sillä teidän pitää sanoa: "Jos Herra tahtoo, niin me elämme ja teemme sitä tai tätä".
16 Mutta nyt te iloitkaa kerskauksistanne; kaikki sellainen ilo on pahaa.
17 Sentähden sille, joka tietää tehdä hyvää, mutta ei tee, se on synti.

LUKU 5

1 Menkää nyt, te rikkaat, itkekää ja valittakaa kurjuudestanne, joka teitä kohtaa.
2 Sinun rikkautesi ovat turmeltuneet, ja vaatteesi ovat koipiiraiset.
3 Kultasi ja hopeasi on särkynyt; ja niiden ruoste on oleva todistaja sinua vastaan ja syövä sinun lihasi kuin tuli. Olette keränneet aarteita viimeisten päivien ajan.
4 Katso, teidän peltosi niittäneiden työmiesten palkka, joka teillä on petoksella pidätetty, huutaa, ja niittäjien huuto kuuluu Sebaotin Herran korviin.
5 Te olette eläneet mielihyvin maan päällä ja olleet tyhmiä; te olette ravinneet sydäntänne, niinkuin teurastuspäivänä.
6 Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaat; ja hän ei vastusta sinua.
7 Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallisarvoista hedelmää ja on pitkämielinen sitä kohtaan, kunnes hän saa varhaisen ja myöhäisen sateen.
8 Olkaa myös kärsivällisiä; vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tuleminen on lähellä.
9 Älkää suutuko toisianne vastaan, veljet, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo oven edessä.
10 Ottakaa, veljeni, profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä, esimerkkinä kärsimyksestä ja kärsivällisyydestä.

11 Katso, me pidämme onnellisina niitä, jotka kestävät. Te olette kuulleet Jobin kärsivällisyydestä ja nähneet Herran lopun. että Herra on sangen säälittävä ja laupias.
12 Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko taivaan kautta, älkää maan kautta, älkääkä minkään muun valan kautta; ja sinun ei, ei; ettet joutuisi tuomioon.
13 Onko joku teistä kärsinyt? anna hänen rukoilla. Onko mikään iloinen? anna hänen laulaa psalmeja.
14 Onko teistä joku sairas? kutsukoon hänen luokseen seurakunnan vanhimmat; ja rukoilkoot hänen puolestaan voidella hänet öljyllä Herran nimeen:
15 Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra nostaa hänet; ja jos hän on tehnyt syntejä, ne annetaan hänelle anteeksi.
16 Tunnustakaa syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan miehen tehokas palava rukous hyödyttää paljon.
17 Elias oli samankaltaisten himojen alainen kuin mekin, ja hän rukoili hartaasti, ettei sataisi, eikä satanut maan päälle kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.
18 Ja hän rukoili jälleen, ja taivas antoi sateen, ja maa kantoi hedelmänsä.
19 Veljet, jos joku teistä eksyy totuudesta ja joku kääntää hänet;
20 Tietäköön, että hän, joka kääntää syntisen hänen tiensä erheestä, pelastaa sielun kuolemasta ja kätkee syntien paljouden.

1 Pietari

LUKU 1

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, muukalaisille, jotka ovat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bithyniassa,
2 Valitut Isän Jumalan ennaltatietämisen mukaan Hengen pyhittämisen kautta kuuliaisuuteen ja Jeesuksen Kristuksen veren vihmotukseen: Armo teille ja rauha, lisääntyköön.
3 Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on synnyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta,
4 Turmeltumattomaan, saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka on varattu taivaassa teille,
5 jotka ovat Jumalan voimalla varjeltuja uskon kautta pelastukseen, joka on valmis ilmestymään viimeisenä aikana.
6 Siitä te suuresti iloitsette, vaikka nyt joksikin aikaa, jos tarpeen, olette raskaassa monien kiusausten vuoksi.
7 Että teidän uskonne koettelemus, joka on paljon kalliimpi kuin katoava kulta, vaikka se tulessa koetteleekin, löydettäisiin ylistykseksi, kunniaksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä:
8 jota te ette näe, rakastatte; johon te, vaikka ette nyt häntä näe, te kuitenkin uskotte, mutta te iloitsette sanoinkuvaamattomalla ilolla ja täynnä kirkkautta.
9 Saatatte uskonne lopun, sielujenne pelastuksen.
10 Sitä pelastusta profeetat ovat kysyneet ja ahkerasti tutkineet, jotka profetoivat teille tulevasta armosta:
11 Tutkien, mitä tai millaista aikaa heissä ollut Kristuksen Henki merkitsi, kun se edeltäpäin todisti Kristuksen kärsimyksistä ja sitä seuraavasta kirkkaudesta.
12 joille on ilmoitettu, etteivät he itselle, vaan meille, palvelleet niitä asioita, jotka nyt ovat teille ilmoittaneet ne, jotka ovat julistaneet teille evankeliumia taivaasta lähetetyn Pyhän Hengen kanssa; mitä asioita enkelit haluavat tarkastella.
13 Vyötäkää sen tähden mielenne kupeet, olkaa raittiit ja toivokaa loppuun asti sitä armoa, joka teille tuodaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.
14 Niinkuin kuuliaiset lapset, älkääkä tietäkö tietämättömyydessänne muodostako itseänne entisten himojen mukaan.
15 Mutta niinkuin se, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin olkaa pyhät kaikessa puheessa;
16 Sillä kirjoitettu on: olkaa pyhät; sillä minä olen pyhä.
17 Ja jos te huudatte avukseen Isää, joka ihmisarvoa välittämättä tuomitsee jokaisen ihmisen tekojen mukaan, viekää täällä oleskelunne pelossa.
18 Sillä te tiedätte, ettette ole lunastetut katoavilla esineillä, kuten hopealla ja kullalla, teidän turhasta puheestanne, jonka olette perineet isiltänne;
19 Mutta Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan:
20 Joka totisesti oli ennalta määrätty ennen maailman perustamista, mutta joka on ilmestynyt teille näinä viimeisinä aikoina,
21 Kuka hänen kauttaan uskoo Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kunnian; jotta uskosi ja toivosi olisi Jumalassa.
22 Koska olette puhdistaneet sielunne tottelemalla totuutta Hengen kautta veljien teeskentelemättömään rakkauteen, niin katsokaa, että rakastatte toisianne puhtaalla sydämellä, palavasti.
23 Uudestisyntyminen, ei katoavasta siemenestä, vaan katoamattomasta, Jumalan sanasta, joka elää ja pysyy iankaikkisesti.
24 Sillä kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki ihmisen kunnia niinkuin ruohon kukka. Ruoho kuivuu, ja sen kukka putoaa pois:
25 Mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti. Ja tämä on se sana, joka evankeliumin kautta teille saarnataan.

LUKU 2

1 Pankaa siis syrjään kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja tekopyhyys ja kateus ja kaikki paha puhe,
2 Niinkuin vastasyntyneet lapset, halaakaa sanan vilpitöntä maitoa, jotta te sen kautta kasvaisitte:
3 Jos niin on, olette maistaneet, että Herra on armollinen.
4 jonka tykö tulee niinkuin elävän kiven tykö, joka on ihmisten kieltämä, mutta Jumalan valittu ja kallisarvoinen,
5 Teitä, elävinä kivinä, rakennetaan hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi pappeudeksi uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka ovat otollisia Jumalalle Jeesuksen Kristuksen kautta.
6 Sentähden on myös kirjoituksessa sanottu: katso, minä lasken Siioniin valitun, kalliin kulmakiven, ja joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.
7 Sentähden teille, jotka uskotte, hän on kallisarvoinen; mutta tottelemattomille kivi, jonka rakentajat eivät hyväksyneet, on tehty kulman pääksi,
8 Ja kompastuksen kivi ja loukkauskallio niille, jotka kompastuvat sanaan, koska he ovat tottelemattomia; siihen heidätkin on määrätty.
9 Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, omalaatuinen kansa; että te julistaisitte sen ylistystä, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valoonsa.
10 Jotka ennen eivät olleet kansa, vaan nyt ovat Jumalan kansa, jotka eivät olleet saaneet laupeutta, mutta nyt ovat saaneet armon.
11 Rakkaani, minä rukoilen teitä, niinkuin muukalaisia ja pyhiinvaeltajia, pidättäytykää lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan.
12 Pitäkää keskustelunne rehellisesti pakanain keskuudessa, jotta he, jotka puhuvat teitä vastaan kuin pahantekijöitä, ylistäisivät Jumalaa teidän hyvillä teoillanne, joita he näkevät.
13 Olkaat Herran tähden alamaiset kaikille ihmisten asetuksille: olkoon se kuninkaalle, korkeimmalle;
14 Tai maaherroille, niinkuin niille, jotka hän on lähettänyt rankaisemaan pahantekijöitä ja ylistämään niitä, jotka hyvää tekevät.
15 Sillä sellainen on Jumalan tahto, että te hyvää tehdessään hiljentätte tyhmien ihmisten tietämättömyyden.
16 Vapaina, äläkä käytä vapauttasi pahuuden peittoon, vaan Jumalan palvelijoina.
17 Kunnioita kaikkia miehiä. Rakasta veljeyttä. Pelkää Jumalaa. Kunnioita kuningasta.

18 Palvelijat, olkaa herroillenne alamaiset kaikella pelolla; ei vain hyville ja lempeille, vaan myös pahoinpitelyille.
19 Sillä se on kiitollinen, jos joku omatuntonsa vuoksi Jumalan edessä kestää murhetta, kärsii väärin.
20 Sillä mitä kunniaa se on, jos te kärsivällisesti otatte sen vastaan, kun teitä lyödään rikostenne tähden? mutta jos te hyvin teette ja kärsitte sen tähden, te otatte sen kärsivällisesti vastaan, se on Jumalalle otollista.
21 Sillä tähänkin te olette kutsutut, sillä Kristuskin kärsi meidän edestämme, jättäen meille esimerkin, että te seuraisitte hänen jälkiään.
22 Joka ei tehnyt syntiä, eikä hänen suustaan löydetty vilppiä.
23 Joka, kun häntä herjattiin, ei enää herjannut; kun hän kärsi, hän ei uhannut; vaan antoi itsensä sille, joka tuomitsee vanhurskaasti:
24 Hän kantoi meidän syntimme omassa ruumiissansa puuhun, että me synneille kuolleina eläisimme vanhurskaudelle.
25 Sillä te olitte kuin lampaat, jotka eksyvät; mutta nyt olette palanneet sielujenne paimenen ja piispan luo.

LUKU 3

1 Samoin te vaimot, olkaa alamaiset omille miehillenne; että jos joku ei tottele sanaa, he myös ilman sanaa voittaisivat vaimojen keskustelun.
2 Kun he näkevät siveellisen keskustelusi yhdessä pelon kanssa.
3 Joiden koristelu älköön olko hiusten palmikointi ja kultainen pukeutuminen tai vaatteiden pukeminen;
4 Mutta se olkoon sydämen kätketty ihminen siinä, mikä ei katoa, sävyisän ja hiljaisen hengen koristeena, joka on kallisarvoisen Jumalan edessä.
5 Sillä näin muinaisina aikoina myös pyhät naiset, jotka turvasivat Jumalaan, koristelivat itseään omille miehilleen alamaisina:
6 Niinkuin Saara totteli Aabrahamia ja kutsui häntä herraksi, jonka tyttäriä te olette, niin kauan kuin teette hyvin, ettekä pelkää yhtään ihmetellen.
7 Samoin te aviomiehet, asukaa heidän kanssaan tiedon mukaan, kunnioittaen vaimoa, niinkuin heikompaa astiaa ja elämän armon perillisiä. ettei rukouksiasi estetä.
8 Lopuksi, olkaa kaikki yksimielisiä, armahtakaa toisianne, rakastakaa kuin veljiä, olkaa sääliä, olkaa ystävällisiä.
9 Älä maksa pahaa pahalla, älä herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunaa; tietäen, että olette siihen kutsuttuja, että teidän tulee periä siunaus.
10 Sillä joka rakastaa elämää ja näkee hyviä päiviä, pidättäköön kielensä pahasta ja huulensa, etteivät ne puhu vilppiä.
11 Karttakoon pahaa ja tehkööt hyvää; etsiköön rauhaa ja seuraa sitä.
12 Sillä Herran silmät katsovat vanhurskaita, ja hänen korvansa ovat avoinna heidän rukouksilleen; mutta Herran kasvot ovat niitä vastaan, jotka pahaa tekevät.
13 Ja kuka on se, joka vahingoittaa teitä, jos te seuraatte sitä, mikä on hyvää?
14 Mutta jos te kärsitte vanhurskauden tähden, niin te olette autuaat; älkääkä peljätkö heidän kauhuaan, älkääkä peljätkö.
15 Mutta pyhittäkää Herra Jumala sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka kysyy teiltä syitä sille toivolle, joka teissä on sävyisyydellä ja pelolla.
16 Hyvä omatunto; että vaikka he puhuvat pahaa teistä niinkuin pahantekijöistä, he häpeäisivät, jotka valheellisesti syyttävät teidän hyvää keskusteluanne Kristuksessa.
17 Sillä parempi on, jos Jumalan tahto on, että te kärsitte hyvän tekemisen tähden, kuin pahan teon tähden.
18 Sillä Kristuskin on kerran kärsinyt syntien edestä, vanhurskas vääräin puolesta johdattaakseen meidät Jumalan tykö, kun hän on lihassa surmattu, mutta Hengen kautta eläviksi tehty.
19 Sitä kautta hän myös meni ja saarnasi vankilassa oleville hengille;
20 Jotka olivat joskus tottelemattomia, kun kerran Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, kun arkki valmistettiin, jolloin harvat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat vedestä.
21 Sen kaltainen kuva, jolle kastekin nyt pelastaa meidät (ei lihan saastan poistaminen, vaan hyvän omantunnon vastaus Jumalan edessä) Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta:
22 Joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; enkelit ja auktoriteetit ja voimat on alistettu hänelle.

LUKU 4

1 Koska siis Kristus on kärsinyt meidän edestämme lihassa, niin aseistakaa itsenne samalla mielellä; sillä joka lihassa kärsii, se on lakannut synnistä.
2 ettei hän enää eläisi loppuaikaansa lihassa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.
3 Sillä menneellä elämällämme saattaa riittää, että olemme toteuttaneet pakanain tahdon, kun vaelsimme irstaudessa, himoissa, viinin liiallisuudessa, iloissa, juhlissa ja iljettävissä epäjumalanpalveluksissa.
4Jos heidän mielestään on outoa, ettet juokse heidän kanssaan samaan ylenmääräiseen mellakkaan puhuen teistä pahaa:
5 Joka tekee tiliä sille, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.
6 Sillä sen tähden evankeliumi julistettiin myös kuolleille, että heidät tuomittaisiin ihmisten mukaan, mutta eläisivät Jumalan mukaan hengessä.
7 Mutta kaiken loppu on käsillä: olkaa siis raittiit ja valppaat rukoukseen.
8 Ja ennen kaikkea olkaa palava rakkaus keskenänne, sillä rakkaus peittää syntien paljouden.
9 Käyttäkää vieraanvaraisuutta toisillenne kauhistuttamatta.
10 Niinkuin jokainen on lahjan saanut, palvelkaa toisianne, Jumalan moninaisen armon hyviä taloudenhoitajia.
11 Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanat; jos joku palvelee, tehköön sen Jumalan suoman taidon mukaan, että Jumala kaikessa tulisi kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle ylistys ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.
12 Rakkaani, älkää pitäkö oudolta sitä tulista koettelua, joka koettelee teitä, ikään kuin teille tapahtuisi jotain outoa:
13 Mutta iloitkaa, sikäli kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä; että te, kun hänen kirkkautensa ilmestyy, iloitsisitte suurella ilolla.

14 Jos teitä häväistään Kristuksen nimen tähden, niin te olette autuaat; sillä kirkkauden ja Jumalan henki lepää teidän päällänne; heidän puolestaan hänestä puhutaan pahasti, mutta teidän puolestanne hän on ylistetty.
15 Mutta älköön kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai muiden ihmisten töissä.
16 Mutta jos joku kärsii kristittynä, älköön hän häpeäkö; mutta ylistäköön Jumalaa sen tähden.
17 Sillä aika on, että tuomion pitää alkaa Jumalan huoneesta; ja jos se ensiksi alkaa meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole kuuliaisia Jumalan evankeliumille?
18 Ja jos vanhurskas tuskin pelastuu, minne jumalaton ja syntinen ilmestyvät?
19 Sentähden ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, antakoot sielunsa varjelemisen hyvää tekevälle Hänelle, niinkuin uskolliselle Luojalle.

LUKU 5

1 Kehoitan teidän keskuudessanne olevia vanhimpia, jotka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja myös paljastettavan kirkkauden osallinen:
2 Ruokittakaa Jumalan laumaa, joka teidän keskuudessanne on, ja valvotte sitä, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti; ei saastaisen voiton vuoksi, vaan valmiin mielen vuoksi;
3 Ei myöskään Jumalan perinnön herroiksi, vaan lauman esikuvaksi.
4 Ja kun ylipaimen ilmestyy, saatte kirkkauden kruunun, joka ei haalistu.
5 Samoin, te nuoremmat, alistukaa vanhemmalle. Niin, olkaa kaikki toisillenne alamaiset ja pukeutukaa nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, ja nöyrille hän antaa armon.
6 Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän korottaisi teidät aikanaan:
7 Heittäkää kaikki huolenne hänen päällensä; sillä hän pitää sinusta huolen.
8 Olkaa raittiit, olkaa valppaat; sillä teidän vastustajanne perkele vaeltelee ympäriinsä niinkuin kiljuva leijona ja etsii ketä hän voisi niellä.
9 Te olette lujia uskossa vastaan, tietäen, että samat ahdingot kärsivät teidän veljissänne, jotka ovat maailmassa.
10 Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut meidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksen Jeesuksen kautta, sen jälkeen kun olette vähän aikaa kärsineet, tekee teidät täydelliseksi, vahvistaa, vahvistaa, vahvistaa teidät.
11 Hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.
12 Silvanuksen, teidän uskollisen veljenne kautta, niinkuin luulen, olen kirjoittanut lyhyesti, kehottaen ja todistaen, että tämä on se tosi Jumalan armo, jossa te seisotte.
13 Baabelin seurakunta, valittuna teidän kanssanne, tervehtii teitä; ja niin tekee poikani Marcus.
14 Tervehtikää toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha olkoon teille kaikille, jotka olette Kristuksessa Jeesuksessa. Aamen.

Pietarin toinen kirje

LUKU 1

1 Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin Jumalan ja meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden kautta:
2 Armo ja rauha lisääntyköön teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta,
3 Niinkuin hänen jumalallinen voimansa on antanut meille kaiken, mikä kuuluu elämään ja jumalisuuteen, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kunniaan ja hyveeseen:
4 Joka meille on annettu ylen suuret ja kalliit lupaukset, että te niiden kautta pääsisitte osalliseksi jumalallisesta luonnosta, välttykäänne turmeluksesta, joka maailmassa himon kautta on.
5 Ja lisäksi, kaikella ahkeruudella, lisää uskosi hyvettä; ja hyvetietoon;
6 Ja tietoon raittius; ja hillitsemään kärsivällisyyttä; ja kärsivällisyyteen jumalisuuteen;
7 Ja jumalisuuteen veljellinen hyvyys; ja veljellisen ystävällisyyden hyväntekeväisyyteen.
8 Sillä jos tämä on teissä ja ylenpalttisesti, niin te ette tule olemaan hedelmättömät ettekä hedelmättömät meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.
9 Mutta se, jolta nämä puuttuvat, on sokea, eikä näe kauas, ja on unohtanut, että hänet puhdistettiin vanhoista synneistään.
10 Sentähden, veljet, olkaa ahkerasti varmoja kutsumisenne ja valintanne; sillä jos te teette tämän, ette koskaan lankea.
11 Sillä näin teille tarjotaan runsaasti pääsyä meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.
12 Sentähden minä en laiminlyö teitä aina muistamaan näitä asioita, vaikka te tiedätte ne ja olette vahvoja nykyisessä totuudessa.
13 Niin, niin kauan kuin olen tässä tabernaakkelissa, minusta on sopivaa herättää teitä muistolla;
14 Tietäen, että minun on pian riisuttava tämä tabernaakkelini, niinkuin meidän Herramme Jeesus Kristus on minulle osoittanut.
15 Lisäksi minä pyrin siihen, että te voisitte minun kuolemani jälkeen aina muistaa nämä asiat.
16 Sillä me emme ole seuranneet viekkaasti keksittyjä taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voiman ja tulemisen, vaan olimme hänen majesteettinsa silminnäkijät.
17 Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun hänelle kuului ääni suuresta kirkkaudesta: Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.
18 Ja tämän äänen, joka tuli taivaasta, me kuulimme, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.
19 Meillä on myös varmempi profetian sana; jota te teette hyvin, kun otatte vaarin, niinkuin valosta, joka loistaa pimeässä, kunnes päivä koitti ja päivän tähti nousee sydämiinne.
20 Tietäen ensin tämän, ettei yksikään Raamatun profetia ole millään tavalla yksityisesti tulkittava.
21 Sillä se ennustus ei tullut ennen vanhaan ihmisen tahdosta, vaan Jumalan pyhät miehet puhuivat Pyhän Hengen liikuttamina.

LUKU 2

1 Mutta kansan keskuudessa oli myös vääriä profeettoja, niinkuin teidänkin keskuudessanne tulee olemaan vääriä opettajia, jotka salaisesti tuovat sisään tuomittavia harhaoppeja, jopa kieltävät Herran, joka osti heidät, ja aiheuttavat itselleen nopean tuhon.
2 Ja monet seuraavat tuhoisia teitänsä; jonka tähden totuuden tiestä puhutaan pahasti.
3 Ja ahneudella he tekevät teistä kauppaa teeskentelemällä; heidän tuomionsa ei kauan viivyttele, eikä heidän tuomionsa nuku.
4 Sillä jos Jumala ei säästänyt syntiä tehneitä enkeleitä, vaan heitti heidät alas helvettiin ja heitti heidät pimeyden kahleisiin tuomiolle varattaviksi;
5 Eikä säästänyt vanhaa maailmaa, vaan pelasti Nooan kahdeksannen persoonan, vanhurskauden saarnaajan, tuoden vedenpaisumuksen jumalattomien maailmaan;
6 Ja Sodoman ja Gomorran kaupunkien tuhkaksi muuttaminen tuomitsi heidät tuholla, tehden niistä esikuvan niille, jotka sen jälkeen elävät jumalattomasti;
7 ja vapautti Lootin vanhurskaan, vihaisena jumalattomien saastaisesta puheesta:
8 (Sillä se vanhurskas, joka asui heidän keskellään, näki ja kuuli, vaivasi vanhurskasta sieluaan päivästä päivään heidän laittomilla teoillaan.)
9 Herra tietää, kuinka pelastaa hurskaat kiusauksista ja varata väärät tuomiopäivään rangaistavaksi.
10 Mutta ennen kaikkea ne, jotka vaeltavat lihan mukaan saastaisuuden himossa ja halveksivat hallitusta. He ovat röyhkeitä, itsepäisiä, he eivät pelkää puhua pahaa ihmisarvoista.
11 Mutta enkelit, jotka ovat voimaltaan ja voimaltaan suuremmat, eivät esitä herjaavaa syytöstä heitä vastaan Herran edessä.
12 Mutta nämä kuin raakoja luonnollisia petoja, jotka on otettu kiinni ja hävitettäväksi, puhuvat pahaa siitä, mitä he eivät ymmärrä; ja tuhoutuvat täysin omaan turmeltuneisuuteensa;
13 ja saavat palkan vääryydestä, niinkuin ne, jotka pitävät mielihyvänä meluamista päivällä. Ne ovat tápliä ja tahroja, jotka urheilevat omilla petoksillaan, kun he juhlivat kanssasi;
14 joiden silmät ovat täynnä aviorikosta ja jotka eivät voi lakata synnistä; viekoittelevat epävakaita sieluja: sydäntä, jota he ovat harjoittaneet ahneilla tavoilla; kirotut lapset:
15 Jotka ovat hyljänneet oikean tien ja eksyneet, seuraten Bileamin, Bosorin pojan, tietä, joka rakasti vääryyden palkkaa.
16 Mutta häntä nuhdeltiin hänen pahuudestansa: mykkä aasi, joka puhui ihmisen äänellä, kielsi profeetan hulluuden.
17 Nämä ovat vedettömiä kaivoja, myrskyn kantamia pilviä; jolle pimeyden sumu on varattu ikuisiksi ajoiksi.
18 Sillä kun he puhuvat suuria turhuuden sanoja, he houkuttelevat lihan himojen kautta, suurella turhuudella, puhtaita, jotka ovat paenneet harhaan elävistä.
19 Vaikka he lupaavat heille vapauden, ovat he itse turmeluksen palvelijoita.

20 Sillä jos he ovat paenneet maailman saastutusta Herran ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta, mutta he taas siihen kietoutuvat ja voitetut, niin loppu on heille pahempi kuin alku.
21 Sillä heidän olisi ollut parempi, etteivät he olisi tunteneet vanhurskauden tietä, kuin, kun he ovat sen tunteneet, kääntyä pois heille annetusta pyhästä käskystä.
22 Mutta heille on tapahtunut totisen sananlaskun mukaan: "Koira kääntyy taas omaan oksennukseensa". ja emakko, joka oli pesty hänen luokseen, ryösteli lieassa.

LUKU 3

1 Tämän toisen kirjeen, rakkaani, minä kirjoitan nyt teille; molemmissa minä herätän teidän puhdasta mieltänne muistoksi:
2 jotta muistaisitte sanat, jotka pyhät profeetat ovat ennen puhuneet, ja meidän, Herran ja Vapahtajan apostolien, käskyn:
3 Tietäen ensin tämän, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan,
4 ja sanoi: "Missä on lupaus hänen tulemisestaan?" sillä siitä lähtien, kun isät nukkuivat, on kaikki pysynyt sellaisena kuin se on ollut luomisen alusta.
5 Sillä siitä he mielellään eivät tiedä, että taivaat olivat muinaiset Jumalan sanan mukaan ja maa, joka seisoi vedestä ja vedestä.
6 Sen vuoksi se maailma, joka silloin oli, hukkui vedellä täytetynä:
7 Mutta taivaat ja maa, jotka nyt ovat, säilytetään samalla sanalla, varattuna tulelle jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivää varten.
8 Mutta, rakkaani, älkää olko tietämättömiä tästä yhdestä, että yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä.
9 Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämisessä, niinkuin jotkut pitävät laiskautena; vaan on pitkämielinen meitä kohtaan, ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulisivat parannukseen.
10 Mutta Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä; jossa taivaat katoavat suurella melulla ja alkuaineet sulavat kuumuudessa, myös maa ja siinä olevat teot palavat.
11 Kun siis kaikki nämä asiat hajoavat, millaisia teidän tulee olla kaikessa pyhässä puheessa ja jumaluudessa,
12 Odotatteko ja kiirehtien Jumalan päivän tuloa, jolloin taivaat tulessa hajoavat ja alkuaineet sulavat kuumuudessa?
13 Mutta me odotamme hänen lupauksensa mukaan uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.
14 Sentähden, rakkaani, kun te odotatte sellaisia, olkaa ahkerasti, että hän löytää teidät rauhassa, tahrattomina ja nuhteettomina.
15 Ja katso, että meidän Herramme pitkämielisyys on pelastus; niinkuin myös rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut.
16 niinkuin kaikissa hänen kirjeissään, puhuen niissä näistä asioista; joissa jotkut asiat ovat vaikeasti ymmärrettäviä, joita oppimattomat ja epävakaat vääntelevät, kuten muutkin kirjoitukset, omaksi tuhokseen.
17. Sentähden te, rakkaani, kun tiedätte nämä asiat etukäteen, varokaa, ettet te myös jumalattomien eksytyksen johdattamana lankeaisi omasta lujuudestanne.
18 Mutta kasvakaa armossa ja meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja iankaikkisesti. Aamen.

Johanneksen ensimmäinen kirje

LUKU 1

1 Se, mikä oli alusta alkaen, minkä olemme kuulleet, mitä olemme nähneet silmillämme, mitä olemme katsoneet ja mitä kätemme ovat käsitelleet, elämän sanasta;
2 Sillä elämä on ilmestynyt, ja me olemme sen nähneet, ja todistamme ja osoitamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja on meille ilmoitettu.
3 Sen, minkä olemme nähneet ja kuulleet, me julistamme teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja totisesti, meidän osallisuutemme on Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.
4 Ja tämän me kirjoitamme teille, että teidän ilonne olisi täydellinen.
5 Tämä on siis se sanoma, jonka olemme hänestä kuulleet ja julistamme teille, että Jumala on valkeus, eikä hänessä ole lainkaan pimeyttä.
6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, ja vaellamme pimeydessä, me valehtelemme emmekä tee totuutta.
7 Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.
8 Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me petämme itsemme, eikä totuus ole meissä.
9 Jos tunnustamme syntimme, hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.
10 Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, me teemme hänestä valhettelijan, eikä hänen sanansa ole meissä.

LUKU 2

1 Lapseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi. Ja jos joku tekee syntiä, meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas:
2 Ja hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.
3 Ja tästä me tiedämme tuntevamme hänet, jos pidämme hänen käskynsä.
4 Joka sanoo: "Minä tunnen hänet, mutta ei pidä hänen käskynsä", se on valhettelija, eikä totuus ole hänessä.
5 Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydellinen; tästä me tiedämme, että olemme hänessä.
6 Sen, joka sanoo pysyvänsä hänessä, tulee myös vaeltaa, niin kuin hän vaelsi.
7 Veljet, en kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä oli alusta asti. Vanha käsky on se sana, jonka olette alusta asti kuulleet.
8 Jälleen uuden käskyn minä kirjoitan teille, mikä on totta hänessä ja teissä; sillä pimeys on mennyttä, ja totinen valo loistaa nyt.
9 Joka sanoo olevansa valkeudessa ja vihaa veljeänsä, se on pimeydessä tähän asti.
10 Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, eikä hänessä ole kompastumista.
11 Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä tiedä, minne hän menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.
12 Minä kirjoitan teille, lapset, sillä teidän syntinne on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden.
13 Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette tunteneet sen, joka on alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuoret miehet, koska te olette voittaneet jumalattoman. Minä kirjoitan teille, lapset, koska te olette tunteneet Isän.
14 Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette tunteneet sen, joka on alusta asti. Minä olen kirjoittanut teille, nuoret miehet, koska te olette vahvoja ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet jumalattoman.
15 Älä rakasta maailmaa äläkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, ei Isän rakkaus ole hänessä.
16 Sillä kaikki, mitä maailmassa on, lihan himo ja silmien himo ja elämän ylpeys, ei ole Isästä, vaan maailmasta.
17 Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy ijankaikkisesti.
18 Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika; ja niinkuin olette kuulleet, että antikristus tulee, niin nytkin on monia antikristuksia; josta tiedämme, että se on viimeinen kerta.
19 He lähtivät meidän luotamme, mutta he eivät olleet meistä; sillä jos he olisivat olleet meidän joukossamme, he olisivat epäilemättä pysyneet meidän kanssamme.
20 Mutta teillä on voide Pyhältä, ja te tiedätte kaikki.
21 En minä ole kirjoittanut teille, koska te ette tiedä totuutta, vaan koska te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta.
22 Kuka on valehtelija, paitsi se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, joka kieltää Isän ja Pojan.
23 Joka kieltää Pojan, hänellä ei ole Isää; mutta joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.
24 Pysyköön siis teissä se, minkä olette alusta kuulleet. Jos se, minkä olette alusta kuulleet, pysyy teissä, niin te myös pysytte Pojassa ja Isässä.
25 Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä.
26 Nämä asiat olen kirjoittanut teille niistä, jotka viettelevät teitä.
27 Mutta se voitelu, jonka olette saaneet häneltä, pysyy teissä, etkä tarvitse, että joku opettaa teitä, vaan niinkuin sama voitelu opettaa teille kaikki, ja se on totuus, eikä ole valhetta, ja niinkuin se on opettanut. te pysytte hänessä.
28 Ja nyt, lapset, pysykää hänessä; että kun hän ilmestyy, meillä olisi luottamus emmekä joutuisi häpeään hänen edessään hänen tullessaan.
29 Jos te tiedätte, että hän on vanhurskas, niin te tiedätte, että jokainen, joka tekee vanhurskauden, on hänestä syntynyt.

LUKU 3

1 Katso, minkälaisen rakkauden Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan pojiksi; sen tähden maailma ei tunne meitä, koska se ei häntä tuntenut.
2 Rakkaani, me olemme nyt Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee; mutta me tiedämme, että kun hän ilmestyy, me olemme hänen kaltaisiaan. sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.

3 Ja jokainen, jolla on tämä toivo häneen, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.
4 Jokainen, joka tekee synnin, rikkoo myös lain; sillä synti on lain rikkominen.
5 Ja te tiedätte, että hän on ilmestynyt ottamaan pois meidän syntimme; eikä hänessä ole syntiä.
6 Yksikään, joka hänessä pysyy, ei tee syntiä; joka syntiä tekee, ei ole häntä nähnyt eikä tunne häntä.
7 Lapsukaiset, älköön kukaan pettäkö teitä: joka vanhurskautta tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas.
8 Joka synnin tekee, se on perkeleestä; sillä perkele tekee syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tuhoaisi perkeleen teot.
9 Yksikään Jumalasta syntynyt ei tee syntiä; sillä hänen siemenensä pysyy hänessä, eikä hän voi syntiä tehdä, koska hän on syntynyt Jumalasta.
10 Tässä näkyvät Jumalan lapset ja perkeleen lapset: yksikään, joka ei tee vanhurskautta, ei ole Jumalasta, eikä se, joka ei rakasta veljeänsä.
11 Sillä tämä on se sanoma, jonka te alusta asti kuulitte, että meidän tulee rakastaa toisiamme.
12 Ei niinkuin Kain, joka oli tuosta jumalattomasta ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi hänet? Sillä hänen omat tekonsa olivat pahat ja hänen veljensä vanhurskaat.
13 Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma vihaa teitä.
14 Me tiedämme, että olemme siirtyneet kuolemasta elämään, koska me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta veljeään, pysyy kuolemassa.
15 Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei yhdelläkään murhaajalla ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.
16 Tästä me ymmärrämme Jumalan rakkauden, koska hän antoi henkensä meidän edestämme, ja meidän tulee antaa henkemme veljien edestä.
17 Mutta jolla on tämän maailman omaisuutta ja joka näkee veljensä tarvitsevan ja sulkee armahtavan sydämensä siltä, kuinka Jumalan rakkaus pysyy hänessä?
18 Lapseni, älkäämme rakastako sanoilla emmekä kielellä; vaan teoissa ja totuudessa.
19 Ja tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja turvaamme sydämemme hänen edessään.
20 Sillä jos sydämemme tuomitsee meidät, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.
21 Rakkaani, jos sydämemme ei tuomitse meitä, niin meillä on luottamus Jumalaan.
22 Ja mitä tahansa pyydämme, sen me häneltä saamme, koska me pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänen mielestään otollista.
23 Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niinkuin hän on meille käskenyt.
24 Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy hänessä, ja hän hänessä. Ja tästä me tiedämme, että hän pysyy meissä, Hengestä, jonka hän on meille antanut.

LUKU 4

1 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.
2 Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa, että Jeesus Kristus on tullut lihaan, on Jumalasta.
3 Ja yksikään henki, joka ei tunnusta, että Jeesus Kristus on tullut lihaan, ei ole Jumalasta; ja tämä on se antikristuksen henki, josta olette kuulleet sen tulevan. ja se on jo nytkin maailmassa.
4 Te olette Jumalasta, lapset, ja olette voittaneet heidät; sillä se, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.
5 He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat maailmasta, ja maailma kuulee heitä.
6 Me olemme Jumalasta: joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Tästä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.
7 Rakkaani, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.
8 Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa; sillä Jumala on rakkaus.
9 Tässä ilmestyi Jumalan rakkaus meitä kohtaan, koska Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.
10 Tässä on rakkaus, ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi.
11 Rakkaani, jos Jumala on meitä niin rakastanut, niin meidänkin tulee rakastaa toisiamme.
12 Kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa. Jos rakastamme toisiamme, Jumala asuu meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.
13 Tästä me tiedämme, että me asumme hänessä ja hän meissä, koska hän on antanut meille Henkensä.
14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä lähetti Pojan maailman Vapahtajaksi.
15 Joka tunnustaa Jeesuksen olevan Jumalan Poika, hänessä Jumala asuu ja hän Jumalassa.
16 Ja me olemme tunteneet ja uskoneet sen rakkauden, joka Jumalalla on meitä kohtaan. Jumala on rakkaus; ja joka rakkaudessa asuu, se pysyy Jumalassa, ja Jumala hänessä.
17 Tässä on meidän rakkautemme tullut täydelliseksi, että meillä olisi rohkeutta tuomiopäivänä; sillä sellaisena kuin hän on, niin me olemme tässä maailmassa.
18 Rakkaudessa ei ole pelkoa; mutta täydellinen rakkaus karkottaa pelon; sillä pelolla on vaiva. Se, joka pelkää, ei tule täydelliseksi rakkaudessa.
19 Me rakastamme häntä, koska hän rakasti ensin meitä.
20 Jos joku sanoo: 'Minä rakastan Jumalaa', mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija; sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän näkee, kuinka hän voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt?
21 Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeänsä.

LUKU 5

1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa synnyttänyttä, rakastaa myös häntä, joka hänestä on syntynyt.
2 Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja pidämme hänen käskynsä.

3 Sillä se on Jumalan rakkaus, että me pidämme hänen käskynsä; eivätkä hänen käskynsä ole raskaat.
4 Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on voitto, joka voittaa maailman, meidän uskomme.
5 Kuka on se, joka voittaa maailman, paitsi se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?
6 Tämä on se, joka tuli veden ja veren kautta, Jeesus Kristus; ei vain vedellä, vaan vedellä ja verellä. Ja Henki on se, joka todistaa, koska Henki on totuus.
7 Sillä kolme on, jotka todistavat taivaassa, Isä, Sana ja Pyhä Henki; ja nämä kolme ovat yksi.
8 Ja on kolme, jotka todistavat maan päällä, Henki, vesi ja veri; ja nämä kolme ovat yhtä mieltä.
9 Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, on Jumalan todistus suurempi; sillä tämä on Jumalan todistus, jonka hän on todistanut Pojastaan.
10 Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään; joka ei usko Jumalaa, hän on tehnyt hänet valhettelijaksi. koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala antoi Pojastaan.
11 Ja tämä on todistus, että Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa.
12 Jolla Poika on, sillä on elämä; ja jolla ei ole Jumalan Poikaa, sillä ei ole elämää.
13 Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen; että te tietäisitte, että teillä on iankaikkinen elämä, ja että te uskoisitte Jumalan Pojan nimeen.
14 Ja tämä on se luottamus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä:
15 Ja jos tiedämme, että hän kuulee meitä, mitä tahansa me anomme, niin me tiedämme, että meillä on ne anomukset, jotka olemme häneltä anoneet.
16 Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin hän anokoon, ja hän antaa hänelle elämän niille, jotka eivät tee kuolemaksi syntiä. On synti kuolemaan: En sano, että hän rukoilee sitä.
17 Kaikki vääryys on syntiä, ja ei ole syntiä kuolemaksi.
18 Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; mutta joka on syntynyt Jumalasta, hän varjelee itsensä, ja jumalaton ei koske häneen.
19 Ja me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma makaa pahuudessa.
20 Ja me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, että me tuntisimme Totisen, ja me olemme Totisessa, hänen Pojassansa Jeesuksessa Kristuksessa. Tämä on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.
21 Lapsukaiset, varokaa itseänne epäjumalista. Aamen.

Toinen Johannes

LUKU 1

1 Vanhin valitulle naiselle ja hänen lapsilleen, joita minä totuudessa rakastan; enkä vain minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tunteneet totuuden;
2 Totuuden tähden, joka meissä asuu ja on meidän kanssamme iankaikkisesti.
3 Armo olkoon teidän kanssanne, armo ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa.
4 Minä iloitsin suuresti siitä, että löysin sinun lapsistasi vaeltavan totuudessa, niinkuin olemme saaneet käskyn Isältä.
5 Ja nyt minä rukoilen sinua, rouva, en niin kuin olisin kirjoittanut sinulle uuden käskyn, vaan sen, mikä meillä oli alusta asti, että rakastamme toisiamme.
6 Ja se on rakkaus, että me vaellamme hänen käskynsä mukaan. Tämä on käsky, että teidän tulee vaeltaa sen mukaan, niinkuin alusta asti olette kuulleet.
7 Sillä monia eksyttäjiä on tullut maailmaan, jotka eivät tunnusta, että Jeesus Kristus on tullut lihaan. Tämä on pettäjä ja antikristus.
8 Katsokaa itsestänne, ettemme menetä sitä, mitä olemme tehneet, vaan että saamme täyden palkan.
9 Joka rikkoo eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa. Joka pysyy Kristuksen opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.
10 Jos joku tulee teidän luoksenne, eikä tuo tätä oppia, älkää ottako häntä taloonne älkääkä käskekö häntä nopeuttamaan.
11 Sillä se, joka sanoo hänelle Jumalan vauhtia, on osallinen hänen pahoissa teoissaan.
12 Koska minulla on teille paljon kirjoitettavaa, en kirjoittaisi paperilla ja musteella, vaan luotan tulla teidän tykönne ja puhua kasvoista kasvoihin, että meidän ilomme olisi täysi.
13 Valitun sisaresi lapset tervehtivät sinua. Aamen.

Kolmas Johannes

LUKU 1

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.
2 Rakkaani, toivon ennen kaikkea, että sinä menestyisit ja olisit terve, niin kuin sielusi menestyy.
3 Sillä minä iloitsin suuresti, kun veljet tulivat ja todistivat totuudesta, joka sinussa on, niinkuin sinäkin totuudessa vaellat.
4 Minulla ei ole suurempaa iloa kuin kuulla, että minun lapseni vaeltavat totuudessa.
5 Rakkaani, sinä teet uskollisesti kaiken, mitä teet veljille ja vieraille;
6 Jotka ovat todistaneet sinun rakkaudestasi seurakunnan edessä; jos sinä johdat heidät matkalle jumalisesti, niin sinä teet hyvin.
7 Sillä hänen nimensä tähden he lähtivät liikkeelle ottamatta mitään pakanoilta.
8 Sentähden meidän tulee ottaa sellaisia, jotta voisimme olla totuuden auttajia.
9 Minä kirjoitin seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka rakastaa olla heidän valtaansa, ei ota meitä vastaan.
10 Sentähden, jos minä tulen, muistan hänen tekonsa, joita hän tekee, rukoillen meitä vastaan ilkeillä sanoilla; enkä tyydy niihin, eikä hän itse ota veljiä vastaan ja kiellä niitä, jotka haluavat, ja karkottaa heidät seurakunnasta.
11 Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan sitä, mikä on hyvää. Joka hyvää tekee, on Jumalasta, mutta joka pahaa tekee, ei ole Jumalaa nähnyt.
12 Demetriuksella on hyvä maininta kaikista ihmisistä ja itse totuudesta; niin, ja mekin todistamme; ja te tiedätte, että meidän aikakirjamme on totta.
13 Minulla oli paljon kirjoitettavaa, mutta en kirjoita sinulle musteella ja kynällä:
14 Mutta minä uskon, että näen sinut pian, ja me puhumme kasvoista kasvoihin. Rauha olkoon sinulle. Ystävämme tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä nimeltä.v

Jude

LUKU 1

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, niille, jotka Isä Jumala on pyhittänyt ja varjellut
Jeesuksessa Kristuksessa, ja sitä kutsutaan:
2 Armo teille ja rauha ja rakkaus lisääntyköön.
3 Rakkaani, kun yritin kirjoittaa teille yleisestä pelastuksesta, minun oli pakko
kirjoittaa sinulle ja kehottaa sinua taistelemaan hartaasti sen uskon puolesta, joka kerran annettiin pyhille
on luovutettu.
4 Sillä on tiettyjä ihmisiä, jotka ovat hiipineet sisään tietämättään, jotka on ennalta määrätty tähän tuomioon, pahoja
ihmisiä, jotka muuttavat meidän Jumalanme armon vapaudeksi ja ainoaksi Herraksi Jumalaksi ja meidän Herramme Jeesukseksi Kristukseksi
luopunut
5 Silloin minä muistutan teitä, vaikka te sen kerran tiesittekin, että Herra sen jälkeen kun Hän lähetti kansan
pelasti Egyptin ja sitten tuhosi epäuskoiset.
6 Ja enkelit, jotka eivät pitäneet ensimmäistä asemaansa, vaan jättivät oman asuinpaikkansa, Hän on ikuisissa kahleissa
pimeys säilyi suuren päivän tuomioon asti.
7 Samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niitä ympäröivät kaupungit samalla tavalla antautuen haureuteen ja
etsivät outoa lihaa, olla esimerkkinä, kun he kärsivät ikuisen tulen koston.
8 Samalla tavalla nämä saastaiset unennäkijät saastuttavat lihan, halveksivat valtaa ja puhuvat pahaa arvokkuudestaan.
9 Mutta arkkienkeli Mikael, kun hän riiteli paholaisen kanssa, niin että hän riiteli Mooseksen ruumiista, ei
ei uskaltanut esittää häntä vastaan herjaavaa syytöstä, vaan sanoi: Herra nuhtele sinua.
10 Mutta he puhuvat pahaa siitä, mitä he eivät tiedä; mutta mitä he luonnostaan tietävät, niin kuin raakoja petoja, he tuhoavat siten itsensä.
11 Voi heitä! sillä he menivät Kainin tielle ja juoksivat ahneesti Bileamin erehdysten perässä
palkita, ja menehtyi Coren ristiriidassa.
12 Nämä ovat tahrat rakkaudenjuhlillasi, kun he juhlivat kanssasi ja ruokkivat itseään ilman pelkoa: pilvet
ovatko he ilman vettä, tuulen kantamia; puut, joiden hedelmät kuihtuvat, ilman hedelmää, kahdesti kuolleet,
juuret juurineen;
13 Meren raivokkaat aallot, jotka vaahdottavat omaa häpeään; vaeltavat tähdet, joille pimeys
pimeys säilyy ikuisesti.
14 Ja Eenok, seitsemäs Aadamista, profetoi heistä ja sanoi: Katso, Herra tulee kymmenientuhansien kanssa.
hänen pyhät,
15 panna täytäntöön tuomio kaikille ja tuomita kaikki heidän keskuudessaan jumalattomat kaikista heidän pahoista teoistaan
joita he ovat jumalattomasti tehneet, ja kaikista heidän ankarista puheistaan, joita jumalattomat syntiset ovat puhuneet häntä vastaan.
16 Nämä ovat nurisejia, valittajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan; ja heidän suunsa puhuvat suurta jännitystä
sanoja, ihaillen, että ihmiset voivat hyötyä siitä.
17 Mutta, rakkaani, muistakaa ne sanat, jotka meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat puhuneet;
18 Kuinka he sanoivat teille, että viimeisellä kerralla täytyy olla pilkkaajia, jotka ovat oman pahuutensa mukaan
himojen täytyy kävellä.
19 Nämä ovat niitä, jotka erottavat itsensä aistillisesti, ilman Henkeä.
20 Mutta te, rakkaani, rakentakaa itsenne pyhimmän uskonne varaan, kun rukoilette Pyhässä Hengessä,
21 Pysykää Jumalan rakkaudessa, kun odotatte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armoa siihen asti
ikuinen elämä.
22 Ja joillakin on myötätuntoa, mikä vaikuttaa:
23 Ja toiset pelastavat pelolla vetämällä heidät pois tulesta; vihaa edes lihan tahraamaa vaatetta.
24 Ja sille, joka voi varjella teidät lankeemuksesta ja asettaa teidät nuhteettomina kirkkautensa eteen
asetettu suurella ilolla,
25 Ainoalle viisaalle Jumalalle, meidän Vapahtajallemme, olkoon kunnia ja majesteetti, valta ja voima nyt ja iankaikkisesti. Aamen

Ilmestys

LUKU 1

1 Ilmestys Jeesuksesta Kristuksesta, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen asioita, joiden täytyy pian tapahtua; ja hän lähetti ja ilmoitti sen enkelinsä kautta palvelijalleen Johannekselle:
2 Joka on todistanut Jumalan sanasta ja Jeesuksen Kristuksen todistuksesta ja kaikesta, mitä hän näki.
3 Autuas se, joka lukee ja ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja pitävät sen, mikä siihen on kirjoitettu, sillä aika on käsillä.
4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka on tuleva; ja niistä seitsemästä hengestä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä;
5 Ja Jeesukselta Kristukselta, joka on uskollinen todistaja ja esikoinen kuolleista ja maan kuningasten ruhtinas. Hänelle, joka rakasti meitä ja pesi meidät synneistämme omalla verellään,
6 Ja hän on tehnyt meistä kuninkaita ja pappeja Jumalalle ja hänen Isälleen; hänelle olkoon kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.
7 Katso, hän tulee pilvien kanssa; ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, ja ne, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat valittavat hänen tähtensä. Siitä huolimatta, Amen.
8 Minä olen Alfa ja Omega, alku ja loppu, sanoo Herra, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias.
9 Minä Johannes, joka myös olen veljenne ja seuralainen ahdistuksessa ja Jeesuksen Kristuksen valtakunnassa ja kärsivällisyydessä, olin saarella, jota kutsutaan Patmokseksi, Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden.
10 Minä olin Hengessä Herran päivänä ja kuulin takaani suuren äänen, niinkuin pasunan,
11 Sanoen: " Minä olen Alfa ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen". Ja mitä näet, kirjoita kirjaan ja lähetä se niille seitsemälle seurakunnalle, jotka ovat Aasiassa. Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon, ja Tyatiraan ja Sardekseen, ja Filadelfiaan ja Laodikeaan.
12 Ja minä käännyin nähdäkseni äänen, joka puhui kanssani. Kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista kynttilänjalkaa;
13 Ja niiden seitsemän kynttilänjalan keskellä Ihmisen Pojan kaltainen, puettuna jalkaan asti ulottuvaan vaippaan ja vyötettynä kultaisella vyöllä.
14 Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin villa, valkeat kuin lumi; ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki;
15 Ja hänen jalkansa olivat kuin hienoa vaskea, niinkuin pätsissä palavat; ja hänen äänensä niinkuin monien vesien humina.
16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti terävä kaksiteräinen miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko paistaa hänen voimassaan.
17 Ja kun näin hänet, lankesin hänen jalkojensa juureen kuin kuollut. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni ja sanoi minulle: älä pelkää! Olen ensimmäinen ja viimeinen:
18 Minä olen se, joka elää ja olin kuollut; ja katso, minä elän iankaikkisesti, amen; ja heillä on helvetin ja kuoleman avaimet.
19 Kirjoita, mitä olet nähnyt, ja mitä on, ja mitä on tulevaisuuden jälkeen;
20 Seitsemän tähden salaisuus, jotka sinä näit minun oikeassa kädessäni, ja seitsemän kultaista kynttilänjalkaa. Seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän kynttilänjalkaa, jotka sinä näit, ovat ne seitsemän kirkkoa.

LUKU 2

1 Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo se, joka pitää seitsemää tähteä oikeassa kädessään, joka kävelee seitsemän kultaisen kynttilänjalan keskellä;
2 Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäösi ja kärsivällisyytesi ja kuinka et kestä niitä, jotka ovat pahoja, ja sinä olet koetellu niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja, mutta eivät ole, ja olet löytänyt heidät valehtelijoiksi.
3 Ja olet kärsivällinen ja sinulla on pitkämielisyys, ja minun nimeni tähden olet tehnyt työtä, etkä ole nääntynyt.
4 Mutta minulla on jotakin sinua vastaan, koska olet hylännyt ensimmäisen rakkautesi.
5 Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus ja tee ensimmäiset teot; tai muuten minä tulen pian luoksesi ja poistan kynttilänjalkasi paikaltaan, ellet tee parannusta.
6 Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaitalaisten tekoja, joita minäkin vihaan.
7 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo; Voittajalle minä annan syödä elämän puusta, joka on keskellä Jumalan paratiisia.
8 Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita; Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka oli kuollut ja elää;
9 Minä tiedän sinun tekosi ja ahdistuksesi ja köyhyytesi, mutta sinä olet rikas, ja minä tiedän niiden pilkkaamisen, jotka sanovat olevansa juutalaisia, mutta eivät ole, vaan ovat Saatanan synagoga.
10 Älä pelkää mitään sitä, mitä sinun tulee kärsiä. ja sinulla on oleva ahdistus kymmenen päivää: ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.
11 Jolla korva on, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo; Se, joka voittaa, ei loukkaannu toisesta kuolemasta.
12 Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo se, jolla on kaksiteräinen terävä miekka;
13 Minä tiedän sinun tekosi ja missä sinä asut, missä Saatanan istuin on, ja sinä pidät kiinni minun nimestäni etkä ole kieltänyt uskoani, niinä päivinä, jolloin Antipas oli minun uskollinen marttyyrini, joka tapettiin sinun keskuudessasi, missä Saatana asuu.
14 Mutta minulla on vähän sinua vastaan, koska sinulla on siellä niitä, jotka pitävät Bileamin oppia, joka opetti Balakia heittämään kompastuskiven Israelin lasten eteen, syömään epäjumalille uhrattua ja harjoittamaan haureutta.
15 Samoin sinulla on ne, jotka pitävät nikolaitalaisten oppia, jota minä vihaan.
16 Tee parannus; tai muuten minä tulen pian luoksesi ja taistelen heitä vastaan suuni miekalla.
17 Jolla korva on, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo; Voittajalle minä annan syödä kätkettyä mannaa ja annan hänelle valkean kiven, ja kiveen uuden nimen kirjoitettuna, jota ei tiedä kukaan muu kuin se, joka sen saa.

18 Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: Näitä sanoo Jumalan Poika, jolla on silmänsä niinkuin tulen liekillä ja hänen jalkansa ovat niinkuin hieno vaski;
19 Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja palveluksesi ja uskosi ja kärsivällisyytesi ja tekosi; ja viimeinen enemmän kuin ensimmäinen.
20 Mutta minulla on vähän sinua vastaan, koska sinä sallit sen naisen Iisebelin, joka kutsuu itseään profeettaksi, opettaa ja vietellä minun palvelijani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.
21 Ja minä annoin hänelle aikaa tehdä parannus haureuteensa; ja hän ei katunut.
22 Katso, minä heitän hänet vuoteeseen ja ne, jotka tekevät huorin hänen kanssaan, suureen ahdistukseen, elleivät he katu tekojaan.
23 Ja minä tapan hänen lapsensa kuolemalla; ja kaikki seurakunnat tulevat tietämään, että minä olen se, joka tutkii munaskuut ja sydämet; ja minä annan teille jokaiselle tekojenne mukaan.
24 Mutta teille minä sanon ja muille Tyatirassa, kaikille, joilla ei ole tätä oppia ja jotka eivät ole tunteneet Saatanan syvyyksiä, kuten he puhuvat; En aseta sinulle muuta taakkaa.
25 Mutta se, mikä teillä jo on, pitäkää kiinni, kunnes minä tulen.
26 Ja joka voittaa ja varjelee minun tekoni loppuun asti, sille minä annan vallan ylittää kansat.
27 Ja hän hallitsee heitä rautakaiteella; niinkuin savenvalajan astiat ne särkyvät väreiksi, niinkuin minä sain Isältäni.
28 Ja minä annan hänelle kointähden.
29 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.

LUKU 3

1 Ja Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo se, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä; Minä tiedän sinun tekosi, että sinulla on nimi, että elät, ja olet kuollut.
2 Valvo ja vahvista niitä, jotka ovat jäljellä, jotka ovat valmiita kuolemaan; sillä en ole löytänyt sinun tekoasi täydellisinä Jumalan edessä.
3 Muista siis, kuinka olet vastaanottanut ja kuullut, ja pysy lujasti ja tee parannus. Jos et siis valvo, minä tulen kimppuusi kuin varas, etkä tiedä minä hetkenä minä tulen sinun kimppuusi.
4 Sinulla on muutamia nimiä Sardeissakin, jotka eivät ole saastuttaneet vaatteitaan; ja he vaeltavat minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia.
5 Joka voittaa, se puetaan valkeisiin vaatteisiin; enkä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, vaan minä tunnustan hänen nimensä Isäni ja hänen enkeliensä edessä.
6 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.
7 Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo se, joka on pyhä, se, joka on totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje; ja sulkee, eikä kukaan avaa;
8 Minä tiedän sinun tekosi: katso, minä olen asettanut eteesi avoimen oven, eikä kukaan voi sitä sulkea.
9 Katso, minä teen ne saatanan synagogasta, jotka sanovat olevansa juutalaisia eivätkä ole, vaan valehtelevat; katso, minä annan heidät tulemaan ja kumartamaan sinun jalkojesi edessä ja tietämään, että minä olen rakastanut sinua.
10 Koska sinä pidät minun kärsivällisyyteni sanan, niin minäkin suojelen sinua kiusauksen hetkestä, joka kohtaa kaiken maailman koettelemaan maan päällä asuvia.
11 Katso, minä tulen pian: pidä kiinni, mikä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi.
12 Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän enää lähde ulos; ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, joka on uusi Jerusalem. , joka tulee alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja minä kirjoitan häneen uuden nimeni.
13 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.
14 Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: Tämän sanoo Amen, uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku;
15 Minä tiedän sinun tekosi, ettet ole kylmä etkä kuuma; jospa olisit kylmä tai kuuma.
16 Koska siis olet haalea etkä kylmä etkä kuuma, minä nielaisin sinut suustani.
17 Sillä sinä sanot: minä olen rikas ja rikastunut, enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että olet kurja ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.
18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulessa koeteltua kultaa, jotta sinä rikastuisit; ja valkoiset vaatteet, jotta voisit pukeutua ja ettei alastomuutesi häpeä näkyisi; ja voitele silmäsi silmävoiteella nähdäksesi.
19 Kaikkia, joita minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan; olkaa siis kiivaita ja tehkää parannus.
20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan: jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisään ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.
21 Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.
22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.

LUKU 4

1 Tämän jälkeen minä näin, ja katso, ovi avautui taivaassa; ja ensimmäinen ääni, jonka minä kuulin, oli ikäänkuin pasunan ääni, joka puhui minun kanssani; joka sanoi: "Tule tänne, niin minä osoitan sinulle, mitä tämän jälkeen tulee tapahtua".
2 Ja heti minä olin hengessä, ja katso, taivaassa oli istuin, ja valtaistuimella istui.
3 Ja istuvan piti katsoa kuin jaspis- ja sardiinikiveä, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, näköpiirissä kuin smaragdi.
4 Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä istuinta; ja istuimilla minä näin kaksikymmentä neljä vanhinta istuvan valkeisiin vaatteisiin puettuna; ja heillä oli päässään kultaiset kruunut.
5 Ja valtaistuimelta lähti salamoita ja ukkosenjylinää ja ääniä; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisamppua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä.

6 Ja valtaistuimen edessä oli lasimeri, kristallin kaltainen, ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä petoa täynnä silmiä edestä ja takaa.
7 Ja ensimmäinen peto oli kuin leijona, ja toinen peto kuin vasikka, ja kolmannella pedolla oli ihmisen kasvot, ja neljäs peto oli kuin lentävä kotka.
8 Ja niillä neljällä pedolla oli kullakin kuusi siipeä ympärillään; ja he olivat täynnä silmiä sisältä, eivätkä he lepää päivin ja öin, sanoen: pyhä, pyhä, pyhä, Herra Jumala Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka on tuleva.
9 Ja kun ne eläimet antavat kunniaa ja kunniaa ja kiitosta valtaistuimella istuvalle, joka elää aina ja iankaikkisesti,
10 Ne kaksikymmentä neljä vanhinta lankeavat valtaistuimella istuvan eteen ja kumartavat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen:
11 Sinä, Herra, olet arvollinen saamaan kunnian ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun mielihyväsi ne ovat ja ovat luotu.

LUKU 5

1 Ja minä näin valtaistuimella istuvan oikealla kädellä kirjan, joka oli kirjoitettu sisältä ja takaa ja joka oli sinetöity seitsemällä sinetillä.
2 Ja minä näin väkevän enkelin huutavan suurella äänellä: kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja irrottamaan sen sinetit?
3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen.
4 Ja minä itkin paljon, koska ketään ei löydetty kelvolliseksi avaamaan ja lukemaan kirjaa eikä katsomaan sitä.
5 Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: älä itke; katso, leijona Juudan sukukunnasta, Daavidin juuri, on voittanut avata kirjan ja irrottaa sen seitsemän sinettiä.
6 Ja minä näin, ja katso, valtaistuimen ja neljän pedon ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa, niinkuin se oli teurastettu, jolla oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän henkeä. Jumalan lähettämä kaikkeen maahan.
7 Ja hän tuli ja otti kirjan valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.
8 Ja kun hän oli ottanut kirjan, kaatui ne neljä petoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta Karitsan eteen, ja jokaisella oli harput ja kultaiset maljat täynnä hajuja, jotka ovat pyhien rukouksia.
9 Ja he lauloivat uutta laulua sanoen: Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on tapettu ja lunastit meidät Jumalalle verelläsi kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansasta. ja kansakunta;
10 Ja olet tehnyt meidät Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja me tulemme hallitsemaan maan päällä.
11 Ja minä näin ja kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ympärillä ja petojen ja vanhinten ympärillä; ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat tuhatta;
12 Sanoen suurella äänellä: Karitsa, joka teurastettiin, on arvollinen ottamaan vastaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja voiman ja kunnian ja kirkkauden ja siunauksen.
13 Ja kaikki luodut, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla, ja ne, jotka ovat meressä, ja kaikki, jotka niissä on, kuulivat minun sanovan: siunaus ja kunnia ja kunnia ja voima, olkoon sille, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle aina ja iankaikkisesti.
14 Ja ne neljä petoa sanoivat: amen. Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti.

LUKU 6

1 Ja minä näin, kun Karitsa avasi yhden sinetistä, ja kuulin ikäänkuin ukkosenjylinän, yhden neljästä pedosta sanovan: "Tule katsomaan".
2 Ja minä näin, ja katso, valkea hevonen, ja sen selässä istuvalla oli jousi; ja hänelle annettiin kruunu, ja hän lähti voittaen ja voittamaan.
3 Ja kun hän avasi toisen sinetin, kuulin toisen pedon sanovan: "Tule katsomaan".
4 Ja tuli ulos toinen hevonen, joka oli punainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa rauha maasta ja tappaa toinen toisensa; ja hänelle annettiin suuri miekka.
5 Ja kun hän avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen pedon sanovan: "Tule katsomaan". Ja minä näin, ja katso, musta hevonen; ja hänellä, joka istui hänen päällänsä, oli vaaka kädessään.
6 Ja minä kuulin äänen neljän pedon keskeltä sanovan: "mitta vehnää penniin ja kolme mittaa ohraa penniin". ja katso, älä vahingoita öljyä ja viiniä.
7 Ja kun hän avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen pedon äänen sanovan: "Tule katsomaan".
8 Ja minä näin, ja katso, kalpea hevonen; ja hänen selässään istuva nimi oli Kuolema, ja helvetti seurasi häntä. Ja heille annettiin valta neljänteen osaan maata tappaa miekalla ja nälällä ja kuolemalla ja maan eläimillä.
9 Ja kun hän avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli:
10 Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: kuinka kauan, Herra, pyhä ja totinen, et tuomitse ja kosta meidän vertamme niille, jotka maan päällä asuvat?
11 Ja jokaiselle heistä annettiin valkoiset vaatteet; ja heille sanottiin, että heidän tulisi levätä vielä vähän aikaa, kunnes myös heidän kanssapalvelijansa ja veljensä, jotka tapettaisiin, niin kuin he olivat, täyttyvät.
12 Ja minä näin, kun hän avasi kuudennen sinetin, ja katso, tapahtui suuri maanjäristys; ja aurinko tuli mustaksi kuin hiussäkki, ja kuu muuttui kuin veri;
13 Ja taivaan tähdet putosivat maahan, niinkuin viikunapuu heittää ennenaikaisia viikunoitaan, kun voimallinen tuuli sen ravistelee.
14 Ja taivas lähti kuin kirjakäärö, kun se kääritään yhteen; ja kaikki vuoret ja saaret siirrettiin pois paikoiltaan.
15 Ja maan kuninkaat ja suuret miehet ja rikkaat miehet ja päälliköt ja väkevät miehet ja kaikki orjat ja kaikki vapaat piiloutuivat luoliin ja vuorten kallioihin;
16 Ja sanoi vuorille ja kallioille: "Laskukaa meidän päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta".
17 Sillä hänen vihansa suuri päivä on tullut; ja kuka kestää?

LUKU 7

1 Ja näiden tapahtumien jälkeen minä näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla, pitelemässä maan

neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maan päälle eikä mereen eikä yhteenkään puuhun.
2 Ja minä näin toisen enkelin nousevan idästä, jolla oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille annettiin vahingoittaa maata ja merta,
3 Sanoen: älkää vahingoittako maata, älkää merta älkääkä puita, ennenkuin olemme sinetöineet Jumalamme palvelijat heidän otsaansa.
4 Ja minä kuulin sinetöityjen luvun, ja kaikkia Israelin lasten sukukuntia oli sinetöity sata neljäkymmentäneljä tuhatta.
5 Juudan heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta. Ruubenin heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta. Gadin heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta.
6 Aserin heimosta sinetöityjä oli kaksitoista tuhatta. Neftalimin heimosta sinetöitiin kaksitoista tuhatta. Manassen heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta.
7 Simeonin heimosta sinetöityjä oli kaksitoista tuhatta. Leevin heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta. Isaskarin heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta.
8 Sabulonin heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta. Joosefin heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta. Benjaminin heimosta oli sinetöity kaksitoista tuhatta.
9 Tämän jälkeen minä näin, ja katso, suuri joukko, jota kukaan ei voinut lukea, kaikista kansoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä seisoi valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä, puettuina valkeisiin vaatteisiin ja palmuihin. heidän käsissään;
10 Ja huusivat suurella äänellä sanoen: pelastus meidän Jumalallemme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle.
11 Ja kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen ympärillä ja vanhimpien ja neljän pedon ympärillä, ja lankesivat valtaistuimen eteen kasvoillensa ja kumarsivat Jumalaa,
12 Sanoen: Amen: Siunaus ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja valta olkoon Jumalallemme aina ja iankaikkisesti. Aamen.
13 Ja yksi vanhimmista vastasi ja sanoi minulle: "Mitä nämä ovat, jotka ovat pukeutuneet valkeisiin vaatteisiin?" ja mistä ne tulivat?
14 Ja minä sanoin hänelle: Herra, sinä tiedät sen. Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka ovat tulleet suuresta ahdistuksesta ja ovat pessyt vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä."
15 Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja valtaistuimella istuva asuu heidän keskellänsä.
16 Heillä ei ole enää nälkä eikä jano; ei aurinko paista heille eikä mikään lämpö.
17 Sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on heitä paimentava ja johdattava heidät eläville vesien lähteille, ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.

LUKU 8

1 Ja kun hän avasi seitsemännen sinetin, vallitsi hiljaisuus taivaassa noin puoli tuntia.
2 Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä; ja heille annettiin seitsemän pasunaa.
3 Ja toinen enkeli tuli ja seisoi alttarilla, ja hänellä oli kultainen suitsutusastia; ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita, jotta hän uhrasi sitä kaikkien pyhien rukousten kanssa kultaisella alttarilla, joka oli valtaistuimen edessä.
4 Ja suitsutuksen savu, joka tuli pyhien rukousten mukana, nousi ylös Jumalan eteen enkelin kädestä.
5 Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti sen maahan, ja kuului ääniä ja ukkosenjylinää ja salamoita ja maanjäristys.
6 Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän pasunaa, valmistautuivat soittamaan.
7 Ensimmäinen enkeli puhalsi pasunaan, ja sitä seurasi rakeet ja tuli sekoittuneena vereen, ja ne heitettiin maan päälle, ja kolmas osa puista paloi, ja kaikki vihreä ruoho paloi.
8 Ja toinen enkeli puhalsi pasunaan, ja niinkuin suuri tulella palava vuori heitettiin mereen; ja kolmas osa merestä muuttui vereksi;
9 Ja kolmas osa olennoista, jotka olivat meressä ja joilla oli elämää, kuoli; ja kolmas osa laivoista tuhoutui.
10 Ja kolmas enkeli puhalsi pasunaan, ja taivaasta putosi suuri tähti, joka paloi ikäänkuin lamppu, ja se putosi kolmanteen osaan jokia ja vesien lähteille;
11 Ja tähden nimi on koiruoho; ja kolmas osa vedestä tuli koiruohoksi; ja monet ihmiset kuolivat vedestä, koska ne katkesivat.
12 Ja neljäs enkeli puhalsi pasunaan, ja kolmas osa auringosta löi, ja kolmas osa kuuta ja kolmas osa tähtiä; niin kuin kolmas osa heistä pimeni, ja päivä ei paistanut kolmasosaa siitä, ja yö samoin.
13 Ja minä näin ja kuulin enkelin lentävän taivaan halki sanovan suurella äänellä: Voi, voi, voi maan asukkaille niiden kolmen enkelin pasunan muiden äänien tähden, jotka ovat vielä kuulumatta!

LUKU 9

1 Ja viides enkeli puhalsi pasunaan, ja minä näin tähden putoavan taivaasta maan päälle, ja hänelle annettiin syvyyden avain.
2 Ja hän avasi syvyyden kuopan; ja kaivosta nousi savu, niinkuin suuren pätsin savu; ja aurinko ja ilma pimenivät kuopan savusta.
3 Ja savusta nousi maan päälle heinäsirkat, ja niille annettiin valta, niinkuin maan skorpioneilla on voima.
4 Ja heille annettiin käsky, etteivät he saa vahingoittaa maan ruohoa, ei mitään viheriötä eikä puuta; vaan vain ne miehet, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan.
5 Ja heille annettiin, ettei heidän pitänyt tappaa heitä, vaan heidän piti piinata viisi kuukautta; ja heidän vaivansa oli kuin skorpionin vaiva, kun hän lyö ihmistä.
6 Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä löydä sitä; ja he haluavat kuolla, ja kuolema pakenee heitä.
7 Ja heinäsirkat olivat muodoltaan taisteluun valmisteltujen hevosten kaltaisia; ja heidän päässänsä olivat ikäänkuin kruunut kuin kulta, ja heidän kasvonsa olivat kuin ihmisten kasvot.
8 Ja heillä oli hiukset kuin naisten hiukset, ja heidän hampaansa olivat kuin leijonien hampaat.
9 Ja heillä oli rintakilvet, niinkuin rautaiset rintakilvet; ja heidän siipiensä kohina oli kuin monien hevosten sotavaunujen ääni, jotka juoksivat taisteluun.
10 Ja heillä oli skorpionien pyrstöt, ja pyrstissä oli pistoja, ja heidän voimansa oli vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

11 Ja heillä oli kuningas, joka on syvyyden enkeli, jonka nimi heprean kielellä on Abaddon, mutta kreikan kielellä hänen nimensä on Apollyon.
12 Yksi suru on mennyt; ja katso, tämän jälkeen tulee vielä kaksi vaivaa.
13 Ja kuudes enkeli puhalsi pasunaan, ja minä kuulin äänen kultaisen alttarin neljästä sarvesta, joka on Jumalan edessä,
14 Sanoen kuudennelle enkelille, jolla oli trumpetti: Päästä ne neljä enkeliä, jotka on sidottu suuressa Eufrat-virrassa.
15 Ja ne neljä enkeliä päästettiin irti, jotka oli valmistettu hetkeksi ja päiväksi, kuukaudeksi ja vuodeksi surmaamaan kolmannen osan ihmisistä.
16 Ja ratsumiesten joukko oli kaksisataa tuhatta tuhatta, ja minä kuulin heidän luvun.
17 Ja näin minä näin näyssä hevoset ja niiden selässä istujat, joilla oli tulen, jasintin ja tulikiven rintakilvet, ja hevosten päät olivat kuin leijonien päät; ja heidän suustaan lähti tulta ja savua ja tulikiveä.
18 Näillä kolmella kuoli kolmas osa miehistä, tulen, savun ja tulikiven vaikutuksesta, joka lähti heidän suustaan.
19 Sillä heidän voimansa on heidän suussaan ja pyrstöissään; sillä heidän hännänsä olivat käärmeiden kaltaiset, ja niillä oli päät, ja niillä he vahingoittavat.
20 Ja muut miehet, joita nämä vitsaukset eivät tappaneet, eivät vieläkään tehneet parannusta kättensä töistä, etteivät he kumartaneet riivaajia ja kultaisia ja hopeisia ja pronskeisia, ja kivisiä ja puisia epäjumalia. ei näe, ei kuule eikä kävele:
21 He eivät tehneet parannusta murhistaan eivätkä noituksistaan, eivätkä haureudestaan eivätkä varkauksistaan.

LUKU 10

1 Ja minä näin toisen mahtavan enkelin tulevan alas taivaasta, puettuna pilveen, ja hänen päänsä päällä oli sateenkaari, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat.
2 Ja hänellä oli kädessään pieni kirja auki, ja hän asetti oikean jalkansa mereen ja vasemman jalkansa maan päälle,
3 Ja huusivat suurella äänellä, niinkuin leijona karjuisi; ja kun hän huusi, antoi seitsemän ukkosenjylinää äänensä.
4 Ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat lausuneet äänensä, olin kirjoittamassa, ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: sinetöi ne, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä kirjoita niitä.
5 Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren ja maan päällä, kohotti kätensä taivasta kohti,
6 Ja vannoi hänen kauttaan, joka elää aina ja iankaikkisesti, joka loi taivaan ja sen, mikä siinä on, ja maan ja sen, mitä siinä on, ja meren ja sen, mitä siinä on, että on aika ei enää:
7 Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä, kun hän alkaa puhaltaa, tulee Jumalan salaisuus päätökseen, niinkuin hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille.
8 Ja ääni, jonka minä kuulin taivaasta, puhui minulle jälleen ja sanoi: "Mene ja ota avattu kirjake sen enkelin kädestä, joka seisoo meren ja maan päällä".
9 Ja minä menin enkelin tykö ja sanoin hänelle: anna minulle kirja. Ja hän sanoi minulle: ota se ja syö; ja se tekee vatsasi katkeraksi, mutta suussasi se on makea kuin hunaja.
10 Ja minä otin kirjan enkelin kädestä ja söin sen; ja se oli suussani makea kuin hunaja; ja heti kun olin sen syönyt, vatsani oli katkera.
11 Ja hän sanoi minulle: Sinun tulee jälleen profetoida monien kansojen ja kansojen ja kielten ja kuninkaiden edessä.

LUKU 11

1 Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko, ja enkeli seisoi ja sanoi: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä rukoilevat".
2 Mutta esipiha, joka on temppelin ulkopuolella, jätä pois, äläkä mittaa sitä; sillä se on annettu pakanoille, ja pyhää kaupunkia he tallaavat neljäkymmentäkaksi kuukautta.
3 Ja minä annan vallan kahdelle todistajalleni, ja he ennustavat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää säkkiin puettuna.
4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja kaksi kynttilänjalkaa, jotka seisovat maan Jumalan edessä.
5 Ja jos joku tahtoo vahingoittaa heitä, niin tuli lähtee heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa.
6 Heillä on valta sulkea taivas, ettei sataisi sadetta heidän ennustuksensa päivinä, ja heillä on valta vesillä muuttaa ne vereksi ja lyödä maata kaikilla vitsauksilla, niin usein kuin haluavat.
7 Ja kun he ovat saaneet todistuksensa päätökseen, peto, joka nousee syvyydestä, käy sotaa heitä vastaan, voittaa heidät ja tappaa heidät.
8 Ja heidän ruumiinsa makaavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti kutsutaan Sodoma ja Egypti, jossa myös meidän Herramme ristiinnaulittiin.
9 Ja kansasta ja sukukunnista ja kielistä ja kansoista tulevat näkemään heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä salli heidän ruumiinsa panna hautaan.
10 Ja maan päällä asuvat iloitsevat heistä ja iloitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen; sillä nämä kaksi profeettaa kiduttivat maan päällä asuvia.
11 Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua elämän Henki Jumalalta tuli heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi heidät, jotka näkivät heidät.
12 Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne". Ja he nousivat taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa näkivät heidät.
13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupungista kaatui, ja maanjäristyksessä kuoli seitsemän tuhatta ihmistä; ja loput peljästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle.
14 Toinen suru on mennyt; ja katso, kolmas voi pian.
15 Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasunaan; ja taivaassa kuului suuria ääniä, jotka sanoivat: Tämän maailman valtakunnat ovat tulleet meidän Herramme ja hänen Kristuksensa valtakunnoiksi. ja hän hallitsee aina ja iankaikkisesti.
16 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat istuimellaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoilleen ja kumarsivat Jumalaa,
17 Sanoen: "Me kiitämme sinua, Herra Jumala Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit ja olet tuleva; sillä sinä olet ottanut suuren voimasi ja tullut kuninkaaksi.
18 Ja kansat vihastuivat, ja sinun vihasi ja kuolleiden aika on tullut, jotta heidät tuomittaisiin ja että sinä annat palkan palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka

pelkäävät sinun nimeäsi, pieni ja suuri; ja tuhota ne, jotka tuhoavat maan.
19 Ja Jumalan temppeli avautui taivaassa, ja hänen temppelissään nähtiin hänen liitonarkkinsa, ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita.

LUKU 12

1 Ja suuri ihme ilmestyi taivaassa; nainen, joka oli pukeutunut aurinkoon, ja kuu hänen jalkojensa alla ja hänen päässään kruunu kahdestatoista tähdestä:
2 Ja hän, joka oli raskaana, itki, rasittaen synnytyksensä ja tuskissaan synnytystä.
3 Ja toinen ihme ilmestyi taivaassa; ja katso, suuri punainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja seitsemän kruunua päissään.
4 Ja hänen pyrstönsä veti kolmannen osan taivaan tähdistä ja heitti ne maahan, ja lohikäärme seisoi vaimon edessä, joka oli valmis synnytettäväksi, syömään hänen lapsensa heti hänen syntyessään.
5 Ja hän synnytti poikalapsen, jonka piti hallita kaikkia kansoja rautaisella sauvalla, ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö.
6 Ja nainen pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä siellä ruokittaisiin tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.
7 Ja taivaassa syttyi sota: Mikael ja hänen enkelinsä taistelivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä taistelivat,
8 Ja ei voittanut; eikä heidän paikkaansa löydetty enää taivaassa.
9 Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota kutsutaan Perkeleeksi ja Saatanaksi, joka eksyttää koko maanpiirin, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssaan.
10 Ja minä kuulin suuren äänen sanovan taivaassa: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Kristuksensa voima; sillä meidän veljiemme syyttäjä on heitetty maahan, joka syytti heitä meidän Jumalamme päivän edessä." ja yö.
11 Ja he voittivat hänet Karitsan verellä ja todistuksensa sanalla; eivätkä he rakastaneet elämäänsä kuolemaan asti.
12 Sentähden iloitkaa, te taivaat, ja te, jotka niissä asutte. Voi maan ja meren asukkaita! sillä perkele on tullut alas teidän tykönne suuressa vihassa, koska hän tietää, että hänellä on vain vähän aikaa.
13 Ja kun lohikäärme näki, että hänet oli heitetty maan päälle, hän vainosi vaimoa, joka synnytti poikalapsen.
14 Ja naiselle annettiin kaksi suuren kotkan siipeä lentääkseen erämaahan, paikkaansa, jossa häntä ravitaan hetken ja ajat ja puolet käärmeen kasvoista.
15 Ja käärme heitti suustaan vettä kuin tulva vaimon jälkeen, että hän saisi hänet vetämään vedenpaisumusta pois.
16 Ja maa auttoi naista, ja maa avasi hänen suunsa ja nieli vedenpaisumuksen, jonka lohikäärme laski suustaan.
17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja meni sotimaan hänen siemenensä jäännöksiä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen Kristuksen todistus.

LUKU 13

1 Ja minä seisoin meren hiekalla ja näin pedon nousevan merestä, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja hänen sarvissansa kymmenen kruunua, ja hänen päissään jumalanpilkan nimi.
2 Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin kaltainen, ja hänen jalkansa olivat niinkuin karhun jalat, ja hänen suunsa kuin leijonan suu; ja lohikäärme antoi hänelle voimansa, istuimen ja suuren vallan.
3 Ja minä näin yhden hänen päistään ikään kuin se oli haavoitettu kuoliaaksi; ja hänen kuolettava haavansa parani, ja koko maailma ihmetteli petoa.
4 Ja he kumarsivat lohikäärmettä, joka antoi pedolle voiman; ja he kumarsivat petoa sanoen: kuka on pedon vertainen? kuka pystyy sotimaan hänen kanssaan?
5 Ja hänelle annettiin suu, joka puhui suuria asioita ja pilkkaa; ja hänelle annettiin valta jatkaa neljäkymmentäkaksi kuukautta.
6 Ja hän avasi suunsa pilkkaamaan Jumalaa, pilkatakseen hänen nimeään ja majaansa ja niitä, jotka taivaassa asuvat.
7 Ja hänelle annettiin sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja hänelle annettiin valta ylittää kaikki sukukunnat ja kielet ja kansakunnat.
8 Ja kaikki maan päällä asuvat kumartavat häntä, joiden nimiä ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan maailman perustamisesta asti.
9 Jos jollakulla on korva, se kuulkoon.
10 Joka vankeuteen vie, se joutuu vankeuteen; joka miekalla tappaa, se miekalla tapetaan. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko.
11 Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja hänellä oli kaksi sarvea kuin karitsalla, ja hän puhui kuin lohikäärme.
12 Ja hän käyttää kaikkea ensimmäisen pedon voimaa edessään ja saa maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, jonka kuolettava haava oli parantunut.
13 Ja hän tekee suuria ihmeitä, niin että hän saa tulen laskeutumaan taivaasta maan päälle ihmisten edessä,
14 ja pettää maan päällä asuvat niillä ihmeillä, joita hänellä oli valta tehdä pedon edessä; sanoen maan päällä asuville, että heidän piti tehdä kuva pedolle, jolla oli miekan haava ja joka jäi eloon.
15 Ja hänellä oli valta tehdä pedon kuva eläväksi, niin että pedon kuva puhuisi ja saisi aikaan, että kaikki, jotka eivät kumarra pedon kuvaa, tapettaisiin.
16 Ja hän saa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa.
17 Ja ettei kukaan muu ostaisi eikä myyisi, paitsi se, jolla oli merkki tai pedon nimi tai hänen nimensä luku.
18 Tässä on viisautta. Se, jolla on ymmärrystä, laskekoon pedon luvun, sillä se on ihmisen luku. ja hänen lukunsa on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

LUKU 14

1 Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentäneljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen Isänsä nimi.

2 Ja minä kuulin äänen taivaasta, niinkuin monien vesien äänen ja niinkuin suuren ukkosenjylinän äänen, ja minä kuulin kanteleiden äänen kanteleidensa soittavan.
3 Ja he lauloivat ikäänkuin uutta laulua valtaistuimen edessä ja neljän pedon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä laulua, paitsi ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta, jotka oli lunastettu maasta.
4 Nämä ovat niitä, jotka eivät ole saastuttaneet naisia; sillä he ovat neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne hän meneekin. Nämä lunastettiin ihmisten keskuudesta, esikoisina Jumalalle ja Karitsalle.
5 Ja heidän suustaan ei löydetty vilppiä, sillä he ovat virheettömät Jumalan valtaistuimen edessä.
6 Ja minä näin toisen enkelin lentävän keskellä taivasta, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistaakseen maan päällä asuville ja kaikille kansoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille,
7 sanoen suurella äänellä: peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia; sillä hänen tuomionsa hetki on tullut. Ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vesien lähteet.
8 Ja seurasi toinen enkeli, joka sanoi: kukistunut, kukistunut Babylon, se suuri kaupunki, koska se juotti kaikki kansat haureutensa vihan viiniä.
9 Ja kolmas enkeli seurasi heitä ja sanoi suurella äänellä: "Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,
10 Hän juokoon Jumalan vihan viiniä, joka sekoittumatta vuodatetaan hänen vihansa maljaan; ja häntä kidutetaan tulella ja tulikivellä pyhien enkelien ja Karitsan edessä.
11 Ja heidän vaivansa savu nousee ylös aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa ja kenelläkään, joka ottaa hänen nimensä merkin.
12 Tässä on pyhien kärsivällisyys: tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.
13 Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: kirjoita: autuaita ovat ne kuolleet, jotka kuolevat Herrassa tästedes! ja heidän työnsä seuraavat niitä.
14 Ja minä näin, ja katso, valkoinen pilvi, ja pilven päällä istui Ihmisen Pojan kaltainen, päässään kultainen kruunu ja kädessään terävä sirppi.
15 Ja toinen enkeli tuli ulos temppelistä, huutaen suurella äänellä pilven päällä istuvalle: "Pistä sirppisi sisään ja leikkaa; sillä sinun on aika leikata." sillä maan sato on kypsä.
16 Ja pilven päällä istuva työnsi sirppinsä maahan; ja maa korjattiin.
17 Ja toinen enkeli lähti temppelistä, joka on taivaassa, ja hänelläkin oli terävä sirppi.
18 Ja toinen enkeli lähti alttarilta, jolla oli valta tulen yli; ja huusi suurella huudolla sille, jolla oli terävä sirppi, sanoen: "Pistä terävä sirppisi sisään ja kokoa maan viiniköynnökset". sillä hänen viinirypäleensä ovat täysin kypsiä.
19 Ja enkeli työnsi sirppinsä maahan ja kokosi maan viinipuun ja heitti sen suureen Jumalan vihan viinikuurnaan.
20 Ja viinikuurna tallattiin kaupungin ulkopuolella, ja viinikuurnasta tuli verta, hevosten suitsiin asti, tuhat kuusisataa vakomatkaa.

LUKU 15

1 Ja minä näin toisen merkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta; sillä heissä on Jumalan viha täynnä.
2 Ja minä näin ikäänkuin tulella sekoitetun lasimeren, ja ne, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja merkistä ja hänen nimensä numerosta, seisoivat lasimeren päällä. , jolla on Jumalan harput.
3 Ja he veisaavat Mooseksen, Jumalan palvelijan, laulua ja Karitsan laulua, sanoen: Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala Kaikkivaltias; oikeat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä pyhien kuningas.
4 Kuka ei pelkäisi sinua, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet pyhä, sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat sinua; sillä sinun tuomiosi ovat tulleet julki.
5 Ja sen jälkeen minä näin, ja katso, todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin.
6 Ja ne seitsemän enkeliä lähtivät temppelistä, ja heillä oli seitsemän vitsausta, puettuina puhtaaseen ja valkeaan liinavaatteeseen, ja heidän rinnansa oli vyötetty kultaisilla vyöillä.
7 Ja yksi neljästä pedosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa täynnä Jumalan vihaa, joka elää aina ja iankaikkisesti.
8 Ja temppeli täyttyi savulla Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan; eikä kukaan voinut mennä temppeliin, ennen kuin seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli täyttynyt.

LUKU 16

1 Ja minä kuulin suuren äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: Menkää ja vuodattakaa Jumalan vihan maljat maan päälle.
2 Ja ensimmäinen meni ja vuodatti maljansa maan päälle; ja paha ja paha haava lankesi niihin miehiin, joilla oli pedon merkki, ja niiden päälle, jotka kumarsivat sen kuvaa.
3 Ja toinen enkeli vuodatti maljansa mereen; ja siitä tuli kuin kuolleen miehen veri, ja jokainen elävä sielu kuoli meressä.
4 Ja kolmas enkeli vuodatti maljansa jokiin ja vesien lähteisiin; ja niistä tuli verta.
5 Ja minä kuulin vesien enkelin sanovan: "Sinä olet vanhurskas, Herra, joka olet ja joka olit ja tulet olemaan, koska sinä näin tuomitsit."
6 Sillä he ovat vuodattaneet pyhien ja profeettojen verta, ja sinä olet antanut heille verta juoda; sillä he ovat sen arvoisia.
7 Ja minä kuulin toisen alttarilta sanovan: "Niin, Herra Jumala Kaikkivaltias, totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi".
8 Ja neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon; ja hänelle annettiin valta polttaa ihmisiä tulella.
9 Ja ihmiset polttivat suuressa kuumuudessa, ja he pilkkasivat Jumalan nimeä, jolla on valta näihin vitsauksiin; eivätkä he katuneet antaakseen hänelle kunniaa.
10 Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon istuimelle; ja hänen valtakuntansa oli täynnä pimeyttä; ja he purivat kielensä tuskasta,
11 Ja pilkkasivat taivaan Jumalaa kipujensa ja haavaumiensa tähden, eivätkä katuneet tekojaan.

12 Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufrat-virtaan; ja sen vesi kuivui, jotta idän kuninkaiden tie valmistettaisiin.
13 Ja minä näin kolmen saastaisen hengen, niinkuin sammakon, tulevan ulos lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta.
14 Sillä ne ovat riivaajien henkiä, jotka tekevät ihmeitä, jotka lähtevät maan ja koko maailman kuninkaiden luo kokoamaan heidät taisteluun Jumalan Kaikkivaltiaan suurena päivänä.
15 Katso, minä tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja varjelee vaatteensa, ettei hän vaeltaisi alasti ja näkisi hänen häpeään.
16 Ja hän kokosi heidät yhteen paikkaan, jota heprean kielellä kutsutaan Harmagedoniksi.
17 Ja seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan; Ja taivaan temppelistä, valtaistuimelta, kuului suuri ääni, joka sanoi: se on tapahtunut.
18 Ja kuului ääniä ja ukkosenjylinää ja salamoita; ja tapahtui suuri maanjäristys, jollaista ei ole ollut siitä lähtien, kun ihmiset olivat maan päällä, niin voimakas maanjäristys ja niin suuri.
19 Ja suuri kaupunki jakautui kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit kukistivat. Ja suuri Babylon muisteli Jumalan edessä, antaakseen hänelle maljan hänen vihansa kiihtyvyyden viiniä.
20 Ja kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria löytynyt.
21 Ja taivaasta satoi ihmisten päälle suuri rake, jokainen talentin painoinen kivi; ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa rakeiden vitsauksen tähden; sillä sen vitsaus oli tavattoman suuri.

LUKU 17

1 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minun kanssani sanoen minulle: tule tänne; Minä osoitan sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu monien vesien päällä:
2 jonka kanssa maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta ja maan asukkaat juopuneet hänen haureutensa viinistä.
3 Niin hän vei minut hengessä erämaahan, ja minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä, täynnä pilkkaavia nimiä ja jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.
4 Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristeltu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, ja hänellä oli kädessään kultainen malja, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa saastaisuutta.
5 Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi: SUURI BABYLON, MAAN porttojen ja kauhistusten äiti.
6 Ja minä näin naisen juopuneena pyhien verestä ja Jeesuksen marttyyrien verestä; ja kun näin hänet, minä ihmettelin suuresti.
7 Ja enkeli sanoi minulle: "Mitä ihmettelit?" Minä kerron sinulle naisen salaisuuden ja pedon, joka kantaa häntä ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.
8 Peto, jonka näit, oli, mutta ei ole; ja nousevat syvyydestä ja menevät kadotukseen, ja maan päällä asuvat ihmettelevät, joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan maailman perustamisesta asti, kun he näkevät pedon, joka oli, ja ei ole, ja silti on.
9 Ja tässä on mieli, jolla on viisautta. Seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joilla nainen istuu.
10 Ja kuningasta on seitsemän: viisi on kaatunut, ja yksi on, ja toinen ei ole vielä tullut; ja kun hän tulee, hänen täytyy jatkaa vähän aikaa.
11 Ja peto, joka oli ja jota ei ole, se on kahdeksas, ja on seitsemästä, ja menee kadotukseen.
12 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät ole vielä saaneet valtakuntaa; vaan saakaa kuninkaiden valtaa yhdeksi hetkeksi pedon kanssa.
13 Näillä on yksi mieli, ja he antavat voimansa ja voimansa pedolle.
14 Nämä käyvät sotaa Karitsaa vastaan, ja Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja ne, jotka hänen kanssaan ovat, ovat kutsutut ja valitut ja uskolliset.
15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit, siellä, missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansakuntia ja kieliä".
16 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit pedon päällä, vihaavat porttoa ja tekevät sen autioksi ja alastomaksi, ja syövät hänen lihansa ja polttavat sen tulella.
17 Sillä Jumala on pannut heidän sydämiinsä täyttämään hänen tahtonsa ja olemaan yhtä mieltä ja antamaan valtakuntansa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät.
18 Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaat.

LUKU 18

1 Ja näiden tapahtumien jälkeen minä näin toisen enkelin tulevan alas taivaasta, jolla oli suuri voima; ja maa valistui hänen kirkkaudestaan.
2 Ja hän huusi väkevästi kovalla äänellä sanoen: "Suuri Babylon on kukistunut, kukistunut, ja siitä on tullut riivaajien asuinpaikka ja kaikkien saastaisten henkien turvapaikka ja kaikkien saastaisten ja vihaisten lintujen häkki".
3 Sillä kaikki kansat ovat juoneet hänen haureutensa vihan viiniä, ja maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen herkkujensa runsaudesta.
4 Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää ulos siitä, te minun kansani, ettet joutuisi hänen synteihinsä osallisiksi etkä joutuisi hänen vitsauksiinsa".
5 Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen, ja Jumala on muistanut hänen syntinsä.
6 Maksakaa hänelle niinkuin hän palkitsi teille, ja kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan: täytä hänelle kaksinkertaisesti malja, jonka hän on täyttänyt.
7 Kuinka paljon hän on kunnioittanut itseään ja elänyt herkullisesti, niin paljon vaivaa ja murhetta anna hänelle; sillä hän sanoo sydämessään: minä istun kuningattarena, enkä ole leski, enkä näe surua.
8 Sentähden hänen vitsaukset tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja suru ja nälänhätä; ja se poltetaan tulessa, sillä väkevä on Herra Jumala, joka hänet tuomitsee.
9 Ja maan kuninkaat, jotka ovat harjoittaneet haureutta ja eläneet herkullisesti hänen kanssaan, itkevät häntä ja valittavat häntä, kun he näkevät sen palavan savun,

10 Seisoi kaukana hänen vaivansa pelosta ja sanoi: "Voi, voi, se suuri kaupunki Babylon, se väkevä kaupunki!" sillä yhdessä tunnissa tulee sinun tuomiosi.
11 Ja maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä; sillä kukaan ei enää osta heidän tavaroitaan:
12 Kultaa ja hopeaa ja jalokiviä ja helmiä ja pellavaa, ja purppuraa, ja silkkiä ja helakanpunaista ja kaikkea sinun puutavaraa ja kaikenlaisia norsunluun astioita ja kaikenlaisia kalleimpia puisia astioita , ja messingistä ja raudasta ja marmorista,
13 Ja kanelia ja hajusteita ja voiteita ja suitsukkeita ja viiniä ja öljyä ja hienoja jauhoja ja vehnää ja eläimiä ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmisten sieluja.
14 Ja hedelmät, joita sielusi himoitsi, ovat lähteneet sinulta, ja kaikki, mikä oli herkullista ja hyvää, on sinulta poistunut, etkä sinä enää löydä niitä.
15 Näiden kauppiaat, jotka hän on rikastunut, seisovat kaukana hänen piinansa pelossa, itkevät ja valittavat,
16 ja sanoi: "Voi, voi, se suuri kaupunki, joka oli puettu hienoon pellavaan ja purppuraan ja helakanpunaan ja koristeltu kullalla ja jalokivillä ja helmillä!"
17 Sillä yhdessä tunnissa niin suuri rikkaus katoaa. Ja jokainen laivanpäällikkö ja kaikki laivaväki, ja merimiehet ja kaikki merikauppiaat seisoivat kaukana,
18 Ja he huusivat nähdessään sen savun palavan, sanoen: mikä kaupunki on tämän suuren kaupungin vertainen?
19 Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja valittaen sanoen: "Voi, voi, se suuri kaupunki, jossa kaikki, joilla oli laivoja meressä, rikastuivat sen kalleuden tähden! sillä yhdessä tunnissa hän autioituu.
20 Iloitse hänestä, sinä taivas, ja te pyhät apostolit ja profeetat; sillä Jumala on kostanut sinulle hänelle.
21 Ja väkevä enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mereen sanoen: "Näin väkivallalla heitetään alas se suuri kaupunki Babylon, eikä sitä enää löydetä".
22 Eikä harppunsoittajien ja muusikoiden, soittimien ja trumpettien ääntä ei enää kuulu sinussa; eikä sinusta enää löydy käsityöläistä, olipa hän minkä ammatin tahansa; eikä myllynkiven ääntä enää kuulu sinussa;
23 Ja kynttilän valo ei enää loista sinussa; ja sulhanen ja morsiamen ääntä ei enää kuulu sinussa; sillä sinun kauppiaas olivat maan suuria miehiä; sillä sinun noituudellasi ovat kaikki kansat eksytetty.
24 Ja hänessä löydettiin profeettojen ja pyhien ja kaikkien maan päällä surmattujen veri.

LUKU 19

1 Ja näiden tapahtumien jälkeen minä kuulin suuren suuren äänen taivaassa sanovan: "Aleluja!" Pelastus ja kunnia ja kunnia ja voima Herralle, meidän Jumalallemme:
2 Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa, sillä hän on tuominnut suuren porton, joka turmelee maan haureudellaan, ja on kostanut palvelijainsa veren hänen kädessään.
3 Ja taas he sanoivat: "Aleluja". Ja hänen savunsa nousi aina ja ikuisesti.
4 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja ne neljä olentoa lankesivat maahan ja kumarsivat Jumalaa, joka valtaistuimella istui, sanoen: amen! Halleluja.
5 Ja valtaistuimelta kuului ääni, joka sanoi: ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa ja te, jotka häntä pelkäätte, niin pienet kuin suuretkin.
6 Ja minä kuulin ikäänkuin suuren joukon äänen ja niinkuin monien vesien äänen ja niinkuin voimakkaiden ukkosenjylinän äänen sanovan: "Aleluja, sillä Herra Jumala, kaikkivaltias on hallitseva".
7 Iloitkaamme ja iloitkaamme ja antakaamme hänelle kunnia, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on valmistautunut.
8 Ja hänelle annettiin, että hän pukeutui puhtaaseen ja valkeaan liinavaatteeseen; sillä hieno pellava on pyhien vanhurskaus.
9 Ja hän sanoi minulle: kirjoita: autuaita ovat ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle. Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat totiset Jumalan sanat".
10 Ja minä lankesin hänen jalkojensa juureen kumartamaan häntä. Ja hän sanoi minulle: "Katso, älä tee sitä: minä olen sinun ja sinun veljiesi kanssapalvelija, joilla on Jeesuksen todistus: rukoile Jumalaa, sillä Jeesuksen todistus on profetian henki."
11 Ja minä näin taivaan avautuneena, ja katso, valkoinen hevonen; ja hänen selässään istuvaa kutsuttiin Uskolliseksi ja Totiseksi, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.
12 Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki, ja hänen päässänsä oli monta kruunua; ja hänelle oli kirjoitettu nimi, jota ei kukaan muu tuntenut kuin hän itse.
13 Ja hän oli pukeutunut vereen kastettuun hakuun, ja hänen nimensä kutsutaan Jumalan sanaksi.
14 Ja sotajoukot, jotka olivat taivaassa, seurasivat häntä valkeilla hevosilla puettuna hienoon pellavaan, valkeaan ja puhtaaseen.
15 Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, jolla hän lyö kansoja, ja hän hallitsee niitä rautakaiteella, ja hän tallaa Kaikkivaltiaan Jumalan julmuuden ja vihan viinikuurnaa.
16 Ja hänen puvussaan ja reidessään on nimi kirjoitettuna: "Kuningasten KUNINGAS ja herrain Herra".
17 Ja minä näin enkelin seisovan auringossa; ja hän huusi suurella äänellä sanoen kaikille linnuille, jotka lentävät keskellä taivasta: "Tulkaa ja kokoontukaa suuren Jumalan aterialle".
18 Että te syötte kuninkaiden lihaa ja päälliköiden lihaa ja sankarien lihaa ja hevosten lihaa ja niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien ihmisten lihaa, sekä vapaiden että orjien, sekä pieni ja suuri.
19 Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneen sotimaan sitä vastaan, joka hevosen selässä istui, ja hänen sotajoukkoansa vastaan.
20 Ja peto otettiin kiinni, ja hänen kanssaan väärä profeetta, joka hänen edessään teki ihmeitä, joilla hän eksytti ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka kumarsivat sen kuvaa. Nämä molemmat heitettiin elävinä tulijärveen, joka palaa tulikivellä.
21 Ja loput tapettiin hevosen selässä istuvan miekalla, joka lähti hänen suustansa, ja kaikki linnut tulivat lihaansa täytetyiksi.

LUKU 20

1 Ja minä näin enkelin tulevan alas taivaasta, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.

2 Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, tuon vanhan käärmeen, joka on Perkele ja Saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi,
3 Ja heittäkää hänet syvyyteen, suljette ja panivat sinetin hänen päällensä, ettei hän enää pettäisi kansoja, ennen kuin ne tuhat vuotta täyttyvät; ja sen jälkeen hänen täytyy päästää irti vähän aikaa.
4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niillä, ja heille annettiin tuomio; ja minä näin niiden sielut, jotka mestattiin Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden ja jotka eivät olleet kumartaneet petoa, eivät hänen kuvaansa eivätkä olleet saaneet hänen merkkiään otsaansa tai käsiinsä; ja he elivät ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.
5 Mutta muut kuolleet eivät eläneet ennen kuin tuhat vuotta oli kulunut. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.
6 Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta.
7 Ja kun tuhat vuotta on kulunut, saatana vapautetaan vankilastaan,
8 Ja he lähtevät eksyttämään kansoja, jotka ovat maan neljällä kulmalla, Googia ja Maagogia, kokoamaan heidät yhteen taisteluun; heidän lukunsa on kuin meren hiekkaa.
9 Ja he nousivat maan leveydelle ja piirittivät pyhien leirin ja rakkaan kaupungin; ja tuli laskeutui Jumalan tyköä taivaasta ja söi heidät.
10 Ja perkele, joka heidät eksyttää, heitettiin tuli- ja tulikivijärveen, jossa peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä kidutetaan yötä päivää aina ja ikuisesti.
11 Ja minä näin suuren valkean valtaistuimen ja sen, joka sillä istui, jonka edestä maa ja taivas pakenivat; eikä niille löytynyt paikkaa.
12 Ja minä näin kuolleet, pienet ja suuret, seisomassa Jumalan edessä; ja kirjat avattiin, ja toinen kirja avattiin, se on elämän kirja. Ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mikä kirjoihin oli kirjoitettu, heidän tekojensa mukaan.
13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat; ja kuolema ja helvetti luovuttivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin jokainen tekojensa mukaan.
14 Ja kuolema ja helvetti heitettiin tulijärveen. Tämä on toinen kuolema.
15 Ja joka ei ollut kirjoitettuna elämän kirjaan, se heitettiin tulijärveen.

LUKU 21

1 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet; eikä merta ollut enää.
2 Ja minä Johannes näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas Jumalan luota taivaasta, valmistettuna kuin morsian, joka oli koristeltu miehelleen.
3 Ja minä kuulin suuren äänen taivaasta sanovan: Katso, Jumalan maja on ihmisten kanssa, ja hän asuu heidän kanssaan, ja he ovat hänen kansansa, ja itse Jumala on oleva heidän kanssansa ja oleva heidän Jumalansa.
4 Ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä; eikä kuolemaa ole enää oleva, ei murhetta eikä itkua, eikä kipua ole enää oleva; sillä entinen on kadonnut.
5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: katso, minä teen kaikki uudeksi. Ja hän sanoi minulle: kirjoita, sillä nämä sanat ovat totta ja uskollisia.
6 Ja hän sanoi minulle: se on tehty. Olen Alfa ja Omega, alku ja loppu. Janoavalle minä annan lahjaksi elämän veden lähteen.
7 Joka voittaa, hän perii kaiken; ja minä olen hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani.
8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijöiden ja velhojen ja epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valhettelijain osansa tulee olla siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; se on toinen kuolema.
9 Ja minun tyköni tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon.
10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle sen suuren kaupungin, pyhän Jerusalemin, joka laskeutui taivaasta Jumalan luota,
11 Hänellä oli Jumalan kirkkaus, ja sen valo oli kuin kallisarvoinen kive, niinkuin jaspiskivi, kirkas kuin kristalli;
12 Ja sillä oli suuri ja korkea muuri, ja siinä oli kaksitoista porttia, ja porteissa kaksitoista enkeliä, ja niihin kirjoitettuina nimet, jotka ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet.
13 Idässä kolme porttia; pohjoisessa kolme porttia; etelässä kolme porttia; ja lännessä kolme porttia.
14 Ja kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin nimet.
15 Ja sillä, joka puhui minun kanssani, oli kultainen ruoko mittaamaan kaupunkia ja sen portteja ja muuria.
16 Ja kaupunki oli nelikulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin leveys. Sen pituus ja leveys ja korkeus ovat yhtä suuret.
17 Ja hän mittasi sen muurin, sata neljäkymmentäneljä kyynärää, ihmisen, se on enkelin, mitan mukaan.
18 Ja sen muurin rakennus oli jaspista, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, niinkuin kirkas lasi.
19 Ja kaupungin muurin perustukset koristeltiin kaikenlaisilla jalokivillä. Ensimmäinen säätiö oli jaspis; toinen, safiiri; kolmas kalsedoni; neljäs, smaragdi;
20 Viides, sardonyx; kuudes, sardius; seitsemäs, krysoliitti; kahdeksas berylli; yhdeksäs, topaasi; kymmenes, krysoprasus; yhdestoista, jasintti; kahdestoista, ametisti.
21 Ja ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä; jokainen portti oli yhdestä helmestä, ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, niinkuin läpinäkyvää lasia.
22 Ja minä en nähnyt temppeliä siinä; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, ja Karitsa ovat sen temppeli.
23 Eikä kaupunki tarvinnut aurinkoa eikä kuuta loistaakseen siinä; sillä Jumalan kirkkaus valaisi sen, ja Karitsa on sen valo.
24 Ja niiden kansat, jotka pelastuvat, vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat tuovat siihen kunniansa ja kunniansa.
25 Ja sen portteja ei pidä sulkea päivällä, sillä siellä ei ole yötä.
26 Ja he tuovat siihen kansojen kunnian ja kunnian.
27 Eikä siihen pääse sisälle mitään saastaista, ei yksikään, joka tekee kauhistuksia tai tekee valhetta, vaan ne, jotka on kirjoitettu Karitsan elämänkirjaan.

LUKU 22

1 Ja hän näytti minulle puhtaan elämän veden virran, kirkkaan kuin kristalli, joka lähti Jumalan ja Karitsan valtaistuimelta.
2 Keskellä sitä katua ja joen molemmin puolin oli elämän puu, joka kantoi kaksitoista erilaista hedelmää ja antoi hedelmänsä joka kuukausi; ja puun lehdet olivat parannuksia varten. kansakunnat.
3 Eikä kirousta enää ole, vaan Jumalan ja Karitsan valtaistuin on oleva siinä; ja hänen palvelijansa palvelevat häntä:
4 Ja he saavat nähdä hänen kasvonsa; ja hänen nimensä on heidän otsassaan.
5 Eikä siellä ole yötä; eivätkä he tarvitse kynttilää eivätkä auringon valoa; sillä Herra Jumala valaisee heidät, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti.
6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat uskollisia ja totta; ja Herra, pyhien profeettojen Jumala, lähetti enkelinsä ilmoittamaan palvelijoillensa, mitä pian pitää tapahtuvan."
7 Katso, minä tulen pian: autuas se, joka pitää tämän kirjan profetian sanat.
8 Ja minä Johannes näin nämä ja kuulin ne. Ja kun olin kuullut ja nähnyt, lankesin alas rukoilemaan sen enkelin jalkojen eteen, joka näytti minulle nämä asiat.
9 Silloin hän sanoi minulle: 'Katso, älä tee sitä; sillä minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettojen, ja niiden, jotka pitävät tämän kirjan sanat, palvelija: rukoile Jumalaa.
10 Ja hän sanoi minulle: älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on käsillä.
11 Joka on väärä, olkoon edelleenkin väärä, ja joka on saastainen, olkoon edelleen saastainen, ja joka on vanhurskas, olkoon edelleen vanhurskas, ja joka on pyhä, pyhätköön edelleen.
12 Ja katso, minä tulen pian; ja minun palkkani on minun kanssani, että annan kullekin hänen tekojensa mukaan.
13 Minä olen Alfa ja Omega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen.
14 Autuaita ovat ne, jotka pitävät hänen käskynsä, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja he pääsisivät porteista sisään kaupunkiin.
15 Sillä ulkona ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka rakastavat ja tekevät valhetta.
16 Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juuri ja jälkeläinen ja kirkas ja kointähti.
17 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule". Ja se, jolla on jano, tulkoon. Ja kuka tahtoo, ottakoon elämän vettä ilmaiseksi.
18 Sillä minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku lisää näitä asioita, Jumala lisää hänelle ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan:
19 Ja jos joku ottaa pois tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala ottaa pois hänen osuutensa elämän kirjasta ja pyhästä kaupungista ja siitä, mikä on kirjoitettu tähän kirjaan.
20 Joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian". Aamen. Siitä huolimatta tule, Herra Jeesus.
21 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen.